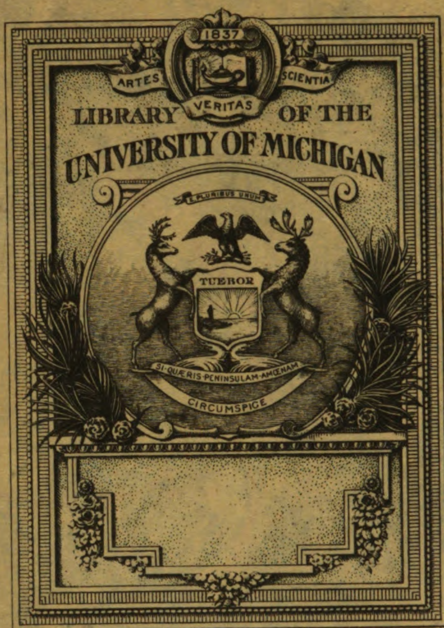

1837
ARTES
SCIENTIA
VERITAS
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
E PLURIBUS UNUM
TUEBOR
SI QUAERIS PENINSULAM AMOENAM
CIRCUMSPICE

Η ΠΑΛΑΙΑ

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

Η ΠΑΛΑΙΑ
ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

VETUS
TESTAMENTUM

EX VERSIONE

SEPTUAGINTA INTERPRETUM.

JUXTA EXEMPLAR VATICANUM,

EX EDITIONE

LAMBERTI BOS.

TOMUS III.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

1805.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΑΛΩΜΩΝΤΟΣ.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ Σαλωμῶντος
υἱοῦ Δαυὶδ, ὃς ἐβασίλευσεν
ἐν Ἰσραὴλ,
2 Γνῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν,
νοῆσαί τε λόγους φρονήσεως,
3 Δέξασθαί τε στροφὰς λό-
γων, νοῆσαί τε δικαιοσύνην
ἀληθῆ, καὶ κρίμα κατευθύνειν·
4 Ἵνα δῷ ἀκάκοις πανουρ-
γίαν, παιδὶ δὲ νέῳ αἴσθησίν
τε καὶ ἔννοιαν.
5 Τῶν δὲ γὰρ ἀκούσας σοφὸς
σοφώτερος ἔσται, ὁ δὲ νοήμων
κυβέρνησιν κτήσεται·
6 Νοήσει τε παραβολὴν καὶ
σκοτεινὸν λόγον, ῥήσεις τε σο-
φῶν καὶ αἰνίγματα.
7 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυ-
ρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι
τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· εὐσέβεια
δὲ εἰς Θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως,
σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς
ἐξουθενήσουσιν.
8 Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός
σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μη-
τρός σου.
9 Στέφανον γὰρ χαρίτων
δέξῃ σῇ κορυφῇ, καὶ κλοιὸν
χρύσεον περὶ σῷ τραχήλῳ.
10 Υἱὲ μή σε πλανήσωσιν
ἄνδρες ἀσεβεῖς, μηδὲ βουλη-
θῇς.
11 Ἐὰν παρακαλέσωσί σε,
λέγοντες, Ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν,
κοινώνησον αἵματος, κρύψωμεν
δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδί-
κως,
12 Καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσ-
περ ᾅδης ζῶντα, καὶ ἄρωμεν αὐ-
τοῦ τὴν μνήμην ἐκ γῆς,
13 Τὴν κτῆσιν αὐτοῦ τὴν πο-
λυτελῆ καταλαβώμεθα, πλή-
σωμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους σκύ-
λων·
14 Τὸν δὲ σὸν κλῆρον βάλε
ἐν ἡμῖν, κοινὸν δὲ βαλάντιον
κτησώμεθα πάντες, καὶ μαρ-
σίππιον ἓν γενηθήτω ἡμῖν·
15 Μὴ πορευθῇς ἐν ὁδῷ μετ'

αὐτῶν, ἔκλινον δὲ τ̃ πόδα σȣ ἐκ τ̃ τρίβων αὐτῶν.

17 Οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς.

18 Αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνȣ μετέχοντες, θησαυρίζȣσιν ἑαυτοῖς κακά· ἡ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν παρανόμων κακή.

19 Αὗται αἱ ὁδοί εἰσι πάντων τ̃ συντελȣ́ντων τὰ ἄνομα· τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τ̃ ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιρȣ̃νται.

20 Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατείαις παῤῥησίαν ἄγει.

21 Ἐπ' ἄκρων δὲ τειχέων κηρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαῤῥȣ̃σα λέγει,

22 Ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχωνται τ̃ δικαιοσύνης, ȣ̓κ αἰσχυνθήσονται· οἱ δὲ ἄφρονες τ̃ ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμηταὶ, ἀσεβεῖς γενόμενοι ἐμίσησαν αἴσθησιν,

23 Καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχοις· ἰδȣ̀ προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν, διδάξω δὲ ὑμᾶς τ̃ ἐμὸν λόγον.

24 Ἐπειδὴ ἐκάλȣν, ϗ ȣ̓χ ὑπηκȣ́σατε· ϗ ἐξέτεινον λόγȣς, ϗ οὐ προσείχετε·

25 Ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βȣλὰς, τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχοις ἠπειθήσατε·

26 Τοιγαρȣ̃ν κἀγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι, καταχαρȣ̃μαι δὲ ἡνίκα ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος·

27 Καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄφνω θόρυβος, ἡ δὲ καταστροφὴ ὁμοίως καταιγίδι παρῇ, ϗ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλίψις καὶ πολιορκία, ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος.

28 Ἔσαι γὰρ ὅταν ἐπικαλέσησθέ με, ἐγὼ δὲ ȣ̓κ εἰσακȣ́σομαι ὑμῶν, ζητήσȣσί με κακοὶ, ϗ ȣ̓χ εὑρήσȣσιν.

29 Ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τ̃ δὲ λόγον τ̃ Κυρίȣ οὐ προείλαντο,

30 Οὐδὲ ἤθελον ἐμαῖς προσέχειν βȣλαῖς, ἐμυκτήριζον δὲ ἐμȣ̀ς ἐλέγχȣς.

31 Τοιγαρȣ̃ν ἔδονται τ̃ ἑαυτῶν ὁδȣ̃ τȣ̀ς καρπȣ̀ς, ϗ τ̃ ἑαυτῶν ἀσεβείας πλησθήσονται.

32 Ἀνθ' ὧν γὰρ ἠδίκȣν νηπίȣς, φονευθήσονται, ϗ ἐξετασμὸς ἀσεβεῖς ὀλεῖ.

33 Ὁ δὲ ἐμȣ̃ ἀκȣ́ων κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι, ϗ ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακȣ̃.

Κεφ. β'. 2.

ΥΙΕ ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ σεαυτῷ,

2 Ὑπακȣ́σεται σοφίας τὸ ȣ̃ς σȣ, ϗ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν, παραβαλεῖς δὲ

αὐτὴν ἐπὶ νεθέτησιν τῷ υἱῷ σε.

3 Ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ, καὶ τῇ συνέσει δῷς φωνήν σε,

4 Καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον, καὶ ὡς θησαυρὲς ἐξερευνήσῃς αὐτήν·

5 Τότε συνήσεις φόβον Κυρίε, καὶ ἐπίγνωσιν Θεε εὑρήσεις.

6 Ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ προσώπε αὐτε γνῶσις καὶ σύνεσις.

7 Καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθεσι σωτηρίαν, ὑπερασπιεῖ τὴν πορείαν αὐτῶν,

8 Τε φυλάξαι ὁδὲς δικαιωμάτων, καὶ ὁδὸν εὐλαβεμένων αὐτὸν διαφυλάξει.

9 Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα, καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθές.

10 Ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν, ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ,

11 Βελὴ καλὴ φυλάξει σε, ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε,

12 Ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδε κακῆς, καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλεντος μηδὲν πιςόν.

13 Ὦ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδὲς εὐθείας τε πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς σκότες·

14 Οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακοῖς καὶ χαίροντες ἐπὶ διαςροφῇ κακῇ·

15 Ὧν αἱ τρίβοι σκολιαὶ, καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν,

16 Τε μακράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδε εὐθείας, καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης· υἱὲ μή σε καταλάβῃ κακὴ βελή·

17 Ἡ ἀπολιπεσα διδασκαλίαν νεότητος, καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη.

18 Ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ παρὰ τῷ ᾅδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τὲς ἄξονας αὐτῆς.

19 Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ ἐκ ἀναςρέψεσιν, ἐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβες εὐθείας· οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς.

20 Εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβες ἀγαθὰς, εὕροσαν ἂν τρίβους δικαιοσύνης λείας.

21 Ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσεσι γῆν, καὶ ὅσιοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ.

22 Ὁδοὶ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλενται, οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. γ'. 3.

ΥΙΕ, ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνε, τὰ δὲ ῥήματά με τηρείτω σὴ καρδία.

2 Μῆκος γὰρ βίε, καὶ ἔτη ζωῆς, καὶ εἰρήνην προσθήσεσί σοι.

3 Ἐλεημοσύναι καὶ πίςεις μὴ

ἐκλειπέτωσάν σε· ἄφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῷ τραχήλῳ,

4 Καὶ εὑρήσεις χάριν· καὶ προνοῦ καλὰ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀνθρώπων.

5 Ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ἐπὶ Θεῷ, ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου.

6 Πάσαις ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτὴν, ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδούς σου.

7 Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ, φοβοῦ δὲ τὸν Θεὸν, καὶ ἔκκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

8 Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου.

9 Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων, καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης·

10 Ἵνα πίμπληται τὰ ταμιεῖά σου πλησμονῆς σίτῳ, οἴνῳ δὲ αἱ ληνοί σου ἐκβλύζωσιν.

11 Υἱὲ μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος.

12 Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, ἐλέγχει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

13 Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν.

14 Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς.

15 Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάξεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστι.

16 Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα· ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ.

17 Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ.

18 Ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ Κύριον, ἀσφαλής.

19 Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ οὐρανοὺς φρονήσει.

20 Ἐν αἰσθήσει ἄβυσσοι ἐῤῥάγησαν, νέφη δὲ ἐῤῥύησαν δρόσους.

21 Υἱὲ μὴ παραῤῥυῇς, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν·

22 Ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχή σου, καὶ χάρις ᾖ περὶ σῷ τραχήλῳ· ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις·

23 Ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σου, ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ.

24 Ἐὰν γὰρ κάθῃ, ἄφοβος ἔσῃ, ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις.

25 Καὶ οὐ φοβηθήσῃ πλάνησιν ἐπελθοῦσαν, ὐδὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας.

26 Ὁ γὰρ Κύριος ἔςαι ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σε, ϗ ἐρείσει σὸν πόδα ἵνα μὴ σαλευθῇς.

27 Μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ, ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου βοηθεῖν.

28 Μὴ εἴπῃς, Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, αὔριον δώσω, δυνατῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιῦσα.

29 Μὴ τεκτήνῃ ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικῦντα ϗ πεποιθότα ἐπὶ σοί.

30 Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, μήτι σε ἐργάσηται κακόν.

31 Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνείδη, μηδὲ ζηλώσῃς τὰς ὁδὺς αὐτῶν.

32 Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίυ πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει.

33 Κατάρα Θεῦ ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογῦνται.

34 Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

35 Δόξαν σοφοὶ κληρονομήσυσιν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὕψωσαν ἀτιμίαν.

Κεφ. δ΄. 4.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ παῖδες παιδείαν πατρὸς, ϗ προσέχετε γνῶναι ἔννοιαν.

2 Δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωρῦμαι ὑμῖν, τ̃ ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε.

3 Υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κἀγὼ πατρὶ ὑπήκοος, ϗ ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρός.

4 Οἳ ἔλεγον ϗ ἐδίδασκόν με, Ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν· φύλασσε ἐντολὰς, μὴ ἐπιλάθῃ.

5 Μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐμῦ σόματος,

6 Μηδὲ ἐγκαταλίπῃς αὐτὴν, καὶ ἀνθέξεταί σε· ἐράσθητι αὐτῆς, ϗ τηρήσει σε.

8 Περιχαράκωσον αὐτὴν, ϗ ὑψώσει σε· τίμησον αὐτὴν, ἵνα σε περιλάβῃ.

9 Ἵνα δῷ τῇ σῇ κεφαλῇ σέφανον χαρίτων, σεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σε.

10 Ἄκυε υἱὲ ϗ δέξαι ἐμὺς λόγυς, ϗ πληθυνθήσεταί ἔτη ζωῆς σε, ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίυ.

11 Ὁδὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς.

12 Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, ὐ συγκλεισθήσεταί σε τὰ διαβήματα, ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιάσεις.

13 Ἐπιλαβȣ̃ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῆς, ἀλλὰ φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωήν σȣ.

14 Ὁδȣ̀ς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς, μηδὲ ζηλώσῃς ὁδȣ̀ς παρανόμων.

15 Ἐν ᾧ ἂν τόπῳ ςρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ, ἔκκλινον δὲ ἀπ' αὐτῶν ϗ παράλλαξον.

16 Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν, ἀφῄρηται ὁ ὕπνος αὐτῶν, καὶ οὐ κοιμῶνται.

17 Οἵδε γὰρ σιτȣ̃νται σῖτα ἀσεβείας, οἴνῳ δὲ παρανόμῳ μεθύσκονται.

18 Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπȣσι, προπορεύονται καὶ φωτίζȣσιν, ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα.

19 Αἱ δὲ ὁδοὶ τ̃ ἀσεβῶν σκοτειναὶ, ȣ̓κ οἴδασι πῶς προσκόπλȣσιν.

20 Υἱὲ ἐμῇ ῥήσει πρόσεχε, τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν ȣ̓̃ς.

21 Ὅπως μὴ ἐκλίπωσί σε αἱ πηγαί σȣ, φύλασσε αὐτὰς ἐν καρδίᾳ.

22 Ζωὴ γάρ ἐςι τοῖς εὑρίσκȣσιν αὐτὰς, ϗ πάσῃ σαρκὶ ἴασις.

23 Πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν, ἐκ γὰρ τȣ́των ἔξοδοι ζωῆς.

24 Περίελε σεαυτȣ̃ σκολιὸν ςόμα, ϗ ἄδικα χείλη μακρὰν ἀπὸ σȣ̃ ἄπωσαι.

25 Οἱ ὀφθαλμοί σȣ ὀρθὰ βλεπέτωσαν, τὰ δὲ βλέφαρά σȣ νευέτω δίκαια.

26 Ὀρθὰς τροχιὰς ποίει σοῖς ποσὶ, ϗ τὰς ὁδȣ́ς σȣ κατεύθυνε.

27 Μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιὰ, μηδὲ εἰς τὰ ἀριςερὰ, ἀπόςρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδȣ̃ κακῆς· ὁδȣ̀ς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ Θεὸς, διεςραμμέναι δέ εἰσιν αἱ ἐξ ἀριςερῶν· αὐτὸς δὲ ὀρθὰς ποιήσει τὰς τροχιάς σȣ, τὰς δὲ πορείας σȣ ἐν εἰρήνῃ προάξει.

Κεφ. ε'. 5.

ΥΙΕ ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν ȣ̓̃ς,

2 Ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν ἀγαθήν· αἴσθησις δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλεταί σοι· μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικί.

3 Μέλι γὰρ ἀποςάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης, ἣ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα,

4 Ὕςερον μέντοι πικρότερον χολῆς εὑρήσεις, ϗ ἠκονημένον μᾶλλον μαχαίρας διςόμȣ.

5 Τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγȣσι τȣ̀ς χρωμένȣς αὐτῇ μετὰ θανάτȣ εἰς τ̃ ᾅδην,

τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται.

6 Ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται, σφαλεραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς, καὶ οὐκ εὔγνωστοι.

7 Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου, καὶ μὴ ἀκύρους ποιήσεις ἐμοὺς λόγους.

8 Μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν· μὴ ἐγγίσῃς πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς,

9 Ἵνα μὴ πρόῃ ἄλλοις ζωὴν σοῦ, καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν·

10 Ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος, οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους ἀλλοτρίων ἔλθωσι·

11 Καὶ μεταμεληθήσῃ ἐπ' ἐσχάτων, ἡνίκα ἂν κατατριβῶσι σάρκες σώματός σου,

12 Καὶ ἐρεῖς, Πῶς ἐμίσησα παιδείαν, καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου;

13 Οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ διδάσκοντός με, οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου.

14 Παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς.

15 Πίνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς.

16 Μὴ ὑπερεκχείσθω σοι ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς, εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα.

17 Ἔστω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι.

18 Ἡ πηγή σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοὶ ἰδία, καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου.

19 Ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὁμιλείτω σοι, ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθω σου καὶ συνέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ· ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενος, πολλοστὸς ἔσῃ.

20 Μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν, μηδὲ συνέχου ἀγκάλαις τῆς μὴ ἰδίας.

21 Ἐνώπιον γάρ εἰσι τῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρὸς, εἰς δὲ πάσας τὰς τροχιὰς αὐτοῦ σκοπεύει.

22 Παρανομίαι ἄνδρα ἀγρεύουσι, σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται.

23 Οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδεύτων, ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξεῤῥίφη, καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην.

Κεφ. ϛ'. 6.

Υἱὲ ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, παραδώσεις τὴν χεῖρα ἐχθρῷ.

2 Παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χείλη, καὶ ἁλίσκεται χείλεσιν ἰδίου στόματος.

3 Ποίει υἱὲ ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σῷζου· ἥκεις γὰρ εἰς

χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον· ἴσθι· μὴ ἐκλυόμενος, παρόξυνε δὲ κ) τ φίλον σε ὃν ἐνεγύησω.

4 Μὴ δῷς ὕπνον σοῖς ὄμμασι, μηδὲ ἐπινυςάξῃς σοῖς βλεφάροις.

5 Ἵνα σώζῃ ὥσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων, κ) ὥσπερ ὄρνεον ἐκ παγίδος.

6 Ἴθι πρὸς τ μύρμηκα ὦ ὀκνηρὲ, καὶ ζήλωσον ἰδὼν τὰς ὁδὲς αὐτε, κ) γενε ἐκείνε σοφώτερος.

7 Ἐκείνῳ γὰρ γεωργίε μὴ ὑπάρχοντος, μηδὲ τ ἀναγκάζοντα ἔχων, μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὢν,

8 Ἑτοιμάζεται θέρους τὴν τροφὴν, πολλήν τε ἐν τῷ ἀμητῷ ποιεῖται τ παράθεσιν· ἢ πορεύθητι πρὸς τ μέλισσαν, καὶ μάθε ὡς ἐργάτις ἐςὶ, τήν τε ἐργασίαν ὡς σεμνὴν ποιεῖται· ἧς τὲς πόνες βασιλεῖς κ) ἰδιῶται πρὸς ὑγίειαν προσφέρονται· ποθεινὴ δέ ἐςι πᾶσι κ) ἐπίδοξος, καί περ ἔσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενὴς, τ σοφίαν τιμήσασα προήχθη.

9 Ἕως τίνος ὀκνηρὲ κατάκεισαι; πότε δὲ ἐξ ὕπνε ἐγερθήσῃ;

10 Ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς, ὀλίγον δὲ κάθησαι, μικρὸν δὲ νυςάζεις, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζῃ χερσὶ ςήθη.

11 Εἶτ' ἐμπαραγίνεταί σοι ὥσπερ κακὸς ὁδοιπόρος ἡ πενία, κ) ἡ ἔνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς· ἐὰν δὲ ἄοκνος ἧς, ἥξει ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμητός σε· ἡ δὲ ἔνδεια, ὥσπερ κακὸς δρομεὺς ἀπαυτομολήσει.

12 Ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται ὁδὲς ἐκ ἀγαθάς.

13 Ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ, σημαίνει δὲ ποδὶ, διδάσκει δὲ ἐννεύμασι δακτύλων.

14 Διεςραμμένη καρδία τεκταίνεται κακὰ, ἐν παντὶ καιρῷ ὁ τοιετος ταραχὰς συνίςησι πόλει.

15 Διὰ τετο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια αὐτε, διακοπὴ κ) συντριβὴ ἀνίατος.

16 Ὅτι χαίρει πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ Θεὸς, συντρίβεται δὲ δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς.

17 Ὀφθαλμὸς ὑβριςε, γλῶσσα ἄδικος, χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δικαίε,

18 Καὶ καρδία τεκταινομένη λογισμὲς κακὲς, κ) πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν.

19 Ἐκκαίει ψευδῆ μάρτυς ἄδικος, καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀναμέσον ἀδελφῶν.

20 Υἱὲ φύλασσε νόμες πατρός σε, κ) μὴ ἀπώσῃ θεσμὲς μητρός σε.

21 Ἄφαψαι δὲ αὐτὲς ἐπὶ σῇ

ψυχῇ διαπαντὸς, ϗ ἐγκλοίωσαι περὶ σῷ τραχήλῳ.

22 Ἡνίκα ἂν περιπατῇς, ἐπάγε αὐτὴν ϗ μετὰ σῦ ἔςω, ὡς δ' ἂν καθεύδῃς, φυλασσέτω σε, ἵνα ἐγειρομένῳ συλλαλῇ σοι.

23 Ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμυ ϗ φῶς, ὁδὸς ζωῆς, ϗ ἔλεγχος ϗ παιδεία,

24 Τῦ διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρυ, ϗ ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας.

25 Μή σε νικήσῃ κάλλυς ἐπιθυμία, μηδὲ ἀγρευθῇς σοῖς ὀφθαλμοῖς, μηδὲ συναρπασθῇς ἀπὸ τ̃ αὐτῆς βλεφάρων.

26 Τιμὴ γὰρ πόρνης ὅση ϗ ἑνὸς ἄρτυ, γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει.

27 Ἀποδήσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει;

28 Ἢ περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς, τὺς δὲ πόδας οὐ κατακαύσει;

29 Οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον, ὐκ ἀθωωθήσεται, ὐδὲ πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς.

30 Οὐ θαυμαςὸν ἐὰν ἁλῷ τις κλέπτων, κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ τ̃ ψυχὴν πεινῶν.

31 Ἐὰν δὲ ἁλῷ, ἀποτίσει ἑπταπλάσια, ϗ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῦ δὺς ῥύσεται ἑαυτόν.

32 Ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτῦ περιποιεῖται,

33 Ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει, τὸ δὲ ὄνειδος αὐτῦ ὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

34 Μεςὸς γὰρ ζήλυ θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς, οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

35 Οὐκ ἀνταλλάξεται ὐδενὸς λύτρυ τὴν ἔχθραν, ὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων.

Κεφ. ζ. 7.

ΥΙΕ φύλασσε ἐμὺς λόγυς, τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς κρύψον παρὰ σεαυτῷ.

2 Υἱὲ τίμα τὸν Κύριον καὶ ἰσχύσεις, πλὴν δὲ αὐτῦ μὴ φοβοῦ ἄλλον· φύλαξον ἐμὰς ἐντολὰς καὶ βιώσεις, τοὺς δὲ ἐμὺς λόγυς ὥσπερ κόρας ὀμμάτων.

3 Περίθυ δὲ αὐτὺς σοῖς δακτύλοις, ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ τὸ πλάτος τ̃ καρδίας συ.

4 Εἰπὸν τ̃ σοφίαν σὴν ἀδελφὴν εἶναι, τ̃ δὲ φρόνησιν γνώριμον περιποίησαι σεαυτῷ·

5 Ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας ϗ πονηρᾶς, ἐάν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάλληται.

6 Ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τῦ οἴκυ αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακύπτυσα,

7 Ὃν ἂν ἴδῃ τῶν ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῆ φρενῶν,

8 Παραπορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς, καὶ λαλοῦντα

9 Ἐν σκότει ἑσπερινῷ, ἡνίκα ἂν ἡσυχία νυκτερινὴ καὶ γνοφώδης,

10 Ἡ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ, εἶδος ἔχουσα πορνικὸν, ἣ ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας.

11 Ἀνεπτερωμένη δέ ἐστι καὶ ἄσωτος, ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ ἡσυχάζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς.

12 Χρόνον γάρ τινα ἔξω ῥέμβεται, χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει.

13 Εἶτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτὸν, ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ,

14 Θυσία εἰρηνική μοι ἐστὶ, σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχάς μου.

15 Ἕνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν σοι, ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον, εὕρηκά σε.

16 Κειρίαις τέτακα τὴν κλίνην μου, ἀμφιτάποις δὲ ἔστρωκα τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου.

17 Διέρραγκα τὴν κοίτην μου κροκίνῳ, τὸν δὲ οἶκόν μου κινναμώμῳ

18 Ἐλθὲ, καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου, δεῦρο καὶ ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι.

19 Οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνήρ μου ἐν οἴκῳ, πεπόρευται δὲ ὁδὸν μακρὰν,

20 Ἔνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, δι' ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

21 Ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλῇ ὁμιλίᾳ, βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν.

22 Ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπφωθείς· ὥσπερ δὲ βοῦς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται, καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ δεσμοὺς, ἢ ὡς ἔλαφος τοξεύματι

23 Πεπληγὼς εἰς τὸ ἧπαρ· σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα, οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει.

24 Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου, καὶ πρόσεχε ῥήμασι στόματός μου.

25 Μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου,

26 Πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκε, καὶ ἀναρίθμητοί εἰσιν οὓς πεφόνευκεν.

27 Ὁδοὶ ᾅδου ὁ οἶκος αὐτῆς, κατάγουσαι εἰς τὰ ταμιεῖα τοῦ θανάτου.

Κεφ. η'. 8.

ΣΥ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ.

2 Ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστὶν, ἀναμέσον δὲ τῶν τρίβων ἕστηκε.

3 Παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν

παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται.

4 Ὑμᾶς ὦ ἄνθρωποι παρακαλῶ, κ) προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων.

5 Νοήσατε ἄκακοι πανεργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν.

6 Εἰσακούσατέ μȣ, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, κ) ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά.

7 Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ φάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμȣ̃ χείλη ψευδῆ.

8 Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τȣ̃ ςόματός μου, ȣ̓δὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν ȣ̓δὲ ςραγγαλιῶδες.

9 Πάντα ἐνώπια τοῖς συνιȣ̃σι, κ) ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκȣσι γνῶσιν.

10 Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον, κ) γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον.

11 Κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον ȣ̓κ ἄξιον αὐτῆς ἐςιν.

12 Ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βȣλὴν κ) γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην.

13 Φόβος Κυρίȣ μισεῖ ἀδικίαν, ὕβριν τε κ) ὑπερηφανίαν κ) ὁδȣ̀ς πονηρῶν· μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεςραμμένας ὁδȣ̀ς κακῶν.

14 Ἐμὴ βȣλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς.

15 Δι' ἐμȣ̃ βασιλεῖς βασιλεύȣσι, κ) οἱ δυνάςαι γράφȣσι δικαιοσύνην.

16 Δι' ἐμȣ̃ μεγιςᾶνες μεγαλύνονται, κ) τύραννοι δι' ἐμȣ̃ κρατȣ̃σι γῆς.

17 Ἐγὼ τȣ̀ς ἐμὲ φιλȣ̃ντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητȣ̃ντες εὑρήσȣσι.

18 Πλȣ̃τος κ) δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει, κ) κτῆσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη.

19 Βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον κ) λίθον τίμιον, τὰ δὲ ἐμὰ γεννήματα κρείσσω ἀργυρίȣ ἐκλεκτȣ̃.

20 Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ, καὶ ἀναμέσον τρίβων δικαιώματος ἀναςρέφομαι.

21 Ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὕπαρξιν, κ) τȣ̀ς θησαυρȣ̀ς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν· ἐὰν ἀναγγείλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα, μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμῆσαι.

22 Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτȣ̃ εἰς ἔργα αὐτȣ̃,

23 Πρὸ τȣ̃ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τȣ̃ τὴν γῆν ποιῆσαι,

24 Καὶ πρὸ τȣ̃ τὰς ἀβύσσȣς ποιῆσαι, πρὸ τȣ̃ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

25 Πρὸ τȣ̃ ὄρη ἑδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων βȣνῶν, γεννᾷ με.

26 Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτες, ϗ ἄκρα οἰκέμενα τ̃ ὑπ' ἐρανῶν.

27 Ἡνίκα ἡτοίμαζε τ̃ ἐρανὸν, συμπαρήμην αὐτῷ, ϗ ὅτε ἀφώριζε τ̃ ἑαυτε̃ θρόνον ἐπ' ἀνέμων,

28 Καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' ἐρανὸν,

29 Καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τ̃ γῆς,

30 Ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζεσα· ἐγὼ ἤμην ἧ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτε̃ ἐν παντὶ καιρῷ,

31 Ὅτε ἐνευφραίνετο τ̃ οἰκεμένην συντελέσας, ϗ ἐνευφραίνετο ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων.

32 Νῦν ἒν υἱὲ ἄκεέ με, μακάριος ἀνὴρ ὃς εἰσακέσεταί με, ϗ ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδὲς φυλάξει,

34 Ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν, τηρῶν σαθμὲς ἐμῶν εἰσόδων.

35 Αἱ γὰρ ἔξοδοί με, ἔξοδοι ζωῆς, ϗ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίε.

36 Οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς ἐμὲ, ἀσεβε̃σιν εἰς τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, ϗ οἱ μισε̃ντές με ἀγαπῶσι θάνατον.

Κεφ. θ'. 9.

Η ΣΟΦΙΑ ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, ϗ ὑπήρεισε σύλες ἑπτά.

2 Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τ̃ ἑαυτῆς οἶνον, ϗ ἡτοιμάσατο τ̃ ἑαυτῆς τράπεζαν.

3 Ἀπέσειλε τὲς ἑαυτῆς δέλες, συγκαλε̃σα μετὰ ὑψηλε̃ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγεσα,

4 Ὅς ἐσιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς μέ· ϗ τοῖς ἐνδέεσι φρενῶν εἶπεν,

5 Ἔλθατε, φάγετε τ̃ ἐμῶν ἄρτων, ϗ πίετε οἶνον ὃν ἐκέρασα ὑμῖν.

6 Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν.

7 Ὁ παιδεύων κακὲς λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμήσεται ἑαυτόν.

8 Μὴ ἔλεγχε κακὲς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφὸν, ϗ ἀγαπήσει σε.

9 Δίδε σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσαι· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τε̃ δέχεσθαι.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίε, ϗ βελὴ ἁγίων σύνεσις· τὸ

γὰρ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς.

11 Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς σου.

12 Υἱὲ ἐὰν σοφὸς γένῃ σεαυτῷ, σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς πλησίον· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς, μόνος ἂν ἀντλήσεις κακά· ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμαίνει ἀνέμους, ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πετόμενα· ἀπέλιπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελῶνος, τοὺς δὲ ἄξονας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται· διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου ἐρήμου, καὶ γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν.

13 Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται, ἣ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνην.

14 Ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατείαις,

15 Προσκαλουμένη τοὺς παριόντας καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·

16 Ὅς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρός μέ· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι, λέγουσα,

17 Ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθε, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ.

18 Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ᾅδου συναντῶ· ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ χρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ, μηδὲ ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν, οὕτως γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον· ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου, καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς, ἵνα πολὺν ζήσῃς χρόνον, προστεθῇ δέ σοι ἔτη ζωῆς.

Κεφ. ι'. 10.

ΥΙΟΣ σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ μητρί.

2 Οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ θανάτου.

3 Οὐ λιμοκτονήσει Κύριος ψυχὴν δικαίαν, ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει.

4 Πενία ἄνδρα ταπεινοῖ, χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσιν· υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσται, τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται.

5 Διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων, ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμητῷ υἱὸς παράνομος.

6 Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον.

7 Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων, ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς σβέννυται.

8 Σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐν-

τολὰς, ὁ δὲ ἄςεγος χείλεσι σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται.

9 Ὃς πορεύεται ἁπλῶς, πορεύεται πεποιθώς· ὁ δὲ διαςρέφων τὰς ὁδὺς αὐτῦ, γνωσθήσεται.

10 Ὁ ἐννεύων ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλυ, συνάγει ἀνδράσι λύπας· ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παῤῥησίας, εἰρηνοποιεῖ.

11 Πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίυ, ςόμα δὲ ἀσεβῦς καλύψει ἀπώλεια.

12 Μῖσος ἐγείρει νεῖκος, πάντας δὲ τὺς μὴ φιλονεικῦντας καλύπτει φιλία.

13 Ὃς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν, ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον.

14 Σοφοὶ κρύψυσιν αἴσθησιν, ςόμα δὲ προπετῦς ἐγγίζει συντριβῇ.

15 Κτῆσις πλυσίων πόλις ὀχυρὰ, συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν πενία.

16 Ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίας.

17 Ὁδὺς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία, παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται.

18 Καλύπτυσιν ἔχθραν χείλη δίκαια, οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας ἀφρονέςατοί εἰσιν.

19 Ἐκ πολυλογίας ὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν, φειδόμενος δὲ χειλέων, νοήμων ἔσῃ.

20 Ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα δικαίυ, καρδία δὲ ἀσεβῦς ἐκλείψει.

21 Χείλη δικαίων ἐπίςαται ὑψηλὰ, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν.

22 Εὐλογία Κυρίυ ἐπὶ κεφαλὴν δικαίυ, αὕτη πλυτίζει, καὶ ὐ μὴ προςεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ.

23 Ἐν γέλωτι ἄφρων πράσσει κακὰ, ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκτει φρόνησιν.

24 Ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβὴς περιφέρεται, ἐπιθυμία δὲ δικαίυ δεκτή.

25 Παραπορευομένης καταιγίδος ἀφανίζεται ἀσεβὴς, δίκαιος δὲ ἐκκλίνας σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Ὥσπερ ὄμφαξ ὀδοῦσι βλαβερὸν, καὶ καπνὸς ὄμμασιν, ὕτως παρανομία τοῖς χρωμένοις αὐτῇ.

27 Φόβος Κυρίυ προςίθησιν ἡμέρας, ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγωθήσεται.

28 Ἐγχρονίζει δικαίοις εὐφροσύνη, ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

29 Ὀχύρωμα ὁσίυ φόβος Κυρίυ, συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακά.

30 Δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα ὐκ ἐνδώσει, ἀσεβεῖς δὲ ὐκ οἰκήσυσι γῆν.

31 Στόμα δικαίȣ ἀποςάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκȣ ἐξολεῖται.

32 Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποςάζει χάριτας, ςόμα δὲ ἀσεϐῶν ἀποςρέφεται.

Κεφ. ια΄. ΙΙ.

ΖΥΓΟΙ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίȣ, ςάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ.

2 Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕϐρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· ςόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν.

3 Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετάμελον, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεϐῶν ἀπώλεια.

5 Δικαιοσύνη ἀμώμȣς ὀρθοτομεῖ ὁδȣ̀ς, ἀσέϐεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ.

6 Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται αὐτȣ̀ς, τῇ δὲ ἀπωλείᾳ αὐτῶν ἁλίσκονται παράνομοι.

7 Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίȣ, ȣ̓κ ὄλλυται ἐλπὶς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεϐῶν ὄλλυται.

8 Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτȣ̃ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεϐής.

9 Ἐν ςόματι ἀσεϐῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος.

10 Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωσε πόλις, ςόμασι δὲ ἀσεϐῶν κατεσκάφη.

12 Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

13 Ἀνὴρ δίγλωσσος ἀποκαλύπτει βȣλὰς ἐν συνεδρίῳ, πιςὸς δὲ πνοῇ κρύπτει πράγματα.

14 Οἷς μὴ ὑπάρχει κυϐέρνησις, πίπτȣσιν ὥσπερ φύλλα, σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βȣλῇ.

15 Πονηρὸς κακοποιεῖ ὅταν συμμίξῃ δικαίῳ, μισεῖ δὲ ἦχον ἀσφαλείας.

16 Γυνὴ εὐχάριςος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν, θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισȣ̃σα δίκαια· πλȣ́τȣ ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλȣ́τῳ.

17 Τῇ ψυχῇ αὐτȣ̃ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων, ἐξολλύει δὲ αὐτȣ̃ σῶμα ὁ ἀνελεήμων.

18 Ἀσεϐὴς ποιεῖ ἔργα ἄδικα, σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας.

19 Υἱὸς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, διωγμὸς δὲ ἀσεϐȣ̃ς εἰς θάνατον.

20 Βδέλυγμα Κυρίῳ διεςραμμέναι ὁδοὶ, προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

21 Χειρὶ χεῖρας ἐμϐαλὼν ἀδίκως ȣ̓κ ἀτιμώρητος ἔςαι, ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην λήψεται μισθὸν πιςόν.

22 Ὥσπερ ἐνώτιον ἐν ῥινὶ ὑὸς,

οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος.

23 Ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθὴ, ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

24 Εἰσὶν, οἳ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν· εἰσὶ δὲ καὶ οἳ συνάγοντες ἐλαττονοῦνται.

25 Ψυχὴ εὐλογουμένη πᾶσα ἁπλῆ, ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων.

26 Ὁ συνέχων σῖτον ὑπολείποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος.

27 Τεκταινόμενος ἀγαθὰ ζητεῖ χάριν ἀγαθὴν, ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ καταλήψεται αὐτόν.

28 Ὁ πεποιθὼς ἐπὶ πλούτῳ οὗτος πεσεῖται, ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων οὗτος ἀνατελεῖ.

29 Ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ, κληρονομήσει ἄνεμον, δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ.

30 Ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς, ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων.

31 Εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

Κεφ. ιβ΄. 12.

Ὁ ἈΓΑΠΩΝ παιδείαν, ἀγαπᾷ αἴσθησιν· ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους, ἄφρων.

2 Κρείσσων ὁ εὑρὼν χάριν παρὰ Κυρίῳ, ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσεται.

3 Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου, αἱ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται.

4 Γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ὥσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ, οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσι γυνὴ κακοποιός.

5 Λογισμοὶ δικαίων κρίματα, κυβερνῶσι δὲ ἀσεβεῖς δόλους.

6 Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι, στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς.

7 Οὗ ἐὰν στραφῇ ὁ ἀσεβὴς, ἀφανίζεται, οἶκοι δὲ δικαίων παραμένουσι.

8 Στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρὸς, νωθροκάρδιος δὲ μυκτηρίζεται.

9 Κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ, ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεὶς, καὶ προσδεόμενος ἄρτου.

10 Δίκαιος οἰκτείρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα.

11 Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ἐμπλησθήσεται ἄρτων, οἱ δὲ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς φρενῶν· ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνων

διατριβαῖς, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν.

12 Ἐπιθυμίαι ἀσεβῶν κακαὶ, αἱ δὲ ῥίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν ὀχυρώμασι.

13 Δι' ἁμαρτίαν χειλέων ἐμπίπτει εἰς παγίδας ἁμαρτωλὸς, ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος· ὁ βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται, ὁ δὲ συναντῶν ἐν πύλαις ἐκθλίψει ψυχάς.

14 Ἀπὸ καρπῶν στόματος ψυχὴ ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν, ἀνταπόδομα δὲ χειλέων αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ.

15 Ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν, εἰσακούει δὲ συμβουλίας σοφός.

16 Ἄφρων αὐθημερὸν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ, κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν ἀνὴρ πανοῦργος.

17 Ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀπαγγέλλει δίκαιος, ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος.

18 Εἰσὶν οἳ λέγοντες τιτρώσκουσι, μάχαιραι· γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται.

19 Χείλη ἀληθινὰ κατορθοῖ μαρτυρίαν, μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἄδικον.

20 Δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακὰ, οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρήνην εὐφρανθήσονται.

21 Οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον, οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν.

22 Βδέλυγμα Κυρίῳ χείλη ψευδῆ, ὁ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτὸς παρ' αὐτῷ.

23 Ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως, καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς.

24 Χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς, δόλιοι δὲ ἔσονται ἐν προνομῇ.

25 Φοβερὸς λόγος καρδίαν ταράσσει ἀνδρὸς δικαίου, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν.

26 Ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος ἔσται, ἁμαρτάνοντας δὲ καταδιώξεται κακὰ, ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτούς.

27 Οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας, κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός.

28 Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ, ὁδοὶ δὲ μνησικάκων εἰς θάνατον.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΥΙΟΣ πανοῦργος ὑπήκοος πατρὶ, υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ.

2 Ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθὸς, ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄωροι.

3 Ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ προπετὴς χείλεσι πτοήσει ἑαυτόν.

4 Ἐν ἐπιθυμίαις ἐςὶ πᾶς ἀεργὸς, χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ.

5 Λόγον ἄδικον μισεῖ δίκαιος, ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται, καὶ οὐκ ἕξει παῤῥησίαν.

7 Εἰσὶν οἱ πλουτίζοντὲς ἑαυτοὺς μηδὲν ἔχοντες, καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ.

8 Λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, πτωχὸς δὲ οὐχ ὑφίςαται ἀπειλήν.

9 Φῶς δικαίοις διαπαντὸς, φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται· ψυχαὶ δόλιαι πλανῶνται ἐν ἁμαρτίαις, δίκαιοι δὲ οἰκτείρουσι καὶ ἐλεοῦσι.

10 Κακὸς μεθ᾽ ὕβρεως πράσσει κακὰ, οἱ δ᾽ ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί.

11 Ὕπαρξις ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας, ἐλάσσων γίνεται, ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ᾽ εὐσεβείας πληθυνθήσεται· δίκαιος οἰκτείρει καὶ κιχρᾷ.

12 Κρείσσων ἐναρχόμενος βοηθῶν καρδίᾳ, τοῦ ἐπαγγελλομένου καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος· δένδρον γὰρ ζωῆς, ἐπιθυμία ἀγαθή.

13 Ὃς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθήσεται ὑπ᾽ αὐτοῦ· ὁ δὲ φοβούμενος ἐντολὴν, οὗτος ὑγιαίνει· υἱῷ δολίῳ οὐδὲν ἔςαι ἀγαθὸν, οἰκέτῃ δὲ σοφῷ εὔοδοι ἔσονται πράξεις, καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

14 Νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς, ὁ δὲ ἄνους ὑπὸ παγίδος θανεῖται.

15 Σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσι χάριν, τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἐςὶν ἀγαθῆς, ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ.

16 Πᾶς πανοῦργος πράσσει μετὰ γνώσεως, ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν.

17 Βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ, ἄγγελος δὲ σοφὸς ῥύσεται αὐτόν.

18 Πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους δοξασθήσεται.

19 Ἐπιθυμίαι εὐσεβῶν ἡδύνουσι ψυχὴν, ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως.

20 Συμπορευόμενος σοφοῖς σοφὸς ἔσῃ, ὁ δὲ συμπορευόμενος ἄφροσι γνωσθήσεται.

21 Ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακὰ, τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται ἀγαθά.

22 Ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν, θησαυρίζεται δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν.

23 Δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλὰ, ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως.

24 Ὃς φείδεται τῆς βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ,

ὁ δὲ ἀγαπῶν ἐπιμελῶς παιδεύει.

25 Δίκαιος ἔσθων ἐμπιπλᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΣΟΦΑΙ γυναῖκες ᾠκοδόμησαν οἴκους, ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς.

2 Ὁ πορευόμενος ὀρθῶς φοβεῖται τὸν Κύριον, ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται.

3 Ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως, χείλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς.

4 Οὗ μή εἰσι βόες, φάτναι καθαραί· οὗ δὲ πολλὰ γεννήματα, φανερὰ βοὸς ἰσχύς.

5 Μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται, ἐκκαίει δὲ ψευδῆ μάρτυς ἄδικος.

6 Ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐχ εὑρήσεις, αἴσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής.

7 Πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι, ὅπλα δὲ αἰσθήσεως χείλη σοφά.

8 Σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ.

9 Οἰκίαι παρανόμων ὀφειλήσουσι καθαρισμόν, οἰκίαι δὲ δικαίων δεκταί.

10 Καρδία ἀνδρὸς αἰσθητική, λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅταν δὲ εὐφραίνηται οὐκ ἐπιμίγνυται ὕβρει.

11 Οἰκίαι ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται, σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται.

12 Ἔστιν ὁδὸς ἣ δοκεῖ παρὰ ἀνθρώποις ὀρθὴ εἶναι, τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ᾅδου.

13 Ἐν εὐφροσύναις οὐ προσμίγνυται λύπη, τελευταῖα δὲ χαρὰ εἰς πένθος ἔρχεται.

14 Τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν πλησθήσεται θρασυκάρδιος, ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἀνὴρ ἀγαθός.

15 Ἄκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ, πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν.

16 Σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ, ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ πεποιθὼς μίγνυται ἀνόμῳ.

17 Ὀξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει.

18 Μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν, οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως.

19 Ὀλισθήσουσι κακοὶ ἔναντι ἀγαθῶν, καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσουσι θύρας δικαίων.

20 Φίλοι μισήσουσι φίλους πτωχούς, φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί.

21 Ὁ ἀτιμάζων πένητας ἁ-

μαρτάνει, ἐλεῶν δὲ πτωχὺς μακαριςός.

22 Πλανώμενοι τεκ]αίνουσι κακὰ, ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκ]αίνυσιν. ἀγαθοί· ὐκ ἐπίςανται ἔλεον ϗ πίςιν τέκ]ονες κακῶν, ἐλεημοσύναι δὲ ϗ πίςεις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς.

23 Ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεςι περισσὸν, ὁ δὲ ἡδὺς ϗ ἀνάλγητος ἐν ἐνδείᾳ ἔςαι.

24 Στέφανος σοφῶν πανῦργος, ἡ δὲ διατριϐὴ ἀφρόνων κακή.

25 Ῥύσε]αι ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιςὸς, ἐκκαίει δὲ ψευδῆ δόλιος.

26 Ἐν φόϐῳ Κυρίυ ἐλπὶς ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτῦ καταλείπει ἔρεισμα.

27 Πρόςαγμα Κυρίυ πηγὴ ζωῆς, ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτυ.

28 Ἐν πολλῷ ἔθνει δόξα βασιλέως, ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ συντριϐὴ δυνάςυ.

29 Μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει, ὁ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρῶς ἄφρων.

30 Πραΰθυμος ἀνὴρ καρδίας ἰατρὸς, σὴς δὲ ὀςέων καρδία αἰσθητική.

31 Ὁ συκοφαντῶν πένητα παροξύνει τ. ποιήσαντα αὐτὸν, ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν ἐλεεῖ πlωχόν.

32 Ἐν κακίᾳ αὐτῦ ἀπωσθήσεται ἀσεϐὴς, ὁ δὲ πεποιθὼς τῇ ἑαυτῦ ὁσιότητι δίκαιος.

33 Ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς σοφία, ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων ὐ διαγινώσκεται.

34 Δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος, ἐλασσονῦσι δὲ φυλὰς ἁμαρτίαι.

35 Δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων, τῇ δὲ ἑαυτῦ εὐςροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν.

Κεφ. ιέ. 15.

ΟΡΓΗ ἀπόλλυσι ϗ φρονίμυς, ἀπόκρισις δὲ ὑποπίπlυσα ἀποςρέφει θυμὸν, λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς.

2 Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίςαται, ςόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγ]γέλλει κακά.

3 Ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ Κυρίυ σκοπεύυσι κακύς τε καὶ ἀγαθύς.

4 Ἴασις γλώσσης δένδρον ζωῆς, ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθήσεται πνεύματος.

5 Ἄφρων μυκ]ηρίζει παιδείαν πατρὸς, ὁ δὲ φυλάσσων ἐντολὰς, πανυργότερος· ἐν πλεοναζύσῃ δικαιοσύνῃ ἰσχὺς πολλὴ, οἱ δὲ ἀσεϐεῖς ὁλόῤῥιζοι ἐκ γῆς ἀπολῦνται.

6 Οἴκοις δικαίων ἰσχὺς πολλὴ, καρποὶ δὲ ἀσεϐῶν ἀπολῦνται.

7 Χείλη σοφῶν δέδεται αἰσ-

θήσει, καρδίαι δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς.

8 Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ, εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ παρ' αὐτῷ.

9 Βδέλυγμα Κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβοῦς, διώκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ.

10 Παιδεία ἀκάκου γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων, οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχους τελευτῶσιν αἰσχρῶς.

11 Ἅδης καὶ ἀπώλεια φανερὰ παρὰ τῷ Κυρίῳ· πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων;

12 Οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τοὺς ἐλέγχοντας αὐτὸν, μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὁμιλήσει.

13 Καρδίας εὐφραινομένης πρόσωπον θάλλει, ἐν δὲ λύπαις οὔσης σκυθρωπάζει.

14 Καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἴσθησιν, στόμα δὲ ἀπαιδεύτων γνώσεται κακά.

15 Πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακὰ, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσι διαπαντός.

16 Κρεῖσσον μικρὰ μερὶς μετὰ φόβου Κυρίου, ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας.

17 Κρείσσων ξενισμὸς μετὰ λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ χάριν, ἢ παράθεσις μόσχων μετὰ ἔχθρας.

18 Ἀνὴρ θυμώδης παρασκευάζει μάχας· μακρόθυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει· μακρόθυμος ἀνὴρ κατασβέσει κρίσεις, ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐγείρει μᾶλλον.

19 Ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκάνθαις, αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι.

20 Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ.

21 Ἀνοήτου τρίβοι ἐνδεεῖς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται.

22 Ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια, ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει βουλή.

23 Οὐ μὴ ὑπακούσει ὁ κακὸς αὐτῇ, οὐδὲ μὴ εἴπῃ καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ.

24 Ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ, ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ᾅδου σωθῇ.

25 Οἴκους ὑβριστῶν κατασπᾷ Κύριος, ἐστήρισε δὲ ὅριον χήρας.

26 Βδέλυγμα Κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος, ἁγνῶν δὲ ῥήσεις σεμναί.

27 Ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολήπτης, ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεις σώζεται· ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι, τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ.

28 Καρδίαι δικαίων μελετῶσι πίστεις, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά· δεκταὶ παρὰ Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων, διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται.

29 Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει· κρείσσων ὀλίγη λῆψις μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ γεννήματα μετὰ ἀδικίας.

Κεφ. ιϛ΄. 16.

ΚΑΡΔΙΑ ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

30 Θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ εὐφραίνει καρδίαν, φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ·

32 Ὃς ἀπωθεῖται παιδείαν, μισεῖ ἑαυτὸν, ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους, ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ.

33 Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ σοφία, καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερὰ παρὰ τῷ Θεῷ, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται.

5 Ἀκάθαρτος παρὰ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος, χειρὶ δὲ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀθωωθήσεται· ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια, δεκτὰ δὲ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίας· ὁ ζητῶν τὸν Κύριον εὑρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης, οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν, εὑρήσουσιν εἰρήνην. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου μετὰ δικαιοσύνης, φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν.

10 Μαντεῖον ἐπὶ χείλεσι βασιλέως, ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῇ τὸ στόμα αὐτοῦ.

11 Ῥοπὴ ζυγοῦ δικαιοσύνη παρὰ Κυρίῳ, τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ στάθμια δίκαια.

12 Βδέλυγμα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακὰ, μετὰ γὰρ δικαιοσύνης ἑτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς.

13 Δεκτὰ βασιλεῖ χείλη δίκαια, λόγους δὲ ὀρθοὺς ἀγαπᾷ.

14 Θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου, ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἐξιλάσεται αὐτόν.

15 Ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασιλέως, οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὥσπερ νέφος ὄψιμον.

16 Νοσσιαὶ σοφίας αἱρετώτεραι χρυσίου, νοσσιαὶ δὲ φρονήσεως αἱρετώτεραι ὑπὲρ ἀργύριον.

17 Τρίβοι ζωῆς ἐκκλίνουσιν ἀπὸ κακῶν, μῆκος δὲ βίου ὁδοὶ δικαιοσύνης· ὁ δεχόμενος παιδείαν ἐν ἀγαθοῖς ἔσται, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους σοφισθήσεται· ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν·

ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτῦ, φείσεται στόματος αὐτῦ.

18 Πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις, πρὸ δὲ πλώματος κακοφροσύνη.

19 Κρείσσων πραΰθυμος μετὰ ταπεινώσεως, ἢ ὃς διαιρεῖται σκῦλα μετὰ ὑβριςῶν.

20 Συνετὸς ἐν πράγμασιν εὑρετὴς ἀγαθῶν, πεποιθὼς δὲ ἐπὶ Θεῷ μακαριςός.

21 Τὺς σοφὺς καὶ συνετὺς φαύλυς καλῦσιν, οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκύσονται.

22 Πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις, παιδεία δὲ ἀφρόνων κακή.

23 Καρδία σοφῦ νοήσει τὰ ἀπὸ τῦ ἰδίυ στόματος, ἐπὶ δὲ χείλεσι φορέσει ἐπιγνωμοσύνην.

24 Κηρία μέλιτος λόγοι καλοὶ, γλύκασμα δὲ αὐτῦ ἴασις ψυχῆς.

25 Εἰσὶν ὁδοὶ δοκῦσαι εἶναι ὀρθαὶ ἀνδρὶ, τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ᾅδυ.

26 Ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ, καὶ ἐκβιάζεται τὴν ἀπώλειαν ἑαυτῦ.

27 Ὁ μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν· ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ κακὰ, ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτῦ χειλέων θησαυρίζει πῦρ.

28 Ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ, καὶ λαμπτῆρα δόλυ πυρσεύσει κακοῖς, καὶ διαχωρίσει φίλυς.

29 Ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων, καὶ ἀπάγει αὐτὺς ὁδὺς οὐκ ἀγαθάς.

30 Στηρίζων δὲ ὀφθαλμὺς αὐτῦ διαλογίζεται διεστραμμένα, ὁρίζει δὲ τοῖς χείλεσιν αὐτῦ πάντα τὰ κακά· ὗτος κάμινός ἐστι κακίας.

31 Στέφανος καυχήσεως γῆρας, ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὑρίσκεται.

32 Κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυρῦ, ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς κρείσσων καταλαμβανομένυ πόλιν.

33 Εἰς κόλπυς ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκοις, παρὰ δὲ Κυρίυ πάντα τὰ δίκαια.

Κεφ. ιζʹ. 17.

ΚΡΕΙΣΣΩΝ ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ, ἢ οἶκος πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης.

2 Οἰκέτης νοήμων κρατήσει δεσποτῶν ἀφρόνων, ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη.

3 Ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσὸς, ὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ Κυρίῳ.

4 Κακὸς ὑπακύει γλώσσης

παρανόμων, δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χείλεσι ψευδέσιν.

5 Ὁ καταγελῶν πτωχοῦ παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ οὐκ ἀθωωθήσεται, ὁ δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται.

6 Στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων, καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν· τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός.

7 Οὐχ ἁρμόσει ἄφρονι χείλη πιστὰ, οὐδὲ δικαίῳ χείλη ψευδῆ.

8 Μισθὸς χαρίτων παιδεία τοῖς χρωμένοις, οὗ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ εὐοδωθήσεται.

9 Ὃς κρύπτει ἀδικήματα, ζητεῖ φιλίαν, ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν, διΐστησι φίλους καὶ οἰκείους.

10 Συντρίβει ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου, ἄφρων δὲ μαστιγωθεὶς οὐκ αἰσθάνεται.

11 Ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακὸς, ὁ δὲ Κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ.

12 Ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι, οἱ δὲ ἄφρονες διαλογιοῦνται κακά.

13 Ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

14 Ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης, προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη.

15 Ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον, ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ Θεῷ.

16 Ἱνατί ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι; κτήσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος οὐ δυνήσεται· ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ζητεῖ συντριβήν· ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν, ἐμπεσεῖται εἰς κακά.

17 Εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν, τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται.

18 Ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ, ὡς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύῃ τῶν ἑαυτοῦ φίλων.

19 Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις,

20 Ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς· ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσσῃ ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ,

21 Καρδία δὲ ἄφρονος ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν· οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ ἀπαιδεύτῳ, υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ.

22 Καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ, ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὀστᾶ.

23 Λαμβάνοντος δῶρα ἀδίκως ἐν κόλποις οὐ κατευοδοῦνται

ὁδοὶ, ἀσεβὴς δὲ ἐκκλίνει ὁδὰς δικαιοσύνης.

24 Πρόσωπον συνετὸν ἀνδρὸς σοφȣ̃, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τȣ̃ ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς.

25 Ὀργὴ πατρὶ υἱὸς ἄφρων, κ̀ ὀδύνη τῇ τεκέσῃ αὐτόν.

26 Ζημιȣ̃ν ἄνδρα δίκαιον οὐ καλὸν, ȣ̓δὲ ὅσιον ἐπιβȣλεύειν δυνάςαις δικαίοις.

27 Ὃς φείδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρὸν, ἐπιγνώμων, μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος.

28 Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν σοφία λογισθήσεται, ἐνεὸν δέ τις ἑαυτὸν ποιήσας, δόξει φρόνιμος εἶναι.

Κεφ. ιη'. 18.

ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ ζητεῖ ἀνὴρ βȣλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιςος ἔςαι.

2 Οὐ χρείαν ἔχει σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν, μᾶλλον γὰρ ἄγεται ἀφροσύνῃ.

3 Ὅταν ἔλθῃ ἀσεβὴς εἰς βάθος κακῶν, καταφρονεῖ, ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία κ̀ ὄνειδος.

4 Ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρὸς, ποταμὸς δὲ ἀναπηδύει κ̀ πηγὴ ζωῆς.

5 Θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβȣ̃ς ȣ̓ καλὸν, ȣ̓δὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει.

6 Χείλη ἄφρονος ἄγȣσιν αὐτὸν εἰς κακὰ, τὸ δὲ ςόμα αὐτȣ̃ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται.

7 Στόμα ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ, τὰ δὲ χείλη αὐτȣ̃ παγὶς τῇ ψυχῇ αὐτȣ̃.

8 Ὀκνηρȣ̀ς καταβάλλει φόβος, ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων πεινάσȣσιν.

9 Ὁ μὴ ἰώμενος αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτȣ̃, ἀδελφός ἐςι τȣ̃ λυμαινομένȣ ἑαυτόν.

10 Ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα Κυρίȣ, αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψȣ̃νται.

11 Ὕπαρξις πλȣσίȣ ἀνδρὸς πόλις ὀχυρὰ, ἡ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει.

12 Πρὸ συντριβῆς ὑψȣ̃ται καρδία ἀνδρὸς, κ̀ πρὸ δόξης ταπεινȣ̃ται.

13 Ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκȣ̃σαι, ἀφροσύνη αὐτῷ ἐςι κ̀ ὄνειδος.

14 Θυμὸν ἀνδρὸς πραΰνει θεράπων φρόνιμος, ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα τίς ὑποίσει;

15 Καρδία φρονίμȣ κτᾶται αἴσθησιν, ὦτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἔννοιαν.

16 Δόμα ἀνθρώπȣ ἐμπλατύνει αὐτὸν, κ̀ παρὰ δυνάςαις καθιζάνει αὐτόν.

17 Δίκαιος ἑαυτȣ̃ κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ, ὡς δ' ἂν ἐπι-

ϐάλῃ ὁ ἀντίδικος ἐλέγχεται.

18 Ἀντιλογίας παύει σιγηρὸς, ἐν δὲ δυναστείαις ὁρίζει.

19 Ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθέμενος, ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλὴ, ἰσχύει δὲ ὥσπερ τεθεμελιωμένον βασίλειον.

20 Ἀπὸ καρπῶν στόματος ἀνὴρ πίμπλησι κοιλίαν αὐτοῦ, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται.

21 Θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης, οἱ δὲ κρατοῦντες αὐτῆς ἔδονται τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

22 Ὃς εὗρε γυναῖκα ἀγαθὴν, εὗρε χάριτας, ἔλαϐε δὲ παρὰ Θεοῦ ἱλαρότητα· ὃς ἐκϐάλλει γυναῖκα ἀγαθὴν, ἐκϐάλλει τὰ ἀγαθὰ, ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδα, ἄφρων καὶ ἀσεϐής.

3 Ἀφροσύνη ἀνδρὸς λυμαίνεται τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, τὸν δὲ Θεὸν αἰτιᾶται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

Κεφ. ιθ΄. 19.

4 ΠΛΟΥΤΟΣ προστίθησι φίλους πολλοὺς, ὁ δὲ πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται.

5 Μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἀδίκως οὐ διαφεύξεται.

6 Πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα βασιλέων, πᾶς δὲ ὁ κακὸς γίνεται ὄνειδος ἀνδρί.

7 Πᾶς ὃς ἀδελφὸν πτωχὸν μισεῖ, καὶ φιλίας μακρὰν ἔσται· ἔννοια ἀγαθὴ τοῖς εἰδόσιν αὐτὴν ἐγγιεῖ, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος εὑρήσει αὐτήν· ὁ πολλὰ κακοποιῶν τελεσιουργεῖ κακίαν, ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους, οὐ σωθήσεται.

8 Ὁ κτώμενος φρόνησιν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν, ὃς δὲ φυλάσσει φρόνησιν, εὑρήσει ἀγαθά.

9 Μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν, ἀπολεῖται ὑπ' αὐτῆς.

10 Οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφὴ, καὶ ἐὰν οἰκέτης ἄρξηται μεθ' ὕϐρεως δυναστεύειν.

11 Ἐλεήμων ἀνὴρ μακροθυμεῖ, τὸ δὲ καύχημα αὐτοῦ ἐπέρχεται παρανόμοις.

12 Βασιλέως ἀπειλὴ ὁμοία βρυγμῷ λέοντος, ὥσπερ δὲ δρόσος ἐπὶ χόρτῳ, οὕτως τὸ ἱλαρὸν αὐτοῦ.

13 Αἰσχύνη πατρὶ υἱὸς ἄφρων, οὐχ ἁγναὶ εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἑταίρας.

14 Οἶκον καὶ ὕπαρξιν μερίζουσι πατέρες παισὶ, παρὰ δὲ Κυρίου ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρί.

15 Δειλία κατέχει ἀνδρόγυνον, ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ πεινάσει.

16 Ὃς φυλάσσει ἐντολὴν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ὁ δὲ

καταφρονῶν τῶν ἑαυτȣ̃ ὁδῶν, ἀπολεῖται.

17 Δανείζει Θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχὸν, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτȣ̃ ἀνταποδώσει αὐτῷ.

18 Παίδευε υἱόν σου, ὅτως γὰρ ἔςαι εὔελπις, εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρȣ τῇ ψυχῇ σȣ.

19 Κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται, ἐὰν δὲ λοιμεύηται, ϗ τ̀ ψυχὴν αὐτȣ̃ προσθήσει.

20 Ἄκȣε υἱὲ παιδείαν πατρός σȣ, ἵνα σοφὸς γένῃ ἐπ᾽ ἐσχάτων σȣ.

21 Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρὸς, ἡ δὲ βȣλὴ τȣ̃ Κυρίȣ εἰς τ̀ αἰῶνα μένει.

22 Καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη, κρείσσων δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ πλȣ́σιος ψευδής.

23 Φόβος Κυρίȣ εἰς ζωὴν ἀνδρὶ, ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὗ ȣ̓κ ἐπισκοπεῖται γνῶσις.

24 Ὁ ἐγκρύπτων εἰς τ̀ κόλπον αὐτȣ̃ χεῖρας ἀδίκως, ȣ̓δὲ τῷ ςόματι οὐ μὴ προσενείκῃ αὐτάς.

25 Λοιμȣ̃ μαςιγȣμένȣ ἄφρων πανȣργότερος γίνεται, ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον, νοήσει αἴσθησιν.

26 Ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀπωθȣ́μενος μητέρα αὐτȣ̃, καταισχυνθήσεται καὶ ἐπονείδιςος ἔςαι.

27 Υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξαι παιδείαν πατρὸς, μελετήσει ῥήσεις κακάς.

28 Ὁ ἐγγυώμενος παῖδα ἄφρονα, καθυβρίσει δικαίωμα, ςόμα δὲ ἀσεβῶν καταπίεται κρίσεις.

29 Ἑτοιμάζονται ἀκολάςοις μάςιγες, καὶ τιμωρίαι ὁμοίως ἄφροσιν.

Κεφ. κ΄. 20.

ΑΚΟΛΑΣΤΟΝ οἶνος, καὶ ὑβριςικὸν μέθη, πᾶς δὲ ἄφρων τοιȣ́τοις συμπλέκεται.

2 Οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως θυμȣ̃ λέοντος, ὁ δὲ παροξύνων αὐτὸν ἁμαρτάνει εἰς τ̀ ἑαυτȣ̃ ψυχήν.

3 Δόξα ἀνδρὶ ἀποςρέφεσθαι λοιδορίας, πᾶς δὲ ἄφρων τοιȣ́τοις συμπλέκεται.

4 Ὀνειδιζόμενος ὀκνηρὸς ȣ̓κ αἰσχύνεται, ὡσαύτως ϗ ὁ δανειζόμενος σῖτον ἐν ἀμητῷ.

5 Ὕδωρ βαθὺ βȣλὴ ἐν καρδίᾳ ἀνδρὸς, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξαντλήσει αὐτήν.

6 Μέγα ἄνθρωπος, ϗ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων, ἄνδρα δὲ πιςὸν ἔργον εὑρεῖν.

7 Ὃς ἀναςρέφεται ἄμωμος ἐν δικαιοσύνῃ, μακαρίȣς τȣ̀ς παῖδας αὐτȣ̃ καταλείψει.

8 Ὅταν βασιλεὺς δίκαιος καθίσῃ ἐπὶ θρόνȣ, ȣ̓κ ἐναντιȣ̃-

-ται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτȣ̃ πᾶν πονηρόν.

9 Τίς καυχήσεται ἁγνὴν ἔχειν τ̃ καρδίαν; ἢ τίς παῤῥησιάσεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἁμαρτιῶν;

20 Κακολογȣ̃ντος πατέρα ἢ μητέρα, σϐεσθήσεται λαμπτὴρ, αἱ δὲ κόραι τ̃ ὀφθαλμῶν αὐτȣ̃ ὄψονται σκότος.

21 Μερὶς ἐπισπȣδαζομένη ἐν πρώτοις, ἐν τοῖς τελευταίοις ȣ̓κ εὐλογηθήσεται.

22 Μὴ εἴπης, Τίσομαι τὸν ἐχθρὸν, ἀλλ' ὑπόμεινον τ̃ Κύριον ἵνα σοι βοηθήσῃ.

10 Στάθμιον μέγα ϗ μικρὸν, καὶ μέτρα δισσὰ, ἀκάθαρτα ἐνώπιον Κυρίȣ ϗ ἀμφότερα, ϗ ὁ ποιῶν αὐτά.

11 Ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ συμποδισθήσεται νεανίσκος μετὰ ὁσίȣ, ϗ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς αὐτȣ̃.

12 Οὖς ἀκȣ́ει, ϗ ὀφθαλμὸς ὁρᾷ, Κυρίȣ ἔργα ϗ ἀμφότερα.

13 Μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν, ἵνα μὴ ἐξαρθῇς· διάνοιξον τȣ̀ς ὀφθαλμȣ́ς σȣ, ϗ ἐμπλήσθητι ἄρτων.

23 Βδέλυγμα Κυρίῳ δισσὸν στάθμιον, ϗ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτȣ̃.

24 Παρὰ Κυρίȣ εὐθύνεται τὰ διαϐήματα ἀνδρὶ, θνητὸς δὲ πῶς ἂν νοήσαι τὰς ὁδȣ̀ς αὐτȣ̃;

25 Παγὶς ἀνδρὶ ταχύ τι τ̃ ἰδίων ἁγιάσαι,' μετὰ γὰρ τὸ εὔξασθαι μετανοεῖν γίνεται.

26 Λικμήτωρ ἀσεϐῶν βασιλεὺς σοφὸς, ϗ ἐπιϐαλεῖ αὐτοῖς τροχόν.

27 Φῶς Κυρίȣ πνοὴ ἀνθρώπων, ὃς ἐρευνᾷ ταμιεῖα κοιλίας.

28 Ἐλεημοσύνη ϗ ἀλήθεια φυλακὴ βασιλεῖ, καὶ περικυκλώσȣσιν ἐν δικαιοσύνῃ τ̃ θρόνον αὐτȣ̃.

29 Κόσμος νεανίαις σοφία, δόξα δὲ πρεσϐυτέρων πολιαί.

30 Ὑπώπια ϗ συντρίμματα συναντᾷ κακοῖς; πληγαὶ δὲ εἰς ταμιεῖα κοιλίας.

Κεφ. κα'. 21.

ΩΣΠΕΡ ὁρμὴ ὕδατος, ȣ̃τως καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ Θεȣ̃, οὗ ἐὰν θέλων νεῦσαι ἐκεῖ ἔκλινεν αὐτήν.

2 Πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος, κατευθύνει δὲ καρδίας Κύριος.

3 Ποιεῖν δίκαια ϗ ἀληθεύειν, ἀρεστὰ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θυσιῶν αἷμα.

4 Μεγαλόφρων ἐν ὕϐρει θρασυκάρδιος, λαμπτὴρ δὲ ἀσεϐῶν ἁμαρτία.

6 Ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσσῃ ψευδεῖ, μάταια διώκει ἐπὶ παγίδας θανάτȣ.

7 Ὄλεθρος ἀσεβέσιν ἐπιξενωθήσεται, οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια.

8 Πρὸς τοὺς σκολιοὺς σκολιὰς ὁδοὺς ἀποστέλλει ὁ Θεὸς, ἁγνὰ γὰρ ϗ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

9 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου, ἢ ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας ϗ ἐν οἴκῳ κοινῷ.

10 Ψυχὴ ἀσεβοῦς οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων.

11 Ζημιουμένου ἀκολάστου πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος, συνιῶν δὲ σοφὸς δέξεται γνῶσιν.

12 Συνιεῖ δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν, ϗ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς.

13 Ὃς φράσσει τὰ ὦτα αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐπακοῦσαι ἀσθενοῦς, καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται, ϗ οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων.

14 Δόσις λάθριος ἀνατρέπει ὀργὰς, δώρων δὲ ὁ φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν.

15 Εὐφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρίμα, ὅσιος δὲ ἀκάθαρτος παρὰ κακούργοις.

16 Ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης, ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται.

17 Ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην, φιλῶν οἶνον ϗ ἔλαιον εἰς πλοῦτον.

18 Περικάθαρμα δὲ δικαίου ἄνομος.

19 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου ϗ γλωσσώδους ϗ ὀργίλου.

20 Θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ στόματος σοφοῦ, ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν.

21 Ὁδὸς δικαιοσύνης ϗ ἐλεημοσύνης εὑρήσει ζωὴν ϗ δόξαν.

22 Πόλεις ὀχυρὰς ἐπέβη σοφὸς, καὶ καθεῖλε τὸ ὀχύρωμα ἐφ' ᾧ ἐπεποίθεισαν οἱ ἀσεβεῖς.

23 Ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ ϗ τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

24 Θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζὼν λοιμὸς καλεῖται, ὃς δὲ μνησικακεῖ παράνομος.

25 Ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν, οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι.

26 Ἀσεβὴς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακὰς, ὁ δὲ δίκαιος ἐλεᾷ ϗ οἰκτείρει ἀφειδῶς.

27 Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ, καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς.

28 Μάρτυς ψευδὴς ἀπολεῖται, ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει.

29 Ἀσεβὴς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ, ὁ δὲ εὐθὺς αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.

30 Οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ ἔστιν

ἀνδρεία, ἐκ ἔςι βελὴ πρὸς τὸν ἀσεβῆ.

31 Ἵππος ἑτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμε, παρὰ δὲ Κυρίε ἡ βοήθεια.

Κεφ. κβ΄. 22.

ΑΙΡΕΤΩΤΕΡΟΝ ὄνομα καλὸν ἢ πλῦτος πολὺς, ὑπὲρ δὲ ἀργύριον ϗ χρυσίον χάρις ἀγαθή.

2 Πλέσιος ϗ πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις, ἀμφοτέρες δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε.

3 Πανοῦργος ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς αὐτὸς παιδεύεται, οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν.

4 Γενεὰ σοφίας φόβος Κυρίε, ϗ πλῦτος, ϗ δόξα, ϗ ζωή.

5 Τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς, ὁ δὲ φυλάσσων τ ἑαυτῦ ψυχὴν ἀφέξεται αὐτῶν.

7 Πλέσιοι πτωχῶν ἄρξεσι, ϗ οἰκέται ἰδίοις δεσπόταις δανειεσιν.

8 Ὁ σπείρων φαῦλα θερίσει κακὰ, πληγὴν δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει· ἄνδρα ἱλαρὸν καὶ δότην εὐλογεῖ ὁ Θεὸς, ματαιότητα δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει.

6 Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν αὐτὸς διατραφήσεται, τ γὰρ ἑαυτῦ ἄρτων ἔδωκε τῷ πτωχῷ· νίκην ϗ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα δὲς, τ μέντοι ψυχὴν ἀφαιρεῖται τ κεκτημένων.

10 Ἔκβαλε ἐκ συνεδρίε λοιμὸν, καὶ συνεξελεύσεται αὐτῷ νεῖκος, ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ πάντας ἀτιμάζει.

11 Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι· χείλεσι ποιμαίνει βασιλεύς.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Κυρίε διατηρῦσιν αἴσθησιν, φαυλίζει δὲ λόγες παράνομος.

13 Προφασίζεται, ϗ λέγει ὀκνηρὸς, Λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.

14 Βόθρος βαθὺς ςόμα παρανόμε, ὁ δὲ μισηθεὶς ὑπὸ Κυρίε ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν· εἰσὶν ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρὸς, ϗ ἐκ ἀγαπᾷ τ ἀποςρέψαι ἀπ' αὐτῶν, ἀποςρέφειν δὲ δεῖ ἀπὸ ὁδῦ σκολιᾶς ϗ κακῆς.

15 Ἄνοια ἐξῆπται καρδίας νέε, ῥάβδος δὲ ϗ παιδεία μακρὰν ἀπ' αὐτῦ.

16 Ὁ συκοφαντῶν πένητα, πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτῦ, δίδωσι δὲ πλεσίῳ ἐπ' ἐλάσσονι.

17 Λόγοις σοφῶν παράβαλλε σὸν ἐς, ϗ ἄκεε ἐμὸν λόγον, τ δὲ σὴν καρδίαν ἐπίςησον, ἵνα γνῷς,

18 Ὅτι καλοί εἰσι· ϗ ἐὰν ἐμβάλῃς αὐτὲς εἰς τ καρδίαν

σε, εὐφρανεῖσί σε ἅμα ἐπὶ σοῖς χείλεσιν·

19 Ἵνα σε γένηται ἐπὶ Κύριον ἡ ἐλπὶς, ϗ γνωρίσῃ σοι τ̄ ὁδόν σε.

20 Καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ τρισσῶς, εἰς βελὴν ϗ γνῶσιν ἐπὶ τὸ πλάτος τ̄ καρδίας σε.

21 Διδάσκω ἒν σε ἀληθῆ λόγον, ϗ γνῶσιν ἀγαθὴν ὑπακέειν, τ̄ ἀποκρίνεσθαί σε λόγες ἀληθείας τοῖς προβαλλομένοις σοι.

22 Μὴ ἀποβιάζε πένητα, πτωχὸς γάρ ἐςι, ϗ μὴ ἀτιμάσῃς ἀσθενῆ ἐν πύλαις.

23 Ὁ γὰρ Κύριος κρινεῖ αὐτε τ̄ κρίσιν, ϗ ῥύσῃ σὴν ἄσυλον ψυχήν.

24 Μὴ ἴσθι ἑταῖρος ἀνδρὶ θυμώδει, φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζε·

25 Μήποτε μάθῃς τ̄ ὁδῶν αὐτε, ϗ λάβῃς βρόχες τῇ σῇ ψυχῇ.

26 Μὴ δίδε σεαυτὸν εἰς ἐγγύην αἰσχυνόμενος πρόσωπον·

27 Ἐὰν γὰρ μὴ ἔχῃ πόθεν ἀποτίσῃς, λήψονται τὸ ςρῶμα τὸ ὑπὸ τὰς πλευράς σε.

28 Μὴ μέταιρε ὅρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σε.

29 Ὁρατικὸν ἄνδρα ϗ ὀξὺν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτε βασιλεῦσι δεῖ παρεςάναι, ϗ μὴ παρεςάναι ἀνδράσι νωθροῖς.

Κεφ. κγ΄. 23.

ΕΑΝ καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυνάςε, νοητῶς νόει τὰ παρατιθέμενά σοι.

2 Καὶ ἐπίβαλλε τ̄ χεῖρά σε, εἰδὼς ὅτι τοιαῦτά σε δεῖ παρασκευάσαι· εἰ δὲ ἀπληςότερ☉ εἶ,

3 Μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδεσμάτων αὐτε, ταῦτα γὰρ ἔχεται ζωῆς ψευδες.

4 Μὴ παρεκτείνε πένης ὢν πλεσίῳ, τῇ δὲ σῇ ἐννοίᾳ ἀπόσχε.

5 Ἐὰν ἐπιςήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτὸν, ἐδαμε φανεῖται· κατεσκεύαςαι γὰρ αὐτῷ πτέρυγες ὥσπερ ἀετε, ϗ ὑποςρέφει εἰς τ̄ οἶκον τ̄ προεςηκότος αὐτε.

6 Μὴ συνδείπνει ἀνδρὶ βασκάνῳ, μηδὲ ἐπιθύμει τ̄ βρωμάτων αὐτε,

7 Ὃν τρόπον γὰρ εἴ τις καταπίοι τρίχα, ἕτως ἐσθίει ϗ πίνει· μηδὲ πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐτὸν, ϗ φάγῃς τὸν ψωμόν σε μετ' αὐτε,

8 Ἐξεμέσει γὰρ αὐτὸν, καὶ λυμανεῖται τὲς λόγες σε τοὺς καλές.

9 Εἰς ὦτα ἄφρονος μηδὲν λέγε, μήποτε μυκτηρίσῃ τοὺς συνετὲς λόγες σε.

10 Μὴ μεταθῇς ὅρια αἰώνια,

εἰς δὲ κτῆμα ὀρφανῶν μὴ εἰσέλθῃς·

11 Ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτοὺς Κύριος, κραταιός ἐστι, καὶ κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σοῦ.

12 Δὸς εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου, τὰ δὲ ὦτά σου ἑτοίμασον λόγοις αἰσθήσεως.

13 Μὴ ἀπόσχῃ νήπιον παιδεύειν, ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτὸν ῥάβδῳ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

14 Σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτὸν ῥάβδῳ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου ῥύσῃ.

15 Υἱὲ ἐὰν σοφὴ γένηταί σου ἡ καρδία, εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν,

16 Καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χείλη πρὸς τὰ ἐμὰ χείλη, ἐὰν ὀρθὰ ὦσι.

17 Μὴ ζηλούτω ἡ καρδία σου ἁμαρτωλοὺς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ Κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν.

18 Ἐὰν γὰρ τηρήσῃς αὐτὰ, ἔσται σοι ἔκγονα, ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται.

19 Ἄκουε υἱὲ, καὶ σοφὸς γίνου, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας.

20 Μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μηδὲ ἐκτείνου συμβολαῖς, κρεῶν τε ἀγορασμοῖς.

21 Πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει, καὶ ἐνδύσεται διεῤῥηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης.

22 Ἄκουε υἱὲ πατρὸς τοῦ γεννήσαντός σε, καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέ σου ἡ μήτηρ.

24 Καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος, ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.

25 Εὐφραινέσθω ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοὶ, καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε.

26 Δός μοι υἱὲ σὴν καρδίαν, οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρείτωσαν.

27 Πίθος γὰρ τετρημένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος, καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον.

28 Οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολεῖται, καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται.

29 Τίνι οὐαί; τίνι θόρυβος; τίνι κρίσεις; τίνι δὲ ἀηδίαι καὶ λέσχαι; τίνι συντρίμματα διακενῆς; τίνος πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί;

30 Οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν οἴνοις; οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται; μὴ μεθύσκεσθε ἐν οἴνοις, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις, καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις.

31 Ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῷς τοὺς ὀφθαλμούς σου, ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου.

32 Τὰ δὲ ἔσχατον ὥσπερ ὑπὸ ὄφεως πεπληγὼς ἐκτείνεται, καὶ

ὥσπερ ὑπὸ κεράςυ διαχεῖται αὐτῷ ὁ ἰός.

33 Οἱ ὀφθαλμοί σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν, τὸ ςόμα σου τότε λαλήσει σκολιά.

34 Καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι.

35 Ἐρεῖς δὲ, Τύπτουσί με ϗ οὐκ ἐπόνεσα, ϗ ἐνέπαιξάν μοι, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν· πότε ὄρθρος ἔςαι, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι;

Κεφ. κδ΄. 24.

ΥΙΕ, μὴ ζηλώσῃς κακοὺς ἄνδρας, μηδὲ ἐπιθυμήσῃς εἶναι μετ' αὐτῶν.

2 Ψευδῆ γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν, ϗ πόνους τὰ χείλη αὐτῶν λαλεῖ.

3 Μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος, ϗ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται.

4 Μετὰ αἰσθήσεως ἐμπίμπλανται ταμιεῖα ἐκ παντὸς πλούτου τιμίου ϗ καλοῦ.

5 Κρείσσων σοφὸς ἰσχυροῦ, ϗ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου.

6 Μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος, βοήθεια δὲ μετὰ καρδίας βουλευτικῆς.

7 Σοφία ϗ ἔννοια ἀγαθὴ ἐν πύλαις σοφῶν· σοφοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν ἐκ ςόματος Κυρίου, ἀλλὰ λογίζονται ἐν συνεδρίοις·

ἀπαιδεύτοις συναντᾷ θάνατος,

9 Ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἁμαρτίαις· ἀκαθαρσία δὲ ἀνδρὶ λοιμῷ,

10 Ἐμμολυνθήσεται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ, ϗ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ἕως ἂν ἐκλίπῃ.

11 Ῥῦσαι ἀγομένους εἰς θάνατον, ϗ ἐκπρίου κτεινομένους, μὴ φείσῃ.

12 Ἐὰν δὲ εἴπῃς, Οὐκ οἶδα τοῦτον· γίνωσκε, ὅτι Κύριος καρδίας πάντων γινώσκει· καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν, αὐτὸς οἶδε πάντα, ὃς ἀποδίδωσιν ἑκάςῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

13 Φάγε μέλι υἱὲ, ἀγαθὸν γὰρ κηρίον, ἵνα γλυκανθῇ σου ὁ φάρυγξ.

14 Οὕτως αἰσθήσῃ σοφίαν τῇ σῇ ψυχῇ, ἐὰν γὰρ εὕρῃς, ἔςαι καλὴ ἡ τελευτή σου, καὶ ἐλπίς σε οὐκ ἐγκαταλείψει.

15 Μὴ προσαγάγῃς ἀσεβῆ, νομῇ δικαίων, μηδὲ ἀπατηθῇς χορτασίᾳ κοιλίας.

16 Ἑπτάκις γὰρ πεσεῖται δίκαιος ϗ ἀναςήσεται, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς.

17 Ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρός σου, μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ, ἐν δὲ τῷ ὑποσκελίσματι αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου.

18 Ὅτι ὄψεται Κύριος καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ, καὶ ἀποςρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.

19 Μὴ χαῖρε ἐπὶ κακοποιοῖς, μηδὲ ζήλε ἁμαρτωλὲς.

20 Οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκγονα πονηρῷ, λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν σβεσθήσεται.

21 Φοβε τ Θεὸν υἱὲ κ βασιλέα, καὶ μηθ' ἑτέρῳ αὐτῶν ἀπειθήσης.

22 Ἐξαίφνης γὰρ τίσονται τὲς ἀσεβεῖς, τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς γνώσεται;

27 Cap. 29. Λόγον φυλασσόμενος υἱὸς ἀπωλείας ἐκτὸς ἔςαι, [δεχόμενος δὲ ἐδέξατο αὐτόν· μηδὲν ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης βασιλεῖ λεγέσθω, κ ὲδὲν ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης αὐτε οὐ μὴ ἐξέλθῃ· μάχαιρα γλῶσσα βασιλέως καὶ οὐ σαρκίνη, ὃς δ' ἂν παραδοθῇ, συντριβήσεται· ἐὰν γὰρ ὀξυνθῇ ὁ θυμὸς αὐτε, σὺν νεύροις ἀνθρώπους ἀναλίσκει, κ ὀςᾶ ἀνθρώπων κατατρώγει, κ συγκαίει ὥσπερ φλὸξ, ὥςε ἄβρωτα εἶναι νεοσσοῖς ἀετῶν· τὲς ἐμὲς λόγες υἱὲ φοβήθητι, κ δεξάμενος αὐτὲς μετανόει.]

1 Cap. 30. Τάδε λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς πιςεύεσι Θεῷ, καὶ παύομαι.

2 Ἀφρονέςατος γάρ εἰμι ἁπάντων ἀνθρώπων, κ φρόνησις ἀνθρώπων ἐκ ἔςιν ἐν ἐμοί.

3 Θεὸς δεδίδαχέ με σοφίαν, κ γνῶσιν ἁγίων ἔγνωκα.

4 Τίς ἀνέβη εἰς τ ἐρανὸν κ κατέβη; τίς συνήγαγεν ἀνέμες ἐν κόλπῳ; τίς συνέςρεψεν ὕδωρ ἐν ἱματίῳ; τίς ἐκράτησε πάντων τ ἄκρων τῆς γῆς; τί ὄνομα αὐτῷ; ἢ τί ὄνομα τοῖς τέκνοις αὐτε;

5 Πάντες γὰρ λόγοι Θεε πεπυρωμένοι, ὑπερασπίζει δὲ αὐτὸς τῶν εὐλαβουμένων αὐτόν.

6 Μὴ προσθῇς τοῖς λόγοις αὐτε, ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε, καὶ ψευδὴς γένῃ.

7 Δύο αἰτεμαι παρὰ σε, μὴ ἀφέλῃς με χάριν πρὸ τε ἀποθανεῖν με.

8 Μάταιον λόγον κ ψευδῆ μακρὰν με ποίησον, πλετον δὲ κ πενίαν μή μοι δῷς, σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη·

9 Ἵνα μὴ πλησθεὶς ψευδὴς γένωμαι, κ εἴπω, Τίς με ὁρᾷ; ἢ πενηθεὶς κλέψω, καὶ ὀμόσω τὸ ὄνομα τ Θεε.

10 Μὴ παραδῷς οἰκέτην εἰς χεῖρας δεσπότε, μήποτε καταράσηταί σε κ ἀφανισθῇς.

11 Ἔκγονον κακὸν πατέρα καταρᾶται, τὴν δὲ μητέρα ἐκ εὐλογεῖ.

12 Ἔκγονον κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει, τ δ' ἔξοδον αὐτε ἐκ ἀπένιψεν.

13 Ἔκγονον κακὸν ὑψηλὲς

ὀφθαλμὲς ἔχει, τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτȣ̃ ἐπαίρεται.

14 Ἔκγονον κακὸν μαχαίρας τὲς ὀδόντας ἔχει, καὶ τὰς μύλας, τομίδας, ὥςε ἀναλίσκειν ϗ κατεσθίειν τὲς ταπεινὲς ἀπὸ τ̃ γῆς, ϗ τὲς πένητας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων.

23 Cap. 24. Ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκειν· αἰδεῖσθαι πρόσωπον ἐν κρίσει οὐ καλόν.

24 Ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ, Δίκαιός ἐςιν, ἐπικατάρατος λαοῖς ἔςαι ϗ μισητὸς εἰς ἔθνη.

25 Οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίες φανȣ̃νται, ἐπ' αὐτὲς δὲ ἥξει εὐλογία.

26 Χείλη δὲ φιλήσȣσιν ἀποκρινόμενα λόγȣς ἀγαθȣ́ς.

27 Ἑτοίμαζε εἰς τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σȣ, ϗ παρασκευάζȣ εἰς τὸν ἀγρὸν, ϗ πορεύȣ κατόπισθέν μȣ, ϗ ἀνοικοδομήσεις τ̃ οἶκόν σȣ.

28 Μὴ ἴσθι ψευδὴς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην, μηδὲ πλατύνȣ σοῖς χείλεσι.

29 Μὴ εἴπης, Ὃν τρόπον ἐχρήσατό μοι, χρήσομαι αὐτῷ, τίσομαι δὲ αὐτὸν ἅ με ἠδίκησεν.

30 Ὥσπερ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων, ϗ ὥσπερ ἀμπελὼν ἄνθρωπος ἐνδεὴς φρενῶν.

31 Ἐὰν ἀφῇς αὐτὸν, χερσωθήσεται καὶ χορτομανήσει ὅλος, ϗ γίνεται ἐκλελειμμένος, οἱ δὲ φραγμοὶ τ̃ λίθων αὐτȣ̃ κατασκάπτονται.

32 Ὕςερον ἐγὼ μετενόησα, ἐπέβλεψα τ̃ ἐκλέξασθαι παιδείαν.

33 Ὀλίγον νυςάζω, ὀλίγον δὲ καθυπνῶ, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζομαι χερσὶ ςήθη.

34 Ἐὰν δὲ τȣ̃το ποιῇς, ἥξει προπορευομένη ἡ πενία σȣ, ϗ ἡ ἔνδειά σȣ ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς.

15 Cap. 30. Τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι, ϗ αἱ τρεῖς αὗται οὐκ ἐνεπίμπλασαν αὐτὴν, ϗ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν, Ἱκανόν.

16 Ἅδης ϗ ἔρως γυναικὸς, ϗ γῆ οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος, ϗ ὕδωρ ϗ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν, Ἀρκεῖ.

17 Ὀφθαλμὸν καταγελῶντα πατρὸς, ϗ ἀτιμάζοντα γῆρας μητρὸς, ἐκκόψαισαν αὐτὸν κόρακες ἐκ τ̃ φαράγγων, ϗ καταφάγοισαν αὐτὸν νεοσσοὶ ἀετῶν.

18 Τρία δέ ἐςιν ἀδύνατά μοι νοῆσαι, ϗ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω·

19 Ἴχνη ἀετȣ̃ πετομένȣ, ϗ ὁδȣ̀ς ὄφεως ἐπὶ πέτρας, ϗ τρίβȣς νηὸς ποντοπορȣ́σης, ϗ ὁδȣ̀ς ἀνδρὸς ἐν νεότητι.

D 2

20 Τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος, ἣ ὅτ' ἂν πράξῃ ἀπονιψαμένη, ἐδέν φησι πεπραχέναι ἄτοπον.

21 Διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ, τὸ δὲ τέταρτον ἐ δύναται φέρειν·

22 Ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ, ϗ ἄφρων πλησθῇ σιτίων,

23 Καὶ οἰκέτις ἐὰν ἐκβάλῃ τ ἑαυτῆς κυρίαν, ϗ μισητὴ γυνὴ ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθȣ.

24 Τέσσαρα δὲ ἐλάχιστα ἐπὶ τ γῆς, ταῦτα δέ ἐστι σοφώτερα σοφῶν.

25 Οἱ μύρμηκες οἷς μή ἐστιν ἰσχὺς, ϗ ἑτοιμάζονται θέρȣς τ τροφήν.

26 Καὶ οἱ χοιρογρύλλιοι ἔθνος ἐκ ἰσχυρὸν, οἳ ἐποιήσαντο ἐν πέτραις τὲς ἑαυτῶν οἴκȣς.

27 Ἀβασίλευτόν ἐστιν ἡ ἀκρὶς, ϗ στρατεύει ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος εὐτάκτως.

28 Καὶ καλαβώτης χερσὶν ἐρειδόμενος, καὶ εὐάλωτος ὢν, κατοικεῖ ἐν ὀχυρώμασι βασιλέων·

29 Τρία δέ ἐστιν ἃ εὐόδως πορεύεται, ϗ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει·

30 Σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν, ὃς ἐκ ἀποστρέφεται, ἐδὲ καταπτήσσει κτῆνος·

31 Καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὔψυχος, ϗ τράγος ἡγέμενος αἰπολίȣ, ϗ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει.

32 Ἐὰν πρόῃ σεαυτὸν ἐν εὐφροσύνῃ, ϗ ἐκτείνῃς τ χεῖρά σȣ μετὰ μάχης, ἀτιμασθήσῃ.

33 Ἄμελγε γάλα, ϗ ἔσαι βέτυρον· ἐὰν δὲ ἐκπιέζῃς μυκτῆρος ἐξελεύσεται αἷμα· ἐὰν δὲ ἐξέλκῃς λόγȣς, ἐξελεύσονται κρίσεις ϗ μάχαι.

1 Cap. 31. Οἱ ἐμοὶ λόγοι εἴρηνται ὑπὸ Θεȣ̃, βασιλέως χρηματισμὸς, ὃν ἐπαίδευσεν ἡ μήτηρ αὐτȣ̃.

2 Τί τέκνον τηρήσεις; τί; ῥήσεις Θεοῦ· πρωτογενὲς σοὶ λέγω υἱέ· τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας; τί τέκνον ἐμῶν εὐχῶν;

3 Μὴ δῷς γυναιξὶ τὸν σὸν πλȣ̃τον, ϗ τὸν σὸν νȣ̃ν ϗ βίον εἰς ὑστεροβȣλίαν· μετὰ βȣλῆς πάντα ποίει, μετὰ βȣλῆς οἰνοπότει.

4 Οἱ δυνάσαι θυμώδεις εἰσὶν, οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν·

5 Ἵνα μὴ πιόντες ἐπιλάθωνται τ σοφίας, ϗ ὀρθὰ κρῖναι οὐ μὴ δύνωνται τὲς ἀσθενεῖς.

6 Δίδοτε μέθην τοῖς ἐν λύπαις, ϗ οἶνον πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναις,

7 Ἵνα ἐπιλάθωνται τ πενίας, ϗ τ πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι.

8 Ἄνοιγε τὸν στόμα λόγῳ

Θεοῦ, καὶ κρίνε πάντας ὑγιῶς.

9 Ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρίνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ.

Κεφ. κε΄. 25.

ΑΥΤΑΙ αἱ παιδεῖαι Σαλωμῶντος αἱ ἀδιάκριτοι, ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

2 Δόξα Θεοῦ κρύπτει λόγον, δόξα δὲ βασιλέως τιμᾷ πράγματα.

3 Οὐρανὸς ὑψηλὸς, γῆ δὲ βαθεῖα, καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος.

4 Τύπτε ἀδόκιμον ἀργύριον, καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἅπαν.

5 Κτεῖνε ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως, καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ.

6 Μὴ ἀλαζονεύου ἐνώπιον βασιλέως, μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν ὑφίστασο.

7 Κρεῖσσον γάρ σοι τὸ ῥηθῆναι, Ἀνάβαινε πρὸς μὲ, ἢ ταπεινῶσαί σε ἐν προσώπῳ δυνάστου· ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου λέγε.

8 Μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως, ἵνα μὴ μεταμεληθῇς ἐπ᾽ ἐσχάτων· ἡνίκα ἄν σε ὀνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος,

9 Ἀναχώρει εἰς τὰ ὀπίσω· μὴ καταφρόνει,

10 Μή σε ὀνειδίσῃ μὲν ὁ φίλος, ἡ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται, ἀλλὰ ἔσται σοι ἴση θανάτῳ· χάρις καὶ φιλία ἐλευθεροῖ, ἃς τήρησον σεαυτῷ, ἵνα μὴ ἐπονείδιστος γένῃ, ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδούς σου εὐσυναλλάκτως.

12 Μῆλον χρυσοῦν ἐν ὁρμίσκῳ σαρδίου, οὕτως εἰπεῖν λόγον.

12 Εἰς ἐνώτιον χρυσοῦν καὶ σάρδιον πολυτελὲς δέδεται, λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον οὖς.

13 Ὥσπερ ἔξοδος χιόνος ἐν ἀμητῷ κατὰ καῦμα ὠφελεῖ, οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτόν· ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῷ χρωμένων ὠφελεῖ.

14 Ὥσπερ ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ ὑετοὶ, ἐπιφανέστατα, οὕτως ὁ καυχώμενος ἐπὶ δόσει ψευδεῖ.

15 Ἐν μακροθυμίᾳ εὐοδία βασιλεῦσι, γλῶσσα δὲ μαλακὴ συντρίβει ὀστᾶ.

16 Μέλι εὑρὼν φάγε τὸ ἱκανὸν, μή ποτε πλησθεὶς ἐξεμέσῃς.

17 Σπάνιον εἴσαγε σὸν πόδα πρὸς σεαυτοῦ φίλον, μή ποτε πλησθείς σου μισήσῃ σε.

18 Ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τόξευμα ἀκιδωτὸν, οὕτως καὶ ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῆ.

19 Ὁδὸς κακοῦ καὶ πους παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ.

20 Ὥσπερ ὄξος ἕλκει ἀσύμφορον, οὕτως προσπεσὸν πάθος ἐν σώματι καρδίαν λυπεῖ· ὥσπερ σὴς ἐν ἱματίῳ καὶ σκώληξ ξύλῳ, οὕτως λύπη ἀνδρὸς βλάπτει καρδίαν.

21 Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτὸν, ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν·

22 Τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὁ δὲ Κύριος ἀνταποδώσει σοι ἀγαθά.

23 Ἄνεμος Βορέας ἐξεγείρει νέφη, πρόσωπον δὲ ἀναιδὲς γλῶσσαν ἐρεθίζει.

24 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας δώματος, ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδόρου ἐν οἰκίᾳ κοινῇ.

25 Ὥσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ προσηνὲς, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν.

26 Ὥσπερ εἴ τις πηγὴν φράσσοι καὶ ὕδατος ἔξοδον λυμαίνοιτο, οὕτως ἄκοσμον δίκαιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβοῦς.

27 Ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλὸν, τιμᾷν δὲ χρὴ λόγους ἐνδόξους.

28 Ὥσπερ πόλις τὰ τείχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχιστος, οὕτως ἀνὴρ ὃς οὐ μετὰ βουλῆς τι πράσσει.

Κεφ. κϛʹ. 26.

ΩΣΠΕΡ δρόσος ἐν ἀμητῷ, καὶ ὥσπερ ὑετὸς ἐν θέρει, οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμή.

2 Ὥσπερ ὄρνεα πέταται καὶ στρουθοὶ, οὕτως ἀρὰ ματαία οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί.

3 Ὥσπερ μάστιξ ἵππῳ καὶ κέντρον ὄνῳ, οὕτως ῥάβδος ἔθνει παρανόμῳ.

4 Μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην, ἵνα μὴ ὅμοιος γένῃ αὐτῷ.

5 Ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ, ἵνα μὴ φαίνηται σοφὸς παρ᾽ ἑαυτῷ.

6 Ἐκ τῶν ὁδῶν ἑαυτοῦ ὄνειδος ποιεῖται ὁ ἀποστείλας δι᾽ ἀγγέλου ἄφρονος λόγον.

7 Ἀφελοῦ πορείαν σκελῶν, καὶ παρανομίαν ἐκ στόματος ἀφρόνων.

8 Ὃς ἀποδεσμεύει λίθον ἐν σφενδόνῃ, ὅμοιός ἐστι τῷ διδόντι ἄφρονι δόξαν.

9 Ἄκανθαι φύονται ἐν χειρὶ μεθύσου, δουλεία δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων.

10 Πολλὰ χειμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων, συντρίβεται γὰρ ἡ ἔκστασις αὐτῶν.

11 Ὥσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἔμετον καὶ μισητὸς γένηται, οὕτως ἄφρων τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν

ἑαυτῦ ἁμαρτίαν· ἔςιν αἰσχύνη ἐπάγυσα ἁμαρτίαν, καί ἐςιν αἰσχύνη δόξα ϗ χάρις.

12 Εἶδον ἄνδρα δόξαντα παρ' αὐτῷ σοφὸν εἶναι, ἐλπίδα μέντοι ἔσχε μᾶλλον ἄφρων αὐτῦ.

13 Λέγει ὀκνηρὸς ἀποςελλόμενος εἰς ὁδὸν, Λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.

14 Ὥσπερ θύρα ςρέφεται ἐπὶ τῦ ςρόφιγγος, ὕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτῦ.

15 Κρύψας ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῦ, οὐ δυνήσεται ἐπενεγκεῖν ἐπὶ ςόμα.

16 Σοφώτερος ἑαυτῷ ὀκνηρὸς φαίνεται, τῦ ἐν πλησμονῇ ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν.

17 Ὥσπερ ὁ κρατῶν κέρκυ κυνὸς, ὕτως ὁ προεςὼς ἀλλοτρίας κρίσεως.

18 Ὥσπερ οἱ ἰώμενοι προβάλλυσι λόγυς εἰς ἀνθρώπυς, ὁ δὲ ἀπαντήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελισθήσεται·

19 Οὕτως πάντες οἱ ἐνεδρεύοντες τὺς ἑαυτῶν φίλυς, ὅταν δὲ ὁραθῶσι, λέγουσιν, Ὅτι παίζων ἔπραξα.

20 Ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ, ὅπυ δὲ ὐκ ἔςι δίθυμος, ἡσυχάζει μάχη.

21 Ἐσχάρα ἄνθραξι καὶ ξύλα πυρὶ, ἀνὴρ δὲ λοίδορος εἰς ταραχὴν μάχης.

22 Λόγοι κερκώπων μαλακοὶ, ὗτοι δὲ τύπτυσιν εἰς ταμιεῖα σπλάγχνων.

23 Ἀργύριον διδόμενον μετὰ δόλυ, ὥσπερ ὄςρακον ἡγητέον· χείλη λεῖα καρδίαν καλύπτει λυπηράν.

24 Χείλεσι πάντα ἐπινεύει ἀποκλαιόμενος ἐχθρὸς, ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλυς.

25 Ἐάν συ δέηται ὁ ἐχθρὸς μεγάλῃ τῇ φωνῇ, μὴ πεισθῇς, ἑπτὰ γάρ εἰσι πονηρίαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῦ.

26 Ὁ κρύπτων ἔχθραν συνίςησι δόλον, ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἑαυτῦ ἁμαρτίας εὔγνωςος ἐν συνεδρίοις.

27 Ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν· ὁ δὲ κυλίων λίθον, ἐφ' ἑαυτὸν κυλίει.

28 Γλῶσσα ψευδὴς μισεῖ ἀλήθειαν, ςόμα δὲ ἄςεγον ποιεῖ ἀκαταςασίας.

Κεφ. κζ'. 27.

ΜΗ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, ὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται ἡ ἐπιῦσα.

2 Ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας ϗ μὴ τὸ σὸν ςόμα, ἀλλότριος ϗ μὴ τὰ σὰ χείλη.

3 Βαρὺ λίθος ϗ δυσβάςακτον ἄμμος, ὀργὴ δὲ ἄφρονος βαρυτέρα ἀμφοτέρων.

4 Ἀνελεήμων θυμὸς ϗ ὀξεῖα ὀργή, ἀλλ' ἐδὲν ὑφίςαται ζῆλος.

5 Κρείσσες ἔλεγχοι ἀποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης φιλίας.

6 Ἀξιοπιςότερά ἐςι τραύματα φίλε, ἢ ἑκέσια φιλήματα ἐχθρῦ.

7 Ψυχὴ ἐν πλησμονῇ ἔσα κηρίοις ἐμπαίζει, ψυχῇ δὲ ἐνδεεῖ ϗ τὰ πικρὰ γλυκέα φαίνεται.

8 Ὥσπερ ὅταν ὄρνεον καταπετασθῇ ἐκ ͲΣ ἰδίας νοσσιᾶς, ἕτως ἄνθρωπος δελῦται ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τῶ ἰδίων τόπων.

9 Μύροις ϗ οἴνοις ϗ θυμιάμασι τέρπεται καρδία, καταῤῥήγνυται δὲ ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχή.

10 Φίλον σὸν ἢ φίλον πατρῷον μὴ ἐγκαταλίπης, εἰς δὲ τ οἶκον τῦ ἀδελφῦ σε μὴ εἰσέλθης ἀτυχῶν· κρείσσων φίλος ἐγγὺς, ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν.

11 Σοφὸς γίνε υἱὲ, ἵνα σου εὐφραίνηται ἡ καρδία, ϗ ἀπόςρεψον ἀπὸ σῦ ἐπονειδίςες λόγες.

12 Πανῦργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβη, ἄφρονες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τίσεσιν.

13 Ἀφελῦ τὸ ἱμάτιον αὐτῦ, παρῆλθε γὰρ ὑβριςὴς, ὅςις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται.

14 Ὃς ἂν εὐλογῇ φίλον τοπρωῒ μεγάλῃ τῇ φωνῇ, καταρωμένε ἐδὲν διαφέρειν δόξει.

15 Σταγόνες ἐκβάλλεσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ ΤΣ οἴκε αὐτῦ, ὡσαύτως ϗ γυνὴ λοίδορος ἐκ ΤΣ ἰδίε οἴκε.

16 Βορέας σκληρὸς ἄνεμος, ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται.

17 Σίδηρος σίδηρον ὀξύνει, ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἑταίρε.

18 Ὃς φυτεύει συκῆν φάγεται τὲς καρπὲς αὐτῆς, ὃς δὲ φυλάσσει τ ἑαυτῦ κύριον, τιμηθήσεται.

19 Ὥσπερ ἐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις, ἕτως ἐδὲ αἱ διάνοιαι τῶ ἀνθρώπων.

20 Ἅδης ϗ ἀπώλεια ἐκ ἐμπίμπλανται, ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶ ἀνθρώπων ἄπληςοι· βδέλυγμα Κυρίῳ ςηρίζων ὀφθαλμὸν, καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσσῃ.

21 Δοκίμιον ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ πύρωσις, ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ ςόματος ἐγκωμιαζόντων αὐτόν· καρδία ἀνόμε ἐκζητεῖ κακὰ, καρδία δὲ εὐθὴς ζητεῖ γνῶσιν.

22 Ἐὰν μαςιγοῖς ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίε ἀτιμάζων, ἐ μὴ περιέλῃς τὴν ἀφροσύνην αὐτῦ.

23 Γνωστῶς ἐπιγνώσῃ ψυχὰς ποιμνίου σου, καὶ ἐπιστήσεις καρδίαν σου ταῖς ἀγέλαις.

24 Ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχὺς, οὐδὲ παραδίδωσιν ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν.

25 Ἐπιμελοῦ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν, καὶ κερεῖς πόαν, καὶ σύναγε χόρτον ὀρεινὸν,

26 Ἵνα ἔχῃς πρόβατα εἰς ἱματισμόν· τίμα πεδίον, ἵνα ὦσί σοι ἄρνες.

27 Υἱὲ παρ' ἐμοῦ ἔχεις ῥήσεις ἰσχυρὰς εἰς τὴν ζωήν σου, καὶ εἰς τὴν ζωὴν σῶν θεραπόντων.

Κεφ. κη'. 28.

ΦΕΥΓΕΙ ἀσεβὴς μηδενὸς διώκοντος, δίκαιος δὲ ὥσπερ λέων πέποιθε.

2 Δι' ἁμαρτίας ἀσεβῶν κρίσεις ἐγείρονται, ἀνὴρ δὲ πανοῦργος κατασβέσει αὐτάς.

3 Ἀνδρεῖος ἐν ἀσεβείαις συκοφαντεῖ πτωχούς· ὥσπερ ὑετὸς λάβρος καὶ ἀνωφελὴς,

4 Οὕτως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον ἐγκωμιάζουσιν ἀσέβειαν, οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν νόμον, περιβάλλουσιν ἑαυτοῖς τεῖχος.

5 Ἄνδρες κακοὶ οὐ συνήσουσι κρίμα, οἱ δὲ ζητοῦντες τὸν Κύριον συνήσουσιν ἐν παντί.

6 Κρείσσων πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ, πλουσίου ψευδοῦς.

7 Φυλάσσει νόμον υἱὸς συνετὸς, ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσωτίαν ἀτιμάζει πατέρα.

8 Ὁ πληθύνων τὸν πλοῦτον αὐτοῦ μετὰ τόκων καὶ πλεονασμῶν, τῷ ἐλεῶντι πτωχοὺς συνάγει αὐτόν.

9 Ὁ ἐκκλίνων τὸ οὖς αὐτοῦ μὴ εἰσακοῦσαι νόμου, καὶ αὐτὸς τὴν προσευχὴν αὐτοῦ ἐβδέλυκται.

10 Ὃς πλανᾷ εὐθεῖς ἐν ὁδῷ κακῇ, εἰς διαφθορὰν αὐτὸς ἐμπεσεῖται, οἱ δὲ ἄνομοι διελεύσονται ἀγαθὰ, καὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς αὐτά.

11 Σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀνὴρ πλούσιος, πένης δὲ νοήμων καταγνώσεται αὐτοῦ.

12 Διὰ βοήθειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα, ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν ἁλίσκονται ἄνθρωποι.

13 Ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν ἑαυτοῦ οὐκ εὐοδωθήσεται, ὁ δὲ ἐξηγούμενος ἐλέγχους ἀγαπηθήσεται.

14 Μακάριος ἀνὴρ ὃς καταπλήσσει πάντα δι' εὐλάβειαν, ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεσεῖται κακοῖς.

15 Λέων πεινῶν καὶ λύκος διψῶν, ὃς τυραννεῖ, πτωχὸς ὢν, ἔθνους πενιχροῦ.

16 Βασιλεὺς ἐνδεὴς προσόδων μέγας συκοφάντης, ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν μακρὸν χρόνον ζήσεται.

17 Ἄνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ φόνε ὁ ἐγγυώμενος, φυγὰς ἔςαι καὶ ἐκ ἐν ἀσφαλείᾳ· παίδευε υἱὸν καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ δώσει κόσμον τῇ σῇ ψυχῇ, ἐ μὴ ὑπακέσει ἔθνει παρανόμῳ.

18 Ὁ πορευόμενος δικαίως βεβοήθηται, ὁ δὲ σκολιαῖς ὁδοῖς πορευόμενος ἐμπλακήσεται.

19 Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν πλησθήσεται ἄρτων, ὁ δὲ διώκων σχολὴν πλησθήσεται πενίας·

20 Ἀνὴρ ἀξιόπιςος πολλὰ εὐλογηθήσεται, ὁ δὲ κακὸς οὐκ ἀτιμώρητος ἔςαι.

21 Ὃς ἐκ αἰσχύνεται πρόσωπα δικαίων, ἐκ ἀγαθὸς, ὁ τοιἔτος ψωμἔ ἄρτε ἀποδώσεται ἄνδρα.

22 Σπεύδει πλετεῖν ἀνὴρ βάσκανος, καὶ ἐκ οἶδεν ὅτι ἐλεήμων κρατήσει αὐτἔ.

23 Ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπε ὁδὲς, χάριτας ἕξει μᾶλλον τοῦ γλωσσοχαριτἔντος.

24 Ὃς ἀποβάλλεται πατέρα ἢ μητέρα, καὶ δοκεῖ μὴ ἁμαρτάνειν, ἔτος κοινωνός ἐςιν ἀνδρὸς ἀσεβἔς.

25 Ἄπιςος ἀνὴρ κρίνει εἰκῆ, ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ Κύριον, ἐν ἐπιμελείᾳ ἔςαι.

26 Ὃς πέποιθε θρασείᾳ καρδίᾳ, ὁ τοιἔτος ἄφρων, ὃς δὲ πορεύεται σοφίᾳ, σωθήσεται.

27 Ὃς δίδωσι πτωχοῖς οὐκ ἐνδεηθήσεται, ὃς δὲ ἀποςρέφει τὸν ὀφθαλμὸν αὐτἔ, ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔςαι.

28 Ἐν τόποις ἀσεβῶν ςένεσι δίκαιοι, ἐν δὲ τῇ ἐκείνων ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι.

Κεφ. κθʹ. 29.

ΚΡΕΙΣΣΩΝ ἀνὴρ ἐλέγχων ἀνδρὸς σκληροτραχήλε, ἐξαπίνης γὰρ φλεγομένε αὐτοῦ ἐκ ἔςιν ἴασις.

2 Ἐγκωμιαζομένων δικαίων εὐφρανθήσονται λαοὶ, ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν ςένεσιν ἄνδρες.

3 Ἀνδρὸς φιλἔντος σοφίαν εὐφραίνεται πατὴρ αὐτἔ, ὃς δὲ ποιμαίνει πόρνας ἀπολεῖ πλἔτον.

4 Βασιλεὺς δίκαιος ἀνίςησι χώραν, ἀνὴρ δὲ παράνομος κατασκάπτει.

5 Ὃς παρασκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον τὸ ἑαυτἔ φίλε δίκτυον, περιβάλλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτἔ ποσίν.

6 Ἁμαρτάνοντι ἀνδρὶ μεγάλη παγὶς, δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἔςαι.

7 Ἐπίςαται δίκαιος κρίνειν πενιχροῖς, ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐ νοεῖ γνῶσιν, καὶ πτωχῷ ἐχ ὑπάρχει νἔς ἐπιγνώμων.

8 Ἄνδρες ἄνομοι ἐξέκαυσαν

πόλιν, σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὀργήν.

9 Ἀνὴρ σοφὸς κρινεῖ ἔθνη, ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὀργιζόμενος καταγελᾶται ϗ ἐ καταπλήσσει.

10 Ἄνδρες αἱμάτων μέτοχοι μισᾶσιν ὅσιον, οἱ δὲ εὐθεῖς ἐκζητήσεσι ψυχὴν αὐτᾶ.

11 Ὅλον τὸ θυμὸν αὐτᾶ ἐκφέρει ἄφρων, σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ μέρος.

12 Βασιλέως ὑπακέοντος λόγον ἄδικον, πάντες οἱ ὑπ᾽ αὐτὸν παράνομοι.

13 Δανειστᾶ ϗ χρεωφειλέτε ἀλλήλοις συνελθόντων, ἐπισκοπὴν ἀμφοτέρων ποιεῖται ὁ Κύριος.

14 Βασιλέως ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντος πτωχὲς, ὁ θρόνος αὐτᾶ εἰς μαρτύριον κατασαθήσεται.

15 Πληγαὶ ϗ ἔλεγχοι διδόασι σοφίαν, παῖς δὲ πλανώμενος αἰσχύνει γονεῖς αὐτᾶ.

16 Πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλαὶ γίνονται ἁμαρτίαι, οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων πιπλόντων κατάφοβοι γίνονται.

17 Παίδευε υἱόν σε, ϗ ἀναπαύσει σε, ϗ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σε.

18 Οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἐξηγητὴς ἔθνει παρανόμῳ, ὁ δὲ φυλάσσων τὸ νόμον μακαριστός.

19 Λόγοις ἐ παιδευθήσεται οἰκέτης σκληρὸς, ἐὰν γὰρ καὶ νοήσῃ, ἀλλ᾽ ἐχ ὑπακέσεται.

20 Ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα ταχὺν ἐν λόγοις, γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει μᾶλλον ὁ ἄφρων αὐτᾶ.

21 Ὃς κατασπαταλᾷ ἐκ παιδὸς, οἰκέτης ἔσαι, ἔσχατον δὲ ὀδυνηθήσεται ἐφ᾽ ἑαυτῷ.

22 Ἀνὴρ θυμώδης ἐγείρει νεῖκος, ἀνὴρ δὲ ὀργίλος ἐξώρυξεν ἁμαρτίαν.

23 Ὕβρις ἄνδρα ταπεινοῖ, τὲς δὲ ταπεινόφρονας ἐρείδει δόξῃ Κύριος.

24 Ὃς μερίζεται κλέπτῃ, μισεῖ τὴ ἑαυτᾶ ψυχήν· ἐὰν δὲ ὅρκε προτεθέντος ἀκέσαντες μὴ ἀναγγείλωσι,

25 Φοβηθέντες ϗ αἰσχυνθέντες ἀνθρώπες ὑπεσκελίσθησαν, ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ Κυρίῳ εὐφρανθήσεται· ἀσέβεια ἀνδρὶ δίδωσι σφάλμα, ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ τῷ δεσπότῃ σωθήσεται.

26 Πολλοὶ θεραπεύεσι πρόσωπα ἡγεμένων, παρὰ δὲ Κυρίε γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρί.

27 Βδέλυγμα δίκαιος ἀνὴρ ἀνδρὶ ἀδίκῳ, βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ κατευθύνεσα ὁδός.

10 Cap. 31. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὑρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐσι λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη.

11 Θαρσεῖ ἐπ᾽ αὐτῇ ἡ καρ-

διὰ τ᾽ ἀνδρὸς αὐτῆς· ἡ τοιαύτη καλῶν σκύλων ἐκ ἀπορήσει.

12 Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τ᾽ βίον.

13 Μηρυομένη ἔρια κ᾽ λινὸν, ἐποίησεν εὔχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς.

14 Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τ᾽ βίον.

15 Καὶ ἀνίσαται ἐκ νυκτῶν, κ᾽ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, κ᾽ ἔργα ταῖς θεραπαίναις.

16 Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς καταφύτευσε κτῆμα.

17 Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τ᾽ ὀσφὺν αὐτῆς ἤρεισε τὰς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον.

18 Καὶ ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐςι τὸ ἐργάζεσθαι, κ᾽ ἐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τ᾽ νύκτα.

19 Τὰς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον.

20 Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ.

21 Οὐ φροντίζει τ᾽ ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν πε χρονίζῃ, πάντες γὰρ οἱ παρ᾽ αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσί.

22 Δισσὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσε κ᾽ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα.

23 Περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τ᾽ γῆς.

24 Σινδόνας ἐποίησε κ᾽ ἀπέδοτο περιζώματα τοῖς Χαναναίοις· ςόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως κ᾽ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐςείλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς.

25 Ἰσχὺν κ᾽ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, κ᾽ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

27 Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ ἐκ ἔφαγε.

26 Τὸ ςόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς κ᾽ νομοθέσμως.

28 Ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέςησε τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλέτησαν, κ᾽ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ᾔνεσεν αὐτήν.

29 Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι, ὑπερῆρας πάσας.

30 Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, κ᾽ μάταιον κάλλος γυναικὸς, γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίε αὕτη αἰνείτω.

31 Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, κ᾽ αἰνείσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

Κεφ. α'. 1.

ΡΗΜΑΤΑ Ἐκκλησιαςοῦ υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαςής, ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης.

3 Τίς περίσσεια τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον;

4 Γενεὰ πορεύεται ϗ γενεὰ ἔρχεται, ϗ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἕςηκε.

5 Καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ δύνει ὁ ἥλιος ϗ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ἕλκει· αὐτὸς ἀνατέλλων

6 Ἐκεῖ πορεύεται πρὸς Νότον, ϗ κυκλοῖ πρὸς Βοῤῥᾶν· κυκλοῖ κυκλῶν πορεύεται τὸ πνεῦμα, ϗ ἐπὶ κύκλους αὐτοῦ ἐπιςρέφει τὸ πνεῦμα.

7 Πάντες οἱ χείμαῤῥοι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔςιν ἐμπιμπλαμένη· εἰς τὸν τόπον οὗ οἱ χείμαῤῥοι πορεύονται, ἐκεῖ αὐτοὶ ἐπιςρέφουσι τοῦ πορευθῆναι.

8 Πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι, οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν· ϗ οὐ πλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ ὁρᾶν, ϗ οὐ πληρωθήσεται οὖς ἀπὸ ἀκροάσεως.

9 Τί τὸ γεγονός; αὐτὸ τὸ γενησόμενον· ϗ τί τὸ πεποιημένον; αὐτὸ τὸ ποιηθησόμενον· ϗ οὐκ ἔςι πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν ἥλιον.

10 Ὃς λαλήσει ϗ ἐρεῖ, Ἴδε τοῦτο καινόν ἐςιν; ἤδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς γενομένοις ἀπὸ ἔμπροσθεν ἡμῶν.

11 Οὐκ ἔςι μνήμη τοῖς πρώτοις, καί γε τοῖς ἐσχάτοις γενομένοις οὐκ ἔςαι αὐτῶν μνήμη μετὰ τῶν γενησομένων εἰς τὴν ἐσχάτην.

12 Ἐγὼ Ἐκκλησιαςὴς ἐγενόμην βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλήμ.

13 Καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ ἐκζητῆσαι ϗ τοῦ κατασκέψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν οὐρανόν, ὅτι περισπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.

14 Εἶδον σύμπαντα τὰ ποιή-

ματα τὰ πεποιημένα ὑπὸ τὸν
ἥλιον· ϗ ἰδὲ τὰ πάντα μα-
ταιότης ϗ προαίρεσις πνεύμα-
τος.

15 Διεστραμμένον ȣ̓ δυνήσεται
ἐπικοσμηθῆναι, ϗ ὑστέρημα ȣ̓
δυνήσεται ἀριθμηθῆναι.

16 Ἐλάλησα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ
μȣ, τῷ λέγειν, Ἰδὲ ἐγὼ ἐμε-
γαλύνθην, ϗ προσέθηκα σο-
φίαν ἐπὶ πᾶσιν οἳ ἐγένοντο ἔμ-
προσθέν μȣ ἐν Ἱερȣσαλήμ· ϗ
ἔδωκα καρδίαν μȣ τȣ̃ γνῶναι
σοφίαν ϗ γνῶσιν.

17 Καὶ καρδία μȣ εἶδε πολ-
λὰ, σοφίαν ϗ γνῶσιν, παρα-
βολὰς ϗ ἐπιστήμην· ἔγνων ἐγὼ
ὅτι καί γε τȣ̃τό ἐστι προαίρεσις
πνεύματος·

18 Ὅτι ἐν πλήθει σοφίας
πλῆθος γνώσεως, ϗ ὁ προστι-
θεὶς γνῶσιν, προσθήσει ἄλ-
γημα.

Κεφ. β΄. 2.

ΕΙΠΟΝ ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μȣ,
Δεῦρο δὴ πειράσω σὲ ἐν
εὐφροσύνῃ, ϗ ἴδε ἐν ἀγαθῷ· ϗ
ἰδὲ καί γε τȣ̃το ματαιότης.

2 Τῷ γέλωτι εἶπα, Περιφο-
ρὰν, ϗ τῇ εὐφροσύνῃ, Τί τȣ̃το
ποιεῖς;

3 Καὶ κατεσκεψάμην εἰ ἡ
καρδία μȣ ἑλκύσει ὡς οἶνον τὴν
σάρκα μȣ, ϗ καρδία μȣ ὡδή-
γησεν ἐν σοφίᾳ, ϗ τȣ̃ κρατῆσαι
ἐπ' εὐφροσύνην, ἕως ȣ̓ ἴδω ποῖον
τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς τ̃ ἀνθρώ-
πων, ὃ ποιήσȣσιν ὑπὸ τ̃ ἥλιον,
ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν.

4 Ἐμεγάλυνα ποίημά μȣ,
ᾠκοδόμησά μοι οἴκȣς, ἐφύτευ-
σά μοι ἀμπελῶνας,

5 Ἐποίησά μοι κήπȣς καὶ
παραδείσȣς, ϗ ἐφύτευσα ἐν αὐ-
τοῖς ξύλον πᾶν καρπȣ̃.

6 Ἐποίησά μοι κολυμβή-
θρας ὑδάτων τȣ̃ ποτίσαι ἀπ'
αὐτῶν δρυμὸν βλαστῶντα ξύλα.

7 Ἐκτησάμην δȣ́λȣς ϗ παι-
δίσκας, ϗ οἰκογενεῖς ἐγένοντό
μοι, καί γε κτῆσις βȣκολίȣ ϗ
ποιμνίȣ πολλὴ ἐγένετό μοι
ὑπὲρ πάντας τȣ̀ς γενομένȣς
ἔμπροσθέν μȣ ἐν Ἱερȣσαλήμ.

8 Συνήγαγόν μοι καί γε ἀρ-
γύριον καί γε χρυσίον, καὶ
περιȣσιασμȣ̀ς βασιλέων ϗ τῶν
χωρῶν· ἐποίησά μοι ᾄδοντας
ϗ ᾀδȣ́σας, ϗ ἐντρυφήματα υἱῶν
ἀνθρώπων, οἰνοχόον καὶ οἰνο-
χόας.

9 Καὶ ἐμεγαλύνθην ϗ προσέ-
θηκα παρὰ πάντας τȣ̀ς γενο-
μένȣς ἀπὸ ἔμπροσθέν μȣ ἐν
Ἱερȣσαλὴμ, καί γε σοφία μȣ
ἐστάθη μοι.

10 Καὶ πᾶν ὃ ᾔτησαν οἱ
ὀφθαλμοί μȣ, ȣ̓κ ἀφεῖλον ἀπ'
αὐτῶν· ȣ̓κ ἀπεκώλυσα τ̃ καρ-
δίαν μȣ ἀπὸ πάσης εὐφροσύ-
νης μȣ, ὅτι καρδία μȣ εὐφράν-
θη ἐν παντὶ μόχθῳ μȣ· καὶ

τῦτο ἐγένετο μερίς μυ ἀπὸ παντὸς μόχθυ μυ.

11 Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσι ποιήμασί μυ οἷς ἐποίησαν αἱ χεῖρές μυ, κὶ ἐν μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα τῦ ποιεῖν, κὶ ἰδὺ τὰ πάντα ματαιότης κὶ προαίρεσις πνεύματος, κὶ ὐκ ἔςι περίσσεια ὑπὸ τ ἥλιον.

12 Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν σοφίαν κὶ παραφορὰν καὶ ἀφροσύνην, ὅτι τίς ἄνθρωπος ὃς ἐπελεύσεται ὀπίσω τ βυλῆς; τὰ ὅσα ἐποίησεν αὐτήν.

13 Καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι ἐςὶ περίσσεια τῇ σοφίᾳ ὑπὲρ τ ἀφροσύνην, ὡς περίσσεια τ φωτὸς ὑπὲρ τὸ σκότος.

14 Τῦ σοφῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῦ ἐν κεφαλῇ αὐτῦ, καὶ ὁ ἄφρων ἐν σκότει πορεύεται· κὶ ἔγνων καί γε ἐγὼ ὅτι συνάντημα ἓν συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς.

15 Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μυ, Ὡς συνάντημα τ ἄφρονος καί γε ἐμοὶ συναντήσεταί μοι, κὶ ἱνατί ἐσοφισάμην ἐγώ; περισσὸν ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μυ, Ὅτι καί γε τῦτο ματαιότης, διότι ὁ ἄφρων ἐκ περισσεύματος λαλεῖ·

16 Ὅτι ὐκ ἔςιν ἡ μνήμη τῦ σοφῦ μετὰ τ ἄφρονος εἰς τὸν αἰῶνα, καθότι ἤδη αἱ ἡμέραι ἐρχόμεναι τὰ πάντα ἐπελήσθη· κὶ πῶς ἀποθανεῖται ὁ σοφὸς μετὰ τ ἄφρονος;

17 Καὶ ἐμίσησα σὺν τ ζωήν· ὅτι πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τ ἥλιον, ὅτι πάντα ματαιότης κὶ προαίρεσις πνεύματος.

18 Καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σύμπαντα μόχθον μυ ὃν ἐγὼ κοπιῶ ὑπὸ τ ἥλιον, ὅτι ἀφίω αὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γινομένῳ μετ' ἐμέ.

19 Καὶ τίς εἶδεν εἰ σοφὸς ἔςαι ἢ ἄφρων; κὶ εἰ ἐξυσιάζεται ἐν παντὶ μόχθῳ μυ, ᾧ ἐμόχθησα καὶ ᾧ ἐσοφισάμην ὑπὸ τ ἥλιον; καί γε τῦτο ματαιότης.

20 Καὶ ἐπέςρεψα ἐγὼ τ ἀποτάξασθαι τὴν καρδίαν μυ ἐν παντὶ μόχθῳ μυ ᾧ ἐμόχθησα ὑπὸ τ ἥλιον·

21 Ὅτι ἐςὶν ἄνθρωπος, ὅτι μόχθος αὐτῦ ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γνώσει κὶ ἐν ἀνδρίᾳ· κὶ ἄνθρωπος ᾧ ὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτῦ· καί γε τῦτο ματαιότης κὶ πονηρία μεγάλη,

22 Ὅτι γίνεται ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτῦ κὶ ἐν προαιρέσει καρδίας αὐτῦ ᾧ αὐτὸς μοχθεῖ ὑπὸ τ ἥλιον.

23 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτῦ ἀλγημάτων καὶ θυμῦ περισπασμὸς αὐτῦ, καί γε ἐν

ψυχὴ οὐ κοιμᾶται ἡ καρδία αὐτοῦ· καί γε τοῦτο ματαιότης ἐστίν.

24 Οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ, ὃ φάγεται καὶ ὃ πίεται καὶ ὃ δείξει τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ· καίγε τοῦτο εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ Θεοῦ ἐστιν·

25 Ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς πίεται πάρεξ αὐτοῦ;

26 Ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου αὐτοῦ ἔδωκε σοφίαν καὶ γνῶσιν καὶ εὐφροσύνην, καὶ τῷ ἁμαρτάνοντι ἔδωκε περισπασμὸν τοῦ προσθεῖναι καὶ τοῦ συναγαγεῖν, τοῦ δοῦναι τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

Κεφ. γ΄. 3.

ΤΟΙΣ πᾶσιν ὁ χρόνος, καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

2 Καιρὸς τοῦ τεκεῖν καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθανεῖν, καιρὸς τοῦ φυτεῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτίλαι τὸ πεφυτευμένον,

3 Καιρὸς τοῦ ἀποκτεῖναι καὶ καιρὸς τοῦ ἰάσασθαι, καιρὸς τοῦ καθελεῖν καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομεῖν,

4 Καιρὸς τοῦ κλαῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ γελάσαι, καιρὸς τοῦ κόψασθαι καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι,

5 Καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους καὶ καιρὸς τοῦ συναγαγεῖν λίθους, καιρὸς τοῦ περιλαβεῖν καὶ καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήψεως,

6 Καιρὸς τοῦ ζητῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι, καιρὸς τοῦ φυλάξαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκβαλεῖν,

7 Καιρὸς τοῦ ῥῆξαι καὶ καιρὸς τοῦ ῥάψαι, καιρὸς τοῦ σιγᾷν καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν,

8 Καιρὸς τοῦ φιλῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ μισῆσαι, καιρὸς πολέμου καὶ καιρὸς εἰρήνης.

9 Τίς περίσσεια τοῦ ποιοῦντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ;

10 Εἶδον σὺν πάντα τὸν περισπασμὸν, ὃν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.

11 Τὰ σύμπαντα ἃ ἐποίησε καλὰ ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καί γε σύμπαντα τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, ὅπως μὴ εὕρῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ ποίημα ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους.

12 Ἔγνων ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς, εἰ μὴ τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ τοῦ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ αὐτοῦ.

13 Καί γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται καὶ πίεται, καὶ ἴδῃ ἀγαθὸν ἐν παντὶ

μόχθῳ αὐτȣ̃, δόμα Θεȣ̃ ἐστιν.

14 Ἔγνων ὅτι πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς αὐτὰ ἔσαι εἰς τ̃ αἰῶνα, ἐπ' αὐτῷ ȣ̓κ ἔστι προσθεῖναι, ϗ ἀπ' αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἔστιν ἀφελεῖν· ϗ ὁ Θεὸς ἐποίησεν, ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσώπȣ αὐτȣ̃.

15 Τὸ γενόμενον, ἤδη ἐστὶ, ϗ ὅσα τ̃ γίνεσθαι, ἤδη γέγονε, ϗ ὁ Θεὸς ζητήσει τ̃ διωκόμενον.

16 Καὶ ἔτι εἶδον ὑπὸ τ̃ ἥλιον τόπον τ̃ κρίσεως, ἐκεῖ ὁ ἀσεβής· ϗ τόπον τȣ̃ δικαίȣ, ἐκεῖ ὁ εὐσεβής.

17 Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μȣ, Σὺν τ̃ δίκαιον ϗ σὺν τὸν ἀσεβῆ κρινεῖ ὁ Θεὸς, ὅτι καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ ποιήματι ἐκεῖ.

18 Εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μȣ, περὶ λαλιᾶς υἱῶν τ̃ ἀνθρώπȣ, Ὅτι διακρινεῖ αὐτȣ̀ς ὁ Θεὸς, ϗ τοῦ δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτήνη εἰσί.

19 Καί γε αὐτοῖς συνάντημα υἱῶν τ̃ ἀνθρώπȣ, ϗ συνάντημα τ̃ κτήνȣς, συνάντημα ἓν αὐτοῖς· ὡς ὁ θάνατος τȣ́τȣ, ȣ̔́τως καὶ ὁ θάνατος τȣ́τȣ· ϗ πνεῦμα ἓν τοῖς πᾶσι· ϗ τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτῆνος; ȣ̓δέν· ὅτι πάντα ματαιότης.

20 Τὰ πάντα εἰς τόπον ἕνα, τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ τ̃ χοὸς, ϗ τὰ πάντα ἐπιστρέψει εἰς τὸν χȣ̃ν.

21 Καὶ τίς εἶδε πνεῦμα υἱῶν τ̃ ἀνθρώπȣ, εἰ ἀναβαίνει αὐτὸ ἄνω; ϗ τὸ πνεῦμα τ̃ κτήνȣς, εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω εἰς γῆν;

22 Καὶ εἶδον ὅτι ȣ̓κ ἔστιν ἀγαθὸν εἰ μὴ ὃ εὐφρανθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν ποιήμασιν αὐτȣ̃, ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτȣ̃· ὅτι τίς ἄξει αὐτὸν τ̃ ἰδεῖν ἐν ᾧ ἐὰν γένηται μετ' αὐτόν;

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐπέστρεψα ἐγὼ, ϗ εἶδον συμπάσας τὰς συκοφαντίας τὰς γενομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον· ϗ ἰδȣ̀ δάκρυον τ̃ συκοφαντȣμένων, ϗ ȣ̓κ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν, ϗ ἀπὸ χειρὸς συκοφαντȣ́ντων αὐτοῖς ἰσχὺς, ϗ ȣ̓κ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν.

2 Καὶ ἐπῄνεσα ἐγὼ σύμπαντας τȣ̀ς τεθνηκότας τȣ̀ς ἤδη ἀποθανόντας ὑπὲρ τȣ̀ς ζῶντας, ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως τ̃ νῦν.

3 Καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τȣ̀ς δύο τȣ́τȣς ὅστις ȣ̓́πω ἐγένετο, ὃς οὐκ εἶδε σὺν πᾶν τὸ ποίημα τὸ πονηρὸν τὸ πεποιημένον ὑπὸ τ̃ ἥλιον.

4 Καὶ εἶδον ἐγὼ σύμπαντα τ̃ μόχθον, ϗ σύμπασαν ἀνδρίαν τ̃ ποιήματος, ὅτι αὐτὸ ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ ἑταίρȣ

αὐτῦ· καί γε τῦτο ματαιότης
ϗ προαίρεσις πνεύματος.
5 Ὁ ἄφρων περιέβαλε τὰς
χεῖρας αὐτῦ, καὶ ἔφαγε τὰς
σάρκας αὐτῦ.
6 Ἀγαθὸν πλήρωμα δρακὸς
ἀναπαύσεως ὑπὲρ πληρώματα
δύο δρακῶν μόχθυ ϗ προαι-
ρέσεως πνεύματος.
7 Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ, ϗ εἶ-
δον ματαιότητα ὑπὸ τ͂ ἥλιον.
8 Ἔστιν εἷς, ϗ ὐκ ἔστι δεύτε-
ρος· καί γε υἱὸς καί γε ἀδελ-
φὸς ὐκ ἔστιν αὐτῷ· ϗ ὐκ ἔστι
περασμὸς τῷ παντὶ μόχθῳ
αὐτῦ· καί γε ὀφθαλμὸς αὐτῦ
ὐκ ἐμπίμπλαται πλύτυ· καὶ
τίνι ἐγὼ μοχθῶ, ϗ στερίσκω τ͂
ψυχήν μυ ἀπὸ ἀγαθωσύνης;
καί γε τῦτο ματαιότης ϗ πε-
ρισπασμὸς πονηρός ἐστιν.
9 Ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν
ἕνα, οἷς ἐστὶν αὐτοῖς μισθὸς
ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν·
10 Ὅτι ἐὰν πέσωσιν, ὁ εἷς
ἐγερεῖ τ͂ μέτοχον αὐτῦ· ϗ ὐαὶ
αὐτῷ τῷ ἑνὶ, ὅταν πέσῃ ϗ μὴ
ᾖ δεύτερος ἐγεῖραι αὐτόν.
11 Καί γε ἐὰν κοιμηθῶσι
δύο, ϗ θέρμη αὐτοῖς, ϗ ὁ εἷς
πῶς θερμανθῇ;
12 Καὶ ἐὰν ἐπικραταιωθῇ ὁ
εἷς, οἱ δύο στήσονται κατέναντι
αὐτῦ, ϗ τὸ σπαρτίον τὸ ἔντρι-
τον ὐ ταχέως ἀποῤῥαγήσεται.
13 Ἀγαθὸς παῖς πένης καὶ
σοφὸς ὑπὲρ βασιλέα πρεσβύτε-
ρον ϗ ἄφρονα, ὃς ὐκ ἔγνω τῦ
προσέχειν ἔτι.
14 Ὅτι ἐξ οἴκυ τ͂ δεσμίων
ἐξελεύσεται τȣ͂ βασιλεῦσαι, ὅτι
καί γε ἐν βασιλείᾳ αὐτῦ ἐγε-
νήθη πένης.
15 Εἶδον σύμπαντας τὺς ζῶν-
τας τὺς περιπατῦντας ὑπὸ τὸν
ἥλιον μετὰ τȣ͂ νεανίσκυ τȣ͂ δευ-
τέρυ, ὃς στήσεται ἀντ' αὐτῦ.
16 Οὐκ ἔστι περασμὸς τῷ
παντὶ λαῷ, τοῖς πᾶσιν οἳ
ἐγένοντο ἔμπροσθεν αὐτῶν· καί
γε οἱ ἔσχατοι ὐκ εὐφρανθή-
σονται ἐπ' αὐτῷ· ὅτι καί γε
τῦτο ματαιότης ϗ προαίρεσις
πνεύματος.
17 Φύλαξον τ͂ πόδα συ, ἐν
ᾧ ἐὰν πορεύῃ εἰς οἶκον τȣ͂ Θεῦ·
ϗ ἐγγὺς τȣ͂ ἀκύειν, ὑπὲρ δόμα
τ͂ ἀφρόνων θυσία συ, ὅτι ὐκ
εἰσὶν εἰδότες τȣ͂ ποιῆσαι κακόν.

Κεφ. ε΄. 5.

ΜΗ σπεῦδε ἐπὶ στόματί συ,
ϗ καρδία συ μὴ ταχυ-
νάτω τȣ͂ ἐξενέγκαι λόγον πρὸ
προσώπυ τȣ͂ Θεῦ· ὅτι ὁ Θεὸς
ἐν τῷ ὐρανῷ ἄνω, ϗ σὺ ἐπὶ τῆς
γῆς· διὰ τῦτο ἔστωσαν οἱ λόγοι
συ ὀλίγοι.
2 Ὅτι παραγίνεται ἐνύπνιον
ἐν πλήθει πειρασμῦ, ϗ φωνὴ
ἄφρονος ἐν πλήθει λόγων.
3 Καθὼς εὔξῃ εὐχὴν τῷ
Θεῷ, μὴ χρονίσῃς τȣ͂ ἀποδῦναι

αὐτήν· ὅτι οὐκ ἔςι θέλημα ἐν ἄφροσι· σὺ οὖν ὅσα ἐὰν εὔξῃ, ἀπόδος.

4 Ἀγαθὸν τὸ μὴ εὔξασθαί σε, ἢ τὸ εὔξασθαί σε ϗ μὴ ἀποδοῦναι.

5 Μὴ δῷς τὸ ςόμα σου τοῦ ἐξαμαρτῆσαι τὴν σάρκα σου, καὶ μὴ εἴπῃς πρὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, Ὅτι ἄγνοιά ἐςιν· ἵνα μὴ ὀργισθῇ ὁ Θεὸς ἐπὶ φωνῇ σου, ϗ διαφθείρῃ τὰ ποιήματα χειρῶν σου.

6 Ὅτι ἐν πλήθει ἐνυπνίων ϗ ματαιοτήτων ϗ λόγων πολλῶν, ὅτι σὺ τὸν Θεὸν φοβοῦ.

7 Ἐὰν συκοφαντίαν πένητος ϗ ἁρπαγὴν κρίματος ϗ δικαιοσύνης ἴδῃς ἐν χώρᾳ, μὴ θαυμάσῃς ἐπὶ τῷ πράγματι· ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω ὑψηλοῦ φυλάξαι, ϗ ὑψηλοὶ ἐπ᾽ αὐτοῖς.

8 Καὶ περίσσεια γῆς ἐπὶ παντί ἐςι, βασιλεὺς τοῦ ἀγροῦ εἰργασμένου.

9 Ἀγαπῶν ἀργύριον οὐ πλησθήσεται ἀργυρίου· ϗ τίς ἠγάπησεν ἐν πλήθει αὐτῶν γέννημα; καί γε τοῦτο ματαιότης.

10 Ἐν πλήθει ἀγαθωσύνης ἐπληθύνθησαν ἔσθοντες αὐτήν· ϗ τί ἀνδρεία τῷ παρ᾽ αὐτῆς; ὅτι ἀρχὴ τοῦ ὁρᾷν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

11 Γλυκὺς ὕπνος τοῦ δούλου εἰ ὀλίγον ϗ εἰ πολὺ φάγεται, ϗ τῷ ἐμπλησθέντι τοῦ πλουτῆσαι, οὐκ ἔςιν ἀφίων αὐτὸν τοῦ ὑπνῶσαι.

12 Ἔςιν ἀῤῥωςία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, πλοῦτον φυλασσόμενον τῷ παρ᾽ αὐτοῦ εἰς κακίαν αὐτῷ,

13 Καὶ ἀπολεῖται ὁ πλοῦτος ἐκεῖνος ἐν περισπασμῷ πονηρῷ, ϗ ἐγέννησεν υἱὸν, ϗ οὐκ ἔςιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ οὐδέν.

14 Καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ γαςρὸς μητρὸς αὐτοῦ γυμνὸς, ἐπιςρέψει τοῦ πορευθῆναι ὡς ἥκει, ϗ οὐδὲν οὐ λήψεται ἐν μόχθῳ αὐτοῦ, ἵνα πορευθῇ ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

15 Καί γε τοῦτο πονηρὰ ἀῤῥωςία· ὥσπερ γὰρ παρεγένετο, οὕτως ϗ ἀπελεύσεται· ϗ τίς ἡ περίσσεια αὐτοῦ ἣ μοχθεῖ εἰς ἄνεμον;

16 Καί γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐν σκότει, ϗ ἐν πένθει, ϗ θυμῷ πολλῷ, ϗ ἀῤῥωςίᾳ, ϗ χόλῳ.

17 Ἰδοὺ εἶδον ἐγὼ ἀγαθὸν, ὅ ἐςι καλὸν, τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν ϗ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, ᾧ ἐὰν μοχθῇ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ ὧν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ.

18 Καί γε πᾶς ἄνθρωπος ᾧ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς πλοῦτον ϗ ὑπάρχοντα, ϗ ἐξουσίασεν αὐ-

τῷ φαγεῖν ἀπ' αὐτᾶ, ϗ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτᾶ, ϗ τᾶ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτᾶ, τᾶτο δόμα Θεᾶ ἐςιν.

19 Ὅτι ᾶ πολλὰ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τ̃ ζωῆς αὐτᾶ, ὅτι ὁ Θεὸς περισπᾷ αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτᾶ.

Κεφ. ς'. 6.

ΕΣΤΙ πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ τ̃ ἥλιον, ϗ πολλή ἐςιν ὑπὸ τ̃ ἄνθρωπον.

2 Ἀνὴρ ᾧ δ̃ δώσει αὐτῷ ὁ Θεὸς πλᾶτον ϗ ὑπάρχοντα ϗ δόξαν, ϗ ᾶκ ἔςιν ὑςερῶν τῇ ψυχῇ αὐτᾶ ἀπὸ πάντων ὧν ἐπιθυμήσει, ϗ οὐκ ἐξᾶσιάσει αὐτῷ ὁ Θεὸς τ̃ φαγεῖν ἀπ' αὐτᾶ, ὅτι ἀνὴρ ξένος φάγεται αὐτόν· τᾶτο ματαιότης ϗ ἀῤῥωςία πονηρά ἐςιν.

3 Ἐὰν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν, ϗ ἔτη πολλὰ ζήσεται, ϗ πλῆθος ὅ, τι ἔσονται αἱ ἡμέραι ἐτῶν αὐτᾶ, ϗ ψυχὴ αὐτᾶ οὐ πλησθήσεται ἀπὸ τ̃ ἀγαθωσύνης, καί γε ταφὴ ᾶκ ἐγένετο αὐτῷ, εἶπα, Ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα.

4 Ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθε, ϗ ἐν σκότει πορεύεται, ϗ ἐν σκότει ὄνομα αὐτᾶ καλυφθήσεται.

5 Καί γε ἥλιον ᾶκ εἶδε, καὶ ᾶκ ἔγνω ἀναπαύσεις, τᾶτῳ ὑπὲρ τᾶτον.

6 Καὶ εἰ ἔζησε χιλίων ἐτῶν καθόδᾶς, ϗ ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδε, μὴ οὐκ εἰς τόπον ἕνα πορεύεται τὰ πάντα;

7 Πᾶς μόχθος ἀνθρώπᾶ εἰς ςόμα αὐτᾶ, καί γε ἡ ψυχὴ οὐ πληρωθήσεται.

8 Ὅτι περίσσεια τῷ σοφῷ ὑπὲρ τ̃ ἄφρονα, διότι ὁ πένης οἶδε πορευθῆναι κατέναντι τῆς ζωῆς.

9 Ἀγαθὸν ὅραμα ὀφθαλμῶν ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῇ· καί γε τᾶτο ματαιότης ϗ προαίρεσις πνεύματος.

10 Εἴ τι ἐγένετο, ἤδη κέκληται ὄνομα αὐτᾶ, ϗ ἐγνώσθη ὅ ἐςιν ἄνθρωπος, ϗ ᾶ δυνήσεται κριθῆναι μετὰ τ̃ ἰσχυροτέρᾶ ὑπὲρ αὐτόν.

11 Ὅτι εἰσὶ λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΤΙ περισσὸν τῷ ἀνθρώπῳ; Ὅτι τίς οἶδεν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ, ἀριθμὸν ζωῆς ἡμερῶν ματαιότητος αὐτᾶ; ϗ ἐποίησεν αὐτὰ ἐν σκιᾷ· ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ, τί ἔςαι ὀπίσω αὐτᾶ ὑπὸ τ̃ ἥλιον;

2 Ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθὸν, ϗ ἡμέρα τᾶ θανάτᾶ ὑπὲρ ἡμέραν γεννήσεως.

3 Ἀγαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθᾶς ἢ ὅτι πορευθῆναι

εἰς οἶκον πότε· καθότι τοῦτο τέλος παντὸς ἀνθρώπε, καὶ ὁ ζῶν δώσει ἀγαθὸν εἰς καρδίαν αὐτῦ.

4 Ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα, ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπε ἀγαθυνθήσεται καρδία.

5 Καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πένθες, κὴ καρδία ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης.

6 Ἀγαθὸν τὸ ἀκῦσαι ἐπιτίμησιν σοφῦ ὑπὲρ ἄνδρα ἀκέοντα ᾆσμα ἀφρόνων.

7 Ὡς φωνὴ ἀκανθῶν ὑπὸ τ̃ λέβητα, ὅτως γέλως τ̃ ἀφρόνων· καί γε τῦτο ματαιότης.

8 Ὅτι ἡ συκοφαντία περιφέρει σοφὸν, κὴ ἀπόλλυσι τὴν καρδίαν εὐγενείας αὐτῦ.

9 Ἀγαθὴ ἐσχάτη λόγων ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτῦ, ἀγαθὸν μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι.

10 Μὴ σπεύσης ἐν πνεύματί σε τ̃ θυμῦσθαι, ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται.

11 Μὴ εἴπης, Τί ἐγένετο, ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας; ὅτι ὲκ ἐν σοφίᾳ ἐπηρώτησας περὶ τέτε.

12 Ἀγαθὴ σοφία μεῖὰ κληρονομίας, καὶ περίσσεια τοῖς θεωρῦσι τ̃ ἥλιον.

13 Ὅτι ἐν σκιᾷ αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιὰ ἀργυρίε, κὴ περίσσεια γνώσεως τ̃ σοφίας ζωοποιήσει τ̃ παρ᾽ αὐτῆς.

14 Ἴδε τὰ ποιήματα τοῦ Θεῦ, ὅτι τίς δυνήσεῖαι κοσμῆσαι ὃν ἂν ὁ Θεὸς διαςρέψῃ αὐτόν;

15 Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης ζῆθι ἐν ἀγαθῷ, κὴ ἴδε ἐν ἡμέρᾳ κακίας· ἴδε, καί γε σὺν τέτῳ συμφώνως τῦτο ἐποίησεν ὁ Θεὸς περὶ λαλιᾶς, ἵνα μὴ εὕρῃ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτῦ ὲδέν.

16 Σύμπαντα εἶδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός με· ἐςὶ δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτῦ, καί ἐςιν ἀσεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτῦ.

17 Μὴ γίνε δίκαιος πολὺ, μηδὲ σοφίζε περισσὰ, μή ποτε ἐκπλαγῆς.

18 Μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ, καὶ μὴ γίνε σκληρὸς, ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν ὲ καιρῷ σε.

19 Ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαί σε ἐν τέτῳ, καί γε ἀπὸ τέτε μὴ μιάνῃς τ̃ χεῖρά σε, ὅτι φοβεμένοις τ̃ Θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα.

20 Ἡ σοφία βοηθήσει τῷ σοφῷ ὑπὲρ δέκα ἐξεσιάζοντας τὲς ὄντας ἐν τῇ πόλει.

21 Ὅτι ἄνθρωπος ὲκ ἔςι δίκαιος ἐν τῇ γῇ, ὃς ποιήσει ἀγαθὸν κὴ ὲχ ἁμαρτήσεται.

22 Καί γε εἰς πάντας λόγες

ὅς καλήσουσιν ἀσεβεῖς, μὴ θῇς
καρδίαν σου, ὅπως μὴ ἀκούσῃς
τοῦ δούλου σου καταρωμένου σε.
23 Ὅτι πλειστάκις πονηρεύ-
σεταί σε, καὶ καθόδους πολλὰς
κακώσει καρδίαν σου, ὅτι ὡς
καί γε σὺ κατηράσω ἑτέρους.
24 Πάντα ταῦτα ἐπείρασα
ἐν σοφίᾳ· εἶπα, σοφισθήσομαι·
καὶ αὕτη ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ.
25 Μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν, καὶ
βαθὺ βάθος, τίς εὑρήσει αὐ-
τό;
26 Ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ καρ-
δία μου τοῦ γνῶναι καὶ τοῦ κατα-
σκέψασθαι καὶ τοῦ ζητῆσαι σο-
φίαν καὶ ψῆφον, καὶ τοῦ γνῶναι
ἀσεβοῦς ἀφροσύνην καὶ ὀχληρίαν
καὶ περιφοράν.
27 Καὶ εὑρίσκω ἐγὼ αὐτὴν,
καὶ ἐρῶ πικρότερον ὑπὲρ θάνα-
τον σὺν τὴν γυναῖκα ἥτις ἐστὶ
θήρευμα, καὶ σαγῆναι καρδία
αὐτῆς, δεσμὸς εἰς χεῖρας αὐ-
τῆς· ἀγαθὸς πρὸ προσώπου τοῦ
Θεοῦ ἐξαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς,
καὶ ἁμαρτάνων συλληφθήσεται
ἐν αὐτῇ.
28 Ἴδε τοῦτο εὗρον, εἶπεν ὁ
Ἐκκλησιαστής· μία τῇ μιᾷ τοῦ
εὑρεῖν λογισμὸν,
29 Ὃν ἐπεζήτησεν ἡ ψυχή
μου, καὶ οὐχ εὗρον· καὶ ἄνθρωπον
ἕνα ἀπὸ χιλίων εὗρον, καὶ γυ-
ναῖκα ἐν πᾶσι τούτοις οὐχ εὗ-
ρον.
30 Πλὴν ἴδε τοῦτο εὗρον, ὃ
ἐποίησεν ὁ Θεὸς σὺν τὸν ἄνθρω-
πον εὐθῆ· καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν
λογισμοὺς πολλούς. Τίς οἶδε
σοφοὺς, καὶ τίς οἶδε λύσιν ῥήμα-
τος;

Κεφ. η'. 8.

ΣΟΦΙΑ ἀνθρώπου φωτιεῖ
πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀναι-
δὴς προσώπῳ αὐτοῦ μισηθή-
σεται.
2 Στόμα βασιλέως φύλαξον,
καὶ περὶ λόγου ὅρκου Θεοῦ
3 Μὴ σπουδάσῃς, ἀπὸ προσ-
ώπου αὐτοῦ πορεύσῃ· μὴ στῇς
ἐν λόγῳ πονηρῷ, ὅτι πᾶν ὃ
ἐὰν θελήσῃ ποιήσει,
4 Καθὼς βασιλεὺς ἐξουσιά-
ζων, καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ, Τί
ποιεῖς;
5 Ὁ φυλάσσων ἐντολὴν, οὐ
γνώσεται ῥῆμα πονηρὸν, καὶ
καιρὸν κρίσεως γινώσκει καρδία
σοφοῦ.
6 Ὅτι παντὶ πράγματί ἐστι
καιρὸς καὶ κρίσις, ὅτι γνῶσις
τοῦ ἀνθρώπου πολλὴ ἐπ' αὐ-
τόν.
7 Ὅτι οὐκ ἔστι γινώσκων τί
τὸ ἐσόμενον, ὅτι καθὼς ἔσται,
τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ;
8 Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐξουσιά-
ζων ἐν πνεύματι, τοῦ κωλῦσαι
σὺν τὸ πνεῦμα· καὶ οὐκ ἔστιν
ἐξουσία ἐν ἡμέρᾳ θανάτου, καὶ
οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ ἐν ἡμέρᾳ πο-

λέμω, κ̀ ἐ διασώσει ἀσέβεια τ̀ παρ᾽ αὐτῆς.

9 Καὶ σύμπαν τῦτο εἶδον, κ̀ ἔδωκα τ̀ καρδίαν μὲ εἰς πᾶν τὸ ποίημα ὃ πεποίηται ὑπὸ τ̀ ἥλιον, τὰ ὅσα ἐξεσιάσατο ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ τ̃ κακῶσαι αὐτόν.

10 Καὶ τότε εἶδον ἀσεβεῖς εἰς τάφυς εἰσαχθέντας, κ̀ ἐκ τ̃ ἁγίε· κ̀ ἐπορεύθησαν καὶ ἐπηνέθησαν ἐν τῇ πόλει, ὅτι ὕτως ἐποίησαν· καί γε τῦτο ματαιότης.

11 Ὅτι ἐκ ἔςι γινομένη ἀντίῤῥησις ἀπὸ τῶν ποιέντων τὸ πονηρὸν ταχὺ, διὰ τῦτο ἐπληροφορήθη καρδία υἱῶν τ̃ ἀνθρώπε ἐν αὐτοῖς τ̃ ποιῆσαι τὸ πονηρόν.

12 Ὃς ἥμαρτεν ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἀπὸ τότε κ̀ ἀπὸ μακρότηἴος αὐτῶν· ὅτι καὶ γινώσκω ἐγὼ, ὅτι ἐςὶν ἀγαθὸν τοῖς φοβεμένοις τ̀ Θεὸν, ὅπως φοβῶνται ἀπὸ προσώπε αὐτῦ.

13 Καὶ ἀγαθὸν ἐκ ἔςαι τῷ ἀσεβεῖ, κ̀ ἐ μακρυνεῖ ἡμέρας ἐν σκιᾷ, ὃς ἐκ ἔςι φοβέμενος ἀπὸ προσώπε τ̃ Θεῦ.

14 Ἔςι ματαιότης ἣ πεποίηται ἐπὶ τ̃ γῆς, ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, ὅτι φθάνει ἐπ᾽ αὐτοὺς ὡς ποίημα τ̀ ἀσεβῶν, καί εἰσιν ἀσεβεῖς, ὅτι φθάνει πρὸς αὐτὺς ὡς ποίημα τ̀ δικαίων· εἶπα, Ὅτι καί γε τῦτο ματαιότης.

15 Καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σὺν τ̀ εὐφροσύνην, ὅτι ἐκ ἔςιν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τ̀ ἥλιον, ὅτι εἰ μὴ φαγεῖν κ̀ τῦ πιεῖν κ̀ τ̃ εὐφρανθῆναι· κ̀ αὐτὸ συμπροσέςαι αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτῦ ἡμέρας ζωῆς αὐτῦ, ὅσας ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ὑπὸ τ̀ ἥλιον.

16 Ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μὲ τ̃ γνῶναι τ̀ σοφίαν, καὶ τῦ ἰδεῖν τ̀ περισπασμὸν τ̀ πεποιημένον ἐπὶ τ̃ γῆς, ὅτι κ̀ ἐν ἡμέρᾳ κ̀ ἐν νυκτὶ ὕπνον ὀφθαλμοῖς αὐτῦ ἐκ ἔςι βλέπων.

17 Καὶ εἶδον σύμπαντα τὰ ποιήματα τ̃ Θεῦ, ὅτι ἐ δυνήσεται ἄνθρωπος τ̃ εὑρεῖν σὺν τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον· ὅσα ἂν μοχθήσῃ ἄνθρωπος τ̃ ζητῆσαι, καὶ οὐχ εὑρήσει· καί γε ὅσα ἂν εἴπῃ σοφὸς τῦ γνῶναι, ἐ δυνήσεται τ̃ εὑρεῖν· ὅτι σύμπαν τῦτο ἔδωκα εἰς καρδίαν μὲ, κ̀ καρδία μὲ σύμπαν εἶδε τῦτο.

Κεφ. θ'. 9.

ΩΣ οἱ δίκαιοι κ̀ οἱ σοφοὶ κ̀ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν χειρὶ τ̃ Θεῦ, καί γε ἀγάπην καί γε μῖσος ἐκ ἔςιν εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος· τὰ πάνἴα πρὸ προσώπε αὐτῶν,

2 Ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσι· συνάντημα ἓν τῷ δικαίῳ καὶ

τῷ ἀσεβεῖ, τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ
κακῷ, καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ
ἀκαθάρτῳ, καὶ τῷ θυσιάζοντι
καὶ τῷ μὴ θυσιάζοντι· ὡς ὁ
ἀγαθὸς ὡς ὁ ἁμαρτάνων, ὡς ὁ
ὀμνύων καθὼς ὁ τὸν ὅρκον φο-
βούμενος.
3 Τοῦτο πονηρὸν ἐν παντὶ
πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι
συνάντημα ἓν τοῖς πᾶσι. καί
γε καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐ-
πληρώθη πονηροῦ, καὶ περιφέ-
ρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ζωῇ
αὐτῶν, καὶ ὀπίσω αὐτῶν πρὸς
τοὺς νεκρούς.
4 Ὅτι τίς ὃς κοινωνεῖ πρὸς
πάντας τοὺς ζῶντας; ἔστιν ἐλ-
πίς, ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς
ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν
νεκρόν.
5 Ὅτι οἱ ζῶντες γνώσονται
ὅτι ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ νεκροὶ
οὐκ εἰσὶ γινώσκοντες οὐδέν· καὶ
οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι μισθὸς, ὅτι
ἐπελήσθη ἡ μνήμη αὐτῶν.
6 Καί γε ἀγάπη αὐτῶν, καί
γε μῖσος αὐτῶν, καί γε ζῆλος
αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο· καί γε
μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι εἰς τὸν
αἰῶνα ἐν παντὶ τῷ πεποιημένῳ
ὑπὸ τὸν ἥλιον.
7 Δεῦρο φάγε ἐν εὐφροσύνῃ
τὸν ἄρτον σου, καὶ πίε ἐν καρδίᾳ
ἀγαθῇ οἶνόν σου, ὅτι ἤδη εὐδό-
κησεν ὁ Θεὸς τὰ ποιήματά σου.
8 Ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν
ἱμάτιά σου λευκὰ, καὶ ἔλαιον ἐπὶ
κεφαλῆς σου μὴ ὑστερησάτω.
9 Καὶ ἴδε ζωὴν μετὰ γυναι-
κὸς ἧς ἠγάπησας πάσας τὰς
ἡμέρας ζωῆς ματαιότητός σου,
τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν ἥλιον,
ὅτι αὐτὸ μερίς σου ἐν τῇ ζωῇ
σου, καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου ᾧ σὺ
μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον.
10 Πάντα ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ
χείρ σου τοῦ ποιῆσαι, ὡς ἡ δύν-
αμίς σου ποίησον, ὅτι οὐκ ἔστι
ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ γνῶσις
καὶ σοφία ἐν ᾅδῃ, ὅπου σὺ πο-
ρεύῃ ἐκεῖ.
11 Ἐπέστρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ τὸν
ἥλιον, ὅτι οὐ τοῖς κούφοις ὁ δρό-
μος, καὶ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ πό-
λεμος, καί γε οὐ τῷ σοφῷ ἄρ-
τος, καί γε οὐ τοῖς συνετοῖς
πλοῦτος, καί γε οὐ τοῖς γινώ-
σκουσι χάρις, ὅτι καιρὸς καὶ
ἀπάντημα συναντήσεται σύμ-
πασιν αὐτοῖς.
12 Ὅτι καί γε καὶ οὐκ ἔγνω
ὁ ἄνθρωπος τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ὡς
οἱ ἰχθύες οἱ θηρευόμενοι ἐν
ἀμφιβλήστρῳ κακῷ, καὶ ὡς ὄρνεα
τὰ θηρευόμενα ἐν παγίδι· ὡς
αὐτὰ παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ
ἀνθρώπου εἰς καιρὸν πονηρὸν,
ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ἄφνω.
13 Καί γε τοῦτο εἶδον σοφίαν
ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ μεγάλη ἐστὶ
πρός με·
14 Πόλις μικρὰ καὶ ἄνδρες ἐν

αὐτῇ ὀλίγοι, καὶ ἔλθῃ ἐπ' αὐ-
τὴν βασιλεὺς μέγας καὶ κυκλώ-
σῃ αὐτὴν, καὶ οἰκοδομήσῃ ἐπ'
αὐτὴν χάρακας μεγάλους·
15 Καὶ εὕρῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρα
πένητα σοφὸν, καὶ διασώσῃ αὐ-
τὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐ-
τοῦ, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἐμνήσθη
σὺν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πένητος ἐ-
κείνου.
16 Καὶ εἶπα ἐγὼ, Ἀγαθὴ
σοφία ὑπὲρ δύναμιν· καὶ σοφία
τοῦ πένητος ἐξουδενωμένη, καὶ οἱ
λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσακουόμενοι.
17 Λόγοι σοφῶν ἐν ἀναπαύ-
σει ἀκούονται ὑπὲρ κραυγὴν ἐξου-
σιαζόντων ἐν ἀφροσύναις.
18 Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκεύη
πολέμου· καὶ ἁμαρτάνων εἷς
ἀπολέσει ἀγαθωσύνην πολλήν.

Κεφ. ι'. 10.

ΜΥΙΑΙ θανατοῦσαι σαπριοῦ-
σι σκευασίαν ἐλαίου ἡ-
δύσματος· τίμιον ὀλίγον σο-
φίας ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύνης με-
γάλην.
2 Καρδία σοφοῦ εἰς δεξιὸν αὐ-
τοῦ, καὶ καρδία ἄφρονος εἰς ἀρι-
στερὸν αὐτοῦ.
3 Καί γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἄφρων
πορεύηται, καρδία αὐτοῦ ὑστερή-
σει, καὶ ἃ λογιεῖται πάντα ἀ-
φροσύνη ἐστίν.
4 Ἐὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσιά-
ζοντος ἀναβῇ ἐπὶ σὲ, τόπον σου
μὴ ἀφῇς, ὅτι ἴαμα καταπαύσει
ἁμαρτίας μεγάλας.
5 Ἔστι πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ
τὸν ἥλιον, ὡς ἀκούσιον ἐξῆλθεν
ἀπὸ προσώπου ἐξουσιάζοντος.
6 Ἐδόθη ὁ ἄφρων ἐν ὕψεσι
μεγάλοις, καὶ πλούσιοι ἐν τα-
πεινῷ καθήσονται.
7 Εἶδον δούλους ἐφ' ἵππους, καὶ
ἄρχοντας πορευομένους ὡς δού-
λους ἐπὶ τῆς γῆς.
8 Ὁ ὀρύσσων βόθρον, εἰς
αὐτὸν ἐμπεσεῖται· καὶ καθαι-
ροῦντα φραγμὸν, δήξεται αὐτὸν
ὄφις.
9 Ἐξαίρων λίθους διαπονηθή-
σεται ἐν αὐτοῖς· σχίζων ξύλα
κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς.
10 Ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον,
καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξε· καὶ
δυνάμεις δυναμώσει, καὶ περίσ-
σεια τῷ ἀνδρὶ οὐ σοφία.
11 Ἐὰν δάκῃ ὄφις ἐν οὐ ψι-
θυρισμῷ, καὶ οὐκ ἔστι περίσσεια
τῷ ἐπᾴδοντι.
12 Λόγοι στόματος σοφοῦ χά-
ρις, καὶ χείλη ἄφρονος καταπον-
τίσουσιν αὐτόν.
13 Ἀρχὴ λόγων στόματος
αὐτοῦ ἀφροσύνη, καὶ ἐσχάτη
στόματος αὐτοῦ περιφέρεια πο-
νηρά,
14 Καὶ ὁ ἄφρων πληθύνει
λόγους· οὐκ ἔγνω ἄνθρωπος τί
τὸ γενόμενον, καὶ τί τὸ ἐσόμε-
νον, ὅ, τι ὀπίσω αὐτοῦ τίς ἀναγ-
γελεῖ αὐτῷ;

15 Μόχθος τῶν ἀφρόνων κοπώ-
σει αὐτοὺς, ὃς οὐκ ἔγνω τοῦ πο-
ρευθῆναι εἰς πόλιν.
16 Οὐαί σοι πόλις ἧς ὁ βα-
σιλεύς σου νεώτερος, ϗ οἱ ἄρ-
χοντές σου πρωῒ ἐσθίουσι.
17 Μακαρία σὺ γῆ, ἧς ὁ
βασιλεύς σου υἱὸς ἐλευθέρων, ϗ
οἱ ἄρχοντές σου πρὸς καιρὸν
φάγονται ἐν δυνάμει, καὶ οὐκ
αἰσχυνθήσονται.
18 Ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθή-
σεται ἡ δόκωσις, ϗ ἐν ἀργίᾳ
χειρῶν στάξει ἡ οἰκία.
19 Εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄρ-
τον, ϗ οἶνον ϗ ἔλαιον τοῦ εὐ-
φρανθῆναι ζῶντας, ϗ τοῦ ἀρ-
γυρίου ταπεινώσει ἐπακούσεται
τὰ πάντα.
20 Καί γε ἐν συνειδήσει σου
βασιλέα μὴ καταράσῃ, καὶ ἐν
ταμιείοις κοιτώνων σου μὴ κατα-
ράσῃ πλούσιον· ὅτι πετεινὸν τοῦ
οὐρανοῦ ἀποίσει τὴν φωνήν σου, ϗ ὁ
ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγγελεῖ
λόγον σου.

Κεφ. ια'. 11.

ΑΠΟΣΤΕΙΛΟΝ τὸν ἄρτον σου
ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ὕδατος,
ὅτι ἐν πλήθει ἡμερῶν εὑρήσεις
αὐτόν.
2 Δὸς μερίδα τοῖς ἑπτὰ, καί
γε τοῖς ὀκτὼ, ὅτι οὐ γινώσκεις
τί ἔσται πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν.
3 Ἐὰν πλησθῶσι τὰ νέφη
ὑετοῦ, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχέουσι· καὶ
ἐὰν πέσῃ ξύλον ἐν τῷ Νότῳ,
ϗ ἐὰν ἐν τῷ Βοῤῥᾷ, τόπῳ οὗ
πεσεῖται τὸ ξύλον, ἐκεῖ ἔσται.
4 Τηρῶν ἄνεμον οὐ σπείρει,
ϗ βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις οὐ
θερίσει.
5 Ἐν οἷς οὐκ ἔστι γινώσκων
τίς ἡ ὁδὸς τοῦ πνεύματος, ὡς
ὀστᾶ ἐν γαστρὶ κυοφορούσης, οὕτως
οὐ γνώσῃ τὰ ποιήματα τοῦ
Θεοῦ, ὅσα ποιήσει τὰ σύμ-
παντα.
6 Ἐν τῷ πρωῒ σπεῖρον τὸ
σπέρμα σου, ϗ ἐν ἑσπέρᾳ μὴ
ἀφέτω ἡ χείρ σου, ὅτι οὐ γι-
νώσκεις ποῖον στοιχήσει, ἢ τοῦτο
ἢ τοῦτο, ϗ ἐὰν τὰ δύο ἐπὶ τὸ
αὐτὸ, ἀγαθά.
7 Καὶ γλυκὺ τὸ φῶς, ϗ ἀ-
γαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ βλέ-
πειν σὺν τὸν ἥλιον.
8 Ὅτι ϗ ἐὰν ἔτη πολλὰ
ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἐν πᾶσιν
αὐτοῖς εὐφρανθήσεται ϗ μνησ-
θήσεται τὰς ἡμέρας τοῦ σκότους,
ὅτι πολλαὶ ἔσονται· πᾶν τὸ
ἐρχόμενον ματαιότης.
9 Εὐφραίνου νεανίσκε ἐν νεό-
τητί σου, ϗ ἀγαθυνάτω σε ἡ
καρδία σου ἐν ἡμέραις νεότητός
σου, ϗ περιπάτει ἐν ὁδοῖς καρ-
δίας σου ἄμωμος, ϗ μὴ ἐν ὁ-
ράσει ὀφθαλμῶν σου· ϗ γνῶθι
ὅτι ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἄξει σε
ὁ Θεὸς ἐν κρίσει.
10 Καὶ ἀπόστησον θυμὸν ἀπὸ

καρδίας σȣ, καὶ πάραγε πονηρίαν ἀπὸ σαρκός σȣ, ὅτι ἡ νεότης καὶ ἡ ἄνοια ματαιότης.

Κεφ. ιϐʹ. 12.

ΚΑΙ μνήσθητι τȣ̃ κτίσαντός σε ἐν ἡμέραις νεότητός σȣ, ἕως ὅτȣ μὴ ἔλθωσιν αἱ ἡμέραι τῆς κακίας, καὶ φθάσȣσιν ἔτη ἐν οἷς ἐρεῖς, Οὐκ ἔςι μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα.

2 Ἕως οὗ μὴ σκοτισθῇ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀςέρες, καὶ ἐπιςρέψȣσι τὰ νέφη ὀπίσω τȣ̃ ὑετȣ̃·

3 Ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐὰν σαλευθῶσι φύλακες τῆς οἰκίας, καὶ διαςραφῶσιν ἄνδρες τῆς δυνάμεως, καὶ ἤργησαν αἱ ἀλήθȣσαι ὅτι ὠλιγώθησαν, καὶ σκοτάσȣσιν αἱ βλέπȣσαι ἐν ταῖς ὀπαῖς·

4 Καὶ κλείσȣσι θύρας ἐν ἀγορᾷ, ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς τῆς ἀληθȣ́σης· καὶ ἀναςήσεται εἰς φωνὴν τȣ̃ ςρȣθίȣ, καὶ ταπεινωθήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες τȣ̃ ᾄσματος.

5 Καὶ εἰς τὸ ὕψος ὄψονται, καὶ θάμϐοι ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀνθήσῃ τὸ ἀμύγδαλον, καὶ παχυνθῇ ἡ ἀκρὶς, καὶ διασκεδασθῇ ἡ κάππαρις, ὅτι ἐπορεύθη ὁ ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος αὐτȣ̃, καὶ ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ οἱ κοπτόμενοι.

6 Ἕως ὅτȣ μὴ ἀνατραπῇ τὸ σχοινίον τȣ̃ ἀργυρίȣ, καὶ συντριϐῇ τὸ ἀνθέμιον τȣ̃ χρυσίȣ, καὶ συντριϐῇ ὑδρία ἐπὶ τῇ πηγῇ, καὶ συντροχάσῃ ὁ τροχὸς ἐπὶ τὸν λάκκον,

7 Καὶ ἐπιςρέψῃ ὁ χȣ̃ς ἐπὶ τὴν γῆν ὡς ἦν, καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιςρέψῃ πρὸς τὸν Θεὸν ὃς ἔδωκεν αὐτό;

8 Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαςὴς, τὰ πάντα ματαιότης.

9 Καὶ περισσὸν ὅτι ἐγένετο Ἐκκλησιαςὴς σοφὸς, ὅτι ἐδίδαξε γνῶσιν σὺν τὸν ἄνθρωπον, καὶ οὖς ἐξιχνιάσεται κόσμιον παραϐολῶν.

10 Πολλὰ ἐζήτησεν Ἐκκλησιαςὴς τοῦ εὑρεῖν λόγους θελήματος, καὶ γεγραμμένον εὐθύτητος, λόγȣς ἀληθείας.

11 Λόγοι σοφῶν ὡς τὰ βȣκέντρα, καὶ ὡς ἧλοι πεφυτευμένοι, οἳ παρὰ τῶν συνθεμάτων ἐδόθησαν ἐκ ποιμένος ἑνός.

12 Καὶ περισσὸν ἐξ αὐτῶν υἱέ μȣ φύλαξαι· τοῦ ποιῆσαι βιϐλία πολλὰ ȣ̓κ ἔςι περασμὸς, καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσις σαρκός.

13 Τέλος λόγȣ, τὸ πᾶν ἄκουε· τὸν Θεὸν φοϐοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φύλασ-

σε· ὅτι τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπ☉.
14 Ὅτι σύμπαν τὸ ποίημα ὁ Θεὸς ἄξει ἐν κρίσει, ἐν παντὶ παρεωραμένῳ, ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν πονηρόν.

Α Σ Μ Α.

Κεφ. α΄. 1.

ΑΣΜΑ ἀσμάτων, ὅ ἐςι Σαλωμών.

2 Φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων ςόματος αὐτȣ̃· ὅτι ἀγαθοὶ μαςοί σȣ ὑπὲρ οἶνον,

3 Καὶ ὀσμὴ μύρων σȣ ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα· μῦρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σȣ· διὰ τȣ̃το νεάνιδες ἠγάπησάν σε,

4 Εἵλκυσάν σε· ὀπίσω σȣ εἰς ὀσμὴν μύρων σȣ δραμȣ̃μεν· εἰσήνεγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμεῖον αὐτȣ̃· ἀγαλλιασώμεθα ϗ εὐφρανθῶμεν ἐν σοί· ἀγαπήσομεν μαςȣ̀ς σȣ ὑπὲρ οἶνον· εὐθύτης ἠγάπησέ σε.

5 Μέλαινά εἰμι ἐγὼ ϗ καλὴ θυγατέρες Ἱερȣσαλὴμ, ὡς σκηνώματα Κηδὰρ, ὡς δέῤῥεις Σαλωμών.

6 Μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγώ εἰμι μεμελανωμένη, ὅτι παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος· υἱοὶ μητρός μȣ ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοὶ, ἔθεντό με φυλάκισσαν ἐν ἀμπελῶσιν, ἀμπελῶνα ἐμὸν ȣ̓κ ἐφύλαξα.

7 Ἀπάγγειλόν μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μȣ, πȣ̃ ποιμαίνεις, πȣ̃ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ, μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἑταίρων σȣ.

8 Ἐὰν μὴ γνῷς σεαυτὴν ἡ καλὴ ἐν γυναιξὶν, ἔξελθε σὺ ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων, καὶ ποίμαινε τὰς ἐρίφȣς σȣ ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμένων.

9 Τῇ ἵππῳ μȣ ἐν ἅρμασι Φαραὼ ὡμοίωσά σε ἡ πλησίον μȣ.

10 Τί ὡραιώθησαν σιαγόνες σȣ ὡς τρυγόνος, τράχηλός σȣ ὡς ὁρμίσκοι;

11 Ὁμοιώματα χρυσίȣ ποιήσομέν σοι μετὰ ςιγμάτων τοῦ ἀργυρίȣ,

12 Ἕως ȣ̃ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτȣ̃· νάρδος μȣ ἔδωκεν ὀσμὴν αὐτȣ̃.

13 Ἀπόδεσμος τῆς στακτῆς ἀ-
δελφιδός μου ἐμοὶ, ἀναμέσον τῶν
μαστῶν μου αὐλισθήσεται.
14 Βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφιδός
μου ἐμοὶ, ἐν ἀμπελῶσιν Ἐν-
γαδδί.
15 Ἰδοὺ εἶ καλὴ ἡ πλησίον
μου, ἰδοὺ εἶ καλή· ὀφθαλμοί σου
περιστεραί.
16 Ἰδοὺ εἶ καλὸς ἀδελφιδός
μου, καί γε ὡραῖος πρὸς κλίνη
ἡμῶν σύσκιος.
17 Δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι,
φατνώματα ἡμῶν κυπάρισσοι.

Κεφ. β'. 2.

ΕΓΩ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρί-
νον τῶν κοιλάδων.
2 Ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκαν-
θῶν, οὕτως ἡ πλησίον μου ἀνα-
μέσον τῶν θυγατέρων.
3 Ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις
τοῦ δρυμοῦ, οὕτως ἀδελφιδός μου
ἀναμέσον τῶν υἱῶν· ἐν τῇ σκιᾷ
αὐτοῦ ἐπεθύμησα, καὶ ἐκάθισα,
καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λά-
ρυγγί μου.
4 Εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον
τοῦ οἴνου, τάξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγά-
πην.
5 Στηρίσατέ με ἐν μύροις,
στοιβάσατέ με ἐν μήλοις, ὅτι
τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ.
6 Εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κε-
φαλήν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ
περιλήψεταί με.
7 Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες
Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμεσι καὶ ἐν
ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν ἐγείρητε
καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως οὗ
θελήσῃ.
8 Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου, ἰδοὺ
οὗτος ἥκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη,
διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς.
9 Ὅμοιός ἐστιν ἀδελφιδός μου
τῇ δορκάδι ἢ νεβρῷ ἐλάφων
ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθήλ· ἰδοὺ οὗτος
ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν, παρα-
κύπτων διὰ τῶν θυρίδων, ἐκκύ-
πτων διὰ τῶν δικτύων.
10 Ἀποκρίνεται ἀδελφιδός
μου, καὶ λέγει μοι, Ἀνάστα,
ἐλθὲ ἡ πλησίον μου, καλή μου,
περιστερά μου.
11 Ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμὼν παρ-
ῆλθεν, ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν, ἐπο-
ρεύθη ἑαυτῷ.
12 Τὰ ἄνθη ὤφθη ἐν τῇ
γῇ, καιρὸς τῆς τομῆς ἔφθακε,
φωνὴ τῆς τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ
γῇ ἡμῶν.
13 Ἡ συκῆ ἐξήνεγκεν ὀλύν-
θους αὐτῆς, αἱ ἄμπελοι κυπρί-
ζουσιν, ἔδωκαν ὀσμήν· ἀνάστα,
ἐλθὲ ἡ πλησίον μου, καλή μου,
περιστερά μου, καὶ ἐλθὲ,
14 Σὺ περιστερά μου, ἐν σκέ-
πῃ τῆς πέτρας, ἐχόμενα τοῦ προ-
τειχίσματος· δεῖξόν μοι τὴν
ὄψιν σου, καὶ ἀκούτισόν με τὴν
φωνήν σου, ὅτι ἡ φωνή σου ἡδεῖα,
καὶ ἡ ὄψις σου ὡραία.
15 Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας

μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελῶ-
νας· καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυ-
πρίζουσαι.
16 Ἀδελφιδός μου ἐμοὶ, κἀ-
γὼ αὐτῷ· ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς
κρίνοις,
17 Ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέ-
ρα, καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί·
ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι σὺ ἀ-
δελφιδέ μου τῷ δόρκωνι ἢ νεβρῷ
ἐλάφων ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

Κεφ. γ΄. 3.

ΕΠΙ κοίτην μου ἐν νυξὶν,
ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ
ψυχή μου· ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ
οὐχ εὗρον αὐτόν· ἐκάλεσα αὐ-
τὸν, καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου.
2 Ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώ-
σω ἐν τῇ πόλει, ἐν ταῖς ἀγο-
ραῖς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ
ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή
μου· ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὕ-
ρον αὐτόν.
3 Εὕροσάν με οἱ τηροῦντες,
οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει. Μὴ
ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου, ἴδε-
τε;
4 Ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλθον
ἀπ᾿ αὐτῶν, ἕως οὗ εὗρον ὃν ἠ-
γάπησεν ἡ ψυχή μου· ἐκράτη-
σα αὐτὸν καὶ οὐκ ἀφῆκα αὐτὸν,
ἕως οὗ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς οἶ-
κον μητρός μου, καὶ εἰς ταμιεῖον
τῆς συλλαβούσης με.
5 Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες
Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι,
καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ·
ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν
ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ.
6 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα
ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ὡς στελέχη καπ-
νοῦ τεθυμιαμένη σμύρναν καὶ
λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν
μυρεψοῦ;
7 Ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμὼν,
ἑξήκοντα δυνατοὶ κύκλῳ αὐτῆς
ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραήλ·
8 Πάντες κατέχοντες ῥομ-
φαίαν, δεδιδαγμένοι πόλεμον·
ἀνὴρ ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν
αὐτοῦ ἀπὸ θάμβους ἐν νυξί.
9 Φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ
βασιλεὺς Σαλωμὼν ἀπὸ ξύλων
τοῦ Λιβάνου.
10 Στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν
ἀργύριον, καὶ ἀνάκλιτον αὐτοῦ
χρύσεον· ἐπίβασις αὐτοῦ πορ-
φυρᾶ, ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον,
ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ἱερου-
σαλήμ.
11 Θυγατέρες Σιὼν ἐξέλθατε,
καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλω-
μὼν, ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἐστεφά-
νωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἐν
ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐν
ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐ-
τοῦ.

Κεφ. δ΄. 4.

ΙΔΟΥ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου,
ἰδοὺ εἶ καλή· ὀφθαλμοί σου
περιστεραὶ, ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς
σου· τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν

αἰγῶν, αἳ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ
τοῦ Γαλαάδ.
2 Ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν
κεκαρμένων, αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ
τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμεύου-
σαι, ϗ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν
αὐταῖς.
3 Ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον
χείλη σου, ϗ ἡ λαλιά σου ὡ-
ραία, ὡς λέπυρον ῥοᾶς μῆλόν
σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου.
4 Ὡς πύργος Δαυὶδ τρά-
χηλός σου, ὁ ᾠκοδομημένος εἰς
θαλπιώθ· χίλιοι θυρεοὶ κρέ-
μανται ἐπ' αὐτὸν, πᾶσαι βο-
λίδες τῶν δυνατῶν·
5 Δύο μαστοί σου ὡς δύο νε-
βροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νεμό-
μενοι ἐν κρίνοις,
6 Ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡμέρα ϗ
κινηθῶσιν αἱ σκιαί· πορεύσο-
μαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς
σμύρνης ϗ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ
λιβάνου.
7 Ὅλη καλὴ ἡ πλησίον μου,
ϗ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί.
8 Δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη,
δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου· ἐλεύσῃ καὶ
διελεύσῃ ἀπὸ ἀρχῆς Πίστεως,
ἀπὸ κεφαλῆς Σανὶρ ϗ Ἑρμὼν,
ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὀ-
ρέων παρδάλεων.
9 Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφή
μου νύμφη, ἐκαρδίωσας ἡμᾶς
ἑνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου, ἐν μιᾷ
ἐνθέματι τραχήλων σου.
10 Τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί
σου ἀδελφή μου, νύμφη; τί
ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀπὸ
οἴνου, ϗ ὀσμὴ ἱματίων σου ὑπὲρ
πάντα ἀρώματα;
11 Κηρίον ἀποστάζουσι χείλη
σου νύμφη· μέλι ϗ γάλα ὑπὸ
τὴν γλῶσσάν σου· ϗ ὀσμὴ ἱμα-
τίων σου, ὡς ὀσμὴ Λιβάνου.
12 Κῆπος κεκλεισμένος ἀδελ-
φή μου νύμφη, κῆπος κεκλεισ-
μένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη.
13 Ἀποστολαί σου παράδει-
σος ῥοῶν μετὰ καρποῦ ἀκρο-
δρύων, κύπροι μετὰ νάρδων·
14 Νάρδος ϗ κρόκος, κάλα-
μος ϗ κιννάμωμον, μετὰ πάν-
των ξύλων τοῦ Λιβάνου, σμύρνα,
ἀλώθ, μετὰ πάντων πρώτων
μύρων,
15 Πηγὴ κήπου, ϗ φρέαρ ὕ-
δατος ζῶντος ϗ ῥοιζοῦντος ἀπὸ
τοῦ Λιβάνου.
16 Ἐξεγέρθητι Βοῤῥᾶ, καὶ
ἔρχου Νότε, ϗ διάπνευσον κῆ-
πόν μου, ϗ ῥευσάτωσαν ἀρώ-
ματά μου.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΤΑΒΗΤΩ ἀδελφιδός μου
εἰς κῆπον αὐτοῦ, ϗ φαγέ-
τω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ·
εἰσῆλθον εἰς κῆπόν μου ἀδελφή
μου νύμφη· ἐτρύγησα σμύρναν
μου μετὰ ἀρωμάτων μου, ἔφα-
γον ἄρτον μου μετὰ μέλιτός
μου, ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γά-

λακιός μȣ· φάγετε πλήσιοι ϗ πίετε, ϗ μεθύσθητε ἀδελφοί.

2 Ἐγὼ καθεύδω, ϗ ἡ καρδία μȣ ἀγρυπνεῖ· φωνὴ ἀδελφιδȣ̃ μȣ κρȣ́ει ἐπὶ τ̃ θύραν, Ἄνοιξόν μοι ἡ πλησίον μȣ, ἀδελφή μȣ, περιςερά μȣ, τελεία μȣ· ὅτι ἡ κεφαλή μȣ ἐπλήσθη δρόσȣ, ϗ οἱ βόςρυχοί μȣ ψεκάδων νυκτός.

3 Ἐξεδυσάμην τ̃ χιτῶνά μȣ, πῶς ἐνδύσομαι αὐτόν; ἐνιψάμην τȣ̀ς πόδας μȣ, πῶς μολυνῶ αὐτȣ́ς;

4 Ἀδελφιδός μου ἀπέςειλε χεῖρα αὐτȣ̃ ἀπὸ τ̃ ὀπῆς, ϗ ἡ κοιλία μȣ ἐθροήθη ἐπ᾽ αὐτόν.

5 Ἀνέςην ἐγὼ ἀνοῖξαι τῷ ἀδελφιδῷ μȣ, χεῖρές μȣ ἔςαξαν σμύρναν, δάκτυλοί μȣ σμύρναν πλήρη ἐπὶ χεῖρας τ̃ κλείθρȣ.

6 Ἤνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μȣ· ἀδελφιδός μȣ παρῆλθε· ψυχή μȣ ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτȣ̃· ἐζήτησα αὐτὸν ϗ οὐχ εὗρον αὐτόν, ἐκάλεσα αὐτὸν ϗ ȣ̓χ ὑπήκȣσέ μȣ.

7 Εὕροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλȣ̃ντες ἐν τῇ πόλει, ἐπάταξάν με, ἐτραυμάτισάν με· ἦραν τὸ θέριςρόν μȣ ἀπ᾽ ἐμοῦ φύλακες τ̃ τειχέων.

8 Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερȣσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι ϗ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τ̃ ἀγρȣ̃· ἐὰν εὕρητε τ̃ ἀδελφιδόν μȣ, τί ἀπαγγείλητε αὐτῷ; ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ εἰμι.

9 Τί ἀδελφιδός σȣ ἀπὸ ἀδελφιδȣ̃, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; τί ἀδελφιδός σȣ ἀπὸ ἀδελφιδȣ̃, ὅτι ȣ̓́τως ὥρκισας ἡμᾶς;

10 Ἀδελφιδός μȣ λευκὸς καὶ πυῤῥὸς, ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων.

11 Κεφαλὴ αὐτȣ̃ χρυσίον κεφὰζ, βόςρυχοι αὐτȣ̃ ἐλάται, μέλανες ὡς κόραξ.

12 Ὀφθαλμοὶ αὐτȣ̃ ὡς περιςεραὶ ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων, λελȣσμέναι ἐν γάλακτι, καθήμεναι ἐπὶ πληρώματα.

13 Σιαγόνες αὐτȣ̃ ὡς φιάλαι τ̃ ἀρώματος φύȣσαι μυρεψικά· χείλη αὐτȣ̃ κρίνα ςάζοντα σμύρναν πλήρη.

14 Χεῖρες αὐτȣ̃ τορευταὶ χρυσαῖ πεπληρωμέναι Θαρσίς· κοιλία αὐτȣ̃ πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθȣ σαπφείρȣ.

15 Κνῆμαι αὐτȣ̃ ςῦλοι μαρμάρινοι τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσᾶς· εἶδος αὐτοῦ ὡς Λίβανος, ἐκλεκτὸς ὡς κέδροι.

16 Φάρυγξ αὐτȣ̃ γλυκασμοὶ ϗ ὅλος ἐπιθυμία· ȣ̓̃τος ἀδελφιδός μȣ ϗ ȣ̓̃τος πλησίον μȣ, θυγατέρες Ἱερȣσαλήμ.

17 Πȣ̃ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός

σου; ϗ ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σοῦ.

Κεφ. ς΄. 6.

ΑΔΕΛΦΙΔΟΣ μου κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ εἰς φιάλας τοῦ ἀρώματος, ποιμαίνειν ἐν κήποις, ϗ συλλέγειν κρίνα.

2 Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ἀδελφιδός μου ἐμοὶ, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις.

3 Καλὴ εἶ ἡ πλησίον μου, ὡς εὐδοκία, ὡραία ὡς Ἱερουσαλὴμ, θάμβος ὡς τεταγμέναι.

4 Ἀπόστρεψον ὀφθαλμούς σου ἀπεναντίον μου, ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με· τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἳ ἀνεφάνησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ.

5 Ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς· ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χείλη σου, ϗ ἡ λαλιά σου ὡραία.

6 Ὡς λέπυρον τῆς ῥοᾶς μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου.

7 Ἑξήκοντά εἰσι βασίλισσαι ϗ ὀγδοήκοντα παλλακαὶ, καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

8 Μία ἐστὶ περιστερά μου, τελεία μου, μία ἐστὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς, ἐκλεκτή ἐστι τῇ τεκούσῃ αὐτήν· εἴδοσαν αὐτὴν θυγατέρες ϗ μακαριοῦσιν αὐτὴν βασίλισσαι, καί γε παλλακαὶ, ϗ αἰνέσουσιν αὐτήν.

9 Τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος, καλὴ ὡς σελήνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος ὡς τεταγμέναι;

10 Εἰς κῆπον καρύας κατέβην ἰδεῖν ἐν γεννήμασι τοῦ χειμάῤῥου, ἰδεῖν εἰ ἤνθησεν ἡ ἄμπελος, ἐξήνθησαν αἱ ῥοαί.

11 Ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς μου σοί· οὐκ ἔγνω ἡ ψυχή μου· ἔθετο με ἅρματα Ἀμιναδάβ.

12 Ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε ἡ Σουναμῖτις· ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε, καὶ ὀψόμεθα ἐν σοί.

Κεφ. ζ΄. 7.

ΤΙ ὄψεσθε ἐν τῇ Σουναμίτιδι ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν; ὡραιώθησαν διαβήματά σου ἐν ὑποδήμασί σου θύγατερ ναδάβ· ῥυθμοὶ μηρῶν ὅμοιοι ὁρμίσκοις, ἔργον τεχνίτου.

2 Ὀμφαλός σου κρατὴρ τορευτὸς, μὴ ὑστερούμενος κρᾶμα· κοιλία σου θημωνία σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις.

3 Δύο μαστοί σου, ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος.

4 Ὁ τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος· οἱ ὀφθαλμοί σου ὡς λίμναι ἐν Ἐσεβὼν, ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν· μυκτήρ σου, ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκοῦ.

5 Κεφαλή σȣ ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος, ϗ πλόκιον κεφαλῆς σȣ ὡς πορφύρα· βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς.

6 Τί ὡραιώθης, ϗ τί ἡδύνθης ἀγάπη; ἐν τρυφαῖς σȣ

7 Τȣ̃το μέγεθός σȣ· ὡμοιώθης τῷ φοίνικι, καὶ οἱ μαςοί σȣ τοῖς βότρυσιν.

8 Εἶπα, Ἀναβήσομαι ἐπὶ τῷ φοίνικι, κρατήσω τ̃ ὕψεων αὐτȣ̃· ϗ ἔσονται δὴ μαςοί σȣ ὡς βότρυες τ̃ ἀμπέλȣ, καὶ ὀσμὴ ῥινός σȣ ὡς μῆλα,

9 Καὶ ὁ λάρυγξ σȣ ὡς οἶνος ὁ ἀγαθὸς, πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ μȣ εἰς εὐθύτητα, ἱκανȣ́μενος χείλεσί μȣ ϗ ὀδȣ̃σιν.

10 Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μȣ, ϗ ἐπ᾽ ἐμὲ ἡ ἐπιςροφὴ αὐτȣ̃.

11 Ἐλθὲ ἀδελφιδέ μȣ, ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρὸν, αὐλισθῶμεν ἐν κώμαις.

12 Ὀρθρίσωμεν εἰς ἀμπελῶνας· ἴδωμεν εἰ ἤνθησεν ἡ ἄμπελος, ἤνθησεν ὁ κυπρισμὸς, ἤνθησαν αἱ ῥοαί· ἐκεῖ δώσω τȣ̀ς μαςȣ́ς μȣ σοί.

13 Οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὀσμήν· καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα ἀκρόδρυα νέα πρὸς παλαιὰ ἀδελφιδέ μȣ ἐτήρησά σοι.

Κεφ. η΄. 8.

ΤΙΣ δῴη σε ἀδελφιδέ μου θηλάζοντα μαςȣ̀ς μητρός μȣ; εὑρȣ̃σά σε ἔξω φιλήσω σε, καί γε ȣ̓κ ἐξουδενώσουσί μοι.

2 Παραλήψομαί σε, εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρός μȣ καὶ εἰς ταμεῖον τῆς συλλαβȣ́σης με· ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνȣ τȣ̃ μυρεψικȣ̃, ἀπὸ νάματος ῥοῶν μȣ.

3 Εὐώνυμος αὐτȣ̃ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μȣ, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτȣ̃ περιλήψεταί με.

4 Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερȣσαλὴμ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τ̃ ἀγρȣ̃· ἐὰν ἐγείρητε ϗ ἐὰν ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ.

5 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνȣσα λελευκανθισμένη, ἐπιςηριζομένη ἐπὶ τ̃ ἀδελφιδὸν αὐτῆς; ὑπὸ μῆλον ἐξήγειρά σε· ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ μήτηρ σȣ, ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ τεκȣ̃σά σε.

6 Θές με ὡς σφραγίδα ἐπὶ τ̃ καρδίαν σȣ, ὡς σφραγίδα ἐπὶ τ̃ βραχίονά σȣ· ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη, σκληρὸς ὡς ᾅδης ζῆλος· περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρὸς, φλόγες αὐτῆς.

7 Ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τ̃ ἀγάπην, ϗ ποταμοὶ οὐ συγκλύσȣσιν αὐτήν· ἐὰν δῷ ἀνὴρ πάντα τ̃ βίον αὐτȣ̃ ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐξȣδενώσει ἐξȣδενώσȣσιν αὐτόν.

8 Ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ καὶ μαςȣ̀ς ȣ̓κ ἔχει· τί ποιήσωμεν

τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ
ἐὰν λαληθῇ ἐν αὐτῇ;
9 Εἰ τεῖχός ἐςιν, οἰκοδομή-
σωμεν ἐπ' αὐτὴν ἐπάλξεις ἀρ-
γυρᾶς· καὶ εἰ θύρα ἐςί, δια-
γράψωμεν ἐπ' αὐτὴν σανίδα
κεδρίνην.
10 Ἐγὼ τεῖχος, καὶ μαςοί
μȣ ὡς πύργοι· ἐγὼ ἤμην ἐν
ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ὡς εὑρίσ-
κȣσα εἰρήνην·
11 Ἀμπελὼν ἐγενήθη τῷ Σα-
λωμὼν ἐν Βεελαμών· ἔδωκε τὸν
ἀμπελῶνα αὐτȣ̃ τοῖς τηρȣ̃σιν·
ἀνὴρ οἴσει ἐν καρπῷ αὐτȣ̃ χι-
λίȣς ἀργυρίȣ.
12 Ἀμπελὼν μȣ ἐμὸς ἐνώ-
πιόν μȣ, οἱ χίλιοι Σαλωμὼν,
καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηρȣ̃σι τὸν
καρπὸν αὐτȣ̃.
13 Ὁ καθήμενος ἐν κήποις,
ἑταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ
σȣ, ἀκȣ́τισόν με.
14 Φύγε ἀδελφιδέ μȣ, καὶ
ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι, ἢ τῷ
νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὄρη τῶν
ἀρωμάτων.

ΗΣΑΙΑΣ.

Κεφ. α'. 1.
ΟΡΑΣΙΣ ἣν εἶδεν Ἡσαΐας
υἱὸς Ἀμὼς, ἣν εἶδε κατὰ
τῆς Ἰȣδαίας καὶ κατὰ Ἱερȣσαλὴμ,
ἐν βασιλείᾳ Ὀζίȣ, καὶ Ἰωάθαμ,
καὶ Ἄχαζ, καὶ Ἐζεκίȣ, οἳ ἐβα-
σίλευσαν τῆς Ἰȣδαίας.
2 Ἄκȣε ȣ̓ρανὲ, καὶ ἐνωτίζȣ
γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν, Υἱȣ̀ς
ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ
με ἠθέτησαν.
3 Ἔγνω βȣ̃ς τὸν κτησάμενον,
καὶ ὄνος τὴν φάτνην τȣ̃ Κυρίȣ αὐ-
τȣ̃· Ἰσραὴλ δέ με ȣ̓κ ἔγνω,
καὶ ὁ λαός με οὐ συνῆκεν.
4 Οὐαὶ ἔθνος ἁμαρτωλὸν,
λαὸς πλήρης ἁμαρτιῶν, σπέρ-
μα πονηρὸν, υἱοὶ ἄνομοι, ἐγ-
κατελίπατε τὸν Κύριον, καὶ παρ-
ωργίσατε τὸν ἅγιον τȣ̃ Ἰσραήλ.
5 Τί ἔτι πληγῆτε προςι-
θέντες ἀνομίαν; πᾶσα κεφα-
λὴ εἰς πόνον, καὶ πᾶσα καρδία
εἰς λύπην·
6 Ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς,
ȣ̓κ ἔςιν ἐν αὐτῷ ὁλοκληρία,
ȣ̓́τε τραῦμα, ȣ̓́τε μώλωψ, ȣ̓́τε
πληγὴ φλεγμαίνȣσα· ȣ̓κ ἔςι

μάλαγμα ἐπιθεῖναι, ὔτε ἔλαιον, ὔτε καταδέσμυς.

7 Ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, αἱ πόλεις ὑμῶν πυρίκαυςοι· τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριοι κατεσθίυσιν αὐτὴν, ϗ ἠρήμωται κατεςραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων.

8 Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιὼν, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ, ὡς πόλις πολιορκυμένη.

9 Καὶ εἰ μὴ Κύριος σαβαὼθ. ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, ϗ ὡς Γόμοῤῥα ἂν ὡμοιώθημεν.

10 Ἀκύσατε λόγον Κυρίυ, ἄρχοντες Σοδόμων· προσέχετε νόμον Θεῦ, λαὸς Γομόῤῥας.

11 Τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος· πλήρης εἰμὶ ὁλοκαυτωμάτων κριῶν, ϗ ςέαρ ἀρνῶν ϗ αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βύλομαι,

12 Οὐδ᾽ ἂν ἔρχησθε ὀφθῆναί μοι· τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν τὴν αὐλήν μυ οὐ προσθήσεσθε.

13 Ἐὰν φέρητε σεμίδαλιν, μάταιον θυμίαμα, βδέλυγμά μοι ἐςί· τὰς νυμηνίας ὑμῶν, ϗ τὰ σάββατα, ϗ ἡμέραν μεγάλην ὐκ ἀνέχομαι· νηςείαν,

14 Καὶ τὰς νυμηνίας ὑμῶν, ϗ τὰς ἑορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχή μυ· ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονὴν, ὐκέτι ἀνήσω τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.

15 Ὅταν ἐκτείνητε τὰς χεῖρας, ἀποςρέψω τὺς ὀφθαλμὺς μυ ἀφ᾽ ὑμῶν· καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν, ὐκ εἰσακύσομαι ὑμῶν· αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλήρεις.

16 Λύσασθε, καθαροὶ γένεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μυ, παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν,

17 Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικύμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, ϗ δικαιώσατε χήραν,

18 Καὶ δεῦτε, διελεγχθῶμεν, λέγει Κύριος· ϗ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ.

19 Καὶ ἐὰν θέλητε, ϗ εἰσακύσητέ μυ, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε.

20 Ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακύσητέ μυ, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ ςόμα Κυρίυ ἐλάλησε ταῦτα.

21 Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιςὴ Σιὼν πλήρης κρίσεως; ἐν ᾗ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ, νῦν δὲ φονευταί.

22 Τὸ ἀργύριον ὑμῶν, ἀδόκιμον· οἱ κάπηλοί σου μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι.

23 Οἱ ἄρχοντές σου ἀπειθοῦσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν, ἀγαπῶντες δῶρα, διώκοντες ἀνταπόδομα, ὀρφανοῖς οὐ κρίνοντες, καὶ κρίσιν χηρῶν οὐ προσέχοντες.

24 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ δεσπότης σαβαὼθ, Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες Ἰσραήλ· οὐ παύσεται γάρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ποιήσω·

25 Καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ πυρώσω εἰς καθαρὸν, τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέσω, καὶ ἀφελῶ πάντας ἀνόμους ἀπὸ σοῦ.

26 Καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτάς σου, ὡς τὸ πρότερον, καὶ τοὺς συμβούλους σου, ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς· καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης, μητρόπολις πιστὴ

27 Σιών· μετὰ γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς, καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης.

28 Καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὸν Κύριον συντελεσθήσονται.

29 Διότι αἰσχυνθήσονται ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν, ἃ αὐτοὶ ἠβούλοντο, καὶ ᾐσχύνθησαν ἐπὶ τοῖς κήποις, ἃ ἐπεθύμησαν.

30 Ἔσονται γὰρ ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα, καὶ ὡς παράδεισος ὕδωρ μὴ ἔχων.

31 Καὶ ἔσται ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ὡς καλάμη στιππύου, καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθῆρες, καὶ κατακαυθήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.

Κεφ. β'. 2.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς περὶ τῆς Ἰουδαίας, καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ.

2 Ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἄκρου τῶν ὀρέων, καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν, καὶ ἥξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη.

3 Καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ, καὶ ἐροῦσι, Δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ· ἐκ γὰρ Σιὼν ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ.

4 Καὶ κρινεῖ ἀναμέσον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐξελέγξει λαὸν πολύν· καὶ συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα· καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν.

5 Καὶ νῦν ὁ οἶκος Ἰακὼβ,
δεῦτε πορευθῶμεν τῷ φωτὶ Κυ-
ρίου·
6 Ἀνῆκε γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ
τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· ὅτι ἐνε-
πλήσθη ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἡ
χώρα αὐτῶν κληδονισμῶν, ὡς
ἡ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα πολ-
λὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς.
7 Ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα
αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ
οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν
αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ
ἵππων, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν
ἁρμάτων αὐτῶν.
8 Καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδε-
λυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν
αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν οἷς
ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν.
9 Καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος, καὶ
ἐταπεινώθη ἀνὴρ, καὶ οὐ μὴ
ἀνήσω αὐτούς.
10 Καὶ νῦν εἰσέλθετε εἰς τὰς
πέτρας, καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν
ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου,
καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ,
ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.
11 Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ Κυρίου
ὑψηλοί· ὁ δὲ ἄνθρωπος τα-
πεινός· καὶ ταπεινωθήσεται τὸ
ὕψος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθή-
σεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ.
12 Ἡμέρα γὰρ Κυρίου σα-
βαὼθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ
ὑπερήφανον, καὶ ἐπὶ πάντα ὑψη-
λὸν καὶ μετέωρον, καὶ ταπεινω-
θήσονται.
13 Καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ
Λιβάνου τῶν ὑψηλῶν καὶ μετεώρων,
καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου
Βασὰν,
14 Καὶ ἐπὶ πᾶν ὑψηλὸν ὄρος,
καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν,
15 Καὶ ἐπὶ πάντα πύργον
ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος
ὑψηλὸν,
16 Καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θα-
λάσσης, καὶ ἐπὶ πᾶσαν θέαν
πλοίων κάλλους.
17 Καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς
ἄνθρωπος, καὶ πεσεῖται ὕβρις τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται
Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ.
18 Καὶ τὰ χειροποίητα πάν-
τα κατακρύψουσιν,
19 Εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπή-
λαια, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν
πετρῶν, καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς
γῆς ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου
Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος
αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν
γῆν.
20 Τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ-
βαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγ-
ματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ
χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν
τοῖς ματαίοις, καὶ ταῖς νυκτε-
ρίσι,
21 Τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὰς τρώ-
γλας τῆς στερεᾶς πέτρας, καὶ εἰς

τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

Κεφ. γ΄. 3.

ΙΔΟΥ δὴ ὁ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ ἀφελεῖ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσαν, ἰσχὺν ἄρτου καὶ ἰσχὺν ὕδατος.

2 Γίγαντα καὶ ἰσχύοντα, καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν, καὶ δικαστὴν, καὶ προφήτην, καὶ στοχαστὴν, καὶ πρεσβύτερον.

3 Καὶ πεντηκόνταρχον, καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον, καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα, καὶ συνετὸν ἀκροατήν.

4 Καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐμπαῖκται κυριεύσουσιν αὐτῶν.

5 Καὶ συμπεσεῖται ὁ λαὸς, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· προσκόψει τὸ παιδίον πρὸς τὸν πρεσβύτην, ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἔντιμον.

6 Ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων, Ἱμάτιον ἔχεις, ἀρχηγὸς γενοῦ ἡμῶν, καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔστω.

7 Καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐρεῖ, Οὐκ ἔσομαί σου ἀρχηγός· οὐ γάρ ἐστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδὲ ἱμάτιον· οὐκ ἔσομαι ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ τούτου,

8 Ὅτι ἀνεῖται Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἡ Ἰουδαία συμπέπτωκε, καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας, τὰ πρὸς Κύριον ἀπειθοῦντες.

9 Διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς· τὴν δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδόμων ἀνήγγειλαν καὶ ἐνεφάνισαν· οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν, διότι βεβούλευνται βουλὴν πονηρὰν, καθ' ἑαυτῶν

10 Εἰπόντες, Δήσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι· τοίνυν τὰ γεννήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται.

11 Οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ, πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ.

12 Λαός μου, οἱ πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς, καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύουσιν ὑμῶν· λαός μου, οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς, πλανῶσιν ὑμᾶς, καὶ τὸν τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταράσσουσιν.

13 Ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν Κύριος, καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ.

14 Αὐτὸς Κύριος εἰς κρίσιν ἥξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ· ὑμεῖς δὲ τί ἐνεπυρίσατε τὸν ἀμπελῶνά μου, καὶ ἡ ἁρπαγὴ

τοῦ πτωχοῦ ἐν τοῖς οἴκοις ὑ-
μῶν;
15 Τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαόν
μου, ϗ τὸ πρόσωπον τῶν πτωχῶν
καταισχύνετε;
16 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ'
ὧν ὑψώθησαν αἱ θυγατέρες
Σιὼν, ϗ ἐπορεύθησαν ὑψηλῷ
τραχήλῳ, καὶ ἐν νεύμασιν ὀ-
φθαλμῶν, ϗ τῇ πορείᾳ τῶν
ποδῶν ἅμα σύρουσαι τοὺς χι-
τῶνας, ϗ τοῖς ποσὶν ἅμα παί-
ζουσαι,
17 Καὶ ταπεινώσει ὁ Θεὸς
ἀρχούσας θυγατέρας Σιών· ϗ
Κύριος ἀνακαλύψει τὸ σχῆμα
αὐτῶν·
18 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ
ἀφελεῖ Κύριος τὴν δόξαν τοῦ ἱμα-
τισμοῦ αὐτῶν, τὰ ἐμπλόκια,
ϗ τοὺς κοσύμβους, ϗ τοὺς μη-
νίσκους,
19 Καὶ τὸ κάθεμα, καὶ τὸν
κόσμον τοῦ προσώπου αὐτῶν,
20 Καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κόσμου
τῆς δόξης, ϗ τοὺς χλιδῶνας, καὶ
τὰ ψέλλια, ϗ τὸ ἐμπλόκιον,
ϗ τοὺς δακτυλίους, ϗ τὰ περι-
δέξια,
21 Καὶ τὰ ἐνώτια, καὶ τὰ
περιπόρφυρα, ϗ τὰ μεσοπόρ-
φυρα, καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ
κατὰ τὴν οἰκίαν, ϗ τὰ διαφανῆ
Λακωνικὰ, ϗ τὰ βύσσινα, ϗ
τὰ ὑακίνθινα, ϗ κόκκινα, καὶ
τὴν βύσσον, σὺν χρυσῷ καὶ ὑα-
κίνθῳ συγκαθυφασμένα, καὶ
θέριστρα κατάκλιτα.
24 Καὶ ἔσται ἀντὶ ὀσμῆς ἡ-
δείας, κονιορτός· ϗ ἀντὶ ζώ-
νης, σχοινίῳ ζώσῃ· ϗ ἀντὶ τοῦ
κόσμου τῆς κεφαλῆς τοῦ χρυσίου,
φαλάκρωμα ἕξεις διὰ τὰ ἔργα
σου· ϗ ἀντὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ με-
σοπορφύρου, περιζώσῃ σάκκον.
25 Καὶ ὁ υἱός σου ὁ κάλλιστος
ὃν ἀγαπᾷς, μαχαίρᾳ πεσεῖ-
ται· καὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν,
μαχαίρᾳ πεσοῦνται, ϗ ταπει-
νωθήσονται.
26 Καὶ πενθήσουσιν αἱ θῆ-
και τοῦ κόσμου ὑμῶν· ϗ κατα-
λειφθήσῃ μόνη, ϗ εἰς τὴν γῆν
ἐδαφισθήσῃ.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐπιλήψονται ἑπτὰ γυ-
ναῖκες ἀνθρώπου ἑνὸς, λέ-
γουσαι, Τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγό-
μεθα, καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν
περιβαλούμεθα, πλὴν τὸ ὄνομα
τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς,
ἄφελε τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν.
2 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπι-
λάμψει ὁ Θεὸς ἐν βουλῇ μετὰ
δόξης ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ὑψῶσαι ϗ
δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ
Ἰσραήλ.
3 Καὶ ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν
Σιὼν, καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν
Ἱερουσαλὴμ, ἅγιοι κληθήσον-
ται πάντες οἱ γραφέντες εἰς
ζωὴν ἐν Ἱερουσαλήμ.

4 Ὅτι ἐκπλυνεῖ Κύριος τὸν
ῥύπον τ̃ υἱῶν ϗ τῶν θυγατέρων
Σιὼν, ϗ τὸ αἷμα ἐκκαθαριεῖ
ἐκ μέσȣ αὐτῶν, ἐν πνεύματι
κρίσεως ϗ πνεύματι καύσεως.
5 Καὶ ἥξει, καὶ ἔςαι πᾶς
τόπος τȣ̃ ὄρȣς Σιὼν, ϗ πάντα
τὰ περικύκλῳ αὐτῆς σκιάσει
νεφέλη ἡμέρας, ϗ ὡς καπνȣ̃ ϗ
φωτὸς πυρὸς καιομένȣ νυκτὸς,
ϗ πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθή-
σεται.
6 Καὶ ἔςαι εἰς σκιὰν ἀπὸ
καύματος, ϗ ἐν σκέπῃ καὶ ἐν
ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος ϗ
ὑετȣ̃.

Κεφ. ε'. 5.

ᾌΣΩ δὴ τῷ ἠγαπημένῳ
ᾆσμα τȣ̃ ἀγαπητȣ̃ μȣ τῷ
ἀμπελῶνί μȣ· ἀμπελὼν ἐγε-
νήθη τῷ ἠγαπημένῳ, ἐν κέρατι,
ἐν τόπῳ πίονι·
2 Καὶ φραγμὸν περιέθηκα,
καὶ ἐχαράκωσα, ϗ ἐφύτευσα
ἄμπελον σωρὴκ, ϗ ᾠκοδόμησα
πύργον ἐν μέσῳ αὐτȣ̃, ϗ προ-
λήνιον ὤρυξα ἐν αὐτῷ, ϗ ἔμεινα
τȣ̃ ποιῆσαι ςαφυλὴν, ϗ ἐποί-
ησεν ἀκάνθας.
3 Καὶ νῦν οἱ ἐνοικȣ̃ντες ἐν
Ἱερȣσαλὴμ, ϗ ἄνθρωπος τȣ̃
Ἰȣ́δα, κρίνατε ἐν ἐμοὶ ϗ ἀνα-
μέσον τȣ̃ ἀμπελῶνός μȣ.
4 Τί ποιήσω ἔτι τῷ ἀμπε-
λῶνί μȣ, ϗ ȣ̓κ ἐποίησα αὐτῷ;
διότι ἔμεινα τȣ̃ ποιῆσαι ςαφυ-
λὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας.
5 Νῦν δὲ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί
ἐγὼ ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μȣ·
ἀφελῶ τ̃ φραγμὸν αὐτȣ̃, καὶ
ἔςαι εἰς διαρπαγήν· ϗ καθελῶ
τ̃ τοῖχον αὐτȣ̃, καὶ ἔςαι εἰς
καταπάτημα.
6 Καὶ ἀνήσω τ̃ ἀμπελῶνά
μȣ, καὶ οὐ τμηθῇ, ȣ̓δὲ μὴ
σκαφῇ· ϗ ἀναβήσονται εἰς αὐ-
τὸν, ὡς εἰς χέρσον ἄκανθαι· ϗ
ταῖς νεφέλαις ἐντελȣ̃μαι, τȣ̃
μὴ βρέξαι εἰς αὐτὸν ὑετόν.
7 Ὁ γὰρ ἀμπελὼν Κυρίȣ
σαβαὼθ, οἶκος τȣ̃ Ἰσραὴλ, καὶ
ἄνθρωπος τȣ̃ Ἰȣ́δα νεόφυτον ἠ-
γαπημένον· ἔμεινα τȣ̃ ποιῆσαι
κρίσιν, ἐποίησε δὲ ἀνομίαν, ϗ
οὐ δικαιοσύνην, ἀλλὰ κραυ-
γήν.
8 Οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν
πρὸς οἰκίαν, καὶ ἀγρὸν πρὸς
ἀγρὸν ἐγγίζοντες, ἵνα τȣ̃ πλη-
σίον ἀφέλωνταί τι· μὴ οἰκή-
σετε μόνοι ἐπὶ τ̃ γῆς;
9 Ἠκȣ́σθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα
Κυρίȣ σαβαὼθ ταῦτα· ἐὰν γὰρ
γένωνται οἰκίαι πολλαὶ, εἰς
ἔρημον ἔσονται μεγάλαι ϗ κα-
λαὶ, ϗ ȣ̓κ ἔσονται οἱ ἐνοικȣ̃ντες
ἐν αὐταῖς.
10 Οὗ γὰρ ἐργῶνται δέκα
ζεύγη βοῶν, ποιήσει κεράμιον
ἕν· ϗ ὁ σπείρων ἀρτάβας ἓξ,
ποιήσει μέτρα τρία.
11 Οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι τὸ-

πρωῒ, καὶ τὸ σίκερα διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ὀψέ· ὁ γὰρ οἶνος αὐτοὺς συγκαύσει.

12 Μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσι, τὰ δὲ ἔργα Κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι.

13 Τοίνυν αἰχμάλωτος ὁ λαός μου ἐγενήθη, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὸν Κύριον· καὶ πλῆθος ἐγενήθη νεκρῶν, διὰ λιμὸν καὶ δίψος ὕδατος.

14 Καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ᾅδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ διήνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ, τοῦ μὴ διαλιπεῖν· καὶ καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς.

15 Καὶ ταπεινωθήσεται ἄνθρωπος, καὶ ἀτιμασθήσεται ἀνήρ· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται.

16 Καὶ ὑψωθήσεται Κύριος σαβαὼθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ.

17 Καὶ βοσκηθήσονται οἱ διηρπασμένοι ὡς ταῦροι, καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημμένων ἄρνες φάγονται.

18 Οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἁμαρτίας ὡς σχοινίῳ μακρῷ, καὶ ὡς ζυγοῦ ἱμάντι δαμάλεως τὰς ἀνομίας·

19 Οἱ λέγοντες, Τὸ τάχος ἐγγισάτω ἃ ποιήσει, ἵνα ἴδωμεν· καὶ ἐλθάτω ἡ βουλὴ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ἵνα γνῶμεν.

20 Οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλὸν, καὶ τὸ καλὸν πονηρὸν, οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς, καὶ τὸ φῶς σκότος, οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ, καὶ τὸ γλυκὺ πικρόν.

21 Οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπιστήμονες.

22 Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν οἱ πίνοντες τὸν οἶνον, καὶ οἱ δυνάσται οἱ κεραννῦντες τὸ σίκερα,

23 Οἱ δικαιοῦντες τὸν ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων, καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου αἴροντες.

24 Διατοῦτο ὃν τρόπον καυθήσεται καλάμη ὑπὸ ἄνθρακος πυρὸς, καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνειμένης, ἡ ῥίζα αὐτῶν ὡς χνοῦς ἔσται, καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν ὡς κονιορτὸς ἀναβήσεται· οὐ γὰρ ἠθέλησαν τὸν νόμον Κυρίου σαβαὼθ, ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ παρώξυναν.

25 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος σαβαὼθ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλε τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς· καὶ παρωξύνθη τὰ ὄρη, καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν ὡς κοπρία ἐν

μέσῳ ὁδοῦ· καὶ ἐν πᾶσι τούτοις
οὐκ ἀπεςράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ,
ἀλλὰ ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.
26 Τοιγαροῦν ἀρεῖ σύσσημον
ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς μακρὰν, καὶ
συριεῖ αὐτοὺς ἀπ᾽ ἄκρου τῆς γῆς·
καὶ ἰδοὺ ταχὺ κούφως ἔρχονται.
27 Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ κο-
πιάσουσιν, οὐδὲ νυςάξουσιν, οὐδὲ
κοιμηθήσονται, οὐδὲ λύσουσι
τὰς ζώνας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὀσ-
φύος αὐτῶν, οὐδὲ μὴ ῥαγῶσιν οἱ
ἱμάντες τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν·
28 Ὧν τὰ βέλη ὀξέα ἐςὶ, καὶ
τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα· οἱ
πόδες τῶν ἵππων αὐτῶν ὡς ςερεὰ
πέτρα ἐλογίσθησαν· οἱ τρο-
χοὶ τῶν ἁρμάτων αὐτῶν ὡς καλ-
αιγίς.
29 Ὀργιῶσιν ὡς λέοντες, καὶ
παρέςηκαν ὡς σκύμνοι λέον-
τος· καὶ ἐπιλήψεται, καὶ βοήσει
ὡς θηρίου, καὶ ἐκβαλεῖ, καὶ οὐκ
ἔςαι ὁ ῥυόμενος αὐτούς.
30 Καὶ βοήσει δι᾽ αὐτοὺς τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς φωνὴ θαλάσ-
σης κυμαινούσης· καὶ ἐμβλέψον-
ται εἰς τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ σκότος
σκληρὸν ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΚΑΙ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ
ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασι-
λεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον
ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου·
καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης
αὐτοῦ.
2 Καὶ σεραφὶμ εἱςήκεισαν
κύκλῳ αὐτοῦ, ἓξ πτέρυγες τῷ
ἑνὶ, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί· καὶ
ταῖς μὲν δυσὶ, κατεκάλυπτον
τὸ πρόσωπον· ταῖς δὲ δυσὶ,
κατεκάλυπτον τοὺς πόδας· καὶ
ταῖς δυσὶν ἐπέταντο.
3 Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς
τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον, Ἅγιος ἅ-
γιος ἅγιος Κύριος σαβαὼθ,
πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης
αὐτοῦ.
4 Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον
ἀπὸ τῆς φωνῆς ἧς ἐκέκραγον, καὶ
ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ.
5 Καὶ εἶπον, Ὦ τάλας ἐγὼ,
ὅτι κατανένυγμαι, ὅτι ἄνθρω-
πος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χείλη
ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα
χείλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν
βασιλέα Κύριον σαβαὼθ εἶδον
τοῖς ὀφθαλμοῖς μου.
6 Καὶ ἀπεςάλη πρὸς με ἓν
τῶν σεραφὶμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶ-
χεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι
ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαςηρίου,
7 Καὶ ἥψατο τοῦ ςόματός μου,
καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἥψατο τοῦτο τῶν
χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνο-
μίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου
περικαθαριεῖ.
8 Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου
λέγοντος, Τίνα ἀποςείλω, καὶ
τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν
τοῦτον; καὶ εἶπα, Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι·
ἀπόςειλόν με.

9 Καὶ εἶπε, Πορεύθητι, καὶ
εἰπὸν τῷ λαῷ τούτῳ, Ἀκοῇ
ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ
βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ
ἴδητε.
10 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρ-
δία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶν
αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς ἐκάμμυσαν, μήποτε
ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς
ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ
συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσο-
μαι αὐτούς.
11 Καὶ εἶπα, Ἕως πότε Κύ-
ριε; καὶ εἶπεν, Ἕως ἂν ἐρημω-
θῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατ-
οικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ
μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ
καταλειφθήσεται ἔρημος.
12 Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ
ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πλη-
θυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέν-
τες ἐπὶ τῆς γῆς,
13 Καὶ ἔτι ἐπ᾿ αὐτῆς ἐστι τὸ
ἐπιδέκατον, καὶ πάλιν ἔσται εἰς
προνομὴν ὡς τερέβινθος, καὶ ὡς
βάλανος ὅταν ἐκπέσῃ ἐκ τῆς
θήκης αὐτῆς.

Κεφ. ζ΄. 7.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις
Ἄχαζ τοῦ Ἰωάθαμ τοῦ υἱοῦ
Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα, ἀνέβη
Ῥασὶν βασιλεὺς Ἀρὰμ, καὶ
Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ πολε-
μῆσαι αὐτὴν, καὶ οὐκ ἠδυνήθη-
σαν πολιορκῆσαι αὐτήν.
2 Καὶ ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον
Δαυὶδ, λέγων, Συνεφώνησεν Ἀ-
ρὰμ πρὸς τὸν Ἐφραίμ· καὶ ἐξέστη
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐν δρυ-
μῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σα-
λευθῇ.
3 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἡ-
σαΐαν, Ἔξελθε εἰς συνάντησιν
Ἄχαζ σὺ, καὶ ὁ καταλειφθεὶς
Ἰασοὺβ ὁ υἱός σου, πρὸς τὴν κο-
λυμβήθραν τῆς ἄνω ὁδοῦ ἀγροῦ τοῦ
κναφέως.
4 Καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Φύλαξαι
τοῦ ἡσυχάσαι, καὶ μὴ φοβοῦ, μη-
δὲ ἡ ψυχή σου ἀσθενείτω ἀπὸ
τῶν δύο ξύλων τῶν δαλῶν τῶν καπνι-
ζομένων τούτων· ὅταν γὰρ ὀρ-
γὴ τοῦ θυμοῦ μου γένηται, πά-
λιν ἰάσομαι.
5 Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρὰμ, καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ Ῥομελίου, ὅτι ἐβουλεύ-
σαντο βουλὴν πονηράν.
6 Ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ἰου-
δαίαν, καὶ συλλαλήσαντες αὐ-
τοῖς, ἀποστρέψομεν αὐτοὺς πρὸς
ἡμᾶς, καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς
τὸν υἱὸν Ταβεήλ·
7 Τάδε λέγει Κύριος σα-
βαώθ, Οὐ μὴ μείνῃ ἡ βουλὴ
αὐτη, οὐδὲ ἔσται,
8 Ἀλλ᾿ ἡ κεφαλὴ Ἀρὰμ,
Δαμασκὸς, καὶ ἡ κεφαλὴ Δα-
μασκοῦ, Ῥασίμ· ἀλλ᾿ ἔτι ἑξή-
κοντα καὶ πέντε ἐτῶν, ἐκλεί-

ψει ἡ βασιλεία Ἐφραὶμ ἀπὸ
λαοῦ,
9 Καὶ ἡ κεφαλὴ Ἐφραὶμ
Σομόρων, καὶ ἡ κεφαλὴ Σομό-
ρων, υἱὸς τοῦ Ῥομελίου· καὶ ἐὰν
μὴ πιστεύσητε, οὐδὲ μὴ συνῆτε.
10 Καὶ προσέθετο Κύριος
λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ, λέγων,
11 Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον
παρὰ Κυρίου Θεοῦ σου εἰς βάθος,
ἢ εἰς ὕψος.
12 Καὶ εἶπεν Ἄχαζ, Οὐ
μὴ αἰτήσω, οὐδὲ μὴ πειράσω
Κύριον.
13 Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε δὴ
οἶκος Δαυίδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν
ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις,
καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀ-
γῶνα;
14 Διατοῦτο δώσει Κύριος
αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ παρ-
θένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ
τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ.
15 Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται
πρινὴ γνῶναι αὐτὸν ἢ προ-
ελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξασθαι
τὸ ἀγαθόν.
16 Διότι πρινὴ γνῶναι τὸ
παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἀ-
πειθεῖ πονηρίᾳ, ἐκλέξασθαι τὸ
ἀγαθόν· καὶ καταλειφθήσεται
ἡ γῆ ἣν σὺ φοβῇ, ἀπὸ προσ-
ώπου τῶν δύο βασιλέων.
17 Ἀλλὰ ἐπάξει ὁ Θεὸς ἐπὶ
σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν
οἶκον τοῦ πατρός σου ἡμέρας αἳ
οὔπω ἥκασιν ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας
ἀφεῖλεν Ἐφραὶμ ἀπὸ Ἰούδα τὸν
βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων.
18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ συριεῖ Κύριος μυίαις, ὃ
κυριεύσει μέρος ποταμοῦ Αἰ-
γύπτου, καὶ τῇ μελίσσῃ, ἥ ἐστιν
ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων.
19 Καὶ ἐλεύσονται πάντες
ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας, καὶ
ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν, καὶ
εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς πᾶσαν
ῥαγάδα.
20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυ-
ρήσει Κύριος ἐν τῷ ξυρῷ τῷ
μεμισθωμένῳ πέραν τοῦ ποτα-
μοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων, τὴν
κεφαλὴν, καὶ τὰς τρίχας τῶν
ποδῶν, καὶ τὸν πώγωνα ἀφελεῖ.
21 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ θρέψει ἄνθρωπος δάμα-
λιν βοῶν, καὶ δύο πρόβατα·
22 Καὶ ἔσται ἀπὸ τοῦ πλεῖστον
πιεῖν γάλα, βούτυρον καὶ μέλι
φάγεται πᾶς ὁ καταλειφθεὶς
ἐπὶ τῆς γῆς.
23 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, πᾶς τόπος οὗ ἐὰν ὦσι
χίλιαι ἄμπελοι χιλίων σίκλων,
εἰς χέρσον ἔσονται, καὶ εἰς ἄ-
κανθαν.
24 Μετὰ βέλους καὶ τοξεύ-
ματος εἰσελεύσονται ἐκεῖ· ὅτι
χέρσος καὶ ἄκανθα ἔσται πᾶσα
ἡ γῆ,

25 Καὶ πᾶν ὄρος ἠροτριωμένον ἀροτριωθήσεται· οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος· ἔςαι γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀκάνθης εἰς βόσκημα προβάτου, καὶ καταπάτημα βοός.

Κεφ. η΄. 8.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Λάβε σεαυτῷ τόμον καινοῦ μεγάλου, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, Τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων·

2 Πάρεςι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιςοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου.

3 Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν, καὶ ἐν γαςρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπε Κύριός μοι, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον·

4 Διότι πρινὴ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων.

5 Καὶ προσέθετο Κύριος λαλῆσαί μοι ἔτι·

6 Διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν λαὸν τοῦτον τὸ ὕδωρ τοῦ Σιλωὰμ τὸ πορευόμενον ἡσυχῆ, ἀλλὰ βούλεσθαι ἔχειν τὸν Ῥασσὶν καὶ τὸν υἱὸν Ῥομελίου βασιλέα ἐφ' ὑμῶν,

7 Διατοῦτο ἰδοὺ Κύριος ἀνάγει ἐφ' ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ, τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ πολὺ, τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ πᾶσαν φάραγγα ὑμῶν, καὶ περιπατήσει ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑμῶν,

8 Καὶ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἄνθρωπον, ὃς δυνήσεται κεφαλὴν ἆραι, ἢ δυνατὸν συντελέσασθαί τι· καὶ ἔςαι ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὥςε πληρῶσαι τὸ πλάτος τῆς χώρας σου, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

9 Γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε, ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυκότες ἡττᾶσθε· ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, πάλιν ἡττηθήσεσθε.

10 Καὶ ἣν ἂν βουλεύσησθε βουλὴν, διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ, ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

11 Οὕτω λέγει Κύριος, Τῇ ἰσχυρᾷ χειρὶ ἀπειθοῦσι τῇ πορείᾳ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ τούτου, λέγοντες,

12 Μήποτε εἴπωσι, Σκληρόν· πᾶν γὰρ ὃ ἐὰν εἴπῃ ὁ λαὸς οὗτος, σκληρόν ἐςι· τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῆτε οὐδὲ μὴ ταραχθῆτε.

13 Κύριον αὐτὸν ἁγιάσατε, καὶ αὐτὸς ἔςαι σου φόβος.

14 Κἂν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ᾖς, ἔσται σοι εἰς ἁγίασμα, καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε, οὐδὲ ὡς πέτρας πτώματι· οἱ δὲ οἶκοι Ἰακὼβ ἐν παγίδι, ϗ ἐν κοιλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἱερουσαλήμ.

15 Διατοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοὶ, ϗ πεσοῦνται ϗ συντριβήσονται, ϗ ἐγγιοῦσι, ϗ ἁλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ.

16 Τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον τοῦ μὴ μαθεῖν.

17 Καὶ ἐρεῖ, Μενῶ τὸν Θεὸν τὸν ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακὼβ, ϗ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ.

18 Ἰδοὺ ἐγὼ ϗ τὰ παιδία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· ϗ ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ παρὰ Κυρίου σαβαὼθ, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιών.

19 Καὶ ἐὰν εἴπωσι πρὸς ὑμᾶς, Ζητήσατε τοὺς ἐγγαστριμύθους, ϗ τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦντας, τοὺς κενολογοῦντας, οἳ ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν· οὐκ ἔθνος πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐκζητήσουσι; τί ἐκζητοῦσι περὶ τῶν ζώντων τοὺς νεκρούς;

20 Νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν ἔδωκεν, ἵνα εἴπωσιν οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, περὶ οὗ οὐκ ἔστι δῶρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ.

21 Καὶ ἥξει ἐφ' ὑμᾶς σκληρὰ λιμὸς, ϗ ἔσται ὡς ἂν πεινάσητε, λυπηθήσεσθε, ϗ κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἄρχοντα καὶ τὰ πάτρια· ϗ ἀναβλέψονται εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω,

22 Καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται· ϗ ἰδοὺ ἀπορία στενὴ, ϗ σκότος, θλίψις, ϗ στενοχωρία, καὶ σκότος, ὥστε μὴ βλέπειν· ϗ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν ἕως καιροῦ.

Κεφ. Θ'. 9.

ΤΟΥΤΟ πρῶτον πίε· ταχὺ ποίει χώρα Ζαβουλὼν, ἡ γῆ Νεφθαλείμ, ϗ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν, ϗ πέραν τοῦ Ἰορδάνου Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν.

2 Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδετε φῶς μέγα· οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ὑμᾶς.

3 Τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ, ὃ κατήγαγες ἐν εὐφροσύνῃ σου· καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν σου, ὡς οἱ εὐφραινόμενοι ἐν ἀμήτῳ, ϗ ὃν τρόπον οἱ διαιρούμενοι σκῦλα.

4 Διότι ἀφῄρηται ὁ ζυγὸς ὁ ἐπ' αὐτῶν κείμενος, ϗ ἡ ῥάβδος ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν· τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν ἀπαιτούντων διεσκέδασεν, ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ Μαδιάμ.

5 Ὅτι πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην δόλῳ, καὶ ἱμάτιον

μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσι· καὶ θελήσουσιν, εἰ ἐγένοντο πυρίκαυστοι.

6 Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης βουλῆς ἄγγελος· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ὑγίειαν αὐτῷ.

7 Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι ἐν κρίματι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ ζῆλος Κυρίου σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

8 Θάνατον ἀπέστειλε Κύριος ἐπὶ Ἰακὼβ, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰσραήλ.

9 Καὶ γνώσονται πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἐφραὶμ, καὶ οἱ καθήμενοι ἐν Σαμαρείᾳ, ἐφ' ὕβρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ λέγοντες,

10 Πλίνθοι πεπτώκασιν, ἀλλὰ δεῦτε λαξεύσωμεν λίθους, καὶ κόψωμεν συκαμίνους, καὶ κέδρους, καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύργον.

11 Καὶ ῥάξει ὁ Θεὸς τοὺς ἐπανισταμένους ἐπὶ ὄρος Σιὼν ἐπὶ αὐτὸν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς διασκεδάσει.

12 Συρίαν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀφ' ἡλίου δυσμῶν, τοὺς κατεσθίοντας τὸν Ἰσραὴλ ὅλῳ τῷ στόματι· ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

13 Καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐπεστράφη, ἕως ἐπλήγη, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐζήτησαν.

14 Καὶ ἀφεῖλε Κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ, κεφαλὴν καὶ οὐρὰν, μέγαν καὶ μικρὸν, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ,

15 Πρεσβύτην, καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας, αὕτη ἡ ἀρχή· καὶ προφήτην διδάσκοντα ἄνομα, οὗτος ἡ οὐρά.

16 Καὶ ἔσονται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον πλανῶντες, καὶ πλανῶσιν, ὅπως καταπίνωσιν αὐτούς.

17 Διατοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ Κύριος, καὶ τοὺς ὀρφανοὺς αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει· ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ πονηροὶ, καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα· ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

18 Καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ἀνομία, καὶ ὡς ἄγρωστις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός· καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ, καὶ συγκαταφάγεται τὰ κύκλῳ τῶν βουνῶν πάντα.

19 Διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη· καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς κατακεκαυμένος

ὑπὸ πυρός· ἄνθρωπος τ̃ ἀδελφὸν αὐτ̃ οὐκ ἐλεήσει·

20 Ἀλλὰ ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτι πεινάσει, καὶ φάγεται ἐκ τ̃ ἀριστερῶν, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἄνθρωπος ἔσθων τὰς σάρκας τ̃ βραχίονος αὐτ̃.

21 Φάγεται γὰρ Μανασσῆς τ̃ Ἐφραΐμ, καὶ Ἐφραΐμ τ̃ Μανασσῆ, ὅτι ἅμα πολιορκήσουσι τὸν Ἰούδαν· ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

Κεφ. ι'. 10.

ΟΥΑΙ τοῖς γράφουσι πονηρίαν, γράφοντες γὰρ, πονηρίαν γράφουσιν·

2 Ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν, ἁρπάζοντες κρίμα πενήτων τ̃ λαοῦ μου, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς διαρπαγὴν, καὶ ὀρφανὸν εἰς προνομήν.

3 Καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς; ἡ γὰρ θλίψις ὑμῖν πόῤῥωθεν ἥξει· καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βοηθηθῆναι; καὶ ποῦ καταλείψετε τ̃ δόξαν ὑμῶν,

4 Τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἀπαγωγήν; ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ἡ ὀργὴ, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

5 Οὐαὶ Ἀσσυρίοις, ἡ ῥάβδος τ̃ θυμοῦ μου, καὶ ὀργή ἐστιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

6 Τὴν ὀργήν μου εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποστελῶ, καὶ τῷ ἐμῷ λαῷ συντάξω ποιῆσαι σκῦλα καὶ προνομὴν, καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις, καὶ θεῖναι αὐτὰς εἰς κονιορτόν.

7 Αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως ἐνεθυμήθη, καὶ τῇ ψυχῇ οὐχ οὕτως λελόγισται, ἀλλὰ ἀπαλλάξει ὁ νοῦς αὐτοῦ, καὶ τ̃ ἔθνη ἐξολοθρεῦσαι οὐκ ὀλίγα.

8 Καὶ ἐὰν εἴπωσιν αὐτῷ, Σὺ μόνος εἶ ἄρχων·

9 Καὶ ἐρεῖ, Οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τ̃ ἐπάνω Βαβυλῶνος καὶ Χαλάνης, οὗ ὁ πύργος ᾠκοδομήθη, καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ Δαμασκὸν καὶ Σαμάρειαν.

10 Ὃν τρόπον ταύτας ἔλαβον, καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς λήψομαι· ὀλολύξατε τὰ γλυπτὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν Σαμαρείᾳ.

11 Ὃν τρόπον γὰρ ἐποίησα Σαμαρείᾳ, καὶ τοῖς χειροποιήτοις αὐτῆς, οὕτω ποιήσω καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῆς.

12 Καὶ ἔσται ὅταν συντελέσῃ Κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιὼν καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἐπισκέψομαι ἐπὶ τ̃ νοῦν τὸν μέγαν ἐπὶ τ̃ ἄρχοντα τ̃ Ἀσσυρίων, καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τ̃ δόξης τ̃ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

13 Εἶπε γὰρ, Ἐν τῇ ἰσχύϊ

ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν, καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν προνομεύσω.

14 Καὶ σείσω πόλεις κατοικουμένας, καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσιάν, καὶ ὡς καταλελειμμένα ὠὰ ἀρῶ· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς διαφεύξεταί με, ἢ ἀντείπῃ μοι.

15 Μὴ δοξασθήσεται ἀξίνη ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ; ἢ ὑψωθήσεται πρίων ἄνευ τοῦ ἕλκοντος αὐτόν; ὡς ἄν τις ἄρῃ ῥάβδον ἢ ξύλον· καὶ οὐχ οὕτως,

16 Ἀλλὰ ἀποστελεῖ Κύριος σαβαὼθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ καιόμενον καυθήσεται.

17 Καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πῦρ, καὶ ἁγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ καιομένῳ, καὶ φάγεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλην· τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

18 Ἀποσβεσθήσεται τὰ ὄρη, καὶ οἱ βουνοί, καὶ οἱ δρυμοί, καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν· καὶ ἔσται ὁ φεύγων, ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς καιομένης.

19 Καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἀριθμὸς ἔσονται, καὶ παιδίον γράψει αὐτούς.

20 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐκέτι προστεθήσεται τὸ καταλειφθὲν Ἰσραήλ, καὶ οἱ σωθέντες τοῦ Ἰακὼβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτούς, ἀλλὰ ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ.

21 Καὶ ἔσται τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰακὼβ ἐπὶ Θεὸν ἰσχύοντα.

22 Καὶ ἐὰν γένηται ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα αὐτῶν σωθήσεται.

23 Λόγον συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον συντετμημένον Κύριος ποιήσει ἐν τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ.

24 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ, Μὴ φοβοῦ ὁ λαός μου, οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιών, ἀπὸ Ἀσσυρίων, ὅτι ἐν ῥάβδῳ πατάξει σε· πληγὴν γὰρ ἐπάγω ἐπὶ σέ, τοῦ ἰδεῖν ὁδὸν Αἰγύπτου.

25 Ἔτι γὰρ μικρόν, καὶ παύσεται ἡ ὀργή, ὁ δὲ θυμός μου ἐπὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν.

26 Καὶ ἐγερεῖ ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτούς, κατὰ τὴν πληγὴν Μαδιὰμ ἐν τόπῳ θλίψεως· καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν, εἰς τὴν ὁδὸν τὴν κατ' Αἴγυπτον.

27 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀφαιρεθήσεται ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὤμου σου, καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ καταφθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὤμων ὑμῶν.

28 Ἥξει γὰρ εἰς τ̃ πόλιν
Ἀγγαὶ, καὶ παρελεύσεται εἰς
Μαγγεδὼ, ϗ ἐν Μαχμὰς θήσει
τὰ σκεύη αὐτȣ̃.

29 Καὶ παρελεύσεται φά-
ραγγα, ϗ ἥξει εἰς Ἀγγαὶ, φό-
βος λήψεται Ῥαμᾶ, πόλιν
Σαȣ̀λ, φεύξεται.

30 Ἡ θυγάτηρ Γαλλεὶμ,
ἐπακȣ́σεται Λαϊσὰ, ἐπακȣ́σεται
ἐν Ἀναθώθ.

31 Καὶ ἐξέςη Μαδεβηνὰ, ϗ
οἱ κατοικȣ̃ντες Γιββεὶρ.

32 Παρακαλεῖτε σήμερον ἐν
ὁδῷ τ̃ μεῖναι, τῇ χειρὶ παρα-
καλεῖτε τὸ ὄρος τ̃ θυγατέρα
Σιὼν, καὶ οἱ βȣνοὶ οἱ ἐν Ἱερȣ-
σαλήμ.

33 Ἰδȣ̀ ὁ δεσπότης Κύριος
σαβαὼθ συνταράσσει τȣ̀ς ἐν-
δόξȣς μετὰ ἰσχύος, ϗ οἱ ὑψη-
λοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται,
καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσον-
ται,

34 Καὶ πεσȣ̃νται ὑψηλοὶ
μαχαίρα, ὁ δὲ Λίβανος σὺν
τοῖς ὑψηλοῖς πεσεῖται.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑΙ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ
τ̃ ῥίζης Ἰεσσαὶ, ϗ ἄνθος
ἐκ τ̃ ῥίζης ἀναβήσεται,

2 Καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐ-
τὸν πνεῦμα τ̃ Θεȣ̃, πνεῦμα
σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα
βȣλῆς ϗ ἰσχύος, πνεῦμα γνώ-
σεως ϗ εὐσεβείας

3 Ἐμπλήσει αὐτὸν, πνεῦμα
φόβȣ Θεȣ̃· οὐ κατὰ τὴν δόξαν
κρινεῖ, ȣ̉δὲ κατὰ τὴν λαλιὰν
ἐλέγξει,

4 Ἀλλὰ κρινεῖ ταπεινῷ κρί-
σιν, ϗ ἐλέγξει τȣ̀ς ταπεινȣ̀ς τ̃
γῆς, ϗ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ
τ̃ ςόματος αὐτȣ̃, ϗ ἐν πνεύ-
ματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀ-
σεβῆ.

5 Καὶ ἔςαι δικαιοσύνη ἐζωσ-
μένος τὴν ὀσφὺν αὐτȣ̃, ϗ ἀλη-
θείᾳ εἰλημένος τὰς πλευράς.

6 Καὶ συμβοσκηθήσεται λύ-
κος μετὰ ἀρνὸς, ϗ πάρδαλις
συναναπαύσεται ἐρίφῳ, ϗ μο-
σχάριον ϗ ταῦρος ϗ λέων ἅμα
βοσκηθήσονται, καὶ παιδίον
μικρὸν ἄξει αὐτȣ́ς.

7 Καὶ βȣ̃ς ϗ ἄρκτος ἅμα
βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ
παιδία αὐτῶν ἔσονται· ϗ λέων
ὡς βȣ̃ς φάγεται ἄχυρα.

8 Καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ
τρωγλῶν ἀσπίδων, ϗ ἐπὶ κοί-
την ἐκγόνων ἀσπίδων τ̃ χεῖρα
ἐπιβαλεῖ.

9 Καὶ οὐ μὴ κακοποιήσȣσιν,
ȣ̉δὲ μὴ δύνωνται ἀπολέσαι ȣ̉δένα
ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου· ὅτι
ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα τ̃ γνῶ-
ναι τ̃ Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ
κατακαλύψαι θαλάσσας.

10 Καὶ ἔςαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τ̃ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁ
ἀνιςάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ'

αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ, τιμή.

11 Καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, προσθήσει ὁ Κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τοῦ ζηλῶσαι τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, ὃ ἂν καταλειφθῇ ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων, ϗ ἀπὸ Αἰγύπτου, ϗ ἀπὸ Βαβυλωνίας, καὶ ἀπὸ Αἰθιοπίας, ϗ ἀπὸ Ἐλαμιτῶν, ϗ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν, ϗ ἐξ Ἀραβίας.

12 Καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη, ϗ συνάξει τοὺς ἀπολομένους Ἰσραὴλ, ϗ τοὺς διεσπαρμένους Ἰούδα συνάξει ἐκ τῶν τεσσάρων πτερύγων τῆς γῆς.

13 Καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆλος Ἐφραῒμ, ϗ οἱ ἐχθροὶ Ἰούδα ἀπολοῦνται. Ἐφραῒμ οὐ ζηλώσει Ἰούδαν, ϗ Ἰούδας οὐ θλίψει Ἐφραΐμ.

14 Καὶ πετασθήσονται ἐν πλοίοις ἀλλοφύλων· θάλασσαν ἅμα προνομεύσουσι, καὶ τοὺς ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, ϗ Ἰδουμαίαν, ϗ ἐπὶ Μωὰβ πρῶτον τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν· οἱ δὲ υἱοὶ Ἀμμὼν πρῶτοι ὑπακούσονται.

15 Καὶ ἐρημώσει Κύριος τὴν θάλασσαν Αἰγύπτου, ϗ ἐπιβαλεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι βιαίῳ· καὶ πατάξει ἑπτὰ φάραγγας, ὥστε διαπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν ὑποδήμασι.

16 Καὶ ἔσται δίοδος τῷ καταλειφθέντι μου λαῷ ἐν Αἰγύπτῳ· ϗ ἔσται τῷ Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἡμέρα ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Εὐλογῶ σε Κύριε, διότι ὠργίσθης μοι, καὶ ἀπέστρεψας τὸν θυμόν σου, ϗ ἠλέησάς με.

2 Ἰδοὺ ὁ Θεός μου σωτήρ μου, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, ϗ οὐ φοβηθήσομαι· διότι ἡ δόξα μου ϗ ἡ αἴνεσίς μου Κύριος, ϗ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

3 Καὶ ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου.

4 Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ὑμνεῖτε Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ· μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

5 Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

6 Ἀγαλλιᾶσθε, ϗ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιὼν, ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Κεφ. ιγʹ. 13.

ΟΡΑΣΙΣ ΗΝ ΕΙΔΕΝ ΗΣΑΙΑΣ ΥΙΟΣ ΑΜΩΣ, ΚΑΤΑ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ.

2 Ἐπʼ ὄρους πεδινοῦ ἄρατε σημεῖον, ὑψώσατε τὴν φωνὴν αὐτοῖς, παρακαλεῖτε τῇ χειρὶ, ἀνοίξατε οἱ ἄρχοντες.

3 Ἐγὼ συντάσσω, καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς· γίγαντες ἔρχονται πληρῶσαι τὸν θυμόν μου χαίροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες.

4 Φωνὴ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὁμοία ἐθνῶν πολλῶν, φωνὴ βασιλέων καὶ ἐθνῶν συνηγμένων· Κύριος σαβαὼθ ἐντέταλται ἔθνει ὁπλομάχῳ,

5 Ἔρχεσθαι ἐκ γῆς πόῤῥωθεν ἀπʼ ἄκρου θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ, Κύριος καὶ οἱ ὁπλομάχοι αὐτοῦ, καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

6 Ὀλολύζετε, ἐγγὺς γὰρ ἡμέρα Κυρίου, καὶ συντριβὴ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἥξει.

7 Διατοῦτο πᾶσα χεὶρ ἐκλυθήσεται, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπου δειλιάσει.

8 Ταραχθήσονται οἱ πρέσβεις, καὶ ὠδῖνες αὐτοὺς ἕξουσιν, ὡς γυναικὸς τικτούσης· καὶ συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἐκστήσονται, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλὸξ μεταβαλοῦσιν.

9 Ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα Κυρίου ἔρχεται ἀνίατος, θυμοῦ καὶ ὀργῆς, θεῖναι τὴν οἰκουμένην ἔρημον, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπολέσαι ἐξ αὐτῆς.

10 Οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Ὠρίων καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ, τὸ φῶς οὐ δώσουσι· καὶ σκοτισθήσεται τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς.

11 Καὶ ἐντελοῦμαι τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ κακὰ, καὶ τοῖς ἀσεβέσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· καὶ ἀπολῶ ὕβριν ἀνόμων, καὶ ὕβριν ὑπερηφάνων ταπεινώσω.

12 Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἔντιμοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον· καὶ ἄνθρωπος μᾶλλον ἔντιμος ἔσται ἢ ὁ λίθος ὁ ἐν Σουφίρ.

13 Ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθήσεται, καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων αὐτῆς, διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου σαβαὼθ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

14 Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ὡς δορκάδιον φεῦγον, καὶ ὡς πρόβατον πλανώμενον, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων, ὥστε ἄνθρωπον εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστραφῆναι, καὶ ἄνθρωπος εἰς τὴν χώραν ἑαυτοῦ διώξεται.

15 Ὃς γὰρ ἂν ἁλῷ, ἡττηθήσεται, καὶ οἵτινες συνηγμένοι εἰσὶ, πεσοῦνται μαχαίρᾳ.

16 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν
ῥάξουσιν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ τὰς
οἰκίας αὐτῶν προνομεύσουσι, καὶ
τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἕξουσιν.
17 Ἰδοὺ ἐπεγείρω ὑμῖν τοὺς
Μήδους, οἳ ἀργύριον οὐ λογί-
ζονται, οὐδὲ χρυσίου χρείαν
ἔχουσι.
18 Τοξεύματα νεανίσκων συν-
τρίψουσι, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ
μὴ ἐλεήσωσιν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς
τέκνοις σου φείσονται οἱ ὀφθαλ-
μοὶ αὐτῶν.
19 Καὶ ἔσται Βαβυλὼν ἣ κα-
λεῖται ἔνδοξος ἀπὸ βασιλέως
Χαλδαίων, ὃν τρόπον κατέστρε-
ψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γό-
μοῤῥα.
20 Οὐ κατοικηθήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ μὴ εἰσέλ-
θωσιν εἰς αὐτὴν διὰ πολλῶν
γενεῶν, οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐ-
τὴν Ἄραβες, οὐδὲ ποιμένες οὐ
μὴ ἀναπαύσονται ἐν αὐτῇ.
21 Καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ
θηρία, καὶ ἐμπλησθήσονται αἱ
οἰκίαι ἤχου· καὶ ἀναπαύσονται
ἐκεῖ σειρῆνες, καὶ δαιμόνια ἐκεῖ
ὀρχήσονται,
22 Καὶ ὀνοκένταυροι ἐκεῖ κατ-
οικήσουσι, καὶ νοσσοποιήσουσιν ἐ-
χῖνοι ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΤΑΧΥ ἔρχεται καὶ οὐ χρο-
νιεῖ. Καὶ ἐλεήσει Κύριος
τὸν Ἰακὼβ, καὶ ἐκλέξεται ἔτι τὸν
Ἰσραὴλ, καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ
τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ὁ γειώρας
προστεθήσεται πρὸς αὐτοὺς, καὶ
προστεθήσεται πρὸς τὸν οἶκον
Ἰακὼβ,
2 Καὶ λήψονται αὐτοὺς ἔθνη,
καὶ εἰσάξουσιν εἰς τὸν τόπον αὐ-
τῶν, καὶ κατακληρονομήσουσι, καὶ
πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς εἰς
δούλους καὶ δούλας· καὶ ἔσονται
αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύ-
σαντες αὐτοὺς, καὶ κυριευθήσον-
ται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν.
3 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ, ἀναπαύσει σε Κύριος ἀπὸ
τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ θυμοῦ σου, τῆς δου-
λείας σου τῆς σκληρᾶς, ἧς ἐδού-
λευσας αὐτοῖς.
4 Καὶ λήψῃ τὸν θρῆνον τοῦτον
ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, Πῶς
ἀναπέπαυται ὁ ἀπαιτῶν, καὶ
ἀναπέπαυται ὁ ἐπισπουδαστής;
5 Συνέτριψε Κύριος τὸν ζυγὸν
τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸν ζυγὸν τῶν ἀρ-
χόντων.
6 Πατάξας ἔθνος θυμῷ,
πληγῇ ἀνιάτῳ, παίων ἔθνος
πληγὴν θυμοῦ, ἣ οὐκ ἐφείσατο,
ἀνεπαύσατο πεποιθώς.
7 Πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ' εὐ-
φροσύνης,
8 Καὶ τὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου
εὐφράνθησαν ἐπὶ σοὶ, καὶ ἡ κέ-
δρος τοῦ Λιβάνου ἀφ' οὗ σὺ
κεκοίμησαι, οὐκ ἀνέβη ὁ κόπτων
ἡμᾶς.

9 Ὁ ᾅδης κάτωθεν ἐπικράνθη συναντήσας σοι· συνηγέρθησάν σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς, οἱ ἐγείραντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς ἐθνῶν.

10 Πάντες ἀποκριθήσονται, καὶ ἐροῦσί σοι, Καὶ σὺ ἑάλως, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς· ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθης.

11 Κατέβη εἰς ᾅδου ἡ δόξα σου, ἡ πολλὴ εὐφροσύνη σου· ὑποκάτω σου στρώσουσι σῆψιν, ϗ τὸ κατακάλυμμά σου σκώληξ.

12 Πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ Ἑωσφόρος ὁ πρωῒ ἀνατέλλων; συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ ἔθνη.

13 Σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου, Εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσομαι, ἐπάνω τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου, καθιῶ ἐν ὄρει ὑψηλῷ, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς Βοῤῥᾶν,

14 Ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφῶν, ἔσομαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ.

15 Νῦν δὲ εἰς ᾅδην καταβήσῃ, ϗ εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

16 Οἱ ἰδόντες σε θαυμάσονται ἐπὶ σοὶ, ϗ ἐροῦσιν, Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν, ὁ σείων βασιλεῖς,

17 Ὁ θεὶς τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον, ϗ τὰς πόλεις αὐτοῦ καθεῖλε, τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ οὐκ ἔλυσε.

18 Πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἐκοιμήθησαν ἐν τιμῇ, ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

19 Σὺ δὲ ῥιφήσῃ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος, μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκκεκεντημένων μαχαίραις, καταβαινόντων εἰς ᾅδου.

20 Ὃν τρόπον ἱμάτιον ἐν αἵματι πεφυρμένον οὐκ ἔσται καθαρὸν, οὕτως οὐδὲ σὺ ἔσῃ καθαρός· διότι τὴν γῆν μου ἀπώλεσας, ϗ τὸν λαόν μου ἀπέκτεινας· οὐ μὴ μείνῃς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, σπέρμα πονηρόν.

21 Ἑτοίμασον τὰ τέκνα σου σφαγῆναι ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀναστῶσι ϗ κληρονομήσωσι τὴν γῆν, καὶ ἐμπλήσωσι τὴν γῆν πολέμων.

22 Καὶ ἐπαναστήσομαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος σαβαὼθ, ϗ ἀπολῶ αὐτῶν ὄνομα, ϗ κατάλειμμα, ϗ σπέρμα· τάδε λέγει Κύριος.

23 Καὶ θήσω τὴν Βαβυλωνίαν ἔρημον, ὥστε κατοικεῖν ἐχίνους, ϗ ἔσται εἰς οὐδέν· καὶ θήσω αὐτὴν πηλοῦ βάραθρον εἰς ἀπώλειαν.

24 Τάδε λέγει Κύριος σαβαὼθ, Ὃν τρόπον εἴρηκα, οὕτως ἔσται, ϗ ὃν τρόπον βεβούλευμαι, οὕτως μενεῖ,

25 Τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων μου· καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα, καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ᾽ αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιρεθήσεται.

26 Αὕτη ἡ βουλὴ ἣν βεβούλευται Κύριος ἐπὶ τὴν ὅλην οἰκουμένην, καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

27 Ἃ γὰρ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευται, τίς διασκεδάσει; καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει;

28 Τοῦ ἔτους οὗ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ, ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο.

29 Μὴ εὐφρανθείητε οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, συνετρίβη γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παίοντος ὑμᾶς· ἐκ γὰρ σπέρματος ὄφεως ἐξελεύσεται ἔκγονα ἀσπίδων, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις πετάμενοι.

30 Καὶ βοσκηθήσονται πτωχοὶ δι᾽ αὐτοῦ· πτωχοὶ δὲ ἄνθρωποι ἐπὶ εἰρήνης ἀναπαύσονται· ἀνελεῖ δὲ ἐν λιμῷ τὸ σπέρμα σου, καὶ τὸ κατάλειμμά σου ἀνελεῖ.

31 Ὀλολύξατε πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, ὅτι ἀπὸ Βορρᾶ καπνὸς ἔρχεται, καὶ οὐκ ἔστι τοῦ εἶναι.

32 Καὶ τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν; ὅτι Κύριος ἐθεμελίωσε Σιών, καὶ δι᾽ αὐτοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ.

Κεφ. ιε΄. 15.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΩΑΒΙΤΙΔΟΣ.

ΝΥΚΤΟΣ ἀπολεῖται ἡ Μωαβῖτις, νυκτὸς γὰρ ἀπολεῖται τὸ τεῖχος τῆς Μωαβίτιδος.

2 Λυπεῖσθε ἐφ᾽ ἑαυτοὺς ἀπολεῖται γὰρ καὶ Δηβών, οὗ ὁ βωμὸς ὑμῶν· ἐκεῖ ἀναβήσεσθε κλαίειν, ἐπὶ Ναβαῦ τῆς Μωαβίτιδος· ὀλολύξατε, ἐπὶ πάσης κεφαλῆς φαλάκρωμα, πάντες βραχίονες κατατετμημένοι.

3 Ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς περιζώσασθε σάκκους, καὶ κόπτεσθε ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις αὐτῆς, πάντες ὀλολύζετε μετὰ κλαυθμοῦ.

4 Ὅτι κέκραγεν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλή, ἕως Ἰασσὰ ἠκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν· διὰ τοῦτο ἡ ὀσφὺς τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ, ἡ ψυχὴ αὐτῆς γνώσεται.

5 Ἡ καρδία τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ ἐν αὐτῇ ἕως Σηγώρ· δάμαλις γάρ ἐστι τριετής· ἐπὶ δὲ τῆς ἀναβάσεως Λουεὶθ, πρὸς σὲ κλαίοντες ἀναβήσονται τῇ ὁδῷ Ἀρωνιείμ· βοᾷ, Σύντριμμα καὶ σεισμός.

6. Τὸ ὕδωρ τῆς Νεμηρεὶμ ἔρημον ἔσαι, καὶ ὁ χόρτος αὐτῆς ἐκλείψει· χόρτος γὰρ χλωρὸς οὐκ ἔσαι.

7 Μὴ καὶ οὕτως μέλλει σωθῆναι; ἐπάξω γὰρ ἐπὶ τὴν φάραγγα Ἄραβας, καὶ λήψονται αὐτήν.

8 Συνῆψε γὰρ ἡ βοὴ τὸ ὅριον τῆς Μωαβίτιδος τῆς Ἀγαλείμ, καὶ ἀλαλυγμὸς αὐτῆς ἕως τοῦ φρέατος τοῦ Αἰλείμ.

9 Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Δειμὼν πλησθήσεται αἵματος, ἐπάξω γὰρ ἐπὶ Δειμὼν Ἄραβας, καὶ ἀρῶ τὸ σπέρμα Μωὰβ, καὶ Ἀριὴλ, καὶ τὸ κατάλοιπον Ἀδαμά.

Κεφ. ιϛ΄. 16.

ΑΠΟΣΤΕΛΩ ὡς ἑρπετὰ ἐπὶ τὴν γῆν· μὴ πέτρα ἔρημός ἐσι τὸ ὄρος θυγατρὸς Σιών;

2 Ἔσῃ γὰρ ὡς πετεινοῦ ἀνιπταμένου νοσσὸς ἀφῃρημένος, ἔσῃ θυγάτηρ Μωὰβ, ἔπειτα δὲ Ἀρνῶν πλείονα.

3 Βουλεύου, ποίει τε σκέπην πένθους αὐτῇ διαπαντὸς, ἐν μεσημβρινῇ σκοτίᾳ φεύγουσιν, ἐξέσηται· μὴ ἀχθῇς,

4 Παροικήσουσί σοι οἱ φυγάδες Μωάβ· ἔσονται σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπου διώκοντος, ὅτι ἤρθη ἡ συμμαχία σου, καὶ ὁ ἄρχων ἀπώλετο ὁ καταπατῶν, ἀπὸ τῆς γῆς.

5 Καὶ διορθωθήσεται μετ' ἐλέους θρόνος, καὶ καθιεῖται ἐπ' αὐτοῦ μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ Δαυὶδ, κρίνων καὶ ἐκζητῶν κρίμα καὶ σπεύδων δικαιοσύνην.

6 Ἠκούσαμεν τὴν ὕβριν Μωὰβ, ὑβριστὴς σφόδρα· τὴν ὑπερηφανίαν ἐξῇρα· οὐχ οὕτως ἡ μαντεία σου, οὐχ οὕτως.

7 Ὀλολύξει Μωὰβ, ἐν γὰρ τῇ Μωαβίτιδι πάντες ὀλολύξουσι τοῖς κατοικοῦσι δὲ Σὲθ μελετήσεις, καὶ οὐκ ἐντραπήσῃ.

8 Τὰ πεδία Ἐσεβὼν πενθήσει, ἄμπελος Σεβαμά· καταπίνοντες τὰ ἔθνη, καταπατήσατε τὰς ἀμπέλους αὐτῆς, ἕως Ἰαζήρ· οὐ μὴ συνάψητε, πλανήθητε τὴν ἔρημον, οἱ ἀπεσαλμένοι ἐγκατελείφθησαν, διέβησαν γὰρ πρὸς τὴν θάλασσαν.

9 Διατοῦτο κλαύσομαι ὡς τὸν κλαυθμὸν Ἰαζὴρ ἄμπελον Σεβαμά· τὰ δένδρα σου κατέβαλεν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλὴ, ὅτι ἐπὶ τῷ θερισμῷ καὶ ἐπὶ τῷ τρυγητῷ σου καταπατήσω, καὶ πάντα πεσοῦνται,

10 Καὶ ἀρθήσεται εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίαμα ἐκ τῶν ἀμπελώνων, καὶ ἐν τοῖς ἀμπελῶσί σου οὐ μὴ εὐφρανθήσονται, καὶ οὐ μὴ πατήσουσιν οἶνον εἰς τὰ ὑπολήνια, πέπαυται γάρ.

11 Διατοῦτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ Μωὰβ ὡς κιθάρα ἠχήσει, καὶ

καὶ ἐντός μου ὡς τεῖχος ἐνεκαίνισας.

12 Καὶ ἔσαι εἰς τὸ ἐντραπῆναί σε, ὅτι ἐκοπίασε Μωὰβ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ χειροποίητα αὐτῆς, ὥςε προσεύξασθαι, καὶ οὐ μὴ δύνηται ἐξελέσθαι αὐτόν.

13 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Μωὰβ, ὁπότε ἐλάλησε.

14 Καὶ νῦν λέγω, Ἐν τρισὶν ἔτεσιν ἐτῶν μισθωτοῦ ἀτιμασθήσεται ἡ δόξα Μωὰβ παντὶ τῷ πλούτῳ τῷ πολλῷ, καὶ καταλειφθήσεται ὀλιγοςὸς, καὶ οὐκ ἔντιμος.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΟ ΚΑΤΑ ΔΑΜΑΣΚΟΥ.

ΙΔΟΥ Δαμασκὸς ἀρθήσεται ἀπὸ πόλεων, καὶ ἔσαι εἰς πτῶσιν,

2 Καταλελειμμένη εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς κοίτην ποιμνίων καὶ ἀνάπαυσιν, καὶ οὐκ ἔσαι ὁ διώκων.

3 Καὶ οὐκέτι ἔσαι ὀχυρὰ τοῦ καταφυγεῖν Ἐφραΐμ· καὶ οὐκέτι βασιλεία ἐν Δαμασκῷ, καὶ τὸ λοιπὸν τῶν Σύρων· οὐ γὰρ σὺ βελτίων εἶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τῆς δόξης αὐτῶν· τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ.

4 Ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔκλειψις δόξης Ἰακὼβ, καὶ τὰ πίονα τῆς δόξης αὐτοῦ σεισθήσεται.

5 Καὶ ἔσαι ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ ἀμητὸν ἑςηκότα, καὶ σπέρμα ςαχύων ἀμήσῃ· καὶ ἔσαι ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ ςάχυν ἐν φάραγγι ςερεᾷ,

6 Καὶ καταλειφθῇ ἐν αὐτῇ καλάμη, ἢ ὡς ῥῶγες ἐλαίας δύο ἢ τρεῖς ἀπ' ἄκρου μετεώρου, ἢ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν κλάδων αὐτῶν καταλειφθῇ· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

7 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποιθὼς ἔσαι ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐμβλέψονται,

8 Καὶ οὐ μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἃ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν, καὶ οὐκ ὄψονται τὰ δένδρα, οὐδὲ τὰ βδελύγματα αὐτῶν.

9 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται αἱ πόλεις σου ἐγκαταλελειμμέναι, ὃν τρόπον κατέλιπον οἱ Ἀμοῤῥαῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἔσονται ἔρημοι,

10 Διότι κατέλιπες τὸν Θεὸν τὸν σωτῆρά σου, καὶ Κυρίου τοῦ βοηθοῦ σου οὐκ ἐμνήσθης· διατοῦτο φυτεύσεις φύτευμα ἄπιςον, καὶ σπέρμα ἄπιςον.

11 Τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν φυτεύσῃς, πλανηθήσῃ· τὸ δὲ πρωῒ ἐὰν σπείρῃς, ἀνθήσει εἰς ἀμητὸν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ κληρώσῃ, καὶ ὡς πατὴρ ἀνθρώπȣ κληρώσῃ τοῖς υἱοῖς σȣ.

12 Οὐαὶ πλῆθος ἐθνῶν πολλῶν· ὡς θάλασσα κυμαίνȣσα, ὕτω ταραχθήσεσθε· ϗ νῶτος ἐθνῶν πολλῶν, ὡς ὕδωρ ἠχήσει.

13 Ὡς ὕδωρ πολὺ ἔθνη πολλὰ, ὡς ὕδατος πολλȣ̃ βίᾳ φερομένȣ· ϗ ἀποσκορακιεῖ αὐτὸν, καὶ πόῤῥω αὐτὸν διώξεται, ὡς χνȣ̃ν ἀχύρȣ λικμώντων ἀπέναντι ἀνέμȣ, καὶ ὡς κονιορτὸν τροχȣ̃ καταιγὶς φέρȣσα.

14 Πρὸς ἑσπέραν ϗ ἔσαι πένθος, πρινὴ πρωῒ, ϗ ὐκ ἔσαι· αὕτη ἡ μερὶς τῶν προνομευσάντων ὑμᾶς, ϗ κληρονομία τοῖς ὑμᾶς κληρονομήσασιν.

Κεφ. ιη'. 18.

ΟΥΑΙ γῆς πλοίων πτέρυγες, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας·

2 Ὁ ἀποσέλλων ἐν θαλάσσῃ ὅμηρα, ϗ ἐπισολὰς βιβλίνας ἐπάνω τȣ̃ ὕδατος· πορεύσονται γὰρ ἄγγελοι κȣ̃φοι πρὸς ἔθνος μετέωρον, ϗ ξένον λαὸν ϗ χαλεπόν· τίς αὐτȣ̃ ἐπέκεινα; ἔθνος ἀνέλπισον ϗ καταπεπατημένον. νῦν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς

3 Πάντες, ὡς χώρα κατοικȣμένη κατοικηθήσεται· ἡ χώρα αὐτῶν ὡσεὶ σημεῖον ἀπὸ ὄρȣς ἀρθῇ, ὡς σάλπιγγος φωνὴ ἀκȣσὸν ἔσαι.

4 Διότι ὕτως εἶπε Κύριός μοι, Ἀσφάλεια ἔσαι ἐν τῇ ἐμῇ πόλει, ὡς φῶς καύματος μεσημβρίας, ϗ ὡς νεφέλη δρόσȣ ἡμέρας ἀμητȣ̃ ἔσαι

5 Πρὸ τȣ̃ θερισμȣ̃, ὅταν συντελεσθῇ ἄνθος, ϗ ὄμφαξ ἐξανθήσῃ ἄνθος ὀμφακίζȣσα· ϗ ἀφελεῖ τὰ βοτρύδια τὰ μικρὰ τοῖς δρεπάνοις, καὶ τὰς κληματίδας ἀφελεῖ, καὶ ἀποκόψει,

6 Καὶ καταλείψει ἅμα τοῖς πετεινοῖς τȣ̃ ὐρανȣ̃, ϗ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτὺς τὰ πετεινὰ τοῦ ὐρανȣ̃, ϗ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς ἐπ' αὐτὸν ἥξει.

7 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνενεχθήσεται δῶρα Κυρίῳ σαβαὼθ ἐκ λαȣ̃ τεθλιμμένȣ καὶ τετιλμένȣ, ϗ ἀπὸ λαȣ̃ μεγάλȣ ἀπὸ τȣ̃ νῦν ϗ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· ἔθνος ἐλπίζον ϗ καταπεπατημένον, ὅ ἐσιν ἐν μέρει ποταμȣ̃ τῆς χώρας αὐτȣ̃, εἰς τὸν τόπον ὗ τὸ ὄνομα Κυρίȣ σαβαὼθ, ὄρος Σιών.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΟΡΑΣΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

ΙΔΟΥ Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κȣ́φης, ϗ ἥξει εἰς

Αἴγυπτον, κ) σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· κ) ἡ καρδία αὐτῶν ἡττηθήσεται ἐν αὐτοῖς.

2 Καὶ ἐπεγερθήσονται Αἰγύπτιοι ἐπ' Αἰγυπτίους, κ) πολεμήσει ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, κ) ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ, πόλις ἐπὶ πόλιν, κ) νόμος ἐπὶ νόμον.

3 Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα τῶν Αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς, κ) τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσω, κ) ἐπερωτήσουσι τοὺς θεοὺς αὐτῶν, κ) τὰ ἀγάλματα αὐτῶν, κ) τοὺς ἐκ τῆς γῆς φωνοῦντας, κ) τοὺς ἐγγαστριμύθους.

4 Καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, κυρίων σκληρῶν, καὶ βασιλεῖς σκληροὶ κυριεύσουσιν αὐτῶν· τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ.

5 Καὶ πίονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει, κ) ξηρανθήσεται.

6 Καὶ ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοὶ, κ) αἱ διώρυχες τοῦ ποταμοῦ. καὶ ξηρανθήσεται πᾶσα συναγωγὴ ὕδατος, κ) ἐν παντὶ ἕλει καλάμου κ) παπύρου,

7 Καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν πᾶν τὸ κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ, καὶ πᾶν τὸ σπειρόμενον διὰ τοῦ ποταμοῦ ξηρανθήσεται ἀνεμόφθορον.

8 Καὶ στενάξουσιν οἱ ἁλιεῖς, κ) στενάξουσι πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον εἰς τὸν ποταμὸν, κ) οἱ βάλλοντες σαγήνας, κ) οἱ ἀμφιβολεῖς πενθήσουσι.

9 Καὶ αἰσχύνη λήψεται τοὺς ἐργαζομένους τὸ λίνον τὸ σχιστὸν, κ) τοὺς ἐργαζομένους τὴν βύσσον.

10 Καὶ ἔσονται οἱ ἐργαζόμενοι αὐτὰ ἐν ὀδύνῃ, κ) πάντες οἱ ποιοῦντες τὸν ζῦθον λυπηθήσονται, κ) τὰς ψυχὰς πονέσουσι.

11 Καὶ μωροὶ ἔσονται οἱ ἄρχοντες Τάνεως, οἱ σοφοὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἡ βουλὴ αὐτῶν μωρανθήσεται· πῶς ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ, Υἱοὶ συνετῶν ἡμεῖς, υἱοὶ βασιλέων τῶν ἐξ ἀρχῆς;

12 Ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοί σου; κ) ἀναγγειλάτωσάν σοι, κ) εἰπάτωσαν, Τί βεβούλευται Κύριος σαβαὼθ ἐπ' Αἴγυπτον;

13 Ἐξέλιπον οἱ ἄρχοντες Τάνεως, κ) ὑψώθησαν οἱ ἄρχοντες Μέμφεως, κ) πλανήσουσιν Αἴγυπτον κατὰ φυλάς.

14 Κύριος γὰρ ἐκέρασεν αὐτοῖς πνεῦμα πλανήσεως, καὶ ἐπλάνησαν Αἴγυπτον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν, ὡς πλανᾶται ὁ μεθύων, κ) ὁ ἐμῶν ἅμα.

15 Καὶ οὐκ ἔσται τοῖς Αἰγυπτίοις ἔργον ὃ ποιήσει κεφα-

λὴν καὶ οὐρὰν, κὴ ἀρχὴν κὴ τέλος.
16 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς γυναῖκες, ἐν φόβῳ κὴ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου σαβαὼθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς.
17 Καὶ ἔσαι ἡ χώρα τῶν Ἰουδαίων τοῖς Αἰγυπτίοις εἰς φόβητρον· πᾶς ὃς ἐὰν ὀνομάσῃ αὐτὴν αὐτοῖς, φοβηθήσονται διὰ τὴν βουλὴν ἣν βεβούλευται Κύριος σαβαὼθ ἐπ᾽ αὐτήν.
18 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται πέντε πόλεις ἐν τῇ Αἰγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ γλώσσῃ τῇ Χαναανίτιδι, κὴ ὀμνῦντες τῷ ὀνόματι Κυρίου σαβαώθ· πόλις ἀσεδὲκ κληθήσεται ἡ μία πόλις.
19 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, κὴ σήλη πρὸς τὸ ὅριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ.
20 Καὶ ἔσαι εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου· ὅτι κεκράξονται πρὸς Κύριον διὰ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς, κὴ ἀποσελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον ὃς σώσει αὐτοὺς, κρίνων σώσει αὐτούς.
21 Καὶ γνωσὸς ἔσαι Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· κὴ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, κὴ ποιήσουσι θυσίας, καὶ εὔξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, κὴ ἀποδώσουσι.
22 Καὶ πατάξει Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους πληγῇ, κὴ ἰάσεται αὐτοὺς ἰάσει, κὴ ἐπισραφήσονται πρὸς Κύριον, καὶ εἰσακούσεται αὐτῶν, καὶ ἰάσεται αὐτοὺς ἰάσει.
23 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσαι ἡ ὁδὸς ἀπὸ Αἰγύπτου πρὸς Ἀσσυρίους, κὴ εἰσελεύσονται Ἀσσύριοι εἰς Αἴγυπτον, κὴ Αἰγύπτιοι πορεύσονται πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ δουλεύσουσιν Αἰγύπτιοι τοῖς Ἀσσυρίοις.
24 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσαι Ἰσραὴλ τρίτος ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις, κὴ ἐν τοῖς Ἀσσυρίοις εὐλογημένος ἐν τῇ γῇ,
25 Ἣν εὐλόγησε Κύριος σαβαὼθ, λέγων, Εὐλογημένος ὁ λαός μου ὁ ἐν Αἰγύπτῳ, κὴ ὁ ἐν Ἀσσυρίοις, κὴ ἡ κληρονομία μου Ἰσραήλ.

Κεφ. κ΄. 20.

ΤΟΥ ἔτους ὅτε εἰσῆλθε Ταναθὰν εἰς Ἄζωτον, ἡνίκα ἀπεσάλη ὑπὸ Ἀρνᾶ βασιλέως Ἀσσυρίων, κὴ ἐπολέμησε τὴν Ἄζωτον, κὴ ἔλαβεν αὐτὴν,
2 Τότε ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς, λέγων, Πορεύου κὴ ἄφελε τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς ὀσφύος σου, κὴ τὰ σανδάλιά σου ὑπόλυσαι ἀπὸ τῶν ποδῶν σου, κὴ ποίησον οὕτως, πορευόμενος γυμνὸς κὴ ἀνυπόδετος.

3 Καὶ εἶπε Κύριος, Ὃν τρό-
πον πεπόρευται ὁ παῖς μου Ἡ-
σαΐας γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος
τρία ἔτη, τρία ἔτη ἔςαι εἰς ση-
μεῖα ϗ τέρατα τοῖς Αἰγυπτίοις
ϗ Αἰθίοψιν·
4 Ὅτι οὕτως ἄξει βασιλεὺς
Ἀσσυρίων τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰ-
γύπτου ϗ Αἰθιόπων, νεανίσκους
ϗ πρεσβύτας, γυμνοὺς ϗ ἀνυπο-
δέτους, ἀνακεκαλυμμένους τὴν αἰ-
σχύνην Αἰγύπτου.
5 Καὶ αἰσχυνθήσονται ἡττη-
θέντες ἐπὶ τοῖς Αἰθίοψιν, ἐφ'
οἷς ἦσαν πεποιθότες οἱ Αἰγύ-
πτιοι, ἦσαν γὰρ αὐτοῖς δόξα.
6 Καὶ ἐροῦσιν οἱ κατοικοῦντες
ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, Ἰδοὺ ἡμεῖς ἦμεν πεποι-
θότες τοῦ φυγεῖν εἰς αὐτοὺς εἰς
βοήθειαν, οἳ οὐκ ἠδύναντο σω-
θῆναι ἀπὸ βασιλέως Ἀσσυρίων,
ϗ πῶς ἡμεῖς σωθησόμεθα;

Κεφ. κα'. 21.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ.

ΩΣ καταιγὶς δι' ἐρήμου διέλ-
θοι, ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη
ἐκ γῆς φοβερὸν
2 Τὸ ὅραμα, ϗ σκληρὸν ἀν-
ηγγέλη μοι· ὁ ἀθετῶν ἀθετεῖ,
ὁ ἀνομῶν ἀνομεῖ· ἐπ' ἐμοὶ οἱ
Ἐλαμῖται, ϗ οἱ πρέσβεις τῶν
Περσῶν ἐπ' ἐμὲ ἔρχονται· νῦν
ςενάξω ϗ παρακαλέσω ἐμαυ-
τόν.
3 Διατοῦτο ἐνεπλήσθη ἡ ὀσ-
φύς μου ἐκλύσεως, ϗ ὠδῖνες ἔ-
λαβόν με ὡς τὴν τίκτουσαν· ἠ-
δίκησα τοῦ μὴ ἀκοῦσαι, ἐσπούδα-
σα τοῦ μὴ βλέπειν.
4 Ἡ καρδία μου πλανᾶται,
ϗ ἡ ἀνομία με βαπτίζει, ἡ
ψυχή μου ἐφέςηκεν εἰς φόβον.
5 Ἑτοίμασον τὴν τράπεζαν,
φάγετε, πίετε· ἀναςάντες οἱ
ἄρχοντες, ἑτοιμάσατε θυρεοὺς,
6 Ὅτι οὕτως εἶπε πρὸς μὲ
Κύριος, Βαδίσας σεαυτῷ ςῆσον
σκοπὸν, ϗ ὃ ἂν ἴδῃς ἀνάγγει-
λον.
7 Καὶ εἶδον ἀναβάτας ἱπ-
πεῖς δύο, ϗ ἀναβάτην ὄνου, ϗ
ἀναβάτην καμήλου· ἀκρόασαι
ἀκρόασιν πολλὴν,
8 Καὶ κάλεσον Οὐρίαν εἰς τὴν
σκοπιάν· Κύριος εἶπεν, Ἕςην
διαπαντὸς ἡμέρας, ϗ ἐπὶ τῆς
παρεμβολῆς ἐγὼ ἔςην ὅλην τὴν
νύκτα,
9 Καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται
ἀναβάτης ξυνωρίδος· ϗ ἀποκρι-
θεὶς εἶπε, Πέπτωκε πέπτωκε Βα-
βυλὼν, ϗ πάντα τὰ ἀγάλμα-
τα αὐτῆς, ϗ τὰ χειροποίητα
αὐτῆς συνετρίβησαν εἰς τὴν
γῆν.
10 Ἀκούσατε, οἱ καταλε-
λειμμένοι, καὶ οἱ ὀδυνώμενοι
ἀκούσατε, ἃ ἤκουσα παρὰ Κυ-
ρίου σαβαὼθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσρα-
ὴλ ἀνήγγειλεν ἡμῖν.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΙΔΟΥΜΑΙΑΣ.

11 Πρὸς ἐμὲ καλεῖ παρὰ τοῦ Σηεὶρ, φυλάσσετε ἐπάλξεις.

12 Φυλάσσω τοπρωῒ καὶ τὴν νύκτα· ἐὰν ζητῇς, ζήτει, καὶ παρ' ἐμοὶ οἴκει,

13 Ἐν τῷ δρυμῷ ἑσπέρας κοιμηθῇς, ἢ ἐν τῇ ὁδῷ Δαιδάν.

14 Εἰς συνάντησιν διψῶντι ὕδωρ φέρετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν χώρᾳ Θαιμὰν, ἄρτοις συναντᾶτε τοῖς φεύγουσι

15 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεφονευμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πλανωμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῆς μαχαίρας, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τοξευμάτων τῶν διατεταμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεπτωκότων ἐν τῷ πολέμῳ.

16 Διότι οὕτως εἶπέ μοι Κύριος, Ἔτι ἐνιαυτὸς ὡς ἐνιαυτὸς μισθωτοῦ, ἐκλείψει ἡ δόξα τῶν υἱῶν Κηδάρ,

17 Καὶ τὸ κατάλοιπον τῶν τοξευμάτων τῶν ἰσχυρῶν υἱῶν Κηδὰρ ἔσται ὀλίγον, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐλάλησε.

Κεφ. κβ'. 22.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΗΣ ΦΑΡΑΓΓΟΣ ΣΙΩΝ.

ΤΙ ἐγένετό σοι, ὅτι νῦν ἀνέβητε πάντες εἰς δώματα μάταια;

2 Ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βοώντων, οἱ τραυματίαι σου οὐ τραυματίαι ἐν μαχαίραις, οὐδὲ οἱ νεκροί σου νεκροὶ πολέμου.

3 Πάντες οἱ ἄρχοντές σου πεφεύγασι, καὶ οἱ ἁλόντες σκληρῶς δεδεμένοι εἰσὶ, καὶ οἱ ἰσχύοντες ἐν σοὶ πόῤῥω πεφεύγασι.

4 Διὰ τοῦτο εἶπα, Ἄφετέ με, πικρῶς κλαύσομαι· μὴ κατισχύσητε παρακαλεῖν με ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ γένους μου,

5 Ὅτι ἡμέρα ταραχῆς καὶ ἀπωλείας καὶ καταπατήματος, καὶ πλάνησις παρὰ Κυρίου σαβαώθ· ἐν φάραγγι Σιὼν πλανῶνται, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου πλανῶνται ἐπὶ τὰ ὄρη.

6 Οἱ δὲ Ἐλαμῖται ἔλαβον φαρέτρας, καὶ ἀναβάται ἄνθρωποι ἐφ' ἵπποις, καὶ συναγωγὴ παρατάξεως.

7 Καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ φάραγγές σου, πλησθήσονται ἁρμάτων, οἱ δὲ ἱππεῖς ἐμφράξουσι τὰς πύλας σου,

8 Καὶ ἀνακαλύψουσι τὰς πύλας Ἰούδα· καὶ ἐμβλέψονται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς οἴκους τῆς πόλεως·

9 Καὶ ἀνακαλύψουσι τὰ κρυπτὰ τῶν οἴκων τῆς ἄκρας Δαυίδ· καὶ εἴδοσαν, ὅτι πλείους εἰσὶ, καὶ ὅτι ἀπέστρεψε τὸ ὕδωρ τῆς ἀρχαίας κολυμβήθρας εἰς τὴν πόλιν,

10 Καὶ ὅτι καθείλοσαν τὰς οἴκας Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀχυρώματα τείχες τῇ πόλει.

11 Καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς ὕδωρ ἀναμέσον τῶν δύο τειχῶν ἐσώτερον τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀρχαίας, καὶ ἐκ ἐνεβλέψατε εἰς τὸν ἀπ' ἀρχῆς ποιήσαντα αὐτὴν, καὶ τὸν κτίσαντα αὐτὴν ἐκ εἴδετε.

12 Καὶ ἐκάλεσε Κύριος Κύριος σαβαὼθ ἐν τῇ ἡμέρῃ ἐκείνῃ κλαυθμὸν καὶ κοπετὸν, καὶ ξύρησιν καὶ ζῶσιν σάκκων,

13 Αὐτοὶ δὲ ἐποιήσαντο εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα, σφάζοντες μόσχας, καὶ θύοντες πρόβατα, ὥστε φαγεῖν κρέατα, καὶ πιεῖν οἶνον, λέγοντες, Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

14 Καὶ ἀνακεκαλυμμένα ταῦτά ἐστιν ἐν τοῖς ὠσὶ Κυρίε σαβαὼθ, ὅτι ἐκ ἀφεθήσεται ὑμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία, ἕως ἂν ἀποθάνητε.

15 Τάδε λέγει Κύριος σαβαὼθ, Πορεύε εἰς τὸ παστοφόριον, πρὸς Σομνᾶν τὸν ταμίαν, καὶ εἰπὸν αὐτῷ,

16 Τί σὺ ὧδε, καὶ τί σοί ἐστιν ὧδε; ὅτι ἐλατόμησας σεαυτῷ ὧδε μνημεῖον, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον, καὶ ἔγραψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκηνήν;

17 Ἰδὲ δὴ Κύριος σαβαὼθ ἐκβάλλει καὶ ἐκτρίψει ἄνδρα, καὶ ἀφελεῖ τὴν στολήν σε καὶ τὸν στέφανόν σε τὸν ἔνδοξον,

18 Καὶ ῥίψει σε εἰς χώραν μεγάλην καὶ ἀμέτρητον, καὶ ἐκεῖ ἀποθανῇ· καὶ θήσει τὸ ἅρμα σε τὸ καλὸν εἰς ἀτιμίαν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἄρχοντός σε εἰς καταπάτημα.

19 Καὶ ἀφαιρεθήσῃ ἐκ τῆς οἰκονομίας σε καὶ ἐκ τῆς στάσεώς σε.

20 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ καλέσω τὸν παῖδά με Ἐλιακεὶμ τὸν τοῦ Χελκίε,

21 Καὶ ἐνδύσω αὐτὸν τὴν στολήν σε, καὶ τὸν στέφανόν σε δώσω αὐτῷ κατὰ κράτος, καὶ τὴν οἰκονομίαν σε δώσω εἰς τὰς χεῖρας αὐτε· καὶ ἔσαι ὡς πατὴρ τοῖς ἐνοικᾶσιν ἐν Ἱερεσαλὴμ, καὶ τοῖς ἐνοικᾶσιν ἐν Ἰέδα.

22 Καὶ δώσω τὴν δόξαν Δαυὶδ αὐτῷ, καὶ ἄρξει, καὶ ἐκ ἔσαι ὁ ἀντιλέγων· καὶ δώσω αὐτῷ τὴν κλεῖδα οἴκε Δαυὶδ ἐπὶ τῷ ὤμῳ αὐτε· καὶ ἀνοίξει, καὶ ἐκ ἔσαι ὁ ἀποκλείων· καὶ κλείσει, καὶ ἐκ ἔσαι ὁ ἀνοίγων.

23 Καὶ στήσω αὐτὸν ἄρχοντα ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἔσαι εἰς θρόνον δόξης τοῦ οἴκε τε πατρὸς αὐτε.

24 Καὶ ἔσαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτὸν πᾶς ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ

τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, ϗ ἔσονται ἐπικρεμάμενοι αὐτῷ

25 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· τάδε λέγει Κύριος σαβαὼθ, Κινηθήσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐστηριγμένος ἐν τόπῳ πιστῷ, ϗ ἀφαιρεθήσεται, ϗ πεσεῖται, καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ δόξα ἡ ἐπ' αὐτὸν, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

Κεφ. κγ'. 23.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΥΡΟΥ.

ΟΛΟΛΥΞΑΤΕ πλοῖα Καρχηδόνος, ὅτι ἀπώλετο, ϗ οὐκέτι ἔρχονται ἐκ γῆς Κιτιαίων, ἦκται αἰχμάλωτος.

2 Τίνι ὅμοιοι γεγόνασιν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ, μετάβολοι Φοινίκης, διαπερῶντες τὴν θάλασσαν

3 Ἐν ὕδατι πολλῷ, σπέρμα μεταβόλων; ὡς ἀμητοῦ εἰσφερομένου, οἱ μετάβολοι τῶν ἐθνῶν.

4 Αἰσχύνθητι Σιδὼν, εἶπεν ἡ θάλασσα· ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς θαλάσσης εἶπεν, Οὐκ ὤδινον, οὐδὲ ἔτεκον, οὐδὲ ἐξέθρεψα νεανίσκους, οὐδὲ ὕψωσα παρθένους.

5 Ὅταν δὲ ἀκουστὸν γένηται Αἰγύπτῳ, λήψεται αὐτοὺς ὀδύνη περὶ Τύρου.

6 Ἀπέλθατε εἰς Καρχηδόνα, ὀλολύξατε οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ.

7 Οὐχ αὕτη ἦν ὑμῶν ἡ ὕβρις ἀπ' ἀρχῆς, πρὶν ἢ παραδοθῆναι αὐτήν;

8 Τίς ταῦτα ἐβούλευσεν ἐπὶ Τύρον; μὴ ἥσσων ἐστὶν, ἢ οὐκ ἰσχύει; οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἔνδοξοι ἄρχοντες τῆς γῆς.

9 Κύριος σαβαὼθ ἐβουλεύσατο παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδόξων, ϗ ἀτιμάσαι πᾶν ἔνδοξον ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Ἐργάζου τὴν γῆν σου, καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι ἔρχεται ἐκ Καρχηδόνος.

11 Ἡ δὲ χείρ σου οὐκέτι ἰσχύει κατὰ θάλασσαν, ἡ παροξύνουσα βασιλεῖς· Κύριος σαβαὼθ ἐνετείλατο περὶ Χαναὰν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν ἰσχύν.

12 Καὶ ἐροῦσιν, Οὐκέτι οὐ μὴ προσθῆτε τοῦ ὑβρίζειν ϗ ἀδικεῖν τὴν θυγατέρα Σιδῶνος· καὶ ἐὰν ἀπέλθῃς εἰς Κιτιεῖς, οὐδὲ ἐκεῖ ἀνάπαυσις ἔσται σοι·

13 Καὶ εἰς γῆν Χαλδαίων, ϗ αὕτη ἠρήμωται ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων, ὅτι ὁ τοῖχος αὐτῆς πέπτωκεν.

14 Ὀλολύξατε πλοῖα Καρχηδόνος, ὅτι ἀπόλωλε τὸ ὀχύρωμα ὑμῶν.

15 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καταλειφθήσεται Τύρος ἔτη ἑβδομήκοντα, ὡς χρόνος βασιλέως, ὡς χρόνος ἀνθρώπου· ϗ ἔσται μετὰ ἑβδομή-

κοντα ἔτη, ἔςαι Τύρος ὡς ᾆσ-
μα πόρνης.
16 Λάβε κιθάραν, ῥέμβευ-
σον πόλις πόρνη ἐπιλελησμένη,
καλῶς κιθάρισον, πολλὰ ᾆ-
σον, ἵνα σȣ μνεία γένηται.
17 Καὶ ἔςαι μετὰ τὰ ἑβδο-
μήκοντα ἔτη, ἐπισκοπὴν ποι-
ήσει ὁ Θεὸς Τύρȣ, ϗ πάλιν
ἀποκαταςήσεται εἰς τὸ ἀρχαῖ-
ον, καὶ ἔςαι ἐμπόριον πάσαις
ταῖς βασιλείαις τῆς οἰκȣμένης
ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς.
18 Καὶ ἔςαι αὐτῆς ἡ ἐμπο-
ρία ϗ ὁ μισθὸς ἅγιον Κυρίῳ·
ȣ̓κ αὐτοῖς συναχθήσεται, ἀλ-
λὰ τοῖς κατοικȣ̃σιν ἔναντι Κυ-
ρίȣ, πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς,
φαγεῖν ϗ πιεῖν ϗ ἐμπλησθῆ-
ναι, ϗ εἰς συμβολὴν μνημόσυ-
νον ἔναντι Κυρίȣ.

Κεφ. κδ'. 24.

ΙΔΟΥ Κύριος καταφθείρει τὴν
οἰκȣμένην, ϗ ἐρημώσει αὐ-
τὴν, ϗ ἀνακαλύψει τὸ πρόσ-
ωπον αὐτῆς, ϗ διασπερεῖ τȣ̀ς
ἐνοικȣ̃ντας ἐν αὐτῇ.
2 Καὶ ἔςαι ὁ λαὸς ὡς ἱερεὺς,
ϗ ὁ παῖς ὡς ὁ κύριος, καὶ ἡ
θεράπαινα ὡς ἡ κυρία· ἔςαι ὁ
ἀγοράζων ὡς ὁ πωλῶν, ὁ δα-
νείζων ὡς ὁ δανειζόμενος, ϗ ὁ
ὀφείλων ὡς ᾧ ὀφείλει.
3 Φθορᾷ φθαρήσεται ἡ γῆ,
ϗ προνομῇ προνομευθήσεται
ἡ γῆ, τὸ γὰρ ςόμα Κυρίȣ ἐ-
λάλησε ταῦτα.
4 Ἐπένθησεν ἡ γῆ, ϗ ἐφθά-
ρη ἡ οἰκȣμένη, ἐπένθησαν οἱ ὑ-
ψηλοὶ τῆς γῆς.
5 Ἡ δὲ ἠνόμησε διὰ τοὺς
κατοικȣ̃ντας αὐτὴν, διότι παρ-
ήλθοσαν τὸν νόμον, ϗ ἤλλαξαν
τὰ προςάγματα διαθήκην αἰ-
ώνιον.
6 Διατȣ̃το ἀρὰ ἔδεται τὴν
γῆν, ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοι-
κȣ̃ντες αὐτήν· διατȣ̃το πτω-
χοὶ ἔσονται οἱ ἐνοικȣ̃ντες ἐν τῇ
γῇ, ϗ καταλειφθήσονται ἄν-
θρωποι ὀλίγοι.
7 Πενθήσει οἶνος, πενθήσει
ἄμπελος, ςενάξȣσι πάντες οἱ
εὐφραινόμενοι τὴν ψυχήν.
8 Πέπαυται εὐφροσύνη τυμ-
πάνων, πέπαυται φωνὴ κιθά-
ρας.
9 Ἠσχύνθησαν, οὐκ ἔπιον
οἶνον, πικρὸν ἐγένετο τὸ σίκερα
τοῖς πίνȣσιν.
10 Ἠρημώθη πᾶσα πόλις,
κλείσει οἰκίαν τȣ̃ μὴ εἰσελ-
θεῖν.
11 Ὀλολύζετε περὶ τȣ̃ οἴνȣ
πανταχῆ, πέπαυται πᾶσα εὐ-
φροσύνη τῆς γῆς, ἀπῆλθε πᾶσα
εὐφροσύνη τῆς γῆς.
12 Καὶ καταλειφθήσονται
πόλεις ἔρημοι, ϗ οἶκοι ἐγκα-
ταλελειμμένοι ἀπολȣ̃νται.
13 Ταῦτα πάντα ἔσονται
ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν· ὃν

τρόπον ἐάν τις καλαμήσηται ἐλαίαν, οὕτως καλαμήσονται αὐτούς· καὶ ἐὰν παύσηται ὁ τρυγητός,

14 Οὗτοι βοῇ φωνήσουσιν· οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ Κυρίου, ταραχθήσεται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης.

15 Διατοῦτο ἡ δόξα Κυρίου ἐν ταῖς νήσοις ἔσται τῆς θαλάσσης, τὸ ὄνομα Κυρίου ἔνδοξον ἔσται.

16 Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν πτερύγων τῆς γῆς τέρατα ἠκούσαμεν, ἐλπὶς τῷ εὐσεβεῖ· καὶ ἐροῦσιν, Οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν, οἱ ἀθετοῦντες τὸν νόμον.

17 Φόβος καὶ βόθυνος καὶ παγὶς ἐφ᾽ ὑμᾶς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

18 Καὶ ἔσται ὁ φεύγων τὸν φόβον, ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον· καὶ ὁ ἐκβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου, ἁλώσεται ὑπὸ τῆς παγίδος· ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀνεῴχθησαν, καὶ σεισθήσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

19 Ταραχῇ ταραχθήσεται ἡ γῆ, καὶ ἀπορίᾳ ἀπορηθήσεται ἡ γῆ.

20 Ἔκλινεν ὡς ὁ μεθύων καὶ κραιπαλῶν, καὶ σεισθήσεται ὡς ὀπωροφυλάκιον ἡ γῆ· κατίσχυσε γὰρ ἐπ᾽ αὐτῆς ἡ ἀνομία, καὶ πεσεῖται, καὶ οὐ μὴ δύνηται ἀναστῆναι.

21 Καὶ ἐπάξει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ τὴν χεῖρα, καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.

22 Καὶ συνάξουσι συναγωγὴν αὐτῆς εἰς δεσμωτήριον, καὶ ἀποκλείσουσιν εἰς ὀχύρωμα· διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν.

23 Καὶ τακήσεται ἡ πλίνθος, καὶ πεσεῖται τὸ τεῖχος· ὅτι βασιλεύσει Κύριος ἐκ Σιὼν, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων δοξασθήσεται.

Κεφ. κέ. 25.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς δοξάσω σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστὰ πράγματα, βουλὴν ἀρχαίαν ἀληθινήν· γένοιτο.

2 Ὅτι ἔθηκας πόλεις εἰς χῶμα, πόλεις ὀχυρὰς τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια, τῶν ἀσεβῶν πόλις τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῇ.

3 Διατοῦτο εὐλογήσει σε ὁ λαὸς ὁ πτωχὸς, καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων εὐλογήσουσί σε.

4 Ἐγένου γὰρ πάσῃ πόλει ταπεινῇ βοηθὸς, καὶ τοῖς ἀθυμήσασι δι᾽ ἔνδειαν σκέπη, ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύσῃ αὐτούς· σκέπη διψώντων, καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων.

5 Ὡς ἄνθρωποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιὼν, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἷς ἡμᾶς παρέδωκας.

6 Καὶ ποιήσει Κύριος σαβαὼθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν· ἐπὶ τὸ ὄρος τῦτο πίονται εὐφροσύνην, πίονται οἶνον.

7 Χρίσονται μύρον ἐν τῷ ὄρει τύτῳ· παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν· ἡ γὰρ βυλὴ αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

8 Κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύσας, κ̀ πάλιν ἀφεῖλε Κύριος ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπυ· τὸ ὄνειδος τῦ λαῦ ἀφεῖλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, τὸ γὰρ ϛόμα Κυρίυ ἐλάλησε.

9 Καὶ ἐρῦσι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ἰδὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐφ᾽ ᾧ ἠλπίζομεν, καὶ σώσει ἡμᾶς· ὗτος Κύριος, ὑπεμείναμεν αὐτῷ, κ̀ ἠγαλλιώμεθα καὶ εὐφρανθησόμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν.

10 Ἀνάπαυσιν δώσει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τῦτο, καὶ καταπατηθήσεται ἡ Μωαβῖτις, ὃν τρόπον πατῦσιν ἅλωνα ἐν ἁμάξαις.

11 Καὶ ἀνήσει τὰς χεῖρας αὐτῦ, ὃν τρόπον κ̀ αὐτὸς ἐταπείνωσε τῦ ἀπολέσαι· κ̀ ταπεινώσει τὴν ὕβριν αὐτῦ, ἐφ᾽ ἃ τὰς χεῖρας ἐπέβαλε.

12 Καὶ τὸ ὕψος τῆς καταφυγῆς τῦ τοίχυ ταπεινώσει, καὶ καταβήσεται ἕως τῦ ἐδάφυς.

Κεφ. κϛ'. 26.

ΤΗ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ᾄσονται τὸ ᾆσμα τῦτο ἐπὶ γῆς τῆς Ἰυδαίας, Ἰδὺ πόλις ἰσχυρὰ, κ̀ σωτήριον θήσει τὸ τεῖχος, κ̀ περίτειχος.

2 Ἀνοίξατε πύλας, εἰσελθέτω λαὸς φυλάσσων δικαιοσύνην, καὶ φυλάσσων ἀλήθειαν,

3 Ἀντιλαμβανόμενος ἀληθείας, καὶ φυλάσσων εἰρήνην· ὅτι ἐπὶ σοὶ ἐλπίδι

4 Ἤλπισαν Κύριε ἕως τῦ αἰῶνος, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ αἰώνιος,

5 Ὃς ταπεινώσας κατήγαγες τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν ὑψηλοῖς· πόλεις ὀχυρὰς καταβαλεῖς, κ̀ κατάξεις ἕως ἐδάφυς.

6 Καὶ πατήσυσιν αὐτοὺς πόδες πραέων κ̀ ταπεινῶν.

7 Ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ἐγένετο, ἡ ὁδὸς τῶν εὐσεβῶν κ̀ παρεσκευασμένη.

8 Ἡ γὰρ ὁδὸς Κυρίυ κρίσις· ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματί συ, κ̀ ἐπὶ τῇ μνείᾳ

9 Ἣ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μυ πρὸς σὲ ὁ Θεὸς, διότι φῶς τὰ προςάγματά συ

ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς·

10 Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσει· ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

11 Κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ᾔδεισαν, γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται· ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

12 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

13 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

14 Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διατοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

15 Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθες κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

16 Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθην σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

17 Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τεκεῖν, ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

18 Διὰ τὸν φόβον σου Κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας σου, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς· οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται πάντες οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

19 Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ· ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστιν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

20 Βάδιζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὰ ταμεῖά σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

21 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς, καὶ οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνῃρημένους.

Κεφ. κζ'. 27.

ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ Θεὸς τὴν μάχαιραν τὴν ἁγίαν, καὶ τὴν μεγάλην, καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν φεύγοντα, ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν σκολιόν· ἀνελεῖ τὸν δράκοντα.

2 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελὼν καλὸς, ἐπιθύμημα ἐξάρχειν κατ' αὐτῆς.

3 Ἐγὼ πόλις ὀχυρὰ, πόλις πολιορκουμένη, μάτην ποτιῶ αὐτήν· ἁλώσεται γὰρ νυκτὸς, ἡμέρας δὲ πεσεῖται τεῖχος.

4 Οὐκ ἔςιν, ἣ ἐκ ἐπελάβετο αὐτῆς· τίς με θήσει φυλάσσειν καλάμην ἐν ἀγρῷ; διὰ τ̃ πολεμίαν ταύτην ἠθέτηκα αὐτήν· τοίνυν διατѣτο ἐποίησε Κύριος πάντα ὅσα συνέταξε· κατακέκαυμαι,

5 Βοήσονται οἱ ἐνοικѣντες ἐν αὐτῇ, ποιήσωμεν εἰρήνην αὐτῷ, ποιήσωμεν εἰρήνην,

6 Οἱ ἐρχόμενοι τέκνα Ἰακώβ· βλαςήσει ϗ ἐξανθήσει Ἰσραὴλ, ϗ ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκѣμένη τ̃ καρπѣ αὐτѣ.

7 Μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξε, ϗ αὐτὸς ѣτως πληγήσεται; καὶ ὡς αὐτὸς ἀνεῖλεν, ѣτως ἀναιρεθήσεται;

8 Μαχόμενος ϗ ὀνειδίζων ἐξαποςελεῖ αὐτѣς· ѣ σὺ ἦσθα μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ, ἀνελεῖν αὐτѣς πνεύματι θυμѣ;

9 Διατѣτο ἀφαιρεθήσεται ἀνομία Ἰακὼβ, ϗ τѣτό ἐςιν ἡ εὐλογία αὐτѣ, ὅταν ἀφέλωμαι τ̃ ἁμαρτίαν αὐτѣ, ὅταν θῶσι πάντας τѣς λίθѣς τῶν βωμῶν κατακεκομμένους, ὡς κονίαν λεπτήν· ϗ ѣ μὴ μείνῃ τὰ δένδρα αὐτῶν, ϗ τὰ εἴδωλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα, ὥσπερ δρυμὸς μακράν.

10 Τὸ κατοικѣμενον ποίμνιον ἀνειμένον ἔςαι, ὡς ποίμνιον καταλελειμμένον· ϗ ἔςαι πολὺν χρόνον εἰς βόσκημα, ϗ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ποίμνια.

11 Καὶ μετὰ χρόνον ѣκ ἔςαι ἐν αὐτῇ πᾶν χλωρὸν διὰ τὸ ξηρανθῆναι· γυναῖκες ἐρχόμεναι ἀπὸ θέας δεῦτε· ѣ γὰρ λαός ἐςιν ἔχων σύνεσιν, διατѣτο ѣ μὴ οἰκτειρήσῃ ὁ ποιήσας αὐτѣς, ѣδὲ ὁ πλάσας αὐτѣς ѣ μὴ ἐλεήσῃ.

12 Καὶ ἔςαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, συμφράξει ὁ Θεὸς ἀπὸ τ̃ διώρυγος τ̃ ποταμѣ ἕως Ῥινοκορѣρων· ὑμεῖς δὲ συναγάγετε κατὰ ἕνα τѣς υἱѣς Ἰσραήλ.

13 Καὶ ἔςαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, σαλπιѣσι τῇ σάλπιγγι τῇ μεγάλῃ, ϗ ἥξѣσιν οἱ ἀπολόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ τ̃ Ἀσσυρίων, ϗ οἱ ἀπολόμενοι ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ προσκυνήσѣσι τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον ἐν Ἱερѣσαλήμ.

Κεφ. κη'. 28.

ΟΥΑΙ τῷ ςεφάνῳ τ̃ ὕβρεως, οἱ μισθωτοὶ Ἐφραῒμ, τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τ̃ δόξης ἐπὶ τ̃ κορυφῆς τ̃ ὄρѣς τ̃ παχέος, οἱ μεθύοντες ἄνευ οἴνѣ.

2 Ἰδѣ ἰσχυρὸν ϗ σκληρὸν ὁ θυμὸς Κυρίѣ, ὡς χάλαζα καταφερομένη ѣκ ἔχѣσα σκέπην, βίᾳ καταφερομένη· ὡς ὕδατος πολὺ πλῆθος σύρον χώραν,

τῇ γῇ ποιήσει ἀνάπαυμα· ταῖς
χερσὶ,
3 Καὶ τοῖς ποσὶ καταπα-
τηθήσεται ὁ στέφανος τῆς ὕβρεως,
οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραΐμ.
4 Καὶ ἔσται τὸ ἄνθος τὸ ἐκ-
πεσὸν τῆς ἐλπίδος τῆς δόξης, ἐπ᾽
ἄκρου τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοῦ· ὡς
πρόδρομος σύκου, ὁ ἰδὼν αὐ-
τὸ, πρὶν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ λα-
βεῖν αὐτὸ, θελήσει αὐτὸ κα-
ταπιεῖν.
5 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύ-
ριος σαβαὼθ ὁ στέφανος τῆς ἐλ-
πίδος, ὁ πλεκεὶς τῆς δόξης, τῷ
καταλειφθέντι τοῦ λαοῦ.
6 Καταλειφθήσονται ἐπὶ
πνεύματι κρίσεως ἐπὶ κρίσιν,
καὶ ἰσχὺν κωλυόντων ἀνελεῖν.
7 Οὗτοι γὰρ οἴνῳ πεπλημ-
μελημένοι εἰσίν· ἐπλανήθησαν
διὰ τὸ σίκερα, ἱερεὺς καὶ προ-
φήτης ἐξέστησαν διὰ τὸ σίκερα,
κατεπόθησαν διὰ τὸν οἶνον, ἐ-
σείσθησαν ἀπὸ τῆς μέθης, ἐπλα-
νήθησαν· τουτέστι φάσμα.
8 Ἀρὰ ἔδεται ταύτην τὴν βου-
λὴν, αὕτη γὰρ ἡ βουλὴ ἕνεκα
πλεονεξίας.
9 Τίνι ἀνηγγείλαμεν κακὰ,
καὶ τίνι ἀνηγγείλαμεν ἀγγελίαν;
οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι ἀπὸ
γάλακτος, οἱ ἀπεσπασμένοι
ἀπὸ μαστοῦ.
10 Θλίψιν ἐπὶ θλίψιν προσ-
δέχου, ἐλπίδα ἐπ᾽ ἐλπίδι, ἔτι
μικρὸν ἔτι μικρὸν,
11 Διὰ φαυλισμὸν χειλέων,
διὰ γλώσσης ἑτέρας, ὅτι λα-
λήσουσι τῷ λαῷ τούτῳ,
12 Λέγοντες αὐτοῖς, Τοῦτο
τὸ ἀνάπαυμα τῷ πεινῶντι, καὶ
τοῦτο τὸ σύντριμμα· καὶ οὐκ ἠ-
θέλησαν ἀκούειν.
13 Καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ λό-
γιον τοῦ Θεοῦ, θλίψις ἐπὶ θλί-
ψιν, ἐλπὶς ἐπ᾽ ἐλπίδι, ἔτι μι-
κρὸν ἔτι μικρὸν, ἵνα πορεύ-
σωσι καὶ πέσωσιν ὀπίσω, καὶ
συντριβήσονται, καὶ κινδυνεύσου-
σι, καὶ ἁλώσονται.
14 Διατοῦτο ἀκούσατε λόγον
Κυρίου ἄνδρες τεθλιμμένοι, καὶ
οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ
ἐν Ἱερουσαλήμ.
15 Ὅτι εἴπατε, Ἐποιήσα-
μεν διαθήκην μετὰ τοῦ ᾅδου, καὶ
μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας·
καταιγὶς φερομένη ἐὰν παρ-
έλθῃ, οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ᾽ ἡμᾶς·
ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡ-
μῶν, καὶ τῷ ψεύδει σκεπα-
σθησόμεθα.
16 Διατοῦτο οὕτω λέγει Κύ-
ριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλλω
εἰς τὰ θεμέλια Σιὼν λίθον
πολυτελῆ, ἐκλεκτὸν, ἀκρογω-
νιαῖον, ἔντιμον, εἰς τὰ θεμέ-
λια αὐτῆς, καὶ ὁ πιστεύων οὐ μὴ
καταισχυνθῇ.
17 Καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλ-
πίδα, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς

ςαθμὲς, ϗ οἱ πεποιθότες μάτην ψεύδει· ὅτι ἐ μὴ παρέλθῃ ὑμᾶς καταιγὶς,

18 Μὴ ϗ ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν διαθήκην τȣ͂ θανάτε, ϗ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν ᾅδην ἐ μὴ ἐμμείνῃ· καταιγὶς φερομένη ἐὰν ἐπέλθῃ, ἔσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα.

19 Ὅταν παρέλθῃ, λήψεται ὑμᾶς, πρωῒ πρωῒ παρελεύσεται ἡμέρας, ϗ ἐν νυκτὶ ἔςαι ἐλπὶς πονηρά· μάθετε ἀκέειν

20 Στενοχωρέμενοι· ἐ δυνάμεθα μάχεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσθενȣ͂μεν τȣ͂ ὑμᾶς συναχθῆναι.

21 Ὥσπερ ὄρος ἀσεβῶν ἀναςήσεται Κύριος, ϗ ἔςαι ἐν τῇ φάραγγι Γαβαὼν, μετὰ θυμȣ͂ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτȣ͂, πικρίας ἔργον· ὁ δὲ θυμὸς αὐτȣ͂ ἀλλοτρίως χρήσεται, ϗ ἡ σαπρία αὐτȣ͂ ἀλλοτρία.

22 Καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφρανθείητε, μηδὲ ἰσχυσάτωσαν ὑμῶν οἱ δεσμοί· διότι συντετελεσμένα ϗ συντετμημένα πράγματα ἤκȣσα παρὰ Κυρίȣ σαβαὼθ, ἃ ποιήσει ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

23 Ἐνωτίζεσθε ϗ ἀκȣ́ετε τῆς φωνῆς μȣ, προσέχετε ϗ ἀκȣ́ετε τȣ̀ς λόγȣς μȣ.

24 Μὴ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀροτριάσει ὁ ἀροτριῶν; ἢ σπόρον προετοιμάσει, πρὶν ἐργάσασθαι τὴν γῆν;

25 Οὐχ ὅταν ὁμαλίσῃ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, τότε σπείρει μικρὸν μελάνθιον ἢ κύμινον, ϗ πάλιν σπείρει πυρὸν, καὶ κριθὴν, ϗ κέγχρον, ϗ ζέαν ἐν τοῖς ὁρίοις σȣ;

26 Καὶ παιδευθήσῃ κρίματι Θεȣ͂ σȣ, ϗ εὐφρανθήσῃ.

27 Οὐ γὰρ μετὰ σκληρότητος καθαίρεται τὸ μελάνθιον, ἐδὲ τροχὸς ἁμάξης περιάξει ἐπὶ τὸ κύμινον· ἀλλὰ ῥάβδῳ τινάσσεται τὸ μελάνθιον, τὸ δὲ κύμινον

28 Μετὰ ἄρτȣ βρωθήσεται· ἐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ἐγώ εἰμι ὑμῖν ὀργισθήσομαι, ἐδὲ φωνὴ τῆς πικρίας μȣ καταπατήσει ὑμᾶς.

29 Καὶ ταῦτα παρὰ Κυρίȣ σαβαὼθ ἐξῆλθε τὰ τέρατα· βȣλεύσασθε, ὑψώσατε ματαίαν παράκλησιν.

Κεφ. κθ΄. 29.

Οὐαὶ Ἀριὴλ πόλις, ἣν ἐπολέμησε Δαυίδ· συναγάγετε γεννήματα ἐνιαυτὸν ἐπὶ ἐνιαυτὸν, φάγεσθε, φάγεσθε γὰρ σὺν Μωάβ,

2 Ἐκθλίψω γὰρ Ἀριήλ· ϗ ἔςαι αὐτῆς ἡ ἰσχὺς ϗ ὁ πλȣ͂τος ἐμοί·

3 Καὶ κυκλώσω ὡς Δαυὶδ

ἐπὶ σὲ, ϗ βαλῶ περὶ σὲ χάρακα, ϗ θήσω περὶ σὲ πύργȣς,

4 Καὶ ταπεινωθήσονται εἰς τ̃ γῆν οἱ λόγοι σου, καὶ εἰς τ̃ γῆν οἱ λόγοι σȣ δύσονται· ϗ ἔσονται ὡς οἱ φωνȣ̃ντες ἐκ τ̃ γῆς ἡ φωνή σȣ, ϗ πρὸς τὸ ἔδαφος ἡ φωνή σȣ ἀσθενήσει.

5 Καὶ ἔϛαι ὡς κονιορτὸς ἀπὸ τροχȣ̃ ὁ πλȣ̃τος τ̃ ἀσεβῶν, ϗ ὡς χνȣ̃ς φερόμενος τὸ πλῆθος τ̃ καταδυναϛευόντων σε, ϗ ἔϛαι ὡς ϛιγμὴ παραχρῆμα.

6 Παρὰ Κυρίȣ σαβαώθ· ἐπισκοπὴ γὰρ ἔϛαι μετὰ βροντῆς ϗ σεισμȣ̃ ϗ φωνῆς μεγάλης, καταιγὶς φερομένη, καὶ φλὸξ πυρὸς κατεσθίȣσα.

7 Καὶ ἔϛαι ὡς ἐνυπνιαζόμενος καθʼ ὕπνȣς νυκτὸς, ὁ πλȣ̃τος ἁπάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσοι ἐπεϛράτευσαν ἐπὶ Ἀριὴλ, καὶ πάντες οἱ ϛρατευόμενοι ἐπὶ Ἱερȣσαλὴμ, ϗ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐπʼ αὐτὴν, ϗ οἱ θλίβοντες αὐτήν.

8 Καὶ ὡς οἱ ἐν τῷ ὕπνῳ πίνοντες ϗ ἔσθοντες, ϗ ἐξαναϛάντων, μάταιον τὸ ἐνύπνιον· ϗ ὃν τρόπον ἐνυπνιάζεται ὁ διψῶν ὡς ὁ πίνων, ϗ ἐξαναϛὰς ἔτι διψᾷ, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτȣ̃ εἰς κενὸν ἤλπισεν· οὕτως ἔϛαι ὁ πλȣ̃τος τ̃ ἐθνῶν πάντων, ὅσοι ἐπεϛράτευσαν ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών.

9 Ἐκλύθητε ϗ ἔκϛητε, καὶ κραιπαλήσατε ȣ̓κ ἀπὸ σίκερα ȣ̓δὲ ἀπὸ οἴνȣ,

10 Ὅτι πεπότικεν ὑμᾶς Κύριος πνεύματι κατανύξεως, καὶ καμμύσει τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς αὐτῶν, ϗ τ̃ προφητῶν αὐτῶν, ϗ τ̃ ἀρχόντων αὐτῶν, οἱ ὁρῶντες τὰ κρυπτά.

11 Καὶ ἔϛαι ὑμῖν τὰ ῥήματα πάντα ταῦτα, ὡς οἱ λόγοι τȣ̃ βιβλίȣ τȣ̃ ἐσφραγισμένȣ τȣ́τȣ, ὃ ἐὰν δῶσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἐπιϛαμένῳ γράμματα, λέγοντες, Ἀνάγνωθι ταῦτα· ϗ ἐρεῖ, Οὐ δύναμαι ἀναγνῶναι, ἐσφράγιϛαι γάρ.

12 Καὶ δοθήσεται τὸ βιβλίον τȣ̃το εἰς χεῖρας ἀνθρώπȣ μὴ ἐπιϛαμένȣ γράμματα, καὶ ἐρεῖ αὐτῷ, Ἀνάγνωθι τȣ̃το· ϗ ἐρεῖ, Οὐκ ἐπίϛαμαι γράμματα.

13 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς ȣ̃τος ἐν τῷ ϛόματι αὐτȣ̃, ϗ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν τιμῶσί με, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει ἀπʼ ἐμȣ̃· μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες ἐντάλματα ἀνθρώπων ϗ διδασκαλίας.

14 Διατȣ̃το ἰδȣ̀ προσθήσω τȣ̃ μεταθεῖναι τ̃ λαὸν τȣ̃τον, ϗ μεταθήσω αὐτȣ̀ς, ϗ ἀπολῶ τ̃ σοφίαν τ̃ σοφῶν, ϗ τ̃ σύνεσιν τ̃ συνετῶν κρύψω.

15 Οὐαὶ οἱ βαθέως βȣλὴν ποιȣ̃ντες, ϗ οὐ διὰ Κυρίȣ· ȣ̓αὶ οἱ ἐν κρυφῇ βȣλὴν ποιȣ̃ντες, ϗ ἔςαι ἐν σκότει τὰ ἔργα αὐτῶν· ϗ ἐρȣ̃σι, Τίς ἑώρακεν ἡμᾶς; ϗ τίς ἡμᾶς γνώσεται, ἢ ἃ ἡμεῖς ποιȣ̃μεν;

16 Οὐχ ὡς πηλὸς τοῦ κεραμέως λογισθήσεσθε; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι αὐτὸ, Οὐ σύ με ἔπλασας; ἢ τὸ ποίημα τῷ ποιήσαντι, Οὐ συνετῶς με ἐποίησας;

17 Οὐκέτι μικρὸν ϗ μετατεθήσεται ὁ Λίβανος, ὡς τὸ ὄρος τὸ Χέρμελ, ϗ τὸ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται;

18 Καὶ ἀκȣ́σονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγȣς βιβλίȣ, ϗ οἱ ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἐν τῇ ὁμίχλῃ· ὀφθαλμοὶ τυφλῶν ὄψονται,

19 Καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ, ϗ οἱ ἀπηλπισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης.

20 Ἐξέλιπεν ἄνομος, ϗ ἀπώλετο ὑπερήφανος, ϗ ἐξωλοθρεύθησαν οἱ ἀνομȣ̃ντες ἐπὶ κακίᾳ,

21 Καὶ οἱ ποιȣ̃ντες ἁμαρτεῖν ἀνθρώπȣς ἐν λόγῳ· πάντας δὲ τȣ̀ς ἐλέγχοντας ἐν πύλαις πρόσκομμα θήσȣσιν, ὅτι ἐπλαγίασαν ἐπ' ἀδίκοις δίκαιον.

22 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ, ὃν ἀφώρισεν ἐξ Ἀβραὰμ, Οὐ νῦν αἰσχυνθήσεται Ἰακὼβ, οὐδὲ νῦν τὸ πρόσωπον μεταβαλεῖ.

23 Ἀλλ' ὅταν ἴδωσι τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μȣ, δι' ἐμὲ ἁγιάσȣσι τὸ ὄνομά μȣ, ϗ ἁγιάσȣσι τὸν ἅγιον Ἰακὼβ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ φοβηθήσονται.

24 Καὶ γνώσονται οἱ πλανώμενοι τῷ πνεύματι σύνεσιν, οἱ δὲ γογγύζοντες μαθήσονται ὑπακȣ́ειν, καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζȣσαι μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.

Κεφ. λʹ. 30.

ΟΥΑΙ τέκνα ἀποςάται, λέγει Κύριος· ἐποιήσατε βȣλὴν οὐ δι' ἐμȣ̃, ϗ συνθήκας οὐ διὰ τοῦ πνεύματός μȣ, προσθεῖναι ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρτίας,

2 Οἱ πορευόμενοι καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον, ἐμὲ δὲ ȣ̓κ ἐπηρώτησαν τȣ̃ βοηθηθῆναι ὑπὸ Φαραὼ, ϗ σκεπασθῆναι ὑπὸ Αἰγυπτίων.

3 Ἔςαι γὰρ ὑμῖν σκέπη Φαραὼ εἰς αἰσχύνην, ϗ τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' Αἴγυπτον ὄνειδος.

4 Ὅτι εἰσὶν ἐν Τάνει ἀρχηγοὶ ἄγγελοι πονηροί.

5 Μάτην κοπιάσȣσι πρὸς λαὸν, ὃς ȣ̓κ ὠφελήσει αὐτȣ̀ς

εἰς βοήθειαν, ἀλλὰ εἰς αἰσχύ-
νην ϗ ὄνειδος.
6 Η ΟΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΕ-
ΤΡΑΠΟΔΩΝ ΤΩΝ ΕΝ
ΤΗ, ΕΡΗΜΩ.
Ἐν τῇ θλίψει ϗ τῇ ςενοχω-
ρίᾳ, λέων ϗ σκύμνος λέοντος,
ἐκεῖθεν ϗ ἀσπίδες, ϗ ἔκγονα
ἀσπίδων πετομένων, οἳ ἔφερον
ἐπὶ ὄνων ϗ καμήλων τὸν πλȣ̃-
τον αὐτῶν πρὸς ἔθνος, ὃ ȣ̓κ
ὠφελήσει αὐτȣ́ς.
7 Αἰγύπτιοι μάταια ϗ κενὰ
ὠφελήσȣσιν ὑμᾶς· ἀπάγγειλον
αὐτοῖς, Ὅτι ματαία ἡ παρά-
κλησις ὑμῶν αὕτη.
8 Νῦν ȣ̃ν καθίσας γράψον
ἐπὶ πυξίȣ ταῦτα καὶ εἰς βιβ-
λίον, ὅτι ἔςαι εἰς ἡμέρας ταῦτα
καιρῷ, ϗ ἕως εἰς τ̃ αἰῶνα.
9 Ὅτι ὁ λαὸς ἀπειθής ἐςιν,
υἱοὶ ψευδεῖς, οἳ ȣ̓κ ἠβȣ́λοντο
ἀκȣ́ειν τ̃ νόμον τ̃ Θεȣ̃·
10 Οἱ λέγοντες τοῖς προ-
φήταις, Μὴ ἀναγγέλλετε ἡμῖν,
ϗ τοῖς τὰ ὁράματα ὁρῶσι,
Μὴ λαλεῖτε ἡμῖν, ἀλλὰ ἡμῖν
λαλεῖτε ϗ ἀναγγέλλετε ἡμῖν
ἑτέραν πλάνησιν,
11 Καὶ ἀποςρέψατε ἡμᾶς
ἀπὸ τῆς ὁδȣ̃ ταύτης· ἀφέλετε
ἀφ' ἡμῶν τ̃ τρίβον τȣ̃τον, καὶ
ἀφέλετε ἡμῶν τὸ λόγιον τ̃ Ἰσ-
ραήλ.
12 Διατȣ̃το τάδε λέγει ὁ
ἅγιος τ̃ Ἰσραὴλ, Ὅτι ἠπει-
θήσατε τοῖς λόγοις τȣ́τοις, ϗ
ἠλπίσατε ἐπὶ ψεύδει, καὶ ὅτι
ἐγόγγυσας, ϗ πεποιθὼς ἐγένȣ
ἐπὶ τῷ λόγῳ τȣ́τῳ,
13 Διατȣ̃το ἔςαι ὑμῖν ἡ ἁ-
μαρτία αὕτη, ὡς τεῖχος πίπτον
παραχρῆμα πόλεως ὀχυρᾶς
ἑαλωκυίας, ἧς παραχρῆμα πάρ-
εςι τὸ πτῶμα·
14 Καὶ τὸ πτῶμα αὐτῆς
ἔςαι ὡς σύντριμμα ἀγγείου
ὀςρακίνȣ, ἐκ κεραμίȣ λεπτὰ,
ὥςε μὴ εὑρεῖν ἐν αὐτοῖς ὄςρα-
κον, ἐν ᾧ πῦρ ἀρεῖς, καὶ ἐν ᾧ
ἀποσυριεῖς ὕδωρ μικρόν.
15 Οὕτω λέγει Κύριος, Κύ-
ριος ὁ ἅγιος τ̃ Ἰσραὴλ, Ὅταν
ἀποςραφεὶς ςενάξῃς, τότε σω-
θήσῃ, ϗ γνώσῃ πȣ̃ ἦσθα, ὅτε
ἐπεποίθεις ἐπὶ τοῖς ματαίοις;
ματαία ἡ ἰσχὺς ὑμῶν ἐγενή-
θη· ϗ ȣ̓κ ἠβȣ́λεσθε ἀκȣ́ειν,
16 Ἀλλ' εἴπατε, Ἐφ' ἵπ-
πων φευξόμεθα· διατȣ̃το φεύ-
ξεσθε· ϗ ἐπὶ κȣ́φοις ἀναβά-
ταις ἐσόμεθα· διατȣ̃το κȣ̃φοι
ἔσονται οἱ διώκοντες ὑμᾶς.
17 Χίλιοι διὰ φωνὴν ἑνὸς
φεύξονται, ϗ διὰ φωνὴν πέντε
φεύξονται πολλοὶ, ἕως ἂν κα-
ταλειφθῆτε, ὡς ἱςὸς ἐπ' ὄρȣς,
ϗ ὡς σημαίαν φέρων ἐπὶ βȣνȣ̃.
18 Καὶ πάλιν μενεῖ ὁ Θεὸς
τ̃ οἰκτειρῆσαι ὑμᾶς, ϗ δια-
τȣ̃το ὑψωθήσεται τȣ̃ ἐλεῆσαι
ὑμᾶς· διότι κριτὴς Κύριος ὁ

Θεὸς ὑμῶν· μακάριοι οἱ ἐμμένοντες ἐπ᾽ αὐτῷ,

19 Διότι λαὸς ἅγιος ἐν Σιὼν οἰκήσει· κ᾽ Ἱερουσαλὴμ κλαυθμῷ ἔκλαυσεν, Ἐλέησόν με· ἐλεήσει σε, τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς σου ἡνίκα εἶδεν, ἐπήκουσέ σου.

20 Καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν ἄρτον θλίψεως, κ᾽ ὕδωρ στενὸν, καὶ οὐκ ἔτι μὴ ἐγγίσωσί σοι οἱ πλανῶντές σε· ὅτι οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται τοὺς πλανῶντάς σε,

21 Καὶ τὰ ὦτά σου ἀκούσονται τοὺς λόγους τῶν ὀπίσω σε πλανησάντων, οἱ λέγοντες, Αὕτη ἡ ὁδὸς, πορευθῶμεν ἐν αὐτῇ εἴτε δεξιὰ εἴτε ἀριστερά.

22 Καὶ μιανεῖς τὰ εἴδωλα τὰ περιηργυρωμένα, κ᾽ περικεχρυσωμένα λεπτὰ ποιήσῃς, κ᾽ λικμήσῃς ὡς ὕδωρ ἀποκαθημένης, κ᾽ ὡς κόπρον ὤσεις αὐτά.

23 Τότε ἔσαι ὁ ὑετὸς τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου, κ᾽ ὁ ἄρτος τοῦ γεννήματος τῆς γῆς σου ἔσαι πλησμονὴ κ᾽ λιπαρός· κ᾽ βοσκηθήσεταί σου τὰ κτήνη τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τόπον πίονα καὶ εὐρύχωρον.

24 Οἱ ταῦροι ὑμῶν κ᾽ οἱ βόες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν γῆν, φάγονται ἄχυρα ἀναπεποιημένα ἐν κριθῇ λελικμημένῃ.

25 Καὶ ἔσαι ἐπὶ παντὸς ὄρους ὑψηλοῦ, καὶ ἐπὶ παντὸς βουνοῦ μετεώρου ὕδωρ διαπορευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν ἀπόλωνται πολλοὶ, κ᾽ ὅταν πέσωσι πύργοι.

26 Καὶ ἔσαι τὸ φῶς τῆς σελήνης ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, κ᾽ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔσαι ἑπταπλάσιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ἰάσηται Κύριος τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, κ᾽ τὴν ὀδύνην τῆς πληγῆς σου ἰάσεται.

27 Ἰδοὺ τὸ ὄνομα Κυρίου ἔρχεται διὰ χρόνου, καιόμενος ὁ θυμός· μετὰ δόξης τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτοῦ, λόγιον ὀργῆς πλῆρες, κ᾽ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ ἔδεται.

28 Καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς ὕδωρ ἐν φάραγγι σύρον, ἥξει ἕως τοῦ τραχήλου, κ᾽ διαιρεθήσεται, τοῦ ταράξαι ἔθνη ἐπὶ πλανήσει ματαίᾳ, κ᾽ διώξεται αὐτοὺς πλάνησις, καὶ λήψεται αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.

29 Μὴ διαπαντὸς δεῖ ὑμᾶς εὐφραίνεσθαι, κ᾽ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὰ ἅγιά μου διαπαντὸς, ὡσεὶ ἑορτάζοντας, κ᾽ ὡσεὶ εὐφραινομένους εἰσελθεῖν μετὰ αὐλοῦ εἰς τὸ ὄρος Κυρίου πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ;

30 Καὶ ἀκουστὴν ποιήσει Κύριος τὴν δόξαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, κ᾽ τὸν θυμὸν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, δεῖξαι μετὰ θυμοῦ κ᾽ ὀργῆς, κ᾽

φλογὸς κατεσθιέσης, κεραυνώσει βιαίως, καὶ ὡς ὕδωρ καὶ χάλαζα συγκαταφερομένη βίᾳ.

31 Διὰ γὰρ τῆς φωνῆς Κυρίε ἡττηθήσονται Ἀσσύριοι, τῇ πληγῇ ᾗ ἂν πατάξῃ αὐτές.

32 Καὶ ἔςαι αὐτῷ κυκλόθεν, ὅθεν ἦν αὐτῶν ἡ ἐλπὶς τῆς βοηθείας, ἐφ' ᾗ αὐτὸς ἐπεποίθει, αὐτοὶ μετὰ τυμπάνων καὶ κιθάρας πολεμήσεσιν αὐτὸν ἐκ μεταβολῆς.

33 Σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν ἀπαιτηθήσῃ· μὴ καί σοι ἡτοιμάσθη βασιλεύειν; φάραγγα βαθείαν, ξύλα κείμενα, πῦρ καὶ ξύλα πολλὰ, ὁ θυμὸς Κυρίε ὡς φάραγξ ὑπὸ θείε καιομένη.

Κεφ. λα'. 31.

ΟΥΑΙ οἱ καταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ βοήθειαν, οἱ ἐφ' ἵπποις πεποιθότες καὶ ἐφ' ἅρμασιν, ἔςι γὰρ πολλὰ, καὶ ἐφ' ἵπποις πλῆθος σφόδρα· καὶ ἐκ ἦσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν ἅγιον τῇ Ἰσραὴλ, καὶ τὸν Κύριον ἐκ ἐζήτησαν.

2 Καὶ αὐτὸς σοφῶς ἦγεν ἐπ' αὐτὲς κακὰ, καὶ ὁ λόγος αὐτῇ οὐ μὴ ἀθετηθῇ, καὶ ἐπαναςήσεται ἐπ' οἴκες ἀνθρώπων πονηρῶν, καὶ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ματαίαν,

3 Αἰγύπτιον, ἄνθρωπον, καὶ οὐ Θεὸν, ἵππων σάρκας, καὶ ἐκ ἔςι βοήθεια· ὁ δὲ Κύριος ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτῇ ἐπ' αὐτὲς· καὶ κοπιάσεσιν οἱ βοηθῆντες, καὶ ἅμα πάντες ἀπολῆνται.

4 Ὅτι ἕτως εἶπέ μοι Κύριος, Ὃν τρόπον βοήσῃ ὁ λέων, ἢ ὁ σκύμνος ἐπὶ τῇ θήρᾳ ᾗ ἔλαβε, καὶ κεκράξῃ ἐπ' αὐτῇ, ἕως ἂν ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τῆς φωνῆς αὐτῇ, καὶ ἡττήθησαν, καὶ τὸ πλῆθος τῇ θυμῇ ἐπτοήθησαν, ἕτως καταβήσεται Κύριος σαβαὼθ ἐπιςρατεῦσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σιὼν, ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς.

5 Ὡς ὄρνεα πετόμενα, ἕτως ὑπερασπιεῖ Κύριος σαβαὼθ, ὑπὲρ Ἱερεσαλὴμ ὑπερασπιεῖ, καὶ ἐξελεῖται, καὶ περιποιήσεται, καὶ σώσει.

6 Ἐπιςράφητε οἱ τὴν βαθεῖαν βελὴν βελευόμενοι καὶ ἄνομον, υἱοὶ Ἰσραήλ.

7 Ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπαρνήσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χειροποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χειροποίητα τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν·

8 Καὶ πεσεῖται Ἀσσὲρ· οὐ μάχαιρα ἀνδρὸς, ἐδὲ μάχαιρα ἀνθρώπε καταφάγεται αὐτὸν, καὶ φεύξεται ἐκ ἀπὸ προσώπε μαχαίρας· οἱ δὲ νεανίσκοι ἔσονται εἰς ἥττημα,

9 Πέτρᾳ γὰρ περιληφθήσονται ὡς χάρακι, καὶ ἡττηθή-

σονται, ὁ δὲ φεύγων ἁλώσεἶαι· τάδε λέγει Κύριος, Μακάριος ὃς ἔχει ἐν Σιὼν σπέρμα, ϗ οἰκείους ἐν Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. λβ΄. 32.

ΙΔΟΥ γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει, καὶ ἄρχοντες μετὰ κρίσεως ἄρξουσι.

2 Καὶ ἔσαι ὁ ἄνθρωπος κρύπἶων τοὺς λόγους αὐτοῦ, ϗ κρυβήσεται, ὡς ἀφ᾽ ὕδατος φερομένου· ϗ φανήσεται ἐν Σιὼν ὡς ποταμὸς φερόμενος ἔνδοξος ἐν γῇ διψώσῃ.

3 Καὶ οὐκέτι ἔσονται πεποιθότες ἐπ᾽ ἀνθρώποις, ἀλλὰ τὰ ὦτα ἀκούειν δώσουσι.

4 Καὶ ἡ καρδία τῶν ἀσθενούντων προσέξει τῷ ἀκούειν, ϗ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι ταχὺ μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.

5 Καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσι τῷ μωρῷ ἄρχειν, ϗ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν οἱ ὑπηρέται σου, Σίγα.

6 Ὁ γὰρ μωρὸς μωρὰ λαλήσει, ϗ ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια νοήσει, τοῦ συντελεῖν ἄνομα, καὶ λαλεῖν πρὸς Κύριον πλάνησιν, τοῦ διασπεῖραι ψυχὰς πεινώσας, ϗ τὰς ψυχὰς τὰς διψώσας κενὰς ποιήσει.

7 Ἡ γὰρ βουλὴ τῶν πονηρῶν ἄνομα βουλεύσεται, καταφθεῖραι ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδίκοις, ϗ διασκεδάσαι λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει.

8 Οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβουλεύσαντο, καὶ αὕτη ἡ βουλὴ μενεῖ.

9 Γυναῖκες πλούσιαι ἀνάσἶε, ϗ ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου· θυγατέρες ἐν ἐλπίδι εἰσακούσατε λόγους μου.

10 Ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μνείαν ποιήσασθε ἐν ὀδύνῃ μετ᾽ ἐλπίδος· ἀνήλωται ὁ τρυγητὸς, πέπαυται, οὐκέτι μὴ ἔλθῃ.

11 Ἔκστητε, λυπήθητε αἱ πεποιθυῖαι, ἐκδύσασθε, γυμναὶ γένεσθε, περιζώσασθε τὰς ὀσφύας,

12 Καὶ ἐπὶ τῶν μασῶν κόπἶεσθε, ἀπὸ ἀγροῦ ἐπιθυμήματος, ϗ ἀμπέλου γεννήματος.

13 Ἡ γῆ τοῦ λαοῦ μου, ἄκανθα ϗ χόρτος ἀναβήσεται, καὶ ἐκ πάσης οἰκίας εὐφροσύνη ἀρθήσεται.

14 Πόλις πλουσία, οἶκοι ἐγκαταλελειμμένοι πλοῦτον πόλεως ἀφήσουσιν, οἴκους ἐπιθυμήματος· ϗ ἔσονται αἱ κῶμαι σπήλαια ἕως τοῦ αἰῶνος, εὐφροσύνη ὄνων ἀγρίων, βοσκήματα ποιμένων,

15 Ἕως ἂν ἔλθῃ ἐφ᾽ ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ᾽ ὑψηλοῦ· ϗ ἔσαι ἔρημος ὁ Χέρμελ, ϗ ὁ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται.

16 Καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ ἐρήμῳ κρίμα, ϗ δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμήλῳ κατοικήσει.

17 Καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης, εἰρήνη· καὶ κρατήσει ἡ δικαιοσύνη ἀνάπαυσιν, καὶ πεποιθότες ἕως τοῦ αἰῶνος,

18 Καὶ κατοικήσει ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρήνης, καὶ ἐνοικήσει πεποιθὼς, καὶ ἀναπαύσονται μετὰ πλούτου.

19 Ἡ δὲ χάλαζα ἐὰν καταβῇ, οὐκ ἐφ᾽ ὑμᾶς ἥξει· καὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τοῖς δρυμοῖς πεποιθότες, ὡς οἱ ἐν τῇ πεδινῇ.

20 Μακάριοι οἱ σπείροντες ἐπὶ πᾶν ὕδωρ, οὗ βοῦς καὶ ὄνος πατεῖ.

Κεφ. λγʹ. 33.

ΟΥΑΙ τοῖς ταλαιπωροῦσιν ὑμᾶς, ὑμᾶς δὲ οὐδεὶς ποιεῖ ταλαιπώρους, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς οὐκ ἀθετεῖ· ἁλώσονται οἱ ἀθετοῦντες, καὶ παραδοθήσονται, καὶ ὡς σὴς ἐφ᾽ ἱματίου, οὕτως ἡττηθήσονται.

2 Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· ἐγενήθη τὸ σπέρμα τῶν ἀπειθούντων εἰς ἀπώλειαν, ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

3 Διὰ φωνὴν τοῦ φόβου ἐξέστησαν λαοὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ διεσπάρησαν τὰ ἔθνη.

4 Νῦν δὲ συναχθήσεται τὰ σκῦλα ὑμῶν μικροῦ καὶ μεγάλου· ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ ἀκρίδας, οὕτως ἐμπαίξουσιν ὑμῖν.

5 Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλῷ, ἐνεπλήσθη Σιὼν κρίσεως καὶ δικαιοσύνης.

6 Ἐν νόμῳ παραδοθήσονται, ἐν θησαυροῖς ἡ σωτηρία ἡμῶν, ἐκεῖ σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια πρὸς τὸν Κύριον· οὗτοί εἰσι θησαυροὶ δικαιοσύνης.

7 Ἰδοὺ δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν οὗτοι φοβηθήσονται· οὓς ἐφοβεῖσθε, βοήσονται ἀφ᾽ ὑμῶν· ἄγγελοι ἀποσταλήσονται, πικρῶς κλαίοντες, παρακαλοῦντες εἰρήνην.

8 Ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ τούτων ὁδοί· πέπαυται ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ πρὸς τούτους διαθήκη αἴρεται, καὶ οὐ μὴ λογίσησθε αὐτοὺς ἀνθρώπους.

9 Ἐπένθησεν ἡ γῆ, ᾐσχύνθη ὁ Λίβανος, ἕλη ἐγένετο ὁ Σάρων· φανερὰ ἔσται ἡ Γαλιλαία, καὶ ὁ Χέρμελ.

10 Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος, νῦν δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι.

11 Νῦν ὄψεσθε, νῦν αἰσθηθήσεσθε, ματαία ἔσται ἡ ἰσχὺς τοῦ πνεύματος ὑμῶν· πῦρ κατέδεται ὑμᾶς.

12 Καὶ ἔσονται ἔθνη κατακεκαυμένα, ὡς ἄκανθα ἐν ἀγρῷ ἐῤῥιμμένη κατακεκαυμένη.

13 Ἀκούσονται οἱ πόῤῥωθεν ἃ ἐποίησα, γνώσονται οἱ ἐγγίζοντες τὴν ἰσχύν μου.

14 Ἀπέστησαν οἱ ἐν Σιὼν ἄνομοι, λήψεται τρόμος τοὺς ἀσεβεῖς· τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν, ὅτι πῦρ καίεται; τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸν τόπον τὸν αἰώνιον;

15 Πορευόμενος ἐν δικαιοσύνῃ, λαλῶν εὐθεῖαν ὁδὸν, μισῶν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν, καὶ τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ δώρων, βαρύνων τὰ ὦτα, ἵνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν αἵματος, καμμύων τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἵνα μὴ ἴδῃ ἀδικίαν,

16 Οὗτος οἰκήσει ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ πέτρας ἰσχυρᾶς· ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν.

17 Βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε, οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται γῆν πόῤῥωθεν,

18 Ἡ ψυχὴ ὑμῶν μελετήσει φόβον· ποῦ εἰσιν οἱ γραμματικοί; ποῦ εἰσιν οἱ συμβουλεύοντες; ποῦ ἐστιν ὁ ἀριθμῶν τοὺς τρεφομένους

19 Μικρὸν καὶ μέγαν λαόν; ᾧ οὐ συνεβουλεύσατο, οὐδὲ ᾔδει βαθύφωνον, ὥστε μὴ ἀκοῦσαι λαὸς πεφαυλισμένος, καὶ οὐκ ἔστι τῷ ἀκούοντι σύνεσις.

20 Ἰδοὺ Σιὼν ἡ πόλις, τὸ σωτήριον ἡμῶν, οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται Ἱερουσαλὴμ, πόλις πλουσία, σκηναὶ αἳ οὐ μὴ σεισθῶσιν, οὐδὲ μὴ κινηθῶσιν οἱ πάσσαλοι τῆς σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ διαῤῥαγῶσιν,

21 Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου μέγα ὑμῖν· τόπος ὑμῖν ἔσται, ποταμοὶ καὶ διώρυχες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι· οὐ πορεύσῃ ταύτην τὴν ὁδὸν, οὐδὲ πορεύσεται πλοῖον ἐλαῦνον.

22 Ὁ γὰρ Θεός μου μέγας ἐστίν· οὐ παρελεύσεταί με Κύριος κριτὴς ἡμῶν, Κύριος ἄρχων ἡμῶν, Κύριος βασιλεὺς ἡμῶν, Κύριος οὗτος ἡμᾶς σώσει.

23 Ἐῤῥάγησαν τὰ σχοινία σου, ὅτι οὐκ ἐνίσχυσαν· ὁ ἱστός σου ἔκλινεν, οὐ χαλάσει τὰ ἱστία, οὐκ ἀρεῖ σημεῖον, ἕως οὗ παραδοθῇ εἰς προνομήν· τοίνυν πολλοὶ χωλοὶ προνομὴν ποιήσουσι,

24 Καὶ οὐ μὴ εἴπωσι, Κοπιῶ, ὁ λαὸς ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς· ἀφεθῇ γὰρ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία.

Κεφ. λδʹ. 34.

ΠΡΟΣΑΓΑΓΕΤΕ ἔθνη, καὶ ἀκούσατε ἄρχοντες· ἀκουσάτω ἡ γῆ, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ, ἡ οἰκουμένη, καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ.

2 Διότι θυμὸς Κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὀργὴ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, τοῦ ἀπολέσαι αὐτοὺς, καὶ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς σφαγήν.

3 Οἱ δὲ τραυματίαι αὐτῶν ῥιφήσονται, καὶ οἱ νεκροὶ, καὶ

ἀναβήσεται αὐτῶν ἡ ὀσμὴ, καὶ
βραχήσεται τὰ ὄρη ἀπὸ τȣ͂ αἵ-
ματος αὐτῶν.
4 Καὶ τακήσονται πᾶσαι αἱ
δυνάμεις τῶν ȣ̓ρανῶν, ϗ ἑλιγή-
σεται ὁ ȣ̓ρανὸς ὡς βιβλίον, καὶ
πάντα τὰ ἄστρα πεσεῖται ὡς
φύλλα ἐξ ἀμπέλȣ, ϗ ὡς πίπτει
φύλλα ἀπὸ συκῆς.
5 Ἐμεθύσθη ἡ μάχαιρά μȣ
ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ· ἰδȣ̀ ἐπὶ τὴν Ἰδȣ-
μαίαν καταβήσεται, ϗ ἐπὶ τὸν
λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ κρί-
σεως.
6 Ἡ μάχαιρα τȣ͂ Κυρίȣ ἐνε-
πλήσθη αἵματος, ἐπαχύνθη
ἀπὸ στέατος, ἀπὸ αἵματος τρά-
γων ϗ ἀμνῶν, ϗ ἀπὸ στέατος
τράγων καὶ κριῶν· ὅτι θυσία
τῷ Κυρίῳ ἐν Βοσὸρ, ϗ σφαγὴ
μεγάλη ἐν τῇ Ἰδȣμαίᾳ.
7 Καὶ συμπεσȣ͂νται οἱ ἁδροὶ
μετ' αὐτῶν, ϗ οἱ κριοὶ καὶ οἱ
ταῦροι, ϗ μεθυσθήσεται ἡ γῆ
ἀπὸ τȣ͂ αἵματος, ϗ ἀπὸ τȣ͂
στέατος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται.
8 Ἡμέρα γὰρ κρίσεως Κυ-
ρίȣ, ϗ ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεως
κρίσεως Σιών.
9 Καὶ στραφήσονται αἱ φά-
ραγγες αὐτῆς εἰς πίσσαν, καὶ
ἡ γῆ αὐτῆς εἰς θεῖον· ϗ ἔσται
ἡ γῆ αὐτῆς ὡς πίσσα καιο-
μένη
10 Νυκτὸς ϗ ἡμέρας, ϗ οὐ
σβεσθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρό-
νον, ϗ ἀναβήσεται ὁ καπνὸς
αὐτῆς ἄνω, εἰς γενεὰς αὐτῆς
ἐρημωθήσεται, καὶ εἰς χρόνον
πολὺν
11 Ὄρνεα ϗ ἐχῖνοι, ϗ ἴβεις
ϗ κόρακες κατοικήσȣσιν ἐν αὐ-
τῇ· ϗ ἐπιβληθήσεται ἐπ' αὐ-
τὴν σπαρτίον γεωμετρίας ἐρή-
μȣ, ϗ ὀνοκένταυροι οἰκήσȣσιν
ἐν αὐτῇ.
12 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ȣ̓κ ἔ-
σονται· οἱ γὰρ βασιλεῖς, καὶ
οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἔσονται εἰς
ἀπώλειαν.
13 Καὶ ἀναφυήσει εἰς τὰς
πόλεις αὐτῶν ἀκάνθινα ξύλα,
ϗ εἰς τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς·
ϗ ἔσται ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ
αὐλὴ στρȣθῶν.
14 Καὶ συναντήσȣσι δαιμό-
νια ὀνοκενταύροις, ϗ βοήσονται
ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, ἐκεῖ ἀνα-
παύσονται ὀνοκένταυροι, εὑρόν-
τες αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.
15 Ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἐχῖνος,
ϗ ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παιδία αὐ-
τῆς μετὰ ἀσφαλείας· ἐκεῖ συν-
ήντησαν ἔλαφοι καὶ εἶδον τὰ
πρόσωπα ἀλλήλων.
16 Ἀριθμῷ παρῆλθον, καὶ
μία αὐτῶν ȣ̓κ ἀπώλετο· ἑτέρα
τὴν ἑτέραν ȣ̓κ ἐζήτησαν, ὅτι ὁ
Κύριος αὐτοῖς ἐνετείλατο, καὶ
τὸ πνεῦμα αὐτȣ͂ συνήγαγεν
αὐτά.
17 Καὶ αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐ-

τοῖς κλήρους, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ
διεμέρισε βόσκεσθαι· εἰς τὸν αἰ-
ῶνα χρόνον κληρονομήσετε, γε-
νεὰς γενεῶν ἀναπαύσονται ἐπ᾽
αὐτῆς.

Κεφ. λε΄. 35.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ ἔρημος δι-
ψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρη-
μος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον.
2 Καὶ ἐξανθήσει καὶ ἀγαλλι-
άσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου,
ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ,
καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου, καὶ ὁ
λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυ-
ρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ.
3 Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι,
καὶ γόνατα παραλελυμένα.
4 Παρακαλέσατε οἱ ὀλιγό-
ψυχοι τῇ διανοίᾳ· ἰσχύσατε,
μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν
κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀντα-
ποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει
ἡμᾶς.
5 Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλ-
μοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀ-
κούσονται.
6 Τότε ἁλεῖται ὡς ἔλαφος ὁ
χωλὸς, τρανὴ δὲ ἔσαι γλῶσσα
μογιλάλων, ὅτι ἐῤῥάγη ἐν τῇ
ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ
διψώσῃ·
7 Καὶ ἔσαι ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη,
καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ
ὕδατος ἔσαι, ἐκεῖ εὐφροσύνη
ὀρνέων, ἐπαύλεις καλάμου καὶ
ἕλη.
8 Ἔσαι ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ
ὁδὸς ἁγία κληθήσεται, καὶ οὐ
μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος,
οὐδὲ ἔσαι ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος·
οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται
ἐπ᾽ αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανη-
θῶσι.
9 Καὶ οὐκ ἔσαι ἐκεῖ λέων, οὐδὲ
τῶν πονηρῶν θηρίων οὐ μὴ ἀνα-
βῇ εἰς αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ
ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐ-
τῇ λελυτρωμένοι,
10 Καὶ συνηγμένοι διὰ Κύ-
ριον, καὶ ἀποςραφήσονται, καὶ
ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ᾽ εὐφρο-
σύνης, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑ-
πὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ
τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ
ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη κα-
ταλήψεται αὐτοὺς, ἀπέδρα ὀδύνη
καὶ λύπη καὶ ςεναγμός.

Κεφ. λϛ΄. 36.

ΚΑΙ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσ-
καιδεκάτου ἔτους βασιλεύ-
οντος Ἐζεκίου, ἀνέβη Σεννα-
χηρεὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ
τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς
ὀχυρὰς, καὶ ἔλαβεν αὐτάς.
2 Καὶ ἀπέςειλε βασιλεὺς
Ἀσσυρίων τὸν Ῥαβσάκην ἐκ
Λάχης εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν
βασιλέα Ἐζεκίαν μετὰ δυνά-
μεως πολλῆς· καὶ ἔςη ἐν τῷ
ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς
ἄνω ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ κνα-
φέως.

3 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακεὶμ ὁ τοῦ Χελκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωὰχ ὁ τοῦ Ἀσὰφ ὁ ὑπομνηματογράφος.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ῥαβσάκης, Εἴπατε Ἐζεκίᾳ, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, βασιλεὺς Ἀσσυρίων, Τί πεποιθὼς εἶ;

5 Μὴ ἐν βουλῇ καὶ λόγοις χειλέων παράταξις γίνεται; καὶ νῦν ἐπὶ τίνα πέποιθας, ὅτι ἀπειθεῖς μοι;

6 Ἰδοὺ πεποιθὼς εἶ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην, ἐπ᾿ Αἴγυπτον· ὡς ἂν ἐπιστηρισθῇ ἀνὴρ ἐπ᾿ αὐτὴν, εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ τρήσει αὐτήν· οὕτως ἐστὶ Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾿ αὐτῷ.

7 Εἰ δὲ λέγετε, Ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν πεποίθαμεν,

8 Νῦν μίχθητε τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω ὑμῖν δισχιλίαν ἵππον, εἰ δυνήσεσθε δοῦναι ἀναβάτας ἐπ᾿ αὐτούς.

9 Καὶ πῶς δύνασθε ἀποστρέψαι εἰς πρόσωπον τοῦ τοπαρχῶν; οἰκέται εἰσὶν, οἱ πεποιθότες ἐπ᾿ Αἰγυπτίοις, εἰς ἵππον καὶ ἀναβάτην.

10 Καὶ νῦν μὴ ἄνευ Κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην πολεμῆσαι αὐτήν; Κύριος εἶπε πρὸς μὲ, Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ διάφθειρον αὐτήν.

11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακεὶμ, καὶ Σομνᾶς, καὶ Ἰωὰχ, Λάλησον πρὸς τοὺς παῖδάς σου Συριστί· ἀκούομεν γὰρ ἡμεῖς· καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ἰουδαϊστί· καὶ ἱνατί λαλεῖς εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῷ τείχει;

12 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαβσάκης, Μὴ πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέ με ὁ κύριός μου, λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθημένους ἐπὶ τῷ τείχει, ἵνα φάγωσι κόπρον, καὶ πίωσιν οὖρον μεθ᾿ ὑμῶν ἅμα;

13 Καὶ ἔστη Ῥαβσάκης, καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαϊστὶ, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου, βασιλέως Ἀσσυρίων.

14 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας λόγοις, οὐ δύνηται ῥύσασθαι ὑμᾶς.

15 Καὶ μὴ λεγέτω ὑμῖν Ἐζεκίας, ὅτι ῥύσεται ὑμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

16 Μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου· τά-

δε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων,
Εἰ βȣ́λεσθε εὐλογηθῆναι, ἐκ-
πορεύεσθε πρὸς μὲ, ϗ φάγε-
σθε ἕκαςος τ̃ ἄμπελον αὐτȣ̃
ϗ τὰς συκὰς, ϗ πίεσθε ὕδωρ
ἐκ τȣ̃ λάκκȣ ὑμῶν,
17 Ἕως ἂν ἔλθω, ϗ λάβω
ὑμᾶς εἰς γῆν, ὡς ἡ γῆ ὑμῶν,
γῆ σίτȣ ϗ οἴνȣ καὶ ἄρτων καὶ
ἀμπελώνων.
18 Μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐ-
ζεκίας, λέγων, Ὁ Θεὸς ῥύσεται
ὑμᾶς· μὴ ἐῤῥύσαντο οἱ θεοὶ τ̃
ἐθνῶν, ἕκαςος τ̃ ἑαυτȣ̃ χώραν
ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυ-
ρίων;
19 Πȣ̃ ἐςιν ὁ θεὸς Ἐμὰθ ϗ
Ἀρφάθ; ϗ πȣ̃ ὁ θεὸς τ̃ πό-
λεως Ἐπφαρȣαίμ; μὴ ἐδύ-
ναντο ῥύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ
χειρός μȣ;
20 Τίς τ̃ θεῶν πάντων τῶν
ἐθνῶν τȣ́των, ὅςις ἐῤῥύσατο τ̃
γῆν αὐτȣ̃ ἐκ χειρός μȣ ὅτι ῥύ-
σεται ὁ Θεὸς τ̃ Ἱερȣσαλὴμ ἐκ
χειρός μȣ;
21 Καὶ ἐσιώπησαν, ϗ ȣ̓δεὶς
ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον, διὰ τὸ
προςάξαι τὸν βασιλέα μηδένα
ἀποκριθῆναι.
22 Καὶ εἰσῆλθεν Ἑλιακεὶμ
ὁ τȣ̃ Χελκίȣ, οἰκονόμος, καὶ
Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς τ̃ δυνά-
μεως, ϗ Ἰωὰχ ὁ τȣ̃ Ἀσὰφ ὁ
ὑπομνηματογράφος πρὸς Ἐζε-
κίαν, ἐσχισμένοι τȣ̀ς χιτῶνας,
ϗ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τȣ̀ς λόγȣς
Ῥαβσάκȣ.

Κεφ. λζ. 37.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκȣ̃σαι
τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν, ἔ-
σχισε τὰ ἱμάτια, καὶ περιε-
βάλετο σάκκον, ϗ ἀνέβη εἰς τ̃
οἶκον Κυρίȣ.
2 Καὶ ἀπέςειλεν Ἑλιακεὶμ τ̃
οἰκονόμον, ϗ Σομνᾶν τ̃ γραμ-
ματέα, ϗ τȣ̀ς πρεσβυτέρȣς τῶν
ἱερέων περιβεβλημένȣς σάκκȣς,
πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς τὸν
προφήτην.
3 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε
λέγει Ἐζεκίας, Ἡμέρα θλί-
ψεως ϗ ὀνειδισμȣ̃ καὶ ἐλεγμȣ̃
ϗ ὀργῆς ἡ σήμερον ἡμέρα, ὅτι
ἥκει ἡ ὠδὶν τῇ τικτȣ́σῃ, ἰσχὺν
δὲ ȣ̓κ ἔχει τȣ̃ τεκεῖν.
4 Εἰσακȣ́σαι Κύριος ὁ Θεός
σου τȣ̀ς λόγȣς Ῥαβσάκȣ, ȣ̃ς
ἀπέςειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων,
ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα, ϗ ὀνει-
δίζειν λόγȣς ȣ̃ς ἤκȣσε Κύριος
ὁ Θεός σου, καὶ δεηθήσῃ πρὸς
Κύριόν σȣ περὶ τ̃ καταλελειμ-
μένων τȣ́των.
5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τȣ̃
βασιλέως Ἐζεκίου πρὸς Ἡ-
σαΐαν.
6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας,
Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον
ὑμῶν, Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ
φοβηθῇς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν
ἤκουσας, οὓς ὠνείδισάν με οἱ

πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων.

7 Ἰδὲ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς αὐτὸν πνεῦμα, καὶ ἀκέσας ἀγγελίαν, ἀποςραφήσεται εἰς τὴν χώραν αὐτῦ, καὶ πεσεῖται μαχαίρα ἐν τῇ γῇ αὐτῦ.

8 Καὶ ἀπέςρεψε Ῥαβσάκης, καὶ κατέλαβε τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων πολιορκῦντα Λοβνάν· καὶ ἤκεσεν ὅτι ἀπῆρεν ἀπὸ Λαχίς.

9 Καὶ ἐξῆλθε Θαρακὰ βασιλεὺς Αἰθιόπων πολιορκῆσαι αὐτόν· καὶ ἀκέσας ἀπέςρεψε, καὶ ἀπέςειλεν ἀγγέλες πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων,

10 Οὕτως ἐρεῖτε Ἐζεκίᾳ βασιλεῖ τῆς Ἰεδαίας, Μή σε ἀπατάτω ὁ Θεός σε, ἐφ᾽ ᾧ πέποιθας ἐπ᾽ αὐτῷ, λέγων, Οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερεσαλὴμ ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

11 Σὺ ἐκ ἤκεσας ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων, πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν; καὶ σὺ ῥυσθήσῃ;

12 Μὴ ἐῤῥύσαντο αὐτὲς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, ὓς ἀπώλεσαν οἱ πατέρες με, τήν τε Γωζᾶν, καὶ Χαῤῥὰν, καὶ Ῥαφὲθ, αἵ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θεεμάθ;

13 Πῦ εἰσι βασιλεῖς Ἐμάθ; καὶ πῦ Ἀρφάθ; καὶ πῦ πόλεως Ἐπφαρεαὶμ, Ἀναγεγάνα;

14 Καὶ ἔλαβεν Ἐζεκίας τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνέγνω αὐτὸ, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίε, καὶ ἤνοιξεν αὐτὸ ἐναντίον Κυρίε.

15 Καὶ προσηύξατο Ἐζεκίας πρὸς Κύριον, λέγων,

16 Κύριος σαβαὼθ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερεβὶμ, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος πάσης βασιλείας τῆς οἰκεμένης, σὺ ἐποίησας τὸν ἐρανὸν καὶ τὴν γῆν·

17 Κλῖνον Κύριε τὸ ἆς σε, εἰσάκεσον Κύριε, ἄνοιξον Κύριε τὲς ὀφθαλμές σε, εἴσβλεψον Κύριε, καὶ ἴδε τὲς λόγες Σενναχηρεὶμ, ὓς ἀπέςειλεν ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα.

18 Ἐπ᾽ ἀληθείας γὰρ Κύριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν οἰκεμένην ὅλην, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν,

19 Καὶ ἀνέβαλον τὰ εἴδωλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ· οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθοι· καὶ ἀπώσαντο αὐτές.

20 Νῦν δὲ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῦ, ἵνα γνῷ πᾶσα βασιλεία τῆς γῆς, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος.

21 Καὶ ἀπεςάλη Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς πρὸς Ἐζεκίαν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἤκεσα ἃ προσηύξω πρὸς μὲ περὶ Σενναχηρεὶμ βασιλέως Ἀσσυρίων.

δὲ λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, Εἰ βούλεσθε εὐλογηθῆναι, ἐκπορεύεσθε πρός με, ϗ φάγεσθε ἕκαστος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ ϗ τὰς συκὰς, ϗ πίεσθε ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου ὑμῶν,

17 Ἕως ἂν ἔλθω, ϗ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν, ὡς ἡ γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου ϗ οἴνου καὶ ἄρτων καὶ ἀμπελώνων.

18 Μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας, λέγων, Ὁ Θεὸς ῥύσεται ὑμᾶς· μὴ ἐῤῥύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων;

19 Ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς Ἐμὰθ ϗ Ἀρφάθ; ϗ ποῦ ὁ θεὸς τῆς πόλεως Ἐπφαρουαίμ; μὴ ἐδύναντο ῥύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ χειρός μου;

20 Τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὅστις ἐῤῥύσατο τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ χειρός μου ὅτι ῥύσεται ὁ Θεὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρός μου;

21 Καὶ ἐσιώπησαν, ϗ οὐδεὶς ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον, διὰ τὸ προστάξαι τὸν βασιλέα μηδένα ἀποκριθῆναι.

22 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλιακεὶμ ὁ τοῦ Χελκίου, οἰκονόμος, καὶ Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς τῆς δυνάμεως, ϗ Ἰωὰχ ὁ τοῦ Ἀσὰφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς Ἐζεκίαν, ἐσχισμένοι τοὺς χιτῶνας, ϗ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ῥαβσάκου.

Κεφ. λζ. 37.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν, ἔσχισε τὰ ἱμάτια, καὶ περιεβάλετο σάκκον, ϗ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακεὶμ τὸν οἰκονόμον, ϗ Σομνᾶν τὸν γραμματέα, ϗ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους, πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς τὸν προφήτην.

3 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει Ἐζεκίας, Ἡμέρα θλίψεως ϗ ὀνειδισμοῦ καὶ ἐλεγμοῦ ϗ ὀργῆς ἡ σήμερον ἡμέρα, ὅτι ἥκει ἡ ὠδὶν τῇ τικτούσῃ, ἰσχὺν δὲ οὐκ ἔχει τοῦ τεκεῖν.

4 Εἰσακούσαι Κύριος ὁ Θεός σου τοὺς λόγους Ῥαβσάκου, οὓς ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων, ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα, ϗ ὀνειδίζειν λόγους οὓς ἤκουσε Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ δεηθήσῃ πρὸς Κύριόν σου περὶ τῶν καταλελειμμένων τούτων.

5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου πρὸς Ἡσαΐαν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν, Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, οὓς ὠνείδισάν με οἱ

πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυ-
ρίων.
7 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς αὐ-
τὸν πνεῦμα, καὶ ἀκούσας ἀγγε-
λίαν, ἀποστραφήσεται εἰς τὴν
χώραν αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται μα-
χαίρᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.
8 Καὶ ἀπέστρεψε Ῥαψάκης,
καὶ κατέλαβε τὸν βασιλέα Ἀσσυ-
ρίων πολιορκοῦντα Λοβνάν· καὶ
ἤκουσεν ὅτι ἀπῆρεν ἀπὸ Λαχίς.
9 Καὶ ἐξῆλθε Θαρακὰ βα-
σιλεὺς Αἰθιόπων πολιορκῆσαι
αὐτόν· καὶ ἀκούσας ἀπέστρεψε, καὶ
ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐζε-
κίαν, λέγων,
10 Οὕτως ἐρεῖτε Ἐζεκίᾳ βα-
σιλεῖ τῆς Ἰουδαίας, Μή σε ἀπα-
τάτω ὁ Θεός σου, ἐφ' ᾧ πέποι-
θας ἐπ' αὐτῷ, λέγων, Οὐ μὴ
παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ
βασιλέως Ἀσσυρίων.
11 Σὺ οὐκ ἤκουσας ἃ ἐποί-
ησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων, πᾶ-
σαν τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν; καὶ
σὺ ῥυσθήσῃ;
12 Μὴ ἐῤῥύσαντο αὐτοὺς οἱ
θεοὶ τῶν ἐθνῶν, οὓς ἀπώλεσαν οἱ
πατέρες μου, τήν τε Γωζᾶν, καὶ
Χαῤῥὰν, καὶ Ῥαφὲθ, αἵ εἰσιν ἐν
χώρᾳ Θεεμάθ;
13 Ποῦ εἰσι βασιλεῖς Ἐμάθ;
καὶ ποῦ Ἀρφάθ; καὶ ποῦ πόλεως
Ἐπφαρουαὶμ, Ἀναγουγάνα;
14 Καὶ ἔλαβεν Ἐζεκίας τὸ
βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων, καὶ
ἀνέγνω αὐτὸ, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον
Κυρίου, καὶ ἤνοιξεν αὐτὸ ἐναντίον
Κυρίου.
15 Καὶ προσηύξατο Ἐζεκίας
πρὸς Κύριον, λέγων,
16 Κύριος σαβαὼθ ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν
χερουβὶμ, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος
πάσης βασιλείας τῆς οἰκουμένης,
σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν·
17 Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου,
εἰσάκουσον Κύριε, ἄνοιξον Κύ-
ριε τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἴσβλε-
ψον Κύριε, καὶ ἴδε τοὺς λόγους
Σενναχηρεὶμ, οὓς ἀπέστειλεν ὀ-
νειδίζειν Θεὸν ζῶντα.
18 Ἐπ' ἀληθείας γὰρ Κύριε
ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων
τὴν οἰκουμένην ὅλην, καὶ τὴν χώραν
αὐτῶν,
19 Καὶ ἀνέβαλον τὰ εἴδωλα
αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ· οὐ γὰρ θεοὶ
ἦσαν, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀν-
θρώπων, ξύλα καὶ λίθοι· καὶ
ἀπώσαντο αὐτούς.
20 Νῦν δὲ Κύριε ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐ-
τοῦ, ἵνα γνῷ πᾶσα βασιλεία τῆς
γῆς, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος.
21 Καὶ ἀπεστάλη Ἡσαΐας
υἱὸς Ἀμὼς πρὸς Ἐζεκίαν, καὶ
εἶπεν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἤκουσα ἃ
προσηύξω πρὸς μὲ περὶ Σεν-
ναχηρεὶμ βασιλέως Ἀσσυρίων.

22 Οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ ὁ Θεὸς, Ἐφαύλισέ σε, καὶ ἐμυκτήρισέ σε παρθένος. Θυγάτηρ Σιὼν, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερουσαλήμ.

23 Τίνα ὠνείδισας καὶ παρώξυνας; ἢ πρὸς τίνα ὕψωσας τὴν φωνήν σου; καὶ οὐκ ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου πρὸς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ;

24 Ὅτι δι' ἀγγέλων ὠνείδισας Κύριον· σὺ γὰρ εἶπας; Τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων ἐγὼ ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων, καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ Λιβάνου, καὶ ἔκοψα τὸ ὕψος τῆς κέδρου αὐτοῦ, καὶ τὸ κάλλος τῆς κυπαρίσσου, καὶ εἰσῆλθον εἰς ὕψος μέρους τοῦ δρυμοῦ,

25 Καὶ ἔθηκα γέφυραν, καὶ ἠρήμωσα ὕδατα καὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος.

26 Οὐ ταῦτα ἤκουσας πάλαι ἃ ἐγὼ ἐποίησα; ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων συνέταξα, νῦν δὲ ἐπέδειξα ἐξερημῶσαι ἔθνη ἐν ὀχυροῖς, καὶ οἰκοῦντας ἐν πόλεσιν ὀχυραῖς.

27 Ἀνῆκα τὰς χεῖρας, καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ ἐγένοντο ὡς χόρτος ξηρὸς ἐπὶ δωμάτων, καὶ ὡς ἄγρωστις.

28 Νῦν δὲ τὴν ἀνάπαυσίν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, καὶ τὴν εἴσοδόν σου ἐγὼ ἐπίσταμαι.

29 Ὁ δὲ θυμός σου ὃν ἐθυμώθης, καὶ ἡ πικρία σου ἀνέβη πρὸς μὲ, καὶ ἐμβαλῶ φιμὸν εἰς τὴν ῥῖνά σου, καὶ χαλινὸν εἰς τὰ χείλη σου, καὶ ἀποστρέψω σε τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθες ἐν αὐτῇ.

30 Τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον· φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ἃ ἔσπαρκας, τῷ δὲ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ τὸ κατάλειμμα, τῷ δὲ τρίτῳ σπείραντες ἀμήσατε, καὶ φυτεύσατε ἀμπελῶνας, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.

31 Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φυήσουσι ῥίζαν κάτω, καὶ ποιήσουσι σπέρμα ἄνω·

32 Ὅτι ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι, καὶ οἱ σωζόμενοι ἐξ ὄρους Σιών· ὁ ζῆλος Κυρίου σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

33 Διατοῦτο οὕτως λέγει Κύριος ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων, Οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπ' αὐτὴν βέλος, οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεὸν, οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακα·

34 Ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐ μὴ εἰσέλθῃ· τάδε λέγει Κύριος.

35 Ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ σῶσαι αὐτὴν δι' ἐμὲ, καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν παῖδά μου.

36 Καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας· καὶ ἀναστάντες τοπρωῒ, εὗρον πάντα τὰ σώματα νεκρά.

47 Καὶ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς Σενναχηρεὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευῆ.

38 Καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαρὰχ τὸν πάτραρχον αὐτοῦ, Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασὰρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαίραις, αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσορδὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. λη'. 38.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαλακίσθη Ἐζεκίας ἕως θανάτου· καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ὁ προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Τάξαι περὶ τοῦ οἴκου σου, ἀποθνήσκεις γὰρ σὺ, καὶ οὐ ζήσῃ.

2 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον,

3 Λέγων, Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου μετὰ ἀληθείας, ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιόν σου ἐποίησα· καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡσαΐαν, λέγων,

5 Πορεύθητι, καὶ εἰπὸν Ἐζεκίᾳ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου, Ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ εἶδον τὰ δάκρυά σου· ἰδοὺ προστίθημι πρὸς τὸν χρόνον σου δεκαπέντε ἔτη,

6 Καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων ῥύσομαί σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης.

7 Τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίου, ὅτι ποιήσει ὁ Θεὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο·

8 Ἰδοὺ ἐγὼ στρέψω τὴν σκιὰν τῶν ἀναβαθμῶν οὓς κατέβη τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου ὁ ἥλιος, ἀποστρέψω τὸν ἥλιον τοὺς δέκα ἀναβαθμούς· καὶ ἀνέβη ὁ ἥλιος τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς, οὓς κατέβη ἡ σκιά.

9 ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΖΕΚΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ, ΗΝΙΚΑ ΕΜΑΛΑΚΙΣΘΗ, ΚΑΙ ΑΝΕΣΤΗ ΕΚ ΤΗΣ ΜΑΛΑΚΙΑΣ ΑΥΤΟΥ.

10 Ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν μου, Πορεύσομαι ἐν πύλαις ᾅδου, καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα.

11 Εἶπα, Οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ γῆς ζώντων, οὐκέτι μὴ ἴδω τὸ σω-

τήριον τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ γῆς, οὐκ-
έτι μὴ ἴδω ἄνθρωπον.
12 Ἐξέλιπεν ἐκ τῆς συγγενείας
μου, κατέλιπον τὸ ἐπίλοιπον τῆς
ζωῆς μου, ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν
ἀπ' ἐμοῦ ὥσπερ ὁ σκηνὴν κατα-
λύων πήξας· ὡς ἱστὸς τὸ πνεῦ-
μά μου παρ' ἐμοὶ ἐγένετο, ἐρί-
θου ἐγγιζούσης ἐκτεμεῖν.
13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρ-
εδόθην ἕως πρωῒ ὡς λέοντι, οὕ-
τως συνέτριψε πάντα τὰ ὀστᾶ
μου· ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως
νυκτὸς παρεδόθην.
14 Ὡς χελιδὼν, οὕτω φω-
νήσω, καὶ ὡς περιστερὰ, οὕτω
μελετῶ· ἐξέλιπον γάρ μου οἱ
ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν εἰς τὸ ὕ-
ψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν Κύριον,
ὃς ἐξείλατό με, καὶ ἀφείλατό μου
τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς.
16 Κύριε, περὶ αὐτῆς γὰρ
ἀνηγγέλη σοι, καὶ ἐξήγειράς μου
τὴν πνοὴν, καὶ παρακληθεὶς ἔ-
ζησα.
17 Εἵλου γάρ μου τὴν ψυχὴν,
ἵνα μὴ ἀπόληται, καὶ ἀπέῤῥιψας
ὀπίσω μου πάσας τὰς ἁμαρ-
τίας.
18 Οὐ γὰρ οἱ ἐν ᾅδου αἰνέ-
σουσί σε, οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες
εὐλογήσουσί σε, οὐδὲ ἐλπιοῦσιν οἱ
ἐν ᾅδου τὴν ἐλεημοσύνην σου.
19 Οἱ ζῶντες εὐλογήσουσί σε
ὃν τρόπον κἀγώ· ἀπὸ γὰρ τῆς
σήμερον παιδία ποιήσω, ἃ
ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην
σου.
20 Θεὲ τῆς σωτηρίας μου, καὶ
οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ
ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς μου, κατέναντι τοῦ οἴκου
τοῦ Θεοῦ.
21 Καὶ εἶπεν Ἠσαΐας πρὸς
Ἐζεκίαν, Λάβε παλάθην ἐκ
σύκων, καὶ τρῖψον, καὶ κατά-
πλασαι, καὶ ὑγιὴς ἔσῃ.
22 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Τοῦτο
σημεῖον πρὸς Ἐζεκίαν, ὅτι
ἀναβήσομαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ
Θεοῦ.

Κεφ. λθʹ. 39.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστει-
λε Μαρωδὰχ Βαλαδὰν ὁ
υἱὸς τοῦ Βαλαδὰν, ὁ βασιλεὺς
τῆς Βαβυλωνίας, ἐπιστολὰς καὶ
πρέσβεις καὶ δῶρα Ἐζεκίᾳ· ἤ-
κουσε γὰρ, ὅτι ἐμαλακίσθη ἕως
θανάτου, καὶ ἀνέστη.
2 Καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐ-
ζεκίας, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν οἶ-
κον τοῦ νεχωθᾶ, καὶ τοῦ ἀργυρίου,
καὶ τοῦ χρυσίου, καὶ τῆς στακτῆς,
καὶ τῶν θυμιαμάτων, καὶ τοῦ μύρου,
καὶ πάντας τοὺς οἴκους τῶν σκευῶν
τῆς γάζης, καὶ πάντα ὅσα ἦν ἐν
τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν
οὐθὲν ὃ οὐκ ἔδειξεν Ἐζεκίας ἐν
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ
ἐξουσίᾳ αὐτοῦ.
3 Καὶ ἦλθεν Ἠσαΐας ὁ προ-
φήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζε-

κίαν, ϗ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τί
λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι; ϗ
πόθεν ἥκασι πρὸς σέ; ϗ εἶ-
πεν Ἐζεκίας, Ἐκ γῆς πόῤῥω-
θεν ἥκασι πρὸς μὲ, ἐκ Βαβυ-
λῶνος.
4 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας, Τί
εἴδοσαν ἐν τῷ οἴκῳ σου; ϗ εἶ-
πεν Ἐζεκίας, Πάντα τὰ ἐν τῷ
οἴκῳ μου εἴδοσαν, ϗ οὐκ ἔστιν ἐν
τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ εἴδοσαν, ἀλ-
λὰ ϗ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου.
5 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας αὐτῷ,
Ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου σαβα-
ώθ.
6 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, καὶ
λήψονται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴ-
κῳ σου, ϗ ὅσα συνήγαγον οἱ
πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύ-
της, εἰς Βαβυλῶνα ἥξει, ϗ οὐ-
δὲν οὐ μὴ καταλείπωσιν· εἶπε
δὲ ὁ Θεὸς,
7 Ὅτι ϗ ἀπὸ τῶν τέκνων
σου ὧν γεννήσεις, λήψονται, ϗ
ποιήσουσι σπάδοντας ἐν τῷ οἴ-
κῳ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλω-
νίων.
8 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας Ἡ-
σαΐα, Ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυρίου,
ὃν ἐλάλησε· γενέσθω δὴ εἰρήνη
ϗ δικαιοσύνη ἐν ταῖς ἡμέραις
μου.

Κεφ. μ'. 40.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΕ παρακα-
λεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ
Θεός.
2 Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρ-
δίαν Ἱερουσαλὴμ, παρακαλέ-
σατε αὐτὴν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ
ταπείνωσις αὐτῆς, λέλυται αὐ-
τῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ
χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρ-
τήματα αὐτῆς.
3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυ-
ρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
4 Πᾶσα φάραγξ πληρωθή-
σεται, ϗ πᾶν ὄρος ϗ βουνὸς τα-
πεινωθήσεται· ϗ ἔσται πάντα
τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, ϗ ἡ
τραχεῖα εἰς πεδία.
5 Καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα
Κυρίου, ϗ ὄψεται πᾶσα σὰρξ
τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, ὅτι Κύριος
ἐλάλησε.
6 Φωνὴ λέγοντος, Βόησον·
καὶ εἶπα, Τί βοήσω; Πᾶσα
σὰρξ χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα
ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου.
8 Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, ϗ τὸ
ἄνθος ἐξέπεσε, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶ-
να.
9 Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι
ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιὼν, ὕψω-
σον τῇ ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ
εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ·
ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε· εἰπὸν
ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, Ἰδοὺ ὁ Θεὸς
ὑμῶν,
10 Ἰδοὺ Κύριος· Κύριος μετὰ

ἰσχύος ἔρχεται, ϗ ὁ βραχίων
μετὰ Κυρίας· ἰδοὺ ὁ μισθὸς
αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ, ϗ τὸ ἔργον
ἐναντίον αὐτοῦ.
11 Ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ
ποίμνιον αὐτοῦ, ϗ τῷ βραχίονι
αὐτῷ συνάξει ἄρνας, ϗ ἐν γα-
στρὶ ἐχούσας παρακαλέσει.
12 Τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ
ὕδωρ, ϗ τὸν οὐρανὸν σπιθαμῇ,
ϗ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί; τίς
ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῷ, ϗ τὰς
νάπας ζυγῷ;
13 Τίς ἔγνω νοῦν Κυρίου;
ϗ τίς αὐτοῦ σύμβουλος ἐγένετο,
ὃς συμβιβᾷ αὐτόν;
14 Ἢ πρὸς τίνα συνεβουλεύ-
σατο, ϗ συνεβίβασεν αὐτόν;
ἢ τίς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν; ἢ
ὁδὸν συνέσεως τίς ἔδειξεν αὐ-
τῷ;
14 Εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς
σταγὼν ἀπὸ κάδου, ϗ ὡς ῥοπὴ
ζυγοῦ ἐλογίσθησαν, ὡς σίελος
λογισθήσονται;
16 Ὁ δὲ Λίβανος οὐχ ἱκανὸς
εἰς καῦσιν, ϗ πάντα τὰ τε-
τράποδα οὐχ ἱκανὰ εἰς ὁλοκάρ-
πωσιν,
17 Καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς
οὐδέν εἰσι, ϗ εἰς οὐθὲν ἐλογίσθη-
σαν.
18 Τίνι ὡμοιώσατε Κύριον;
ϗ τίνι ὁμοιώματι ὡμοιώσατε
αὐτόν;
19 Μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκτων,
ἢ χρυσοχόος χωνεύσας χρυ-
σίον περιεχρύσωσεν αὐτὸν, ὁ-
μοίωμα κατεσκεύασεν αὐτόν;
20 Ξύλον γὰρ ἄσηπτον ἐκλέ-
γεται τέκτων, ϗ σοφῶς ζητήσει
πῶς στήσει εἰκόνα αὐτοῦ, ϗ ἵνα
μὴ σαλεύηται.
21 Οὐ γνώσεσθε; οὐκ ἀκού-
σεσθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς
ὑμῖν; οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια
τῆς γῆς;
22 Ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς
γῆς, ϗ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ
ὡς ἀκρίδες· ὁ στήσας ὡς καμά-
ραν τὸν οὐρανὸν, καὶ διατείνας ὡς
σκηνὴν κατοικεῖν·
23 Ὁ διδοὺς ἄρχοντας ὡς οὐ-
δὲν ἄρχειν, τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν
ἐποίησεν.
24 Οὐ γὰρ μὴ φυτεύσωσιν,
οὐδὲ μὴ σπείρωσιν, οὐδὲ μὴ ῥι-
ζωθῇ εἰς τὴν γῆν ἡ ῥίζα αὐτῶν·
ἔπνευσεν ἐπ᾽ αὐτοὺς, ϗ ἐξηράν-
θησαν, ϗ καταιγὶς ὡς φρύγα-
να λήψεται αὐτούς.
25 Νῦν οὖν τίνι με ὡμοιώσα-
τε, ϗ ὑψωθήσομαι; εἶπεν ὁ ἅ-
γιος.
26 Ἀναβλέψατε εἰς ὕψος
τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, ϗ ἴδετε,
τίς κατέδειξε ταῦτα πάντα;
ὁ ἐκφέρων κατ᾽ ἀριθμὸν τὸν κό-
σμον αὐτοῦ, πάντας ἐπ᾽ ὀνό-
ματι καλέσει ἀπὸ πολλῆς δό-
ξης, ϗ ἐν κράτει ἰσχύος αὐτοῦ·
οὐδέν σε ἔλαθε.

27 Μὴ γὰρ εἴπῃς Ἰακὼβ,
καὶ τί ἐλάλησας Ἰσραήλ; Ἀπε-
κρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ
ὁ Θεός μου τὴν κρίσιν ἀφεῖλε,
καὶ ἀπέστη.
28 Καὶ νῦν οὐκ ἔγνως; εἰ μὴ
ἤκουσας; Θεὸς αἰώνιος, ὁ Θεὸς
ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς
γῆς οὐ πεινάσει, οὐδὲ κοπιάσει,
οὐδὲ ἔστιν ἐξεύρεσις τῆς φρονήσεως
αὐτοῦ,
29 Διδοὺς τοῖς πεινῶσιν ἰ-
σχὺν, καὶ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις
λύπην.
30 Πεινάσουσι γὰρ νεώτεροι,
καὶ κοπιάσουσι νεανίσκοι, καὶ ἐκ-
λεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσονται.
31 Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Θε-
ὸν, ἀλλάξουσιν ἰσχὺν, πτερο-
φυήσουσιν ὡς ἀετοὶ, δραμοῦνται
καὶ οὐ κοπιάσουσι, βαδιοῦνται καὶ
οὐ πεινάσουσιν.

Κεφ. μα΄. 41.

ΕΓΚΑΙΝΙΖΕΣΘΕ πρός με
νῆσοι, οἱ γὰρ ἄρχοντες
ἀλλάξουσιν ἰσχύν· ἐγγισάτω-
σαν καὶ λαλησάτωσαν ἅμα,
τότε κρίσιν ἀναγγειλάτωσαν.
2 Τίς ἐξήγειρεν ἀπὸ ἀνατο-
λῶν δικαιοσύνην, ἐκάλεσεν αὐ-
τὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ, καὶ πο-
ρεύσεται; δώσει ἐναντίον ἐθνῶν,
καὶ βασιλεῖς ἐκστήσει· καὶ δώσει
εἰς γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν,
καὶ ὡς φρύγανα ἐξωσμένα τὰ
τόξα αὐτῶν.
3 Καὶ διώξεται αὐτοὺς, διε-
λεύσεται ἐν εἰρήνῃ ἡ ὁδὸς τῶν
ποδῶν αὐτοῦ.
4 Τίς ἐνήργησε, καὶ ἐποίησε
ταῦτα; ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ κα-
λῶν αὐτὴν ἀπὸ γενεῶν ἀρχῆς·
ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, καὶ εἰς τὰ
ἐπερχόμενα ἐγώ εἰμι.
5 Εἴδοσαν ἔθνη καὶ ἐφοβήθη-
σαν, τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἤγγισαν,
καὶ ἦλθον ἅμα,
6 Κρίνων ἕκαστος τῷ πλησίον,
καὶ τῷ ἀδελφῷ βοηθῆσαι· καὶ
ἐρεῖ,
7 Ἴσχυσεν ἀνὴρ τέκτων, καὶ
χαλκεὺς τύπτων σφύρῃ, ἅμα
ἐλαύνων· πότε μὲν ἐρεῖ, Σύμ-
βλημα καλόν ἐστιν, ἰσχύρωσαν
αὐτὰ ἐν ἥλοις, θήσουσιν αὐτὰ,
καὶ οὐ κινηθήσονται.
8 Σὺ δὲ Ἰσραὴλ παῖς μου Ἰ-
ακὼβ, καὶ ὃν ἐξελεξάμην, σπέρ-
μα Ἀβραὰμ, ὃν ἠγάπησα·
9 Οὗ ἀντελαβόμην ἀπ᾽ ἄκρων
τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐ-
τῆς ἐκάλεσά σε, καὶ εἶπά σοι,
Παῖς μου εἶ, ἐξελεξάμην σε, καὶ
οὐκ ἐγκατέλιπόν σε.
10 Μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ
εἰμι, μὴ πλανῶ· ἐγὼ γάρ εἰμι
ὁ Θεός σου, ὁ ἐνισχύσας σε, καὶ
ἐβοήθησά σοι, καὶ ἠσφαλισάμην
σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου.
11 Ἰδοὺ αἰσχυνθήσονται καὶ
ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντι-
κείμενοί σοι, ἔσονται γὰρ ὡς

ȣκ ὄντες, ϗ ἀπολȣ͂νται πάντες
οἱ ἀντίδικοί σȣ.
12 Ζητήσεις αὐτȣς, ϗ οὐ μὴ
εὕρῃς τȣς ἀνθρώπȣς οἳ παροι-
νήσȣσιν εἰς σέ· ἔσονται γὰρ ὡς
οὐκ ὄντες, ϗ ȣκ ἔσονται οἱ ἀν-
τιπολεμȣ͂ντές σε·
13 Ὅτι ἐγὼ ὁ Θεός σȣ, ὁ
κρατῶν τῆς δεξιᾶς σȣ, ὁ λέγων
σοι,
14 Μὴ φοβȣ͂ Ἰακὼβ ὀλιγοσὸς
Ἰσραὴλ, ἐγὼ ἐβοήθησά σοι,
λέγει ὁ Θεός σȣ, ὁ λυτρούμενός
σε Ἰσραήλ.
15 Ἰδȣ ἐποίησά σε ὡς τρο-
χȣς ἁμάξης ἀλοῶντας καινοὺς
πριςηροειδεῖς, ϗ ἀλοήσεις ὄρη,
ϗ λεπτυνεῖς βȣνȣς, ϗ ὡς χνοῦν
θήσεις,
16 Καὶ λικμήσεις, ϗ ἄνε-
μος λήψεται αὐτȣς, ϗ καται-
γὶς διασπερεῖ αὐτούς· σὺ δὲ εὐ-
φρανθήσῃ ἐν τοῖς ἁγίοις Ἰσρα-
ήλ.
17 Καὶ ἀγαλλιάσονται οἱ
πτωχοὶ ϗ οἱ ἐνδεεῖς· ζητήσȣσι
γὰρ ὕδωρ, ϗ ȣκ ἔςαι, ἡ γλῶσ-
σα αὐτῶν ἀπὸ τῆς δίψης ἐξη-
ράνθη· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς,
ἐγὼ ἐπακȣ́σομαι ὁ Θεὸς Ἰσρα-
ὴλ, ϗ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐ-
τȣς,
18 Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀ-
ρέων ποταμοὺς, ϗ ἐν μέσῳ πε-
δίων πηγάς· ποιήσω τὴν ἔρη-
μον εἰς ἕλη ὑδάτων, ϗ τὴν διψῶ-
σαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς.
19 Θήσω εἰς τὴν ἄνυδρον γῆν,
κέδρον ϗ πύξον, μυρσίνην καὶ
κυπάρισσον, ϗ λεύκην·
20 Ἵνα ἴδωσι ϗ γνῶσι, καὶ
ἐννοηθῶσι ϗ ἐπιςῶνται ἅμα,
ὅτι χεὶρ Κυρίȣ ἐποίησε ταῦτα,
καὶ ὁ ἅγιος τȣ͂ Ἰσραὴλ κατέ-
δειξεν.
21 Ἐγγίζει ἡ κρίσις ὑμῶν,
λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἤγγισαν
αἱ βȣλαὶ ὑμῶν, λέγει ὁ βασι-
λεὺς Ἰακώβ.
22 Ἐγγισάτωσαν, ϗ ἀναγ-
γειλάτωσαν ὑμῖν ἃ συμβήσε-
ται, ἢ τὰ πρότερον τίνα ἦν,
εἴπατε, ϗ ἐπιςήσομεν τὸν νȣ͂ν, ϗ
γνωσόμεθα τί τὰ ἔσχατα καὶ
τὰ ἐπερχόμενα· εἴπατε ἡμῖν,
23 Ἀναγγείλατε ἡμῖν τὰ
ἐπερχόμενα ἐπ᾿ ἐσχάτȣ, καὶ
γνωσόμεθα ὅτι θεοί ἐςε· εὐ-
ποιήσατε ϗ κακώσατε, ϗ θαυ-
μασόμεθα, ϗ ὀψόμεθα ἅμα
24 Ὅτι πόθεν ἐςὲ ὑμεῖς, ϗ
πόθεν ἡ ἐργασία ὑμῶν· ἐκ
γῆς βδέλυγμα ἐξελέξαντο ὑ-
μᾶς.
25 Ἐγὼ δὲ ἤγειρα τὸν ἀπὸ
Βοῤῥᾶ, ϗ τὸν ἀφ᾿ ἡλίȣ ἀνατο-
λῶν· κληθήσονται τῷ ὀνόματί
μȣ· ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες, ϗ
ὡς πηλὸς κεραμέως, ϗ ὡς κε-
ραμεὺς καταπατῶν τὸν πηλὸν, ȣ̔́-
τω καταπατηθήσεσθε.
26 Τίς γὰρ ἀναγγελεῖ τὰ

ἐξ ἀρχῆς, ἵνα γνῶμεν ἢ τὰ ἔμπροσθεν, ἢ ἐρῦμεν ὅτι ἀληθῆ ἐςιν; ὐκ ἔςιν ὁ προλέγων, ὐδὲ ὁ ἀκύων ὑμῶν τὺς λόγυς.

27 Ἀρχὴν Σιὼν δώσω, καὶ Ἱερυσαλὴμ παρακαλέσω εἰς ὁδόν.

28 Ἀπὸ γὰρ τ̃ ἐθνῶν, ἰδοὺ ὐδείς· ἢ ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν, ὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων· ἢ ἐὰν ἐρωτήσω αὐτὺς, Πόθεν ἐςέ; ὐ μὴ ἀποκριθῶσί μοι.

29 Εἰσὶ γὰρ οἱ ποιῦντες ὑμᾶς, ἢ μάτην οἱ πλανῶντες ὑμᾶς.

Κεφ. μβ΄. 42.

ΙΑΚΩΒ ὁ παῖς μυ, ἀντιλήψομαι αὐτῦ· Ἰσραὴλ ὁ ἐκλεκτός μυ, προσεδέξατο αὐτὸν ἡ ψυχή μυ, ἔδωκα τὸ πνεῦμά μυ ἐπ' αὐτὸν, κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει.

2 Οὐ κεκράξεται, ὐδὲ ἀνήσει, ὐδὲ ἀκυσθήσεται ἔξω ἡ φωνὴ αὐτῦ.

3 Κάλαμον τεθλασμένον οὐ συντρίψει, ἢ λίνον καπνιζόμενον ὐ σβέσει, ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν ἐξοίσει κρίσιν.

4 Ἀναλάμψει, ἢ οὐ θραυσθήσεται, ἕως ἂν θῇ ἐπὶ τ̃ γῆς κρίσιν, ἢ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῦ ἔθνη ἐλπιῦσιν.

5 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ ποιήσας τ̃ ὐρανὸν, ἢ πήξας αὐτὸν, ὁ ςερεώσας τ̃ γῆν, ἢ τὰ ἐν αὐτῇ, ἢ διδὺς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς, ἢ πνεῦμα τοῖς πατῦσιν αὐτήν·

6 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ, ἢ κρατήσω τῆς χειρός συ, ἢ ἐνισχύσω σε, ἢ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένυς, εἰς φῶς ἐθνῶν,

7 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμὺς τυφλῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένυς καὶ ἐξ οἴκυ φυλακῆς, ἢ καθημένυς ἐν σκότει.

8 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς, τῦτό μυ ἐςὶ τὸ ὄνομα, τ̃ δόξαν μυ ἑτέρῳ ὐ δώσω, ὐδὲ τὰς ἀρετάς μυ τοῖς γλυπτοῖς.

9 Τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδὺ ἥκασι, ἢ καινὰ ἃ ἐγὼ ἀναγγέλλω, ἢ πρὸ τῦ ἀναγγεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν.

10 Ὑμνήσατε τῷ Κυρίῳ ὕμνον καινόν· ἡ ἀρχὴ αὐτῦ, δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτῦ ἀπ' ἄκρυ τ̃ γῆς, οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ πλέοντες αὐτὴν, αἱ νῆσοι ἢ οἱ κατοικῦντες αὐτάς.

11 Εὐφράνθητι ἔρημος, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις, καὶ οἱ κατοικῦντες Κηδάρ· εὐφρανθήσονται οἱ κατοικῦντες πέτραν, ἀπ' ἄκρυ τῶν ὀρέων βοήσυσι,

12 Δώσυσι τῷ Θεῷ δόξαν, τὰς ἀρετὰς αὐτῦ ἐν ταῖς νήσοις ἀναγγελῦσι.

13 Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνά-
μεων ἐξελεύσεται, ϗ συντρίψει
πόλεμον, ἐπεγερεῖ ζῆλον, καὶ
βοήσεται ἐπὶ τὰς ἐχθρὰς αὐτᾶ
μετὰ ἰσχύος.

14 Ἐσιώπησα, μὴ ϗ ἀεὶ
σιωπήσομαι ϗ ἀνέξομαι; ὡς
ἡ τίκᾶσα ἐκαρτέρησα, ἐκςήσω
ϗ ξηρανῶ ἅμα·

15 Ἐρημώσω ὄρη ϗ βανὰς,
ϗ πάντα χόρτον αὐτῶν ξηρα-
νῶ· ϗ θήσω ποταμὰς εἰς νή-
σας, ϗ ἕλη ξηρανῶ.

16 Καὶ ἄξω τυφλὰς ἐν ὁδῷ
ᾗ οὐκ ἔγνωσαν, ϗ τρίβας ἃς
ἀκ ᾔδεισαν, πατῆσαι ποιήσω
αὐτάς· ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκό-
τος εἰς φῶς, ϗ τὰ σκολιὰ εἰς
εὐθεῖαν· ταῦτα τὰ ῥήματα
ποιήσω ϗ ἀκ ἐγκαταλείψω αὐ-
τάς.

17 Αὐτοὶ δὲ ἀπεςράφησαν
εἰς τὰ ὀπίσω· αἰσχύνθητε αἰ-
σχύνην οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς
γλυπτοῖς, οἱ λέγοντες τοῖς χω-
νευτοῖς, Ὑμεῖς ἐςε θεοὶ ἡμῶν.

18 Οἱ κωφοὶ ἀκάσατε, καὶ
οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψατε ἰδεῖν.

19 Καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ' ἢ οἱ
παῖδές μα, ϗ κωφοὶ ἀλλ' ἢ οἱ
κυριεύοντες αὐτῶν; ϗ ἐτυφλώ-
θησαν οἱ δᾶλοι τᾶ Θεᾶ.

20 Εἴδετε πλεονάκις, ϗ οὐκ
ἐφυλάξασθε· ἠνοιγμένα τὰ ὦ-
τα, ϗ ἀκ ἠκάσατε.

21 Κύριος ὁ Θεὸς ἐβαλεύσα-
το ἵνα δικαιωθῇ, ϗ μεγαλύνῃ
αἴνεσιν.

22 Καὶ εἶδον, ϗ ἐγένετο ὁ
λαὸς πεπρονομευμένος, ϗ διηρ-
πασμένος· ἡ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς
ταμείοις πανταχᾶ, ϗ ἐν οἴκοις
ἅμα, ὅπα ἔκρυψαν αὐτάς· ἐ-
γένοντο εἰς προνομὴν, ϗ ἀκ ἦν
ἐξαιράμενος ἅρπαγμα, ϗ ἀκ ἦν
ὁ λέγων, Ἀπόδος.

23 Τίς ἐν ὑμῖν ὃς ἐνωτιεῖται
ταῦτα; εἰσακάσατε εἰς τὰ ἐπ-
ερχόμενα.

24 Οἷς ἔδωκεν εἰς διαρπαγὴν
Ἰακὼβ ϗ Ἰσραὴλ τοῖς προνο-
μεύασιν αὐτόν; οὐχὶ ὁ Θεὸς
ᾧ ἡμάρτοσαν αὐτῷ, καὶ οὐκ
ἠβάλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτᾶ
πορεύεσθαι, ἀδὲ ἀκάειν τᾶ νό-
μα αὐτᾶ;

25 Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτὰς
ὀργὴν θυμᾶ αὐτᾶ, ϗ κατί-
σχυσεν αὐτὰς πόλεμος, ϗ οἱ
συμφλέγοντες αὐτὰς κύκλῳ, ϗ
οὐκ ἔγνωσαν ἕκαςος αὐτῶν, ἀδὲ
ἔθεντο ἐπὶ ψυχήν.

Κεφ. μγʹ. 43.

ΚΑΙ νῦν οὕτως λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας σε
Ἰακὼβ, ϗ ὁ πλάσας σε Ἰσρα-
ὴλ, Μὴ φοβᾶ, ὅτι ἐλυτρωσά-
μην σε, ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομά
σα· ἐμὸς εἶ σύ.

2 Καὶ ἐὰν διαβαίνῃς δι' ὕ-
δατος, μετὰ σοῦ εἰμὶ, ϗ πο-
ταμοὶ οὐ συγκλύσασί σε· καὶ

ἐὰν διέλθῃς διὰ πυρὸς, οὐ μὴ
κατακαυθῇς, φλὸξ οὐ κατα-
καύσει σε.
3 Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός
σου ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ σώζων
σε· ἐποίησα ἄλλαγμά σου Αἴ-
γυπτον κ) Αἰθιοπίαν, κ) Σοήνην
ὑπὲρ σοῦ.
4 Ἀφ' οὗ ἔντιμος ἐγένου ἐν-
αντίον ἐμοῦ, ἐδοξάσθης, κ) ἐγώ
σε ἠγάπησα, κ) δώσω ἀνθρώ-
πους ὑπὲρ σοῦ, καὶ ἄρχοντας
ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου.
5 Μὴ φοβοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ
εἰμι· ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ
σπέρμα σου, καὶ ἀπὸ δυσμῶν
συνάξω σε.
6 Ἐρῶ τῷ Βοῤῥᾷ, Ἄγε, καὶ
τῷ Λιβὶ, Μὴ κώλυε· ἄγε τοὺς
υἱούς μου ἀπὸ τῆς πόῤῥωθεν, καὶ
τὰς θυγατέρας μου ἀπ' ἄκρων
τῆς γῆς,
7 Πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται
τῷ ὀνόματί μου· ἐν γὰρ τῇ
δόξῃ μου κατεσκεύασα αὐτὸν,
κ) ἔπλασα αὐτὸν, κ) ἐποίησα
αὐτὸν,
8 Καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλὸν,
καὶ ὀφθαλμοί εἰσιν ὡσαύτως
τυφλοὶ, κ) κωφοὶ τὰ ὦτα ἔ-
χοντες.
9 Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθη-
σαν ἅμα, κ) συναχθήσονται
ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγ-
γελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς
τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτω-
σαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ
δικαιωθήτωσαν, κ) ἀκουσάτω-
σαν, κ) εἰπάτωσαν ἀληθῆ.
10 Γένεσθέ μοι μάρτυρες, κ)
ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς, κ) ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξά-
μην, ἵνα γνῶτε κ) πιστεύσητε,
καὶ συνῆτε ὅτι ἐγώ εἰμι· ἔμ-
προσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος
Θεὸς, κ) μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσαι.
11 Ἐγὼ ὁ Θεὸς, κ) οὐκ ἔστι
πάρεξ ἐμοῦ σώζων.
12 Ἐγὼ ἀνήγγειλα κ) ἔσω-
σα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν
ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυ-
ρες, κ) ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς
13 Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ οὐκ
ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ὁ ἐξ-
αιρούμενος· ποιήσω, κ) τίς ἀπο-
στρέψει αὐτό;
14 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅ-
γιος τοῦ Ἰσραὴλ, Ἕνεκεν ὑμῶν
ἀποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα, κ) ἐπε-
γερῶ φεύγοντας πάντας, καὶ
Χαλδαῖοι ἐν πλοίοις δεθήσον-
ται.
15 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ἅ-
γιος ὑμῶν, ὁ καταδείξας Ἰσ-
ραὴλ βασιλέα ὑμῶν.
16 Οὕτως λέγει Κύριος, ὁ
διδοὺς ἐν θαλάσσῃ ὁδὸν, καὶ ἐν
ὕδατι ἰσχυρῷ τρίβον,
17 Ὁ ἐξαγαγὼν ἅρματα κ)
ἵππον κ) ὄχλον ἰσχυρόν· ἀλλ'
ἐκοιμήθησαν, καὶ οὐκ ἀναστή-

σονται, ἐσβέσθησαν ὡς λίνον
ἐσβεσμένον.
18 Μὴ μνημονεύετε τὰ πρῶ-
τα, κὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ συλλο-
γίζεσθε.
19 Ἰδὲ ἐγὼ ποιῶ καινὰ ἃ
νῦν ἀνατελεῖ, κὶ γνώσεσθε αὐ-
τά· κὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ
ὁδὸν, κὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποτα-
μὲς.
20 Εὐλογήσεσί με τὰ θηρία
τ᾽ ἀγρε, σειρῆνες, κὶ θυγατέ-
ρες τρεθῶν, ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ
ἐρήμῳ ὕδωρ, κὶ ποταμὲς ἐν τῇ
ἀνύδρῳ, ποτίσαι τὸ γένος μου
τὸ ἐκλεκτὸν,
21 Λαόν με ὃν περιεποιησά-
μην τὰς ἀρετάς μου διηγεῖ-
σθαι.
22 Οὐ νῦν ἐκάλεσά σε Ἰα-
κώβ, ἐδὲ κοπιάσαι σε ἐποίησα
Ἰσραήλ.
23 Οὐκ ἤνεγκάς μοι πρό-
βατά σε τ᾽ ὁλοκαρπώσεώς σε,
ἐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σε ἐδόξα-
σάς με· ἐκ ἐδέλωσά σε ἐν θυ-
σίαις, ἐδὲ ἔγκοπον ἐποίησά σε
ἐν λιβάνῳ·
24 Οὐδὲ ἐκτήσω μοι ἀργυ-
ρίε θυσίασμα, ἐδὲ τὸ στέαρ τ᾽
θυσιῶν σε ἐπεθύμησα· ἀλλὰ
ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σε προ-
έστης με, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις
σε.
25 Ἐγώ εἰμι ἐγώ εἰμι ὁ ἐξ-
αλείφων τὰς ἀνομίας σε ἕνεκεν
ἐμε, κὶ τὰς ἁμαρτίας σε, καὶ
οὐ μὴ μνησθήσομαι.
26 Σὺ δὲ μνήσθητι, κὶ κρι-
θῶμεν· λέγε σὺ τὰς ἀνομίας
σε πρῶτος, ἵνα δικαιωθῇς.
27 Οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶ-
τοι, κὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν ἠνό-
μησαν εἰς ἐμέ.
28 Καὶ ἐμίαναν οἱ ἄρχοντες
τὰ ἅγιά με· καὶ ἔδωκα ἀπω-
λέσαι Ἰακὼβ, καὶ Ἰσραὴλ εἰς
ὀνειδισμόν.

Κεφ. μδ΄. 44.

ΝΥΝ δὲ ἄκεσον Ἰακὼβ ὁ
παῖς με, κὶ Ἰσραὴλ ὃν
ἐξελεξάμην.
2 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ ποιήσας σε, κὶ ὁ πλάσας σε
ἐκ κοιλίας, Ἔτι βοηθηθήσῃ·
μὴ φοβε παῖς με Ἰακὼβ, καὶ
ἠγαπημένος Ἰσραὴλ ὃν ἐξελε-
ξάμην.
3 Ὅτι ἐγὼ δώσω ὕδωρ ἐν
δίψει τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύ-
δρῳ, ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τὸ σπέρμα σε, κὶ τὰς εὐ-
λογίας με ἐπὶ τὰ τέκνα σε,
4 Καὶ ἀνατελεσιν ὡς ἀνα-
μέσον ὕδατος χόρτος, καὶ ὡς
ἰτέα ἐπὶ παραῤῥέον ὕδωρ.
5 Οὗτος ἐρεῖ, Τε Θεε εἰμι,
ἕτος βοήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι
Ἰακώβ· κὶ ἕτερος ἐπιγράψει
χειρὶ αὐτε, Τε Θεε εἰμι, καὶ
ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ βοή-
σεται.

6 Οὕτως λέγει ὁ Θεὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ϗ ῥυσάμενος αὐτὸν Θεὸς σαβαὼθ, Ἐγὼ πρῶτος, καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα· πλὴν ἐμοῦ οὐκ ἔστι Θεός.

7 Τίς ὥσπερ ἐγώ; στήτω, ϗ καλεσάτω, ϗ ἀναγγειλάτω, ϗ ἑτοιμασάτω μοι ἀφ' οὗ ἐποίησα ἄνθρωπον εἰς τὸν αἰῶνα, ϗ τὰ ἐπερχόμενα πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν.

8 Μὴ παρακαλύπτεσθε, μηδὲ πλανᾶσθε· οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἠνωτίσασθε, ϗ ἀπήγγειλα ὑμῖν; μάρτυρες ὑμεῖς ἐστε, εἰ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ.

9 Καὶ οὐκ ἤκουσαν τότε οἱ πλάσσοντες· ϗ οἱ γλύφοντες, πάντες μάταιοι, ποιοῦντες τὰ καταθύμια αὐτῶν, ἃ οὐκ ὠφελήσει αὐτούς· ἀλλὰ αἰσχυνθήσονται

10 Οἱ πλάσσοντες Θεὸν, ϗ γλύφοντες πάντες ἀνωφελῆ,

11 Καὶ πάντες ὅθεν ἐγένοντο ἐξηράνθησαν· καὶ κωφοὶ ἀπὸ ἀνθρώπων συναχθήτωσαν πάντες, ϗ στησάτωσαν ἅμα· καὶ ἐντραπήτωσαν, ϗ αἰσχυνθήτωσαν ἅμα·

12 Ὅτι ὤξυνε τέκτων σίδηρον· σκεπάρνῳ εἰργάσατο αὐτὸ, ϗ ἐν τερέτρῳ ἔστησεν αὐτὸ, ϗ εἰργάσατο αὐτὸ ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ πεινάσει, ϗ ἀσθενήσει, καὶ οὐ μὴ πίῃ ὕδωρ.

13 Ἐκλεξάμενος τέκτων ξύλον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν κόλλῃ ἐρρύθμισεν αὐτὸ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς μορφὴν ἀνδρὸς, ϗ ὡς ὡραιότητα ἀνθρώπου, στῆσαι αὐτὸ ἐν οἴκῳ.

14 Ἔκοψε ξύλον ἐκ τοῦ δρυμοῦ, ὃ ἐφύτευσε κύριος, πίτυν, ϗ ὑετὸς ἐμήκυνεν,

15 Ἵνα ᾖ ἀνθρώποις εἰς καῦσιν· ϗ λαβὼν ἀπ' αὐτοῦ, ἐθερμάνθη, ϗ καύσαντες ἔπεψαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν· τὸ δὲ λοιπὸν εἰργάσαντο θεοὺς, ϗ προσκυνοῦσιν αὐτοῖς·

16 Οὗ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, ϗ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ ἔπεψεν ἐν ταῖς ἄνθραξιν ἄρτους, καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρέας ὀπτήσας ἔφαγε, ϗ ἐνεπλήσθη, ϗ θερμανθεὶς εἶπεν, Ἡδύ μοι, ὅτι ἐθερμάνθην, ϗ εἶδον πῦρ.

17 Τὸ δὲ λοιπὸν ἐποίησεν εἰς Θεὸν γλυπτὸν, ϗ προσκυνεῖ, ϗ προσεύχεται λέγων, Ἐξελοῦ με, ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

18 Οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι, ὅτι ἀπημαυρώθησαν τοῦ βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ τοῦ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτῶν.

19 Καὶ οὐκ ἐλογίσατο τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, οὐδὲ ἔγνω τῇ φρονήσει, ὅτι τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, ϗ ἔπεψεν ἐπὶ

τ̃ ἀνθράκων αὐτȣ̃ ἄρτȣς, καὶ
ὀπ̃ήσας κρέα ἔφαγε, ϗ τὸ λοι-
πὸν αὐτȣ̃ εἰς βδέλυγμα ἐποί-
ησε, ϗ προσκυνȣ̃σιν αὐτῷ.
20 Γνῶθι ὅτι σποδὸς ἡ καρ-
δία αὐτῶν, ϗ πλανῶνται, καὶ
ȣ̓δεὶς δύναται ἐξελέσθαι τὴν
ψυχὴν αὐτȣ̃· ἴδετε, ȣ̓κ ἐρεῖτε,
Ὅτι ψεῦδος ἐν τῇ δεξιᾷ μȣ.
21 Μνήσθητι ταῦτα Ἰακὼϐ
ϗ Ἰσραὴλ, ὅτι παῖς μȣ εἶ σὺ,
ἔπλασά σε παῖδά μȣ, καὶ σὺ
Ἰσραὴλ μὴ ἐπιλανθάνȣ μȣ.
22 Ἰδȣ̀ γὰρ ἀπήλειψα ὡς
νεφέλην τὰς ἀνομίας σȣ, ϗ ὡς
γνόφον τ̃ ἁμαρτίαν σȣ· ἐπι-
ςράφηθι πρὸς μὲ, καὶ λυτρώ-
σομαί σε.
23 Εὐφράνθητε ȣ̓ρανοὶ, ὅτι
ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραήλ·
σαλπίσατε τὰ θεμέλια τ̃ γῆς,
βοήσατε ὄρη εὐφροσύνην, οἱ βȣ-
νοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν
αὐτοῖς, ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ Θεὸς
τ̃ Ἰακὼϐ, ϗ Ἰσραὴλ δοξασθή-
σεται.
24 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ λυ-
τρȣ́μενός σε, ϗ πλάσσων σε
ἐκ κοιλίας, Ἐγὼ Κύριος ὁ συν-
τελῶν πάντα, ἐξέτεινα τ̃ ȣ̓ρα-
νὸν μόνος, ϗ ἐςερέωσα τ̃ γῆν.
25 Τίς ἕτερος διασκεδάσει
σημεῖα ἐγγαςριμύθων, ϗ μαν-
τείας ἀπὸ καρδίας; ἀποςρέφων
φρονίμȣς εἰς τὰ ὀπίσω, ϗ τὴν
βȣλὴν αὐτῶν μωραίνων,
26 Καὶ ἱςῶν ῥῆμα παιδὸς
αὐτȣ̃, ϗ τ̃ βȣλὴν τ̃ ἀγγέλων
αὐτȣ̃ ἀληθεύων· ὁ λέγων τῇ
Ἱερȣσαλὴμ, Κατοικηθήσῃ, καὶ
ταῖς πόλεσι τ̃ Ἰδȣμαίας, Οἰ-
κοδομηθήσεσθε, ϗ τὰ ἔρημα
αὐτῆς ἀνατελεῖ·
27 Ὁ λέγων τῇ ἀϐύσσῳ,
Ἐρημωθήσῃ, ϗ τȣ̀ς ποταμȣ̀ς
σȣ ξηρανῶ·
28 Ὁ λέγων Κύρῳ φρονεῖν,
ϗ πάντα τὰ θελήματά μου
ποιήσει· ὁ λέγων Ἱερȣσαλὴμ,
Οἰκοδομηθήσῃ, ϗ τ̃ οἶκον τὸν
ἅγιόν μȣ θεμελιώσω.

Κεφ. με΄. 45.

ΟΥΤΩ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
τῷ χριςῷ μȣ Κύρῳ, οὗ
ἐκράτησα τ̃ δεξιᾶς, ἐπακȣ̃σαι
ἔμπροσθεν αὐτȣ̃ ἔθνη, ϗ ἰσχὺν
βασιλέων διαῤῥήξω, ἀνοίξω ἔμ-
προσθεν αὐτȣ̃ θύρας, ϗ πόλεις
οὐ συγκλεισθήσονται.
2 Ἐγὼ ἔμπροσθέν σȣ πο-
ρεύσομαι, ϗ ὄρη ὁμαλιῶ, θύ-
ρας χαλκᾶς συντρίψω, καὶ
μοχλȣ̀ς σιδηρȣ̃ς συγκλάσω.
3 Καὶ δώσω σοι θησαυρȣ̀ς
σκοτεινȣ̀ς, ἀποκρύφȣς, ἀορά-
τȣς ἀνοίξω σοι, ἵνα γνῷς, ὅτι
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σȣ ὁ κα-
λῶν τὸ ὄνομά σȣ, ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραήλ.
4 Ἕνεκεν τ̃ παιδός μȣ Ἰα-
κώϐ, καὶ Ἰσραὴλ τ̃ ἐκλεκτȣ̃
μȣ, ἐγὼ καλέσω σε τῷ ὀνόματί

σε, καὶ προσδέξομαί σε· σὺ δὲ
ὐκ ἔγνως με,
5 Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς,
καὶ ὐκ ἔςιν ἔτι πλὴν ἐμῦ Θεός·
ἐνίσχυσά σε, καὶ ὐκ ἤδεις με.
6 Ἵνα γνῶσιν οἱ ἀπ' ἀνα-
τολῶν ἡλίυ καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν,
ὅτι ὐκ ἔςι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ·
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ὐκ ἔςιν
ἔτι.
7 Ἐγὼ ὁ καλασκευάσας φῶς,
καὶ ποιήσας σκότος, ὁ ποιῶν εἰ-
ρήνην, καὶ κτίζων κακά· ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν πάντα
ταῦτα.
8 Εὐφρανθήτω ὁ ὐρανὸς ἄ-
νωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτω-
σαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω
ἡ γῆ, καὶ βλαςησάτω ἔλεος, καὶ
δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα·
ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ κτίσας σε.
9 Ποῖον βέλτιον κατεσκεύασα
ὡς πηλὸν κεραμέως; μὴ ὁ
ἀροτριῶν ἀροτριάσει τὴν γῆν ὅλην
τὴν ἡμέραν; μὴ ἐρεῖ ὁ πηλὸς
τῷ κεραμεῖ, Τί ποιεῖς ὅτι ὐκ
ἐργάζῃ, ὐδὲ ἔχεις χεῖρας; μὴ
ἀποκριθήσεται τὸ πλάσμα
πρὸς τὸν πλάσαντα αὐτό;
10 Ὁ λέγων τῷ πατρὶ, Τί
γεννήσεις; καὶ τῇ μητρὶ, Τί
ὠδίνεις;
11 Ὅτι ὕτω λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ ποι-
ήσας τὰ ἐπερχόμενα, Ἐρωτή-
σατέ με περὶ τῶν υἱῶν μυ, καὶ
περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μυ ἐν-
τείλασθέ μοι.
12 Ἐγὼ ἐποίησα γῆν, καὶ
ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς, ἐγὼ τῇ
χειρί μυ ἐςερέωσα τὸν ὐρανὸν,
ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄςροις ἐνετει-
λάμην.
13 Ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ
δικαιοσύνης βασιλέα, καὶ πᾶσαι
αἱ ὁδοὶ αὐτῦ εὐθεῖαι· ὗτος οἰ-
κοδομήσει τὴν πόλιν μυ, καὶ τὴν
αἰχμαλωσίαν τῦ λαῦ μυ ἐπι-
ςρέψει, οὐ μετὰ λύτρων, οὐδὲ
μετὰ δώρων, εἶπε Κύριος σα-
βαώθ.
14 Οὕτω λέγει Κύριος σα-
βαὼθ, Ἐκοπίασεν Αἴγυπτος,
καὶ ἐμπορία Αἰθιόπων, καὶ οἱ
Σαβαεὶμ ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ
διαβήσονται, καὶ σοὶ ἔσονται
δῦλοι, καὶ ὀπίσω συ ἀκολυθή-
συσι δεδεμένοι χειροπέδαις, καὶ
διαβήσονται πρὸς σὲ, καὶ προσ-
κυνήσυσί σοι, καὶ ἐν σοὶ προσ-
εύξονται· ὅτι ἐν σοὶ ὁ Θεός ἐςι,
καὶ ὐκ ἔςι Θεὸς πλήν συ.
15 Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς, καὶ ὐκ
ᾔδειμεν, ὁ Θεὸς τῦ Ἰσραὴλ
σωτήρ.
16 Αἰσχυνθήσονται καὶ ἐν-
τραπήσονται πάντες οἱ ἀντι-
κείμενοι αὐτῷ, καὶ πορεύσονται
ἐν αἰσχύνῃ· ἐγκαινίζεσθε πρὸς
μὲ νῆσοι.
17 Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυ-
ρίυ σωτηρίαν αἰώνιον· ὐκ αἰσ-

χυνθήσονται, οὐδὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἕως τοῦ αἰῶνος ἔτι.

18 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν, οὗτος ὁ Θεὸς ὁ καταδείξας τὴν γῆν, καὶ ποιήσας αὐτὴν, αὐτὸς διώρισεν αὐτὴν, οὐκ εἰς κενὸν ἐποίησεν αὐτὴν, ἀλλὰ κατοικεῖσθαι ἔπλασεν αὐτὴν, Ἐγώ εἰμι Κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι.

19 Οὐκ ἐν κρυφῇ λελάληκα, οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ· οὐκ εἶπα τῷ σπέρματι Ἰακὼβ, Μάταιον ζητήσατε· ἐγώ εἰμι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ λαλῶν δικαιοσύνην, καὶ ἀναγγέλλων ἀλήθειαν.

20 Συνάχθητε, καὶ ἥκετε, βουλεύσασθε ἅμα οἱ σωζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν· οὐκ ἔγνωσαν οἱ αἴροντες τὸ ξύλον γλύμμα αὐτῶν, καὶ οἱ προσευχόμενοι πρὸς θεοὺς, οἳ οὐ σώζουσιν.

21 Εἰ ἀναγγελοῦσιν, ἐγγισάτωσαν, ἵνα γνῶσιν ἅμα, τίς ἀκουστὰ ἐποίησε ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς· τότε ἀνηγγέλη ὑμῖν· ἐγὼ ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐμοῦ· δίκαιος καὶ σωτὴρ, οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ.

22 Ἐπιστράφητε ἐπ' ἐμὲ, καὶ σωθήσεσθε, οἱ ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς· ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος.

23 Κατ' ἐμαυτοῦ ὀμνύω, εἰ μὴ ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματός μου δικαιοσύνη, οἱ λόγοι μου οὐκ ἀποστραφήσονται·

24 Ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ ὀμεῖται πᾶσα γλῶσσα τὸν Θεὸν,

25 Λέγων, Δικαιοσύνη καὶ δόξα πρὸς αὐτὸν ἥξει, καὶ αἰσχυνθήσονται πάντες οἱ διορίζοντες αὐτούς.

26 Ἀπὸ Κυρίου δικαιωθήσονται, καὶ ἐν τῷ Θεῷ ἐνδοξασθήσεται πᾶν τὸ σπέρμα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

Κεφ. μς'. 46.

ΕΠΕΣΕ Βὴλ, συνετρίβη Ναβὼ, ἐγένετο τὰ γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηρία, καὶ τὰ κτήνη· αἴρετε αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς φορτίον κοπιῶντι ἐκλελυμένῳ,

2 Καὶ πεινῶντι, οὐκ ἰσχύοντι ἅμα, οἳ οὐ δυνήσονται σωθῆναι ἀπὸ πολέμου, αὐτοὶ δὲ αἰχμάλωτοι ἤχθησαν.

3 Ἀκούσατέ μου οἶκος τοῦ Ἰακὼβ, καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ αἰρόμενοι ἐκ κοιλίας, καὶ παιδευόμενοι ἐκ παιδίου

4 Ἕως γήρους· ἐγώ εἰμι, καὶ ἕως ἂν καταγηράσητε, ἐγώ εἰμι, ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν, ἐγὼ ἐποίησα, καὶ ἐγὼ ἀνήσω, ἐγὼ ἀναλήψομαι, καὶ σώσω ὑμᾶς.

5 Τίνι με ὡμοιώσατε; ἴδετε, τεχνάσασθε οἱ πλανώμενοι.

6 Οἱ συμβαλλόμενοι χρυ-

σίον ἐκ μαρσυππίου, καὶ ἀργύ-
ριον ἐν ζυγῷ, στήσουσιν ἐν σταθ-
μῷ, καὶ μισθωσάμενοι χρυσο-
χόον ἐποίησαν χειροποίητα, καὶ
κύψαντες προσκυνοῦσιν αὐτοῖς.
7 Αἴρουσιν αὐτὸ ἐπὶ τῶν ὤμων,
καὶ πορεύονται· ἐὰν δὲ θῶσιν
αὐτὸ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ, μένει,
οὐ μὴ κινηθῇ· καὶ ὃς ἐὰν βο-
ήσῃ πρὸς αὐτὸν, οὐ μὴ εἰσα-
κούσῃ, ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ σώσῃ
αὐτόν.
8 Μνήσθητε ταῦτα, καὶ στε-
νάξατε, μετανοήσατε οἱ πε-
πλανημένοι, ἐπιστρέψατε τῇ καρ-
δίᾳ,
9 Καὶ μνήσθητε τὰ πρότερα
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ
Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν
ἐμοῦ,
10 Ἀναγγέλλων πρότερον τὰ
ἔσχατα πρὶν γενέσθαι, καὶ
ἅμα συνετελέσθη· καὶ εἶπα,
Πᾶσα ἡ βουλή μου στήσεται,
καὶ πάντα ὅσα βεβούλευμαι,
ποιήσω·
11 Καλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν
πετεινὸν, καὶ ἀπὸ γῆς πόῤῥωθεν
περὶ ὧν βεβούλευμαι, ἐλάλησα,
καὶ ἤγαγον, ἔκτισα καὶ ἐποίησα,
ἤγαγον αὐτὸν, καὶ εὐόδωσα τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ.
12 Ἀκούσατέ μου οἱ ἀπολω-
λεκότες τὴν καρδίαν, οἱ μακρὰν
ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης.
13 Ἤγγισα τὴν δικαιοσύνην
μου, καὶ τὴν σωτηρίαν τὴν παρ' ἐμοῦ
οὐ βραδυνῶ· δέδωκα ἐν Σιὼν
σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ εἰς δόξ-
ασμα.

Κεφ. μζʹ. 47.

ΚΑΤΑΒΗΘΙ, κάθισον ἐπὶ
τὴν γῆν παρθένος θυγάτηρ
Βαβυλῶνος, κάθισον εἰς τὴν γῆν
θυγάτηρ Χαλδαίων, ὅτι οὐκέτι
προστεθήσῃ κληθῆναι ἁπαλὴ
καὶ τρυφερά.
2 Λάβε μύλον, ἄλεσον ἄ-
λευρον, ἀποκάλυψαι τὸ κατα-
κάλυμμά σου, ἀνακάλυψαι τὰς
πολιὰς, ἀνάσυρε τὰς κνήμας,
διάβηθι ποταμούς·
3 Ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰ-
σχύνη σου, φανήσονται οἱ ὀνει-
δισμοί σου· τὸ δίκαιον ἐκ σοῦ
λήψομαι, οὐκέτι μὴ παραδῶ
ἀνθρώποις.
4 Ὁ ῥυσάμενός σε Κύριος
σαβαὼθ, ὄνομα αὐτῷ Ἅγιος
Ἰσραήλ.
5 Κάθισον κατανενυγμένη,
εἴσελθε εἰς τὸ σκότος θύγατερ
Χαλδαίων, οὐκέτι μὴ κληθήσῃ
ἰσχὺς βασιλείας.
6 Παρωξύνθην ἐπὶ τῷ λαῷ
μου, ἐμίανας τὴν κληρονομίαν μου·
ἐγὼ ἔδωκα αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά
σου, σὺ δὲ οὐκ ἔδωκας αὐτοῖς
ἔλεος, τοῦ πρεσβυτέρου ἐβάρυνας
τὸν ζυγὸν σφόδρα,
7 Καὶ εἶπας, Εἰς τὸν αἰῶνα
ἔσομαι ἄρχουσα· οὐκ ἐνόησας

ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου, οὐδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα.

8 Νῦν δὲ ἄκουε ταῦτα τρυφερὰ, ἡ καθημένη, ἡ πεποιθυῖα, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, Ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα, οὐ καθιῶ χήρα, οὐδὲ γνώσομαι ὀρφανίαν.

9 Νῦν δὲ ἥξει ἐπὶ σὲ τὰ δύο ταῦτα ἐξαίφνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἀτεκνία καὶ χηρεία ἥξει ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ, ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου, ἐν τῇ ἰσχύϊ τῶν ἐπαοιδῶν σου σφόδρα,

10 Τῇ ἐλπίδι τῆς πονηρίας σου· σὺ γὰρ εἶπας, Ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα· γνῶθι, ἡ σύνεσις τούτων ἔσται, καὶ ἡ πορνεία σου σοὶ αἰσχύνη· καὶ εἶπας τῇ καρδίᾳ σου, Ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα.

11 Καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνῷς· βόθυνος, καὶ ἐμπεσῇ εἰς αὐτόν· καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ταλαιπωρία, καὶ οὐ μὴ δυνήσῃ καθαρὰ γενέσθαι· καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ἐξαπίνης ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνώσῃ.

12 Στῆθι νῦν ἐν ταῖς ἐπαοιδαῖς σου, καὶ ἐν τῇ πολλῇ φαρμακείᾳ σου, ἃ ἐμάνθανες ἐκ νεότητός σου, εἰ δυνήσῃ ὠφεληθῆναι.

13 Κεκοπίακας ἐν ταῖς βουλαῖς σου· στήτωσαν δὴ καὶ σωσάτωσάν σε οἱ ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ, οἱ ὁρῶντες τοὺς ἀστέρας ἀναγγειλάτωσάν σοι, τί μέλλει ἐπὶ σὲ ἔρχεσθαι.

14 Ἰδοὺ πάντες ὡς φρύγανα ἐπὶ πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ φλογός· ὅτι ἔχεις ἄνθρακας πυρός· κάθισαι ἐπ' αὐτοὺς,

15 Οὗτοι ἔσονταί σοι βοήθεια· ἐκοπίασας ἐν τῇ μεταβολῇ ἐκ νεότητος, ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν ἐπλανήθη, σοὶ δὲ οὐκ ἔσται σωτηρία.

Κεφ. μη'. 48.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα οἶκος Ἰακὼβ, οἱ κεκλημένοι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ, καὶ ἐξ Ἰούδα ἐξελθόντες, οἱ ὀμνύοντες τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, μιμνησκόμενοι οὐ μετὰ ἀληθείας, οὐδὲ μετὰ δικαιοσύνης,

2 Καὶ ἀντεχόμενοι τῷ ὀνόματι τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ ἐπὶ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ ἀντιστηριζόμενοι· Κύριος σαβαὼθ ὄνομα αὐτῷ.

3 Τὰ πρότερα ἔτι ἀνήγγειλα, καὶ ἐκ τοῦ στόματός μου ἐξῆλθε, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο· ἐξάπινα ἐποίησα, καὶ ἐπῆλθε.

4 Γινώσκω ὅτι σκληρὸς εἶ, καὶ νεῦρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου, καὶ τὸ μέτωπόν σου χαλκοῦν.

5 Καὶ ἀνήγγειλά σοι πάλαι

ἃ πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ σέ· ἀκουστόν
σοι ἐποίησα, μή ποτε εἴπης,
Ὅτι τὰ εἴδωλά μοι ἐποίησε,
κ) εἴπης, Ὅτι τὰ γλυπτὰ καὶ
τὰ χωνευτὰ ἐνετείλατό μοι.
6 Ἠκούσατε πάντα, κ) ὑμεῖς
οὐκ ἔγνωτε· ἀλλὰ ἀκουστά σοι
ἐποίησα τὰ καινὰ ἀπὸ τοῦ νῦν,
ἃ μέλλει γίνεσθαι· καὶ οὐκ
εἶπας,
7 Νῦν γίνεται, κ) οὐ πάλαι,
κ) οὐ προτέραις ἡμέραις ἤκου-
σας αὐτά· μὴ εἴπης, Ναὶ γι-
νώσκω αὐτά.
8 Οὔτε ἔγνως, οὔτε ἠπίσω,
οὔτε ἀπ᾽ ἀρχῆς ἤνοιξά σου τὰ
ὦτα· ἔγνων γὰρ, ὅτι ἀθετῶν
ἀθετήσεις, καὶ ἄνομος ἔτι ἐκ
κοιλίας κληθήσῃ.
9 Ἕνεκεν τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος
δείξω σοι τὸν θυμόν μου καὶ τὰ
ἔνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σὲ, ἵνα
μὴ ἐξολοθρεύσω σε.
10 Ἰδοὺ πέπρακά σε, οὐχ ἕ-
νεκεν ἀργυρίου· ἐξειλάμην δέ σε
ἐκ καμίνου πτωχείας.
11 Ἕνεκεν ἐμοῦ ποιήσω σοι,
ὅτι τὸ ἐμὸν ὄνομα βεβηλοῦται,
κ) τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω.
12 Ἄκουέ μου Ἰακὼβ, κ) Ἰσ-
ραὴλ ὃν ἐγὼ καλῶ· ἐγώ εἰμι
πρῶτος, κ) ἐγώ εἰμι εἰς τὸν
αἰῶνα.
13 Καὶ ἡ χείρ μου ἐθεμελί-
ωσε τὴν γῆν, κ) ἡ δεξιά μου ἐστε-
ρέωσε τὸν οὐρανόν· καλέσω αὐτοὺς,
κ) στήσονται ἅμα,
14 Καὶ συναχθήσονται πάν-
τες, κ) ἀκούσονται· τίς αὐτοῖς
ἀνήγγειλε ταῦτα; ἀγαπῶν σε
ἐποίησα τὸ θέλημά σου ἐπὶ
Βαβυλῶνα, τοῦ ἆραι σπέρμα
Χαλδαίων.
15 Ἐγὼ ἐλάλησα, ἐγὼ ἐκά-
λεσα, ἤγαγον αὐτὸν, κ) εὐώ-
δωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
16 Προσαγάγετε πρός με,
καὶ ἀκούσατε ταῦτα· οὐκ ἀπ᾽
ἀρχῆς ἐν κρυφῇ λελάληκα· ἡ-
νίκα ἐγένετο, ἐκεῖ ἤμην, κ) νῦν
Κύριος Κύριος ἀπέστειλέ με, κ)
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.
17 Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ ῥυ-
σάμενός σε, ἅγιος Ἰσραὴλ,
Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός σου, δέδειχά
σοι τοῦ εὑρεῖν σε τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πο-
ρεύσῃ ἐν αὐτῇ.
18 Καὶ εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν
μου, ἐγένετο ἂν ὡσεὶ ποταμὸς
ἡ εἰρήνη σου, κ) ἡ δικαιοσύνη
σου ὡς κῦμα θαλάσσης.
19 Καὶ ἐγένετο ἂν ὡς ἡ ἄμ-
μος τὸ σπέρμα σου, κ) τὰ ἔκ-
γονα τῆς κοιλίας σου ὡς ὁ χοῦς τῆς
γῆς· οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολοθρευ-
θῆς, οὐδὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνομά
σου ἐνώπιον ἐμοῦ.
20 Ἔξελθε ἐκ Βαβυλῶνος
φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων, φω-
νὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε, κ)
ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο, ἀναγ-
γείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς·

λέγετε, Ἐῤῥύσατο Κύριος τὸν
δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ·
21 Καὶ ἐὰν διψήσωσι, δι'
ἐρήμου ἄξει αὐτοὺς, ὕδωρ ἐκ πέ-
τρας ἐξάξει αὐτοῖς· σχισθή-
σεται πέτρα, καὶ ῥυήσεται ὕ-
δωρ, καὶ πίεται ὁ λαός μου.
22 Οὐκ ἔστι χαίρειν, λέγει
Κύριος, τοῖς ἀσεβέσιν.

Κεφ. μθ'. 49.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ μου νῆσοι, καὶ
προσέχετε ἔθνη, Διὰ χρό-
νου πολλοῦ στήσεται, λέγει Κύ-
ριος, ἐκ κοιλίας μητρός μου
ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου,
2 Καὶ ἔθηκε τὸ στόμα μου ὡς
μάχαιραν ὀξεῖαν, καὶ ὑπὸ τὴν
σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρυψέ
με· ἔθηκέ με ὡς βέλος ἐκλεκ-
τὸν, καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ
ἔκρυψέ με,
3 Καὶ εἶπέ μοι, Δοῦλός μου εἶ
σὺ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν σοὶ ἐνδοξα-
σθήσομαι.
4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Κενῶς ἐκο-
πίασα, εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν
ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου· διατοῦτο ἡ
κρίσις μου παρὰ Κυρίῳ, καὶ ὁ
πόνος μου ἐναντίον τοῦ Θεοῦ μου.
5 Καὶ νῦν οὕτω λέγει Κύριος,
ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δοῦλον
ἑαυτῷ, τοῦ συναγαγεῖν τὸν Ἰα-
κὼβ πρὸς αὐτὸν, καὶ Ἰσραήλ·
συναχθήσομαι καὶ δοξασθήσο-
μαι ἐναντίον Κυρίου, καὶ ὁ Θεός
μου ἔσται μοι ἰσχύς.
6 Καὶ εἶπέ μοι, Μέγα σοι
ἐστὶ τοῦ κληθῆναί σε παῖδά μου,
τοῦ στῆσαι τὰς φυλὰς Ἰακὼβ, καὶ
τὴν διασπορὰν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπι-
στρέψαι· ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς δια-
θήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ
εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐ-
σχάτου τῆς γῆς.
7 Οὕτως λέγει Κύριος, ὁ ῥυ-
σάμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ,
Ἁγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδελυσσόμενον
ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρ-
χόντων· βασιλεῖς ὄψονται αὐ-
τὸν, καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες,
καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ, ἕνεκεν
Κυρίου· ὅτι πιστός ἐστιν ὁ ἅγιος
Ἰσραὴλ, καὶ ἐξελεξάμην σε.
8 Οὕτως λέγει Κύριος, και-
ρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν
ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι,
καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς
διαθήκην ἐθνῶν τοῦ καταστῆσαι
τὴν γῆν, καὶ κληρονομῆσαι κλη-
ρονομίας ἐρήμους,
9 Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς,
Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκό-
τει, ἀνακαλυφθῆναι· ἐν πά-
σαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται,
καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ
νομὴ αὐτῶν.
10 Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ δι-
ψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς
ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὁ
ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει, καὶ
διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς.

11 Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδὸν, ϗ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς.

12 Ἰδοὺ οὗτοι πόῤῥωθεν ἥξουσιν, οὗτοι ἀπὸ Βοῤῥᾶ καὶ θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν.

13 Εὐφραίνεσθε οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη εὐφροσύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν.

14 Εἶπε δὲ Σιὼν, Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, ϗ ὅτι Κύριος ἐπελάθετό μου.

15 Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ ϗ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνὴ, ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, εἶπε Κύριος.

16 Ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἐζωγράφηκά σου τὰ τείχη, ϗ ἐνώπιόν μου εἶ διαπαντός.

17 Καὶ ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ ὑφ᾽ ὧν καθῃρέθης, καὶ οἱ ἐρημώσαντές σε ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ.

18 Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, ϗ ἴδε πάντας, ἰδοὺ συνήχθησαν ϗ ἦλθοσαν πρὸς σέ. Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι πάντας αὐτοὺς ὡς κόσμον ἐνδύσῃ, ϗ περιθήσεις αὐτοὺς ὡς κόσμον νύμφη.

19 Ὅτι τὰ ἔρημά σου ϗ τὰ κατεφθαρμένα ϗ πεπτωκότα, ὅτι νῦν στενοχωρήσει ἀπὸ τῶν κατοικούντων, ϗ μακρυνθήσονται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπίνοντές σε.

20 Ἐροῦσι γὰρ εἰς τὰ ὦτά σου οἱ υἱοί σου, οὓς ἀπολώλεκας, Στενός μοι ὁ τόπος, ποίησόν μοι τόπον ἵνα κατοικήσω..

21 Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἐγέννησέ μοι τούτους; ἐγὼ δὲ ἄτεκνος καὶ χήρα, τούτους δὲ τίς ἐξέθρεψέ μοι; ἐγὼ δὲ κατελείφθην μόνη, οὗτοι δέ μοι ποῦ ἦσαν;

22 Οὕτως λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ αἴρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν χεῖρά μου, ϗ εἰς τὰς νήσους ἀρῶ σύσσημόν μου, ϗ ἄξουσι τοὺς υἱούς σου ἐν κόλπῳ, τὰς δὲ θυγατέρας σου ἐπ᾽ ὤμων ἀροῦσι.

23 Καὶ ἔσονται βασιλεῖς τιθηνοί σου, αἱ δὲ ἄρχουσαι αὐτῶν τροφοί σου· ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς προσκυνήσουσί σε, ϗ τὸν χοῦν τῶν ποδῶν σου λείξουσι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος, καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται οἱ ὑπομένοντές με.

24 Μὴ λήψεταί τις παρὰ γίγαντος σκῦλα; ϗ ἐὰν αἰχμαλωτεύσῃ τις ἀδίκως, σωθήσεται;

25 Ὅτι οὕτω λέγει Κύριος, Ἐάν τις αἰχμαλωτεύσῃ γί-

γαύτας λήψεται σκῦλα· λαμ-
βάνων δὲ παρὰ ἰσχύοντος σω-
θήσεται· ἐγὼ δὲ τ͂ κρίσιν σου
κρινῶ, ϗ ἐγὼ τὲς υἱὲς σȣ ῥύ-
σομαι.
26 Καὶ φάγονται οἱ θλί-
ψαντές σε τὰς σάρκας αὐτῶν,
καὶ πίονται ὡς οἶνον νέον τὸ
αἷμα αὐτῶν, ϗ μεθυσθήσονται·
ϗ αἰσθανθήσεται πᾶσα σὰρξ,
ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε,
καὶ ἀντιλαμβανόμενος ἰσχύος
Ἰακώβ.

Κεφ. ν'. 50.

ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος,
Ποῖον τὸ βιβλίον τ͂ ἀπο-
στασίȣ τῆς μητρὸς ὑμῶν, ᾧ ἐξ-
απέστειλα αὐτήν; ἢ τίνι ὑπό-
χρεῳ πέπρακα ὑμᾶς; ἰδȣ ταῖς
ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐπράθητε, καὶ
ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν ἐξαπέστειλα
τ͂ μητέρα ὑμῶν.
2 Τί ὅτι ἦλθον, καὶ ȣκ ἦν
ἄνθρωπος; ἐκάλεσα, καὶ ȣκ
ἦν ὁ ὑπακȣ́ων; μὴ ȣκ ἰσχύει
ἡ χείρ μȣ τ͂ ῥύσασθαι; ἢ ȣκ
ἰσχύω τ͂ ἐξελέσθαι; ἰδȣ τῷ
ἐλεγμῷ μȣ ἐξερημώσω τ͂ θά-
λασσαν, καὶ θήσω ποταμȣ̀ς
ἐρήμȣς, καὶ ξηρανθήσονται οἱ
ἰχθύες αὐτῶν ἀπὸ τ͂ μὴ εἶναι
ὕδωρ, ϗ ἀποθανȣ̃νται ἐν δίψει.
3 Ἐνδύσω τ͂ ȣ̓ρανὸν σκότος,
ϗ ὡς σάκκον θήσω τὸ περιβό-
λαιον αὐτȣ̃.
4 Κύριος Κύριος δίδωσί μοι
γλῶσσαν παιδείας, τ͂ γνῶναι
ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον· ἔθηκέ
μοι πρωῒ, προσέθηκέ μοι ὠτίον
ἀκȣ́ειν,
5 Καὶ ἡ παιδεία Κυρίȣ Κυ-
ρίȣ ἀνοίγει μȣ τὰ ὦτα· ἐγὼ
δὲ ȣκ ἀπειθῶ, ȣ̓δὲ ἀντιλέγω.
6 Τὸν νῶτόν μȣ ἔδωκα εἰς
μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μȣ
εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσω-
πόν μȣ ȣκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰ-
σχύνης ἐμπτυσμάτων,
7 Καὶ Κύριος Κύριος βοηθός
μοι ἐγενήθη· διατȣ̃το ȣκ ἐνε-
τράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσ-
ωπόν μȣ ὡς στερεὰν πέτραν, ϗ
ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ,
8 Ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας
με· τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀν-
τιστήτω μοι ἅμα· ϗ τίς ὁ κρι-
νόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι.
9 Ἰδȣ Κύριος Κύριος βοη-
θήσει μοι· τίς κακώσει με;
ἰδȣ πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον
παλαιωθήσεσθε, ϗ σὴς κατα-
φάγεται ὑμᾶς.
10 Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβȣ́μενος
τ͂ Κύριον; ὑπακȣσάτω τ͂ φω-
νῆς τ͂ παιδὸς αὐτȣ̃· οἱ πορευό-
μενοι ἐν σκότει, ϗ ȣκ ἔστιν αὐ-
τοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίȣ, καὶ ἀντιστηρί-
σασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ.
11 Ἰδȣ πάντες ὑμεῖς πῦρ
καίετε, ϗ κατισχύετε φλόγα·
πορεύεσθε τῷ φωτὶ τ͂ πυρὸς

ὑμῶν, κ) τῇ φλογὶ ᾗ ἐξεκαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Κεφ. να'. 51.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ μȣ οἱ διώκοντες τὸ δίκαιον, κ) ζητȣ̃ντες τὸν Κύριον, ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν πέτραν, ἣν ἐλατομήσατε, κ) εἰς τὸν βόθυνον τȣ̃ λάκκȣ, ὃν ὠρύξατε.

2 Ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραὰμ, τὸν πατέρα ὑμῶν, κ) εἰς Σάῤῥαν τὴν ὠδίνȣσαν ὑμᾶς· ὅτι εἷς ἦν, κ) ἐκάλεσα αὐτὸν, κ) εὐλόγησα αὐτὸν, κ) ἠγάπησα αὐτὸν, καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν.

3 Καὶ σὲ νῦν παρακαλέσω Σιὼν, κ) παρεκάλεσα πάντα τὰ ἔρημα αὐτῆς, κ) θήσω τὰ ἔρημα αὐτῆς ὡς παράδεισον, κ) τὰ πρὸς δυσμὰς αὐτῆς ὡς παράδεισον Κυρίȣ· εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὑρήσȣσιν ἐν αὐτῇ, ἐξομολόγησιν κ) φωνὴν αἰνέσεως.

4 Ἀκȣ́σατέ μȣ, ἀκȣ́σατέ μȣ λαός μȣ, κ) οἱ βασιλεῖς πρὸς μὲ ἐνωτίσασθε, ὅτι νόμος παρ' ἐμȣ̃ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ κρίσις μȣ εἰς φῶς ἐθνῶν.

5 Ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μȣ, κ) ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ σωτήριόν μȣ, κ) εἰς τὸν βραχίονά μȣ ἔθνη ἐλπιȣ̃σιν· ἐμὲ νῆσοι ὑπομενȣ̃σι, κ) εἰς τὸν βραχίονά μȣ ἐλπιȣ̃σιν.

6 Ἄρατε εἰς τὸν ȣ̓ρανὸν τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς ὑμῶν, κ) ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν κάτω· ὅτι ὁ ȣ̓ρανὸς ὡς καπνὸς ἐστερεώθη, ἡ δὲ γῆ ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεται, οἱ δὲ κατοικȣ̃ντες ὥσπερ ταῦτα ἀποθανȣ̃νται, τὸ δὲ σωτήριόν μȣ εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, ἡ δὲ δικαιοσύνη μȣ οὐ μὴ ἐκλείπῃ.

7 Ἀκούσατέ μου οἱ εἰδότες κρίσιν, λαὸς οὗ ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν· μὴ φοβεῖσθε ὀνειδισμὸν ἀνθρώπων, καὶ τῷ φαυλισμῷ αὐτῶν μὴ ἡττᾶσθε.

8 Ὡς γὰρ ἱμάτιον βρωθήσεται ὑπὸ χρόνȣ, καὶ ὡς ἔρια βρωθήσεται ὑπὸ σητός· ἡ δὲ δικαιοσύνη μȣ εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, τὸ δὲ σωτήριόν μȣ εἰς γενεὰς γενεῶν.

9 Ἐξεγείρȣ ἐξεγείρȣ Ἱερȣσαλὴμ, κ) ἔνδυσαι τὴν ἰσχὺν τȣ̃ βραχίονός σȣ, ἐξεγείρȣ ὡς ἐν ἀρχῇ ἡμέρας, ὡς γενεὰ αἰῶνος.

10 Οὐ σὺ εἶ ἡ ἐρημȣ̃σα θάλασσαν, ὕδωρ ἀβύσσȣ πλῆθος; ἡ θεῖσα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεως ῥυομένοις

11 Καὶ λελυτρωμένοις; ὑπὸ γὰρ Κυρίȣ ἀποστραφήσονται, κ) ἥξȣσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης κ) ἀγαλλιάματος αἰωνίȣ· ἐπὶ κεφαλῆς γὰρ αὐτῶν αἴνεσις κ) εὐφροσύνη καταλήψεται αὐ-

τοὺς· ἀπέδρα ὀδύνη ϗ λύπη καὶ
στεναγμός.
12 Ἐγώ εἰμι, ἐγώ εἰμι ὁ
παρακαλῶν σε· γνῶθι τίς οὖσα
ἐφοβήθης ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ,
καὶ ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου, οἳ ὡσεὶ
χόρτος ἐξηράνθησαν.
13 Καὶ ἐπελάθου Θεὸν τὸν
ποιήσαντά σε, τὸν ποιήσαντα τὸν
οὐρανὸν ϗ θεμελιώσαντα τὴν γῆν·
ϗ ἐφόβου ἀεὶ πάσας τὰς ἡμέρας
τὸ πρόσωπον τοῦ θυμοῦ τοῦ θλί-
βοντός σε· ὃν τρόπον γὰρ ἐβου-
λεύσατο τοῦ ἆραί σε, ϗ νῦν ποῦ
ὁ θυμὸς τοῦ θλίβοντός σε;
14 Ἐν γὰρ τῷ σώζεσθαί σε
οὐ στήσεται, οὐδὲ χρονιεῖ,
15 Ὅτι ἐγὼ ὁ Θεός σου, ὁ
ταράσσων τὴν θάλασσαν, καὶ
ἠχῶν τὰ κύματα αὐτῆς· Κύ-
ριος σαβαὼθ ὄνομά μοι.
16 Θήσω τοὺς λόγους μου εἰς
τὸ στόμα σου, ϗ ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς
χειρός μου σκεπάσω σε, ἐν ᾗ
ἔστησα τὸν οὐρανὸν, ϗ ἐθεμελίωσα
τὴν γῆν· ϗ ἐρεῖ Σιὼν, Λαός μου
εἶ σύ.
17 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου, ἀνά-
στηθι Ἱερουσαλὴμ, ἡ πιοῦσα ἐκ
χειρὸς Κυρίου τὸ ποτήριον τοῦ
θυμοῦ αὐτοῦ· τὸ ποτήριον γὰρ
τῆς πτώσεως, τὸ κόνδυ τοῦ θυμοῦ
ἐξέπιες ϗ ἐξεκένωσας,
18 Καὶ οὐκ ἦν ὁ παρακαλῶν
σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων σου
ὧν ἔτεκες, ϗ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλαμ-
βανόμενος τῆς χειρός σου, οὐδὲ ἀπὸ
πάντων τῶν υἱῶν σου ὧν ὕψω-
σας.
19 Διὸ ταῦτα ἀντικείμενά
σοι, τίς συλλυπηθήσεταί σοι;
πτῶμα ϗ σύντριμμα, λιμὸς ϗ
μάχαιρα, τίς παρακαλέσει
σε;
20 Οἱ υἱοί σου οἱ ἀπορούμενοι,
οἱ καθεύδοντες ἐπ' ἄκρου πά-
σης ἐξόδου ὡς σευτλίον ἡμί-
εφθον, οἱ πλήρεις θυμοῦ Κυ-
ρίου, ἐκλελυμένοι διὰ Κυρίου τοῦ
Θεοῦ.
21 Διατοῦτο ἄκουε τεταπει-
νωμένη, καὶ μεθύουσα οὐκ ἀπὸ
οἴνου.
22 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ κρίνων τὸν λαὸν αὐτοῦ, Ἰδοὺ εἴ-
ληφα ἐκ τῆς χειρός σου τὸ ποτή-
ριον τῆς πτώσεως, τὸ κόνδυ τοῦ
θυμοῦ μου, ϗ οὐ προσθήσῃ ἔτι
πιεῖν αὐτό·
23 Καὶ δώσω αὐτὸ εἰς τὰς
χεῖρας τῶν ἀδικησάντων σε καὶ
τῶν ταπεινωσάντων σε, οἳ εἶπαν
τῇ ψυχῇ σου, Κύψον, ἵνα παρ-
έλθωμεν· ϗ ἔθηκας ἴσα τῇ γῇ
τὰ μέσα σου ἔξω τοῖς παραπο-
ρευομένοις.

Κεφ. νβ'. 52.

ΕΞΕΓΕΙΡΟΥ ἐξεγείρου Σι-
ὼν, ἔνδυσαι τὴν ἰσχύν σου
Σιὼν, ϗ σὺ ἔνδυσαι τὴν δόξαν
σου Ἱερουσαλὴμ πόλις ἡ ἁγία;
οὐκέτι προστεθήσεται διελθεῖν

διὰ σοῦ ἀπερίτμητος καὶ ἀκάθαρτος.

2 Ἐκτίναξαι τὸν χοῦν, ϗ ἀνάστηθι, κάθισον Ἱερουσαλὴμ, ἔκδυσαι τὸν δεσμὸν τοῦ τραχήλου σου ἡ αἰχμάλωτος θυγάτηρ Σιών.

3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Δωρεὰν ἐπράθητε, ϗ οὐ μετὰ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε.

4 Οὕτως λέγει Κύριος, Εἰς Αἴγυπτον κατέβη ὁ λαός μου τὸ πρότερον παροικῆσαι ἐκεῖ, καὶ εἰς Ἀσσυρίους βίᾳ ἤχθησαν.

5 Καὶ νῦν τί ἐστὲ ὧδε; τάδε λέγει Κύριος, Ὅτι ἐλήφθη ὁ λαός μου δωρεὰν, θαυμάζετε ϗ ὀλολύζετε· τάδε λέγει Κύριος, Δι᾽ ὑμᾶς διαπαντὸς τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι.

6 Διατοῦτο γνώσεται ὁ λαός μου τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι ἐγώ εἰμι αὐτὸς ὁ λαλῶν, πάρειμι.

7 Ὡς ὥρα ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν εἰρήνης, ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ, ὅτι ἀκουστὴν ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου, λέγων, Σιὼν βασιλεύσει σου ὁ Θεός.

8 Ὅτι φωνὴ τῶν φυλασσόντων σε ὑψώθη, καὶ τῇ φωνῇ ἅμα εὐφρανθήσονται· ὅτι ὀφθαλμοὶ πρὸς ὀφθαλμοὺς ὄψονται, ἡνίκα ἂν ἐλεήσῃ Κύριος τὴν Σιών.

9 Ῥηξάτω εὐφροσύνην ἅμα τὰ ἔρημα Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἠλέησε Κύριος αὐτὴν, καὶ ἐῤῥύσατο Ἱερουσαλήμ.

10 Καὶ ἀποκαλύψει Κύριος τὸν βραχίονα τὸν ἅγιον αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν, ϗ ὄψονται πάντα ἄκρα τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

11 Ἀπόστητε, ἀπόστητε, ἐξέλθατε ἐκεῖθεν, ϗ ἀκαθάρτου μὴ ἅψησθε, ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῆς, ἀφορίσθητε οἱ φέροντες τὰ σκεύη Κυρίου·

12 Ὅτι οὐ μετὰ ταραχῆς ἐξελεύσεσθε οὐδὲ φυγῇ πορεύσεσθε· προπορεύσεται γὰρ πρότερος ὑμῶν Κύριος, ϗ ὁ ἐπισυνάγων ὑμᾶς Θεὸς Ἰσραήλ.

13 Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου, ϗ ὑψωθήσεται, ϗ δοξασθήσεται σφόδρα.

14 Ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοὶ, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, ϗ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

15 Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ᾽ αὐτῷ, ϗ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν· ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, ϗ οἳ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι.

Κεφ. νγʹ. 53.

ΚΥΡΙΕ τίς ἐπίςευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; κ̀ ὁ βραχίων Κυρίȣ τίνι ἀπεκαλύφθη;

2 Ἀνηγγείλαμεν ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτȣ͂, ὡς ῥίζα ἐν γῇ διψώσῃ· ȣ̓κ ἔςιν εἶδος αὐτῷ, ȣ̓δὲ δόξα· κ̀ εἴδομεν αὐτὸν, κ̀ ȣ̓κ εἶχεν εἶδος ȣ̓δὲ κάλλος·

3 Ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτȣ͂ ἄτιμον, καὶ ἐκλεῖπον παρὰ τȣ̀ς υἱȣ̀ς τῶν ἀνθρώπων· ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέςραπται τὸ πρόσωπον αὐτȣ͂, ἠτιμάσθη, κ̀ ȣ̓κ ἐλογίσθη.

4 Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, κ̀ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, κ̀ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, κ̀ ἐν πληγῇ, κ̀ ἐν κακώσει.

5 Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκιςαι διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ᾽ αὐτὸν, τῷ μώλωπι αὐτȣ͂ ἡμεῖς ἰάθημεν.

6 Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν· ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτȣ͂ ἐπλανήθη· κ̀ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

7 Καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι ȣ̓κ ἀνοίγει τὸ ςόμα αὐτȣ͂· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τȣ͂ κείροντος ἄφωνος, ȣ̓τως ȣ̓κ ἀνοίγει τὸ ςόμα.

8 Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτȣ͂ ἤρθη, τὴν γενεὰν αὐτȣ͂ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτȣ͂, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τȣ͂ λαȣ͂ μȣ ἤχθη εἰς θάνατον.

9 Καὶ δώσω τȣ̀ς πονηρȣ̀ς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτȣ͂, καὶ τȣ̀ς πλȣσίȣς ἀντὶ τȣ͂ θανάτȣ αὐτȣ͂· ὅτι ἀνομίαν ȣ̓κ ἐποίησεν, ȣ̓δὲ δόλον ἐν τῷ ςόματι αὐτȣ͂·

10 Καὶ Κύριος βȣ́λεται καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς· ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον· κ̀ βȣ́λεται Κύριος

11 Ἀφελεῖν ἀπὸ τȣ͂ πόνȣ τῆς ψυχῆς αὐτȣ͂, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, κ̀ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιῶσαι δίκαιον εὖ δȣλεύοντα πολλοῖς, κ̀ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει.

12 Διατȣ͂το αὐτὸς κληρονομήσει πολλȣ̀ς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα· ἀνθ᾽ ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτȣ͂, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, κ̀ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, κ̀ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν παρεδόθη.

Κεφ. νδʹ. 54.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ ςεῖρα ἡ οὐ τίκτȣσα, ῥῆξον κ̀ βόησον ἡ ȣ̓κ ὠδίνȣσα, ὅτι πολλὰ τὰ

τέκνα τῆς ἐρήμε, μᾶλλον ἢ τῆς ἐχέσης τὸν ἄνδρα· εἶπε γὰρ Κύριος,

2 Πλάτυνον τὸν τόπον τῆς σκηνῆς σε, κὴ τῶν αὐλαιῶν σε, πῆξον, μὴ φείσῃ, μάκρυνον τὰ σχοινίσματά σε, κὴ τὲς πασσάλες σε κατίσχυσον,

3 Ἔτι εἰς τὰ δεξιὰ κὴ τὰ ἀριςερὰ ἐκπέτασον· κὴ τὸ σπέρμα σε ἔθνη κληρονομήσει, καὶ πόλεις ἠρημωμένας καἱοικιεῖς.

4 Μὴ φοβε͂, ὅτι κατησχύνθης, μηδὲ ἐντραπῇς, ὅτι ὠνειδίσθης, ὅτι αἰσχύνην αἰώνιον ἐπιλήσῃ, κὴ ὄνειδος τῆς χηρείας σε οὐ μὴ μνησθήσῃ ἔτι.

5 Ὅτι Κύριος ὁ ποιῶν σε, Κύριος σαβαὼθ ὄνομα αὐτῷ· κὴ ὁ ῥυσάμενός σε, αὐτὸς Θεὸς Ἰσραὴλ, πάσῃ τῇ γῇ κληθήσεται.

6 Οὐχ ὡς γυναῖκα καταλελειμμένην κὴ ὀλιγόψυχον κέκληκέ σε ὁ Κύριος, ἐδ᾽ ὡς γυναῖκα ἐκ νεότηἱος μεμισημένην, εἶπεν ὁ Θεός σε.

7 Χρόνον μικρὸν κατέλιπόν σε, κὴ μετ᾽ ἐλέες μεγάλε ἐλεήσω σε.

8 Ἐν θυμῷ μικρῷ ἀπέςρεψα τὸ πρόσωπόν με ἀπὸ σε͂, καὶ ἐν ἐλέει αἰωνίῳ ἐλεήσω σε, εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε Κύριος.

9 Ἀπὸ τε͂ ὕδατος τε͂ ἐπὶ Νῶε τε͂τό μοι ἐςί· καθότι ὤμοσα αὐτῷ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, τῇ γῇ μὴ θυμωθήσεσθαι ἐπὶ σοὶ ἔτι, μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σε

10 Τὰ ὄρη μεταςήσεσθαι, ἐδ᾽ οἱ βενοί σε μετακινηθήσονται· ἕτως ἐδὲ τὸ παρ᾽ ἐμε͂ σοι ἔλεος ἐκλείψει, ἐδὲ ἡ διαθήκη τῆς εἰρήνης σε οὐ μὴ μεταςῇ· εἶπε γὰρ ἵλεώς σοι Κύριε,

11 Ταπεινὴ κὴ ἀκατάςατος οὐ παρεκλήθης· ἰδὲ ἐγὼ ἑτοιμάζω σοι ἄνθρακα τὸν λίθον σε, καὶ τὰ θεμέλιά σε σάπφειρον,

12 Καὶ θήσω τὰς ἐπάλξεις σε ἴασπιν, καὶ τὰς πύλας σε λίθες κρυςάλλε, καὶ τὸν περίβολόν σε λίθες ἐκλεκτές·

13 Καὶ πάντας τὲς υἱές σε διδακτὲς Θεε͂, κὴ ἐν πολλῇ εἰρήνῃ τὰ τέκνα σε.

14 Καὶ ἐν δικαιοσύνῃ οἰκοδομηθήσῃ· ἀπέχε ἀπὸ ἀδίκε, κὴ οὐ φοβηθήσῃ, καὶ τρόμος ἐκ ἐγἱιεῖ σοι.

15 Ἰδὲ προσήλυτοι προσελεύσονἱαί σοι δι᾽ ἐμε͂, κὴ παροικήσεσί σοι, κὴ ἐπὶ σὲ καταφεύξονται.

16 Ἰδὲ ἐγὼ ἔκτισά σε, ἐχ ὡς χαλκεὺς φυσῶν ἄνθρακας, καὶ ἐκφέρων σκεῦος εἰς ἔργον· ἐγὼ δὲ ἔκτισά σε, ἐκ εἰς ἀπώλειαν φθεῖραι.

17 Πᾶν σκεῦος σκευαςὸν ἐπὶ

σὲ, οὐκ εὐοδώσω· καὶ πᾶσα φωνὴ ἀναστήσεται ἐπὶ σὲ εἰς κρίσιν, πάντας αὐτοὺς ἡττήσεις, οἱ δὲ ἔνοχοί σου ἔσονται ἐν αὐτῇ· ἔστι κληρονομία τοῖς θεραπεύουσι Κύριον· καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι δίκαιοι, λέγει Κύριος.

Κεφ. νε΄. 55.

ΟΙ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγετε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ.

2 Ἱνατί τιμᾶσθε ἀργυρίου, καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

3 Προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά.

4 Ἰδοὺ μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτὸν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἔθνεσιν.

5 Ἔθνη ἃ οὐκ οἴδασί σε, ἐπικαλέσονταί σε, καὶ λαοὶ οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε.

6 Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὑρίσκειν αὐτὸν, ἐπικαλέσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζῃ ὑμῖν,

7 Ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστραφήτω ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεται, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.

8 Οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαί μου ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος.

9 Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου.

10 Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὁ ὑετὸς ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν,

11 Οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδούς σου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου.

12 Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις.

13 Καὶ ἀντὶ τῆς ϛοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη· ἢ ἔϛαι Κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, ἢ ἐκ ἐκλείψει.

Κεφ. νϛ'. 56.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Φυλάσσεσθε κρίσιν, ἢ ποιήσατε δικαιοσύνην· ἤγγικε γὰρ τὸ σωτήριόν μου παραγίνεσθαι, καὶ τὸ ἔλεός μου ἀποκαλυφθῆναι.

2 Μακάριος ἀνὴρ ὁ ποιῶν ταῦτα, καὶ ἄνθρωπος ὁ ἀντεχόμενος αὐτῶν, καὶ φυλάσσων τὰ σάββατα μὴ βεβηλοῦν, ἢ διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτῦ μὴ ποιεῖν ἄδικα.

3 Μὴ λεγέτω ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσκείμενος πρὸς Κύριον, Ἀφοριεῖ με ἄρα Κύριος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἢ μὴ λεγέτω ὁ εὐνοῦχος, Ὅτι ξύλον ἐγώ εἰμι ξηρόν.

4 Τάδε λέγει Κύριος τοῖς εὐνούχοις, ὅσοι ἂν φυλάξωνται τὰ σάββατά μου, ἢ ἐκλέξωνται ἃ ἐγὼ θέλω, ἢ ἀντέχωνται τῆς διαθήκης μου,

5 Δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου, ἢ ἐν τῷ τείχει μου τόπον ὀνομαστὸν, κρείττω υἱῶν ἢ θυγατέρων, ὄνομα αἰώνιον δώσω αὐτοῖς, ἢ ἐκ ἐκλείψει·

6 Καὶ τοῖς ἀλλογενέσι τοῖς προσκειμένοις Κυρίῳ δουλεύειν αὐτῷ, ἢ ἀγαπᾷν τὸ ὄνομα Κυρίου, τοῦ εἶναι αὐτῷ εἰς δούλους ἢ δούλας· ἢ πάντας τοὺς φυλασσομένους τὰ σάββατά μου μὴ βεβηλοῦν, ἢ ἀντεχομένους τῆς διαθήκης μου,

7 Εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, ἢ εὐφρανῶ αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου· τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτῶν, ἢ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου· ὁ γὰρ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν,

8 Εἶπε Κύριος ὁ συνάγων τοὺς διεσπαρμένους Ἰσραὴλ, ὅτι συνάξω ἐπ' αὐτὸν συναγωγήν.

9 Πάντα τὰ θηρία τὰ ἄγρια, δεῦτε, φάγετε, πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

10 Ἴδετε, ὅτι ἐκτετύφλωνται πάντες, οὐκ ἔγνωσαν, κύνες ἐνεοὶ ἐ δυνήσονται ὑλακτεῖν, ἐνυπνιαζόμενοι κοίτην, φιλοῦντες νυϛάξαι.

11 Καὶ οἱ κύνες ἀναιδεῖς τῇ ψυχῇ, οὐκ εἰδότες πλησμονήν· καί εἰσι πονηροὶ οὐκ εἰδότες σύνεσιν, πάντες ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐξηκολούθησαν, ἕκαϛος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ.

Κεφ. νζ'. 57.

ΙΔΕΤΕ ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλετο, ἢ οὐδεὶς ἐκδέχεται τῇ

καρδία, καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται, κ̀ οὐδεὶς κατανοεῖ· ἀπὸ γὰρ προσώπȣ ἀδικίας ἦρται ὁ δίκαιος.

2 Ἔςαι ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφὴ αὐτȣ̃, ἦρται ἐκ τȣ̃ μέσȣ.

3 Ὑμεῖς δὲ προσαγάγετε ὧδε υἱοὶ ἄνομοι, σπέρμα μοιχῶν κ̀ πόρνης.

4 Ἐν τίνι ἐνετρυφήσατε; κ̀ ἐπὶ τίνα ἠνοίξατε τὸ ςόμα ὑμῶν; κ̀ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν; οὐχ ὑμεῖς ἐςὲ τέκνα ἀπωλείας; σπέρμα ἄνομον.

5 Οἱ παρακαλȣ̃ντες εἴδωλα ὑπὸ δένδρα δασέα, σφάζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν ταῖς φάραγξιν ἀναμέσον τῶν πετρῶν;

6 Ἐκείνη σȣ ἡ μερὶς, ȣ̃τός σȣ ὁ κλῆρος, κἀκείνοις ἐξέχεας σπονδὰς, κ̀ τούτοις ἀνήνεγκας θυσίας· ἐπὶ τȣ́τοις ȣ̃ν ȣ̓κ ὀργιςθήσομαι;

7 Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν κ̀ μετέωρον, ἐκεῖ σȣ ἡ κοίτη, καὶ ἐκεῖ ἀνεβίβασας θυσίας σȣ,

8 Καὶ ὀπίσω τῶν ςαθμῶν τῆς θύρας σȣ ἔθηκας μνημόσυνά σȣ· ᾤȣ, ὅτι ἐὰν ἀπ' ἐμȣ̃ ἀποςῇς, πλεῖόν τι ἕξεις; ἠγάπησας τοὺς κοιμωμένȣς μετὰ σοῦ,

9 Καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σȣ μετ' αὐτῶν, καὶ πολλοὺς ἐποίησας τοὺς μακρὰν ἀπὸ σȣ̃, καὶ ἀπέςειλας πρέσβεις ὑπὲρ τὰ ὅριά σȣ, καὶ ἐταπεινώθης ἕως ᾅδȣ.

10 Ταῖς πολυοδίαις σȣ ἐκοπίασας, καὶ οὐκ εἶπας, Παύσομαι ἐνισχύȣσα, ὅτι ἔπραξας ταῦτα, διατȣ̃το ȣ̓ κατεδεήθης μȣ σύ.

11 Τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφοβήθης, καὶ ἐψεύσω με, καὶ οὐκ ἐμνήσθης, ȣ̓δὲ ἔλαβές με εἰς τὴν διάνοιαν, ȣ̓δὲ εἰς τὴν καρδίαν σȣ; κ̀ ἐγώ σε ἰδὼν παρορῶ, κ̀ ἐμὲ ȣ̓κ ἐφοβήθης.

12 Καὶ ἐγὼ ἀπαγγελῶ τὴν δικαιοσύνην σȣ, καὶ τὰ κακά σȣ, ἃ ȣ̓κ ὠφελήσει σε,

13 Ὅταν ἀναβοήσῃς, ἐξελέσθωσάν σε ἐν τῇ θλίψει σȣ· τȣ́τȣς γὰρ πάντας ἄνεμος λήψεται, καὶ ἀποίσει καταιγίς· οἱ δὲ ἀντεχόμενοί μȣ κτήσονται γῆν, κ̀ κληρονομήσȣσι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μȣ·

14 Καὶ ἐρȣ̃σι, Καθαρίσατε ἀπὸ προσώπȣ αὐτȣ̃ ὁδȣ̀ς, καὶ ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδȣ̃ τοῦ λαȣ̃ μȣ.

15 Τάδε λέγει ὁ ὕψιςος, ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν τὸν αἰῶνα, Ἅγιος ἐν ἁγίοις, ὄνομα αὐτῷ, ὕψιςος ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, κ̀ ὀλιγοψύχοις διδȣ̀ς μακροθυμίαν, κ̀ διδȣ̀ς ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν.

16 Οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκδικήσω

ὑμᾶς, οὐδὲ διαπαντὸς ὀργισθή-
σομαι ὑμῖν· πνεῦμα γὰρ παρ'
ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ πνοὴν πᾶ-
σαν ἐγὼ ἐποίησα.
17 Δι' ἁμαρτίαν βραχύ τι
ἐλύπησα αὐτὸν, καὶ ἐπάταξα
αὐτὸν, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσω-
πόν μου ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐλυπήθη,
καὶ ἐπορεύθη στυγνὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ.
18 Τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἑώρακα,
καὶ ἰασάμην αὐτὸν, καὶ παρεκά-
λεσα αὐτὸν, καὶ ἔδωκα αὐτῷ
παράκλησιν ἀληθινὴν,
19 Εἰρήνην ἐπ' εἰρήνη τοῖς
μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγὺς οὖσι· καὶ
εἶπε Κύριος, Ἰάσομαι αὐτοὺς,
20 Οἱ δὲ ἄδικοι κλυδωνισθή-
σονται, καὶ ἀναπαύσασθαι οὐ
δυνήσονται.
21 Οὐκ ἔστι χαίρειν τοῖς ἀσε-
βέσιν, εἶπεν ὁ Θεός.

Κεφ. νη'. 58.

ΑΝΑΒΟΗΣΟΝ ἐν ἰσχύϊ,
καὶ μὴ φείσῃ, ὡς σάλπιγγι
ὕψωσον τὴν φωνήν σου καὶ ἀνάγ-
γειλον τῷ λαῷ μου τὰ ἁμαρ-
τήματα αὐτῶν, καὶ τῷ οἴκῳ Ἰα-
κὼβ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.
2 Ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ζη-
τοῦσι, καὶ γνῶναί μου τὰς ὁδοὺς
ἐπιθυμοῦσιν, ὡς λαὸς δικαιο-
σύνην πεποιηκὼς καὶ κρίσιν Θεοῦ
αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλελοιπώς· αἰ-
τοῦσί με νῦν κρίσιν δικαίαν,
καὶ ἐγγίζειν Θεῷ ἐπιθυμοῦσι,
3 Λέγοντες, Τί ὅτι ἐνηστεύ-
σαμεν, καὶ οὐκ εἶδες; ἐταπει-
νώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ
οὐκ ἔγνως; ἐν γὰρ ταῖς ἡμέ-
ραις τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὑρίσκετε
τὰ θελήματα ὑμῶν, καὶ πάν-
τας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπο-
νύσσετε.
4 Εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας
νηστεύετε, καὶ τύπτετε πυγμαῖς
ταπεινὸν, ἱνατί μοι νηστεύετε
ὡς σήμερον, ἀκουσθῆναι ἐν κραυ-
γῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν;
5 Οὐ ταύτην τὴν νηστείαν
ἐξελεξάμην, καὶ ἡμέραν ταπει-
νοῦν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
οὐδ' ἂν κάμψῃς ὡς κρίκον τὸν
τράχηλόν σου, καὶ σάκκον καὶ
σποδὸν ὑποστρώσῃ, οὐδ' οὕτω κα-
λέσετε νηστείαν δεκτήν.
6 Οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν ἐξε-
λεξάμην, λέγει Κύριος· ἀλλὰ
λύε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας,
διάλυε στραγγαλιὰς βιαίων συν-
αλλαγμάτων, ἀπόστελλε τε-
θραυσμένους ἐν ἀφέσει, καὶ πᾶ-
σαν συγγραφὴν ἄδικον διά-
σπα.
7 Διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρ-
τον σου, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους
εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐὰν
ἴδῃς γυμνὸν, περίβαλε, καὶ
ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ σπέρματός σου
οὐχ ὑπερόψει.
8 Τότε ῥαγήσεται πρώϊμον
τὸ φῶς σου, καὶ τὰ ἰάματά σου

ταχὺ ἀνατελεῖ· κὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου, κὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ περιστελεῖ σε.

9 Τότε βοήσῃ, καὶ ὁ Θεὸς εἰσακούσεταί σου, ἔτι λαλοῦντός σου ἐρεῖ, Ἰδοὺ πάρειμι· ἐὰν ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον, καὶ χειροτονίαν, καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ,

10 Καὶ δῷς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου, κὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, κὶ τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρία,

11 Καὶ ἔσαι ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ διαπαντός· κὶ ἐμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, κὶ τὰ ὀςᾶ σου πιανθήσεται· κὶ ἔσαι ὡς κῆπος μεθύων, καὶ ὡς πηγὴ ἣν μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ·

12 Καὶ οἰκοδομηθήσονταί σου αἱ ἔρημοι αἰώνιοι, κὶ ἔσαι τὰ θεμέλιά σου αἰώνια γενεῶν γενεαῖς, κὶ κληθήσῃ οἰκοδόμος φραγμῶν, καὶ τὰς τρίβους σου ἀναμέσον παύσεις.

13 Ἐὰν ἀποςρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματά σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ, κὶ καλέσεις τὰ σάββατα τρυφερὰ, ἅγια τῷ Θεῷ· οὐκ ἀρεῖς τὸν πόδα σου ἐπ' ἔργῳ, οὐδὲ λαλήσεις λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ ςόματός σου,

14 Καὶ ἔσῃ πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον· κὶ ἀναβιβάσει σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, κὶ ψωμιεῖ σε τὴν κληρονομίαν Ἰακὼβ τοῦ πατρός σου· τὸ γὰρ ςόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Κεφ. νθ'. 59.

ΜΗ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ Κυρίου τοῦ σῶσαι; ἢ ἐβάρυνε τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι;

2 Ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διιςῶσιν ἀναμέσον ὑμῶν κὶ ἀναμέσον τοῦ Θεοῦ, κὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέςρεψε τὸ πρόσωπον ἀφ' ὑμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι.

3 Αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν μεμολυσμέναι αἵματι, κὶ οἱ δάκτυλοι ὑμῶν ἐν ἁμαρτίαις, τὰ δὲ χείλη ὑμῶν ἐλάλησεν ἀνομίαν, κὶ ἡ γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν μελετᾷ.

4 Οὐθεὶς λαλεῖ δίκαια, οὐδέ ἐςι κρίσις ἀληθινή· πεποίθασιν ἐπὶ ματαίοις, καὶ λαλοῦσι κενὰ, ὅτι κύουσι πόνον, κὶ τίκτουσιν ἀνομίαν.

5 Ὠὰ ἀσπίδων ἔρρηξαν, καὶ ἱςὸν ἀράχνης ὑφαίνουσι, καὶ ὁ μέλλων τῶν ᾠῶν αὐτῶν φαγεῖν, συντρίψας οὔριον, εὗρε κὶ ἐν αὐτῷ βασιλίσκον.

6 Ὁ ἱςὸς αὐτῶν οὐκ ἔσαι εἰς ἱμάτιον, οὐδὲ μὴ περιβάλωνται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν, ἔργα ἀνομίας.

7 Οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν τρέχουσι, ταχινοὶ ἐκχέαι αἷμα, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν, διαλογισμοὶ ἀπὸ φόνων· σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν,

8 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οἴδασι, καὶ οὐκ ἔστι κρίσις ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν διεστραμμέναι, ἃς διοδεύουσι, καὶ οὐκ οἴδασιν εἰρήνην.

9 Διατοῦτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς δικαιοσύνη· ὑπομεινάντων αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς σκότος, μείναντες αὐγὴν ἐν ἀωρίᾳ περιεπάτησαν.

10 Ψηλαφήσουσιν ὡς τυφλοὶ τοῖχον, καὶ ὡς οὐχ ὑπαρχόντων ὀφθαλμῶν ψηλαφήσουσι· καὶ πεσοῦνται ἐν μεσημβρίᾳ ὡς ἐν μεσονυκτίῳ, ὡς ἀποθνήσκοντες στενάξουσιν·

11 Ὡς ἄρκος καὶ ὡς περιστερὰ ἅμα πορεύσονται· ἀνεμείναμεν κρίσιν, καὶ οὐκ ἔστι σωτηρία, μακρὰν ἀφέστηκεν ἀφ' ἡμῶν.

12 Πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνομία ἐναντίον σου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν· αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν, καὶ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἔγνωμεν.

13 Ἠσεβήσαμεν καὶ ἐψευσάμεθα, καὶ ἀπέστημεν ὄπισθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἐλαλήσαμεν ἄδικα, καὶ ἠπειθήσαμεν· ἐκύομεν, καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδίκους·

14 Καὶ ἀπεστήσαμεν ὀπίσω τὴν κρίσιν, καὶ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀφέστηκεν· ὅτι κατηναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια, καὶ δι' εὐθείας οὐκ ἐδύναντο διελθεῖν.

15 Καὶ ἡ ἀλήθεια ἦρται, καὶ μετέστησαν τὴν διάνοιαν τοῦ συνιέναι· καὶ εἶδε Κύριος, καὶ οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ, ὅτι οὐκ ἦν κρίσις.

16 Καὶ εἶδε, καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ, καὶ κατενόησε, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιληψόμενος· καὶ ἠμύνατο αὐτοὺς τῷ βραχίονι αὐτοῦ, καὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ ἐστηρίσατο.

17 Καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα, καὶ περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ περιεβάλετο ἱμάτιον ἐκδικήσεως, καὶ τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,

18 Ὡς ἀνταποδώσων ἀνταπόδοσιν ὄνειδος τοῖς ὑπεναντίοις.

19 Καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ δυσμῶν τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου τὸ ὄνομα τὸ ἔνδοξον· ἥξει γὰρ ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὀργὴ παρὰ Κυρίου, ἥξει μετὰ θυμοῦ.

20 Καὶ ἥξει ἕνεκεν Σιὼν ὁ ῥυόμενος, καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.

ταχὺ ἀνατελεῖ, ϗ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου, ϗ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ περιστελεῖ σε.

9 Τότε βοήσῃ, καὶ ὁ Θεὸς εἰσακούσεταί σου, ἔτι λαλοῦντός σου ἐρεῖ, Ἰδοὺ πάρειμι· ἐὰν ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον, καὶ χειροτονίαν, καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ,

10 Καὶ δῷς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου, ϗ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, ϗ τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρία,

11 Καὶ ἔσται ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ διαπαντός· ϗ ἐμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, ϗ τὰ ὀστᾶ σου πιανθήσεται· ϗ ἔσται ὡς κῆπος μεθύων, καὶ ὡς πηγὴ ἣν μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ·

12 Καὶ οἰκοδομηθήσονταί σου αἱ ἔρημοι αἰώνιοι, ϗ ἔσται τὰ θεμέλιά σου αἰώνια γενεῶν γενεαῖς, ϗ κληθήσῃ οἰκοδόμος φραγμῶν, καὶ τὰς τρίβους σου ἀναμέσον παύσεις.

13 Ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματά σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ, ϗ καλέσεις τὰ σάββατα τρυφερὰ, ἅγια τῷ Θεῷ· οὐκ ἀρεῖς τὸν πόδα σου ἐπ᾽ ἔργῳ, οὐδὲ λαλήσεις λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ στόματός σου,

14 Καὶ ἔσῃ πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον· ϗ ἀναβιβάσει σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, ϗ ψωμιεῖ σε τὴν κληρονομίαν Ἰακὼβ τοῦ πατρός σου· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Κεφ. νθ΄. 59.

ΜΗ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ Κυρίου τοῦ σῶσαι; ἢ ἐβάρυνε τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι;

2 Ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διϊστῶσιν ἀναμέσον ὑμῶν ϗ ἀναμέσον τοῦ Θεοῦ, ϗ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον ἀφ᾽ ὑμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι.

3 Αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν μεμολυσμέναι αἵματι, ϗ οἱ δάκτυλοι ὑμῶν ἐν ἁμαρτίαις, τὰ δὲ χείλη ὑμῶν ἐλάλησεν ἀνομίαν, ϗ ἡ γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν μελετᾷ.

4 Οὐθεὶς λαλεῖ δίκαια, οὐδὲ ἔστι κρίσις ἀληθινή· πεποίθασιν ἐπὶ ματαίοις, καὶ λαλοῦσι κενὰ, ὅτι κύουσι πόνον, ϗ τίκτουσιν ἀνομίαν.

5 Ὠὰ ἀσπίδων ἔρρηξαν, καὶ ἱστὸν ἀράχνης ὑφαίνουσι, καὶ ὁ μέλλων τῶν ὠῶν αὐτῶν φαγεῖν, συντρίψας οὔριον, εὗρε ϗ ἐν αὐτῷ βασιλίσκον.

6 Ὁ ἱστὸς αὐτῶν οὐκ ἔσται εἰς ἱμάτιον, οὐδὲ μὴ περιβάλωνται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν, ἔργα ἀνομίας.

7 Οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν τρέχȣσι, ταχινοὶ ἐκχέαι αἷμα, ϗ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν, διαλογισμοὶ ἀπὸ φόνων· σύντριμμα ϗ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν,

8 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης ȣ̓κ οἴδασι, καὶ ȣ̓κ ἔςι κρίσις ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν διεςραμμέναι, ἃς διοδεύȣσι, ϗ ȣ̓κ οἴδασιν εἰρήνην.

9 Διατȣ̃το ἀπέςη ἡ κρίσις ἀπ' αὐτῶν, ϗ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτȣ̀ς δικαιοσύνη· ὑπομεινάντων αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς σκότος, μείναντες αὐγὴν ἐν ἀωρίᾳ περιεπάτησαν.

10 Ψηλαφήσȣσιν ὡς τυφλοὶ τοῖχον, ϗ ὡς ȣ̓χ ὑπαρχόντων ὀφθαλμῶν ψηλαφήσȣσι· καὶ πεσȣ̃νται ἐν μεσημβρίᾳ ὡς ἐν μεσονυκτίῳ, ὡς ἀποθνήσκοντες ςενάξȣσιν·

11 Ὡς ἄρκος ϗ ὡς περιςερὰ ἅμα πορεύσονται· ἀνεμείναμεν κρίσιν, ϗ ȣ̓κ ἔςι σωτηρία, μακρὰν ἀφέςηκεν ἀφ' ἡμῶν.

12 Πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνομία ἐναντίον σȣ, ϗ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέςησαν ἡμῖν· αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν, ϗ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἔγνωμεν.

13 Ἠσεβήσαμεν ϗ ἐψευσάμεθα, ϗ ἀπέςημεν ὄπισθεν τȣ̃ Θεȣ̃ ἡμῶν· ἐλαλήσαμεν ἄδικα, ϗ ἠπειθήσαμεν· ἐκύομεν, καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγȣς ἀδίκȣς·

14 Καὶ ἀπεςήσαμεν ὀπίσω τὴν κρίσιν, ϗ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀφέςηκεν· ὅτι κατηναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια, ϗ δι' εὐθείας ȣ̓κ ἐδύναντο διελθεῖν.

15 Καὶ ἡ ἀλήθεια ἦρται, ϗ μετέςησαν τὴν διάνοιαν τȣ̃ συνιέναι· καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ȣ̓κ ἤρεσεν αὐτῷ, ὅτι ȣ̓κ ἦν κρίσις.

16 Καὶ εἶδε, ϗ ȣ̓κ ἦν ἀνὴρ, ϗ κατενόησε, ϗ ȣ̓κ ἦν ὁ ἀντιληψόμενος· ϗ ἠμύνατο αὐτȣ̀ς τῷ βραχίονι αὐτȣ̃, ϗ τῇ ἐλεημοσύνῃ ἐςηρίσατο.

17 Καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα, ϗ περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίȣ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ϗ περιεβάλετο ἱμάτιον ἐκδικήσεως, ϗ τὸ περιβόλαιον αὐτȣ̃,

18 Ὡς ἀνταποδώσων ἀνταπόδοσιν ὄνειδος τοῖς ὑπεναντίοις.

19 Καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ δυσμῶν τὸ ὄνομα Κυρίȣ, ϗ οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίȣ τὸ ὄνομα τὸ ἔνδοξον· ἥξει γὰρ ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὀργὴ παρὰ Κυρίȣ, ἥξει μετὰ θυμȣ̃.

20 Καὶ ἥξει ἕνεκεν Σιὼν ὁ ῥυόμενος, ϗ ἀποςρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.

21 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ'
ἐμȣ̃ διαθήκη, εἶπε Κύριος· τὸ
πνεῦμα τὸ ἐμὸν, ὅ ἐςιν ἐπὶ
σοὶ, ϗ τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκα εἰς
τὸ ςόμα σȣ, οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ
τȣ̃ ςόματός σȣ, ϗ ἐκ τȣ̃ ςόματος
τȣ̃ σπέρματός σȣ· εἶπε γὰρ
Κύριος ἀπὸ τȣ̃ νῦν καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα.

Κεφ. ξ'. 60.

ΦΩΤΙΖΟΥ φωτίζȣ Ἱερȣσαλὴμ, ἥκει γάρ σȣ τὸ φῶς,
ϗ ἡ δόξα Κυρίȣ ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν.

2 Ἰδȣ̀ σκότος καλύψει γῆν,
καὶ γνόφος ἐπ' ἔθνη, ἐπὶ δὲ σὲ
φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα
αὐτȣ̃ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται.

3 Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς
τῷ φωτί σȣ, ϗ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σȣ.

4 Ἆρον κύκλῳ τȣ̀ς ὀφθαλμȣ́ς μȣ, ϗ ἴδε συνηγμένα τὰ
τέκνα σου· ἥκασι πάντες οἱ
υἱοί σȣ μακρόθεν, ϗ αἱ θυγατέρες σȣ ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται.

5 Τότε ὄψῃ, ϗ φοβηθήσῃ, ϗ
ἐκςήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλȣ̃τος θαλάσσης, ϗ ἐθνῶν ϗ λαῶν, ϗ ἥξȣσί
σοι

6 Ἀγέλαι καμήλων, ϗ καλύψȣσί σε κάμηλοι Μαδιὰμ
καὶ Γαιφά· πάντες ἐκ Σαβὰ
ἥξȣσι φέροντες χρυσίον, ϗ λίβανον οἴσȣσι, ϗ τὸ σωτήριον
Κυρίȣ εὐαγγελιȣ̃νται.

7 Καὶ πάντα τὰ πρόβατα
Κηδὰρ συναχθήσονται, ϗ κριοὶ
Ναβαιὼθ ἥξȣσι, ϗ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαςήριόν μȣ, ϗ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μȣ δοξασθήσεται.

8 Τίνες οἵδε, ὡς νεφέλαι πέτανται, ϗ ὡσεὶ περιςεραὶ σὺν
νοσσοῖς ἐπ' ἐμέ;

9 Ἐμὲ αἱ νῆσοι ὑπέμειναν,
ϗ πλοῖα Θαρσὶς ἐν πρώτοις,
ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σȣ μακρόθεν, ϗ τὸν ἄργυρον ϗ τὸν χρυσὸν
αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ
ὄνομα Κυρίȣ τὸ ἅγιον, ϗ διὰ
τὸ τὸ ἅγιον τȣ̃ Ἰσραὴλ ἔνδοξον
εἶναι.

10 Καὶ οἰκοδομήσȣσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σȣ, ϗ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραςήσονταί
σοι· διὰ γὰρ ὀργήν μȣ ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεον ἠγάπησά σε.

11 Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ
πύλαι σȣ διαπαντὸς, ἡμέρας ϗ
νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν, ϗ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένȣς.

12 Τὰ γὰρ ἔθνη ϗ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσȣσί
σοι, ἀπολȣ̃νται, καὶ τὰ ἔθνη
ἐρημίᾳ ἐρημωθήσεται.

13 Καὶ ἡ δόξα τȣ̃ Λιβάνȣ
πρὸς σὲ ἥξει, ἐν κυπαρίσσῳ ϗ

πεύκη ϗ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τ̃ τόπον τ̃ ἅγιόν μȣ.

14 Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ ταπεινωσάντων σε, ϗ παροξυνάντων σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Σιὼν ἁγίȣ Ἰσραήλ·

15 Διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην ϗ μεμισημένην, ϗ ȣ̓κ ἦν ὁ βοηθῶν· ϗ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς.

16 Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, ϗ πλȣ̃τον βασιλέων φάγεσαι, ϗ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, ϗ ἐξαιρȣ́μενός σε Θεὸς Ἰσραήλ.

17 Καὶ ἀντὶ χαλκȣ̃ οἴσω σοι χρυσίον, ἀντὶ δὲ σιδήρȣ οἴσω σοι ἀργύριον, ἀντὶ δὲ ξύλων οἴσω σοι χαλκὸν, ἀντὶ δὲ λίθων, σίδηρον· καὶ δώσω τȣ̀ς ἄρχοντάς σȣ ἐν εἰρήνῃ, ϗ τȣ̀ς ἐπισκόπȣς σȣ ἐν δικαιοσύνῃ.

18 Καὶ ȣ̓κ ἀκȣσθήσεται ἔτι ἀδικία ἐν τῇ γῇ σȣ, ȣ̓δὲ σύντριμμα, ȣ̓δὲ ταλαιπωρία ἐν τοῖς ὁρίοις σȣ, ἀλλὰ κληθήσεται Σωτήριον τὰ τείχη σȣ, ϗ αἱ πύλαι σȣ Γλύμμα.

19 Καὶ ȣ̓κ ἔςαι σοι ἔτι ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας, ȣ̓δὲ ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σου τὴν νύκτα, ἀλλ᾽ ἔςαι σοι Κύριος φῶς αἰώνιον, καὶ ὁ Θεὸς δόξα σου.

20 Οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός σοι, ϗ ἡ σελήνη σοι ȣ̓κ ἐκλείψει· ἔςαι γάρ σοι Κύριος φῶς αἰώνιον, ϗ ἀναπληρωθήσονται αἱ ἡμέραι τ̃ πένθȣς σȣ.

21 Καὶ ὁ λαός σȣ πᾶς δίκαιος, δι᾽ αἰῶνος κληρονομήσȣσι τ̃ γῆν, φυλάσσων τὸ φύτευμα ἔργα χειρῶν αὐτȣ̃ εἰς δόξαν.

22 Ὁ ὀλιγοςὸς ἔςαι εἰς χιλιάδας, ϗ ὁ ἐλάχιςος εἰς ἔθνος μέγα· ἐγὼ Κύριος κατὰ καιρὸν συνάξω αὐτȣ́ς.

Κεφ. ξα΄. 61.

ΠΝΕΥΜΑ Κυρίȣ ἐπ᾽ ἐμὲ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέςαλκέ με, ἰάσασθαι τȣ̀ς συντετριμμένȣς τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, ϗ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,

2 Καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίȣ δεκτὸν, ϗ ἡμέραν ἀνταποδόσεως, παρακαλέσαι πάντας τȣ̀ς πενθȣ̃ντας,

3 Δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιὼν αὐτοῖς δόξαν ἀντὶ σποδȣ̃, ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθȣ̃σι, κατὰ ςολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· ϗ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίȣ εἰς δόξαν.

4 Καὶ οἰκοδομήσȣσιν ἐρήμȣς αἰωνίας, ἐξηρημωμένας πρότερον ἐξαναςήσȣσι, ϗ καινιȣ̃σι

πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημωμένας εἰς γενεάς.

5 Καὶ ἥξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες, καὶ ἀμπελουργοί.

6 Ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ, ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε.

7 Οὕτως ἐκ δευτέρας κληρονομήσουσι τὴν γῆν, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν.

8 Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν ἁρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίοις, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς.

9 Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· πᾶς ὁ ὁρῶν αὐτοὺς, ἐπιγνώσεται αὐτοὺς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα ηὐλογημένον ὑπὸ Θεοῦ.

10 Καὶ εὐφροσύνῃ εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον. Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης, ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

11 Καὶ ὡς γῆν αὔξουσαν τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν.

Κεφ. ξβʹ. 62.

ΔΙΑ Σιὼν οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται.

2 Καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομα τὸ καινὸν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό.

3 Καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου.

4 Καὶ οὐκέτι κληθήσῃ Καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται ἔτι Ἔρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται, Θέλημα ἐμὸν, καὶ τῇ γῇ σου, Οἰκουμένη, ὅτι εὐδόκησε Κύριος ἐν σοὶ, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται.

5 Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοί σου· καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

6 Καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν σου Ἱερουσαλὴμ κατέστησα φύλακας ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα, οἳ διὰ τέλους οὐ σιω-

πίσονται μιμνησκόμενοι Κυ-
ρίου.
7 Οὐκ ἔστι γὰρ ὑμῖν ὅμοιος
ἐὰν διορθώσῃ, ϗ ποιήσῃ Ἱε-
ρουσαλὴμ γαυρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς.
8 Ὤμοσε Κύριος κατὰ τῆς
δόξης αὐτοῦ, ϗ κατὰ τῆς ἰσχύος
τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, Εἰ ἔτι δώ-
σω τὸν σῖτόν σου, ϗ τὰ βρώματά
σου τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ εἰ ἔτι
πίονται υἱοὶ ἀλλότριοι τὸν οἶνόν
σου, ἐφ᾽ ᾧ ἐμόχθησας.
9 Ἀλλ᾽ οἱ συναγαγόντες φά-
γονται αὐτὰ, ϗ αἰνέσουσι Κύ-
ριον, ϗ οἱ συναγαγόντες πί-
ονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεσι
ταῖς ἁγίαις μου.
10 Πορεύεσθε διὰ τῶν πυλῶν
μου, ϗ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου,
ϗ τοὺς λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ διαῤῥί-
ψατε, ἐξάρατε σύσσημον εἰς
τὰ ἔθνη.
11 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἐποίησεν
ἀκουστὸν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· εἴ-
πατε τῇ θυγατρὶ Σιὼν, Ἰδοὺ ὁ
σωτήρ σοι παραγίγνεται ἔχων
τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν, ϗ τὸ ἔργον
αὐτοῦ πρὸ προσώπου αὐτοῦ.
12 Καὶ καλέσει αὐτὸν Λαὸν
ἅγιον, λελυτρωμένον ὑπὸ Κυ-
ρίου· σὺ δὲ κληθήσῃ Ἐπιζη-
τουμένη πόλις, ϗ οὐκ ἐγκατα-
λελειμμένη.

Κεφ. ξγ´. 63.

ΤΙΣ οὗτος ὁ παραγενόμενος
ἐξ Ἐδὼμ, ἐρύθημα ἱμα-
τίων ἐκ Βοσόρ; οὗτος ὡραῖος
ἐν στολῇ, βίᾳ μετὰ ἰσχύος;
Ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην
ϗ κρίσιν σωτηρίου.
2 Διατί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμά-
τια, ϗ τὰ ἐνδύματά σου ὡς
ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ;
3 Πλήρης καταπεπατημένης,
καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ᾽
ἐμοῦ, ϗ κατεπάτησα αὐτοὺς ἐν
θυμῷ μου, καὶ κατέθλασα αὐ-
τοὺς ὡς γῆν, ϗ κατήγαγον τὸ
αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν.
4 Ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως
ἐπῆλθεν αὐτοῖς, καὶ ἐνιαυτὸς
λυτρώσεως πάρεστι.
5 Καὶ ἐπέβλεψα, ϗ οὐκ ἦν
βοηθός· καὶ προσενόησα, καὶ
οὐθεὶς ἀντελαμβάνετο· ϗ ἐῤῥύ-
σατο αὐτοὺς ὁ βραχίων μου, ϗ
ὁ θυμός μου ἐπέστη.
6 Καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς τῇ
ὀργῇ μου, ϗ κατήγαγον τὸ αἷ-
μα αὐτῶν εἰς γῆν.
7 Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνή-
σθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἐν
πᾶσιν οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι·
Κύριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ
ἔλεος αὐτοῦ, ϗ κατὰ τὸ πλῆ-
θος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ.
8 Καὶ εἶπεν, Οὐχ ὁ λαός
μου; τέκνα οὐ μὴ ἀθετήσωσι·
ϗ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν.
9 Ἐκ πάσης θλίψεως αὐ-
τῶν· οὐ πρέσβυς, οὐδὲ ἄγγελος,

ἀλλ' αὐτὸς ἔσωσεν αὐτοὺς, διὰ
τὸ ἀγαπᾶν αὐτοὺς ϗ φείδεσθαι
αὐτῶν· αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐ-
τοὺς, ϗ ἀνέλαβεν αὐτοὺς, καὶ
ὕψωσεν αὐτοὺς πάσας τὰς ἡμέ-
ρας τοῦ αἰῶνος.
10 Αὐτοὶ δὲ ἠπείθησαν, καὶ
παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον αὐτοῦ· καὶ ἐςράφη αὐτοῖς
εἰς ἔχθραν, αὐτὸς ἐπολέμησεν
αὐτούς.
11 Καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰ-
ωνίων· Ποῦ ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς
θαλάσσης τὸν ποιμένα τῶν προ-
βάτων; ποῦ ἐςιν ὁ θεὶς ἐν αὐ-
τοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον;
12 Ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ Μω-
υσῆν, ὁ βραχίων τῆς δόξης αὐ-
τοῦ; κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ, ποιῆσαι ἑαυ-
τῷ ὄνομα αἰώνιον.
13 Ἤγαγεν αὐτοὺς δι' ἀβύσ-
σου, ὡς ἵππον δι' ἐρήμου, ϗ οὐκ
ἐκοπίασαν,
14 Καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου·
κατέβη πνεῦμα παρὰ Κυρίου,
ϗ ὡδήγησεν αὐτούς· οὕτως ἤγα-
γες τὸν λαόν σου ποιῆσαι σεαυ-
τῷ ὄνομα δόξης.
15 Ἐπίςρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
ϗ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου, ϗ
δόξης σου· ποῦ ἐςιν ὁ ζῆλός σου
καὶ ἡ ἰσχύς σου; ποῦ ἐςι τὸ
πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, ϗ οἰκτιρ-
μῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν;
16 Σὺ γὰρ εἶ πατὴρ ἡμῶν,
ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς,
ϗ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς,
ἀλλὰ σὺ Κύριε πατὴρ ἡμῶν
ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνο-
μά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐςι.
17 Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς Κύ-
ριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνας
τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φο-
βεῖσθαί σε; ἐπίςρεψον διὰ τοὺς
δούλους σου, διὰ τὰς φυλὰς τῆς
κληρονομίας σου,
18 Ἵνα μικρὸν κληρονομή-
σωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου.
19 Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ'
ἀρχῆς ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν,
οὐδὲ ἐκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ'
ἡμᾶς.

Κεφ. ξδ'. 64.

ΕΑΝ ἀνοίξῃς τὸν οὐρανὸν, τρό-
μος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη,
ϗ τακήσονται,
2 Ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου
πυρὸς τήκεται, ϗ κατακαύσει
πῦρ τοὺς ὑπεναντίους, ϗ φανερὸν
ἔςαι τὸ ὄνομά σου ἐν τοῖς ὑπε-
ναντίοις· ἀπὸ προσώπου σου ἔ-
θνη ταραχθήσονται,
3 Ὅταν ποιῇς τὰ ἔνδοξα·
τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη.
4 Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσα-
μεν, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν
εἶδον Θεὸν πλὴν σου, ϗ τὰ ἔρ-
γα σου, ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπο-
μένουσιν ἔλεον.
5 Συναντήσεται γὰρ τοῖς
ποιοῦσι τὸ δίκαιον, ϗ τῶν ὁδῶν

σου μνησθήσονται· ἰδοὺ σὺ ὠρ-
γίσθης, καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν·
διατοῦτο ἐπλανήθημεν,
6 Καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκά-
θαρτοι πάντες ἡμεῖς, ὡς ῥάκος
ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιο-
σύνη ἡμῶν· καὶ ἐξερρύημεν ὡς
φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν·
οὕτως ἄνεμος οἴσει ἡμᾶς.
7 Καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐπικαλού-
μενος τὸ ὄνομά σου, καὶ ὁ μνη-
σθεὶς ἀντιλαβέσθαι σου· ὅτι
ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ'
ἡμῶν, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς διὰ
τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.
8 Καὶ νῦν Κύριε πατὴρ ἡ-
μῶν σὺ, ἡμεῖς δὲ πηλὸς, ἔργα
τῶν χειρῶν σου πάντες.
9 Μὴ ὀργίζου ἡμῖν σφόδρα,
καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῇς ἁμαρ-
τιῶν ἡμῶν· καὶ νῦν ἐπίβλεψον,
ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς.
10 Πόλις τοῦ ἁγίου σου ἐγενήθη
ἔρημος, Σιὼν ὡς ἔρημος ἐγενή-
θη, Ἱερουσαλὴμ εἰς κατάραν.
11 Ὁ οἶκος τὸ ἅγιον ἡμῶν,
καὶ ἡ δόξα ἣν εὐλόγησαν οἱ πα-
τέρες ἡμῶν, ἐγενήθη πυρίκαυ-
στος, καὶ πάντα ἔνδοξα ἡμῶν
συνέπεσε.
12 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις
ἀνέσχου Κύριε, καὶ ἐσιώπησας,
καὶ ἐταπείνωσας ἡμᾶς σφόδρα.

Κεφ. ξε'. 65.

ΕΜΦΑΝΗΣ ἐγενήθην τοῖς
ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν, εὑρέ-
θην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν· εἶ-
πα, Ἰδοὺ εἰμι τῷ ἔθνει, οἳ οὐκ
ἐκάλεσάν μου τὸ ὄνομα.
2 Ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς
μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν
ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα, τοῖς
πορευομένοις ὁδῷ οὐ καλῇ, ἀλλ'
ὀπίσω τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
3 Ὁ λαὸς οὗτος ὁ παροξύνων
με ἐναντίον ἐμοῦ διαπαντός·
αὐτοὶ θυσιάζουσιν ἐν τοῖς κή-
ποις, καὶ θυμιῶσιν ἐπὶ ταῖς
πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις, ἃ οὐκ
ἔστιν·
4 Ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ ἐν
τοῖς σπηλαίοις κοιμῶνται διὰ
ἐνύπνια, οἱ ἔσθοντες κρέας ὕ-
ειον, καὶ ζωμὸν θυσιῶν, μεμο-
λυμμένα πάντα τὰ σκεύη αὐ-
τῶν,
5 Οἱ λέγοντες, Πόῤῥω ἀπ'
ἐμοῦ, μὴ ἐγγίσῃς μοι, ὅτι κα-
θαρός εἰμι· οὗτος καπνὸς τοῦ
θυμοῦ μου, πῦρ καίεται ἐν αὐ-
τῷ πάσας τὰς ἡμέρας.
6 Ἰδοὺ γέγραπται ἐνώπιόν μου,
οὐ σιωπήσω ἕως ἂν ἀποδώσω
εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν
7 Τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ
τῶν πατέρων αὐτῶν, λέγει Κύ-
ριος· οἳ ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν ὀρέ-
ων, καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν ὠνείδισάν
με, ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν
εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν.
8 Οὕτως λέγει Κύριος, Ὃν
τρόπον εὑρεθήσεται ὁ ῥὼξ ἐν

τῷ βότρυϊ, καὶ ἐρῦσι, Μὴ λυμήνῃ αὐτὸν, ὅτι εὐλογία ἐςὶν ἐν αὐτῷ, ὕτως ποιήσω ἕνεκεν τῦ δυλεύοντός μοι, τύτυ ἕνεκεν οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας.

9 Καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ Ἰακὼϐ σπέρμα καὶ ἐξ Ἰύδα, καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μυ, καὶ κληρονομήσυσιν οἱ ἐκλεκτοί μυ, καὶ οἱ δῦλοί μυ, καὶ κατοικήσυσιν ἐκεῖ.

10 Καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων, καὶ φάραγξ Ἀχὼρ εἰς ἀνάπαυσιν βυκολίων τῷ λαῷ μυ, οἳ ἐζήτησάν με.

11 Ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με, καὶ ἐπιλανθανόμενοι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μυ, καὶ ἑτοιμάζοντες τῷ δαιμονίῳ τράπεζαν, καὶ πληρῦντες τῇ τύχῃ κέρασμα,

12 Ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν, πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε· ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, καὶ ὐχ ὑπηκύσατε· ἐλάλησα, καὶ παρηκύσατε, καὶ ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμῦ, καὶ ἃ ὐκ ἐϐυλόμην, ἐξελέξασθε.

13 Διατῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὺ οἱ δυλεύοντές μοι φάγονται, ὑμεῖς δὲ πεινάσετε· ἰδὺ οἱ δυλεύοντές μοι πίονται, ὑμεῖς δὲ διψήσετε· ἰδὺ οἱ δυλεύοντές μοι εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε·

14 Ἰδὺ οἱ δυλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἀπὸ συντριϐῆς πνεύματος ὑμῶν ὀλολύξετε.

15 Καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μυ, ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ Κύριος· τοῖς δὲ δυλεύυσί μοι κληθήσεται ὄνομα καινὸν,

16 Ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, εὐλογήσυσι γὰρ τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν· καὶ οἱ ὀμνύοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὀμῦνται τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν· ἐπιλήσονται γὰρ τὴν θλίψιν τὴν πρώτην, καὶ ὐκ ἀναϐήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν.

17 Ἔςαι γὰρ ὁ ὐρανὸς καινὸς, καὶ ἡ γῆ καινὴ, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσι τῶν προτέρων, ὐδ' οὐ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν,

18 Ἀλλ' εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὑρήσυσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἰδὺ ἐγὼ ποιῶ ἀγαλλίαμα Ἰερυσαλὴμ, καὶ τὸν λαόν μυ εὐφροσύνην.

19 Καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ Ἰερυσαλὴμ, καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ λαῷ μυ· καὶ ὐκέτι μὴ ἀκυσθῇ ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμῦ, καὶ φωνὴ κραυγῆς,

20 Οὐκ οὐ μὴ γένηται ἔτι ἐκεῖ ἄωρος καὶ πρεσϐύτης, ὃς

οὐκ ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτοῦ·
ἔσται γὰρ ὁ νέος ἑκατὸν ἐτῶν,
ὁ δὲ ἀποθνήσκων ἁμαρτωλὸς
ἑκατὸν ἐτῶν, ϗ ἐπικατάρατος
ἔσται.
21 Καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας,
ϗ αὐτοὶ ἐνοικήσουσι· ϗ κατα-
φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, ϗ αὐ-
τοὶ φάγονται τὰ γεννήματα
αὐτῶν.
22 Οὐ μὴ οἰκοδομήσουσι, καὶ
ἄλλοι ἐνοικήσουσι, καὶ οὐ μὴ
φυτεύσουσι, ϗ ἄλλοι φάγονται·
κατὰ γὰρ τὰς ἡμέρας τοῦ ξύλου
τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ
λαοῦ μου· τὰ γὰρ ἔργα τῶν
πόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν.
23 Οἱ ἐκλεκτοί μου οὐ κοπιά-
σουσιν εἰς κενὸν, οὐδὲ τεκνοποι-
ήσουσιν εἰς κατάραν, ὅτι σπέρ-
μα εὐλογημένον ὑπὸ Θεοῦ ἐστι,
ϗ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ᾽ αὐ-
τῶν.
24 Καὶ ἔσται πρὶν ἢ κεκράξαι
αὐτοὺς, ἐγὼ ὑπακούσομαι αὐτῶν·
ἔτι λαλούντων αὐτῶν, ἐρῶ, Τί
ἐστι;
25 Τότε λύκοι ϗ ἄρνες βο-
σκηθήσονται ἅμα, ϗ λέων ὡς
βοῦς φάγεται ἄχυρα, ὄφις δὲ
γῆν ὡς ἄρτον· οὐκ ἀδικήσουσιν,
οὐδὲ λυμανοῦνται ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ
ἁγίῳ μου, λέγει Κύριος.

Κεφ. ξϛʹ. 66.

ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος, Ὁ
οὐρανός μου θρόνος, καὶ ἡ
γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου·
ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι;
ϗ ποῖος τόπος τῆς καταπαύσεώς
μου;
2 Πάντα γὰρ ταῦτα ἐποί-
ησεν ἡ χείρ μου, ϗ ἔστιν ἐμὰ
πάντα ταῦτα, λέγει Κύριος·
ϗ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω, ἀλλ᾽ ἢ
ἐπὶ τὸν ταπεινὸν ϗ ἡσύχιον, ϗ
τρέμοντα τοὺς λόγους μου;
3 Ὁ δὲ ἄνομος ὁ θύων μοι
μόσχον, ὡς ὁ ἀποκτέννων κύνα·
ὁ δὲ ἀναφέρων σεμίδαλιν, ὡς
αἷμα ὕειον· ὁ διδοὺς λίβανον
εἰς μνημόσυνον, ὡς βλάσφη-
μος· ϗ αὐτοὶ ἐξελέξαντο τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν, ϗ τὰ βδελύγματα
αὐτῶν ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησε,
4 Καὶ ἐγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἐμ-
παίγματα αὐτῶν, ϗ τὰς ἁμαρ-
τίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς· ὅτι
ἐκάλεσα αὐτοὺς, ϗ οὐχ ὑπήκου-
σάν μου· ἐλάλησα ϗ οὐκ ἤκου-
σαν, ϗ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν
ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ἃ οὐκ ἐβουλό-
μην, ἐξελέξαντο.
5 Ἀκούσατε ῥήματα Κυρίου
οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ·
εἴπατε ἀδελφοὶ ἡμῶν τοῖς μι-
σοῦσιν ὑμᾶς ϗ βδελυσσομένοις,
ἵνα τὸ ὄνομα Κυρίου δοξασθῇ,
ϗ ὀφθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐ-
τῶν, καὶ ἐκεῖνοι αἰσχυνθή-
σονται.
6 Φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως,
φωνὴ ἐκ ναοῦ, φωνὴ Κυρίου ἀν-

ταποδιδόντος ἀνταπόδοσιν τοῖς ἀντικειμένοις.

7 Πρὶν τὴν ὠδίνουσαν τεκεῖν, πρὶν ἐλθεῖν τὸν πόνον τῶν ὠδίνων, ἐξέφυγε καὶ ἔτεκεν ἄρσεν.

8 Τίς ἤκουσε τοιοῦτο, καὶ τίς ἑώρακεν οὕτως; εἰ ὤδινε γῆ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἢ καὶ ἐτέχθη ἔθνος εἰς ἅπαξ, ὅτι ὤδινε καὶ ἔτεκε Σιὼν τὰ παιδία αὐτῆς.

9 Ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύτην, καὶ οὐκ ἐμνήσθης μου, εἶπε Κύριος· οὐκ ἰδοὺ ἐγὼ γεννῶσαν καὶ στεῖραν ἐποίησα; εἶπεν ὁ Θεός σου.

10 Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτὴν, χάρητε ἅμα αὐτῇ χαρᾷ πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ,

11 Ἵνα θηλάσητε, καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς, ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς.

12 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἰρήνης, καὶ ὡς χειμάῤῥους ἐπικλύζων δόξαν ἐθνῶν· τὰ παιδία αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται, καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται.

13 Ὡς εἴ τινα μήτηρ παρακαλέσει, οὕτω κἀγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ παρακληθήσεσθε.

14 Καὶ ὄψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ τὰ ὀστᾶ ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ· καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ Κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν.

15 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ὡς πῦρ ἥξει, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἅρματα αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν αὐτοῦ, καὶ ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός.

16 Ἐν γὰρ τῷ πυρὶ Κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σάρξ· πολλοὶ τραυματίαι ἔσονται ὑπὸ Κυρίου.

17 Οἱ ἁγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους, καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἔσθοντες κρέας ὕειον, καὶ τὰ βδελύγματα, καὶ τὸν μῦν, ἐπιτοαυτὸ ἀναλωθήσονται, εἶπε Κύριος.

18 Κἀγὼ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν· ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας, καὶ ἥξουσι καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου.

19 Καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖον, καὶ ἐξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη, εἰς Θαρσὶς, καὶ Φοὺδ, καὶ Λοὺδ, καὶ Μοσὸχ, καὶ εἰς Θοβὲλ, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόῤῥω, οἳ οὐκ ἀκηκόασί μου τὸ ὄνομα, οὔτε ἑωράκασί μου τὴν

δόξαν· ϗ ἀναγγελοῦσι τὴν δόξαν
μου ἐν τοῖς ἔθνεσι,
20 Καὶ ἄξουσι τοὺς ἀδελφοὺς
ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν δῶ-
ρον Κυρίῳ, μεθ' ἵππων ϗ ἁρ-
μάτων ἐν λαμπήναις ἡμιόνων
μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἁγίαν πό-
λιν Ἱερουσαλὴμ, εἶπε Κύριος,
ὡς ἀνενέγκαισαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν ἐμοὶ
μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον Κυ-
ρίου.
21 Καὶ ἀπ' αὐτῶν λήψομαι
ἱερεῖς ϗ Λευίτας, εἶπε Κύριος.
22 Ὃν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς
καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ, ἃ ἐγὼ
ποιῶ, μένει ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει
Κύριος, οὕτω στήσεται τὸ σπέρ-
μα ὑμῶν, ϗ τὸ ὄνομα ὑμῶν.
23 Καὶ ἔσται μὴν ἐκ μηνὸς,
ϗ σάββατον ἐκ σαββάτου, ἥξει
πᾶσα σὰρξ τοῦ προσκυνῆσαι
ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἶ-
πε Κύριος.
24 Καὶ ἐξελεύσονται ϗ ὄ-
ψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων
τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί· ὁ
γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευ-
τήσει, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ
σβεσθήσεται, καὶ ἔσονται εἰς
ὅρασιν πάσῃ σαρκί.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

Κεφ. α'. 1.
ΤΟ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ ὃ ἐγένετο
ἐπὶ Ἱερεμίαν τὸν τοῦ Χελκίου,
ἐκ τῶν ἱερέων, ὃς κατῴκει ἐν Ἀ-
ναθὼθ ἐν γῇ Βενιαμὶν,
2 Ὡς ἐγενήθη λόγος τοῦ Θεοῦ
πρὸς αὐτὸν, ἐν ταῖς ἡμέραις
Ἰωσίου υἱοῦ Ἀμὼς βασιλέως
Ἰούδα, ἔτους τρισκαιδεκάτου ἐν
τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.
3 Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰωσία βα-
σιλέως Ἰούδα, ἕως ἑνδεκάτου
ἔτους τοῦ Σεδεκία υἱοῦ Ἰωσία βα-
σιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς αἰχμαλω-
σίας Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ πέμπτῳ
μηνί.
4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς αὐτόν·
5 Πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν
κοιλίᾳ, ἐπίσταμαί σε, ϗ πρὸ τοῦ
σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας, ἡγίακά
σε, προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά
σε.
6 Καὶ εἶπα, Ὁ ὢν δέσπο-
τα Κύριε, ἰδοὺ οὐκ ἐπίστα-

μαι λαλεῖν, ὅτι νεώτερος ἐγώ
εἰμι.
7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Μὴ λέγε, Ὅτι νεώτερος ἐγώ
εἰμι, ὅτι πρὸς πάντας οὓς ἐὰν
ἐξαποστείλω σε, πορεύσῃ, καὶ
κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλω-
μαί σοι, λαλήσεις.
8 Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι
τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύ-
ριος.
9 Καὶ ἐξέτεινε Κύριος τὴν
χεῖρα αὐτοῦ πρὸς μὲ, καὶ ἥψατο
τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς μὲ, Ἰδοὺ δέδωκα τοὺς λό-
γους μου εἰς τὸ στόμα σου.
10 Ἰδοὺ καθέστακά σε σήμε-
ρον ἐπὶ ἔθνη καὶ ἐπὶ βασιλείας,
ἐκριζοῦν, καὶ κατασκάπτειν, καὶ
ἀπολύειν, καὶ ἀνοικοδομεῖν, καὶ
καταφυτεύειν.
11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων, Τί σὺ ὁρᾷς;
καὶ εἶπα, Βακτηρίαν καρυΐνην.
12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Καλῶς ἑώρακας, διότι ἐγρή-
γορα ἐγὼ ἐπὶ τοὺς λόγους μου τοῦ
ποιῆσαι αὐτούς.
13 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
ἐκ δευτέρου πρὸς μὲ, λέγων, Τί
σὺ ὁρᾷς; καὶ εἶπα, Λέβητα
ὑποκαιόμενον, καὶ τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Βοῤῥᾶ.
14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
μὲ, Ἀπὸ προσώπου Βοῤῥᾶ ἐκ-
καυθήσεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάν-
τας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.
15 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ συγκαλῶ
πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς
ἀπὸ Βοῤῥᾶ, λέγει Κύριος· καὶ
ἥξουσι καὶ θήσουσιν ἕκαστος τὸν
θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα
τῶν πυλῶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ
πάντα τὰ τείχη τὰ κύκλῳ
αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πό-
λεις Ἰούδα.
16 Καὶ λαλήσω πρὸς αὐτοὺς
μετὰ κρίσεως, περὶ πάσης τῆς
κακίας αὐτῶν, ὡς ἐγκατέλιπόν
με, καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἀλλοτρίοις,
καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτῶν.
17 Καὶ σὺ περίζωσαι τὴν
ὀσφύν σου, καὶ ἀνάστηθι, καὶ εἰπὸν
πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι·
μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐ-
τῶν, μηδὲ πτοηθῇς ἐναντίον
αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι, τοῦ
ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος.
18 Ἰδοὺ τέθεικά σε ἐν τῇ
σήμερον ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὀχυ-
ρὰν, καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν,
ὀχυρὸν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν
Ἰούδα, καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ,
καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς.
19 Καὶ πολεμήσουσί σε, καὶ
οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σὲ, διότι
μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι, τοῦ ἐξαιρεῖ-
σθαί σε, εἶπε Κύριος.

Κεφ. β΄. 2.

ΚΑΙ εἶπε, Τάδε λέγει Κύ-
ριος,
2 Ἐμνήσθην ἐλέυς νεότητός
συ, κ̀ ἀγάπης τελειώσεώς συ,
τ͂ ἐξακολυθῆσαί σε τῷ ἁγίῳ
Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος.
3 Ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ τῷ Κυ-
ρίῳ, ἀρχὴ γεννημάτων αὐτῦ·
πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημ-
μελήσυσι, κακὰ ἥξει ἐπ᾽ αὐ-
τὺς, φησὶ Κύριος.
4 Ἀκύσατε λόγον Κυρίυ οἶ-
κος Ἰακὼβ, κ̀ πᾶσα πατριὰ
οἴκυ Ἰσραήλ.
5 Τάδε λέγει Κύριος, Τί
εὕροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν
ἐμοὶ πλημμέλημα, ὅτι ἀπέ-
στησαν μακρὰν ἀπ᾽ ἐμῦ, καὶ
ἐπορεύθησαν ὀπίσω τ͂ ματαίων,
κ̀ ἐματαιώθησαν;
6 Καὶ οὐκ εἶπαν, Πῦ ἐστι
Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ
γῆς Αἰγύπτυ, ὁ καθοδηγήσας
ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀ-
πείρῳ κ̀ ἀβάτῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ
καὶ ἀκάρπῳ, ἐν γῇ ᾗ οὐ διώ-
δευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ ὐθὲν, καὶ
οὐ κατῴκησεν ἄνθρωπος ἐκεῖ;
7 Καὶ ἤγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν
Κάρμηλον, τ͂ φαγεῖν ὑμᾶς τὺς
καρπὺς αὐτῦ, καὶ τὰ ἀγαθὰ
αὐτῦ· κ̀ εἰσήλθετε, κ̀ ἐμιά-
νατε τ͂ γῆν μυ, κ̀ τ͂ κληρονο-
μίαν μυ ἔθεσθε εἰς βδέλυγ-
μα.
8 Οἱ ἱερεῖς ὐκ εἶπαν, Πῦ ἐστι
Κύριος; κ̀ οἱ ἀντεχόμενοι τῦ
νόμυ, ὐκ ἠπίσαντό με, καὶ οἱ
ποιμένες ἠσέβυν εἰς ἐμὲ, καὶ οἱ
προφῆται ἐπροφήτευον τῇ Βά-
αλ, κ̀ ὀπίσω ἀνωφελῦς ἐπορεύ-
θησαν.
9 Διατῦτο ἔτι κριθήσομαι
πρὸς ὑμᾶς, κ̀ πρὸς τὺς υἱὺς τ͂
υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι.
10 Διότι ἔλθετε εἰς νήσυς
Χεττιεὶμ, κ̀ ἴδετε, κ̀ εἰς Κηδὰρ
ἀποστείλατε, καὶ νοήσατε σφό-
δρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονε τοι-
αῦτα·
11 Εἰ ἀλλάξωνται ἔθνη θεὺς
αὐτῶν, κ̀ ὗτοι ὐκ εἰσὶ θεοί· ὁ
δὲ λαός μυ ἠλλάξατο τ͂ δόξαν
αὐτῦ, ἐξ ἧς ὐκ ὠφεληθήσον-
ται.
12 Ἐξέστη ὁ ὐρανὸς ἐπὶ τύτῳ,
κ̀ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα,
λέγει Κύριος.
13 Ὅτι δύο κ̀ πονηρὰ ἐποί-
ησεν ὁ λαός μυ· ἐμὲ ἐγκατέ-
λιπον πηγὴν ὕδατος ζωῆς, κ̀
ὤρυξαν ἑαυτοῖς λάκκυς συντε-
τριμμένυς, οἳ οὐ δυνήσονται
ὕδωρ συνέχειν.
14 Μὴ δῦλός ἐστιν Ἰσραὴλ,
ἢ οἰκογενής ἐστι; διατί εἰς προ-
νομὴν ἐγένετο;
15 Ἐπ᾽ αὐτὸν ὠρύοντο λέ-
οντες, κ̀ ἔδωκαν τ͂ φωνὴν αὐ-
τῶν, οἳ ἔταξεν τ͂ γῆν αὐτῦ εἰς
ἔρημον, καὶ αἱ πόλεις αὐτῦ

κατεσκάφησαν, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.

16 Καὶ υἱοὶ Μέμφεως καὶ Τάφνας ἔγνωσάν σε, ϗ κατέπαιζόν σου.

17 Οὐχὶ ταῦτα ἐποίησέ σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ; λέγει Κύριος ὁ Θεός σου·

18 Καὶ νῦν τί σοι ϗ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου τοῦ πιεῖν ὕδωρ Γηῶν; ϗ τί σοι ϗ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν;

19 Παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σου, ϗ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε· ϗ γνῶθι, καὶ ἴδε, ὅτι πικρόν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμὲ, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου· ϗ οὐκ εὐδόκησα ἐπὶ σοὶ, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου.

20 Ὅτι ἀπ᾽ αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν σου, ϗ διέσπασας τοὺς δεσμούς σου, ϗ εἶπας, Οὐ δουλεύσω σοι, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου κατασκίου, ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου.

21 Ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινήν· πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν ἡ ἄμπελος ἡ ἀλλοτρία;

22 Ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ, καὶ πληθυνῇς σεαυτῇ ποίαν, κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος.

23 Πῶς ἐρεῖς, Οὐκ ἐμιάνθην, ϗ ὀπίσω τῆς Βάαλ οὐκ ἐπορεύθην; ἴδε τὰς ὁδούς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ, ϗ γνῶθι τί ἐποίησας· ὀψὲ φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξε·

24 Τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐπλάτυνεν ἐφ᾽ ὕδατα ἐρήμου, ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο, παρεδόθη, τίς ἐπιστρέψει αὐτήν; πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτὴν οὐ κοπιάσουσιν, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὑρήσουσιν αὐτήν.

25 Ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας, ϗ τὸν φάρυγγά σου ἀπὸ δίψους· ἡ δὲ εἶπεν, Ἀνδριοῦμαι, ὅτι ἠγαπήκει ἀλλοτρίους, ϗ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο.

26 Ὡς αἰσχύνη κλέπτου ὅταν ἁλῷ, οὕτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ ϗ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, ϗ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, ϗ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν.

27 Τῷ ξύλῳ εἶπαν, Ὅτι πατήρ μου εἶ σὺ, ϗ τῷ λίθῳ, Σὺ ἐγέννησάς με· ϗ ἔστρεψαν ἐπ᾽ ἐμὲ νῶτα, ϗ οὐ πρόσωπα αὐτῶν· ϗ ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐροῦσιν, Ἀνάστα καὶ σῶσον ἡμᾶς.

28 Καὶ ποῦ εἰσιν οἱ θεοί σου, οὓς ἐποίησας σεαυτῷ; εἰ ἀναστήσονται ϗ σώσουσιν ἐν καιρῷ

τ̃ κακώσεώς σε; ὅτι κατ᾽ ἀ-
ριθμὸν τ̃ πόλεών σε ἦσαν θεοί
σε Ἰέδα, ϗ κατ᾽ ἀριθμὸν διό-
δων τῆς Ἱερεσαλὴμ ἔθυον τῇ
Βάαλ.

29 Ἱνατί λαλεῖτε πρὸς μέ;
πάντες ὑμεῖς ἠσεβήσατε, καὶ
πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς
ἐμὲ, λέγει Κύριος.

30 Μάτην ἐπάταξα τὰ τέ-
κνα ὑμῶν, παιδείαν ἐκ ἐδέξα-
σθε, μάχαιρα κατέφαγε τὲς
προφήτας ὑμῶν ὡς λέων ὀλο-
θρεύων, ϗ ἐκ ἐφοβήθητε.

31 Ἀκέσατε λόγον Κυρίου·
τάδε λέγει Κύριος, Μὴ ἔρημος
ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ ἢ γῆ κε-
χερσωμένη; διατί εἶπεν ὁ λαός
με, Οὐ κυριευθησόμεθα, καὶ
ἐχ ἥξομεν πρὸς σὲ ἔτι;

32 Μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τ̃
κόσμον αὐτῆς, ϗ παρθένος τ̃
ςηθοδεσμίδα αὐτῆς; ὁ δὲ λαός
με ἐπελάθετό με ἡμέρας ὧν
ἐκ ἔςιν ἀριθμός.

33 Τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις
ἐν ταῖς ὁδοῖς σε, τȣ̃ ζητῆσαι
ἀγάπησιν; ἐχ ἕτως· ἀλλὰ
ϗ σὺ ἐπονηρεύσω τȣ̃ μιάναι τὰς
ὁδές σε,

34 Καὶ ἐν ταῖς χερσί σε εὑ-
ρέθησαν αἵματα ψυχῶν ἀθώων·
ἐκ ἐν διορύγμασιν εὗρον αὐ-
τὲς, ἀλλ᾽ ἐπὶ πάσῃ δρυΐ.

35 Καὶ εἶπας, Ἀθῷός εἰμι,
ἀλλὰ ἀποςραφήτω ὁ θυμὸς
αὐτε̃ ἀπ᾽ ἐμε̃· ἰδὲ ἐγὼ κρίνο-
μαι πρὸς σὲ, ἐν τῷ λέγειν σε,
Οὐχ ἥμαρτον·

36 Ὅτι κατεφρόνησας σφό-
δρα τȣ̃ δευτερῶσαι τὰς ὁδές σε·
ϗ ἀπὸ Αἰγύπτε καταισχυν-
θήσῃ, καθὼς κατῃσχύνθης
ἀπὸ Ἀσσέρ·

37 Ὅτι ϗ ἐντεῦθεν ἐξελεύσῃ,
ϗ αἱ χεῖρές σε ἐπὶ τ̃ κεφαλῆς
σε· ὅτι ἀπώσατο Κύριος τ̃ ἐλ-
πίδα σε, ϗ ἐκ εὐοδωθήσῃ ἐν
αὐτῇ.

Κεφ. γ΄. 3.

ΕΑΝ ἐξαποςείλῃ ἀνὴρ τὴν
γυναῖκα αὐτε̃, ϗ ἀπέλθῃ
ἀπ᾽ αὐτε̃, ϗ γένηται ἀνδρὶ ἑτέ-
ρῳ, μὴ ἀνακάμπτεσα ἀνακάμ-
ψει πρὸς αὐτὸν ἔτι; οὐ μιαι-
νομένη μιανθήσεται ἡ γυνὴ
ἐκείνη; ϗ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν
ποιμέσι πολλοῖς, καὶ ἀνέ-
καμπτες πρὸς μὲ, λέγει Κύ-
ριος.

2 Ἆρον τὲς ὀφθαλμές σε
εἰς εὐθεῖαν, καὶ ἴδε, πε̃ ἐχὶ
ἐξεφύρθης· ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκά-
θισας αὐτοῖς ὡσεὶ κορώνη ἐρη-
μεμένη, ϗ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν
ταῖς πορνείαις σε ϗ ἐν ταῖς
κακίαις σε.

3 Καὶ ἔσχες ποιμένας πολ-
λὲς εἰς πρόσκομμα σεαυτῇ·
ὄψις πόρνης ἐγένετό σε, ἀπην-
αισχύντησας πρὸς πάντας.

4 Οὐχ ὡς οἶκόν με ἐκάλε-

σας, καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου;

5 Μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ φυλαχθήσεται εἰς νῖκος; ἰδοὺ ἐλάλησας, καὶ ἐποίησας τὰ πονηρὰ ταῦτα, καὶ ἠδυνάσθης.

6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσίου τοῦ βασιλέως, Εἶδες ἃ ἐποίησέ μοι ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραήλ; ἐπορεύθησαν ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλὸν, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους, καὶ ἐπόρνευσαν ἐκεῖ.

7 Καὶ εἶπα, μετὰ τὸ πορνεῦσαι αὐτὴν ταῦτα πάντα, Πρός μὲ ἀνάστρεψον· καὶ οὐκ ἀνέστρεψε· καὶ εἶδε τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα.

8 Καὶ εἶδον, ὅτι περὶ πάντων ὧν κατελήφθη ἐν οἷς ἐμοιχᾶτο ἡ κατοικία Ἰσραὴλ, καὶ ἐξαπέστειλα αὐτὴν, καὶ ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς· καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα, καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐπόρνευσε καὶ αὐτὴ,

9 Καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἡ πορνεία αὐτῆς, καὶ ἐμοίχευσε τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον.

10 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἐπεστράφη πρὸς μὲ ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ ψεύδει.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἐδικαίωσε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθέτου Ἰούδα.

12 Πορεύου καὶ ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ ἐρεῖς, Ἐπιστράφηθι πρὸς μὲ ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος· καὶ μὴ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἐλεήμων ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος, καὶ οὐ μηνιῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Πλὴν, γνῶθι τὴν ἀδικίαν σου, ὅτι εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου ἠσέβησας, καὶ διέχεας τὰς ὁδούς σου εἰς ἀλλοτρίους ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους, τῆς δὲ φωνῆς μου οὐχ ὑπήκουσας, λέγει Κύριος.

14 Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀφεστηκότες, λέγει Κύριος, διότι ἐγὼ κατακυριεύσω ὑμῶν, καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἕνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ πατριᾶς, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς Σιὼν,

15 Καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου, καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης.

16 Καὶ ἔσται ἐὰν πληθυνθῆτε, καὶ αὐξηθῆτε ἐπὶ τῆς γῆς, λέγει Κύριος, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Κιβωτὸς διαθήκης ἁγίου Ἰσραὴλ, οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ὀνομασθήσεται, οὐδὲ ἐπισκεφθήσεται, καὶ οὐ ποιηθήσεται ἔτι.

17 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσουσι τὴν Ἱερουσαλὴμ, Θρόνον Κυρίου·

καὶ συναχθήσονται πάντα τὰ
ἔθνη εἰς αὐτὴν, καὶ οὐ πορεύ-
σονται ἔτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμη-
μάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς
πονηρᾶς.
18 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
συνελεύσονται ὁ οἶκος Ἰούδα ἐπὶ
τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἥξουσιν
ἐπιτοαυτὸ ἀπὸ γῆς Βοῤῥᾶ, καὶ
ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν,
ἣν κατεκληρονόμησα τοὺς πα-
τέρας αὐτῶν·
19 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Γένοιτο
Κύριε· ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα,
καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτὴν,
κληρονομίαν Θεοῦ παντοκρά-
τορος ἐθνῶν· καὶ εἶπα, Πατέρα
καλέσετέ με, καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ
ἀποστραφήσεσθε.
20 Πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς
τὸν συνόντα αὐτῇ, οὕτως ἠθέτη-
σεν εἰς ἐμὲ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ,
λέγει Κύριος.
21 Φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκούσθη
κλαυθμοῦ καὶ δεήσεως υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, ὅτι ἠδίκησαν ἐν ταῖς ὁ-
δοῖς αὐτῶν, ἐπελάθοντο Θεοῦ
ἁγίου αὐτῶν.
22 Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἐπιστρέ-
φοντες, καὶ ἰάσομαι τὰ συν-
τρίμματα ὑμῶν. Ἰδοὺ δοῦλοι
ἡμεῖς ἐσόμεθά σοι· ὅτι σὺ
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶ.
23 Ὄντως εἰς ψεῦδος ἦσαν
οἱ βουνοὶ, καὶ ἡ δύναμις τῶν ὀρέων,
πλὴν διὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἡ
σωτηρία τοῦ Ἰσραήλ.
24 Ἡ δὲ αἰσχύνη κατηνά-
λωσε τοὺς μόχθους τῶν πατέρων
ἡμῶν, ἀπὸ νεότητος ἡμῶν, τὰ
πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους
αὐτῶν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ
τὰς θυγατέρας αὐτῶν.
25 Ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰ-
σχύνῃ ἡμῶν, καὶ ἐπεκάλυψεν
ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν, διότι
ἔναντι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμάρτομεν
ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀπὸ
νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης· καὶ οὐχ ὑπηκούσαμεν τῆς
φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κεφ. δ'. 4.

ΕΑΝ ἐπιστραφῇ Ἰσραὴλ,
λέγει Κύριος, πρὸς μὲ,
ἐπιστραφήσεται· καὶ ἐὰν περιέλῃ
τὰ βδελύγματα αὐτοῦ ἐκ στό-
ματος αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ προσ-
ώπου μου εὐλαβηθῇ,
2 Καὶ ὀμόσῃ, Ζῇ Κύριος,
μετὰ ἀληθείας ἐν κρίσει καὶ ἐν
δικαιοσύνῃ, καὶ εὐλογήσουσιν ἐν
αὐτῷ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῷ αἰνέσουσι
τῷ Θεῷ ἐν Ἱερουσαλήμ.
3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
τοῖς ἀνδράσιν Ἰούδα, καὶ τοῖς
κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, Νεώ-
σατε ἑαυτοῖς νεώματα, καὶ μὴ
σπείρητε ἐπ' ἀκάνθαις.
4 Περιτμήθητε τῷ Θεῷ ὑ-
μῶν, καὶ περιτέμεσθε τὴν σκλη-
ροκαρδίαν ὑμῶν ἄνδρες Ἰούδα,
καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ,

μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ ὁ θυμός μου, ϗ ἐκκαυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων, ἀπὸ προσώπου πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν.

5 Ἀναγγείλατε ἐν τῷ Ἰούδᾳ, καὶ ἀκουσθήτω ἐν Ἱερουσαλήμ· εἴπατε, Σημάνατε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι, κεκράξατε μέγα· εἴπατε, Συνάχθητε, καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις.

6 Ἀναλαβόντες φεύγετε εἰς Σιών· σπεύσατε, μὴ στῆτε, ὅτι κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ Βοῤῥᾶ, ϗ συντριβὴν μεγάλην.

7 Ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, ἐξολοθρεύων ἔθνη ἐξῆρε, ϗ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, τοῦ θεῖναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν· ϗ αἱ πόλεις καθαιρεθήσονται, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς.

8 Ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε σάκκους, ϗ κόπτεσθε, ϗ ἀλαλάξατε, διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς Κυρίου ἀφ᾽ ὑμῶν.

9 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἀπολεῖται ἡ καρδία τοῦ βασιλέως, καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων, ϗ οἱ ἱερεῖς ἐκστήσονται, καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται.

10 Καὶ εἶπα, Ὦ δέσποτα Κύριε, ἆρά γε ἀπατῶν ἠπάτησας τὸν λαὸν τοῦτον ϗ τὴν Ἱερουσαλήμ, λέγων, Εἰρήνη ἔσται, ϗ ἰδοὺ ἥψατο ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν;

11 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσι τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τῇ Ἱερουσαλήμ, Πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ εἰς καθαρὸν, οὐδ᾽ εἰς ἅγιον.

12 Πνεῦμα πληρώσεως ἥξει μοι· νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματά μου πρὸς αὐτούς.

13 Ἰδοὺ ὡς νεφέλη ἀναβήσεται, ϗ ὡς καταιγὶς τὰ ἅρματα αὐτοῦ, κουφότεροι ἀετῶν οἱ ἵπποι αὐτοῦ· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ταλαιπωροῦμεν.

14 Ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου Ἱερουσαλήμ, ἵνα σωθῇς· ἕως πότε ὑπάρχουσιν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου;

15 Διότι φωνὴ ἀγγέλλοντος ἐκ Δὰν ἥξει, καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ.

16 Ἀναμνήσατε ἔθνη, ἰδοὺ ἥκασιν· ἀναγγείλατε ἐν Ἱερουσαλήμ, συστροφαὶ ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν, ϗ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα φωνὴν αὐτῶν.

17 Ὡς φυλάσσοντες ἀγρὸν, ἐγένοντο ἐπ᾽ αὐτὴν κύκλῳ, ὅτι ἐμοῦ ἠμέλησας, λέγει Κύριος.

18 Αἱ ὁδοί σου ϗ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίησαν ταῦτά σοι· αὕτη ἡ κακία σου, ὅτι πικρὰ, ὅτι ἥψατο ἕως τῆς καρδίας σου.

19 Τὴν κοιλίαν μου, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου, μαιμάσσει ἡ ψυχή μου, σπαράσσεται ἡ καρδία μου· οὐ σιωπήσομαι, ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχή μου, κραυγὴν πολέμου

20 Καὶ ταλαιπωρίας, συντριμμὸν ἐπικαλεῖται, ὅτι τεταλαιπώρηκε πᾶσα ἡ γῆ, ἄφνω τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνὴ, διεσπάσθησαν αἱ δέῤῥεις μου.

21 Ἕως πότε ὄψομαι φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σαλπίγγων;

22 Διότι οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ᾔδεισαν· υἱοὶ ἄφρονές εἰσι καὶ οὐ συνετοὶ, σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι, τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνωσαν.

23 Ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ οὐθὲν, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ.

24 Εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάντας τοὺς βουνοὺς ταρασσομένους.

25 Ἐπέβλεψα, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο.

26 Εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὁ Κάρμηλος ἔρημος, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπεπυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν.

27 Τάδε λέγει Κύριος, Ἔρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω.

28 Ἐπὶ τούτοις πενθείτω ἡ γῆ, καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν· διότι ἐλάλησα, καὶ οὐ μετανοήσω, ὥρμησα, καὶ οὐκ ἀποστρέψω ἀπ᾽ αὐτῆς.

29 Ἀπὸ φωνῆς ἱππέως, καὶ ἐντεταμένου τόξου ἀνεχώρησε πᾶσα ἡ χώρα· εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰ ἄλση ἐκρύβησαν, καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν· πᾶσα πόλις ἐγκατελείφθη, οὐ κατῴκει ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος.

30 Καὶ σὺ τί ποιήσεις; ἐὰν περιβάλῃ κόκκινον, καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσῷ· ἐὰν ἐγχρίσῃ στίβι τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἰς μάταιον ὡραϊσμός σου· ἀπώσαντό σε οἱ ἐρασταί σου, τὴν ψυχήν σου ζητοῦσιν.

31 Ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινούσης ἤκουσα τοῦ στεναγμοῦ σου, ὡς πρωτοτοκούσης· φωνὴ θυγατρὸς Σιὼν ἐκλυθήσεται, καὶ παρήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς· Οἴμοι ἐγὼ, ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχή μου ἐπὶ τοῖς ἀνῃρημένοις.

Κεφ. εʹ. 5.

ΠΕΡΙΔΡΑΜΕΤΕ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἴδετε, καὶ γνῶτε, καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ἐὰν εὕρητε, εἰ ἔστι ποιῶν κρίμα, καὶ ζητῶν πίστιν, καὶ ἵλεως ἔσομαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος.

2 Ζῇ Κύριος, λέγουσι, διατοῦτο οὐκ ἐν ψεύδεσιν ὀμνύουσι;

3 Κύριε οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς πίστιν· ἐμαστίγωσας αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν, συνετέλεσας αὐτοὺς, ϗ οὐκ ἠθέλησαν δέξασθαι παιδείαν· ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν, καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι.

4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἴσως πτωχοί εἰσι, διότι οὐκ ἐδυνάσθησαν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν Κυρίου, ϗ κρίσιν Θεοῦ.

5 Πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἁδροὺς, ϗ λαλήσω αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν Κυρίου, ϗ κρίσιν Θεοῦ· ϗ ἰδοὺ ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν ζυγὸν, διέῤῥηξαν δεσμούς.

6 Διατοῦτο ἔπαισεν αὐτοὺς λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ, ϗ λύκος ἕως τῶν οἰκιῶν ὠλόθρευσεν αὐτοὺς, ϗ πάρδαλις ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν· πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ' αὐτῶν θηρευθήσονται, ὅτι ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν, ἴσχυσαν ἐν ταῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶν.

7 Ποία τούτων ἵλεως γένωμαί σοι; οἱ υἱοί σου ἐγκατέλιπόν με, καὶ ὤμνυον ἐν τοῖς οὐκ οὖσι θεοῖς· ϗ ἐχόρτασα αὐτοὺς, καὶ ἐμοιχῶντο, ϗ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυον.

8 Ἵπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν, ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον.

9 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει Κύριος· ἢ ἐν ἔθνει τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου;

10 Ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας αὐτῆς, ϗ κατασκάψατε, συντέλειαν δὲ μὴ ποιήσητε· ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτῆς, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσίν.

11 Ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ, λέγει Κύριος, οἶκος Ἰσραὴλ, ϗ οἶκος Ἰούδα

12 Ἐψεύσατο τῷ Κυρίῳ αὐτῶν, ϗ εἶπαν, Οὐκ ἔστι ταῦτα· οὐχ ἥξει ἐφ' ἡμᾶς κακὰ, καὶ μάχαιραν ϗ λιμὸν οὐκ ὀψόμεθα.

13 Οἱ προφῆται ἡμῶν ἦσαν εἰς ἄνεμον, ϗ λόγος Κυρίου οὐχ ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς.

14 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἀνθ' ὧν ἐλαλήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου πῦρ, ϗ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα, ϗ καταφάγεται αὐτούς.

15 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ἔθνος πόῤῥωθεν οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, ἔθνος οὗ οὐκ ἀκούσει τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης αὐτοῦ.

16 Πάντες ἰσχυροὶ,

17 Καὶ κατέδονται τὸν θερισμὸν ὑμῶν, καὶ τοὺς ἄρτους ὑμῶν, καὶ κατέδονται τοὺς υἱοὺς ὑμῶν, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν, καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν, καὶ κατέδονται τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν, καὶ τοὺς συκῶνας ὑμῶν, καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν· καὶ ἀλοήσουσι τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς ὑμῶν ἐφ' αἷς ὑμεῖς πεποίθατε ἐπ' αὐταῖς, ἐν ῥομφαίᾳ.

18 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου, οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς συντέλειαν.

19 Καὶ ἔσται ὅταν εἴπητε, Τίνος ἕνεκεν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν πάντα ταῦτα; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀνθ' ὧν ἐδουλεύσατε θεοῖς ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὕτως δουλεύσετε ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ οὐχ ὑμῶν.

20 Ἀναγγείλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ἰακὼβ, καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ οἴκῳ Ἰούδα.

21 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος, ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν, ὦτα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσι.

22 Μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε, λέγει Κύριος; ἢ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε; τὸν τάξαντα ἄμμον ὅριον τῇ θαλάσσῃ, πρόσταγμα αἰώνιον, καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτὸ, καὶ ταραχθήσεται, καὶ οὐ δυνήσεται· καὶ ἠχήσουσι τὰ κύματα αὐτῆς, καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό.

23 Τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος καὶ ἀπειθὴς, καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπήλθοσαν,

24 Καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, Φοβηθῶμεν δὴ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν διδόντα ἡμῖν ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον, κατὰ καιρὸν πληρώσεως προστάγματος θερισμοῦ, καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν.

25 Αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν ταῦτα, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν.

26 Ὅτι εὑρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς, καὶ παγίδας ἔστησαν τοῦ διαφθεῖραι ἄνδρας, καὶ συνελαμβάνοσαν.

27 Ὡς παγὶς ἐφεσταμένη πλήρης πετεινῶν, οὕτως οἱ οἶκοι αὐτῶν πλήρεις δόλου· διατοῦτο ἐμεγαλύνθησαν, καὶ ἐπλούτησαν,

28 Καὶ παρέβησαν κρίσιν, οὐκ ἔκριναν κρίσιν ὀρφανοῦ, καὶ κρίσιν χήρας οὐκ ἐκρίνοσαν.

29 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει Κύριος· ἢ ἐν ἔθνει τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου;

30 Ἔκστασις καὶ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς.

31 Οἱ προφῆται προφητεύ-

κῦσιν ἄδικα, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ὁ λαός μου ἠγάπησεν οὕτως· καὶ τί ποιήσετε εἰς τὰ μετὰ ταῦτα;

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ υἱοὶ Βενιαμὶν ἐκ μέσου τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν Θεκουὲ σημάνατε σάλπιγγι, καὶ ὑπὲρ Βαιθαχαρμὰ ἄρατε σημεῖον, ὅτι κακὰ ἐκκέκυφεν ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ συντριβὴ μεγάλη γίνεται·

2 Καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος θύγατερ Σιών.

3 Εἰς αὐτὴν ἥξουσι ποιμένες, καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν· καὶ πήξουσιν ἐπʼ αὐτὴν σκηνὰς κύκλῳ, καὶ ποιμανοῦσιν ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

4 Παρασκευάσασθε ἐπʼ αὐτὴν εἰς πόλεμον, ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπʼ αὐτὴν μεσημβρίας· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα, ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαὶ τῆς ἡμέρας.

5 Ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπʼ αὐτὴν νυκτὶ, καὶ διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς.

6 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἔκκοψον τὰ ξύλα αὐτῆς, ἔκχεον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ δύναμιν· ὦ πόλις ψευδὴς, ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ.

7 Ὡς ψύχει λάκκος ὕδωρ, οὕτω ψύχει κακία αὐτῆς, ἀσέβεια καὶ ταλαιπωρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς διαπαντός· πόνῳ καὶ μάστιγι

8 Παιδευθήσῃ Ἱερουσαλὴμ, μὴ ἀποστῇ ἡ ψυχή μου ἀπὸ σοῦ, μὴ ποιήσω σε ἄβατον γῆν, ἥτις οὐ κατοικισθῇ.

9 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Καλαμᾶσθε, καλαμᾶσθε ὡς ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψατε ὡς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ.

10 Πρὸς τίνα λαλήσω, καὶ διαμαρτύρωμαι, καὶ εἰσακούσεται; ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ οὐ δυνήσονται ἀκούειν· ἰδοὺ τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ὀνειδισμὸν, οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτό.

11 Καὶ τὸν θυμόν μου ἔπλησα, καὶ ἐπέσχον, καὶ οὐ συνετέλεσα αὐτούς· ἐκχεῶ ἐπὶ νήπια ἔξωθεν, καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεανίσκων ἅμα, ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνὴ συλληφθήσονται, πρεσβύτερος μετὰ πλήρους ἡμερῶν.

12 Καὶ μεταστραφήσονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἑτέρους, ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπιτοαυτό· ὅτι ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, λέγει Κύριος.

13 Ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου πάντες συνετελέσαντο ἄνομα, ἀπὸ ἱερέως καὶ

ἕως ψευδοπροφήτȣ πάντες ἐποίησαν ψευδῆ.
14 Καὶ ἰῶντο σύντριμμα τȣ̃
λαȣ̃ μȣ, ἐξȣθενȣ̃ντες καὶ λέγοντες, Εἰρήνη εἰρήνη· ϗ ποῦ
ἐστιν εἰρήνη;
15 Κατῃσχύνθησαν, ὅτι ἐξελίποσαν· ϗ ȣ̓δ' ὡς καταισχυνόμενοι κατῃσχύνθησαν, ϗ τὴν
ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν·
διατȣ̃το πεσȣ̃νται ἐν τῇ πτώσει
αὐτῶν, ϗ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς
ἀπολȣ̃νται, εἶπε Κύριος.
16 Τάδε λέγει Κύριος, Στῆτε
ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς, ϗ ἴδετε, ϗ ἐρωτήσατε τρίβȣς Κυρίȣ αἰωνίȣς·
καὶ ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ
ἀγαθὴ, ϗ βαδίζετε ἐν αὐτῇ,
ϗ εὑρήσετε ἁγνισμὸν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ϗ εἶπαν, Οὐ πορευσόμεθα.
17 Καθέστακα ἐφ' ὑμᾶς σκοπȣ̀ς· Ἀκȣ́σατε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος· ϗ εἶπαν, Οὐκ ἀκȣσόμεθα.
18 Διὰ τȣ̃το ἤκȣσαν τὰ ἔθνη, ϗ οἱ ποιμαίνοντες τὰ
ποίμνια αὐτῶν.
19 Ἄκȣε γῆ, ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐπάγω
ἐπὶ τὸν λαὸν τȣ̃τον κακὰ, τὸν
καρπὸν ἀποστροφῆς αὐτῶν, ὅτι
τῶν λόγων μȣ οὐ προσέσχον, ϗ
τὸν νόμον μȣ ἀπώσαντο.
20 Ἱνατί μοι λίβανον ἐκ
Σαβὰ φέρετε, ϗ κινάμωμον ἐκ
γῆς μακρόθεν; τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν ȣ̓κ εἰσὶ δεκτὰ,
ϗ αἱ θυσίαι ὑμῶν ȣ̓χ ἥδυνάν
μοι.
21 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν
λαὸν τȣ̃τον ἀσθένειαν, ϗ ἀσθενήσȣσι πατέρες καὶ υἱοὶ ἅμα,
γείτων ϗ ὁ πλησίον αὐτȣ̃ ἀπολȣ̃νται.
22 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδȣ̀
λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ
ἔθνη ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτȣ τῆς γῆς·
23 Τόξον ϗ ζιβύνην κρατήσȣσιν· ἰταμός ἐστι, ϗ ȣ̓κ ἐλεήσει· φωνὴ αὐτȣ̃, ὡς θάλασσα
κυμαίνȣσα· ἐφ' ἵπποις ϗ ἅρμασι παρατάξεται ὡς πῦρ
εἰς πόλεμον πρὸς σὲ θύγατερ
Σιών.
24 Ἠκȣ́σαμεν τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, παρελύθησαν αἱ χεῖρες
ἡμῶν, θλίψις κατέσχεν ἡμᾶς,
ὠδῖνες ὡς τικτȣ́σης.
25 Μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρὸν, ϗ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίζετε, ὅτι ῥομφαία τῶν ἐχθρῶν
παροικεῖ κυκλόθεν.
26 Θύγατερ λαȣ̃ μȣ περίζωσαι σάκκον, κατάπασσε ἐν
σποδῷ, πένθος ἀγαπητȣ̃ ποίησαι σεαυτῇ κοπετὸν οἰκτρὸν,
ὅτι ἐξαίφνης ἥξει ταλαιπωρία
ἐφ' ὑμᾶς.
27 Δοκιμαστὴν δέδωκά σε ἐν
λαοῖς δεδοκιμασμένοις, ϗ γνώ-

ϛη με ἐν τῷ δοκιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐτῶν,

28 Πάντες ἀνήκοοι πορευόμενοι σκολιῶς· χαλκὸς ϗ σίδηρ(ος), πάντες διεφθαρμένοι εἰσίν.

29 Ἐξέλιπε φυσητὴρ ἀπὸ πυρὸς, ἐξέλιπε μόλιβος· εἰς κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ, πονηρία αὐτῶν ἐκ ἐτάκη.

30 Ἀργύριον ἀποδεδοκιμασμένον καλέσατε αὐτὲς, ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτὲς Κύριος.

Κεφ. ζ. 7.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου πᾶσα Ἰεδαία.

3 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Διορθώσατε τὰς ὁδὲς ὑμῶν, ϗ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, ϗ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τέτῳ.

4 Μὴ πεποίθατε ἐφ᾽ ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅτι τὸ παράπαν ἐκ ὠφελήσεσιν ὑμᾶς, λέγοντες, Ναὸς Κυρίε, ναὸς Κυρίε ἐςίν.

5 Ὅτι ἐὰν διορθῶντες διορθώσητε τὰς ὁδὲς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, ϗ ποιεντες ποιήσητε κρίσιν ἀναμέσον ἀνδρὸς, ϗ ἀναμέσον τε πλησίον αὐτε,

6 Καὶ προσήλυτον ϗ ὀρφανὸν ϗ χήραν μὴ καταδυναςεύσητε, ϗ αἷμα ἀθῷον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τέτῳ, καὶ ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων μὴ πορεύησθε εἰς κακὸν ὑμῖν,

7 Καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τέτῳ ἐν γῇ ᾗ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.

8 Εἰ δὲ ὑμεῖς πεποίθατε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅθεν ἐκ ὠφεληθήσεσθε,

9 Καὶ φονεύετε, ϗ μοιχᾶσθε, ϗ κλέπτετε, καὶ ὀμνύετε ἐπ᾽ ἀδίκῳ, ϗ θυμιᾶτε τῇ Βάαλ, ϗ ἐπορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων, ὧν ἐκ οἴδατε,

10 Τε κακῶς εἶναι ὑμῖν, ϗ ἤλθετε ϗ ἔςητε ἐνώπιον ἐμε ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά με ἐπ᾽ αὐτῷ, ϗ εἴπατε, Ἀπεσχήμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα,

11 Μὴ σπήλαιον λῃςῶν ὁ οἶκός με, οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά με ἐπ᾽ αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν; ϗ ἰδὲ ἐγὼ ἑώρακα, λέγει Κύριος.

12 Ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον με τὸν ἐν Σηλῶ, οὗ κατεσκήνωσα τὸ ὄνομά με ἐκεῖ ἔμπροσθεν, καὶ ἴδετε ἃ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαε με Ἰσραήλ.

13 Καὶ νῦν ἀνθ᾽ ὧν ἐποιήσατε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, ϗ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐκ ἠκέσατέ με, ϗ ἐκάλεσα ὑμᾶς ϗ ἐκ ἀπεκρίθητε,

14 Τοίνυν κἀγὼ ποιήσω τῷ
οἴκῳ ᾧ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά
μȣ ἐπ' αὐτῷ, ἐφ' ᾧ ὑμεῖς πε-
ποίθατε ἐπ' αὐτῷ, ϗ τῷ τόπῳ
ᾧ ἔδωκα ὑμῖν ϗ τοῖς πατράσιν
ὑμῶν, καθὼς ἐποίησα τῇ Ση-
λώ.
15 Καὶ ἀποῤῥίψω ὑμᾶς ἀπὸ
προσώπȣ μȣ, καθὼς ἀπέῤῥιψα
τȣ̀ς ἀδελφȣ̀ς ὑμῶν, πᾶν τὸ
σπέρμα Ἐφραΐμ.
16 Καὶ σὺ μὴ προσεύχου
περὶ τοῦ λαȣ̃ τȣ́τȣ, ϗ μὴ ἀξίȣ
τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτȣ̀ς, ϗ μὴ εὔ-
χȣ, ϗ μὴ προσέλθῃς μοι περὶ
αὐτῶν, ὅτι ȣ̓κ εἰσακȣ́σομαι.
17 Ἢ ȣ̓χ ὁρᾷς, τί αὐτοὶ
ποιȣ̃σιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰȣ́δα,
ϗ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερȣσαλήμ;
18 Οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγȣσι
ξύλα, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν
καίȣσι πῦρ, καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν τρίβȣσι ϛαῖς, τοῦ ποι-
ῆσαι χαυῶνας τῇ ϛρατιᾷ τȣ̃
ȣ̓ρανȣ̃, καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς
θεοῖς ἀλλοτρίοις, ἵνα παροργ-
ίσωσί με.
19 Μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργί-
ζȣσι, λέγει Κύριος; ȣ̓χὶ ἑαυ-
τȣ̀ς, ὅπως καταισχυνθῇ τὰ
πρόσωπα αὐτῶν;
20 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδȣ̀ ὀργὴ ϗ θυμός μȣ
χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τȣ̃τον, καὶ
ἐπὶ τȣ̀ς ἀνθρώπȣς, ϗ ἐπὶ τὰ
κτήνη, ϗ ἐπὶ πᾶν ξύλον τȣ̃
ἀγρȣ̃ αὐτῶν, ϗ ἐπὶ τὰ γεννή-
ματα τῆς γῆς, ϗ καυθήσεται ϗ
οὐ σβεσθήσεται.
21 Τάδε λέγει Κύριος, Τὰ
ὁλοκαυτώματα ὑμῶν συναγά-
γετε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν, ϗ
φάγετε κρέα.
22 Ὅτι ȣ̓κ ἐλάλησα πρὸς
τȣ̀ς πατέρας ὑμῶν, ϗ ȣ̓κ ἐνε-
τειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ
ἀνήγαγον αὐτȣ̀ς ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτȣ, περὶ ὁλοκαυτωμάτων
ϗ θυσίας.
23 Ἀλλ' ἢ τὸ ῥῆμα τȣ̃το
ἐνετειλάμην αὐτοῖς, λέγων, Ἀ-
κȣ́σατε τῆς φωνῆς μȣ, ϗ ἔσομαι
ὑμῖν εἰς Θεὸν, ϗ ὑμεῖς ἔσεσθέ
μοι εἰς λαὸν, καὶ πορεύεσθε ἐν
πάσαις ταῖς ὁδοῖς μȣ, αἷς ἂν
ἐντείλωμαι ὑμῖν, ὅπως ἂν εὖ ᾖ
ὑμῖν.
24 Καὶ ȣ̓κ ἤκȣσάν μȣ, καὶ
οὐ προσέσχε τὸ ȣ̃ς αὐτῶν,
ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυ-
μήμασι τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς
κακῆς, καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ
ὄπισθεν· ϗ ȣ̓κ εἰς τὰ ἔμπρο-
σθεν,
25 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθοσαν
οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτȣ, ϗ ἕως τῆς ἡμέρας ταύ-
της· ϗ ἐξαπέϛειλα πρὸς ὑμᾶς
πάντας τȣ̀ς δȣ́λȣς μου, τȣ̀ς
προφήτας, ἡμέρας ϗ ὄρθρȣ, ϗ
ἀπέϛειλα,
26 Καὶ ȣ̓κ εἰσήκȣσάν μȣ, ϗ

οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν, καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν.

27, 28 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τοῦτον τὸν λόγον, Τοῦτο τὸ ἔθνος ὃ οὐκ ἤκουσε τῆς φωνῆς Κυρίου, οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν, ἐξέλιπεν ἡ πίστις ἐκ στόματος αὐτῶν.

29 Κεῖρε τὴν κεφαλήν σου, καὶ ἀπόῤῥιπτε, καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλέων θρῆνον, ὅτι ἀπεδοκίμασε Κύριος, καὶ ἀπώσατο τὴν γενεὰν τὴν ποιοῦσαν ταῦτα.

30 Ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος· ἔταξαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ᾽ αὐτὸν, τοῦ μιάναι αὐτόν.

31 Καὶ ᾠκοδόμησαν τὸν βωμὸν τοῦ Ταφὲθ, ὅς ἐστιν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννὸμ, τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ ὃ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ οὐ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

32 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Βωμὸς τοῦ Ταφὲθ καὶ φάραγξ υἱοῦ Ἐννὸμ, ἀλλ᾽ Ἡ φάραγξ τῶν ἀνῃρημένων· καὶ θάψουσιν ἐν τῷ Ταφὲθ, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον.

33 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν.

34 Καὶ καταλύσω ἐκ πόλεων Ἰούδα καὶ ἐκ διόδων Ἱερουσαλὴμ φωνὴν εὐφραινομένων, καὶ φωνὴν χαιρόντων, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.

Κεφ. η΄. 8.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, ἐξοίσουσι τὰ ὀστᾶ τῶν βασιλέων Ἰούδα, καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἱερέων, καὶ τὰ ὀστᾶ προφητῶν, καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν κατοικούντων ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν,

2 Καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀστέρας, καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, ἃ ἠγάπησαν, καὶ οἷς ἐδούλευσαν, καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ὧν ἀντείχοντο, καὶ οἷς προσεκύνησαν αὐτοῖς· οὐ κοπήσονται, καὶ οὐ ταφήσονται, καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς,

3 Ὅτι εἵλοντο τὸν θάνατον ἢ τὴν ζωὴν, καὶ πᾶσι τοῖς καταλοίποις τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκείνης, ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ.

4 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ ἀποστρέφων οὐκ ἀναστρέφει;

5 Διατί ἀπέστρεψεν ὁ λαός μου οὗτος ἀποστροφὴν ἀναιδῆ, καὶ κατεκρατήθησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠθέλησαν τοῦ ἐπιστρέψαι;

6 Ἐνωτίσασθε δὴ, καὶ ἀκούσατε· οὐχ οὕτω λαλήσουσιν, Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὁ μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, λέγων, Τί ἐποίησα; διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου αὐτοῦ, ὡς ἵππος κάθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ.

7 Καὶ ἡ ἀσίδα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς, τρυγὼν καὶ χελιδὼν ἀγροῦ, στρουθία ἐφύλαξαν καιροὺς εἰσόδων ἑαυτῶν, ὁ δὲ λαός μου οὗτος οὐκ ἔγνω τὰ κρίματα Κυρίου.

8 Πῶς ἐρεῖτε, Ὅτι σοφοί ἐσμεν ἡμεῖς, καὶ νόμος Κυρίου μεθ' ἡμῶν ἐστιν; εἰς μάτην ἐγενήθη σχοῖνος ψευδὴς γραμματεῦσιν.

9 Ἠσχύνθησαν σοφοὶ, καὶ ἐπτοήθησαν καὶ ἑάλωσαν, ὅτι τὸν νόμον Κυρίου ἀπεδοκίμασαν· σοφία τίς ἐστιν ἐν αὐτοῖς;

10 Διατοῦτο δώσω τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἑτέροις, καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις, καὶ συνάξουσι τὰ γεννήματα αὐτῶν, λέγει Κύριος.

13 Οὐκ ἔστι σταφυλὴ ἐν ταῖς ἀμπέλοις, καὶ οὐκ ἔστι σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς, καὶ τὰ φύλλα κατερρύηκεν.

14 Ἐπὶ τί ἡμεῖς καθήμεθα; συνάχθητε, καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς, καὶ ἀποῤῥιφῶμεν ἐκεῖ, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέῤῥιψεν ἡμᾶς, καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον αὐτοῦ.

15 Συνήχθημεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ, εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ σπουδή.

16 Ἐκ Δὰν ἀκουσόμεθα φωνὴν ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ· ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἱππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσείσθη πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἥξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

17 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντας, οἷς οὐκ ἔστιν ἐπᾶσαι, καὶ δήξονται ὑμᾶς

18 Ἀνίατα μετ' ὀδύνης καρδίας ὑμῶν ἀπορουμένης.

19 Ἰδοὺ φωνὴ κραυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μακρόθεν· μὴ Κύριος οὐκ ἔστιν ἐν Σιών; ἢ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ; διότι παρώργισάν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ματαίοις ἀλλοτρίοις.

20 Διῆλθε θέρος, παρῆλθεν ἀμητὸς, καὶ ἡμεῖς οὐ διεσώθημεν.

21 Ἐπὶ συντρίμματι θυγα-

τρὸς λαῦ μȣ ἐσκοτώθην· ἐν ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὠδῖνες ὡς τικτέσης.

22 Καὶ μὴ ῥητίνη ἐκ ἔϛιν ἐν Γαλαὰδ, ἢ ἰαῖρὸς ἐκ ἔϛιν ἐκεῖ; διατί ἐκ ἀνέβη ἴασις θυγατρὸς λαῦ μȣ;

Κεφ. Θ'. 9.

ΤΙΣ δώσει κεφαλῇ μȣ ὕδωρ, ϗ ὀφθαλμοῖς μȣ πηγὴν δακρύων; ϗ κλαύσομαι τ λαόν μȣ τȣ̃τον ἡμέρας καὶ νυκτὸς, τὰς τετραυματισμένȣς θυγατρὸς λαῦ μȣ.

2 Τίς δῴη μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ ϛαθμὸν ἔσχαῖον, ϗ καταλείψω τ λαόν μȣ, ϗ ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν; ὅτι πάντες μοιχῶνται, σύνοδος ἀθετȣ́ντων,

3 Καὶ ἐνέτειναν τ γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον· ψεῦδος, καὶ οὐ πίϛις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τ γῆς, ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλθοσαν, καὶ ἐμὲ ἐκ ἔγνωσαν, φησὶ Κύριος.

4 Ἕκαϛος ἀπὸ τȣ̃ πλησίον αὐτȣ̃ φυλάξασθε, ϗ ἐπ' ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ πεποίθατε, ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρνῃ πτερνιεῖ, καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύσεται.

5 Ἕκαϛος κατὰ τȣ̃ φίλȣ αὐτȣ̃ καταπαίξεται, ἀλήθειαν οὐ μὴ λαλήσωσι· μεμάθηκεν ἡ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ, ἠδίκησαν, καὶ οὐ διέλιπον τȣ̃ ἐπιϛρέψαι.

6 Τόκος ἐπὶ τόκῳ, ϗ δόλος ἐπὶ δόλῳ· ἐκ ἤθελον εἰδέναι με, φησὶ Κύριος.

7 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ πυρώσω αὐτȣ̀ς, ϗ δοκιμῶ αὐτȣ́ς· ὅτι ποιήσω ἀπὸ προσώπȣ πονηρίας θυγατρὸς λαῦ μȣ.

8 Βολὶς τιῖρώσκȣσα ἡ γλῶσσα αὐτῶν, δόλια τὰ ῥήματα τȣ̃ ϛόματος αὐτῶν· τῷ πλησίον αὐτȣ̃ λαλεῖ εἰρηνικὰ, ϗ ἐν ἑαυτῷ ἔχει τ ἔχθραν.

9 Μὴ ἐπὶ τȣ́τοις ἐκ ἐπισκέψομαι; λέγει Κύριος· ἢ ἐν λαῷ τοιȣ́τῳ ἐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μȣ;

10 Ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κοπετὸν, ϗ ἐπὶ τὰς τρίβȣς τῆς ἐρήμου θρῆνον, ὅτι ἐξέλιπον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπȣς, ἐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως ἀπὸ πετεινῶν τȣ̃ ἐρανȣ̃, ϗ ἕως κτηνῶν, ἐξέϛησαν, ᾤχοντο.

11 Καὶ δώσω τ Ἱερȣσαλὴμ εἰς μετοικίαν, ϗ εἰς κατοικητήριον δρακόντων, ϗ τὰς πόλεις Ἰȣ́δα εἰς ἀφανισμὸν θήσομαι, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.

12 Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ συνετὸς, ϗ συνέτω τȣ̃το; καὶ ᾧ λόγος ϛόματος Κυρίȣ πρὸς αὐτὸν, ἀναγῖειλάτω ὑμῖν, ἕνεκεν τίνος ἀπώλετο ἡ γῆ, ἀνήφθη,

ὡς ἔρημος, παρὰ τὸ μὴ διοδεύ-
εσθαι αὐτήν;
13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτὲς
τ̃ νόμον μȣ, ὃν ἔδωκα πρὸ
προσώπȣ αὐτῶν, ϗ ὐκ ἤκȣσαν
τ̃ φωνῆς μȣ,
14 Ἀλλ' ἐπορέυθησαν ὀπίσω
τ̃ ἀρεςῶν τ̃ καρδίας αὐτῶν τ̃ κα-
κῆς, ϗ ὀπίσω τ̃ εἰδώλων ἃ ἐδί-
δαξαν αὐτὲς οἱ πατέρες αὐ-
τῶν.
15 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδὲ ἐγὼ
ψωμιῶ αὐτὲς ἀνάγκας, ϗ ποτιῶ
αὐτὲς ὕδωρ χολῆς,
16 Καὶ διασκορπιῶ αὐτὲς
ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς ὃς ὐκ ἐγί-
νωσκον αὐτοὶ ϗ οἱ πατέρες αὐ-
τῶν, ϗ ἐπαποςελῶ ἐπ' αὐτὲς
τὴν μάχαιραν, ἕως τ̃ ἐξανα-
λῶσαι αὐτὲς ἐν αὐτῇ.
17 Τάδε λέγει Κύριος, Κα-
λέσατε τὰς θρηνȣ́σας, ϗ ἐλθέ-
τωσαν, καὶ πρὸς τὰς σοφὰς
ἀποςείλατε, καὶ φθεγξάσθω-
σαν,
18 Καὶ λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς
θρῆνον, ϗ καταγαγέτωσαν οἱ
ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, ϗ τὰ
βλέφαρα ὑμῶν ῥείτω ὕδωρ,
19 Ὅτι φωνὴ οἰκτρȣ̃ ἠκȣ́σθη
ἐν Σιών· Πῶς ἐταλαιπωρήσα-
μεν, κατῃσχύνθημεν σφόδρα,
ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν, ϗ
ἀπερρίψαμεν τὰ σκηνώματα
ἡμῶν;
20 Ἀκȣ́σατε δὴ γυναῖκες
λόγον Θεȣ̃, καὶ δεξάσθω τὰ
ὦτα ὑμῶν λόγȣς ςόματός αὐ-
τȣ̃, ϗ διδάξατε τὰς θυγατέ-
ρας ὑμῶν οἶκτον, καὶ γυνὴ τὴν
πλησίον αὐτῆς θρῆνον.
21 Ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ
τ̃ θυρίδων ὑμῶν, εἰσῆλθεν εἰς
τ̃ γῆν ὑμῶν, τ̃ ἐκτρίψαι νήπια
ἔξωθεν, ϗ νεανίσκȣς ἀπὸ τῶν
πλατειῶν.
22 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τ̃
ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ
προσώπȣ τ̃ πεδίȣ τ̃ γῆς ὑμῶν,
ὡς χόρτος ὀπίσω θερίζοντος,
ϗ ὐκ ἔςαι ὁ συνάγων.
23 Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ
καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σο-
φίᾳ αὐτȣ̃, ϗ μὴ καυχάσθω ὁ
ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτȣ̃, καὶ
μὴ καυχάσθω ὁ πλȣ́σιος ἐν
τῷ πλȣ́τῳ αὐτȣ̃,
24 Ἀλλ' ἢ ἐν τȣ́τῳ καυχά-
σθω ὁ καυχώμενος, συνιεῖν ϗ
γινώσκειν, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος
ὁ ποιῶν ἔλεος ϗ κρίμα ϗ δι-
καιοσύνην ἐπὶ τ̃ γῆς, ὅτι ἐν
τȣ́τοις τὸ θέλημά μȣ, λέγει
Κύριος.
25 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται,
λέγει Κύριος, ϗ ἐπισκέψομαι
ἐπὶ πάντας περιτετμημένȣς
ἀκροβυςίας αὐτῶν·
26 Ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ
Ἰδȣμαίαν, ϗ ἐπὶ Ἐδὼμ, ϗ ἐπὶ

υἱὲς Ἀμμὼν, ἐπὶ υἱὲς Μωὰβ, καὶ ἐπὶ πάντα περικειρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτῦ, τὲς κατοικῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκὶ, καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν.

Κεφ. ι'. 10.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον Κυρίυ, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραήλ.

2 Τάδε λέγει Κύριος, Κατὰ τὰς ὁδὲς τῶν ἐθνῶν μὴ μανθάνετε, καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ ὐρανῦ μὴ φοβεῖσθε, ὅτι φοβῦνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν.

3 Ὅτι τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν μάταια· ξύλον ἐςὶν ἐκ τοῦ δρυμῦ ἐκκεκομμένον, ἔργον τέκτονος, καὶ χώνευμα,

4 Ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα, ἐν σφύραις καὶ ἥλοις ἐςερέωσαν αὐτά·

5 Θήσυσιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινηθήσονται· ἀργύριον τορευτόν ἐςιν, οὐ πορεύσονται, ἀργύριον προσβλητόν ἐςιν.

9 Ἀπὸ Θαρσὶς ἥξει χρυσίον Μωφὰζ, καὶ χεὶρ χρυσοχόων, ἔργα τεχνιτῶν πάντα, ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσυσιν αὐτά.

5 Αἰρόμενα ἀρθήσονται, ὅτι ὐκ ἐπιβήσονται· μὴ φοβηθῆτε αὐτὰ, ὅτι οὐ μὴ κακοποιήσωσι, καὶ ἀγαθὸν ὐκ ἔςιν ἐν αὐτοῖς.

11 Οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θεοὶ οἳ τὸν ὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ ὐρανῦ τύτε.

12 Κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῦ, ὁ ἀνορθώσας τὴν οἰκυμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῦ, καὶ τῇ φρονήσει αὐτῦ ἐξέτεινε τὸν ὐρανὸν,

13 Καὶ πλῆθος ὕδατος ἐν ὐρανῷ· καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἐξ ἐσχάτυ τῆς γῆς, ἀςραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτῦ.

14 Ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατῃσχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῦ, ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσεν, ὐκ ἔςι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς.

15 Μάταιά ἐςιν ἔργα ἐμπεπαιγμένα, ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολῦνται.

16 Οὐκ ἔςι τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακὼβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτὸς κληρονομία αὐτῦ, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

17 Συνήγαγεν ἔξωθεν τὴν ὑπόςασίν συ, κατοικῦσαν ἐν ἐκλεκτοῖς.

18 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ σκελίζω τὲς κατοικῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει, ὅπως εὑρεθῇ ἡ πληγή σου.

19 Οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί
σε, ἀλγηρὰ ἡ πληγή σε· κἀ-
γὼ εἶπα, Ὄντως τῦτο τὸ τραῦ-
μά σε, κ̀ κατέλαβέ σε.
20 Ἡ σκηνή σε ἐταλαιπώ-
ρησεν, ὤλετο· κ̀ πᾶσαι αἱ δέῤ-
ῥεις σε διεσπάσθησαν· οἱ υἱοί
με κ̀ τὰ πρόβατά με ἐκ εἰ-
σὶν, ἐκ ἔςιν ἔτι τόπος τ̃ σκη-
νῆς με, τόπος τ̃ δέῤῥεών με.
21 Ὅτι οἱ ποιμένες ἠφρο-
νεύσαντο, κ̀ τ̃ Κύριον ἐκ ἐζή-
τησαν· διατῦτο ἐκ ἐνόησε πᾶ-
σα ἡ νομὴ, καὶ διεσκορπίσθη-
σαν.
22 Φωνὴ ἀκοῆς ἰδὲ ἔρχεται
κ̀ σεισμὸς μέγας ἐκ γῆς Βοῤ-
ῥᾶ, τ̃ τάξαι τὰς πόλεις Ἰέδα
εἰς ἀφανισμὸν, κ̀ κοίτην ςρε-
θῶν.
23 Οἶδα Κύριε ὅτι ἐχὶ τε
ἀνθρώπε ἡ ὁδὸς αὐτε, ἐδὲ ἀνὴρ
πορεύσεται κ̀ κατορθώσει πο-
ρείαν αὐτε.
24 Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε,
πλὴν ἐν κρίσει κ̀ μὴ ἐν θυμῷ,
ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιή-
σῃς.
25 Ἔκχεον τ̃ θυμόν σε ἐπὶ
ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα σε, καὶ ἐπὶ
γενεὰς αἳ τὸ ὄνομά σου ἐκ
ἐπεκαλέσαντο, ὅτι κατέφαγον
τὸν Ἰακὼβ κ̀ ἐξανήλωσαν αὐ-
τὸν, καὶ τ̃ νομὴν αὐτε ἠρήμω-
σαν.

Κεφ. ια΄. 11.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕ-
ΝΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΛΕΓΩΝ,
2 Ἀκέσατε τὲς λόγες τῆς
διαθήκης ταύτης, κ̀ λαλήσεις
πρὸς ἄνδρας Ἰέδα, κ̀ πρὸς τὲς
κατοικεντας ἐν Ἰερεσαλὴμ,
3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὲς, Τά-
δε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσρα-
ὴλ, Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρω-
πος, ὃς ἐκ ἀκέσεται τ̃ λόγων
τ̃ διαθήκης ταύτης,
4 Ἧς ἐνετειλάμην τοῖς πα-
τράσιν ὑμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἀνή-
γαγον αὐτὲς ἐκ γῆς Αἰγύπτε
ἐκ καμίνε τ̃ σιδηρᾶς, λέγων,
Ἀκέσατε τ̃ φωνῆς με, κ̀ ποι-
ήσατε πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλω-
μαι ὑμῖν, κ̀ ἔσεσθέ μοι εἰς
λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς
Θεόν·
5 Ὅπως ςήσω τὸν ὅρκον με,
ὃν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν,
τε δεναι αὐτοῖς γῆν ῥέεσαν
γάλα κ̀ μέλι, καθὼς ἡ ἡμέρα
αὕτη· κ̀ ἀπεκρίθην, κ̀ εἶπα,
Γένοιτο Κύριε.
6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Ἀνάγνωθι τὲς λόγες τέτες ἐν
πόλεσιν Ἰέδα, κ̀ ἔξωθεν Ἰερε-
σαλὴμ, λέγων, Ἀκέσατε τὲς
λόγες τ̃ διαθήκης ταύτης, καὶ
ποιήσατε αὐτές.
8 Καὶ ἐκ ἐποίησαν.
9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,

Ευρέθη σύνδεσμος ἐν ἀνδράσιν
Ἰȣ́δα, ϗ ἐν τοῖς κατοικȣ̃σιν ἐν
Ἱερȣσαλήμ.

10 Ἐπεςράφησαν ἐπὶ τὰς
ἀδικίας τ̃ πατέρων αὐτῶν τῶν
πρότερον, οἳ ȣ̓κ ἠθέλησαν εἰσα-
κȣ̃σαι τ̃ λόγων μȣ, ϗ ἰδȣ̀ αὐ-
τοὶ πορεύονται ὀπίσω θεῶν
ἀλλοτρίων, τȣ̃ δȣλεύειν αὐτοῖς·
ϗ διεσκέδασεν οἶκος Ἰσραὴλ ϗ
οἶκος Ἰȣ́δα τ̀ διαθήκην μȣ, ἣν
διεθέμην πρὸς τȣ̀ς πατέρας
αὐτῶν.

11 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν
λαὸν τȣ̃τον κακὰ, ἐξ ὧν οὐ
δυνήσονται ἐξελθεῖν ἐξ αὐτῶν·
ϗ κεκράξονται πρὸς μὲ, ϗ ȣ̓κ
εἰσακȣ́σομαι αὐτῶν.

12 Καὶ πορεύσονται πόλεις
Ἰȣ́δα ϗ οἱ κατοικȣ̃ντες Ἱερȣ-
σαλὴμ, καὶ κεκράξονται πρὸς
τȣ̀ς θεȣ̀ς, οἷς αὐτοὶ θυμιῶσιν
αὐτοῖς, οἳ μὴ σώσȣσιν αὐτȣ̀ς
ἐν τῷ καιρῷ τ̃ κακῶν αὐτῶν.

13 Ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν
πόλεών σȣ ἦσαν θεοί σȣ Ἰȣ́δα,
ϗ κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων τ̀ Ἱε-
ρȣσαλὴμ ἐτάξατε βωμȣ̀ς θυ-
μιᾷν τῇ Βάαλ.

14 Καὶ σὺ μὴ προσεύχου
περὶ τȣ̃ λαȣ̃ τȣ́τȣ, ϗ μὴ ἀξίȣ
περὶ αὐτῶν ἐν δεήσει ϗ προσ-
ευχῇ, ὅτι ȣ̓κ εἰσακȣ́σομαι ἐν
τῷ καιρῷ ἐν ᾧ ἐπικαλȣ̃νταί με,
ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν.

15 Τί ἡ ἠγαπημένη ἐν τῷ
οἴκῳ μȣ ἐποίησε βδέλυγμα;
μὴ εὐχαὶ καὶ κρέα ἅγια ἀφε-
λȣ̃σιν ἀπὸ σȣ̃ τὰς κακίας σȣ,
ἢ τȣ́τοις διαφεύξῃ;

16 Ἐλαίαν ὡραίαν εὔσκιον
τῷ εἴδει ἐκάλεσε Κύριος τὸ ὄ-
νομά σȣ, εἰς φωνὴν περιτομῆς
αὐτῆς, ἀνήφθη πῦρ ἐπ' αὐτὴν,
μεγάλη ἡ θλίψις ἐπὶ σὲ, ἠ-
χρειώθησαν οἱ κλάδοι αὐτῆς·

17 Καὶ Κύριος ὁ καταφυτεύ-
σας σε, ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακὰ
ἀντὶ τ̀ κακίας οἴκȣ Ἰσραὴλ ϗ
οἴκȣ Ἰȣ́δα, ὅ, τι ἐποίησαν ἑαυ-
τοῖς τȣ̃ παροργίσαι με ἐν τῷ
θυμιᾷν αὐτȣ̀ς τῇ Βάαλ.

18 Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ
γνώσομαι· τότε εἶδον τὰ ἐπι-
τηδεύματα αὐτῶν·

19 Ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκα-
κον ἀγόμενον τȣ̃ θύεσθαι, ȣ̓κ
ἔγνων· ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λο-
γισμὸν πονηρὸν, λέγοντες, Δεῦ-
τε ϗ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν
ἄρτον αὐτȣ̃, καὶ ἐκτρίψωμεν
αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, ϗ τὸ ὄ-
νομα αὐτȣ̃ ȣ̓ μὴ μνησθῇ ȣ̓κέτι.

20 Κύριε κρίνων δίκαια, δο-
κιμάζων νεφρȣ̀ς καὶ καρδίας,
ἴδοιμι τ̀ παρὰ σȣ̃ ἐκδίκησιν ἐξ
αὐτῶν, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα
τὸ δικαίωμά μȣ.

21 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύ-
ριος ἐπὶ τȣ̀ς ἄνδρας Ἀναθὼθ
τȣ̀ς ζητȣ̃ντας τὴν ψυχήν μȣ,

τὰς λέγοντας, Οὐ μὴ προφητεύσεις ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν·

22 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ.

23 Καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθὼθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΔΙΚΑΙΟΣ εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ· τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα;

2 Ἐφύτευσας αὐτοὺς, καὶ ἐῤῥιζώθησαν· ἐτεκνοποιήσαντο, καὶ ἐποίησαν καρπόν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόῤῥω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν.

3 Καὶ σὺ Κύριε γινώσκεις με, δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἅγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν.

4 Ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινὰ, ὅτι εἶπαν, Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν.

5 Σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλυουσί σε· πῶς παρασκευάσῃ ἐφ' ἵπποις; καὶ ἐν γῇ εἰρήνης σου πέποιθας· πῶς ποιήσεις ἐν φρυάγματι τοῦ Ἰορδάνου;

6 Ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, καὶ οὗτοι ἠθέτησάν σε, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν, ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισυνήχθησαν· μὴ πιστεύσῃς ἐν αὐτοῖς, ὅτι λαλήσουσι πρὸς σὲ καλά.

7 Ἐγκαταλέλοιπα τὸν οἶκόν μου, ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου, ἔδωκα τὴν ἠγαπημένην ψυχήν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς.

8 Ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ, ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς, διατοῦτο ἐμίσησα αὐτήν.

9 Μὴ σπήλαιον ὑαίνης ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ, ἢ σπήλαιον κύκλῳ αὐτῆς; βαδίσατε, συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν.

10 Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρημον ἄβατον,

11 Ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας· δι' ἐμὲ ἀφανισμῷ ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι οὐκ

ἐστιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρ-
δίᾳ.
12 Ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἦλθον ταλαιπωροῦντες,
ὅτι μάχαιρα τοῦ Κυρίου κατα-
φάγεται ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως
ἄκρου τῆς γῆς· οὐκ ἔστιν εἰρήνη πάσῃ
σαρκί.
13 Σπείρατε πυροὺς, καὶ ἀκάν-
θας θερίζετε, οἱ κλῆροι αὐτῶν
οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτούς· αἰσχύν-
θητε ἀπὸ καυχήσεως ὑμῶν,
ἀπὸ ὀνειδισμοῦ ἔναντι Κυρίου.
14 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πο-
νηρῶν, τῶν ἁπτομένων τῆς κληρονο-
μίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ
μου Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ
αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν
Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν.
15 Καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκ-
βαλεῖν με αὐτοὺς, ἐπιστρέψω καὶ
ἐλεήσω αὐτοὺς, καὶ κατοικιῶ αὐ-
τοὺς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν
αὐτοῦ.
16 Καὶ ἔσται ἐὰν μαθόντες
μάθωσι τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου,
τοῦ ὀμνύειν τῷ ὀνόματί μου, Ζῇ
Κύριος, καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν
μου ὀμνύειν τῇ Βααλ, καὶ οἰ-
κοδομηθήσεται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ
μου.
17 Ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσι,
καὶ ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξάρ-
σει καὶ ἀπωλείᾳ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Βάδι-
σον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ περί-
ζωμα λινοῦν, καὶ περίθου περὶ
τὴν ὀσφύν σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐ διε-
λεύσεται.
2 Καὶ ἐκτησάμην τὸ περί-
ζωμα κατὰ τὸν λόγον Κυρίου,
καὶ περιέθηκα περὶ τὴν ὀσφύν μου.
3 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
4 Λάβε τὸ περίζωμα τὸ
περὶ τὴν ὀσφύν σου, καὶ ἀνάστηθι,
καὶ βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ
κατάκρυψον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ
τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας.
5 Καὶ ἐπορεύθην, καὶ ἔκρυψα
αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτῃ, καθὼς
ἐνετείλατό μοι Κύριος.
6 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας
πολλὰς, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
μὲ, Ἀνάστηθι, βάδισον ἐπὶ τὸν
Εὐφράτην, καὶ λάβε ἐκεῖθεν τὸ
περίζωμα, ὃ ἐνετειλάμην σοι
τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ.
7 Καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐ-
φράτην ποταμὸν, καὶ ὤρυξα, καὶ
ἔλαβον τὸ περίζωμα ἐκ τοῦ τόπου
οὗ κατώρυξα αὐτὸ ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ
διεφθαρμένον ἦν, ὃ οὐ μὴ χρη-
σθῇ εἰς οὐθέν.
8 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
9 Τάδε λέγει Κύριος, Οὕτω
φθερῶ τὴν ὕβριν Ἰούδα καὶ τὴν ὕβριν
Ἱερουσαλὴμ,

10 Τὴν πολλὴν ταύτην ὕ-
βριν, τὲς μὴ βελομένες ὑπα-
κέειν τ̃ λόγων με, κ̀ πορευ-
θέντας ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων
τ̃ δελεύειν αὐτοῖς, κ̀ τ̃ προσ-
κυνεῖν αὐτοῖς· κ̀ ἔσονται ὥσπερ
τὸ περίζωμα τῦτο, ὃ οὐ χρη-
σθήσεται εἰς ἐθέν.
11 Ὅτι καθάπερ κολλᾶται
τὸ περίζωμα περὶ τ̀ ὀσφὺν τῦ
ἀνθρώπε, ἕτως ἐκόλλησα πρὸς
ἐμαυτὸν τ̃ οἶκον τ̃ Ἰσραὴλ, κ̀
πάντα οἶκον Ἰέδα, τ̃ γενέσθαι
μοι εἰς λαὸν ὀνομαςὸν, καὶ εἰς
καύχημα, κ̀ εἰς δόξαν, κ̀ ἐκ
εἰσήκεσάν με.
12 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν
τῦτον, Πᾶς ἀσκὸς πληρωθή-
σεται οἴνε· κ̀ ἔςαι ἐὰν εἴπωσι
πρὸς σὲ, Μὴ γνόντες οὐ γνω-
σόμεθα, ὅτι πᾶς ἀσκὸς πλη-
ρωθήσεται οἴνε;
13 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὲς,
Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ
πληρῶ τὲς κατοικῦντας τ̀ γῆν
ταύτην, κ̀ τὲς βασιλεῖς αὐτῶν
τὲς καθημένες υἱὲς τ̃ Δαυὶδ
ἐπὶ τ̃ θρόνε αὐτῶν, κ̀ τὲς ἱε-
ρεῖς κ̀ τὲς προφήτας, καὶ τὸν
Ἰέδαν κ̀ πάντας τὲς κατοι-
κῦντας ἐν Ἱερεσαλὴμ, μεθύ-
σματι·
14 Καὶ διασκορπιῶ αὐτὲς
ἄνδρα κ̀ τ̃ ἀδελφὸν αὐτῦ, καὶ
τὲς πατέρας αὐτῶν, κ̀ τὲς υἱὲς
αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ· ἐκ ἐπιπο-
θήσω, λέγει Κύριος, καὶ οὐ
φείσομαι, κ̀ ἐκ οἰκτειρήσω ἀπὸ
διαφθορᾶς αὐτῶν.
15 Ἀκέσατε, κ̀ ἐνωτίσασθε,
κ̀ μὴ ἐπαίρεσθε, ὅτι Κύριος
ἐλάλησε.
16 Δότε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑ-
μῶν δόξαν πρὸ τ̃ συσκοτάσαι,
καὶ πρὸ τ̃ προσκόψαι πόδας
ὑμῶν ἐπ' ὄρη σκοτεινά· καὶ
ἀναμενεῖτε εἰς φῶς, καὶ ἐκεῖ
σκιὰ θανάτε, κ̀ τεθήσονται
εἰς σκότος.
17 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκέσητε, κε-
κρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ
ὑμῶν ἀπὸ προσώπε ὕβρεως, κ̀
κατάξεσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν
δάκρυα, ὅτι συνετρίβη τὸ ποί-
μνιον Κυρίε.
18 Εἴπατε τῷ βασιλεῖ καὶ
τοῖς δυναςεύεσι, Ταπεινώθητε
κ̀ καθίσατε, ὅτι καθῃρέθη ἀπὸ
κεφαλῆς ὑμῶν ςέφανος δόξης
ὑμῶν.
19 Πόλεις αἱ πρὸς Νότον,
συνεκλείσθησαν, καὶ ἐκ ἦν ὁ
ἀνοίγων· ἀπῳκίσθη Ἰούδας,
συνετέλεσαν ἀποικίαν τελείαν.
20 Ἀνάλαβε ὀφθαλμές σου
Ἱερεσαλὴμ, καὶ ἴδε τὲς ἐρχο-
μένες ἀπὸ Βοῤῥᾶ· πῦ ἐςι τὸ
ποίμνιον ὃ ἐδόθη σοι, πρόβατα
δόξης σε;
21 Τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέπτων-
ταί σε; κ̀ σὺ ἐδίδαξας αὐτὲς
ἐπὶ σὲ μαθήματα εἰς ἀρχήν·

ȣ̓κ ὠδῖνες καθέξεσί σε καθὼς
γυναῖκα τίκτȣσαν;
22 Καὶ ἐὰν εἴπης ἐν τῇ καρ-
δίᾳ σȣ, Διατί ἀπήντησέ μοι
ταῦτα; διὰ τὸ πλῆθος τ̃ ἀδι-
κίας σȣ ἀνεκαλύφθη τὰ ὀπί-
σθιά σȣ, παραδειγματισθῆναι
τὰς πτέρνας σȣ.
23 Εἰ ἀλλάξεται Αἰθίοψ τὸ
δέρμα αὐτȣ̃, ϗ πάρδαλις τὰ
ποικίλματα αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς
δυνήσεσθε εὐποιῆσαι μεμαθη-
κότες τὰ κακά.
24 Καὶ διέσπειρα αὐτȣ̀ς, ὡς
φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμȣ
εἰς ἔρημον.
25 Οὕτως ὁ κλῆρός σȣ, καὶ
μερὶς τ̃ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοὶ,
λέγει Κύριος· ὡς ἐπελάθȣ μȣ,
ϗ ἤλπισας ἐπὶ ψεύδεσι,
26 Κἀγὼ ἀποκαλύψω τὰ
ὀπίσω σȣ ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σȣ,
ϗ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σȣ,
27 Καὶ ἡ μοιχεία σȣ, καὶ
χρεμετισμός σȣ, ϗ ἡ ἀπαλλο-
τρίωσις τ̃ πορνείας σȣ· ἐπὶ τ̃
βȣνῶν, ϗ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἑώρακα
τὰ βδελύγματά σȣ· ȣ̓αί σοι
Ἱερȣσαλὴμ, ὅτι ȣ̓κ ἐκαθαρί-
σθης ὀπίσω μȣ· ἕως τίνος ἔτι;

Κεφ. ιδ΄. 14.

ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΒΡΟΧΙΑΣ.

2 Ἐπένθησεν ἡ Ἰȣδαία, καὶ
αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκενώθησαν,
ϗ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τ̃ γῆς, ϗ
ἡ κραυγὴ τ̃ Ἱερȣσαλὴμ ἀνέβη.
3 Καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς
ἀπέστειλαν τȣ̀ς νεωτέρȣς αὐτῶν
ἐφ᾿ ὕδωρ· ἤλθοσαν ἐπὶ τὰ φρέ-
ατα, ϗ ȣ̓χ εὕροσαν ὕδωρ, καὶ
ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν
κενά.
4 Καὶ τὰ ἔργα τ̃ γῆς ἐξέ-
λιπεν, ὅτι ȣ̓κ ἦν ὑετός· ἠσχύν-
θησαν οἱ γεωργοὶ, ἐπεκάλυ-
ψαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.
5 Καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτε-
κον, ϗ ἐγκατέλιπον, ὅτι ȣ̓κ ἦν
βοτάνη.
6 Ὄνοι ἄγριοι ἔστησαν ἐπὶ
νάπας, ϗ εἵλκυσαν ἄνεμον, ἐξ-
έλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ὅτι
ȣ̓κ ἦν χόρτος.
7 Αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντ-
έστησαν ἡμῖν· Κύριε ποίησον ἡ-
μῖν ἕνεκέν σȣ, ὅτι πολλαὶ αἱ
ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σȣ,
ὅτι σοι ἡμάρτομεν.
8 Ὑπομονὴ Ἰσραὴλ Κύριε, ϗ
σώζεις ἐν καιρῷ κακῶν· ἱνατί
ἐγενήθης ὡσεὶ πάροικος ἐπὶ τ̃
γῆς, ϗ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων
εἰς κατάλυμα;
9 Μὴ ἔσῃ ὥσπερ ἄνθρωπος
ὑπνῶν, ἢ ὡς ἀνὴρ οὐ δυνάμενος
σώζειν; ϗ σὺ ἐν ἡμῖν εἶ Κύ-
ριε, ϗ τὸ ὄνομά σȣ ἐπικέκλη-
ται ἐφ᾿ ἡμᾶς, μὴ ἐπιλάθῃ ἡ-
μῶν.

10 Οὕτως λέγει Κύριος τῷ λαῷ τούτῳ, Ἠγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν, ϗ οὐκ ἐφείσαντο, ϗ ὁ Θεὸς οὐκ εὐώδωσεν ἐν αὐτοῖς, νῦν μνησθήσεται τῆς ἀδικίας αὐτῶν.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με, Μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθά,

12 Ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν, οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δεήσεως αὐτῶν, ϗ ἐὰν προσενέγκωσιν ὁλοκαυτώματα ϗ θυσίας, οὐκ εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐν μαχαίρᾳ ϗ ἐν λιμῷ ϗ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτούς.

13 Καὶ εἶπα, Ὁ Ὢν Κύριε, ἰδοὺ οἱ προφῆται αὐτῶν προφητεύουσι, ϗ λέγουσιν, Οὐκ ὄψεσθε μάχαιραν, οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀλήθειαν ϗ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς, ϗ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με, Ψευδῆ οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς· ὅτι ὁράσεις ψευδεῖς, ϗ μαντείας, ϗ οἰωνίσματα, ϗ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν.

15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, οἳ λέγουσι, Μάχαιρα καὶ λιμὸς οὐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης· Ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦνται, ϗ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται οἱ προφῆται,

16 Καὶ ὁ λαός, οἷς αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς, ϗ ἔσονται ἐρριμμένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας ϗ τοῦ λιμοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτούς, ϗ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, ϗ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ϗ αἱ θυγατέρες αὐτῶν, ϗ ἐκχεῶ ἐπ᾽ αὐτοὺς τὰ κακὰ αὐτῶν.

17 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦτον, Καταγάγετε ἐπ᾽ ὀφθαλμοὺς ὑμῶν δάκρυα ἡμέρας ϗ νυκτός, ϗ μὴ διαλιπέτωσαν, ὅτι συντρίμματι συνετρίβη θυγάτηρ λαοῦ μου, καὶ πληγῇ ὀδυνηρᾷ σφόδρα.

18 Ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδίον, ϗ ἰδοὺ τραυματίαι μαχαίρας· ϗ ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν, ϗ ἰδοὺ πόνος λιμοῦ· ὅτι ἱερεὺς ϗ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν, ἣν οὐκ ᾔδεισαν.

19 Μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας τὸν Ἰούδαν, καὶ ἀπὸ Σιὼν ἀπέστη ἡ ψυχή σου; ἱνατί ἔπαισας ἡμᾶς, ϗ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἴασις; ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην, ϗ οὐκ ἦν ἀγαθά, εἰς καιρὸν ἰάσεως, ϗ ἰδοὺ ταραχή.

20 Ἔγνωμεν, Κύριε ἁμαρ-

τήματα ἡμῶν, ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σε.

21 Κόπασον διὰ τὸ ὄνομά σε, μὴ ἀπολέσῃς θρόνον δόξης σε· μνήσθητι, μὴ διασκεδάσῃς τὴ διαθήκην σε τὴν μεθ' ἡμῶν.

22 Μή ἐςιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν ὑετίζων; ἢ εἰ ὁ ἐρανὸς δώσει πλησμονὴν αὐτῆ; ἐχὶ σὺ εἶ αὐτός; ἢ ὑπομενῆμέν σε Κύριε, ὅτι σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα.

Κεφ. ιέ. 15.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρός με, Ἐὰν ςῇ Μωυσῆς ἢ Σαμεὴλ πρὸ προσώπε με, ἐκ ἔςιν ἡ ψυχή με πρὸς αὐτές· ἐξαπόςειλον τὸ λαὸν τῆτον, καὶ ἐξελθέτωσαν.

2 Καὶ ἔςαι ἐὰν εἴπωσι πρὸς σὲ, Πῆ ἐξελευσόμεθα; ἢ ἐρεῖς πρὸς αὐτὲς, Τάδε λέγει Κύριος, Ὅσοι εἰς θάνατον, εἰς θάνατον· ἢ ὅσοι εἰς μάχαιραν, εἰς μάχαιραν· ἢ ὅσοι εἰς λιμὸν, εἰς λιμόν· ἢ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν.

3 Καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὲς τέσσαρα εἴδη, λέγει Κύριος· τὴ μάχαιραν εἰς σφαγὴν, ἢ τὲς κύνας εἰς διασπασμὸν, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς, ἢ τὰ πετεινὰ τὰ ἐρανῆ εἰς βρῶσιν καὶ διαφθοράν.

4 Καὶ παραδώσω αὐτὲς εἰς ἀνάγκας πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, διὰ Μανασσῆ υἱὸν Ἐζεκίε βασιλέως Ἰέδα, περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν Ἱερεσαλήμ.

5 Τίς φείσεται ἐπὶ σοὶ Ἱερεσαλήμ; ἢ τίς δειλιάσει ἐπὶ σοί; ἢ τίς ἀνακάμψει εἰς εἰρήνην σοι;

6 Σὺ ἀπεςράφης με, λέγει Κύριος, ὀπίσω πορεύσῃ· καὶ ἐκτενῶ τὴ χεῖρά με, καὶ διαφθερῶ σε, ἢ ἐκέτι ἀνήσω αὐτές·

7 Καὶ διασπερῶ αὐτὲς ἐν διασπορᾷ ἐν πύλαις λαῆ με ἠτεκνώθησαν, ἀπώλεσαν τὸν λαόν με διὰ τὰς κακίας αὐτῶν.

8 Ἐπληθύνθησαν αἱ χῆραι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρα νεανίσκες, ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρίᾳ, ἐπέρριψα ἐπ' αὐτὴν ἐξαίφνης τρόμον ἢ σπεδήν.

9 Ἐκενώθη ἡ τίκτεσα ἑπτὰ, ἀπεκάκησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς, ἐπέδυ ὁ ἥλιος αὐτῇ ἔτι μεσέσης τῆς ἡμέρας, κατῃσχύνθη ἢ ὠνειδίσθη· τοὺς καταλοίπους αὐτῶν εἰς μάχαιραν δώσω ἐναντίον τῶ ἐχθρῶν αὐτῶν.

10 Οἴμοι ἐγὼ μῆτερ, ὡς τινά με ἔτεκες ἄνδρα δικαζόμενον, ἢ διακρινόμενον πάσῃ τῇ γῇ;

ὅτε ὠφέλησα, ὅτε ὠφέλησέ με
ὐδείς· ἡ ἰσχύς μου ἐξέλιπεν ἐν
τοῖς καταρωμένοις με.
11 Γένοιτο δέσποτα κατευ-
θυνόντων αὐτῶν· εἰ μὴ παρ-
έστην σοι ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐ-
τῶν, καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐ-
τῶν, εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐ-
χθρόν.
12 Εἰ γνωσθήσεται σίδηρος,
καὶ περιβόλαιον χαλκοῦν ἡ ἰ-
σχύς σου.
13 Καὶ τοὺς θησαυρούς σου εἰς
προνομὴν δώσω ἀντάλλαγμα,
διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας σου,
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου.
14 Καὶ καταδουλώσω σε κύ-
κλῳ τοῖς ἐχθροῖς σου, ἐν τῇ γῇ
ᾗ οὐκ ᾔδεις· ὅτι πῦρ ἐκκέκαυ-
ται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, ἐφ' ὑμᾶς
καυθήσεται.
15 Κύριε μνήσθητί μου, καὶ
ἐπίσκεψαί με, καὶ ἀθῴωσόν με
ἀπὸ τῶν καταδιωκόντων με, μὴ
εἰς μακροθυμίαν· γνῶθι, ὡς
ἔλαβον περὶ σοῦ ὀνειδισμόν
16 Ὑπὸ τῶν ἀθετούντων τοὺς
λόγους σου· συντέλεσον αὐτούς·
καὶ ἔσται ὁ λόγος σου ἐμοὶ εἰς
εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καρδίας
μου, ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά
σου ἐπ' ἐμοὶ Κύριε παντοκρά-
τωρ.
17 Οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ
αὐτῶν παιζόντων, ἀλλὰ εὐλα-
βούμην ἀπὸ προσώπου χειρός
σου· κατὰ μόνας ἐκαθήμην, ὅτι
πικρίας ἐνεπλήσθην.
18 Ἱνατί οἱ λυποῦντές με
κατισχύουσί με; ἡ πληγή μου
στερεὰ, πόθεν ἰαθήσομαι; γε-
νομένη ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ
ψευδὲς, οὐκ ἔχον πίστιν.
19 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἐὰν ἐπιστρέψῃς, καὶ ἀπο-
καταστήσω σε, καὶ πρὸ προσώπου
μου στήσῃ· καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς
τίμιον ἀπὸ ἀναξίου, ὡς τὸ στόμα
μου ἔσῃ· καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ
πρὸς σὲ, καὶ σὺ οὐκ ἀναστρέψεις
πρὸς αὐτούς.
20 Καὶ δώσω σε τῷ λαῷ
τούτῳ, ὡς τεῖχος ὀχυρὸν, χαλ-
κοῦν· καὶ πολεμήσουσι πρὸς σὲ,
καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σὲ,
διότι μετὰ σοῦ εἰμι τοῦ σώζειν
σε,
21 Καὶ τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε
ἐκ χειρὸς πονηρῶν, καὶ λυτρώ-
σομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν.

Κεφ. ιϛ'. 16.

ΚΑΙ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα,
λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ,
2 Καὶ οὐ γεννηθήσεταί σοι
υἱὸς, οὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ.
3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγα-
τέρων τῶν γεννωμένων ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ, καὶ περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν
τῶν τετοκυιῶν αὐτοὺς, καὶ περὶ τῶν

πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεννηκότων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

4 Ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦνται, οὐ κοπήσονται, καὶ οὐ ταφήσονται· εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται· καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς ἔσονται καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται.

5 Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ εἰσέλθῃς εἰς θίασον αὐτῶν, καὶ μὴ πορευθῇς τοῦ κόψασθαι, καὶ μὴ πενθήσῃς αὐτοὺς, ὅτι ἀφέστακα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου.

6 Οὐ μὴ κόψονται αὐτοὺς, οὐδὲ ἐντομίδας οὐ μὴ ποιήσουσι, καὶ οὐ ξυρηθήσονται,

7 Καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλησιν ἐπὶ τεθνηκότι· οὐ ποτιοῦσιν αὐτὸν ποτήριον εἰς παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ.

8 Εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ σὺ, συγκαθίσαι μετ' αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν.

9 Διότι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, φωνὴν χαρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης.

10 Καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγείλῃς τῷ λαῷ τούτῳ ἅπαντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ εἴπωσι πρὸς σὲ, Διατί ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα; τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν; καὶ τίς ἡ ἁμαρτία ἡμῶν, ἣν ἡμάρτομεν ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

11 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με οἱ πατέρες ὑμῶν, λέγει Κύριος, καὶ ᾤχοντο ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐμὲ ἐγκατέλιπον, καὶ τὸν νόμον μου οὐκ ἐφυλάξαντο·

12 Καὶ ὑμεῖς ἐπονηρεύσασθε ὑπὲρ τοὺς πατέρας ὑμῶν· καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς πορεύεσθε ἕκαστος ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας ὑμῶν τῆς πονηρᾶς, τοῦ μὴ ὑπακούειν μου.

13 Καὶ ἀποῤῥίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης, εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ ᾔδειτε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ δουλεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, οἳ οὐ δώσουσιν ὑμῖν ἔλεος.

14 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Ζῇ Κύριος ὁ ἀναγαγὼν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

15 Ἀλλὰ, Ζῇ Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς Βοῤῥᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν

χωρῶν οὗ ἐξώσθησαν ἐκεῖ· ϗ
ἀποκαταςήσω αὐτὲς εἰς ‡ γῆν
αὐτῶν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατρά-
σιν αὐτῶν.
16 Ἰδὲ ἐγὼ ἀποςέλλω τὲς
ἁλιεῖς τὲς πολλὲς, λέγει Κύ-
ριος, ϗ ἁλιεύσεσιν αὐτές· ϗ
μετὰ ταῦτα ἀποςέλλω τοὺς
πολλὲς θηρευτὰς, ϗ θηρεύ-
σεσιν αὐτὲς ἐπάνω παντὸς ὄ-
ρες, καὶ ἐπάνω παντὸς βενε,
καὶ ἐκ ‡ τρυμαλιῶν τῶν πε-
τρῶν.
17 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοί με ἐπὶ
πάσας τὰς ὁδὲς αὐτῶν, ϗ ἐκ
ἐκρύβη τὰ ἀδικήματα αὐτῶν
ἀπέναντι ‡ ὀφθαλμῶν με.
18 Καὶ ἀνταποδώσω διπλὰς
τὰς κακίας αὐτῶν, καὶ τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν, ἐφ' αἷς ἐβε-
βήλωσαν τὴν γῆν με ἐν τοῖς
θνησιμαίοις τῶν βδελυγμάτων
αὐτῶν, ϗ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐ-
τῶν, ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν τὴν
κληρονομίαν με.
19 Κύριε σὺ ἰσχύς με, καὶ
βοήθειά με, ϗ καταφυγή με
ἐν ἡμέραις κακῶν· πρὸς σὲ
ἔθνη ἥξεσιν ἀπ' ἐσχάτε τῆς
γῆς, ϗ ἐρεσιν, Ὡς ψευδῆ ἐ-
κτήσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν εἴ-
δωλα, καὶ ἐκ ἔςιν ἐν αὐτοῖς
ὠφέλημα;
20 Εἰ ποιήσει ἑαυτῷ ἄν-
θρωπος θεὲς, ϗ ἕτοι ἐκ εἰσὶ
θεοί.
21 Διατετο ἰδὲ ἐγὼ δηλώσω
αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τέτῳ τὴν
χεῖρά με, ϗ γνωριῶ αὐτοῖς ‡
δύναμίν με, ϗ γνώσονται, ὅτι
ὄνομά μοι Κύριος.

Κεφ. ιζ΄. 17.

ΕΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟΣ ὁ ἄν-
θρωπος, ὃς ‡ ἐλπίδα ἔχει
ἐπ' ἄνθρωπον, ϗ ςηρίσει σάρκα
βραχίονος αὐτε ἐπ' αὐτὸν, καὶ
ἀπὸ Κυρίου ἀποςῇ ἡ καρδία
αὐτε.
6 Καὶ ἔςαι ὡς ἡ ἀγριομυ-
ρίκη ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐκ ὄψεται
ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ, καὶ
κατασκηνώσει ἐν ἁλίμοις, καὶ
ἐν ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἁλμυρᾷ ἥτις
οὐ κατοικεῖται.
7 Καὶ εὐλογημένος ὁ ἄν-
θρωπος, ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ, ϗ ἔςαι Κύριος ἐλπὶς
αὐτε·
8 Καὶ ἔςαι ὡς ξύλον εὐθη-
νεν παρ' ὕδατα, ϗ ἐπὶ ἰκμάδα
βαλεῖ ῥίζαν αὐτε· οὐ φοβη-
θήσεται ὅταν ἔλθῃ καῦμα, ϗ
ἔςαι ἐπ' αὐτῷ ςελέχη ἀλσώδη,
ἐν ἐνιαυτῷ ἀβροχίας οὐ φοβη-
θήσεται, ϗ οὐ διαλείψει ποιῶν
καρπόν.
9 Βαθεῖα ἡ καρδία παρὰ
πάντα, ϗ ἄνθρωπός ἐςι καὶ
τίς γνώσεται αὐτόν;
10 Ἐγὼ Κύριος ἐτάζων καρ-
δίας, ϗ δοκιμάζων νεφρὲς, τε
δεναι ἑκάςῳ κατὰ τὰς ὁδὲς

αὐτοῦ, ϗ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ.

11 Ἐφώνησε πέρδιξ, συνήγαγεν ἃ οὐκ ἔτεκε, ποιῶν πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως· ἐν ἡμίσει ἡμερῶν αὐτοῦ ἐγκαταλείψουσιν αὐτὸν, ϗ ἐπ' ἐσχάτων αὐτοῦ ἔσται ἄφρων.

12 Θρόνος δόξης ὑψωμένος, ἁγίασμα ἡμῶν,

13 Ὑπομονὴ Ἰσραήλ· Κύριε, πάντες οἱ καταλιπόντες σε καταισχυνθήτωσαν, ἀφεστηκότες ἐπὶ τῆς γῆς γραφήτωσαν, ὅτι ἐγκατέλιπον πηγὴν ζωῆς, τὸν Κύριον.

14 Ἴασαί με Κύριε, ϗ ἰαθήσομαι· σῶσόν με, ϗ σωθήσομαι, ὅτι καύχημά μου σὺ εἶ.

15 Ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι πρός με, Ποῦ ἐστιν ὁ λόγος Κυρίου; ἐλθέτω.

16 Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατακολουθῶν ὀπίσω σου, ϗ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα· σὺ ἐπίστῃ· τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου, πρὸ προσώπου σου ἐστί.

17 Μὴ γενηθῇς μοι εἰς ἀλλοτρίωσιν, φειδόμενός μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ.

18 Καταισχυνθήτωσαν οἱ διώκοντές με, καὶ μὴ καταισχυνθείην ἐγώ· πτοηθείησαν αὐτοὶ, ϗ μὴ πτοηθείην ἐγώ· ἐπάγαγε ἐπ' αὐτοὺς ἡμέραν πονηρὰν, δισσὸν σύντριμμα σύντριψον αὐτούς.

19 Τάδε λέγει Κύριος, Βάδισον, ϗ στῆθι ἐν ταῖς πύλαις υἱῶν λαοῦ σου, ἐν αἷς εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς, ϗ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις Ἱερουσαλήμ,

20 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου βασιλεῖς Ἰούδα, ϗ πᾶσα Ἰουδαία, καὶ πᾶσα Ἱερουσαλὴμ, οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις·

21 Τάδε λέγει Κύριος, Φυλάσσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, ϗ μὴ αἴρετε βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ϗ μὴ ἐκπορεύεσθε ταῖς πύλαις Ἱερουσαλήμ,

22 Καὶ μὴ ἐκφέρετε βαστάγματα ἐξ οἰκιῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε· ἁγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, καθὼς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

23 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν, ϗ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν, τοῦ μὴ ἀκοῦσαί μου, καὶ τοῦ μὴ δέξασθαι παιδείαν.

24 Καὶ ἔσται, ἐὰν εἰσακούσητέ

μου, λέγει Κύριος, τοῦ μὴ εἰσ-
φέρειν βαστάγματα διὰ τῶν πυ-
λῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἁγιά-
ζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ
μὴ ποιεῖν πᾶν ἔργον,
25 Καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν
πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης βασι-
λεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ
θρόνου Δαυὶδ, καὶ ἐπιβεβηκότες
ἐφ' ἅρμασι καὶ ἵπποις αὐτῶν,
αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν,
ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες
ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ κατοικισθή-
σεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα.
26 Καὶ ἥξουσιν ἐκ τῶν πόλεων
Ἰούδα, καὶ κυκλόθεν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ἐκ γῆς Βενιαμὶν, καὶ ἐκ γῆς
πεδινῆς, καὶ ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ ἐκ τῆς
πρὸς Νότον, φέροντες ὁλοκαυ-
τώματα καὶ θυσίας καὶ θυμιά-
ματα καὶ μάννα καὶ λίβανον, φέ-
ροντες αἴνεσιν εἰς οἶκον Κυρίου.
27 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ ἀκούσητέ
μου τοῦ ἁγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν
σαββάτων, τοῦ μὴ αἴρειν βαστάγ-
ματα, καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι
ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἀνάψω
πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς, καὶ
καταφάγεται ἄμφοδα Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ οὐ σβεσθήσεται.

Κεφ. ιη'. 18.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πα-
ρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν,
λέγων,
2 Ἀνάστηθι, καὶ κατάβηθι εἰς
οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἐκεῖ ἀκού-
σῃ τοὺς λόγους μου.
3 Καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ
κεραμέως, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει
ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων.
4 Καὶ ἔπεσε τὸ ἀγγεῖον, ὃ
αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσὶν αὐ-
τοῦ· καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν
αὐτὸ ἀγγεῖον ἕτερον, καθὼς
ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῆσαι.
5 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς με, λέγων,
6 Εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος
οὐ δυνήσομαι τοῦ ποιῆσαι ὑμᾶς
οἶκος Ἰσραήλ; ἰδοὺ, ὡς ὁ πη-
λὸς τοῦ κεραμέως, ὑμεῖς ἐστε ἐν
χερσί μου.
7 Πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος,
ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἐξᾶραι αὐ-
τοὺς, καὶ τοῦ ἀπολλύειν,
8 Καὶ ἐπιστραφῇ τὸ ἔθνος
ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν
αὐτῶν, καὶ μετανοήσω περὶ τῶν
κακῶν, ὧν ἐλογισάμην, τοῦ ποι-
ῆσαι αὐτοῖς.
9 Καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ
ἔθνος καὶ βασιλείαν, τοῦ ἀνοικοδο-
μεῖσθαι καὶ τοῦ καταφυτεύεσθαι,
10 Καὶ ποιήσωσι τὰ πονηρὰ
ἐναντίον μου, τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς
φωνῆς μου, καὶ μετανοήσω περὶ
τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα, τοῦ ποι-
ῆσαι αὐτοῖς.
11 Καὶ νῦν εἰπὸν πρὸς ἄν-
δρας Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοι-

κοῦντας Ἱερουσαλὴμ, Ἰδοὺ ἐγὼ πλάσσω ἐφ᾽ ὑμᾶς κακὰ, ϗ λογίζομαι ἐφ᾽ ὑμᾶς λογισμόν· ἀποστραφήτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, ϗ καλλίονα ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν.

12 Καὶ εἶπαν, Ἀνδριούμεθα, ὅτι ὀπίσω τῶν ἀποστροφῶν ἡμῶν πορευσόμεθα, ϗ ἕκαστος τὰ ἀρεστὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ποιήσομεν.

13 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσι, τίς ἤκουσε τοιαῦτα φρικτὰ ἃ ἐποίησε σφόδρα παρθένος Ἰσραήλ;

14 Μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοὶ, ἢ χιὼν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου, μὴ ἐκκλίνῃ ὕδωρ βιαίως ἀνέμῳ φερόμενον;

15 Ὅτι ἐπελάθοντό μου λαός μου, εἰς κενὸν ἐθυμίασαν ϗ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰωνίους, τοῦ ἐπιβῆναι τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν,

16 Τοῦ τάξαι τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμὸν, ϗ σύριγμα αἰώνιον· πάντες οἱ διαπορευόμενοι δι᾽ αὐτῆς ἐκστήσονται, ϗ κινήσουσι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.

17 Ὡς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν αὐτῶν, δείξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας αὐτῶν.

18 Καὶ εἶπαν, Δεῦτε ϗ λογισώμεθα ἐπὶ Ἱερεμίαν λογισμὸν, ὅτι οὐκ ἀπολεῖται νόμος ἀπὸ ἱερέως, ϗ βουλὴ ἀπὸ συνετοῦ, καὶ λόγος ἀπὸ προφήτου· δεῦτε ϗ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ, ϗ ἀκουσόμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ.

19 Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ϗ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τοῦ δικαιώματός μου.

20 Εἰ ἀνταποδίδοται ἀντὶ ἀγαθῶν κακὰ, ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κατὰ τῆς ψυχῆς μου, ϗ τὴν κόλασιν αὐτῶν ἔκρυψάν μοι· μνήσθητι ἑστηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου, τοῦ λαλῆσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμόν σου ἀπ᾽ αὐτῶν.

21 Διατοῦτο δὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμὸν, ϗ ἄθροισον αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας· γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄτεκνοι ϗ χῆραι, ϗ οἱ ἄνδρες αὐτων γενέσθωσαν ἀνῃρημένοι θανάτῳ, ϗ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ.

22 Γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν· ἐπάξεις ἐπ᾽ αὐτοὺς λῃστὰς ἄφνω, ὅτι ἐνεχείρησαν λόγον εἰς σύλληψίν μου, ϗ παγίδας ἔκρυψαν ἐπ᾽ ἐμέ.

23 Καὶ σὺ Κύριε ἔγνως ἅπασαν τὴν βουλὴν αὐτῶν ἐπ᾽ ἐμὲ

εἰς θάνατον· μὴ ἀθωώσῃς τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτων ἀπὸ προσώπȣ σȣ μὴ ἐξαλείψῃς· γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σȣ, ἐν καιρῷ θυμȣ̃ σȣ ποίησον ἐν αὐτοῖς.

Κεφ. ιθ΄. 19.

ΤΟΤΕ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Βάδισον, καὶ κτῆσαι βικὸν πεπλασμένον ὀςράκινον, καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τȣ̃ λαȣ̃ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων,

2 Καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν, ὅ ἐςιν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς Χαρσείθ· καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τȣ̀ς λόγȣς τȣ́τȣς, ȣ̃ς ἂν λαλήσω πρὸς σὲ,

3 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀκȣ́σατε τὸν λόγον Κυρίȣ βασιλεῖς Ἰȣ́δα, καὶ ἄνδρες Ἰȣ́δα, καὶ οἱ κατοικȣ̃ντες ἐν Ἱερȣσαλὴμ καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τȣ̃τον κακὰ, ὥςε παντὸς ἀκȣ́οντος αὐτὰ ἠχήσει τὰ ὦτα αὐτȣ̃.

4 Ἀνθ᾽ ὧν ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἀπηλλοτρίωσαν τὸν τόπον τȣ̃τον, καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἀλλοτρίοις, οἷς ȣ̓κ ᾔδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν· καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰȣ́δα ἔπλησαν τὸν τόπον τȣ̃τον αἱμάτων ἀθῴων,

5 Καὶ ᾠκοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ Βάαλ, τȣ̃ κατακαίειν τȣ̀ς υἱȣ̀ς αὐτῶν ἐν πυρὶ, ἃ ȣ̓κ ἐνετειλάμην, ȣ̓δὲ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μȣ.

6 Διατȣ̃το ἰδȣ̀ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐ κληθήσεται τῷ τόπῳ τȣ́τῳ ἔτι Διάπτωσις καὶ Πολυάνδριον υἱȣ̃ Ἐννὼμ, ἀλλ᾽ ἢ Πολυάνδριον τῆς σφαγῆς.

7 Καὶ σφάξω τὴν βȣλὴν Ἰȣ́δα, καὶ τὴν βȣλὴν Ἱερȣσαλὴμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ καταβαλῶ αὐτȣ̀ς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἐν χερσὶ τῶν ζητȣ́ντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ δώσω τȣ̀ς νεκρȣ̀ς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς·

8 Καὶ κατάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμὸν, καὶ εἰς συρισμόν· πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ᾽ αὐτῆς σκυθρωπάσει, καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς.

9 Καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν· καὶ ἕκαςος τὰς σάρκας τȣ̃ πλησίον αὐτȣ̃ ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ ᾗ πολιορκήσȣσιν αὐτȣ̀ς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

10 Καὶ συντρίψεις τὸν βικὸν κατ᾽ ὀφθαλμȣ̀ς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σȣ̃,

11 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει

Κύριος, Οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκινον, ὃ οὐ δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι.

12 Οὕτως ποιήσω, λέγει Κύριος, τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ, τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην, ὡς τὴν διαπίπτουσαν.

13 Καὶ οἶκοι Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἶκοι βασιλέων Ἰούδα ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων, ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις, ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις.

14 Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ τῆς διαπτώσεως, οὗ ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ἐκεῖ, τοῦ προφητεῦσαι· καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαὸν,

15 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς, ἅπαντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτὴν, ὅτι ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, τοῦ μὴ εἰσακούειν τῶν ἐντολῶν μου.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ἤκουσε Πασχὼρ ὁ υἱὸς Ἐμμὴρ ὁ ἱερεὺς· καὶ οὗτος ἦν καθεσταμένος ἡγούμενος οἴκου Κυρίου, τοῦ Ἱερεμίου προφητεύοντος τοὺς λόγους τούτους.

2 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν καταῤῥάκτην, ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου ἀποτεταγμένου τοῦ ὑπερῴου, ὃς ἦν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

3 Καὶ ἐξήγαγε Πασχὼρ τὸν Ἱερεμίαν, ἐκ τοῦ καταῤῥάκτου· καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας, Οὐχὶ Πασχὼρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά σου, ἀλλ' ἢ Μέτοικον.

4 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμί σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις σου· καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται· καὶ σὲ καὶ πάντα Ἰούδα δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ μετοικιοῦσιν αὐτοὺς, καὶ κατακόψουσιν ἐν μαχαίραις.

5 Καὶ δώσω τὴν πᾶσαν ἰσχὺν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ πάντας τοὺς πόνους αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως Ἰούδα εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα.

6 Καὶ σὺ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, πορεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι ἀποθανῇ, καὶ ἐκεῖ ταφήσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου, οἷς ἐπροφήτευσας αὐτοῖς ψευδῆ.

7 Ἠπάτησάς με Κύριε, καὶ ἠπατήθην, ἐκράτησας, καὶ ἠδυνάσθης· ἐγενόμην εἰς γέλωτα, πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος.

8 Ὅτι πικρῷ λόγῳ μου γελάσομαι, ἀθεσίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐπικαλέσομαι, ὅτι ἐγενήθη λόγος Κυρίου εἰς ὀνειδισμὸν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν ἡμέραν μου.

9 Καὶ εἶπα, Οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ καιόμενον φλέγον ἐν τοῖς ὀστοῖς μου, καὶ παρεῖμαι πάντοθεν, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν,

10 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν συναθροιζομένων κυκλόθεν, Ἐπισύστητε, καὶ ἐπισυστῶμεν ἐπ᾽ αὐτῷ πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ· τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ, εἰ ἀπατηθήσεται, καὶ δυνησόμεθα αὐτῷ, καὶ ληψόμεθα τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ.

11 Ὁ δὲ Κύριος μετ᾽ ἐμοῦ καθὼς μαχητὴς ἰσχύων· διατοῦτο ἐδίωξαν, καὶ νοῆσαι οὐκ ἠδύναντο· ᾐσχύνθησαν σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας αὐτῶν, αἳ δι᾽ αἰῶνος οὐκ ἐπιλησθήσονται.

12 Κύριε δοκιμάζων δίκαια, συνιῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὰ ἀπολογήματά μου.

13 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, αἰνέσατε αὐτῷ, ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς πονηρευομένων,

14 Ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐτέχθην ἐν αὐτῇ· ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἔτεκέν με ἡ μήτηρ μου, μὴ ἔστω ἐπευκτή.

15 Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρί μου λέγων, Ἐτέχθη σοι ἄρσην· εὐφραινόμενος

16 Ἔστω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὡς αἱ πόλεις ἃς κατέστρεψε Κύριος ἐν θυμῷ, καὶ οὐ μετεμελήθη· ἀκουσάτω κραυγῆς τῷ πρωῒ, καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίας,

17 Ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέ με ἐν μήτρᾳ, καὶ ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου τάφος μου, καὶ ἡ μήτρα συλλήψεως αἰωνίας.

18 Ἱνατί τοῦτο ἐξῆλθον ἐκ μήτρας, τοῦ βλέπειν κόπους καὶ πόνους, καὶ διετέλεσαν ἐν αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου;

Κεφ. κά. 21.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΟΤΕ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΔΕΚΙΑΣ ΤΟΝ ΠΑΣΧΩΡ ΥΙΟΝ ΜΕΛΧΙΟΥ, ΚΑΙ ΣΟ-

ΦΟΝΙΑΝ ΥΙΟΝ ΒΑΣΑΙΟΥ
ΤΟΝ ΙΕΡΕΑ, ΛΕΓΩΝ,
2 Ἐπερώτησον περὶ ἡμῶν τὸν
Κύριον· ὅτι βασιλεὺς Βαβυ-
λῶνος ἐφέστηκεν ἐφ' ἡμᾶς· εἰ
ποιήσει Κύριος κατὰ πάντα
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ϗ ἀπε-
λεύσεται ἀφ' ἡμῶν.
3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰε-
ρεμίας, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς Σε-
δεκίαν βασιλέα Ἰούδα,
4 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ
ἐγὼ μεταστρέφω τὰ ὅπλα τὰ
πολεμικὰ, ἐν οἷς ὑμεῖς πολε-
μεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς Χαλ-
δαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑ-
μᾶς ἔξωθεν τοῦ τείχους· ϗ συν-
άξω αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον τῆς
πόλεως ταύτης,
5 Καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς
ἐν χειρὶ ἐκτεταμένῃ ϗ ἐν βρα-
χίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ
ὀργῆς μεγάλης.
6 Καὶ πατάξω πάντας τοὺς
κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύ-
τῃ, τοὺς ἀνθρώπους ϗ τὰ κτήνη
ἐν θανάτῳ μεγάλῳ, ϗ ἀπο-
θανοῦνται.
7 Καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως λέ-
γει Κύριος, Δώσω τὸν Σεδεκίαν
βασιλέα Ἰούδα, ϗ τοὺς παῖδας
αὐτοῦ, ϗ τὸν λαὸν καταλειφθέντα
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θα-
νάτου ϗ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ ϗ ἀπὸ τῆς
μαχαίρας, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν
αὐτῶν, τῶν ζητούντων τὰς ψυ-
χὰς αὐτῶν, ϗ κατακόψουσιν
αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας·
οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ
μὴ οἰκτειρήσω αὐτούς.
8 Καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον
ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ
ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑ-
μῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, καὶ τὴν ὁδὸν
τοῦ θανάτου.
9 Ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, ἀποθανεῖται ἐν μα-
χαίρᾳ ϗ ἐν λιμῷ· ϗ ὁ ἐκπο-
ρευόμενος προχωρῆσαι πρὸς
τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλει-
κότας ὑμᾶς, ζήσεται, ϗ ἔσται
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκῦλα, καὶ
ζήσεται.
10 Διότι ἐστήρικα τὸ πρόσ-
ωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην
εἰς κακὰ, ϗ οὐκ εἰς ἀγαθά·
εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶ-
νος παραδοθήσεται, ϗ κατα-
καύσει αὐτὴν ἐν πυρί.
11 Ὁ οἶκος βασιλέως Ἰούδα,
ἀκούσατε λόγον Κυρίου.
12 Οἶκος Δαυὶδ, τάδε λέγει
Κύριος, Κρίνατε πρωῒ κρίμα,
ϗ κατευθύνατε, καὶ ἐξέλεσθε
διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδι-
κοῦντος αὐτὸν, ὅπως μὴ ἀνα-
φθῇ ὡς πῦρ ἡ ὀργή μου, καὶ
καυθήσεται, ϗ οὐκ ἔσται ὁ σβέ-
σων.
13 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸν κατ-
οικοῦντα τὴν κοιλάδα Σὸρ, τὴν
πεδεινὴν, τοὺς λέγοντας, Τίς

πλήσει ἡμᾶς; ἢ τίς εἰσε-
λεύσεται πρὸς τὸ κατοικητή-
ριον ἡμῶν;
14 Καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ
δρυμῷ αὐτῆς, κὴ ἔδεται πάντα
τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

Κεφ. κβ'. 22.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Πο-
ρεύȣ κὴ κατάβηθι εἰς τὸν
οἶκον τȣ͂ βασιλέως Ἰȣ́δα, καὶ
λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τȣ͂τον,
2 Καὶ ἐρεῖς, Ἄκȣε λόγον
Κυρίȣ Βασιλεῦ Ἰȣ́δα· ὁ καθή-
μενος ἐπὶ θρόνȣ Δαυὶδ, σὺ καὶ
ὁ οἶκός σȣ κὴ ὁ λαός σȣ, καὶ
οἱ εἰσπορευόμενοι ταῖς πύλαις
ταύταις·
3 Τάδε λέγει Κύριος, Ποι-
εῖτε κρίσιν κὴ δικαιοσύνην, καὶ
ἐξαιρεῖσθε διηρπασμένον ἐκ χει-
ρὸς ἀδικȣ͂ντος αὐτὸν, κὴ προσ-
ήλυτον κὴ ὀρφανὸν κὴ χήραν μὴ
καταδυναστεύετε, κὴ μὴ ἀσεβεῖτε,
κὴ αἷμα ἀθῶον μὴ ἐκχέητε ἐν
τῷ τόπῳ τȣ́τῳ.
4 Διότι ἐὰν ποιȣ͂ντες ποιή-
σητε τὸν λόγον τȣ͂τον, κὴ εἰσε-
λεύσονται ἐν ταῖς πύλαις τȣ͂
οἴκȣ τȣ́τȣ βασιλεῖς καθήμενοι
ἐπὶ θρόνȣ Δαυὶδ, κὴ ἐπιβεβη-
κότες ἐφ' ἁρμάτων κὴ ἵππων,
αὐτοὶ κὴ οἱ παῖδες αὐτῶν, κὴ ὁ
λαὸς αὐτῶν.
5 Ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε τȣ̀ς
λόγȣς τȣ́τȣς, κατ' ἐμαυτȣ͂ ὤ-
μοσα, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς
ἐρήμωσιν ἔςαι ὁ οἶκος ȣ͂τος.
6 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
κατὰ τȣ͂ οἴκȣ βασιλέως Ἰȣ́δα,
Γαλαὰδ σύ μοι ἀρχὴ τȣ͂ Λι-
βάνȣ, ἐὰν μὴ θῶ σε εἰς ἔρη-
μον, πόλεις μὴ κατοικηθησο-
μένας,
7 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ σὲ ὀλο-
θρεύοντα ἄνδρα, κὴ τὸν πέλεκυν
αὐτȣ͂, κὴ ἐκκόψȣσι τὰς ἐκλεκ-
τὰς κέδρȣς σȣ, κὴ ἐμβαλȣ͂σιν
εἰς τὸ πῦρ.
8 Καὶ διελεύσονται ἔθνη διὰ
τῆς πόλεως ταύτης, κὴ ἐρεῖ ἕκα-
ςος πρὸς τὸν πλησίον αὐτȣ͂,
Διατί ἐποίησε Κύριος ȣ̓́τως τῇ
πόλει ταύτῃ τῇ μεγάλῃ;
9 Καὶ ἐρȣ͂σιν, Ἀνθ' ὧν ἐγ-
κατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίȣ
Θεȣ͂ αὐτῶν, κὴ προσεκύνησαν
θεοῖς ἀλλοτρίοις, κὴ ἐδȣ́λευσαν
αὐτοῖς.
10 Μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα,
μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν· κλαύ-
σατε κλαυθμῷ τὸν ἐκπορευό-
μενον, ὅτι ȣ̓κ ἐπιςρέψει ἔτι,
ȣ̓δὲ ὄψεται τὴν γῆν πατρίδος
αὐτȣ͂.
11 Διότι τάδε λέγει Κύριος
ἐπὶ Σελλὴμ υἱὸν Ἰωσία τὸν βα-
σιλεύοντα ἀντὶ Ἰωσίȣ τȣ͂ πα-
τρὸς αὐτȣ͂, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τȣ͂
τόπȣ τȣ́τȣ· ȣ̓κ ἀναςρέψει ἐκεῖ
ἔτι,
12 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ τȣ́-
τῳ οὗ μετῴκισα αὐτὸν, ἐκεῖ

ἀποθανεῖται, ϗ τὴν γῆν ταύτην
ȣ̓κ ὄψεται ἔτι.
13 Ὁ οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτȣ̃
οὐ μετὰ δικαιοσύνης, καὶ τὰ
ὑπερῷα αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἐν κρίματι,
παρὰ τῷ πλησίον αὐτȣ̃ ἐργᾶ-
ται δωρεὰν, ϗ τὸν μισθὸν αὐτȣ̃
οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ.
14 Ὠκοδόμησας σεαυτῷ οἶ-
κον σύμμετρον, ὑπερῷα ῥιπιςὰ
διεςαλμένα θυρίσι, ϗ ἐξυλω-
μένα ἐν κέδρῳ, ϗ κεχρισμένα
ἐν μίλτῳ.
15 Μὴ βασιλεύσῃς, ὅτι σὺ
παροξυνῇ ἐν Ἄχαζ τῷ πατρί
σȣ; οὐ φάγονται, ϗ οὐ πί-
ονται· βέλτιόν σε ποιεῖν κρίμα
ϗ δικαιοσύνην.
16 Οὐκ ἔγνωσαν, ȣ̓κ ἔκριναν
κρίσιν ταπεινῷ, ȣ̓δὲ κρίσιν πέ-
νητος· οὐ τȣ̃τό ἐςι τὸ μὴ γνῶ-
ναί σε ἐμὲ, λέγει Κύριος;
17 Ἰδȣ̀ ȣ̓κ εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοί
σȣ, ȣ̓δὲ ἡ καρδία σȣ καλὴ,
ἀλλὰ εἰς τὴν πλεονεξίαν σȣ, καὶ
εἰς τὸ αἷμα τὸ ἀθῷον τȣ̃ ἐκ-
χέαι αὐτὸ, ϗ εἰς ἀδικήματα
καὶ εἰς φόνον, τȣ̃ ποιεῖν αὐ-
τά.
18 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύ-
ριος ἐπὶ Ἰωακεὶμ υἱὸν Ἰωσία
βασιλέα Ἰȣ́δα, ϗ ἐπὶ τὸν ἄνδρα
τȣ̃τον, οὐ κόψονται αὐτὸν, Ὦ
ἀδελφὲ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται
αὐτὸν, Οἴμοι Κύριε.
19 Ταφὴν ὄνȣ ταφήσεται,
συμψησθεὶς ῥιφήσεται ἐπέκεινα
τῆς πύλης Ἱερȣσαλήμ.
20 Ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβανον,
ϗ κράξον, ϗ εἰς τὴν Βασὰν δὸς
τὴν φωνήν σȣ, καὶ βόησον εἰς τὸ
πέρας τῆς θαλάσσης, ὅτι συνε-
τρίβησαν πάντες οἱ ἐραςαί
σȣ.
21 Ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ
παραπτώσει σȣ, ϗ εἶπας, Οὐκ
ἀκȣ́σομαι· αὕτη ἡ ὁδός σȣ ἐκ
νεότητός σȣ, ȣ̓κ ἤκȣσας τῆς φω-
νῆς μȣ.
22 Πάντας τȣ̀ς ποιμένας
σȣ ποιμανεῖ ἄνεμος, ϗ οἱ ἐρα-
ςαί σȣ ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύ-
σονται, ὅτι τότε αἰσχυνθήσῃ
ϗ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν
φιλȣ́ντων σε.
23 Κατοικȣ̃σα ἐν τῷ Λιβάνῳ,
ἐννοσσεύȣσα ἐν ταῖς κέδροις,
καταςενάξεις ἐν τῷ ἐλθεῖν σοι
ὠδῖνας ὡς τικτȣ́σης.
24 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος,
ἐὰν γενόμενος γένηται Ἰεχο-
νίας υἱὸς Ἰωακεὶμ βασιλεὺς
Ἰȣ́δα ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς
χειρὸς τῆς δεξιᾶς μȣ, ἐκεῖθεν
ἐκσπάσω σε,
25 Καὶ παραδώσω σε εἰς
χεῖρας τῶν ζητȣ́ντων τὴν ψυχήν
σȣ, ὧν σὺ εὐλαβῇ ἀπὸ προσ-
ώπȣ αὐτῶν, εἰς χεῖρας τῶν Χαλ-
δαίων,
26 Καὶ ἀπορρίψω σε ϗ τὴν
μητέρα σȣ τὴν τεκȣ̃σάν σε εἰς

γῆν, οὗ ἐκ ἐτέχθης ἐκεῖ, καὶ
ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε.

27 Εἰς δὲ τ̄ γῆν ἣν αὐτοὶ
εὔχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν,
οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν.

28 Ἠτιμώθη Ἰεχονίας ὡς
σκεῦος οὗ ἐκ ἔςι χρεία αὐτῷ,
ὅτι ἐξεῤῥίφη, ϗ ἐξεβλήθη εἰς
γῆν ἣν ἐκ ᾔδει.

29 Γῆ, γῆ ἄκυε λόγον Κυ-
ρίε,

30 Γράψον τ̄ ἄνδρα τῦτον
ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, ὅτι οὐ
μὴ αὐξηθῇ ἐκ τ̄ σπέρματος
αὐτῦ καθήμενος ἐπὶ θρόνου
Δαυὶδ, ἄρχων ἔτι ἐν τῷ Ἰε-
δα.

Κεφ. κγʹ. 23.

Ω ΠΟΙΜΕΝΕΣ, οἱ ἀπολ-
λύοντες ϗ διασκορπίζοντες
τὰ πρόβατα τ̄ νομῆς αὐτῶν.

2 Διατῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος ἐπὶ τὲς ποιμαίνοντας τὸν
λαόν με, Ὑμεῖς διεσκορπίσατε
τὰ πρόβατά με, ϗ ἐξώσατε
αὐτὰ, ϗ ἐκ ἐπεσκέψασθε αὐ-
τὰ, ἰδὲ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς
κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα
ὑμῶν.

3 Καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι τὲς
καταλοίπες τῦ λαῦ με ἐπὶ
πάσης τ̄ γῆς, οὗ ἔξωσα αὐτὲς
ἐκεῖ, ϗ καταςήσω αὐτὲς εἰς τ̄
νομὴν αὐτῶν, ϗ αὐξηθήσονται,
ϗ πληθυνθήσονται.

4 Καὶ ἀναςήσω αὐτοῖς ποι-
μένας, οἳ ποιμανῦσιν αὐτὲς,
ϗ οὐ φοβηθήσονται ἔτι, ἐδὲ
πτοηθήσονται, λέγει Κύριος.

5 Ἰδὲ ἡμέραι ἔρχονται, λέ-
γει Κύριος, καὶ ἀναςήσω τῷ
Δαυὶδ ἀνατολὴν δικαίαν, καὶ
βασιλεύσει βασιλεὺς, ϗ συν-
ήσει, ϗ ποιήσει κρίμα καὶ δι-
καιοσύνην ἐπὶ τ̄ γῆς.

6 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῦ καὶ
σωθήσεται Ἰέδας, ϗ Ἰσραὴλ
κατασκηνώσει πεποιθὼς, καὶ
τῦτο τὸ ὄνομα αὐτῦ, ὃ καλέσει
αὐτὸν Κύριος, Ἰωσεδὲκ ἐν τοῖς
προφήταις.

9 Συνετρίβη ἡ καρδία με ἐν
ἐμοὶ, ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὀςᾶ
με, ἐγενήθην ὡς ἀνὴρ συντε-
τριμμένος, καὶ ὡς ἄνθρωπος
συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ
προσώπε Κυρίε ϗ ἀπὸ προσ-
ώπε εὐπρεπείας δόξης αὐτῦ.

10 Ὅτι ἀπὸ προσώπε τέτων
ἐπένθησεν ἡ γῆ, ἐξηράνθησαν
αἱ νομαὶ τ̄ ἐρήμε· ϗ ἐγένετο
ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρὸς, ϗ ἡ
ἰσχὺς αὐτῶν ἔτως.

11 Ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης
ἐμολύνθησαν, ϗ ἐν τῷ οἴκῳ με
εἶδον πονηρίας αὐτῶν.

12 Διατῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς
αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίσθημα ἐν
γνόφῳ, ϗ ὑποσκελισθήσονται,
καὶ πεσῦνται ἐν αὐτῇ· διότι
ἐπάξω ἐπ' αὐτὲς κακὰ, ἐν ἐνι-
αυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

13 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις
Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα·
ἐπροφήτευσαν διὰ τῆς Βάαλ, καὶ
ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ἰσ-
ραήλ.
14 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις
Ἱερουσαλὴμ ἑώρακα φρικτὰ,
μοιχωμένους, καὶ πορευομένους ἐν
ψεύδεσι, καὶ ἀντιλαμβανομένους
χειρῶν πολλῶν, τοῦ μὴ ἀποστρα-
φῆναι ἕκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ
τῆς πονηρᾶς· ἐγενήθησάν μοι
πάντες ὡς Σόδομα, καὶ οἱ κα-
τοικοῦντες αὐτὴν, ὥσπερ Γόμορ-
ῥα.
15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς
ὀδύνην, καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ
πικρὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν προφητῶν
Ἱερουσαλὴμ ἐξῆλθε μολυσμὸς
πάσῃ τῇ γῇ.
16 Οὕτως λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Μὴ ἀκούετε τοὺς λό-
γους τῶν προφητῶν, ὅτι ματαιοῦ-
σιν ἑαυτοῖς ὅρασιν, ἀπὸ καρ-
δίας αὐτῶν λαλοῦσι, καὶ οὐκ ἀπὸ
στόματος Κυρίου.
17 Λέγουσι τοῖς ἀπωθουμένοις
τὸν λόγον Κυρίου, Εἰρήνη ἔσται ὑ-
μῖν, καὶ πᾶσι τοῖς πορευομένοις
τοῖς θελήμασιν αὐτῶν, καὶ
παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνῃ
καρδίας αὐτοῦ, εἶπαν, Οὐχ ἥξει
ἐπὶ σὲ κακά.
18 Ὅτι τίς ἔστη ἐν ὑποστή-
ματι Κυρίου, καὶ εἶδε τὸν λόγον
αὐτοῦ; τίς ἠνωτίσατο, καὶ ἤκου-
σεν;
19 Ἰδοὺ σεισμὸς παρὰ Κυ-
ρίου, καὶ ὀργὴ ἐκπορεύεται εἰς
συσσεισμὸν, συστρεφομένη ἐπὶ
τοὺς ἀσεβεῖς ἥξει.
20 Καὶ οὐκ ἔτι ἀποστρέψει ὁ
θυμὸς Κυρίου, ἕως ποιήσῃ αὐ-
τὸ, καὶ ἕως ἂν στήσῃ αὐτὸ, ἀπὸ
ἐγχειρήματος καρδίας αὐτοῦ·
ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν
αὐτό.
21 Οὐκ ἀπέστελλον τοὺς προ-
φήτας, καὶ αὐτοὶ ἔτρεχον· οὐδὲ
ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ
ἐπροφήτευον.
22 Καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑπο-
στάσει μου, καὶ εἰ ἤκουσαν τῶν λό-
γων μου, καὶ τὸν λαόν μου ἂν ἀπέ-
στρεφον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν πονηρῶν
ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.
23 Θεὸς ἐγγίζων ἐγώ εἰμι,
λέγει Κύριος, καὶ οὐχὶ Θεὸς
πόῤῥωθεν.
24 Εἰ κρυβήσεταί τις ἐν κρυ-
φαίοις, καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι αὐ-
τόν; μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν ἐγὼ πληρῶ; λέγει Κύ-
ριος.
25 Ἤκουσα ἃ λαλοῦσιν οἱ
προφῆται, ἃ προφητεύουσιν ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου, ψευδῆ λέγον-
τες, Ἠνυπνιασάμην ἐνύπνιον.
26 Ἕως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ
τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων
ψευδῆ, ἐν τῷ προφητεύειν αὐ-

τὰς τὰ θελήματα τῆς καρδίας αὐτῶν,

27 Τῶν λογιζομένων τοῦ ἐπιλαθέσθαι τοῦ νόμου μου ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν, ἃ διηγοῦντο ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ ὀνόματός μου ἐν τῇ Βαάλ;

28 Ὁ προφήτης ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιόν ἐστι, διηγησάσθω τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς αὐτὸν, διηγησάσθω τὸν λόγον μου ἐπ' ἀληθείας· τί τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σῖτον; οὕτως οἱ λόγοι μου, λέγει Κύριος.

29 Οὐκ ἰδοὺ οἱ λόγοι μου, ὥσπερ πῦρ, λέγει Κύριος, καὶ ὡς πέλυξ κόπτων πέτραν;

30 Ἰδοὺ ἐγὼ διατοῦτο πρὸς τοὺς προφήτας, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, τοὺς κλέπτοντας τοὺς λόγους μου ἕκαστον παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ.

31 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς ἐκβάλλοντας προφητείας γλώσσης, καὶ νυστάζοντας νυσταγμὸν αὐτῶν.

32 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς προφητεύοντας ἐνύπνια ψευδῆ, καὶ οὐ διηγοῦντο αὐτὰ, καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφελήσουσι τὸν λαὸν τοῦτον.

33 Καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσιν ὁ λαὸς οὗτος, ἢ ἱερεὺς, ἢ προφήτης, Τί τὸ λῆμμα Κυρίου; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐστε τὸ λῆμμα, καὶ ῥάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

34 Ὁ προφήτης, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λαὸς, οἳ ἂν εἴπωσι, Λῆμμα Κυρίου, καὶ ἐκδικήσω τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

35 Οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Τί ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ τί ἐλάλησε Κύριος;

36 Καὶ λῆμμα Κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἔτι, ὅτι τὸ λῆμμα τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐτοῦ.

37 Καὶ διατί ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;

38 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ἀνθ' ὧν εἴπατε τὸν λόγον τοῦτον, Λῆμμα Κυρίου, καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς, λέγων, Οὐκ ἐρεῖτε, Λῆμμα Κυρίου,

39 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω, καὶ ῥάσσω ὑμᾶς, καὶ τὴν πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

40 Καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὀνειδισμὸν αἰώνιον, καὶ ἀτιμίαν

αἰώνιον, ἥτις οὐκ ἐπιλησθήσεται.

7 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Ζῇ Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

8 Ἀλλά, Ζῇ Κύριος, ὃς συνήγαγε πᾶν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν, οὗ ἐξῶσεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀποκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

Κεφ. κδ΄. 24.

ΕΔΕΙΞΕ μοι Κύριος δύο καλάθους σύκων, κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ Κυρίου, μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς τεχνίτας, καὶ τοὺς δεσμώτας, καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα.

2 Ὁ κάλαθος ὁ εἷς σύκων χρηστῶν σφόδρα, ὡς τὰ σῦκα τὰ πρώϊμα· καὶ ὁ κάλαθος ὁ ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.

3 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ, Τί σὺ ὁρᾷς Ἱερεμία; καὶ εἶπα, Σῦκα· σῦκα τὰ χρηστά, χρηστὰ λίαν· καὶ τὰ πονηρὰ πονηρὰ λίαν, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

5 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ὡς τὰ σῦκα τὰ χρηστὰ ταῦτα, οὕτως ἐπιγνώσομαι τοὺς ἀποικισθέντας Ἰουδαίους, οὓς ἐξαπέσταλκα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς ἀγαθά.

6 Καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ᾽ αὐτοὺς εἰς ἀγαθὰ, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἀγαθά· καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ καθελῶ αὐτοὺς, καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω.

7 Καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν τοῦ εἰδέναι αὐτοὺς ἐμὲ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐπ᾽ ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν·

8 Καὶ ὡς τὰ σῦκα τὰ πονηρὰ, ἃ οὐ βρωθήσονται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν, τάδε λέγει Κύριος, Οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ, καὶ τὸ κατάλοιπον Ἱερουσαλὴμ τοὺς ὑπολελειμμένους ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ.

9 Καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς

ὀνειδισμὸν, ϗ εἰς παραβολὴν,
ϗ εἰς μῖσος, ϗ εἰς κατάραν ἐν
παντὶ τόπῳ οὗ ἐξῶσα αὐτοὺς
ἐκεῖ.
10 Καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὸν
λιμὸν, ϗ τὸν θάνατον, ϗ τὴν
μάχαιραν, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν
ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

Κεφ. κε΄. 25.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕ-
ΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ
ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα ἐν τῷ
ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ Ἰωακεὶμ
υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα,
2 Ὃν ἐλάλησε πρὸς πάντα
τὸν λαὸν Ἰούδα, ϗ πρὸς τοὺς κατ-
οικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, λέγων,
3 Ἐν τρισκαιδεκάτῳ ἔτει
Ἰωσία, υἱοῦ Ἀμὼς, βασιλέως
Ἰούδα, ϗ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
εἴκοσι ϗ τρία ἔτη, ϗ ἐλάλησα
πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων, ϗ λέ-
γων,
4 Καὶ ἀπέστελλον πρὸς ὑμᾶς
τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας,
ὄρθρου ἀποστέλλων, ϗ οὐκ εἰση-
κούσατε, ϗ οὐ προσέσχετε τοῖς
ὠσὶν ὑμῶν,
5 Λέγων, Ἀποστράφητε ἕκα-
στος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονη-
ρᾶς, ϗ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτη-
δευμάτων ὑμῶν, ϗ κατοικήσετε
ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ
τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἀπ᾽ αἰ-
ῶνος ϗ ἕως αἰῶνος.
6 Μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν
ἀλλοτρίων, τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς,
ϗ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως
μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔρ-
γοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, τοῦ κακῶ-
σαι ὑμᾶς.
7 Καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου.
8 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε
τοῖς λόγοις μου,
9 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω, ϗ λή-
ψομαι πατριὰν ἀπὸ Βοῤῥᾶ, ϗ
ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην,
ϗ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν,
καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ
κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἐξερημώσω
αὐτοὺς, ϗ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφα-
νισμὸν, ϗ εἰς συριγμὸν, ϗ εἰς
ὀνειδισμὸν αἰώνιον.
10 Καὶ ἀπολῶ ἀπ᾽ αὐτῶν
φωνὴν χαρᾶς, ϗ φωνὴν εὐφρο-
σύνης, φωνὴν νυμφίου ϗ φωνὴν
νύμφης, ὀσμὴν μύρου, καὶ φῶς
λύχνου.
11 Καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς
ἀφανισμὸν, καὶ δουλεύσουσιν ἐν
τοῖς ἔθνεσιν ἑβδομήκοντα ἔτη.
12 Καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι
τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐκδικήσω
τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, καὶ θήσομαι
αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν αἰώνιον,
13 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν
ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου,
οὓς ἐλάλησα κατ᾽ αὐτῆς, πάν-
τα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβ-
λίῳ τούτῳ.
14 Ἃ ἘΠΡΟΦΗΤΕΥΣΕΝ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΕΠΙ ΤΑ ΕΘΝΗ ΤΑ ΑΙΛΑΜ.

35 Τάδε λέγει Κύριος, Συντριβήτω τὸ τόξον Αἰλὰμ, ἀρχὴ δυναστείας αὐτῶν.

36 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλὰμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἀνέμοις τούτοις, καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος ὃ οὐχ ἥξει ἐκεῖ, οἱ ἐξωσμένοι Αἰλάμ.

37 Καὶ πτοήσω αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου, καὶ ἐπαποστελῶ ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου, ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτούς.

38 Καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν Αἰλὰμ, καὶ ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνας.

39 Καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν, καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰλὰμ, λέγει Κύριος.

Κεφ. κς'. 26.

ΕΝ ἀρχῇ βασιλεύοντος Σεδεκίου βασιλέως, ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος περὶ Αἰλάμ.

2 ΤΗ ΑΙΓΥΠΤΩ ΕΠΙ ΔΥΝΑΜΙΝ ΦΑΡΑΩ ΝΕΧΑΩ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ, ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρμεὶς, ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα.

3 Ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας, καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον,

4 Καὶ ἐπισάξατε τοὺς ἵππους, ἐπίβητε οἱ ἱππεῖς, καὶ κατάστητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν, προσβάλετε τὰ δόρατα, καὶ ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν.

5 Τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται, καὶ ἀποχωροῦσιν εἰς τὸ ὀπίσω; διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπήσονται. φυγῇ ἔφυγον, καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν περιεχόμενοι κυκλόθεν, λέγει Κύριος.

6 Μὴ φευγέτω ὁ κοῦφος, καὶ μὴ ἀνασωζέσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ Βορρᾶν· τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην ἠσθένησε, καὶ πεπτώκασι.

7 Τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται, καὶ ὡς ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕδωρ;

8 Ὕδατα Αἰγύπτου ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται· καὶ εἶπεν, Ἀναβήσομαι, καὶ κατακαλύψω τὴν γῆν, καὶ ἀπολῶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

9 Ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς ἵππους, παρασκευάσατε τὰ ἅρματα, ἐξέλθατε οἱ μαχηταὶ Αἰθιόπων, καὶ Λίβυες καθωπλισμένοι ὅπλοις, καὶ Λυδοὶ ἀνάβητε, ἐντείνατε τόξον.

10 Καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη Κυ-

ρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκδι-
κήσεως, τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἐχ-
θροὺς αὐτοῦ· ϗ καταφάγεται
ἡ μάχαιρα Κυρίου, ϗ ἐμπλησ-
θήσεται, ϗ μεθυσθήσεται ἀπὸ
τοῦ αἵματος αὐτῶν, ὅτι θυσία
τῷ Κυρίῳ ἀπὸ γῆς Βοῤῥᾶ ἐπὶ
ποταμῷ Εὐφράτῃ.
11 Ἀνάβηθι Γαλαὰδ, καὶ
λάβε ῥητίνην τῇ παρθένῳ θυ-
γατρὶ Αἰγύπτου· εἰς τὸ κενὸν
ἐπλήθυνας ἰάματά σου, ὠφέ-
λεια οὐκ ἔστιν ἐν σοί.
12 Ἤκουσαν ἔθνη φωνήν σου,
ϗ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ,
ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν
ἠσθένησαν, ἐπιτοαυτὸ ἔπεσαν
ἀμφότεροι.
13 Α ΕΛΑΛΗΣΕ ΚΥΡΙΟΣ
ἐν χειρὶ Ἱερεμίου, τοῦ ἐλθεῖν τὸν
βασιλέα Βαβυλῶνος τοῦ κόψαι
γῆν Αἰγύπτου.
14 Ἀναγγείλατε εἰς Μαγ-
δωλὸν, καὶ παραγγείλατε εἰς
Μέμφιν· εἴπατε, Ἐπίστηθι, ϗ
ἑτοίμασον, ὅτι κατέφαγε μά-
χαιρα τὴν σμίλακά σου.
15 Διατί ἔφυγεν ἀπὸ σοῦ ὁ
Ἆπις; ὁ μόσχος ὁ ἐκλεκτός
σου οὐκ ἔμεινεν· ὅτι Κύριος παρ-
έλυσεν αὐτόν.
16 Καὶ τὸ πλῆθός σου ἠσθέ-
νησε, ϗ ἔπεσε· ϗ ἕκαστος πρὸς
τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει, Ἀνα-
στῶμεν, ϗ ἀναστρέψωμεν πρὸς τὸν
λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡ-
μῶν, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας
Ἑλληνικῆς.
17 Καλέσατε τὸ ὄνομα Φα-
ραὼ Νεχαὼ βασιλέως Αἰγύπτου,
Σαὼν ἐσβεὶ μωήδ.
18 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς, ὅτι ὡς τὸ Ἰταβύριον ἐν
τοῖς ὄρεσι, ϗ ὡς ὁ Κάρμηλος
ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἥξει.
19 Σκεύη ἀποικισμοῦ ποί-
ησον σεαυτῇ κατοικοῦσα θύγα-
τερ Αἰγύπτου, ὅτι Μέμφις εἰς
ἀφανισμὸν ἔσται, ϗ κληθήσεται
Οὐαὶ, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν
κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.
20 Δάμαλις κεκαλλωπισ-
μένη Αἴγυπτος, ἀπόσπασμα
ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἦλθεν ἐπ᾽ αὐτήν,
21 Καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς
ἐν αὐτῇ, ὥσπερ μόσχοι σιτευ-
τοὶ τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ· διότι
ϗ αὐτοὶ ἀπεστράφησαν, ϗ ἔφυ-
γον ὁμοθυμαδόν· οὐκ ἔστησαν,
ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἦλθεν ἐπ᾽
αὐτοὺς, καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως
αὐτῶν.
22 Φωνὴ αὐτων ὡς ὄφεως συ-
ρίζοντος, ὅτι ἐν ἄμμῳ πορεύ-
ονται, ἐν ἀξίναις ἥξουσιν ἐπ᾽
αὐτήν· ὡς κόπτοντες ξύλα
23 Ἐκκόψουσι τὸν δρυμὸν αὐ-
τῆς, λέγει Κύριος, ὅτι οὐ μὴ
εἰκασθῇ, ὅτι πληθύνει ὑπὲρ
ἀκρίδα, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀ-
ριθμός.
24 Κατῃσχύνθη ἡ θυγάτηρ

Αἰγύπτου, παρεδόθη εἰς χεῖρας
λαοῦ ἀπὸ Βορρᾶ.
25 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Ἀμ-
μὼν τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραὼ,
καὶ ἐπὶ τοὺς πεποιθότας ἐπ᾽ αὐ-
τῷ.
27 Σὺ δὲ μὴ φοβηθῇς δοῦλός
μου Ἰακὼβ, μηδὲ πτοηθῇς Ἰσ-
ραήλ· διότι ἐγὼ ἰδοὺ σώζων σε
μακρόθεν, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ
τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν· καὶ ἀνα-
στρέψει Ἰακὼβ, καὶ ἡσυχάσει καὶ
ὑπνώσει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ παρεν-
οχλῶν αὐτόν.
28 Μὴ φοβοῦ παῖς μου Ἰα-
κὼβ, λέγει Κύριος, ὅτι μετὰ
σοῦ ἐγώ εἰμι· ἡ ἀπτόητος καὶ
τρυφερὰ παρεδόθη· ὅτι ποιή-
σω ἔθνει συντέλειαν ἐν παντὶ
ἔθνει εἰς οὓς ἔξωσά σε ἐκεῖ, σὲ
δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἐκλιπεῖν, καὶ
παιδεύσω σε εἰς κρίμα, καὶ ἀ-
θῷον οὐκ ἀθωώσω σε.

Κεφ. κζ. 27.

ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΟΝ Ε-
ΛΑΛΗΣΕΝ ΕΠΙ ΒΑΒΥ-
ΛΩΝΑ.
2 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθ-
νεσι, καὶ ἀκουστὰ ποιήσατε, καὶ μὴ
κρύψητε· εἴπατε, Ἑάλωκε Βα-
βυλὼν, κατησχύνθη Βῆλος, ἡ
ἀπτόητος, ἡ τρυφερὰ παρεδόθη
Μαιρωδάχ,
3 Ὅτι ἀνέβη ἐπ᾽ αὐτὴν ἔθνος
ἀπὸ Βορρᾶ, οὗτος θήσει τὴν γῆν
αὐτῆς εἰς ἀφανισμὸν, καὶ οὐκ
ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ
ἀνθρώπου καὶ ἕως κτήνους.
4 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἥξουσιν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ, καὶ οἱ υἱ-
οὶ Ἰούδα ἐπὶ τὸ αὐτὸ, βαδίζον-
τες καὶ κλαίοντες πορεύσονται,
τὸν Κύριον Θεὸν αὐτῶν ζη-
τοῦντες.
5 Ἕως Σιὼν ἐρωτήσουσι τὴν
ὁδὸν, ὧδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐ-
τῶν δώσουσι, καὶ ἥξουσι, καὶ κατα-
φεύξονται πρὸς Κύριον τὸν Θεόν·
διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπι-
λησθήσεται.
6 Πρόβατα ἀπολωλότα ἐγε-
νήθη ὁ λαός μου, οἱ ποιμένες
αὐτῶν ἔξωσαν αὐτοὺς, ἐπὶ τὰ
ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτοὺς, ἐξ ὄ-
ρους ἐπὶ βουνὸν ᾤχοντο, ἐπελά-
θοντο κοίτης αὐτῶν.
7 Πάντες οἱ εὑρίσκοντες αὐ-
τοὺς, ἀνήλισκον αὐτούς· οἱ ἐχ-
θροὶ αὐτῶν εἶπαν, Μὴ ἀνῶμεν
αὐτοὺς, ἀνθ᾽ ὧν ἥμαρτον τῷ Κυ-
ρίῳ· νομὴ δικαιοσύνης τῷ συν-
αγαγόντι τοὺς πατέρας αὐτῶν.
8 Ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου
Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλ-
δαίων, καὶ ἐξέλθατε, καὶ γένεσθε
ὥσπερ δράκοντες κατὰ πρόσω-
πον προβάτων.
9 Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ
Βαβυλῶνα συναγωγὰς ἐθνῶν ἐκ
γῆς Βορρᾶ, καὶ παρατάξονται
αὐτῇ· ἐκεῖθεν ἁλώσεται, ὡς

βολὶς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ ἐπι-
στρέψει κενή.
10 Καὶ ἔσαι ἡ Χαλδαία εἰς
προνομὴν, πάντες οἱ προνομεύ-
οντες αὐτὴν ἐμπλησθήσονται.
11 Ὅτι ηὐφραίνεσθε, ϗ κα-
τεκαυχᾶσθε, διαρπάζοντες τὴν
κληρονομίαν μου, διότι ἐσκιρ-
τᾶτε, ὡς βοΐδια ἐν βοτάνῃ, ϗ
ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι.
12 Ἠσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν
σφόδρα, ἐνετράπη ἡ τεκοῦσα ὑ-
μᾶς μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ, ἐσχά-
τη ἐθνῶν, ἔρημος
13 Ἀπὸ ὀργῆς Κυρίου, οὐ κα-
τοικηθήσεται ϗ ἔσαι εἰς ἀφα-
νισμὸν πᾶσα· καὶ πᾶς ὁ διο-
δεύων διὰ Βαβυλῶνος σκυθρω-
πάσει, ϗ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν
τὴν πληγὴν αὐτῆς.
14 Παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυ-
λῶνα κύκλῳ πάντες τείνοντες
τόξον, τοξεύσατε ἐπ' αὐτὴν, μὴ
φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν
ὑμῶν,
15 Καὶ κατακρατήσατε αὐ-
τήν· παρελύθησαν αἱ χεῖρες
αὐτῆς, ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐ-
τῆς, ϗ κατεσκάφη τὸ τεῖχος
αὐτῆς, ὅτι ἐκδίκησις παρὰ Θεοῦ
ἐσιν· ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτὴν, καθ-
ὼς ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ.
16 Ἐξολοθρεύσασθε σπέρμα
ἐκ Βαβυλῶνος, κατέχοντα δρέ-
πανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ· ἀπὸ
προσώπου μαχαίρας Ἑλληνι-
κῆς, ἕκασος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἀποστρέψουσι, ϗ ἕκασος εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ φεύξεται.
17 Πρόβατον πλανώμενον
Ἰσραὴλ, λέοντες ἐξῶσαν αὐτόν·
ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτὸν βασι-
λεὺς Ἀσσὺρ, ϗ οὗτος ὕστερον τὰ
ὀσᾶ αὐτοῦ βασιλεὺς Βαβυλῶνος.
18 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν
βασιλέα Βαβυλῶνος, ϗ ἐπὶ τὴν
γῆν αὐτοῦ, καθὼς ἐξεδίκησα
ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσύρ.
19 Καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσ-
ραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ, ϗ νε-
μήσεται ἐν τῷ Καρμήλῳ, ϗ ἐν
ὄρει Ἐφραὶμ, ϗ ἐν τῷ Γαλαὰδ,
ϗ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.
20 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
ϗ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ζητή-
σουσι τὴν ἀδικίαν Ἰσραὴλ, ϗ
οὐχ ὑπάρξει, ϗ τὰς ἁμαρτίας
Ἰούδα, ϗ οὐ μὴ εὑρεθῶσιν, ὅτι
ἵλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολελειμ-
μένοις
21 Ἐπὶ τῆς γῆς, λέγει Κύριος·
πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτὴν, καὶ
ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτήν·
ἐκδίκησον μάχαιρα, ϗ ἀφάνι-
σον, λέγει Κύριος, καὶ ποίει
κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαί
σοι.
22 Φωνὴ πολέμου ϗ συντριβὴ
μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων.
23 Πῶς ἐκλάσθη ϗ συνε-
τρίβη ἡ σφυρὰ πάσης τῆς γῆς;

πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν Βαβυλὼν ἐν ἔθνεσιν;

24 Ἐπιθήσονταί σοι, καὶ οὐ γνώσῃ, ὡς Βαβυλὼν καὶ ἁλώσῃ· εὑρέθης, καὶ ἐλήφθης, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἀντέστης.

25 Ἤνοιξε Κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκε τὰ σκεύη ὀργῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔργον τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἐν γῇ Χαλδαίων,

26 Ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς· ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς, ἐρευνήσατε αὐτὴν ὡς σπήλαιον, καὶ ἐξολοθρεύσατε αὐτήν· μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα·

27 Ἀναξηράνατε αὐτῆς πάντας τοὺς καρποὺς, καὶ καταβήτωσαν εἰς σφαγήν· οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν, καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν.

28 Φωνὴ φευγόντων, καὶ ἀνασωζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος, τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς Σιὼν τὴν ἐκδίκησιν παρὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν.

29 Παραγγείλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς, παντὶ ἐντείνοντι τόξον, παρεμβάλλετε ἐπ᾽ αὐτὴν κυκλόθεν· μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασωζόμενος· ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ, ὅτι πρὸς Κύριον ἀντέστη Θεὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ.

30 Διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ῥιφήσονται, εἶπε Κύριος.

31 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ὑβρίστριαν, λέγει Κύριος· ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα σου, καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σου.

32 Καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις σου, καὶ πεσεῖται· καὶ οὐδεὶς ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτήν· καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

33 Τάδε λέγει Κύριος, Καταδεδυνάστευνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα, ἅμα πάντες οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς, κατεδυνάστευσαν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτούς.

34 Καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρὸς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ· κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ, ὅπως ἐξάρῃ τὴν γῆν· καὶ παροξυνεῖ τοῖς κατοικοῦσι Βαβυλῶνα,

35 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα, καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τοὺς συνετοὺς αὐτῆς·

36 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς, καὶ παραλυθήσονται· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅρματα αὐτῶν.

37 Μάχαιραν ἐπὶ τὰς μαχητὰς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὸ σύμμικτον τὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες· μάχαιραν ἐπὶ τὰς θησαυρὰς, καὶ διασκορπισθήσονται.

38 Ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς, καὶ καταισχυνθήσονται, ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστι, καὶ ἐν ταῖς νήσοις, οὗ κατεκαυχῶντο.

39 Διατοῦτο κατοικήσουσιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις, καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων, οὐ μὴ κατοικηθῇ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα.

40 Καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμοῤῥα, καὶ τὰς ὁμορούσας αὐταῖς, εἶπε Κύριος, οὐ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ παροικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

41 Ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ ἔθνος μέγα, καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς,

42 Τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες, ἰταμός ἐστι, καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ· ἡ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχήσει, ἐφ' ἵπποις ἱππάσονται, παρεσκευασμένοι, ὥσπερ πῦρ, εἰς πόλεμον, πρὸς σὲ, θύγατερ Βαβυλῶνος.

43 Ἤκουσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ· θλίψις κατεκράτησεν αὐτοῦ, ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

44 Ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου εἰς Γαιθὰν, ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσω· ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεταί μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;

45 Διατοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν Κυρίου ἣν βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ οὓς ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους· ἐὰν μὴ διαφθαρῇ τὰ ἀρνία τῶν προβάτων αὐτῶν, ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐτῶν.

46 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἁλώσεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται.

Κεφ. κη'. 28.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα.

2 Καὶ ἐξαποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα ὑβριστὰς, καὶ καθυβρίσουσιν αὐτὴν, καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς· οὐαὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς.

3 Τεινέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ περιθέσθω ᾧ ἐστιν

ὅπλα αὐτοῦ, καὶ μὴ φείσησθε
ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῆς, καὶ
ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν δύναμιν
αὐτῆς.
4 Καὶ πεσοῦνται τραυματίαι
ἐν γῇ Χαλδαίων, καὶ καταkεκεν-
τημένοι ἔξωθεν αὐτῆς.
5 Διότι οὐκ ἐχήρευσεν Ἰσ-
ραὴλ καὶ Ἰούδας ἀπὸ Θεοῦ αὐ-
τῶν, ἀπὸ Κυρίου παντοκράτο-
ρος, ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλήσθη
ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἁγίων Ἰσ-
ραήλ.
6 Φεύγετε ἐκ μέσου Βαβυ-
λῶνος, καὶ ἀνασώζετε ἕκαστος τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀποῤῥιφῆτε
ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς, ὅτι καιρὸς
ἐκδικήσεως αὐτῆς ἐστι παρὰ
Κυρίου, ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀν-
ταποδίδωσιν αὐτῇ.
7 Ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλὼν
ἐν χειρὶ Κυρίου, μεθύσκον πᾶ-
σαν τὴν γῆν, ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς
ἐπίοσαν ἔθνη, διατοῦτο ἐσαλεύ-
θησαν·
8 Καὶ ἄφνω ἔπεσε Βαβυλὼν,
καὶ συνετρίβη· θρηνεῖτε αὐτὴν,
λάβετε ῥητίνην τῇ διαφθορᾷ
αὐτῆς, εἴπως ἰαθήσεται.
9 Ἰατρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα,
καὶ οὐκ ἰάθη· ἐγκαταλίπωμεν
αὐτὴν, καὶ ἀπέλθωμεν ἕκαστος
εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ὅτι ἤγγικεν εἰς
οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς, ἐξῆρεν
ἕως τῶν ἄστρων.
10 Ἐξήνεγκε Κύριος τὸ κρίμα
αὐτοῦ· δεῦτε, καὶ ἀναγγείλωμεν
ἐν Σιὼν τὰ ἔργα Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.
11 Παρασκευάζετε τὰ τοξ-
εύματα, πληροῦτε τὰς φαρέ-
τρας· ἤγειρε Κύριος τὸ πνεῦ-
μα βασιλέως Μήδων, ὅτι εἰς
Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ, τοῦ
ἐξολοθρεῦσαι αὐτὴν, ὅτι ἐκδί-
κησις Κυρίου ἐστιν, ἐκδίκησις
λαοῦ αὐτοῦ ἐστιν.
12 Ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος
ἄρατε σημεῖον, ἐπιστήσατε φα-
ρέτρας, ἐγείρατε φυλακὰς, ἑ-
τοιμάσατε ὅπλα, ὅτι ἐνεχεί-
ρισε, καὶ ποιήσει Κύριος ἃ
ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
Βαβυλῶνα,
13 Κατασκηνοῦντας ἐφ᾽ ὕδασι
πολλοῖς, καὶ ἐπὶ πλήθει θη-
σαυρῶν αὐτῆς· ἥκει τὸ πέρας
σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχνα
σου.
14 Ὅτι ὤμοσε Κύριος κατὰ
τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, Διότι
πληρώσω σε ἀνθρώπων ὡσεὶ
ἀκρίδων, καὶ φθέγξονται ἐπὶ σὲ
οἱ καταβαίνοντες.
15 Κύριος ποιῶν γῆν ἐν τῇ
ἰσχύϊ αὐτοῦ, ἑτοιμάζων οἰκου-
μένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῇ
συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρα-
νὸν,
16 Εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος
ὕδατος ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνήγαγε
νεφέλας ἀπ᾽ ἐσχάτου τῆς γῆς,

ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ.

17 Ἐματαιώθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατῃσχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ, ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν, οὐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς.

18 Μάταιά ἐστιν ἔργα μεμωκημένα, ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολοῦνται.

19 Οὐ τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακὼβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτός ἐστι κληρονομία αὐτοῦ, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

20 Διασκορπίζεις σύ μοι σκεύη πολέμου, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη, καὶ ἐξαρῶ ἐκ σοῦ βασιλεῖς.

21 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἐπιβάτην αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἅρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν.

22 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα.

23 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου.

24 Καὶ ἀνταποδώσω τῇ Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις πάσας τὰς κακίας αὐτῶν, ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιὼν κατ᾽ ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, λέγει Κύριος.

25 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον, τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ κατακυλιῶ σε ἐπὶ τῶν πετρῶν, καὶ δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεπυρισμένον·

26 Καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν, καὶ λίθον εἰς θεμέλιον, ὅτι εἰς ἀφανισμὸν ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

27 Ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς, σαλπίσατε ἐν ἔθνεσι σάλπιγγι, ἁγιάσατε ἐπ᾽ αὐτὴν ἔθνη, παραγγείλατε ἐπ᾽ αὐτὴν βασιλεῖς ἄρατε παρ᾽ ἐμοῦ, καὶ τοῖς Ἀσχαναζέοις· ἐπιστήσατε ἐπ᾽ αὐτὴν βελοστάσεις, ἀναβιβάσατε ἐπ᾽ αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκρίδων πλῆθος.

28 Ἀναβιβάσατε ἐπ᾽ αὐτὴν ἔθνη, τὸν βασιλέα τῶν Μήδων καὶ πάσης τῆς γῆς, τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς στρατηγοὺς αὐτοῦ.

29 Ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ ἐπόνεσε, διότι ἐξανέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς Κυρίου, τοῦ θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμὸν, καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτήν.

30 Ἐξέλιπε μαχητὴς Βα-

βυλῶνος τοῦ πολεμεῖν, καθήσονται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ, ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν, ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυναῖκες· ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς, συνετρίβησαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς.

31 Διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώξεται, καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος, τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ὅτι ἑάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ.

32 Ἀπ' ἐσχάτου τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήφθησαν, καὶ τὰ συστήματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ, καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἐξέρχονται.

33 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Οἶκοι βασιλέως Βαβυλῶνος, ὡς ἅλων ὥριμος ἀλοηθήσονται· ἔτι μικρὸν, καὶ ἥξει ὁ ἀμητὸς αὐτῆς.

34 Κατέφαγέ με, ἐμερίσατό με, κατέλαβέ με σκότος λεπτὸν, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατέπιέ με, ὡς δράκων ἔπλησε τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου·

35 Ἔξωσάν με οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαι μου εἰς Βαβυλῶνα, ἐρεῖ κατοικοῦσα Σιὼν, καὶ τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους, ἐρεῖ Ἱερουσαλήμ.

36 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου, καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδίκησίν σου, καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς, καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς.

37 Καὶ ἔσται Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμὸν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται.

38 Ὅτι ἅμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν, καὶ ὡς σκύμνοι λεόντων.

39 Ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς, καὶ μεθύσω αὐτοὺς, ὅπως καρωθῶσι, καὶ ὑπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἐξεγερθῶσι, λέγει Κύριος.

40 Καὶ καταβίβασον αὐτοὺς ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν, καὶ ὡς κριοὺς μετ' ἐρίφων.

41 Πῶς ἑάλω καὶ ἐθηρεύθη τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγένετο Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν;

42 Ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν ἤχῳ κυμάτων αὐτῆς, καὶ κατεκαλύφθη,

43 Ἐγενήθησαν αἱ πόλεις αὐτῆς ὡς γῆ ἄνυδρος καὶ ἄβατος, οὐ κατοικήσει ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἷς, οὐδὲ μὴ καταλύσει ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου.

44 Καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ ἐξοίσω ἃ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ συναχθῶσι πρὸς αὐτὴν ἔτι τὰ ἔθνη,

49 Καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσȣ̃ν-
ται τραυματίαι πάσης τῆς
γῆς.
50 Ἀνασωζόμενοι ἐκ γῆς
πορεύεσθε, καὶ μὴ ἵςασθε· οἱ
μακρόθεν μνήσθητε τȣ̃ Κυρίȣ,
ϗ Ἱερȣσαλὴμ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν
καρδίαν ὑμῶν,
51 Ἠσχύνθημεν ὅτι ἠκȣ́-
σαμεν ὀνειδισμὸν ἡμῶν, κατε-
κάλυψεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον
ἡμῶν, εἰσῆλθον ἀλλογενεῖς εἰς
τὰ ἅγια ἡμῶν, εἰς οἶκον Κυ-
ρίȣ.
52 Διατȣ̃το ἰδȣ̀ ἡμέραι ἔρ-
χονται, λέγει Κύριος, ϗ ἐκδι-
κήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς, ϗ
ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πεσȣ̃ν-
ται τραυματίαι.
53 Ὅτι ἐὰν ἀναβῇ Βαβυλὼν
ὡς ὁ ȣ̓ρανὸς, καὶ ὅτι ἐὰν ὀχυ-
ρώσῃ τὰ τείχη ἰσχύϊ αὐτῆς,
παρ᾽ ἐμοῦ ἥξȣσιν ἐξολοθρεύ-
οντες αὐτὴν, λέγει Κύριος.
54 Φωνὴ κραυγῆς ἐν Βαβυ-
λῶνι, ϗ συντριβὴ μεγάλη ἐν
γῇ Χαλδαίων,
55 Ὅτι ἐξωλόθρευσε Κύριος
τὴν Βαβυλῶνα, ϗ ἀπώλεσεν ἀπ᾽
αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ἠχȣ̃σαν
ὡς ὕδατα πολλά· ἔδωκεν εἰς
ὄλεθρον φωνὴν αὐτῆς.
56 Ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυ-
λῶνα ταλαιπωρία, ἑάλωσαν οἱ
μαχηταὶ αὐτῆς, ἐπτόηται τὸ
τόξον αὐτῶν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀντα-
ποδίδωσιν αὐτοῖς.
57 Κύριος ἀνταποδίδωσι, ϗ
μεθύσει μέθῃ τοὺς ἡγεμόνας
αὐτῆς, ϗ τȣ̀ς σοφȣ̀ς αὐτῆς, ϗ
τȣ̀ς ςρατηγȣ̀ς αὐτῆς, λέγει ὁ
βασιλεὺς, Κύριος παντοκράτωρ
ὄνομα αὐτῷ.
58 Τάδε λέγει Κύριος, Τεῖ-
χος Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη,
κατασκαπτόμενον κατασκαφή-
σεται, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ
ὑψηλαὶ ἐμπυρισθήσονται, καὶ
οὐ κοπιάσȣσι λαοὶ εἰς κενὸν,
ϗ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψȣσιν.
59 Ο ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΝΕ-
ΤΕΙΛΑΤΟ ΚΥΡΙΟΣ ΙΕΡΕ-
ΜΙΑι ΤΩι ΠΡΟΦΗΤΗι εἰ-
πεῖν τῷ Σαραίᾳ υἱῷ Νηρείȣ, υἱȣ̃
Μαασαίȣ, ὅτε ἐπορεύετο παρὰ
Σεδεκίȣ βασιλέως Ἰȣ́δα εἰς Βα-
βυλῶνα, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ
τῆς βασιλείας αὐτȣ̃· ϗ Σαραίας
ἄρχων δώρων.
60 Καὶ ἔγραψεν Ἱερεμίας
πάντα τὰ κακὰ ἃ ἥξει ἐπὶ
Βαβυλῶνα ἐν βιβλίῳ, πάντας
τȣ̀ς λόγȣς τȣ́τȣς τȣ̀ς γεγραμ-
μένȣς ἐπὶ Βαβυλῶνα.
61 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς
Σαραίαν, Ὅταν ἔλθῃς εἰς Βα-
βυλῶνα, ϗ ὄψῃ ϗ ἀναγνώσῃ
πάντας τȣ̀ς λόγȣς τȣ́τȣς,
62 Καὶ ἐρεῖς, Κύριε Κύριε,
σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τȣ̃-
τον, τȣ̃ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν, ϗ
τȣ̃ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικȣ̃ντας

ἀπὸ ἀνθρώπȣ ἕως κτήνȣς, ὅτι ἀφανισμὸς εἰς τ̃ αἰῶνα ἔςαι.

63 Καὶ ἔςαι ὅταν παύσῃ τȣ̃ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τȣ̃το, ϗ ἐπιδήσεις ἐπ' αὐτὸ λίθον, ϗ ῥίψεις αὐτὸ εἰς μέσον τȣ̃ Εὐφράτȣ,

64 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως καταδύσεται Βαβυλὼν, καὶ οὐ μὴ ἀναςῇ ἀπὸ προσώπȣ τ̃ κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν.

Κεφ. κθ'. 29.

ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΦΥΛΟΥΣ ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ ΚΥΡΙΟΣ·

2 Ἰδȣ̀ ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ Βοῤῥᾶ, ϗ ἔςαι εἰς χειμάῤῥȣν κατακλύζοντα, ϗ κατακλύσει γῆν ϗ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τȣ̀ς κατοικȣ̃ντας ἐν αὐτῇ· καὶ κεκράξονται οἱ ἄνθρωποι, ϗ ἀλαλάξȣσιν ἅπαντες οἱ κατοικȣ̃ντες τ̃ γῆν

3 Ἀπὸ φωνῆς ὁρμῆς αὐτȣ̃, ἀπὸ τ̃ ὅπλων τ̃ ποδῶν αὐτȣ̃, ϗ ἀπὸ σεισμȣ̃ τ̃ ἁρμάτων αὐτȣ̃, ἤχȣ τροχῶν αὐτȣ̃· ȣ̓κ ἐπέςρεψαν πατέρες ἐφ' υἱȣ̀ς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν

4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπερχομένῃ τȣ̃ ἀπολέσαι πάντας τȣ̀ς ἀλλοφύλȣς· ϗ ἀφανιῶ τ̃ Τύρον, ϗ τ̃ Σιδῶνα, καὶ πάντας τȣ̀ς καταλοίπȣς τ̃ βοηθείας αὐτῶν, ὅτι ἐξολοθρεύσει Κύριος τȣ̀ς καταλοίπȣς τ̃ νήσων.

5 Ἥκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν, ἀπεῤῥίφη Ἀσκάλων, ϗ οἱ κατάλοιποι Ἐνακίμ.

6 Ἕως τίνος κόψεις ἡ μάχαιρα τȣ̃ Κυρίȣ; ἕως τίνος ȣ̓χ ἡσυχάσεις; ἀποκατάςηθι εἰς τ̃ κολεόν σȣ, ἀνάπαυσαι, καὶ ἐπάρθητι.

7 Πῶς ἡσυχάσει, ϗ Κύριος ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τ̃ Ἀσκάλωνα, ϗ ἐπὶ τὰς παραθαλασσίȣς, ἐπὶ τὰς καταλοίπȣς ἐπεγερθῆναι;

7 ΤΗι ΙΔΟΥΜΑΙΑι, τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ἔςιν ἔτι σοφία ἐν Θαιμὰν, ἀπώλετο βȣλὴ ἐκ συνετῶν, ᾤχετο σοφία αὐτῶν,

8 Ἠπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν· βαθύνατε εἰς κάθισιν οἱ κατοικȣ̃ντες ἐν Δαιδὰμ, ὅτι δύσκολα ἐποίησεν· ἤγαγον ἐπ' αὐτὸν ἐν χρόνῳ, ᾧ ἐπεσκεψάμην ἐπ' αὐτόν.

9 Ὅτι τρυγηταὶ ἦλθον, οἳ οὐ καταλείψουσί σοι κατάλειμμα· ὡς κλέπται ἐν νυκτὶ, ἐπιθήσȣσι χεῖρα αὐτῶν.

10 Ὅτι ἐγὼ κατέσυρα τὸν Ἡσαῦ, ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ αὐτῶν, κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται, ὤλοντο διὰ χεῖρα ἀδελφȣ̃ αὐτȣ̃, γείτονός μου, καὶ ȣ̓κ ἔςιν

11 Ὑπολείπεσθαι ὀρφανόν σȣ, ἵνα ζήσηται· ϗ ἐγὼ ζήσο-

μαι, καὶ αἱ χῆραι ἐπ' ἐμὲ πε-
ποίθασιν.
12 Ὅτι τάδε εἶπε Κύριος,
Οἷς οὐκ ἦν νόμος πιεῖν τὸ πο-
τήριον, ἔπιον· καὶ σὺ ἀθωωμένη
οὐ μὴ ἀθωωθῇς,
13 Ὅτι κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα,
λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἄβατον,
καὶ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς κατά-
ρασιν ἔσῃ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ
πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσον-
ται ἔρημοι εἰς αἰῶνα.
14 Ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυ-
ρίου, καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη ἀπέ-
στειλε· Συνάχθητε, καὶ παραγέ-
νεσθε εἰς αὐτὴν, ἀνάστητε εἰς
πόλεμον.
15 Μικρὸν ἔδωκά σε ἐν ἔθ-
νεσιν, εὐκαταφρόνητον ἐν ἀν-
θρώποις.
16 Ἡ παιγνία σου ἐνεχεί-
ρησέ σοι, ἰταμία καρδίας σου
κατέλυσε τρυμαλιὰς πετρῶν,
συνέλαβεν ἰσχὺν βουνοῦ ὑψηλοῦ·
ὅτι ὕψωσεν ὥσπερ ἀετὸς νοσ-
σιὰν αὐτοῦ, ἐκεῖθεν καθελῶ σε.
17 Καὶ ἔσται ἡ Ἰδουμαία εἰς
ἄβατον, πᾶς ὁ παραπορευό-
μενος ἐπ' αὐτὴν συριεῖ.
18 Ὥσπερ κατεστράφη Σό-
δομα καὶ Γόμοῤῥα, καὶ αἱ πάρ-
οικοι αὐτῆς, εἶπε Κύριος παν-
τοκράτωρ, οὐ μὴ καθίσει ἐκεῖ
ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσει
ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.
19 Ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβή-
σεται ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου εἰς
τόπον Αἰθὰμ, ὅτι ταχὺ ἐκ-
διώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ τοὺς
νεανίσκους ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσατε·
ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς
ἀντιστήσεταί μοι; καὶ τίς οὗτος
ποιμὴν, ὃς στήσεται κατὰ πρόσ-
ωπόν μου;
20 Διατοῦτο ἀκούσατε βουλὴν
Κυρίου, ἣν ἐβουλεύσατο ἐπὶ τὴν
Ἰδουμαίαν, καὶ λογισμὸν αὐτοῦ
ὃν ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦν-
τας Θαιμὰν, Ἐὰν μὴ συμ-
ψησθῶσι τὰ ἐλάχιστα τῶν προ-
βάτων, ἐὰν μὴ ἀβατωθῇ ἐπ'
αὐτοὺς κατάλυσις αὐτῶν,
21 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως
αὐτῶν ἐφοβήθη ἡ γῆ, καὶ κραυ-
γὴ θαλάσσης οὐκ ἠκούσθη.
22 Ἰδοὺ ὥσπερ ἀετὸς ὄψεται,
καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας ἐπ' ὀ-
χυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἡ
καρδία τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ἰδουμαίας
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς καρδία
γυναικὸς ὠδινούσης.

Κεφ. λ'. 30.

ΤΟΙΣ υἱοῖς Ἀμμὼν οὕτως
εἶπε Κύριος, Μὴ υἱοὶ οὐκ
εἰσὶν ἐν Ἰσραὴλ, ἢ παραλη-
ψόμενος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς; διατί
παρέλαβε Μελχὸλ τὸν Γαλαὰδ,
καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν
αὐτῶν ἐνοικήσει;
2 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρ-
χονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀκουτιῶ
ἐπὶ Ῥαββὰθ θόρυβον πολέμων,

κ̀ ἔσονται εἰς ἄβατον κ̀ εἰς ἀ-
πώλειαν, καὶ βωμοὶ αὐτῆς ἐν
πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ
παραλήψεται Ἰσραὴλ τ̀ ἀρχὴν
αὐτȣ̃.
3 Ἀλάλαξον Ἐσεβὼν, ὅτι ὤ-
λετο Γαΐ· κεκράξατε θυγα-
τέρες Ῥαββὰθ, περιζώσασθε
σάκκȣς κ̀ κόψασθε, ὅτι Μελ-
χὸλ βαδιεῖται ἐν ἀποικίᾳ, οἱ
ἱερεῖς αὐτȣ̃ κ̀ οἱ ἄρχοντες αὐ-
τȣ̃ ἅμα.
4 Τί ἀγαλλιᾶσθε ἐν τοῖς
πεδίοις Ἐνακείμ; θύγατερ ἰ-
ταμίας, ἡ πεποιθυῖα ἐπὶ θη-
σαυροῖς, ἡ λέγȣσα, Τίς εἰσε-
λεύσεται ἐπ' ἐμέ;
5 Ἰδȣ̀ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ
σὲ, εἶπε Κύριος, ἀπὸ πάσης τ̀
περιοίκȣ σȣ, κ̀ διασπαρήσεσθε
ἕκαστος εἰς τὸ πρόσωπον αὐτȣ̃,
κ̀ ȣ̓κ ἔστιν ὁ συνάγων.
28 ΤΗι ΚΗΔΑΡ ΤΗι ΒΑ-
ΣΙΛΙΣΣΗι ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ,
ΗΝ ΕΠΑΤΑΞΕ ΝΑΒΟΥΧΟ-
ΔΟΝΟΣΟΡ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑ-
ΒΥΛΩΝΟΣ, ȣ̓́τως εἶπε Κύριος,
Ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε ἐπὶ Κη-
δὰρ, κ̀ πλήσατε τȣ̀ς υἱȣ̀ς κεδέμ.
29 Σκηνὰς αὐτῶν, καὶ τὰ
πρόβατα αὐτῶν λήψονται. ἱ-
μάτια αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῶν, κ̀ καμήλȣς αὐ-
τῶν λήψονται ἑαυτοῖς· κ̀ κα-
λέσατε ἐπ' αὐτȣ̀ς ἀπώλειαν κυ-
κλόθεν.
30 Φεύγετε, λίαν ἐμβαθύ-
νατε εἰς κάθισιν, καθήμενοι
ἐν τῇ αὐλῇ, ὅτι ἐβȣλεύσατο
ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς Βαβυλῶνος
βȣλὴν, καὶ ἐλογίσατο λογι-
σμόν.
31 Ἀνάστηθι, κ̀ ἀνάβηθι ἐπ'
ἔθνος εὐσταθȣ̃ν, καθήμενον εἰς
ἀναψυχὴν, οἷς ȣ̓κ εἰσὶ θύραι,
ȣ̓ βάλανοι, ȣ̓ μοχλοὶ, μόνοι
καταλύȣσι.
32 Καὶ ἔσονται κάμηλοι αὐ-
τῶν εἰς προνομὴν, καὶ πλῆθος
κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν, κ̀
λικμήσω αὐτȣ̀ς παντὶ πνεύ-
ματι κεκαρμένȣς πρὸ προσώπȣ
αὐτῶν, ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν
οἴσω τὴν τροπὴν αὐτῶν, εἶπε
Κύριος.
33 Καὶ ἔσαι ἡ αὐλὴ διατριβὴ
στρȣθῶν, κ̀ ἄβατος ἕως αἰῶνος,
ȣ̓ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος, κ̀
ȣ̓ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀν-
θρώπȣ.
23 ΤΗι ΔΑΜΑΣΚΩι· Κατ-
ῃσχύνθη Ἡμὰθ, κ̀ Ἀρφὰθ,
ὅτι ἤκȣσαν ἀκοὴν πονηρὰν,
ἐξέστησαν, ἐθυμώθησαν, ἀνα-
παύσασθαι ȣ̓ μὴ δύνωνται.
24 Ἐξελύθη Δαμασκὸς, ἀπ-
εστράφη εἰς φυγὴν, τρόμος ἐπε-
λάβετο αὐτῆς.
25 Πῶς ȣ̓χὶ ἐγκατέλιπε πό-
λιν ἐμὴν, κώμην ἠγάπησαν;
26 Διατȣ̃το πεσȣ̃νται νεα-
νίσκοι ἐν πλατείαις σȣ, καὶ

πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισαί
σε πεσᾶνται, φησὶ Κύριος.
27 Καὶ καύσω πῦρ ἐν τεί-
χει Δαμασκοῦ, ϗ καταφάγε-
ται ἄμφοδα υἱᾶ Ἄδερ.

Κεφ. λα'. 31.

ΤΗι ΜΩΑΒ ἅτως εἶπε Κύ-
ριος, Οὐαὶ ἐπὶ Ναβαῦ,
ὅτι ὤλετο, ἐλήφθη Καριαθαὶμ,
ἠσχύνθη ἀμὰθ ϗ ἀγάθ.
2 Οὐκ ἔςιν ἔτι ἰατρεία Μω-
ὰβ, γαυρίαμα ἐν Ἐσεβὼν, ἐλο-
γίσατο ἐπ' αὐτὴν κακά· ἐκό-
ψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνας, καὶ
παῦσιν παύσεται· ὄπισθέν σε
βαδιεῖται μάχαιρα,
3 Ὅτι φωνὴ κεκραγότων ἐξ
Ὠρωναὶμ, ὄλεθρον ϗ σύντριμ-
μα μέγα.
4 Συνετρίβη Μωὰβ, ἀναγ-
γείλατε εἰς Ζογόρα,
5 Ὅτι ἐπλήσθη Ἀλὼθ ἐν
κλαυθμῷ· ἀναβήσεται κλαίων
ἐν ὁδῷ Ὠρωναὶμ, κραυγὴν συν-
τρίμματος ἠκέσατε.
6 Φεύγετε καὶ σώσατε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν, ϗ ἔσεσθε ὥσπερ
ὄνος ἄγριος ἐν ἐρήμῳ.
7 Ἐπειδὴ ἐπεποίθεις ἐν ὀχυ-
ρώματί σε, ϗ σὺ συλληφθήσῃ·
ϗ ἐξελεύσεται Χαμὼς ἐν ἀποι-
κίᾳ, ϗ οἱ ἱερεῖς αὐτᾶ, ϗ οἱ ἄρ-
χοντες αὐτᾶ ἅμα.
8 Καὶ ἥξει ὄλεθρος ἐπὶ πᾶ-
σαν πόλιν, ἂ μὴ σωθῇ, καὶ
ἀπολεῖται ὁ αὐλὼν, καὶ ἐξολο-
θρευθήσεται ἡ πεδινὴ, καθὼς
εἶπε Κύριος.
9 Δότε σημεῖα τῇ Μωὰβ,
ὅτι ἀφῇ ἀφθήσεται, ϗ πᾶσαι
αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον
ἔσονται· πόθεν ἔνοικος αὐτῇ;
10 Ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν
τὰ ἔργα Κυρίε ἀμελῶς, ἐξαίρων
μάχαιραν αὐτᾶ ἀφ' αἵματος.
11 Ἀνεπαύσατο Μωὰβ ἐκ
παιδαρίε, ϗ πεποιθὼς ἦν ἐπὶ
τῇ δόξῃ αὐτᾶ, ἐκ ἐνέχεεν ἐξ
ἀγγείε εἰς ἀγγεῖον, ϗ εἰς ἀποι-
κισμὸν ἐκ ᾤχετο· διατᾶτο ἔςη
γεῦμα αὐτᾶ ἐν αὐτῷ, ϗ ὀσμὴ
αὐτᾶ ἐκ ἐξέλιπε.
12 Διατᾶτο ἰδὲ ἡμέραι αὐ-
τᾶ ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ
ἀποςελῶ αὐτῷ κλίνοντας, καὶ
κλινᾶσιν αὐτὸν, ϗ τὰ σκεύη
αὐτᾶ λεπτυνᾶσι, ϗ τὰ κέρατα
αὐτᾶ συγκόψεσι,
13 Καὶ καταισχυνθήσεται
Μωὰβ ἀπὸ Χαμὼς, ὥσπερ κατ-
ῃσχύνθη οἶκος Ἰσραὴλ ἀπὸ
Βαιθὴλ ἐλπίδος αὐτῶν πεποι-
θότες ἐπ' αὐτοῖς.
14 Πῶς ἐρεῖτε, Ἰσχυροί ἐσ-
μεν, ϗ ἄνθρωπος ἰσχύων εἰς
τὰ πολεμικά;
15 Ὤλετο Μωὰβ πόλις αὐ-
τᾶ, ϗ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτᾶ
κατέβησαν εἰς σφαγήν.
16 Ἐγγὺς ἡμέρα Μωὰβ ἐλ-
θεῖν, ϗ πονηρία αὐτᾶ ταχεῖα
σφόδρα.

17 Κινήσατε αὐτῷ πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ, πάντες εἰδότες ὄνομα αὐτοῦ· εἴπατε, Πῶς συνετρίβη βακτηρία εὐκλεὴς, ῥάβδος μεγαλώματος;

18 Κατάβηθι ἀπὸ δόξης, καὶ κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ καθημένη. Δαιβὼν ἐκτριβήσεται, ὅτι ὤλετο Μωὰβ, ἀνέβη εἰς σὲ λυμαινόμενος ὀχύρωμά σου.

19 Ἐφ᾽ ὁδοῦ στῆθι, καὶ ἔπιδε καθημένη ἐν Ἀρὴρ, καὶ ἐρώτησον φεύγοντα, καὶ σωζόμενον, καὶ εἰπὸν, Τί ἐγένετο;

20 Κατῃσχύνθη Μωὰβ, ὅτι συνετρίβη· ὀλόλυξον καὶ κέκραξον, ἀνάγγειλον ἐν Ἀρνῶν, ὅτι ὤλετο Μωὰβ,

21 Καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς τὴν γῆν Μεισὼρ ἐπὶ Χελὼν, καὶ Ῥεφὰς, καὶ Μωφὰς,

22 Καὶ ἐπὶ Δαιβὼν, καὶ ἐπὶ Ναβαῦ, καὶ ἐπ᾽ οἶκον Δαιθλαθαὶμ,

23 Καὶ ἐπὶ Καριαθαὶμ, καὶ ἐπ᾽ οἶκον Γαιμαὼλ, καὶ ἐπ᾽ οἶκον Μαὼν,

24 Καὶ ἐπὶ Καριὼθ, καὶ ἐπὶ Βοσὸρ, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Μωὰβ τὰς πόῤῥω καὶ τὰς ἐγγύς.

25 Κατεάχθη κέρας Μωὰβ, καὶ τὸ ἐπίχειρον αὐτοῦ συνετρίβη·

26 Μεθύσατε αὐτὸν, ὅτι ἐπὶ Κύριον ἐμεγαλύνθη· καὶ ἐπικρούσει Μωὰβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός.

27 Καὶ εἰ μὴ εἰς γελοιασμὸν ἦν σοι Ἰσραὴλ, καὶ ἐν κλοπαῖς σου εὑρέθη, ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν.

28 Κατέλιπον τὰς πόλεις, καὶ ᾤκησαν ἐν πέτραις οἱ κατοικοῦντες Μωὰβ· ἐγενήθησαν ὥσπερ περιστεραὶ νοσσεύουσαι ἐν πέτραις, στόματι βοθύνου.

29 Καὶ ἤκουσα ὕβριν Μωὰβ, ὕβρισε λίαν ὕβριν αὐτοῦ, καὶ ὑπερηφανίαν αὐτοῦ· καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ.

30 Ἐγὼ δὲ ἔγνων ἔργα αὐτοῦ· οὐχὶ τὸ ἱκανὸν αὐτῷ οὐχ οὕτως ἐποίησε;

31 Διὰ τοῦτο ἐπὶ Μωὰβ ὀλολύζετε πάντοθεν· βοήσατε ἐπ᾽ ἄνδρας κειράδας αὐχμοῦ.

32 Ὡς κλαυθμὸν Ἰαζὴρ ἀπολαύσομαί σοι ἄμπελος Ἀσερημὰ, κλήματά σου διῆλθε θάλασσαν, πόλεις Ἰαζὴρ ἥψαντο, ἐπὶ ὀπώραν σου, ἐπὶ τρυγηταῖς σου ὄλεθρος ἐπέπεσε.

33 Συνεψήσθη χαρμοσύνη καὶ εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβίτιδος, καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ ληνοῖς σου· πρωῒ οὐκ ἐπάτησαν, οὐδὲ δείλης οὐκ ἐποίησαν, αἰδέ.

34 Ἀπὸ κραυγῆς Ἐσεβὼν ἕως Αἰτὰμ αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν, ἀπὸ Ζογὸρ ἕως Ὡρωναὶμ, καὶ ἀγγελίαν

σαλασία, ὅτι ϗ τὸ ὕδωρ Νε-
βρεὶν εἰς κατάκαυμα ἔςαι.
35 Καὶ ἀπολῶ τὸν Μωὰβ,
φησὶ Κύριος, ἀναβαίνοντα ἐπὶ
τ̃ βωμὸν, ϗ θυμιῶντα θεοῖς
αὐτȣ̃.
36 Διατȣ̃το καρδία τ̃ Μω-
ὰβ, ὥσπερ αὐλοὶ βομβήσȣσι,
καρδία μȣ ἐπ' ἀνθρώπȣς κερ-
ράδας ὥσπερ αὐλὸς βομβήσει·
διατȣ̃το ἃ περιεποιήσατο, ἀπ-
ώλετο ἀπὸ ἀνθρώπȣ.
37 Πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ
τόπῳ ξυρηθήσονται, καὶ πᾶς
πώγων ξυρηθήσεται, ϗ πᾶσαι
χεῖρες κόψονται, ϗ ἐπὶ πάσης
ὀσφύος σάκκος.
38 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δω-
μάτων Μωὰβ, καὶ ἐπὶ ταῖς
πλατείαις αὐτῆς, ὅτι συνέτρι-
ψα, φησὶ Κύριος, ὡς ἀγΓεῖον,
οὗ ȣ̓κ ἔςι χρεία αὐτȣ̃.
39 Πῶς κατήλλαξε; πῶς
ἔςρεψε νῶτον Μωάβ; ἠσχύν-
θη, καὶ ἐγένετο Μωὰβ εἰς γέ-
λωτα, ϗ ἐγκότημα πᾶσι τοῖς
κύκλῳ αὐτῆς.
40 Ὅτι ȣ̃τως εἶπε Κύριος,
41 Ἐλήφθη Καριώθ, ϗ τὰ
ὀχυρώματα συνελήφθη,
42 Καὶ ἀπολεῖται Μωὰβ ἀπὸ
ὄχλȣ, ὅτι ἐπὶ τ̃ Κύριον ἐμεγα-
λύνθη.
43 Παγὶς ϗ φόβος ϗ βό-
θυνος ἐπὶ σὲ καθήμενος Μω-
άβ.
44 Ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπȣ
τ̃ φόβȣ, ἐμπεσεῖται εἰς τ̃ βό-
θυνον· ϗ ὁ ἀναβαίνων ἐκ τȣ̃
βοθύνȣ, ϗ συλληφθήσεται ἐν
τῇ παγίδι· ὅτι ἐπάξω ταῦτα
ἐπὶ Μωὰβ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέ-
ψεως αὐτῶν.

Κεφ. λβ'. 32.

ΟΥΤΩΣ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, Λάβε τὸ ποτή-
ριον τ̃ οἴνȣ τ̃ ἀκράτȣ τȣ́τȣ ἐκ
χειρός μȣ, καὶ ποτιεῖς πάντα
τὰ ἔθνη, πρὸς ἃ ἐγὼ ἀπο-
ςέλλω σε πρὸς αὐτȣ́ς.
16 Καὶ πίονται, ϗ ἐξεμȣ̃ν-
ται, καὶ ἐκμανήσονται ἀπὸ
προσώπȣ τ̃ μαχαίρας, ἧς ἐγὼ
ἀποςέλλω ἀναμέσον αὐτῶν.
17 Καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον
ἐκ χειρὸς Κυρίȣ, καὶ ἐπότισα
τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἀπέςαλέ με
Κύριος πρὸς αὐτὰ,
18 Τὴν Ἱερȣσαλὴμ, ϗ τὰς
πόλεις Ἰȣ́δα, ϗ βασιλεῖς Ἰȣ́-
δα ϗ ἄρχοντας αὐτȣ̃, τ̃ θεῖ-
ναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν, ϗ εἰς
ἄβατον, ϗ εἰς συριγμὸν,
19 Καὶ τ̃ Φαραὼ βασιλέα
Αἰγύπτȣ, ϗ τȣ̀ς παῖδας αὐτȣ̃
καὶ τȣ̀ς μεγιςᾶνας αὐτȣ̃, καὶ
πάντα τ̃ λαὸν αὐτȣ̃,
20 Καὶ πάντας τȣ̀ς συμ-
μίκτȣς, ϗ πάντας τȣ̀ς βασι-
λεῖς ἀλλοφύλων, καὶ τ̃ Ἀσκά-
λωνα, ϗ τ̃ Γάζαν, ϗ τ̃ Ἀκκά-
ρων, ϗ τὸ ἐπίλοιπον Ἀζώτȣ,

21 Καὶ τὴν Ἰδυμαίαν, καὶ τὴν Μωαβίτιν, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν,

22 Καὶ βασιλεῖς Τύρου, καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος, καὶ βασιλεῖς τοὺς ἐν τῷ πέραν τῆς θαλάσσης,

23 Καὶ τὴν Δαιδὰν, καὶ τὴν Θαιμὰν, καὶ τὴν Ῥῶς, καὶ πᾶν περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ,

24 Καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους τοὺς καταλύοντας ἐν τῇ ἐρήμῳ,

25 Καὶ πάντας βασιλεῖς Αἰλὰμ, καὶ πάντας βασιλεῖς Περσῶν,

26 Καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλιώτου τοὺς πόῤῥω καὶ τοὺς ἐγγὺς, ἕκαστον πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ πάσας βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

27 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ, Πίετε, μεθύσθητε, καὶ ἐξεμέσετε, καὶ πεσεῖσθε, καὶ οὐ μὴ ἀναστῆτε ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀναμέσον ὑμῶν.

28 Καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλωνται δέξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρός σου, ὥστε πιεῖν, καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Πιόντες πίεσθε,

29 Ὅτι ἐν πόλει ἐν ᾗ ὠνομάσθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτὴν, ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι, καὶ ὑμεῖς καθάρσει οὐ μὴ καθαρισθῆτε, ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς.

30 Καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ' αὐτοὺς τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐρεῖς, Κύριος ἀφ' ὑψηλοῦ χρηματιεῖ, ἀπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, λόγον χρηματιεῖ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ· καὶ οἱδὲ ὥσπερ τρυγῶντες ἀποκριθήσονται· καὶ ἐπὶ καθημένους ἐπὶ τὴν γῆν ἥκει ὄλεθρος

31 Ἐπὶ μέρος τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσι· κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς μάχαιραν, λέγει Κύριος.

32 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ ἔθνος, καὶ λαίλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς.

33 Καὶ ἔσονται τραυματίαι ὑπὸ Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ Κυρίου, ἐκ μέρους τῆς γῆς, καὶ ἕως εἰς μέρος τῆς γῆς· οὐ μὴ κατορυγῶσιν, εἰς κόπρια ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται.

34 Ἀλαλάξατε ποιμένες, καὶ κεκράξατε, καὶ κόπτεσθε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγὴν, καὶ πεσεῖσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοὶ,

35 Καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ σωτηρία

ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων.

36 Φωνὴ κραυγῆς τῶν ποιμένων, καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν προβάτων καὶ τῶν κριῶν, ὅτι ὠλόθρευσε Κύριος τὰ βοσκήματα αὐτῶν·

37 Καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς εἰρήνης ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου.

38 Ἐγκατέλιπεν ὥσπερ λέων κατάλυμα αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς μεγάλης.

Κεφ. λγ΄. 33.

ΕΝ ΑΡΧΗι ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΙΩΑΚΕΙΜ ΥΙΟΥ ΙΩΣΙΑ, ΕΓΕΝΗΘΗ Ο ΛΟΓΟΣ ΟΥΤΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ·

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Στῆθι ἐν αὐλῇ οἴκου Κυρίου, καὶ χρηματιεῖς ἅπασι τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἅπαντας τοὺς λόγους, οὓς συνέταξά σοι χρηματίσαι αὐτοῖς, μὴ ἀφέλῃς ῥῆμα.

3 Ἴσως ἀκούσονται, καὶ ἀποστραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἕνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

4 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς νομίμοις μου οἷς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν,

5 Εἰσακούειν τῶν λόγων τῶν παίδων μου τῶν προφητῶν, οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα, καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου,

6 Καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὥσπερ Σηλώ, καὶ τὴν πόλιν δώσω εἰς κατάραν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι πάσης τῆς γῆς.

7 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἱερεμίου λαλοῦντος τοὺς λόγους τούτους ἐν οἴκῳ Κυρίου.

8 Καὶ ἐγένετο Ἱερεμίου παυσαμένου λαλοῦντος πάντα ἃ συνέταξε Κύριος αὐτῷ λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, καὶ συνελάβοσαν αὐτὸν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαός, λέγων; Θανάτῳ ἀποθανῇ,

9 Ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὀνόματι Κυρίου, λέγων, Ὥσπερ Σηλὼ ἔσται ὁ οἶκος οὗτος, καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ κατοικούντων· καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἱερεμίαν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

10 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες Ἰούδα τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης τῆς καινῆς.

11 Καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ

ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἄρ-
χοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ,
Κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ
τούτῳ, ὅτι ἐπροφήτευσε κατὰ τῆς
πόλεως ταύτης, καθὼς ἠκού-
σατε ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν.
12 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς
τοὺς ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ
λαῷ, λέγων, Κύριος ἀπέςειλέ
με προφητεῦσαι ἐπὶ τὸν οἶκον
τοῦτον, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην
πάντας τοὺς λόγους οὓς ἠκούσατε.
13 Καὶ νῦν βελτίους ποιή-
σατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἔρ-
γα ὑμῶν, καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς
Κυρίου, καὶ παύσεται Κύριος ἀπὸ
τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς.
14 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν χερσὶν
ὑμῶν, ποιήσατέ μοι ὡς συμ-
φέρει, καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν.
15 Ἀλλ' ἢ γνόντες γνώ-
σεσθε, ὅτι εἰ ἀναιρεῖτέ με, αἷ-
μα ἀθῶον δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς, καὶ
ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ
τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· ὅτι
ἐν ἀληθείᾳ ἀπέςαλκέ με Κύ-
ριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς
τὰ ὦτα ὑμῶν πάντας τοὺς λό-
γους τούτους.
16 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες καὶ
πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ
πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας, Οὐκ
ἔςι τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις
θανάτου, ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησε
πρὸς ἡμᾶς.
17 Καὶ ἀνέςησαν ἄνδρες τῶν
πρεσβυτέρων τῆς γῆς, καὶ εἶπαν
πάσῃ τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ,
18 Μιχαίας ὁ Μωραθίτης
ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου βα-
σιλέως Ἰούδα, καὶ εἶπε παντὶ τῷ
λαῷ Ἰούδα, Οὕτως εἶπε Κύριος,
Σιὼν ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται,
καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς ἄβατον ἔςαι,
καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος
δρυμοῦ.
19 Μὴ ἀνελὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν
Ἐζεκίας καὶ πᾶς Ἰούδα; οὐχ
ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ
ὅτι ἐδεήθησαν τοῦ προσώπου Κυ-
ρίου, καὶ ἐπαύσατο Κύριος ἀπὸ
τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐπ' αὐ-
τούς; καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κα-
κὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν.
20 Καὶ ἄνθρωπος ἦν προ-
φητεύων τῷ ὀνόματι Κυρίου,
Οὐρίας υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καρια-
θιαρίμ, καὶ ἐπροφήτευσε περὶ τῆς
γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς
λόγους Ἱερεμίου·
21 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
Ἰωακεὶμ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες
πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ
ἐζήτουν ἀποκτεῖναι αὐτόν· καὶ
ἤκουσεν Οὐρίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς
Αἴγυπτον.
22 Καὶ ἐξαπέςειλεν ὁ βασι-
λεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον,
23 Καὶ ἐξηγάγοσαν αὐτὸν
ἐκεῖθεν, καὶ εἰσηγάγοσαν αὐτὸν
πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάταξεν

αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ, κ ἔῤῥιψεν αὐτὸν εἰς τὸ μνῆμα υἱῶν λαῦ αὐτȣ.

24 Πλὴν χεὶρ Ἀχικὰμ υἱȣ Σαφὰν ἦν μετὰ Ἰερεμίȣ, τȣ μὴ παραδȣναι αὐτὸν εἰς χεῖρας τȣ λαȣ, μὴ ἀνελεῖν αὐτόν.

Κεφ. λδ´ 34.

ΟΥΤΩΣ εἶπε Κύριος, Ποίησον σεαυτῷ δεσμȣς καὶ κλειȣς, κ περίθȣ περὶ τ τράχηλόν σȣ.

3 Καὶ ἀποστελεῖς αὐτȣς πρὸς βασιλέα Ἰδȣμαίας, καὶ πρὸς βασιλέα Μωὰβ, καὶ πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν, κ πρὸς τ βασιλέα Τύρȣ, κ πρὸς βασιλέα Σιδῶνος, ἐν χερσὶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερȣσαλὴμ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰȣδα.

4 Καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τȣς Κυρίȣς αὐτῶν εἰπεῖν, Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τȣς Κυρίȣς ὑμῶν,

5 Ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τ γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ μȣ τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῷ ἐπιχείρῳ μȣ τῷ ὑψηλῷ, κ δώσω αὐτὴν ᾧ ἐὰν δόξῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μȣ·

6 Ἔδωκα τ γῆν τῷ Ναβȣχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος δȣλεύειν αὐτῷ, κ τὰ θηρία τȣ ἀγρȣ ἐργάζεσθαι αὐτῷ.

8 Καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία, ὅσοι ἐὰν μὴ ἐμβάλωσι τ τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ τ ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος, ἐν μαχαίρᾳ κ ἐν λιμῷ ἐπισκέψομαι αὐτȣς, εἶπε Κύριος, ἕως ἐκλίπωσιν ἐν χειρὶ αὐτȣ.

9 Καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκȣετε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν, καὶ τῶν μαντευομένων ὑμῖν, καὶ τ ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν, κ τ οἰωνισμάτων ὑμῶν, κ τ φαρμακῶν ὑμῶν, τ λεγόντων, Οὐ μὴ ἐργάσησθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

10 Ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προφητεύȣσιν ὑμῖν, πρὸς τὸ μακρῦναι ὑμᾶς ἀπὸ τ γῆς ὑμῶν.

11 Καὶ τὸ ἔθνος ὃ ἐὰν εἰσαγάγῃ τ τράχηλον αὐτȣ ὑπὸ τ ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος, κ ἐργάσηται αὐτῷ, κ καταλείψω αὐτὸν ἐπὶ τ γῆς αὐτȣ, καὶ ἐργᾶται αὐτῷ, κ ἐνοικήσει ἐν αὐτῇ.

12 Καὶ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα ἐλάλησα κατὰ πάντας τȣς λόγȣς τȣτȣς, λέγων, Εἰσαγάγετε τ τράχηλον ὑμῶν, κ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος,

14 Ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύȣσιν ὑμῖν, ὅτι ȣκ ἀπέστειλα αὐτȣς, φησὶ Κύριος, καὶ προφητεύȣσι τῷ ὀνόματί μου

ἐπ᾿ ἀδίκῳ, πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς, καὶ ἀπολεῖσθε ὑμεῖς, καὶ οἱ προφῆται ὑμῶν, οἱ προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ᾿ ἀδίκῳ ψευδῆ.

16 Ὑμῖν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν, τῶν προφητευόντων ὑμῖν, λεγόντων, Ἰδοὺ σκεύη οἴκου Κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλῶνος· ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν.

17 Οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.

18 Εἰ προφῆταί εἰσι, καὶ εἰ ἔστι λόγος Κυρίου ἐν αὐτοῖς, ἀπαντησάτωσάν μοι, ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος.

19 Καὶ τῶν ἐπιλοίπων σκευῶν,

20 Ὧν οὐκ ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ὅτε ἀπῴκισε τὸν Ἰεχονίαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ,

22 Εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσεται, λέγει Κύριος.

Κεφ. λε΄. 35.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκία βασιλέως Ἰούδα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ, εἶπέ μοι Ἀνανίας υἱὸς Ἀζὼρ ὁ ψευδοπροφήτης ἀπὸ Γαβαὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου, κατ᾿ ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος.

3 Ἔτι δύο ἔτη ἡμερῶν καὶ ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου,

4 Καὶ Ἰεχονίαν, καὶ τὴν ἀποικίαν Ἰούδα, ὅτι συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος.

5 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς Ἀνανίαν κατ᾿ ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ κατ᾿ ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων τῶν ἑστηκότων ἐν οἴκῳ Κυρίου,

6 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας, Ἀληθῶς οὕτω ποιήσαι Κύριος, στήσαι τὸν λόγον σου ὃν σὺ προφητεύεις, τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

7 Πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ.

8 Οἱ προφῆται οἱ γεγονότες πρότεροί μου καὶ πρότεροι ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς, καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον.

9 Ὁ προφήτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρήνην, ἐλθόντος τοῦ λόγου, γνώσονται τὸν προφήτην ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς Κύριος ἐν πίστει.

10 Καὶ ἔλαβεν Ἀνανίας ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ἱερεμίου, καὶ συνέτριψεν αὐτούς.

11 Καὶ εἶπεν Ἀνανίας κατ' ὀφθαλμὲς παντὸς τȣ λαȣ, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Οὕτως συντρίψω τ ζυγὸν βασιλέως Βαϐυλῶνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἐθνῶν· καὶ ᾤχετο Ἱερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτȣ.

12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ συντρίψαι Ἀνανίαν τὰς κλοιὰς ἀπὸ τȣ τραχήλȣ αὐτȣ, λέγων,

13 Βάδιζε, καὶ εἰπὸν πρὸς Ἀνανίαν, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Κλοιὰς ξυλίνας συνέτριψας, ϗ ποιήσω ἀντ' αὐτῶν κλοιὰς σιδηρᾶς·

24 Ὅτι ὅτως εἶπε Κύριος, Ζυγὸν σιδηρȣν ἔθηκα ἐπὶ τὸν τράχηλον πάντων τ ἐθνῶν, ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ Βαϐυλῶνος.

15 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ Ἀνανίᾳ, Οὐκ ἀπέσαλκέ σε Κύριος, ϗ πεποιθέναι ἐποίησας τ λαὸν τȣτον ἐπ' ἀδίκῳ.

16 Διατȣτο ὅτως εἶπε Κύριος, Ἰδὰ ἐγὼ ἐξαποσέλλω σε ἀπὸ προσώπȣ τ γῆς, τȣτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἀποθανῆ.

17 Καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑϐδόμῳ.

Κεφ. λϛ'. 36.

ΚΑΙ ὅτοι οἱ λόγοι τ βίϐλȣ ὃς ἀπέσειλεν Ἱερεμίας ἐξ Ἱερȣσαλὴμ πρὸς τὰς πρεσϐυτέρȣς τ ἀποικίας, ϗ πρὸς τὰς ἱερεῖς, ϗ πρὸς τὰς ψευδοπροφήτας, ἐπισολὴν εἰς Βαϐυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ, ϗ πρὸς ἅπαντα τ λαὸν,

2 Ὕσερον ἐξελθόντος Ἰεχονίȣ τȣ βασιλέως ϗ τ βασιλίσσης, ϗ τ εὐνȣχων, καὶ παντὸς ἐλευθέρȣ, ϗ δεσμώτȣ, ϗ τεχνίτȣ ἐξ Ἱερȣσαλὴμ,

3 Ἐν χειρὶ Ἐλεασὰν υἱȣ Σαφὰν, ϗ Γαμαρίȣ υἱȣ Χελκίȣ, ὃν ἀπέσειλε Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰȣδα, πρὸς βασιλέα Βαϐυλῶνος εἰς Βαϐυλῶνα, λέγων,

4 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τ ἀποικίαν ἣν ἀπῴκισα ἀπὸ Ἱερȣσαλὴμ,

5 Οἰκοδομήσατε οἴκȣς, καὶ κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε παραδείσȣς, καὶ φάγετε τὰς καρπὰς αὐτῶν,

6 Καὶ λάϐετε γυναῖκας, καὶ τεκνοποιήσατε υἱὰς ϗ θυγατέρας, ϗ λάϐετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν γυναῖκας, ϗ τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἀνδράσι, καὶ πληθύνεσθε, ϗ μὴ σμικρυνθῆτε·

7 Καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς, εἰς ἣν ἀπῴκισα ὑμᾶς ἐκεῖ· ϗ προσεύξεσθε περὶ αὐτῶν πρὸς Κύριον, ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς εἰρήνη ὑμῖν.

8 Ὅτι ὅτως εἶπε Κύριος,

Μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν, καὶ μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ μάντεις ὑμῶν, καὶ μὴ ἀκούετε εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν, ἃ ὑμεῖς ἐνυπνιάζεσθε,

9 Ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.

10 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλῶνι ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐπισκέψομαι ὑμᾶς, καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν λαὸν ὑμῶν εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

11 Καὶ λογιοῦμαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμὸν εἰρήνης, καὶ οὐ κακά, τοῦ δοῦναι ὑμῖν ταῦτα.

12 Καὶ προσεύξασθε πρός με, καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν.

13 Καὶ ἐκζητήσατέ με, καὶ εὑρήσετέ με· ὅτι ζητήσετέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν,

14 Καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν.

15 Ὅτι εἴπατε, Κατέστησεν ἡμῖν Κύριος προφήτας ἐν Βαβυλῶνι·

21 Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Ἀχιὰβ, καὶ ἐπὶ Σεδεκίαν, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ πατάξει αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν.

22 Καὶ λήψονται ἀπ' αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ἰούδα ἐν Βαβυλῶνι, λέγοντες, Ποιήσαι σε Κύριος, ὡς Σεδεκίαν ἐποίησε, καὶ ὡς Ἀχιὰβ, οὓς ἀπετηγάνισε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν πυρί,

23 Δι' ἣν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ἰσραήλ, καὶ ἐμοιχῶντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν, καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς· καὶ ἐγὼ μάρτυς, φησὶ Κύριος.

24 Καὶ πρὸς Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην ἐρεῖς,

25 Οὐκ ἀπέστειλά σε τῷ ὀνόματί μου· καὶ πρὸς Σοφονίαν υἱὸν Μαασαίου τὸν ἱερέα εἰπέ,

26 Κύριος ἔδωκέ σε ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι, καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ, καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα, καὶ εἰς τὸν καταῤῥάκτην.

27 Καὶ νῦν διατί συνελοιδορήσατε Ἱερεμίαν τὸν ἐξ Ἀναθώθ, τὸν προφητεύσαντα ὑμῖν;

28 Οὐ διὰ τοῦτο ἀπέστειλεν; ὅτι διὰ τοῦ μηνὸς τούτου ἀπέστειλε πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα, λέγων, Μακράν ἐστιν, οἰκοδομήσατε οἰκίας, καὶ κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε κήπους, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.

29 Καὶ ἀνέγνω Σοφονίας τὸ

βιβλίου εἰς τὰ ὦτα Ἱερε-
μίου.
30 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,
31 Ἀπόστειλον πρὸς τὴν ἀποι-
κίαν, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύ-
ριος ἐπὶ Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην,
Ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ὑμῖν Σα-
μαίας, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα
αὐτὸν, καὶ πεποιθέναι ἐποίησεν
ὑμᾶς ἐπ' ἀδίκοις,
32 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπὶ
Σαμαίαν, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐ-
τοῦ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν ἄνθρω-
πος ἐν μέσῳ ὑμῶν, τοῦ ἰδεῖν τὰ
ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν,
οὐκ ὄψονται.

Κεφ. λζ'. 37.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕ-
ΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ
ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ, ΕΙΠΕΙΝ,
2 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, λέγων, Γράψον πάν-
τας τοὺς λόγους, οὓς ἐχρημά-
τισα πρὸς σὲ ἐπὶ βιβλίου.
3 Ὅτι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται,
φησὶ Κύριος, καὶ ἀποστρέψω τὴν
ἀποικίαν λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ
Ἰούδα, εἶπε Κύριος, καὶ ἀποστρέ-
ψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα
τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κυ-
ριεύσουσιν αὐτῆς.
4 ΚΑΙ ΟΥΤΟΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ
ΟΥΣ ΕΛΑΛΗΣΕ ΚΥΡΙΟΣ
ΕΠΙ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΙΟΥΔΑ.
5 Οὕτως εἶπε Κύριος, Φωνὴν
φόβου ἀκούσεσθε· φόβος, καὶ οὐκ
ἔστιν εἰρήνη.
6 Ἐρωτήσατε, καὶ ἴδετε, εἰ
ἔτεκεν ἄρσεν; καὶ περὶ φόβου,
ἐν ᾧ καθέξουσιν ὀσφὺν καὶ σω-
τηρίαν; διότι ἑώρακα πάντα
ἄνθρωπον, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ· ἐστράφησαν
πρόσωπα εἰς ἴκτερον.
7 Ὅτι ἐγενήθη μεγάλη ἡ
ἡμέρα ἐκείνη, καὶ οὐκ ἔστι τοι-
αύτη· καὶ χρόνος στενός ἐστι τῷ
Ἰακὼβ, καὶ ἀπὸ τούτου σωθή-
σεται.
8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἶπε
Κύριος, συντρίψω τὸν ζυγὸν ἀπὸ
τοῦ τραχήλου αὐτῶν, καὶ τοὺς δε-
σμοὺς αὐτῶν διαῤῥήξω· καὶ οὐκ
ἐργῶνται αὐτοὶ ἔτι ἀλλοτρίοις,
9 Καὶ ἐργῶνται τῷ Κυρίῳ
Θεῷ αὐτῶν· καὶ τὸν Δαυὶδ βα-
σιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς.
12 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἀνέ-
στησα σύντριμμα, ἀλγηρὰ ἡ
πληγή σου,
13 Οὐκ ἔστι κρίνων κρίσιν σου,
εἰς ἀλγηρὸν ἰατρεύθης, ὠφέ-
λειά σοι οὐκ ἔστι.
14 Πάντες οἱ φίλοι σου ἐπε-
λάθοντό σου, οὐ μὴ ἐπερωτή-
σωσιν· ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ
ἔπαισά σε, παιδείαν στερεάν·
ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου ἐπλή-
θυναν αἱ ἁμαρτίαι σου.
16 Διατοῦτο πάντες οἱ ἔ-

ϐοῦντές σε βρωθήσονται, καὶ
πάντες οἱ ἐχθροί σȣ κρέας αὐ-
τῶν πᾶν ἔδονται·
15 Ἐπὶ πλῆθος ἀδικιῶν σȣ
ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σȣ·
ἐποίησαν ταῦτά σοι·
16 Καὶ ἔσονται οἱ διαφο-
ρȣντές σε εἰς διαφόρημα, καὶ
πάντας τȣ̀ς προνομεύσαντάς
σε δώσω εἰς προνομήν.
17 Ὅτι ἀνάξω τὸ ἴαμά σȣ,
ἀπὸ πληγῆς ὀδυνηρᾶς ἰατρεύσω
σε, φησὶ Κύριος· ὅτι Ἐσπαρ-
μένη ἐκλήθης, θήρευμα ὑμῶν
ἐςιν, ὅτι ζητῶν ȣ̓κ ἔςιν αὐ-
τήν.
18 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδȣ̀
ἐγὼ ἀποςρέψω τ̀ ἀποικίαν Ἰα-
κὼβ, ϗ τ̀ αἰχμαλωσίαν αὐτȣ̃
ἐλεήσω· καὶ οἰκοδομηθήσεται
πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς, ϗ ὁ
λαὸς κατὰ τὸ κρίμα αὐτȣ̃
καθεδεῖται.
19 Καὶ ἐξελεύσονται ἀπ᾽ αὐ-
τῶν ᾄδοντες, φωνὴ παιζόντων·
ϗ πλεονάσω αὐτȣ̀ς, καὶ οὐ μὴ
ἐλαττωθῶσι.
20 Καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ
αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον, καὶ τὰ
μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσ-
ωπόν μου ὀρθωθήσεται· καὶ
ἐπισκέψομαι τοὺς θλίβοντας
αὐτȣ̀ς,
21 Καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι
αὐτȣ̃ ἐπ᾽ αὐτȣ̀ς, ϗ ὁ ἄρχων
αὐτȣ̃ ἐξ αὐτȣ̃ ἐξελεύσεται· ϗ
συνάξω αὐτȣ̀ς, ϗ ἀποςρέψȣσι
πρὸς μέ· ὅτι τίς ἐςιν ȣ̃τος ὃς
ἔδωκε τ̀ καρδίαν αὐτȣ̃, ἀπο-
ςρέψαι πρὸς μέ; φησὶ Κύ-
ριος·
23 Ὅτι ὀργὴ Κυρίȣ ἐξῆλθε
θυμώδης, ἐξῆλθεν ὀργὴ ςρε-
φομένη, ἐπ᾽ ἀσεβεῖς ἥξει.
24 Οὐ μὴ ἀποςραφῇ ὀργὴ
θυμȣ̃ Κυρίȣ, ἕως ποιήσει, καὶ
ἕως καταςήσῃ ἐγχείρημα καρ-
δίας αὐτȣ̃, ἐπ᾽ ἐσχάτων τ̃ ἡμε-
ρῶν γνώσεσθε αὐτά.

Κεφ. λη΄. 38.

ΕΝ τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶπε
Κύριος, ἔσομαι εἰς Θεὸν
τῷ γένει Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἔ-
σονταί μοι εἰς λαόν.
2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Εὗρον
θερμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὀλωλό-
των ἐν μαχαίρᾳ· βαδίσατε, ϗ
μὴ ὀλέσητε τ̀ Ἰσραὴλ,
3 Κύριος πόῤῥωθεν ὤφθη
αὐτῷ· ἀγάπησιν αἰώνιον ἠγά-
πησά σε· διατȣ̃το εἵλκυσά σε
εἰς οἰκτείρημα.
4 Ὅτι οἰκοδομήσω σε, ϗ οἰ-
κοδομηθήσῃ παρθένος Ἰσραήλ·
ἔτι λήψῃ τύμπανόν σȣ, ϗ ἐξ-
ελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παι-
ζόντων.
5 Ὅτι ἐφυτεύσατε ἀμπελῶ-
λας ἐν ὄρεσι Σαμαρείας, φυ-
τεύσατε ϗ αἰνέσατε,
6 Ὅτι ἐςὶν ἡμέρα κλήσεως
ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσιν Ἐ-

φραΐμ, Ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε
εἰς Σιὼν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν
ὑμῶν.
7 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος τῷ
Ἰακώβ, Εὐφράνθητε, καὶ χρε-
μετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἐθνῶν·
ἀκουστὰ ποιήσατε, καὶ αἰνέσατε·
εἴπατε, Ἔσωσε Κύριος τὸν λαὸν
αὐτοῦ, τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσ-
ραήλ.
8 Ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ
Βορρᾶ, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ'
ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασέκ·
καὶ τεκνοποιήσει ὄχλον πολὺν,
καὶ ἀποστρέψουσιν ὧδε.
9 Ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον, καὶ
ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτοὺς,
αὐλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων
ἐν ὁδῷ ὀρθῇ, καὶ οὐ μὴ πλανη-
θῶσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐγενόμην
τῷ Ἰσραὴλ εἰς πατέρα, καὶ Ἐ-
φραΐμ πρωτότοκός μου ἐστίν.
10 Ἀκούσατε λόγους Κυρίου
ἔθνη, καὶ ἀναγγείλατε εἰς νήσους
τὰς μακρόθεν· εἴπατε, Ὁ
λικμήσας τὸν Ἰσραὴλ καὶ συν-
άξει αὐτὸν, καὶ φυλάξει αὐτὸν,
ὡς ὁ βόσκων ποίμνιον αὐτοῦ.
11 Ὅτι ἐλυτρώσατο Κύριος
τὸν Ἰακὼβ, ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ
χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ.
12 Καὶ ἥξουσι, καὶ εὐφρανθή-
σονται ἐν τῷ ὄρει Σιὼν, καὶ
ἥξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ Κυρίου, ἐπὶ
γῆν σίτου καὶ οἴνου, καὶ καρπῶν,
καὶ κτηνῶν, καὶ προβάτων· καὶ
ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὥσπερ ξύ-
λον ἔγκαρπον, καὶ οὐ πεινάσου-
σιν ἔτι.
13 Τότε χαρήσονται παρ-
θένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων,
καὶ πρεσβύται χαρήσονται, καὶ
στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς
χαρμονὴν, καὶ ποιήσω αὐτοὺς
εὐφραινομένους.
14 Μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν
ψυχὴν τῶν ἱερέων υἱῶν Λευὶ, καὶ
ὁ λαός μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμ-
πλησθήσεται· οὕτως εἶπε Κύ-
ριος.
15 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη
θρήνου, καὶ κλαυθμοῦ, καὶ ὀδυρ-
μοῦ· Ῥαχὴλ ἀποκλαιομένη οὐκ
ἤθελε παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱ-
οῖς αὐτῆς, ὅτι οὐκ εἰσίν.
16 Οὕτως εἶπε Κύριος, Δια-
λειπέτω ἡ φωνή σου ἀπὸ κλαυ-
θμοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ
δακρύων σου, ὅτι ἔστι μισθὸς
τοῖς σοῖς ἔργοις, καὶ ἐπιστρέψουσιν
ἐκ γῆς ἐχθρῶν,
17 Μόνιμον τοῖς σοῖς τέ-
κνοις.
18 Ἀκοὴν ἤκουσα Ἐφραΐμ
ὀδυρομένου, Ἐπαίδευσάς με, καὶ
ἐπαιδεύθην· ἐγὼ ὥσπερ μό-
σχος οὐκ ἐδιδάχθην· ἐπίστρεψόν
με, καὶ ἐπιστρέψω, ὅτι σὺ Κύριος
ὁ Θεός μου·
19 Ὅτι ὕστερον αἰχμαλω-
σίας μου μετενόησα, καὶ ὕστερον
τοῦ γνῶναί με, ἐστέναξα ἐφ' ἡμέ-

ρας αἰσχύνης, ϗ ὑπέδειξά σοι, ὅτι ἔλαβον ὀνειδισμὸν ἐκ νεότητός μȣ.

20 Υἱὸς ἀγαπητὸς Ἐφραῒμ, ἐμοὶ παιδίον ἐντρυφῶν, ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι μȣ ἐν αὐτῷ, μνείᾳ μνησθήσομαι αὐτȣ͂, διατȣ͂το ἔσπευσα ἐπ' αὐτῷ, ἐλεῶν ἐλεήσω αὐτὸν, φησὶ Κύριος.

21 Στῆσον σεαυτὴν Σιὼν, ποίησον τιμωρίαν, δὸς καρδίαν σȣ εἰς τȣ̀ς ὤμȣς· ὁδὸν ἣ ἐπορεύθης, ἀποςράφηθι παρθένος Ἰσραὴλ, ἀποςράφηθι εἰς τὰς πόλεις σȣ πενθȣ͂σα.

22 Ἕως πότε ἀποςρέψεις θυγάτηρ ἠτιμωμένη; ὅτι ἔκτισε Κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καινὴν, ἐν σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι.

23 Ὅτι ȣ̔́τως εἶπε Κύριος, Ἔτι ἐρȣ͂σι τὸν λόγον τȣ͂τον ἐν γῇ Ἰȣ́δα, ϗ ἐν πόλεσιν αὐτȣ͂, ὅταν ἀποςρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτȣ͂, Εὐλογημένος Κύριος ἐπὶ δίκαιον ὄρος τὸ ἅγιον αὐτȣ͂.

24 Καὶ ἐνοικȣ͂ντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰȣ́δα, ϗ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτȣ͂, ἅμα γεωργῷ, καὶ ἀρθήσεται ἐν ποιμνίῳ.

25 Ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν, ϗ πᾶσαν ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησα.

26 Διατȣ͂το ἐξηγέρθην, καὶ εἶδον, καὶ ὁ ὕπνος μȣ ἡδύς μοι ἐγενήθη.

27 Διατȣ͂το ἰδȣ̀ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, ϗ σπερῶ τὸν Ἰσραὴλ ϗ τὸν Ἰȣ́δαν, σπέρμα ἀνθρώπȣ ϗ σπέρμα κτήνȣς.

28 Καὶ ἔςαι ὥσπερ ἐγρηγόρȣν ἐπ' αὐτȣ̀ς καθαιρεῖν καὶ κακȣ͂ν, ȣ̔́τως γρηγορήσω ἐπ' αὐτȣ̀ς τȣ͂ οἰκοδομεῖν ϗ καταφυτεύειν, φησὶ Κύριος.

29 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἴπωσιν, Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἡμωδίασαν.

30 Ἀλλ' ἢ ἕκαςος ἐν τῇ ἑαυτȣ͂ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται, ϗ τȣ͂ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἱμωδιάσȣσιν οἱ ὀδόντες αὐτȣ͂.

31 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, ϗ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ ϗ τῷ οἴκῳ Ἰȣ́δα διαθήκην καινὴν,

32 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένȣ μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτȣ̀ς ἐκ γῆς Αἰγύπτȣ, ὅτι αὐτοὶ ȣ̓κ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μȣ, ϗ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, φησὶ Κύριος·

33 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη μȣ, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, φησὶ Κύριος, διδȣ̀ς δώσω νόμȣς μȣ εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτȣ̀ς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς

Θεὸν, ϗ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς
λαόν.
34 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν
ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ, καὶ
ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων,
Γνῶθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες
εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν
ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ἵλεως
ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν,
ϗ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ
μνησθῶ ἔτι.
37 Ἐὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς
τὸ μετέωρον, φησὶ Κύριος, καὶ
ἐὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος τῆς
γῆς κάτω, ϗ ἐγὼ οὐκ ἀποδο-
κιμῶ τὸ γένος Ἰσραὴλ, φησὶ
Κύριος, περὶ πάντων ὧν ἐποί-
ησαν.
35 Οὕτως εἶπε Κύριος, ὁ δοὺς
τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, σε-
λήνην ϗ ἀςέρας εἰς φῶς τῆς νυ-
κτὸς, ϗ κραυγὴν ἐν θαλάσσῃ,
ϗ ἐβόμβησε τὰ κύματα αὐτῆς,
Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐ-
τῷ·
36 Ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι
οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου, φησὶ
Κύριος, ϗ τὸ γένος Ἰσραὴλ
παύσεται γενέσθαι ἔθνος κατὰ
πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡ-
μέρας.
38 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται,
φησὶ Κύριος, καὶ οἰκοδομηθή-
σεται πόλις τῷ Κυρίῳ ἀπὸ
πύργου Ἀναμεὴλ, ἕως πύλης τῆς
γωνίας·
39 Καὶ ἐξελεύσεται ἡ δια-
μέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐ-
τῶν ἕως βουνῶν Γαρὴβ, ϗ περι-
κυκλωθήσεται κύκλῳ ἐξ ἐκ-
λεκτῶν λίθων,
40 Καὶ πάντες ἀσαρημὼθ
ἕως νάχαλ Κέδρων, ἕως γωνίας
πύλης ἵππων ἀνατολῆς, ἁγί-
ασμα τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκέτι οὐ
μὴ ἐκλίπῃ, ϗ οὐ μὴ καθαιρεθῇ
ἕως τοῦ αἰῶνος.

Κεφ. λθ'. 39.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πα-
ρὰ Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν
ἐν τῷ ἐνιαυτῷ δεκάτῳ βασιλεῖ
Σεδεκίᾳ, οὗτος ἐνιαυτὸς ὀκτω-
καιδέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβου-
χοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος·
2 Καὶ δύναμις βασιλέως Βα-
βυλῶνος ἐχαράκωσεν ἐπὶ Ἰερου-
σαλὴμ, ϗ Ἰερεμίας ἐφυλάσ-
σετο ἐν αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἥ ἐςιν
ἐν οἴκῳ βασιλέως,
3 Ἐν ᾗ κατέκλεισεν αὐτὸν
ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας, λέγων,
Διατί σὺ προφητεύεις; λέγων,
Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ
δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χερ-
σὶ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ
λήψεται αὐτὴν,
4 Καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῇ
ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι
παραδόσει παραδοθήσεται εἰς
χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος,
καὶ λαλήσει ςόμα αὐτοῦ πρὸς
ςόμα αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ

αὐτȣ̃ τὰς ὀφθαλμὰς αὐτȣ̃ ὄψονται·

5 Καὶ εἰσελεύσεται Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα, ϗ ἐκεῖ καθίεται.

6 ΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΕΓΕΝΗΘΗ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΛΕΓΩΝ,

7 Ἰδȣ̀ Ἀναμεὴλ υἱὸς Σαλὼμ ἀδελφȣ̃ πατρός σȣ ἔρχεται πρὸς σὲ, λέγων, Κτῆσαι σεαυτῷ τ̃ ἀγρόν μȣ τ̃ ἐν Ἀναθὼθ, ὅτι σοὶ κρίσις παραλαβεῖν εἰς κτῆσιν.

8 Καὶ ἦλθε πρός μὲ Ἀναμεὴλ υἱὸς Σαλὼμ, ἀδελφȣ̃ πατρός μȣ, εἰς τ̃ αὐλὴν τ̃ φυλακῆς, ϗ εἶπε, Κτῆσαι σεαυτῷ τ̃ ἀγρόν μȣ τ̃ ἐν γῆ Βενιαμὶν τ̃ ἐν Ἀναθὼθ, ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι αὐτὸν, ϗ σὺ πρεσβύτερος· καὶ ἔγνων, ὅτι λόγος Κυρίȣ ἐςὶ,

9 Καὶ ἐκτησάμην τὸν ἀγρὸν Ἀναμεὴλ υἱȣ̃ ἀδελφȣ̃ πατρός μȣ, ϗ ἔςησα αὐτῷ ἑπ]ὰ σίκλȣς ϗ δέκα ἀργυρίȣ,

10 Καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον, ϗ ἐσφραγισάμην, ϗ διεμαρτυράμην μάρτυρας, ϗ ἔςησα τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ.

11 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τ̃ κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον,

12 Καὶ ἔδωκα αὐτὸ τῷ Βαρȣ̀χ υἱῷ Νηρίȣ υἱῷ Μαασαίȣ, κατ᾽ ὀφθαλμȣ̀ς Ἀναμεὴλ υἱȣ̃ ἀδελφȣ̃ πατρός μȣ, καὶ κατ᾽ ὀφθαλμȣ̀ς τ̃ ἀνδρῶν τ̃ παρεςηκότων ϗ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τ̃ κτήσεως, καὶ κατ᾽ ὀφθαλμȣ̀ς τ̃ Ἰȣδαίων τ̃ ἐν τῇ αὐλῇ τ̃ φυλακῆς.

13 Καὶ συνέταξα τῷ Βαρȣ̀χ κατ᾽ ὀφθαλμȣ̀ς αὐτῶν, λέγων,

14 Οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ, Λάβε τὸ βιβλίον τ̃ κτήσεως τȣ̃το, ϗ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον, ϗ θήσεις αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὀςράκινον, ἵνα διαμείνῃ ἡμέρας πλείȣς.

15 Ὅτι ȣ̃τως εἶπε Κύριος, Ἔτι κτισθήσονται ἀγροὶ, καὶ οἰκίαι, ϗ ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

16 Καὶ προσευξάμην πρὸς Κύριον μετὰ τὸ δȣ̃ναί με τὸ βιβλίον τ̃ κτήσεως πρὸς Βαρȣ̀χ υἱὸν Νηρίȣ, λέγων,

17 Ὁ ὢν Κύριε, σὺ ἐποίησας τ̃ ȣ̓ρανὸν ϗ τ̃ γῆν τῇ ἰσχύϊ σȣ τῇ μεγάλῃ, ϗ τῷ βραχίονί σȣ τῷ ὑψηλῷ ϗ τῷ μετεώρῳ, οὐ μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ σȣ̃ ȣ̓θὲν,

18 Ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας, ϗ ἀποδιδȣ̀ς ἁμαρτίας πατέρων εἰς κόλπȣς τέκνων αὐτῶν μετ᾽ αὐτȣ́ς· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ ἰσχυρὸς,

19 Κύριος μεγάλης βȣλῆς, ϗ δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ Θεὸς ὁ μέγας ὁ παντοκράτωρ, καὶ μεγαλώνυμος Κύριος· οἱ ὀφ-

θαλμοί σου εἰς τὰς ὁδοὺς τ̃ υἱῶν
τ̃ ἀνθρώπων, δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ
τ̃ ὁδὸν αὐτοῦ·
20 Ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ
τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης, ϗ ἐν Ἰσραὴλ,
ϗ ἐν τοῖς γηγενέσι· ϗ ἐποίη-
σας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡμέρα
αὕτη,
21 Καὶ ἐξήγαγες τ̃ λαόν σου
Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ση-
μείοις καὶ ἐν τέρασιν, ἐν χειρὶ
κραταιᾷ, ϗ ἐν βραχίονι ὑψη-
λῷ, ϗ ἐν ὁράμασι μεγάλοις,
22 Καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν
γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσας τοῖς
πατράσιν αὐτῶν, γῆν ῥέουσαν
γάλα ϗ μέλι.
23 Καὶ εἰσήλθοσαν ϗ ἔλα-
βον αὐτὴν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς
φωνῆς σου, καὶ ἐν τοῖς προστάγ-
μασί σου οὐκ ἐπορεύθησαν· ἅ-
παντα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ
ἐποίησαν, ϗ ἐποίησαν συμβῆ-
ναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ
ταῦτα.
24 Ἰδοὺ ὄχλος ἥκει εἰς τὴν
πόλιν συλλαβεῖν αὐτὴν, καὶ ἡ
πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλ-
δαίων τ̃ πολεμούντων αὐτὴν ἀπὸ
προσώπου μαχαίρας, καὶ τοῦ
λιμοῦ· ὡς ἐλάλησας, οὕτως ἐ-
γένετο.
25 Καὶ σὺ λέγεις πρὸς μὲ,
Κτῆσαι σεαυτῷ τ̃ ἀγρὸν ἀρ-
γυρίου· ϗ ἔγραψα βιβλίον, καὶ
ἐσφραγισάμην, ϗ ἐπεμαρτυρά-
μην μάρτυρας, ϗ ἡ πόλις ἐδό-
θη εἰς χεῖρας Χαλδαίων.
26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
27 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς πά-
σης σαρκὸς, μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυ-
βήσεταί τι;
28 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύ-
ριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Δοθεῖσα
παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη
εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος,
ϗ λήψεται αὐτὴν,
29 Καὶ ἥξουσιν οἱ Χαλδαῖοι
πολεμοῦντες ἐπὶ τ̃ πόλιν ταύ-
την, ϗ καύσουσι τ̃ πόλιν ταύ-
την ἐν πυρὶ, ϗ κατακαύσουσι
τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμιῶσαν
ἐπὶ τ̃ δωμάτων αὐτῶν τῇ Βά-
αλ, ϗ ἔσπενδον σπονδὰς θεοῖς
ἑτέροις, πρὸς τὸ παραπικρᾶναί
με·
30 Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ϗ οἱ υἱοὶ Ἰούδα μόνοι ποιοῦντες
τὸ πονηρὸν κατ' ὀφθαλμούς μου
ἐκ νεότητος αὐτῶν.
31 Ὅτι ἐπὶ τ̃ ὀργήν μου, καὶ
ἐπὶ τ̃ θυμόν μου ἦν ἡ πόλις
αὕτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ᾠκοδό-
μησαν αὐτὴν καὶ ἕως τ̃ ἡμέρας
ταύτης, ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ
προσώπου μου,
32 Διὰ πάσας τὰς πο-
νηρίας τ̃ υἱῶν Ἰσραὴλ ϗ Ἰούδα,
ὧν ἐποίησαν πικρᾶναί με, αὐ-
τοὶ ϗ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, ϗ οἱ

ἄρχοντες αὐτῶν, ϗ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, ϗ οἱ προφῆται αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα, ϗ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ,

33 Καὶ ἀπέστρεψαν πρός με νῶτον, ϗ οὐ πρόσωπον· ϗ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὄρθρου, ϗ οὐκ ἤκουσαν ἔτι λαβεῖν παιδείαν.

34 Καὶ ἔθηκαν τὰ μιάσματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ᾽ αὐτῷ, ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν.

35 Καὶ ᾠκοδόμησαν τοὺς βωμοὺς τῇ Βάαλ τοὺς ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννὸμ, τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ϗ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολὸχ βασιλεῖ, ἃ οὐ συνέταξα αὐτοῖς, ϗ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ βδέλυγμα τοῦτο, πρὸς τὸ ἐφαμαρτεῖν τὸν Ἰούδαν.

36 Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν, ἣν σὺ λέγεις, Παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος ἐν μαχαίρᾳ, ϗ ἐν λιμῷ, ϗ ἐν ἀποστολῇ.

37 Ἰδοὺ ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς, οὗ διέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὀργῇ μου, καὶ τῷ θυμῷ μου, καὶ ἐν παροξυσμῷ μεγάλῳ· καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ϗ καθιῶ αὐτοὺς πεποιθότας·

38 Καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, ϗ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

39 Καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν ἑτέραν καὶ καρδίαν ἑτέραν, φοβηθῆναί με πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς.

40 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰωνίαν, ἣν οὐ μὴ ἀποστρέψω ὄπισθεν αὐτῶν· ϗ τὸν φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀποστῆναι αὐτοὺς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

41 Καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτοὺς, ϗ φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει, ϗ ἐν πάσῃ καρδίᾳ μου, ϗ ἐν πάσῃ ψυχῇ.

42 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Καθὰ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα, οὕτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ᾽ αὐτοὺς πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ᾽ αὐτούς.

43 Καὶ κτηθήσονται ἔτι ἀγροὶ ἐν τῇ γῇ, ἣ σὺ λέγεις, Ἄβατος ἔσται ἀπὸ ἀνθρώπων ϗ κτήνους, ϗ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας Χαλδαίων.

44 Καὶ κτήσονται ἀγροὺς ἐν ἀργυρίῳ· ϗ γράψεις βιβλίον ϗ σφραγιῇ, ϗ διαμαρτύρῃ μάρτυρας ἐν γῇ Βενιαμὶν, ϗ κύκλῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα, ϗ ἐν πόλεσι τοῦ ὄρους, ϗ ἐν πόλεσι τῆς σεφηλὰ, ϗ ἐν πόλεσι τῆς ναγὲβ, ὅτι ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν.

Κεφ. μ΄. 40.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν δεύτερον, ϗ αὐτὸς ἦν ἔτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, ποιῶν γῆν, ϗ πλάσσων αὐτὴν, τοῦ ἀνορθῶσαι αὐτὴν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ·

3 Κέκραξον πρὸς μὲ, καὶ ἀποκριθήσομαί σοι, ϗ ἀπαγγελῶ σοι μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ, ἃ οὐκ ἔγνως αὐτά.

4 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος περὶ οἴκων τῆς πόλεως ταύτης, καὶ περὶ οἴκων βασιλέως Ἰούδα τῶν καθῃρημένων εἰς χάρακας ϗ προμαχῶνας,

5 Τοῦ μάχεσθαι πρὸς τοὺς Χαλδαίους, ϗ πληρῶσαι αὐτὴν τῶν νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων, οὓς ἐπάταξα ἐν ὀργῇ μου, καὶ ἐν θυμῷ μου· ϗ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ᾽ αὐτῶν, περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν.

6 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάγω αὐτῇ συνούλωσιν ϗ ἴαμα, ϗ φανερώσω αὐτοῖς, ϗ ἰατρεύσω αὐτὴν, καὶ ποιήσω ϗ εἰρήνην ϗ πίστιν.

7 Καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰούδα, ϗ ἀποικίαν Ἰσραὴλ, ϗ οἰκοδομήσω αὐτοὺς καθὼς καὶ τοπρότερον.

8 Καὶ καθαριῶ αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρτοσάν μοι, ϗ οὐ μὴ μνησθήσομαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἥμαρτόν μοι, ϗ ἀπέστησαν ἀπ᾽ ἐμοῦ.

9 Καὶ ἔσται εἰς εὐφροσύνην ϗ αἴνεσιν, καὶ εἰς μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς, οἵτινες ἀκούσονται πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω, ϗ φοβηθήσονται καὶ πικρανθήσονται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ περὶ πάσης τῆς εἰρήνης ἧς ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς.

10 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἔτι ἀκουσθήσεται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ᾧ ὑμεῖς λέγετε, Ἔρημός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα, ϗ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ, ταῖς ἠρημωμέναις, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον ϗ κτήνη·

11 Φωνὴ εὐφροσύνης, ϗ φωνὴ χαρμοσύνης, φωνὴ νυμφίου, καὶ φωνὴ νύμφης, φωνὴ λεγόντων, Ἐξομολογεῖσθε Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι χρηστὸς Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ εἰσοίσουσι δῶρα εἰς οἶκον Κυρίου, ὅτι ἀποστρέψω πᾶσαν τὴν ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης κατὰ τοπρότερον, εἶπε Κύριος.

12 Οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων, Ἔτι ἔσται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἐρήμῳ, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον ϗ κτῆνος, ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ κα-

ταλύματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα,

13 Ἐν πόλεσι τῆς ὀρεινῆς, καὶ ἐν πόλεσι τῆς σεφηλὰ, καὶ ἐν πόλεσι τῆς ναγὲβ, καὶ ἐν γῇ Βενιαμὶν, καὶ ἐν ταῖς κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα· ἔτι παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμοῦντος, εἶπε Κύριος.

Κεφ. μα'. 41.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου· (καὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰούδα·) λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Βάδισον πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Οὕτως εἶπε Κύριος, Παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλλήψεται αὐτὴν, καὶ καύσει αὐτὴν ἐν πυρὶ,

3 Καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ συλλήψει συλληφθήσῃ, καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ, καὶ ὀφθαλμοί σου τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται, καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ.

4 Ἀλλὰ ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου, Σεδεκία βασιλεῦ Ἰούδα· Οὕτως λέγει Κύριος,

5 Ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ· καὶ ὡς ἔκλαυσαν τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας πρότερόν σου, κλαύσονται καὶ σὲ, Οὐαὶ Κύριε, καὶ ἕως ᾅδου κόψονταί σε, ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα, εἶπε Κύριος.

6 Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας πρὸς τὸν βασιλέα Σεδεκίαν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν Ἱερουσαλήμ.

7 Καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπολέμει ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ ἐπὶ Λαχὶς, καὶ ἐπὶ Ἄζηκα, ὅτι αὗται κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν Ἰούδα πόλεις ὀχυραί.

8 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, μετὰ τὸ συντελέσαι τὸν βασιλέα Σεδεκίαν διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν, τοῦ καλέσαι ἄφεσιν,

9 Τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, τὸν Ἑβραῖον καὶ τὴν Ἑβραίαν ἐλευθέρους, πρὸς τὸ μὴ δουλεύειν ἄνδρα ἐξ Ἰούδα.

10 Καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ μεγιστᾶνες, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ, τοῦ ἀποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, καὶ ἐῶσαν

11 Αὐτοὺς εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.

12 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίε πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,
13 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐγὼ διεθέμην διαθήκην πρὸς τὲς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐξειλάμην αὐτὲς ἐκ γῆς Αἰγύπ]ε, ἐξ οἴκε δελείας, λέγων,
14 Ὅταν πληρωθῇ ἓξ ἔτη, ἀποςελεῖς τ̀ ἀδελφόν σε τ̀ Ἑβραῖον ὃς πραθήσεταί σοι, ϗ ἐργᾶταί σοι ἓξ ἔτη, ϗ ἐξαποςελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον· ϗ ἐκ ἤκεσάν με ϗ ἐκ ἔκλιναν τὸ ἆς αὐτῶν.
15 Καὶ ἐπέςρεψαν σήμερον ποιῆσαι τὸ εὐθὲς πρὸ ὀφθαλμῶν με, τε καλέσαι ἄφεσιν ἕκαςον τ̀ πλησίον αὐτε· καὶ συνετέλεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν με, ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ.
16 Καὶ ἐπεςρέψατε, ϗ ἐβεβηλώσατε τὸ ὄνομά με, τε ἐπιςρέψαι ἕκαςον τ̀ παῖδα αὐτε, ϗ ἕκαςον τ̀ παιδίσκην αὐτε, ὓς ἐξαπεςείλατε ἐλευθέρες τῇ ψυχῇ αὐτῶν, τ̀ εἶναι ὑμῖν εἰς παῖδας ϗ παιδίσκας.
17 Διατετο ὕτως εἶπε Κύριος, Ὑμεῖς ἐκ ἠκέσατέ με, τ̀ καλέσαι ἄφεσιν ἕκαςον πρὸς τ̀ πλησίον αὐτε· ἰδὲ ἐγὼ καλῶ ἄφεσιν ὑμῖν εἰς μάχαιραν, ϗ εἰς τ̀ θάνατον, ϗ εἰς τ̀ λιμὸν, ϗ δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν πάσαις ταῖς βασιλείαις τ̀ γῆς·
18 Καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τὲς παρεληλυθότας τ̀ διαθήκην με, τὲς μὴ ςήσαντας τὴν διαθήκην με, ἣν ἐποίησαν κα]ὰ πρόσωπόν με, τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ,
19 Τὲς ἄρχοντας Ἰέδα, καὶ τὲς δυνάςας, ϗ τὲς ἱερεῖς, ϗ τ̀ λαὸν,
20 Καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, καὶ ἔςαι τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βρῶσις τοῖς πετεινοῖς τ̀ ἐρανε ϗ τοῖς θηρίοις τ̀ γῆς.
21 Καὶ τ̀ Σεδεκίαν βασιλέα τ̀ Ἰεδαίας, ϗ τὲς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος τοῖς ἀποτρέχεσιν ἀπ' αὐτῶν.
22 Ἰδὲ ἐγὼ συν]άσσω, φησὶ Κύριος, ϗ ἐπιςρέψω αὐτὲς εἰς τ̀ γῆν ταύτην, ϗ πολεμήσεσιν ἐπ' αὐτὴν, ϗ λήψονται αὐτὴν, ϗ κα]ακαύσεσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ, ϗ τὰς πόλεις Ἰέδα, ϗ δώσω αὐτὰς ἐρήμες ἀπὸ τ̀ κατοικέντων.

Κεφ. μβ'. 42.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ παρὰ Κυρίε ἐν ἡμέραις Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰέδα, λέγων,

2 Βάδισον εἰς οἶκον Ἀρχα-
βεὶν, καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς οἶκον
Κυρίου, εἰς μίαν τῶν αὐλῶν, καὶ
ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον.
3 Καὶ ἐξήγαγον τὸν Ἰεχονίαν
υἱὸν Ἱερεμίου υἱοῦ Χαβασὶν, καὶ
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Ἀρ-
χαβεὶν,
4 Καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς
οἶκον Κυρίου εἰς τὸ παστοφόριον
υἱῶν Ἰωνὰν, υἱοῦ Ἀνανίου, υἱοῦ
Γοδολίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ὅς
ἐστιν ἐγγὺς τοῦ οἴκου τῶν ἀρχόντων
τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου Μαασαίου υἱοῦ
Σελὼμ, τοῦ φυλάσσοντος τὴν
αὐλήν.
5 Καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσ-
ωπον αὐτῶν κεράμιον οἴνου, καὶ
ποτήρια, καὶ εἶπα, Πίετε οἶνον.
6 Καὶ εἶπον, Οὐ μὴ πίωμεν
οἶνον, ὅτι Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥη-
χὰβ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο
ἡμῖν, λέγων, Οὐ μὴ πίητε
οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν,
ἕως αἰῶνος,
7 Καὶ οἰκίας οὐ μὴ οἰκοδο-
μήσητε, καὶ σπέρμα οὐ μὴ
σπείρητε, καὶ ἀμπελὼν οὐκ ἔσται
ὑμῖν, ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε
πάσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν, ὅπως
ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ
τῆς γῆς, ἐφ' ἧς διατρίβετε ὑμεῖς
ἐπ' αὐτῆς.
8 Καὶ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς
Ἰωναδὰβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν,
πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πά-
σας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ἡμεῖς καὶ
αἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ οἱ υἱοὶ
ἡμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν,
9 Καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδο-
μεῖν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ,
καὶ ἀμπελὼν, καὶ ἀγρὸς, καὶ
σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν.
10 Καὶ ᾠκήσαμεν ἐν σκη-
ναῖς, καὶ ἠκούσαμεν, καὶ ἐποιή-
σαμεν κατὰ πάντα ἃ ἐνετεί-
λατο ἡμῖν Ἰωναδὰβ ὁ πατὴρ
ἡμῶν.
11 Καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη
Ναβουχοδονόσορ ἐπὶ τὴν γῆν,
καὶ εἴπαμεν εἰσελθεῖν, καὶ εἰσήλ-
θομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ
προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Χαλ-
δαίων, καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυ-
νάμεως τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ᾠκοῦμεν
ἐκεῖ.
12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
13 Οὕτως λέγει Κύριος,
Πορεύου, καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ
Ἰούδα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερου-
σαλὴμ, Οὐ μὴ λάβητε παι-
δείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς λόγους μου;
14 Ἔστησαν ῥῆμα υἱοὶ Ἰω-
ναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ, ὃ ἐνετείλατο
τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ
πιεῖν οἶνον, καὶ οὐκ ἐπίοσαν· καὶ
ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου,
καὶ οὐκ ἠκούσατε.
15 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς
τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφήτας,

λέγων, Ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ βελτίω ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ οὐ πορεύεσθε ὀπίσω Θεῶν ἑτέρων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν, καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἐκλίνατε τὰ ὦτα ὑμῶν, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε.

16 Καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὁ δὲ λαὸς οὗτος οὐκ ἤκουσέ μου.

17 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ᾽ αὐτούς.

18 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν,

19 Οὐ μὴ ἐκλείπῃ ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ παρεστηκὼς κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

Κεφ. μγ΄. 43.

ΕΝ ΤΩι ΕΝΙΑΥΤΩι ΤΩι ΤΕΤΑΡΤΩι ΙΩΑΚΕΙΜ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Λάβε σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου, καὶ γράψον ἐπ᾽ αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ Ἰούδα, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας λαλήσαντός μου πρὸς σὲ, ἀφ᾽ ἡμερῶν Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

3 Ἴσως ἀκούσεται ὁ οἶκος Ἰούδα πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐγὼ λογίζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς, ἵνα ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν.

4 Καὶ ἐκάλεσεν Ἱερεμίας τὸν Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου· καὶ ἔγραψεν ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου πάντας τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, εἰς χαρτίον βιβλίου.

5 Καὶ ἐνετείλατο Ἱερεμίας τῷ Βαροὺχ, λέγων, Ἐγὼ φυλάσσομαι, οὐ μὴ δύνωμαι εἰσελθεῖν εἰς οἶκον Κυρίου·

6 Καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ νηστείας, καὶ ἐν ὠσὶ παντὸς Ἰούδα τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεων αὐτῶν, ἀναγνώσῃ αὐτοῖς.

7 Ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου, καὶ ἀποστρέψουσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ Κυρίου, ἣν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον.

8 Καὶ ἐποίησε Βαρȣχ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἱερεμίας, τȣ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ τȣς λόγȣς Κυρίȣ ἐν οἴκῳ Κυρίȣ.

9 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ τῷ βασιλεῖ Ἰωακεὶμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐννάτῳ, ἐξεκκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον Κυρίȣ πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἱερȣσαλὴμ, ϗ οἶκος Ἰȣδα.

10 Καὶ ἀνεγίνωσκε Βαρȣχ ἐν τῷ βιβλίῳ τȣς λόγȣς Ἱερεμίȣ ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν οἴκῳ Γαμαρίȣ υἱȣ Σαφὰν τȣ γραμματέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης τȣ οἴκου Κυρίȣ τῆς καινῆς, ϗ ἐν ὠσὶ παντὸς τȣ λαȣ.

11 Καὶ ἤκȣσε Μιχαίας υἱὸς Γαμαρίȣ υἱȣ Σαφὰν ἅπαντας τȣς λόγȣς Κυρίȣ, ἐκ τȣ βιβλίȣ,

12 Καὶ κατέβη εἰς οἰκίαν τȣ βασιλέως, εἰς τὸν οἶκον τȣ γραμματέως, ϗ ἰδȣ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο, Ἐλισαμὰ ὁ γραμματεὺς, ϗ Δαλαίας υἱὸς Σελεμίȣ, ϗ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀχχοβὼρ, ϗ Γαμαρίας υἱὸς Σαφὰν, ϗ Σεδεκίας υἱὸς Ἀνανίȣ, ϗ πάντες οἱ ἄρχοντες·

13 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαίας πάντας τȣς λόγȣς ȣς ἤκȣσεν ἀναγινώσκοντος Βαρȣχ εἰς τὰ ὦτα τȣ λαȣ.

14 Καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαροὺχ υἱὸν Νηρίȣ, τὸν Ἰȣδὶν υἱὸν Ναθανίȣ, υἱȣ Σελεμίȣ, υἱȣ Χȣσὶ, λέγοντες, Τὸ χαρτίον ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὠσὶ τȣ λαȣ, λάβε αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σȣ, ϗ ἧκε· ϗ ἔλαβε Βαρȣχ τὸ χαρτίον, ϗ κατέβη πρὸς αὐτȣς.

15 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν· ϗ ἀνέγνω Βαρȣχ.

16 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσαν πάντας τȣς λόγȣς, συνεβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτȣ, ϗ εἶπον, Ἀναγγέλλοντες ἀναγγείλωμεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας τȣς λόγους τȣτȣς.

17 Καὶ τὸν Βαρȣχ ἠρώτησαν, λέγοντες, Πȣ ἔγραψας πάντας τȣς λόγȣς τȣτȣς;

18 Καὶ εἶπε Βαρȣχ, Ἀπὸ στόματος αὐτȣ ἀνήγγειλέ μοι Ἱερεμίας πάντας τȣς λόγους ταύτους, καὶ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ.

19 Καὶ εἶπον τῷ Βαρȣχ, Βάδισον, ϗ κατακρύβηθι σὺ καὶ Ἱερεμίας, ἄνθρωπος μὴ γνώτω πȣ ὑμεῖς.

20 Καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν, καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ἐλισαμά· ϗ ἀνήγγειλαν

τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους
τούτους.
21 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασι-
λεὺς τὸν Ἰουδὶν, λαβεῖν τὸ χαρ-
τίον· καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου
Ἐλισαμά· καὶ ἀνέγνω Ἰουδὶν εἰς
τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως, καὶ εἰς τὰ
ὦτα πάντων τῶν ἀρχόντων, τῶν
ἑστηκότων περὶ τὸν βασιλέα.
22 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο
ἐν οἴκῳ χειμερινῷ, καὶ ἐσχάρα
πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.
23 Καὶ ἐγενήθη ἀναγινώ-
σκοντος Ἰουδὶν τρεῖς σελίδας καὶ
τέσσαρας, ἀπέτεμεν αὐτὰς τῷ
ξυρῷ τοῦ γραμματέως, καὶ ἔῤῥι-
πτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχά-
ρας, ἕως ἐξέλιπε πᾶς ὁ χάρ-
της εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχά-
ρας.
24 Καὶ οὐκ ἐζήτησαν, καὶ οὐ
διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ
βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ
ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους
τούτους.
25 Καὶ Ἐλνάθαν καὶ Γοδο-
λίας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ,
πρὸς τὸ κατακαῦσαι τὸ χαρ-
τίον.
26 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασι-
λεὺς τῷ Ἱερεμεὴλ υἱῷ τοῦ βασι-
λέως, καὶ τῷ Σαραίᾳ υἱῷ Ἐσ-
ριὴλ, συλλαβεῖν τὸν Βαροὺχ, καὶ
τὸν Ἱερεμίαν, καὶ κατεκρύβησαν.
27 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ κατα-
καῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον,
πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἔγραψε
Βαροὺχ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου,
λέγων,
28 Πάλιν λάβε σὺ χαρτίον
ἕτερον, καὶ γράψον πάντας τοὺς
λόγους, τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρ-
τίου, οὓς κατέκαυσεν ὁ βασι-
λεὺς Ἰωακεὶμ,
29 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε
Κύριος, Σὺ κατέκαυσας τὸ
χαρτίον τοῦτο, λέγων, Διατί
ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ, λέγων, Εἰσ-
πορευόμενος εἰσπορεύσεται βα-
σιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐξολο-
θρεύσει τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐκ-
λείψει ἐπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ
κτήνη;
30 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύ-
ριος ἐπὶ Ἰωακεὶμ βασιλέα
Ἰούδα, Οὐκ ἔσται αὐτῷ καθή-
μενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, καὶ τὸ
θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσται ἐῤῥιμ-
μένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέ-
ρας, καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυ-
κτός·
31 Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐ-
τὸν, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ
ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἐπάξω
ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοι-
κοῦντας Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ γῆν
Ἰούδα, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐλά-
λησα πρὸς αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἤκου-
σαν.
32 Καὶ ἔλαβε Βαροὺχ χαρ-
τίον ἕτερον, καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐ-

τῷ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου ἅπαντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, οὓς κατέκαυσεν Ἰωακείμ· καὶ ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες, ὡς οὗτοι.

Κεφ. μδʹ. 44.

ΚΑΙ ἐβασίλευσε Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία ἀντὶ Ἰωακείμ, ὃν ἐβασίλευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύειν τοῦ Ἰούδα.

2 Καὶ οὐκ ἤκουσαν αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἱερεμίου.

3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰωάχαλ υἱὸν Σελεμίου, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν Μαασαίου τὸν ἱερέα πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων, Πρόσευξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

4 Καὶ Ἱερεμίας ἦλθε, καὶ διῆλθε διὰ μέσου τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῆς φυλακῆς.

5 Καὶ δύναμις Φαραὼ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσαν οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

6 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

7 Οὕτως εἶπε Κύριος, Οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα πρὸς σὲ, τοῦ ἐκζητῆσαί με, Ἰδοὺ δύναμις Φαραὼ ἡ ἐξελθοῦσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν· ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτου,

8 Καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι, καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ συλλήψονται αὐτὴν, καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρί.

9 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, λέγοντες, Ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι· ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσι.

10 Καὶ ἐὰν πατάξητε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς, καὶ καταλειφθῶσί τινες ἐκκεκεντημένοι, ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ οὗτοι ἀναστήσονται, καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρί.

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραὼ,

12 Ἐξῆλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμὶν, τοῦ ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

13 Καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμὶν, καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος παρ' ᾧ κατέλυε, Σαρουΐα υἱὸς Σελεμίου, υἱοῦ Ἀνανίου, καὶ συνέλαβε τὸν Ἱερεμίαν, λέγων, Πρὸς τοὺς Χαλδαίους σὺ φεύγεις.

14 Καὶ εἶπε, Ψεῦδος, οὐκ εἰς τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω· καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτοῦ· καὶ συνέλαβε Σαρουΐα τὸν Ἱερεμίαν, καὶ

εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄρ-
χοντας.
15 Καὶ ἐπικράνθησαν οἱ ἄρ-
χοντες ἐπὶ Ἱερεμίαν, καὶ ἐπά-
ταξαν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν αὐ-
τὸν εἰς τὴν οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ
γραμματέως, ὅτι ταύτην ἐποί-
ησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς.
16 Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας εἰς
οἰκίαν τοῦ λάκκου, καὶ εἰς τὴν χε-
ρὲθ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας
πολλάς.
17 Καὶ ἀπέστειλε Σεδεκίας,
καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν, καὶ ἠρώτα
αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαίως εἰ-
πεῖν, Εἰ ἔστιν ὁ λόγος παρὰ
Κυρίου; καὶ εἶπεν, Ἔστιν· εἰς
χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος
παραδοθήσῃ.
18 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ
βασιλεῖ, Τί ἠδίκησά σε, καὶ τοὺς
παῖδάς σου, καὶ τὸν λαὸν τοῦτον,
ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν φυ-
λακῆς;
19 Καὶ ποῦ εἰσιν οἱ προφῆ-
ται ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες
ὑμῖν, λέγοντες, Ὅτι οὐ μὴ
ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ
τὴν γῆν ταύτην;
20 Καὶ νῦν Κύριε βασιλεῦ,
πεσέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ
πρόσωπόν σου· καὶ τί ἀποστρέφεις
με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ
γραμματέως; καὶ οὐ μὴ ἀπο-
θάνω ἐκεῖ.
21 Καὶ συνέταξεν ὁ βασι-
λεὺς, καὶ ἐνεβάλοσαν αὐτὸν εἰς
οἰκίαν τῆς φυλακῆς, καὶ ἐδίδοσαν
αὐτῷ ἄρτον ἕνα τῆς ἡμέρας, ἔξ-
ωθεν οὗ πέσσουσιν, ἕως ἐξέλι-
πον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως· καὶ
ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ
τῆς φυλακῆς.

Κεφ. με΄. 45.

ΚΑΙ ἤκουσε Σαφανίας υἱὸς
Νάθαν, καὶ Γοδολίας υἱὸς
Πασχὼρ, καὶ Ἰωάχαλ υἱὸς Σε-
μελίου, τοὺς λόγους οὓς Ἱερεμίας
ἐλάλει ἐπὶ τὸν λαὸν, λέγων,
2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ὁ
κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,
ἀποθανεῖται ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν
λιμῷ· καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς
τοὺς Χαλδαίους, ζήσεται, καὶ ἔσται
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εὕρημα, καὶ
ζήσεται·
3 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος,
Παραδιδομένη παραδοθήσεται
ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνά-
μεως βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ
συλλήψεται αὐτήν·
4 Καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ,
Ἀναιρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος, ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς
χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολε-
μούντων τῶν καταλειπομένων ἐν
τῇ πόλει, καὶ τὰς χεῖρας παν-
τὸς τοῦ λαοῦ, λαλῶν πρὸς αὐ-
τοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους·
ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρη-
σμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ,
ἀλλ' ἢ πονηρά.

5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἰδοὺ αὐτὸς ἐν χερσὶν ὑμῶν· ὅτι οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς.

6 Καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς λάκκον Μελχίου υἱοῦ τοῦ βασιλέως, ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον, ϗ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ, ἀλλ' ἢ βόρβορος, ϗ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ.

7 Καὶ ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, ϗ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἔδωκαν Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον· ϗ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμὶν,

8 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν, ϗ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, ϗ εἶπεν,

9 Ἐπονηρεύσω, ἃ ἐποίησας τοῦ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἔτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει.

10 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀβδεμέλεχ, λέγων, Λάβε εἰς τὰς χεῖράς σου ἐντεῦθεν τριάκοντα ἀνθρώπους, ϗ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.

11 Καὶ ἔλαβεν Ἀβδεμέλεχ τοὺς ἀνθρώπους, ϗ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγαιον, ϗ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ῥάκη ϗ παλαιὰ σχοινία, ϗ ἔρριψεν αὐτὰ πρὸς Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον,

12 Καὶ εἶπε, Ταῦτα θὲς ὑποκάτω τῶν σχοινίων· ϗ ἐποίησεν Ἱερεμίας οὕτως.

13 Καὶ εἵλκυσαν αὐτὸν τοῖς σχοινίοις, ϗ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου· ϗ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

14 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, ϗ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν ἀσελεισὴλ, τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου· ϗ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἐρωτήσω σε λόγον, καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα.

15 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ, Ἐὰν ἀναγγείλω σοι, οὐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις; ϗ ἐὰν συμβουλεύσω σοι, οὐ μὴ ἀκούσῃς μου;

16 Καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, λέγων, Ζῇ Κύριος ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην, εἰ ἀποκτενῶ σε, ϗ εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τούτων,

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐὰν ἐξελθὼν ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλῶνος, ζήσεται ἡ ψυχή σου, ϗ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῇ ἐν πυρὶ, ϗ ζήσῃ σὺ ϗ ἡ οἰκία σου.

18 Καὶ ἐὰν μὴ ἐξέλθῃς, δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς

χεῖρας τῶν Χαλδαίων, καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς.

19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἱερεμίᾳ, Ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ἰουδαίων τῶν πεφευγότων πρὸς τοὺς Χαλδαίους, μὴ δώσουν με εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ καταμωκήσονταί μου.

20 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας, Οὐ μὴ παραδῶσί σε· ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σὲ, καὶ βέλτιον ἔσται σοι, καὶ ζήσεται ἡ ψυχή σου.

21 Καὶ εἰ μὴ θέλῃς σὺ ἐξελθεῖν, οὗτος ὁ λόγος ὃν ἔδειξέ μοι Κύριος·

22 Καὶ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ἰούδα, ἐξήγοντο πρὸς ἄρχοντας βασιλέως Βαβυλῶνος· καὶ αὗται ἔλεγον, Ἠπάτησάν σε, καὶ δυνήσονταί σοι ἄνδρες εἰρηνικοί σου· καὶ καταλύσουσιν ἐν ὀλισθήμασι πόδα σου, ἀπέστρεψαν ἀπὸ σοῦ,

23 Καὶ τὰς γυναῖκάς σου, καὶ τὰ τέκνα σου ἐξάξουσι πρὸς τοὺς Χαλδαίους· καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς, ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος συλληφθήσῃ, καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθήσεται.

24 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἄνθρωπος μὴ γνώτω ἐκ τῶν λόγων τούτων, καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθάνῃς.

25 Καὶ ἐὰν οἱ ἄρχοντες ἀκούσωσιν, ὅτι ἐλάλησά σοι, καὶ ἔλθωσι πρὸς σὲ, καὶ εἴπωσί σοι, Ἀνάγγειλον ἡμῖν, τί ἐλάλησέ σοι ὁ βασιλεὺς, μὴ κρύψῃς ἀφ᾽ ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἀνέλωμέν σε· καὶ τί ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ βασιλεύς;

26 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ῥίπτω ἐγὼ τὸ ἔλεός μου κατ᾽ ὀφθαλμοὺς τοῦ βασιλέως, πρὸς τὸ μὴ ἀποστρέψαι με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν, ἀποθανεῖν με ἐκεῖ.

27 Καὶ ἦλθοσαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Ἱερεμίαν, καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεύς· καὶ ἀπεσιώπησαν, ὅτι οὐκ ἠκούσθη ὁ λόγος Κυρίου.

28 Καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἕως χρόνου, οὗ συνελήφθη Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. μς΄. 46.

ΚΑΙ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἐννάτῳ τοῦ Σεδεκία βασιλέως Ἰούδα, παρεγένετο Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπολιόρκουν αὐτήν.

2 Καὶ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκία, ἐν τῷ μηνὶ τῷ τε-

τάρτῳ, ἐννάτῃ τȣ̃ μηνὸς, ἐῤῥάγη ἡ πόλις,

3 Καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγȣ́μενοι βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ Μαργανασὰρ, καὶ Σαμαγὼθ, καὶ Ναβȣσάχαρ, καὶ Ναβȣσαρεὶς, Ναγαργὰς, Νασεῤῥαβαμὰθ, καὶ οἱ κατάλοιποι ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος.

4 Καὶ ἀπέστειλαν, καὶ ἔλαβον τὸν Ἰερεμίαν ἐξ αὐλῆς τῆς φυλακῆς, καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικὰμ, υἱȣ̃ Σαφὰν, καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τȣ̃ λαȣ̃.

15 Καὶ πρὸς Ἰερεμίαν ἐγένετο λόγος Κυρίȣ ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων,

16 Πορεύȣ καὶ εἰπὲ πρὸς Ἀβδεμέλεχ τὸν Αἰθίοπα, Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδȣ̀ ἐγὼ φέρω τȣ̀ς λόγȣς μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ ȣ̓κ εἰς ἀγαθά.

17 Καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐ μὴ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὧν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπȣ αὐτῶν,

18 Ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσῃς· καὶ ἔσται ἡ ψυχή σȣ εἰς εὕρημα, ὅτι ἐπεποίθεις ἐπ' ἐμοὶ, φησὶ Κύριος.

Κεφ. μζʹ. 47.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίȣ πρὸς Ἰερεμίαν, μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβȣζαρδὰν τὸν ἀρχιμάγειρον τὸν ἐκ Ῥαμὰ, ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν ἐν χειροπέδαις, ἐν μέσῳ ἀποικίας Ἰȣ́δα τῶν ἠγμένων εἰς Βαβυλῶνα.

2 Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Κύριος ὁ Θεός σȣ ἐλάλησε τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τȣ̃τον·

3 Καὶ ἐποίησε Κύριος, ὅτι ἡμάρτετε αὐτῷ, καὶ ȣ̓κ ἠκȣ́σατε τῆς φωνῆς αὐτȣ̃.

4 Ἰδȣ̀ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειροπέδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σȣ· εἰ καλὸν ἐναντίον σȣ ἐλθεῖν μετ' ἐμȣ̃ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ θήσω τȣ̀ς ὀφθαλμȣ́ς μȣ ἐπὶ σέ·

5 Εἰ δὲ μὴ, ἀπότρεχε, ἀνάστρεψον πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικὰμ, υἱȣ̃ Σαφὰν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῇ Ἰȣ́δα, καὶ οἴκησον μετ' αὐτȣ̃ ἐν μέσῳ τȣ̃ λαȣ̃ ἐν γῇ Ἰȣ́δα, εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς σȣ τȣ̃ πορευθῆναι ἐκεῖ, καὶ πορεύȣ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν.

6 Καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ, καὶ ἐκάθισεν ἐν

μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῇ.

7 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν ἐν τῇ γῇ, καὶ παρακατέθεντο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν, οὓς οὐ κατῴκισεν εἰς Βαβυλῶνα.

8 Καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε, καὶ Σαραίας υἱὸς Θαναεμὲθ, καὶ υἱοὶ Ἰωφὲ τοῦ Νετωφαθὶ, καὶ Ἐζονίας, υἱὸς τοῦ Μωχαθὶ, αὐτοὶ, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

9 Καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς Γοδολίας, καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, λέγων, Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν παίδων τῶν Χαλδαίων, κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ βέλτιον ἔσται ὑμῖν.

10 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασσηφὰ, στῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλδαίων, οἳ ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ὑμεῖς συνάγετε οἶνον καὶ ὀπώραν καὶ ἔλαιον, καὶ βάλετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν, καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν αἷς κατεκρατήσατε.

11 Καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν Μωὰβ, καὶ ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ἤκουσαν ὅτι ἔδωκε βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατάλειμμα τῷ Ἰούδᾳ, καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικάμ.

12 Καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς γῆν Ἰούδα εἰς Μασσηφὰ, καὶ συνήγαγον οἶνον καὶ ὀπώραν πολλὴν σφόδρα, καὶ ἔλαιον.

13 Καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἦλθον πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ,

14 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Εἰ γνώσει γινώσκεις, ὅτι Βελεισσὰ βασιλεὺς υἱὸς Ἀμμὼν ἀπέστειλε πρὸς σὲ τὸν Ἰσμαὴλ πατάξαι σου ψυχήν; καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς Γοδολίας.

15 Καὶ εἶπεν Ἰωάναν τῷ Γοδολίᾳ κρυφαίως ἐν Μασσηφᾷ, Πορεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν Ἰσμαὴλ, καὶ μηδεὶς γνώτω, μὴ πατάξῃ σου ψυχὴν, καὶ διασπαρῇ πᾶς Ἰούδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σὲ, καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι Ἰούδα.

16 Καὶ εἶπε Γοδολίας πρὸς Ἰωάναν, Μὴ ποιήσῃς τὸ πρᾶγμα, ὅτι ψευδῆ σὺ λέγεις ὑπὲρ Ἰσμαήλ.

Κεφ. μη'. 48.

ΚΑΙ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἦλθεν Ἰσμαὴλ

υἱὸς Ναθανίȣ υἱȣ͂ Ἐλεασὰ,
ἀπὸ γένȣς τȣ͂ βασιλέως, ϗ δέκα
ἄνδρες μετ᾽ αὐτȣ͂ πρὸς Γοδο-
λίαν εἰς Μασσηφὰ, ϗ ἔφαγον
ἐκεῖ ἄρτον ἅμα.
2 Καὶ ἀνέστη Ἰσμαὴλ, ϗ οἱ
δέκα ἄνδρες οἳ ἦσαν μετ᾽ αὐ-
τȣ͂, ϗ ἐπάταξαν τ͂ Γοδολίαν,
ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυ-
λῶνος ἐπὶ τ͂ γῆς,
3 Καὶ πάντας τȣ̀ς Ἰȣδαίȣς
τȣ̀ς ὄντας μετ᾽ αὐτȣ͂ ἐν Μασ-
σηφὰ ϗ πάντας τȣ̀ς Χαλδαίȣς
τȣ̀ς εὑρεθέντας ἐκεῖ.
4 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ
δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτȣ͂ τ͂
Γοδολίαν, καὶ ἄνθρωπος ȣ̓κ
ἔγνω.
5 Καὶ ἤλθοσαν ἄνδρες ἀπὸ
Συχὲμ, ϗ ἀπὸ Σαλὴμ, ϗ ἀπὸ
Σαμαρείας, ὀγδοήκοντα ἄνδρες,
ἐξυρημένοι πώγωνας, ϗ διερ-
ῥηγμένοι τὰ ἱμάτια, ϗ κοπτό-
μενοι, ϗ μάννα, ϗ λίβανος ἐν
χερσὶν αὐτῶν, τȣ͂ εἰσενεγκεῖν
εἰς οἶκον Κυρίȣ.
6 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντη-
σιν αὐτοῖς Ἰσμαήλ· αὐτοὶ ἐ-
πορεύοντο, ϗ ἔκλαιον· ϗ εἶπεν
αὐτοῖς, Εἰσέλθετε πρὸς Γοδο-
λίαν.
7 Καὶ ἐγένετο, εἰσελθόντων
αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τ͂ πόλεως,
ἔσφαξεν αὐτȣ̀ς εἰς τὸ φρέαρ.
8 Καὶ δέκα ἄνδρες εὑρέθη-
σαν ἐκεῖ, ϗ εἶπον τῷ Ἰσμαὴλ,
Μὴ ἀνέλῃς ἡμᾶς, ὅτι ἐστὶν ἡ-
μῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ, πυροὶ
ϗ κριθαὶ, μέλι ϗ ἔλαιον· ϗ
παρῆλθε, ϗ ȣ̓κ ἀνεῖλεν αὐτȣ̀ς
ἐν μέσῳ τ͂ ἀδελφῶν αὐτῶν.
9 Καὶ τὸ φρέαρ, εἰς ὃ ἔρρι-
ψεν ἐκεῖ Ἰσμαὴλ πάντας ȣ̔̓ς
ἐπάταξε, φρέαρ μέγα τȣ͂τό
ἐστιν, ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς
Ἀσὰ ἀπὸ προσώπου Βαασὰ
βασιλέως Ἰσραὴλ, τȣ͂το ἐνέ-
πλησεν Ἰσμαὴλ τραυματιῶν.
10 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰσμαὴλ
πάντα τ͂ λαὸν τ͂ καταλειφθέντα
εἰς Μασσηφὰ, ϗ τὰς θυγα-
τέρας τȣ͂ βασιλέως, ἃς παρα-
κατέθετο ὁ ἀρχιμάγειρος τῷ
Γοδολίᾳ υἱῷ Ἀχεικὰμ, καὶ
ᾤχετο εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμ-
μών.
11 Καὶ ἤκȣσεν Ἰωάναν υἱὸς
Κάρηε, ϗ πάντες οἱ ἡγεμόνες
τ͂ δυνάμεως οἱ μετ᾽ αὐτȣ͂, πάν-
τα τὰ κακὰ ἃ ἐποίησεν Ἰσ-
μαὴλ,
12 Καὶ ἤγαγον ἅπαν τὸ
στρατόπεδον αὐτῶν, ϗ ᾤχοντο
πολεμεῖν αὐτὸν, ϗ εὗρον αὐτὸν
ἐπὶ ὕδατος πολλοῦ ἐν Γα-
βαών.
13 Καὶ ἐγένετο, ὅτε εἶδε
πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰσμαὴλ τ͂
Ἰωάναν ϗ τȣ̀ς ἡγεμόνας τ͂ δυ-
νάμεως τ͂ μετ᾽ αὐτȣ͂,
14 Καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰω-
άναν.

15 Καὶ Ἰσμαὴλ ἐσώθη σὺν ὀκτὼ ἀνθρώποις, καὶ ᾤχετο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.

16 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ, πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ἰσμαὴλ, δυνατοὺς ἄνδρας ἐν πολέμῳ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τοὺς εὐνούχους, οὓς ἀπέστρεψαν ἀπὸ Γαβαὼν,

17 Καὶ ᾤχοντο, καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβηρωχαμαὰ, τῇ πρὸς Βηθλεὲμ, τοῦ πορευθῆναι εἰς Αἴγυπτον

18 Ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων· ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι ἐπάταξεν Ἰσμαὴλ τὸν Γοδολίαν, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῇ.

Κεφ. μθ'. 49.

ΚΑΙ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, καὶ Ἰωάναν, καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Μασαίου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου,

2 Πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ πρόσευξαι πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου περὶ τῶν καταλοίπων τούτων· ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοί σου βλέπουσι.

3 Καὶ ἀναγγειλάτω ἡμῖν Κύριος ὁ Θεός σου τὴν ὁδὸν ἣν πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἱερεμίας, Ἤκουσα, ἰδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν· καὶ ἔσται, ὁ λόγος ὃν ἂν ἀποκριθήσεται Κύριος ὁ Θεὸς, ἀναγγελῶ ὑμῖν, οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν ῥῆμα.

5 Καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἱερεμίᾳ, Ἔστω Κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστὸν, εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον, ὃν ἐὰν ἀποστείλῃ Κύριος πρὸς ἡμᾶς, οὕτως ποιήσωμεν.

6 Καὶ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν κακὸν, τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οὗ ἡμεῖς ἀποστέλλομέν σε πρὸς αὐτὸν, ἀκουσόμεθα, ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται, ὅτι ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

7 Καὶ ἐγενήθη μεθ' ἡμέρας δέκα, ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν.

8 Καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰωάναν, καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου,

9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος,

10 Ἐὰν καθίσαντες καθίσητε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, οἰκοδο-

μήσω ὑμᾶς, ϗ οὐ μὴ καθελῶ, ϗ φυτεύσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω, ὅτι ἀναπέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα ὑμῖν.

11 Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπε βασιλέως Βαβυλῶνος, οὗ ὑμεῖς φοβεῖσθε· ἀπὸ προσώπε αὐτῦ μὴ φοβηθῆτε, φησὶ Κύριος, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ, ἐξαιρεῖσθαι ὑμᾶς, ϗ σώζειν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν.

12 Καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος, ϗ ἐλεήσω ὑμᾶς, ϗ ἐπιςρέψω ὑμᾶς εἰς τ̃ γῆν ὑμῶν.

13 Καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς, Οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, πρὸς τὸ μὴ ἀκῦσαι φωνῆς Κυρίε,

14 Ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτε εἰσελευσόμεθα, καὶ οὐ μὴ ἴδωμεν πόλεμον, ϗ φωνὴν σάλπιγγος οὐ μὴ ἀκύσωμεν, ϗ ἐν ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν, ϗ ἐκεῖ οἰκήσομεν·

15 Διατῦτο ἀκύσατε λόγον Κυρίε· ὕτως εἶπε Κύριος, Ἐὰν ὑμεῖς δῶτε τὸ πρόσωπον ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον, ϗ εἰσέλθητε ἐκεῖ κατοικεῖν,

16 Καὶ ἔςαι ἡ ῥομφαία ἣν ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπε αὐτῆς, εὑρήσει ὑμᾶς ἐν γῇ Αἰγύπτε, ϗ ὁ λιμὸς οὗ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπε αὐτῦ, καταλήψεται ὑμᾶς ὀπίσω ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, ϗ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε.

17 Καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι, ϗ πάντες οἱ ἀλλογενεῖς, οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς γῆν Αἰγύπτε ἐνοικεῖν ἐκεῖ, ἐκλείψυσιν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ, ϗ ἐν τῷ λιμῷ, ϗ ὐκ ἔςαι αὐτῶν ὐδεὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτύς.

18 Ὅτι ὕτως εἶπε Κύριος, Καθὼς ἔςαξεν ὁ θυμός με ἐπὶ τὺς κατοικῦντας Ἱερυσαλὴμ, ὕτως ςάξει ὁ θυμός μου ἐφ' ὑμᾶς, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον· ϗ ἔσεσθε εἰς ἄβατον, ϗ ὑποχείριοι, ϗ εἰς ἀρὰν, ϗ εἰς ὀνειδισμὸν, ϗ οὐ μὴ ἴδητε ὐκέτι τ̃ τόπον τῦτον.

19 Ἃ ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς τὺς καταλοίπυς Ἰύδα· μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον· ϗ νῦν γνόντες γνώσεσθε,

20 Ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν ψυχαῖς ὑμῶν, ἀποςείλαντές με, λέγοντες, Πρόσευξαι περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον, καὶ κατὰ πάντα ἃ ἐὰν λαλήσει σοι Κύριος, ποιήσομεν·

21 Καὶ ὐκ ἠκύσατε τ̃ φωνῆς Κυρίε, ἧς ἀπέςειλέ με πρὸς ὑμᾶς.

22 Καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ ϗ ἐν λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ὑμεῖς βύλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ.

Κεφ. ν΄. 50.

ΚΑΙ ἐγενήθη, ὡς ἐπαύσατο Ἱερεμίας λέγων πρὸς τὸν λαὸν πάντας τὰς λόγους Κυρίου, οὓς ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος πρὸς αὐτοὺς, πάντας τοὺς λόγους τούτους,
2 Καὶ εἶπεν Ἀζαρίας υἱὸς Μαασαίου, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες, οἱ εἰπόντες τῷ Ἱερεμίᾳ, λέγοντες, Ψεύδη, οὐκ ἀπέστειλέ σε Κύριος πρὸς ἡμᾶς, λέγων, Μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ,
3 Ἀλλ᾽ ἢ Βαρούχ υἱὸς Νηρίου συμβάλλει σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα δῷς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, τοῦ θανατῶσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς εἰς Βαβυλῶνα.
4 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἰωάναν, καὶ πάντες ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς Κυρίου, κατοικῆσαι ἐν γῇ Ἰούδα.
5 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως πάντας τοὺς καταλοίπους Ἰούδα, τοὺς ἀποστρέψαντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ,
6 Τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ νήπια τὰ λοιπὰ, καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς ψυχὰς ἃς κατέλιπε Ναβουζαρδὰν μετὰ Γοδολίου υἱοῦ Ἀχεικὰμ, καὶ Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, καὶ Βαρούχ υἱὸν Νηρίου,
7 Καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ εἰσῆλθον εἰς Τάφνας.
8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν ἐν Τάφνας, λέγων,
9 Λάβε σεαυτῷ λίθους μεγάλους, καὶ κατάκρυψον αὐτοὺς ἐν προθύροις, ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραὼ ἐν Τάφνας, κατ᾽ ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ἰούδα,
10 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω, καὶ ἄξω Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ θήσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων ὧν κατέκρυψας, καὶ ἀρεῖ τὰ ὅπλα ἐπ᾽ αὐτοὺς,
11 Καὶ εἰσελεύσεται, καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτου, οὓς εἰς θάνατον εἰς θάνατον, καὶ οὓς εἰς ἀποικισμὸν εἰς ἀποικισμὸν, καὶ οὓς εἰς ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν.
12 Καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις τῶν Θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐμπυριεῖ αὐτὰς, καὶ ἀποικιεῖ αὐτοὺς, καὶ φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτου, ὥσπερ φθειρίζει ποιμὴν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ,
13 Καὶ συντρίψει τοὺς στύλους Ἡλιουπόλεως, τοὺς ἐν Ὢν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρί.

Κεφ. να΄. 51.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ἅπασι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ

τοῖς καθημένοις ἐν Μαγδωλῷ,
ϗ ἐν Τάφνας, ϗ ἐν γῇ Παθύ-
ρης, λέγων,
2 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς ἑωράκατε πάν-
τα τὰ κακὰ, ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ, ϗ ἐπὶ τὰς πόλεις
Ἰούδα· ϗ ἰδοὺ εἰσιν ἔρημοι ἀπὸ
ἐνοίκων
3 Ἀπὸ προσώπου πονηρίας
αὐτῶν, ἧς ἐποίησαν παραπι-
κράναι με, πορευθέντες θυμιᾶν
θεοῖς ἑτέροις, οἷς οὐκ ἔγνωτε.
4 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς
τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφήτας
ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα, λέγων,
Μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς
μολύνσεως ταύτης, ἧς ἐμίσησα.
5 Καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, ϗ οὐκ
ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέψαι
ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν, πρὸς τὸ
μὴ θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις.
6 Καὶ ἔσταξεν ἡ ὀργή μου ϗ
ὁ θυμός μου, καὶ ἐξεκαύθη ἐν
πύλαις Ἰούδα, ϗ ἔξωθεν Ἱερου-
σαλὴμ· ϗ ἐγενήθησαν εἰς ἐρή-
μωσιν ϗ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ἡμέ-
ρα αὕτη.
7 Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος
παντοκράτωρ, Ἱνατί ὑμεῖς ποι-
εῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς
ὑμῶν; ἐκκόψαι ὑμῶν ἄνθρω-
πον ϗ γυναῖκα, νήπιον ϗ θη-
λάζοντα ἐκ μέσου Ἰούδα, πρὸς
τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν
μηδένα,
8 Παραπικράναι με ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, θυμιᾶν
θεοῖς ἑτέροις ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,
εἰς ἣν ἤλθετε κατοικεῖν ἐκεῖ,
ἵνα κοπῆτε, ϗ ἵνα γένησθε εἰς
κατάραν καὶ εἰς ὀνειδισμὸν ἐν
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τῆς γῆς.
9 Μὴ ἐπιλέλησθε ὑμεῖς τῶν
κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, ϗ τῶν
κακῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα, ϗ τῶν
κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν, ϗ τῶν
κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν, ὧν ἐ-
ποίησαν ἐν γῇ Ἰούδα, ϗ ἔξωθεν
Ἱερουσαλήμ;
10 Καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης, καὶ οὐκ ἀντεί-
χοντο τῶν προσταγμάτων μου, ὧν
ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πα-
τέρων αὐτῶν.
11 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ
πρόσωπόν μου τοῦ ἀπολέσαι
12 Πάντας τοὺς καταλοίπους
τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, ϗ πεσοῦνται
ἐν ῥομφαίᾳ ϗ ἐν λιμῷ, ϗ ἐκ-
λείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως με-
γάλου, ϗ ἔσονται εἰς ὀνειδισ-
μὸν, καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ εἰς
κατάραν.
13 Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς
καθημένους ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὡς
ἐπεσκεψάμην ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
ἐν ῥομφαίᾳ ϗ ἐν λιμῷ.
14 Καὶ οὐκ ἔσται σεσωσμένος
οὐδεὶς τῶν ἐπιλοίπων Ἰούδα τῶν πα-
ροικούντων ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, τοῦ ἐ-

πιστρέψαι εἰς γῆν Ἰέδα, ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζεσι ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τȣ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ· ἐ μὴ ἐπιστρέψωσιν, ἀλλ' ἢ οἱ ἀνασεσωσμένοι.

15 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰερεμίᾳ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόντες, ὅτι θυμιῶσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν, ϗ πᾶσαι αἱ γυναῖκες, συναγωγὴ μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν Παθȣρῇ, λέγοντες,

16 Ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ ὀνόματι Κυρίȣ, ἐκ ἀκȣσόμέν σȣ,

17 Ὅτι ποιȣντες ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον, ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τȣ στόματος ἡμῶν, θυμιᾷν τῇ βασιλίσσῃ τȣ οὐρανȣ, καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδὰς, καθὰ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς ϗ οἱ πατέρες ἡμῶν, ϗ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, ϗ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, ἐν πόλεσιν Ἰέδα ϗ ἔξωθεν Ἰερȣσαλήμ· ϗ ἐπλήσθημεν ἄρτων, ϗ ἐγενόμεθα χρηστοὶ, ϗ κακὰ οὐκ εἴδομεν.

18 Καὶ ὡς διελίπομεν θυμιῶντες τῇ βασιλίσσῃ τȣ οὐρανȣ, ἠλαττώθημεν πάντες, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ ϗ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν.

19 Καὶ ὅτι ἡμεῖς ἐθυμιῶμεν τῇ βασιλίσσῃ τȣ ȣρανȣ, ϗ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδὰς, μὴ ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποιήσαμεν αὐτῇ χαυῶνας, καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς;

20 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας παντὶ τῷ λαῷ, τοῖς δυνατοῖς ϗ ταῖς γυναιξὶ, ϗ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγȣς, λέγων,

21 Οὐχὶ τȣ θυμιάματος οὗ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰέδα, ϗ ἔξωθεν Ἰερȣσαλὴμ, ὑμεῖς ϗ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν, ϗ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, ϗ ὁ λαὸς τῆς γῆς, ἐμνήσθη Κύριος; καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτȣ;

22 Καὶ ȣκ ἠδύνατο Κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπȣ πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν, ϗ ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὑμῶν ὧν ἐποιήσατε· ϗ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν, ϗ εἰς ἄβατον, ϗ εἰς ἀρὰν, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,

23 Ἀπὸ προσώπȣ ὧν ἐθυμιᾶτε, ϗ ὧν ἡμάρτετε τῷ Κυρίῳ· καὶ ȣκ ἠκȣσατε τῆς φωνῆς Κυρίȣ, ϗ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτȣ, ϗ ἐν τῷ νόμῳ ϗ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτȣ ȣκ ἐπορεύθητε, ϗ ἐπελάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα.

24 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ λαῷ, ϗ ταῖς γυναιξὶν, Ἀκȣσατε λόγον Κυρίȣ.

25 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς γυναῖκες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλαλήσατε, καὶ

ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε, λέγουσαι, Ποιοῦσαι ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ἃς ὡμολογήκαμεν, θυμιᾷν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς· ἐμμείνασαι ἐνεμείνατε ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν, καὶ ποιοῦσαι ἐποιήσατε.

26 Διατοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου, πᾶς Ἰούδα οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, Ἰδοὺ ὤμοσα τῷ ὀνόματί μου τῷ μεγάλῳ, εἶπε Κύριος, ἐὰν γένηται ἔτι ὄνομά μου ἐν τῷ στόματι παντὸς Ἰούδα εἰπεῖν, Ζῇ Κύριος, ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ.

27 Ὅτι ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι· καὶ ἐκλείψουσι πᾶς Ἰούδα, οἱ κατοικοῦντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, ἕως ἂν ἐκλείπωσι.

28 Καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ἰούδα ὀλίγοι ἀριθμῷ, καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι Ἰούδα οἱ καταστάντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, κατοικῆσαι ἐκεῖ, λόγος τίνος ἐμμενεῖ.

29 Καὶ τοῦτο τὸ σημεῖον ὑμῖν, ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά.

30 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν Οὐαφρῇ βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ, καὶ εἰς χεῖρας ζητοῦντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ, καὶ ζητοῦντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

1 Ο ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΙΕΡΕΜΙΑΣ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ πρὸς Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου, ὅτε ἔγραφε τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακεὶμ υἱῷ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα·

2 Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ σοὶ Βαροὺχ,

3 Ὅτι εἶπας, Οἴμοι οἴμοι, ὅτι προσέθηκε Κύριος κόπον ἐπὶ πόνον μοι, ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς, ἀνάπαυσιν οὐχ εὗρον·

4 Εἰπὸν αὐτῷ, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ οὓς ἐγὼ ᾠκοδόμησα, ἐγὼ καθαιρῶ· καὶ οὓς ἐγὼ ἐφύτευσα, ἐγὼ ἐκτίλλω.

5 Καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῷ μεγάλα; μὴ ζητήσῃς, ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, λέγει Κύριος· καὶ δώσω τὴν ψυχήν σου εἰς εὕρημα ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἐὰν βαδίσῃς ἐκεῖ.

Κεφ. νβʹ. 52.

ΟΝΤΟΣ εἰκοσοῦ καὶ ἑνὸς ἔτους Σεδεκίου, ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασί-

λευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· ϗ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμειτάαλ, θυγάτηρ Ἱερεμίου, ἐκ Λοβενά.

4 Καὶ ἐγένετο τῷ ἔτει τῷ ἐννάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν μηνὶ τῷ ἐννάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ϗ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ϗ περιεχαράκωσαν αὐτὴν, ϗ περιῳκοδόμησαν αὐτὴν τετραπέδοις λίθοις κύκλῳ.

5 Καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν, ἕως ἑνδεκάτου ἔτους τῷ βασιλεῖ Σεδεκίᾳ,

6 Ἐν τῇ ἐννάτῃ τοῦ μηνὸς, ϗ ἐστερεώθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, ϗ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς.

7 Καὶ διεκόπη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισαὶ ἐξῆλθον νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης, ἀναμέσον τοῦ τείχους, ϗ τοῦ προτειχίσματος, ὃ ἦν κατὰ τὸν κῆπον τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλῳ, καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς ἄραβα.

8 Καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως, ϗ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ πέραν Ἱεριχὼ, ϗ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπ᾽ αὐτοῦ.

9 Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, ϗ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθὰ, ϗ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως.

10 Καὶ ἔσφαξε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου κατ᾽ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἔσφαξεν ἐν Δεβλαθά.

11 Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσε, ϗ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις· ϗ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, ϗ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος, ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανε.

12 Καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἦλθε Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος, ἑστηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος, εἰς Ἱερουσαλὴμ,

13 Καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου, ϗ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, ϗ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως, ϗ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπρησεν ἐν πυρί·

14 Καὶ πᾶν τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων, ἡ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείρου.

16 Καὶ τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ κατέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς ϗ εἰς γεωργούς.

17 Καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ϗ τὰς

βάσεις, καὶ τὴν θάλασσαν τὴν
χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συν-
έτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἔλα-
βον τὸν χαλκὸν αὐτῶν, καὶ ἀπή-
νεγκαν εἰς Βαβυλῶνα.
18 Καὶ τὴν στεφάνην, καὶ τὰς
φιάλας, καὶ τὰς κρεάγρας, καὶ
πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ,
ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς,
19 Καὶ τὰς ἀπφὼθ, καὶ τὰς
μασμαρὼθ, καὶ τοὺς ὑποχυτῆ-
ρας, καὶ τὰς λυχνίας, καὶ τὰς
θυΐσκας, καὶ τοὺς κυάθους, ἃ ἦν
χρυσᾶ χρυσᾶ, καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ
ἀργυρᾶ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμά-
γειρος.
20 Καὶ οἱ στύλοι δύο, καὶ ἡ
θάλασσα μία, καὶ οἱ μόσχοι
δώδεκα χαλκοῖ ὑποκάτω τῆς θα-
λάσσης, ἃ ἐποίησεν ὁ βασι-
λεὺς Σαλωμὼν εἰς οἶκον Κυ-
ρίου, οὗ οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλ-
κοῦ αὐτῶν.
21 Καὶ οἱ στύλοι τριακοντα-
πέντε πηχῶν ὕψος τοῦ στύλου τοῦ
ἑνός, καὶ σπαρτίον δώδεκα πή-
χεων περιεκύκλου αὐτόν, καὶ τὸ
πάχος αὐτοῦ δακτύλων τεσ-
σάρων κύκλῳ,
22 Καὶ γεῖσος ἐπ' αὐτοῖς
χαλκοῦν, καὶ πέντε πήχεων τὸ
μῆκος, ὑπεροχὴ τοῦ γείσους τοῦ
ἑνός, καὶ δίκτυον καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τοῦ
γείσους κύκλῳ τὰ πάντα χαλ-
κᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ
τῷ δευτέρῳ ὀκτὼ ῥοαὶ τῷ πή-
χει τοῖς δώδεκα πήχεσι.
23 Καὶ ἦσαν αἱ ῥοαὶ ἐννενη-
κονταὲξ τὸ ἓν μέρος, καὶ ἦσαν
αἱ πᾶσαι ῥοαὶ ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ
δικτύου κύκλῳ.
24 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμά-
γειρος τὸν ἱερέα τὸν πρῶτον, καὶ τὸν
ἱερέα τὸν δευτερεύοντα, καὶ τοὺς φυ-
λάττοντας τὴν ὁδόν,
25 Καὶ εὐνοῦχον ἕνα ὃς ἦν
ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολε-
μιστῶν, καὶ ἑπτὰ ἄνδρας ὀνομα-
στοὺς, τοὺς ἐν προσώπῳ τοῦ βασι-
λέως, τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πό-
λει, καὶ τὸν γραμματέα τῶν δυνά-
μεων, τὸν γραμματεύοντα τῷ
λαῷ τῆς γῆς, καὶ ἑξήκοντα ἀν-
θρώπους ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, τοὺς
εὑρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως·
26 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβου-
ζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος τοῦ βα-
σιλέως, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς
βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δε-
βλαθά.
27 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς βα-
σιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαθὰ,
ἐν γῇ Αἱμάθ.
31 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τρια-
κοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει, ἀποικι-
σθέντος τοῦ Ἰωακεὶμ βασιλέως
Ἰούδα, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ,
ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μη-
νός, ἔλαβεν Οὐλαιμαδάχαρ βα-
σιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἐνι-
αυτῷ, ᾧ ἐβασίλευσε, τὴν κεφα-
λὴν Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα,

ϗ ἔκειρεν αὐτὸν, ϗ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἰκίας ἧς ἐφυλάσσετο,

32 Καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηςὰ, ϗ ἔδωκε τ̃ θρόνον αὐτ̃ ἐπάνω τ̃ βασιλέων τ̃ μετ' αὐτ̃ ἐν Βαβυλῶνι,

33 Καὶ ἤλλαξε τὴν ςολὴν τ̃ φυλακῆς αὐτ̃, ϗ ἤσθιεν ἄρτον διαπαντὸς κατὰ πρόσωπον αὐτ̃ πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ἔζησε.

34 Καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδίδοτο διαπαντὸς παρὰ τ̃ βασιλέως Βαβυλῶν☉ ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανε.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ αἰχμαλωτισθῆναι τ̃ Ἰσραὴλ, καὶ Ἱερ̃σαλὴμ, ἐρημωθῆναι, ἐκάθισεν Ἱερεμίας κλαίων, ϗ ἐθρήνησε τ̃ θρῆνον τ̃τον ἐπὶ Ἱερ̃σαλὴμ, ϗ εἶπε,

1 ΑΛΕΦ. Πῶς ἐκάθισε μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη λαῶν; ἐγενήθη ὡς χήρα, πεπληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν, ἄρχ̃σα ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς φόρον.

2 ΒΗΘ. Κλαί̃σα ἔκλαυσεν ἐν νυκτὶ, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τ̃ σιαγόνων αὐτῆς, ϗ ̃κ ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἀπὸ πάντων τ̃ ἀγαπώντων αὐτήν· πάντες οἱ φιλ̃ντες αὐτὴν ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ, ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρ̃ς.

3 ΓΙΜΕΛ. Μετῳκίσθη Ἰ̃δαία ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς, ϗ ἀπὸ πλήθ̃ς δ̃λείας αὐτῆς· ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσιν, οὐχ εὗρεν ἀνάπαυσιν· πάντες οἱ καταδιώκοντες αὐτὴν, κατέλαβον αὐτὴν ἀναμέσον τ̃ θλιβόντων.

4 ΔΑΛΕΘ. Ὁδοὶ Σιὼν πενθ̃σι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομέν̃ς ἐν ἑορτῇ· πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς ἠφανισμέναι, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀνας ενάζ̃σιν, αἱ παρθένοι αὐτῆς ἀγόμεναι, καὶ αὐτὴ πικραινομένη ἐν ἑαυτῇ.

5 Η. Ἐγένοντο οἱ θλίβοντες αὐτὴν εἰς κεφαλὴν, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐθην̃σαν, ὅτι Κύρι☉ ἐταπείνωσεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ

πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῆς· τὰ νήπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλίβοντος.

6 ΟΥΑΥ. Καὶ ἐξῆρθη ἐκ θυγατρὸς Σιὼν πᾶσα ἡ εὐπρέπεια αὐτῆς· ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ οὐχ εὑρίσκοντες νομὴν, καὶ ἐπορεύοντο ἐν οὐκ ἰσχύϊ κατὰ πρόσωπον διώκοντος.

7 ΖΑΙΝ. Ἐμνήσθη Ἱερουσαλὴμ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀπωσμῶν αὐτῆς· πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ὅσα ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐν τῷ πεσεῖν τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλίβοντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ· ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς, ἐγέλασαν ἐπὶ κατοικεσίᾳ αὐτῆς.

8 ΗΘ. Ἁμαρτίαν ἥμαρτεν Ἱερουσαλὴμ, διατοῦτο εἰς σάλον ἐγένετο· πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτὴν, ἐταπείνωσαν αὐτήν· εἶδον γὰρ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, καί γε αὐτὴ στενάζουσα καὶ ἀπεστράφη ὀπίσω.

9 ΤΗΘ. Ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸ ποδῶν αὐτῆς· οὐκ ἐμνήσθη ἔσχατα αὐτῆς, καὶ κατεβίβασεν ὑπέρογκα· οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν· ἴδε Κύριε τὴν ταπείνωσίν μου, ὅτι ἐμεγαλύνθη ὁ ἐχθρός.

10 ΙΩΔ. Χεῖρα αὐτοῦ ἐξεπέτασε θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς· εἶδε γὰρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἁγίασμα αὐτῆς, ἃ ἐνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου.

11 ΧΑΦ. Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζοντες, ζητοῦντες ἄρτον· ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν βρώσει, τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχήν· ἴδε Κύριε καὶ ἐπίβλεψον, ὅτι ἐγενήθη ἠτιμωμένη·

12 ΛΑΜΕΔ. Οἱ πρὸς ὑμᾶς, πάντες παραπορευόμενοι ὁδὸν, ἐπιστρέψατε καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου, ὃ ἐγενήθη· φθεγξάμενος ἐν ἐμοὶ ἐταπείνωσέ με Κύριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ.

13 ΜΗΜ. Ἐξ ὕψους αὐτοῦ ἀπέστειλε πῦρ, ἐν τοῖς ὀστέοις μου κατήγαγεν αὐτό· διεπέτασε δίκτυον τοῖς ποσί μου, ἐπέστρεψέ με εἰς τὰ ὀπίσω· ἔδωκέ με ἠφανισμένην, ὅλην τὴν ἡμέραν ὀδυνωμένην.

14 ΝΟΥΝ. Ἐγρηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά μου, ἐν χερσί μου συνεπλάκησαν· ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν τράχηλόν μου· ἠσθένησεν ἡ ἰσχύς μου· ὅτι ἔδωκε Κύριος ἐν χερσί μου ὀδύνας, οὐ δυνήσομαι στῆναι.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἐξῆρε πάντας τοὺς ἰσχυροὺς μου ὁ Κύριος ἐκ μέσου μου, ἐκάλεσεν ἐπ' ἐμὲ και-

ρὸν τοῦ συντρίψαι ἐκλεκτούς μου·
ληνὸν ἐπάτησε Κύριος παρ-
θένῳ θυγατρὶ Ἰούδα· ἐπὶ τού-
τοις ἐγὼ κλαίω.
16 ΑΙΝ. Ὁ ὀφθαλμός μου
κατήγαγεν ὕδωρ, ὅτι ἐμα-
κρύνθη ἀπ᾽ ἐμοῦ ὁ παρακαλῶν
με, ὁ ἐπιστρέφων ψυχήν μου·
ἐγένοντο οἱ υἱοί μου ἠφανισμέ-
νοι, ὅτι ἐκραταιώθη ὁ ἐχθρός.
17 ΦΗ. Διεπέτασε Σιὼν χεῖ-
ρας αὐτῆς, οὐκ ἔστιν ὁ παρακα-
λῶν αὐτήν· ἐνετείλατο Κύριος
τῷ Ἰακώβ, κύκλῳ αὐτοῦ οἱ θλί-
βοντες αὐτόν· ἐγενήθη Ἱερουσα-
λὴμ εἰς ἀποκαθημένην ἀναμέ-
σον αὐτῶν.
18 ΤΣΑΔΗ. Δίκαιός ἐστι
Κύριος, ὅτι στόμα αὐτοῦ παρ-
επίκρανα· ἀκούσατε δὴ πάν-
τες οἱ λαοί, καὶ ἴδετε τὸ ἄλγος
μου· παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι
μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμα-
λωσίᾳ.
19 ΚΩΦ. Ἐκάλεσα τοὺς ἐ-
ραστάς μου, αὐτοὶ δὲ παρελογί-
σαντό με· οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ
πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει
ἐξέλιπον, ὅτι ἐζήτησαν βρῶσιν
αὐτοῖς ἵνα ἐπιστρέψωσι ψυχὰς
αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον.
20 ΡΗΧΣ. Ἴδε Κύριε, ὅτι
θλίβομαι, ἡ κοιλία μου ἐτα-
ράχθη, καὶ ἡ καρδία μου ἐστράφη
ἐν ἐμοί, ὅτι παραπικραίνουσα
παρεπικράνθην, ἔξωθεν ἠτέκ-
νωσέ με μάχαιρα, ὥσπερ θά-
νατος ἐν οἴκῳ.
21 ΧΣΕΝ. Ἀκούσατε δή, ὅτι
στενάζω ἐγώ, οὐκ ἔστιν ὁ παρα-
καλῶν με· πάντες οἱ ἐχθροί
μου ἤκουσαν τὰ κακά μου, καὶ
ἐχάρησαν, ὅτι σὺ ἐποίησας·
ἐπήγαγες ἡμέραν, ἐκάλεσας
καιρὸν, ἐγένοντο ὅμοιοι ἐμοί.
22 ΘΑΥ. Εἰσέλθοι πᾶσα ἡ
κακία αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν
σου, καὶ ἐπιφύλλισον αὐτοῖς, ὃν
τρόπον ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα
περὶ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων
μου, ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοί
μου, καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται.

Κεφ. β΄. 2.

ΑΛΕΦ. ΠΩΣ ἐγνόφωσεν ἐν
ὀργῇ αὐτοῦ Κύ-
ριος τὴν θυγατέρα Σιών; κα-
τέρριψεν ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν δόξ-
ασμα Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἐμνήσθη
ὑποποδίου ποδῶν αὐτοῦ.
2 ΒΗΘ. Ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς
αὐτοῦ κατεπόντισε Κύριος, οὐ
φεισάμενος· πάντα τὰ ὡραῖα
Ἰακὼβ καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐ-
τοῦ, τὰ ὀχυρώματα τῆς θυγα-
τρὸς Ἰούδα ἐκόλλησεν εἰς τὴν γῆν,
ἐβεβήλωσε βασιλέα αὐτῆς, καὶ
ἄρχοντας αὐτῆς.
3 ΓΙΜΕΛ. Συνέκλασεν ἐν
ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν κέρας
Ἰσραήλ, ἀπέστρεψεν ὀπίσω δε-
ξιὰν αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου ἐ-
χθροῦ, καὶ ἀνῆψεν ἐν Ἰακὼβ ὡς

πῦρ φλόγα, καὶ κατέφαγε πάντα τὰ κύκλῳ.

4 ΔΑΛΕΘ. Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρὸς ὑπεναντίος, ἐστερέωσε δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος, καὶ ἀπέκτεινε πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς Σιὼν, ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ.

5 Η. Ἐγενήθη Κύριος ὡς ἐχθρὸς, κατεπόντισεν Ἰσραὴλ, κατεπόντισε τὰς βάρεις αὐτῆς, διέφθειρε τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ, καὶ ἐπλήθυνε τῇ θυγατρὶ Ἰούδα ταπεινουμένην καὶ τεταπεινωμένην.

6 ΟΥΑΥ. Καὶ διεπέτασεν ὡς ἄμπελον τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, διέφθειρεν ἑορτὴν αὐτοῦ· ἐπελάθετο Κύριος ἃ ἐποίησεν ἐν Σιὼν ἑορτῆς καὶ σαββάτου, καὶ παρώξυνεν ἐμβριμήματι ὀργῆς αὐτοῦ βασιλέα καὶ ἱερέα καὶ ἄρχοντα.

7 ΖΑΙΝ. Ἀπώσατο Κύριος θυσιαστήριον αὐτοῦ, ἀπετίναξεν ἁγίασμα αὐτοῦ, συνέτριψεν ἐν χειρὶ ἐχθροῦ τεῖχος βάρεων αὐτῆς· φωνὴν ἔδωκαν ἐν οἴκῳ Κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.

8 ΗΘ. Καὶ ἐπέστρεψε διαφθεῖραι τεῖχος θυγατρὸς Σιών· ἐξέτεινε μέτρον, οὐκ ἀπέστρεψε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ καταπατήματος, καὶ ἐπένθησε τὸ προτείχισμα, καὶ τεῖχος ὁμοθυμαδὸν ἠσθένησεν.

9 ΤΗΘ. Ἐνεπάγησαν εἰς γῆν πύλαι αὐτῆς, ἀπώλεσε καὶ συνέτριψε μοχλοὺς αὐτῆς, βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντα αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν· οὐκ ἔστι νόμος, καί γε προφῆται αὐτῆς οὐκ εἶδον ὅρασιν παρὰ Κυρίου.

10 ΙΩΔ. Ἐκάθισαν εἰς τὴν γῆν, ἐσιώπησαν πρεσβύτεροι θυγατρὸς Σιὼν, ἀνεβίβασαν χοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, περιεζώσαντο σάκκους, κατήγαγον εἰς γῆν ἀρχηγοὺς παρθένους ἐν Ἱερουσαλήμ.

11 ΧΑΦ. Ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθη ἡ καρδία μου, ἐξεχύθη εἰς τὴν γῆν ἡ δόξα μου, ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς λαοῦ μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐν πλατείαις πόλεως.

12 ΛΑΜΕΔ. Ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπαν, Ποῦ σῖτος, καὶ οἶνος; ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς ὡς τραυματίας ἐν πλατείαις πόλεως, ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν.

13 ΜΗΜ. Τί μαρτυρήσω σοι, ἢ τί ὁμοιώσω σοι θύγατερ Ἱερουσαλήμ; τίς σώσει καὶ παρακαλέσει σε παρθένος θύγατερ Σιών; ὅτι ἐμεγαλύνθη

ποτήριον συντριβῆς σου, τίς ἰάσεταί σε;

14 ΝΟΥΝ. Προφῆταί σου εἴδοσάν σοι μάταια καὶ ἀφροσύνην, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σου, τοῦ ἐπιστρέψαι αἰχμαλωσίαν σου, καὶ εἴδοσάν σοι λήμματα μάταια καὶ ἐξώσματα.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἐκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδὸν, ἐσύρισαν καὶ ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα Ἱερουσαλήμ. Αὕτη ἡ πόλις, ἐροῦσι, στέφανος εὐφροσύνης πάσης τῆς γῆς;

16 ΑΙΝ. Διήνοιξαν ἐπὶ σὲ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροί σου, ἐσύρισαν καὶ ἔβρυξαν ὀδόντας, καὶ εἶπαν, Κατεπίομεν αὐτήν· πλὴν αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν προσεδοκῶμεν, εὕρομεν αὐτὴν, εἴδομεν.

17 ΦΗ. Ἐποίησε Κύριος ἃ ἐνεθυμήθη, συνετέλεσε ῥῆμα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων· καθεῖλε, καὶ οὐκ ἐφείσατο, καὶ ηὔφρανεν ἐπὶ σὲ ἐχθρὸν, ὕψωσε κέρας θλίβοντός σε.

18 ΤΣΑΔΗ. Ἐβόησε καρδία αὐτῶν πρὸς Κύριον, Τείχη Σιὼν καταγάγετε ὡς χειμάῤῥους δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός· μὴ δῷς ἔκνηψιν σεαυτῇ, μὴ σιωπήσαιτο θυγάτηρ ὀφθαλμῶν σου.

19 ΚΩΦ. Ἀνάστα, ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς φυλακῆς σου, ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι προσώπου Κυρίου, ἆρον πρὸς αὐτὸν χεῖράς σου περὶ ψυχῆς νηπίων σου, τῶν ἐκλυομένων λιμῷ ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

20 ΡΗΧΣ. Ἴδε Κύριε καὶ ἐπίβλεψον τίνι ἐπεφύλλισας οὕτως, εἰ φάγονται γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν; ἐπιφυλλίδα ἐποίησε μάγειρος, φονευθήσονται νήπια θηλάζοντα μαστούς; ἀποκτανεῖς ἐν ἁγιάσματι Κυρίου ἱερέα καὶ προφήτην;

21 ΧΣΕΝ. Ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν ἔξοδον παιδάριον καὶ πρεσβύτης· παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἀπέκτεινας, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς σου ἐμαγείρευσας, οὐκ ἐφείσω.

22 ΘΑΥ. Ἐκάλεσεν ἡμέραν ἑορτῆς παροικίας μου κυκλόθεν, καὶ οὐκ ἐγένοντο ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου ἀνασωζόμενος καὶ καταλελειμμένος, ὡς ἐπεκράτησα, καὶ ἐπλήθυνα ἐχθρούς μου πάντας.

Κεφ. γ'. 3.

ΑΛΕΦ. ΕΓΩ ἀνὴρ ὁ βλέπων πτωχείαν, ἐν ῥάβδῳ θυμοῦ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ.

2 Παρέλαβέ με καὶ ἀπήγαγέ με εἰς σκότος, καὶ οὐ φῶς.

3 Πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπέςρεψε χεῖρα αὐτῦ ὅλην τ̃ ἡμέραν,

4 Ἐπαλαίωσε σάρκα μυ καὶ δέρμα μυ, ὀςέα μυ συνέτριψεν.

5 ΒΗΘ. Ἀνῳκοδόμησε κατ' ἐμῦ, ϗ ἐκύκλωσε κεφαλήν μυ, ϗ ἐμόχθησεν

6 Ἐν σκοτεινοῖς, ἐκάθισέ με ὡς νεκρὺς αἰῶνος.

7 Ἀνῳκοδόμησε κατ' ἐμῦ, καὶ ὐκ ἐξελεύσομαι, ἐϐάρυνε χαλκόν μυ.

8 ΓΙΜΕΛ. Καί γε κεκράξομαι ϗ βοήσω, ἀπέφραξε προσευχήν μου.

9 ΔΑΛΕΘ. Ἀνῳκοδόμησεν ὁδὺς μυ, ἐνέφραξε τρίϐυς μυ, ἐτάραξεν

10 Ἄρκος ἐνεδρεύυσα, αὐτός μοι λέων ἐν κρυφαίοις,

11 Κατεδίωξεν ἀφεςηκότα, ϗ κατέπαυσέ με, ἔθετό με ἠφανισμένην.

12 Η. Ἐνέτεινε τόξον αὐτῦ, καὶ ἐςήλωσέ με ὡς σκοπὸν εἰς βέλος.

13 Εἰσήγαγεν ἐν τοῖς νεφροῖς μυ ἰὺς φαρέτρας αὐτῦ.

14 Ἐγενήθην γέλως παντὶ λαῷ μυ, ψαλμὸς αὐτῶν ὅλην τ̃ ἡμέραν.

15 ΟΥΑΥ. Ἐχόρτασέ με πικρίας, ἐμέθυσέ με χολῆς,

16 Καὶ ἐξέϐαλε ψήφῳ ὀδόντας μυ· ἐψώμισέ με σποδὸν,

17 Καὶ ἀπώσατο ἐξ εἰρήνης ψυχήν μυ· ἐπελαθόμην ἀγαθά.

18 Καὶ ἀπώλετο νῖκός μυ, ϗ ἡ ἐλπίς μυ ἀπὸ Κυρίυ.

19 ΖΑΙΝ. Ἐμνήσθην ἀπὸ πτωχείας μυ, καὶ ἐκ διωγμῦ πικρία ϗ χολή μυ

20 Μνησθήσεται, ϗ καταδολεσχήσει ἐπ' ἐμὲ ἡ ψυχή μυ.

21 Ταύτην τάξω εἰς τ̃ καρδίαν μυ, διατῦτο ὑπομενῶ.

22 ΗΘ. Τὰ ἐλέη Κυρίυ, ὅτι ὐκ ἐξέλιπέ με, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτῦ· μῆνας εἰς τὰς πρωΐας ἐλέησον Κύριε, ὅτι οὐ συνετελέσθημεν, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτῦ.

23 Καινὰ εἰς τὰς πρωΐας, πολλὴ ἡ πίςις σῦ.

24 Μερίς μυ Κύριος, εἶπεν ἡ ψυχή μυ· διατῦτο ὑπομενῶ αὐτῷ.

25 ΤΗΘ. Ἀγαθὸς Κύριος τοῖς ὑπομένυσιν αὐτὸν, ψυχῇ ἣ ζητήσει αὐτὸν,

26 Ἀγαθόν· ϗ ὑπομενεῖ, ϗ ἡσυχάσει εἰς τὸ σωτήριον Κυρίυ.

27 ΤΗΘ. Ἀγαθὸν ἀνδρὶ, ὅταν ἄρῃ ζυγὸν ἐν νεότητι αὐτῦ,

28 Καθήσεται κατὰ μόνας, καὶ σιωπήσεται, ὅτι ἦρεν ἐφ' ἑαυτῷ.

30 ΙΩΔ. Δώσει τῷ παίοντι αὐτὸν σιαγόνα, χορτασθήσεται ὀνειδισμῶν·

31 Ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπώσεται Κύριος.

32 ΧΑΦ. Ὅτι ὁ ταπεινώσας οἰκτειρήσει, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ,

33 Οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐταπείνωσεν υἱοὺς ἀνδρός.

34 ΛΑΜΕΔ. Τοῦ ταπεινῶσαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντας δεσμίους γῆς,

35 Τοῦ ἐκκλῖναι κρίσιν ἀνδρὸς κατέναντι προσώπου ὑψίςου,

36 Καταδικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, Κύριος οὐκ εἶπε.

37 Τίς οὕτως εἶπε, καὶ ἐγενήθη; Κύριος οὐκ ἐνετείλατο.

38 Ἐκ ςόματος ὑψίςου οὐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ καὶ τὸ ἀγαθόν.

59 ΜΗΜ. Τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν, ἀνὴρ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ;

40 ΝΟΥΝ. Ἐξηρευνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἠτάσθη, καὶ ἐπιςρέψομεν ἕως Κυρίου.

41 Ἀναλάβωμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς ὑψηλὸν ἐν οὐρανῷ.

42 Ἡμαρτήσαμεν, ἠσεβήσαμεν, καὶ οὐχ ἱλάσθης.

43 ΣΑΜΕΧ. Ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ, καὶ ἀπεδίωξας ἡμᾶς, ἀπέκτεινας, οὐκ ἐφείσω.

44 Ἐπεσκέπασας νεφέλην σεαυτῷ ἕνεκεν προσευχῆς, καμμύσαι με

45 Καὶ ἀπωσθῆναι. ΑΙΝ. Ἔθηκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν.

46 Διήνοιξαν ἐφ' ἡμᾶς τὸ ςόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν.

47 Φόβος καὶ θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν, ἔπαρσις καὶ συντριβή.

48 Ἀφέσεις ὑδάτων κατάξει ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.

49 ΦΗ. Ὁ ὀφθαλμός μου κατεπόθη, καὶ οὐ σιγήσομαι τοῦ μὴ εἶναι ἔκνηψιν,

50 Ἕως οὗ διακύψῃ καὶ ἴδῃ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ.

51 Ὁ ὀφθαλμός μου ἐπιφυλλιεῖ ἐπὶ τὴν ψυχήν μου παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως.

52 ΤΣΑΔΗ. Θηρεύοντες ἐθήρευσάν με ὡς ςρουθίον· πάντες οἱ ἐχθροί μου δωρεὰν

53 Ἐθανάτωσαν ἐν λάκκῳ ζωήν μου, καὶ ἐπέθηκαν λίθον ἐπ' ἐμοί.

54 Ὑπερεχύθη ὕδωρ ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου· εἶπα, Ἀπῶσμαι.

55 ΚΩΦ. Ἐπεκαλεσάμην τὸ

ὄνομά σε Κύριε ἐκ λάκκε κατωτάτε·

56 Φωνήν με ἤκεσας· μὴ κρύψης τὰ ὦτά σε εἰς τ̃ δέησίν με·

57 Εἰς τ̃ βοήθειάν με ἤγγισας· ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐπεκαλεσάμην σε εἶπάς μοι, Μὴ φοβε̃.

58 ΡΗΧΣ. Ἐδίκασας Κύριε τὰς δίκας τ̃ ψυχῆς με, ἐλυτρώσω τ̃ ζωήν με.

59 Ἴδες Κύριε τὰς ταραχάς με, ἔκρινας τ̃ κρίσιν με.

60 Εἶδες πᾶσαν τ̃ ἐκδίκησιν αὐτῶν, εἰς πάντας διαλογισμὲς αὐτῶν ἐν ἐμοί.

61 ΧΣΕΝ. Ἤκεσας τ̃ ὀνειδισμὸν αὐτῶν, πάντας τοὺς διαλογισμὲς αὐτῶν κατ' ἐμε̃,

62 Χείλη ἐπανιςαμένων μοι, καὶ μελέτας αὐτῶν κατ' ἐμε̃ ὅλην τ̃ ἡμέραν,

63 Καθέδραν αὐτῶν, ϗ ἀνάςασιν αὐτῶν· ἐπίβλεψον ἐπὶ ὀφθαλμὲς αὐτῶν.

64 Ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα Κύριε κατὰ τὰ ἔργα τ̃ χειρῶν αὐτῶν.

65 ΘΑΥ. Ἀποδώσεις αὐτοῖς ὑπερασπισμὸν, καρδίας μου μόχθον.

66 Σὺ αὐτὲς καταδιώξεις ἐν ὀργῇ, καὶ ἐξαναλώσεις αὐτὲς ὑποκάτωθεν τ̃ ἐρανε̃ Κύριε.

Κεφ. δ. 4.

ΑΛΕΦ. ΠΩΣ ἀμαυρωθήσεται χρυσίον, ἀλλοιωθήσεται τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν; ἐξεχύθησαν λίθοι ἅγιοι ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

2 ΒΗΘ. Οἱ υἱοὶ Σιὼν οἱ τίμιοι, οἱ ἐπηρμένοι ἐν χρυσίῳ, πῶς ἐλογίσθησαν εἰς ἀγγεῖα ὀςράκινα, ἔργα χειρῶν κεραμέως;

3 ΓΙΜΕΛ. Καί γε δράκοντες ἐξέδυσαν μαςοὺς, ἐθήλασαν σκύμνοι αὐτῶν θυγατέρας λαε̃ με εἰς ἀνίατον, ὡς ςρεθίον ἐν ἐρήμῳ.

4 ΔΑΛΕΘ. Ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα θηλάζοντ© πρὸς τ̃ φάρυγγα αὐτε̃ ἐν δίψει, νήπια ᾔτησαν ἄρτον, ὁ διακλῶν ἐκ ἔςιν αὐτοῖς.

5 Η. Οἱ ἔσθοντες τὰς τρυφὰς, ἠφανίσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις, οἱ τιθηνέμενοι ἐπὶ κόκκων, περιεβάλλοντο κοπρίας.

6 ΟΥΑΥ. Καὶ ἐμεγαλύνθη ἀνομία θυγατρὸς λαε̃ με ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων τ̃ κατεςραμμένης ὥσπερ σπεδῇ, ϗ ἐκ ἐπόνεσαν ἐν αὐτῇ χεῖρας.

7 ΖΑΙΝ. Ἐκαθαριώθησαν Ναζιραῖοι αὐτῆς ὑπὲρ χιόνα, ἔλαμψαν ὑπὲρ γάλα, ἐπυρώθησαν, ὑπὲρ λίθε σαπφείρε τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν.

8 ΗΘ. Ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσβόλην τὸ εἶδος αὐτῶν, ἐκ ἐπεγνώσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις· ἐπάγη δέρμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὀςέα αὐτῶν, ἐξηράνθησαν, ἐγενήθησαν ὥσπερ ξύλον.

9 ΤΗΘ. Καλοὶ ἦσαν οἱ τραυματίαι ῥομφαίας, ἢ οἱ τραυματίαι λιμȣ̃· ἐπορεύθησαν ἐκκεκεντημένοι ἀπὸ γεννημάτων ἀγρῶν.

10 ΙΩΔ. Χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμόνων ἥψησαν τὰ παιδία αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς βρῶσιν αὐταῖς, ἐν τῷ συντρίμματι τῆς θυγατρὸς τοῦ λαȣ̃ μȣ.

11 ΧΑΦ. Συνετέλεσε Κύριος θυμὸν αὐτȣ̃, ἐξέχεε θυμὸν ὀργῆς αὐτȣ̃, καὶ ἀνῆψε πῦρ ἐν Σιὼν, καὶ κατέφαγε τὰ θεμέλια αὐτῆς.

12 ΛΑΜΕΔ. Οὐκ ἐπίςευσαν βασιλεῖς γῆς, πάντες οἱ κατοικȣ̃ντες τὴν οἰκȣμένην, ὅτι εἰσελεύσεται ἐχθρὸς καὶ ἐκθλίβων διὰ τῶν πυλῶν Ἱερȣσαλήμ.

13 ΜΗΜ. Ἐξ ἁμαρτιῶν προφητῶν αὐτῆς, ἀδικιῶν ἱερέων αὐτῆς, τῶν ἐκχεόντων αἷμα δίκαιον ἐν μέσῳ αὐτῆς.

14 ΝΟΥΝ. Ἐσαλεύθησαν ἐγρήγοροι αὐτῆς ἐν ταῖς ἐξόδοις, ἐμολύνθησαν ἐν αἵματι, ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτȣ̀ς, ἥψαντο ἐνδυμάτων αὐτῶν.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἀπόςητε ἀκαθάρτων, καλέσατε αὐτȣ̀ς, ἀπόςητε, ἀπόςητε, μὴ ἅπτεσθε, ὅτι ἀνήφθησαν, καί γε ἐσαλεύθησαν· εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Οὐ μὴ προσθῶσι τοῦ παροικεῖν.

16 ΑΙΝ. Πρόσωπον Κυρίȣ μερὶς αὐτῶν, οὐ προσθήσει ἐπιβλέψαι αὐτοῖς· πρόσωπον ἱερέων ȣ̓κ ἔλαβον, προφήτας ȣ̓κ ἠλέησαν.

17 ΦΗ. Ἔτι ὄντων ἡμῶν ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν μάταια ἀποσκοπευόντων ἡμῶν. ΤΣΑΔΗ. Ἀπεσκοπεύσαμεν εἰς ἔθνος οὐ σῶζον,

18 Ἐθηρεύσαμεν μικρȣ̀ς ἡμῶν, τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν. ΚΩΦ. Ἤγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν, πάρεςιν ὁ καιρὸς ἡμῶν.

19 Κȣ̃φοι ἐγένοντο οἱ διώκοντες ἡμᾶς ὑπὲρ ἀετȣ̀ς ȣ̓ρανȣ̃, ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐξέπτησαν, ἐν ἐρήμῳ ἐνήδρευσαν ἡμᾶς.

20 ΡΗΧΣ. Πνεῦμα προσώπȣ ἡμῶν χριςὸς Κύριος συνελήφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς αὐτῶν, οὗ εἴπαμεν, Ἐν τῇ σκιᾷ αὐτȣ̃ ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

21 ΧΣΕΝ. Χαῖρε καὶ εὐφραίνȣ θύγατερ Ἰδȣμαίας ἡ κατοικȣ̃σα ἐπὶ γῆς, καί γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται τὸ ποτήριον Κυ-

ρίου, μεθυσθήσῃ καὶ ἀποχεεῖς.

22 ΘΑΥ. Ἐξέλιπεν ἡ ἀνομία σου θύγατερ Σιὼν, οὐ προσθήσει τοῦ ἀποικίσαι σε· ἐπεσκέψατο ἀνομίας σου θύγατερ Ἐδὼμ, ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά σου.

Κεφ. ε΄. 5.

ΜΝΗΣΘΗΤΙ Κύριε, ὅ, τι ἐγενήθη ἡμῖν· ἐπίβλεψον, καὶ ἴδε τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν.

2 Κληρονομία ἡμῶν μετεστράφη ἀλλοτρίοις, οἱ οἶκοι ἡμῶν ξένοις.

3 Ὀρφανοὶ ἐγενήθημεν, οὐχ ὑπάρχει πατὴρ, μητέρες ἡμῶν ὡς αἱ χῆραι.

4 Ὕδωρ ἡμῶν ἐν ἀργυρίῳ ἐπίομεν, ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἦλθεν.

5 Ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν ἐδιώχθημεν, ἐκοπιάσαμεν, οὐκ ἀνεπαύθημεν.

6 Αἴγυπτος ἔδωκε χεῖρα, Ἀσσοὺρ εἰς πλησμονὴν αὐτῶν.

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἥμαρτον, οὐχ ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ὑπέσχομεν.

8 Δοῦλοι ἐκυρίευσαν ἡμῶν, λυτρούμενος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

9 Ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσοίσομεν ἄρτον ἡμῶν, ἀπὸ προσώπου ῥομφαίας τῆς ἐρήμου.

10 Τὸ δέρμα ἡμῶν ὡς κλίβανος ἐπελιώθη, συνεσπάσθησαν ἀπὸ προσώπου καταιγίδων λιμοῦ.

11 Γυναῖκας ἐν Σιὼν ἐταπείνωσαν, παρθένους ἐν πόλεσιν Ἰούδα.

12 Ἄρχοντες ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐκρεμάσθησαν, πρεσβύτεροι οὐκ ἐδοξάσθησαν.

13 Ἐκλεκτοὶ κλαυθμὸν ἀνέλαβον, καὶ νεανίσκοι ἐν ξύλῳ ἠσθένησαν.

14 Καὶ πρεσβύται ἀπὸ πύλης κατέπαυσαν, ἐκλεκτοὶ ἐκ ψαλμῶν αὐτῶν κατέπαυσαν.

15 Κατέλυσε χαρὰ καρδίας ἡμῶν, ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν·

16 Ἔπεσεν ὁ στέφανος ἡμῶν τῆς κεφαλῆς· οὐαὶ δὲ ἡμῖν, ὅτι ἡμάρτομεν.

17 Περὶ τούτου ἐγενήθη ὀδύνη, ὀδυνηρὰ ἡ καρδία ἡμῶν, περὶ τούτου ἐσκότασαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

18 Ἐπ' ὄρος Σιὼν, ὅτι ἠφανίσθη, ἀλώπεκες διῆλθον ἐν αὐτῇ.

19 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα κατοικήσεις, ὁ θρόνος σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

20 Ἱνατί εἰς νῖκος ἐπιλήσῃ ἡμῶν, καταλείψεις ἡμᾶς εἰς μακρότητα ἡμερῶν;

21 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς Κύριε πρὸς σὲ, καὶ ἐπιστραφησόμεθα·

καὶ ἀνακαίνισον ἡμέρας ἡμῶν
καθὼς ἔμπροσθεν.
22 Ὅτι ἀπωθούμενος ἀπώσω
ἡμᾶς, ὠργίσθης ἐφ' ἡμᾶς ἕως
σφόδρα.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τριακο-
στῷ ἔτει ἐν τῷ τετάρτῳ
μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς, καὶ ἐγὼ
ἤμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ
ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἴδον
ὁράσεις Θεοῦ.
2 Πέμπτῃ τοῦ μηνός· τοῦτο τὸ
ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλω-
σίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ·
3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἰεζεκιὴλ υἱὸν Βουζεὶ, τὸν
ἱερέα, ἐν γῇ Χαλδαίων, ἐπὶ τοῦ
ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ ἐγένετο
ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου.
4 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ πνεῦμα
ἐξαῖρον ἤρχετο ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ
νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ, καὶ
φέγγος κύκλῳ αὐτοῦ καὶ πῦρ
ἐξαστράπτον· καὶ ἐν τῷ μέσῳ
αὐτοῦ ὡς ὅρασις ἠλέκτρου ἐν μέ-
σῳ τοῦ πυρὸς, καὶ φέγγος ἐν αὐ-
τῷ.
5 Καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοί-
ωμα τεσσάρων ζώων· καὶ αὕτη
ἡ ὅρασις αὐτῶν· ὁμοίωμα ἀν-
θρώπου ἐπ' αὐτοῖς.
6 Καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ
ἑνὶ, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ
ἑνί.
7 Καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρ-
θὰ, καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐ-
τῶν, καὶ σπινθῆρες, ὡς ἐξα-
στράπτων χαλκός· καὶ ἐλαφραὶ
αἱ πτέρυγες αὐτῶν.
8 Καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑπο-
κάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν
ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν.
9 Καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν
τῶν τεσσάρων οὐκ ἐπεστρέφοντο ἐν
τῷ βαδίζειν αὐτά· ἕκαστον ἀπ-
έναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπο-
ρεύοντο.
10 Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσ-
ώπων αὐτῶν, πρόσωπον ἀνθρώ-
που, καὶ πρόσωπον τοῦ λέοντος ἐκ
δεξιῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσ-
ωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς
τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον ἀετοῦ
τοῖς τέσσαρσι.
11 Καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν

ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσ-
σαρσιν, ἑκατέρῳ δύο συνεζευγ-
μέναι πρὸς ἀλλήλας, ϗ δύο
ἐπεκάλυπ]ον ἐπάνω τȣ σώματος
αὐτῶν.

12 Καὶ ἑκάτερον κα]ὰ πρόσ-
ωπον αὐτȣ ἐπορεύετο· οὗ ἂν
ἦν τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἐπο-
ρεύοντο, ϗ ȣκ ἐπέστρεφον.

13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὅρα-
σις ὡς ἀνθράκων πυρὸς καιο-
μένων, ὡς ὄψις λαμπάδων συ-
στρεφομένων ἀναμέσον τῶν ζώων,
ϗ φέγ]ος τȣ πυρὸς, ϗ ἐκ τȣ
πυρὸς ἐξεπορεύετο ἀστραπή.

15 Καὶ ἴδον, ϗ ἰδȣ τροχὸς
εἷς ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν ζώων
τοῖς τέσσαρσι.

16 Καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν
ὡς εἶδος θαρσεἱς· ϗ ὁμοίωμα
ἓν τοῖς τέσσαρσι· ϗ τὸ ἔργον
αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς
ἐν τροχῷ.

17 Ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη
αὐτῶν ἐπορεύον]ο· ȣκ ἐπέστρεφον
ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά,

18 Οὐδ' οἱ νῶτοι αὐτῶν· ϗ
ὕψος ἦν αὐτοῖς· ϗ ἴδον αὐτὰ,
καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλήρεις
ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσ-
σαρσι.

19 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ
ζῶα, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐ-
χόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξ-
αίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξ-
ῄρουντο οἱ τροχοί.

20 Οὗ ἂν ἦν ἡ νεφέλη, ἐκεῖ
τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι,
ἐπορεύον]ο οἱ τροχοὶ ϗ ἐξῄρον]ο
σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦμα ζωῆς
ἐν τοῖς τροχοῖς.

21 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ
ἐπορεύοντο, ϗ ἐν τῷ ἑστάναι
αὐτὰ εἱστήκεισαν, ϗ ἐν τῷ ἐξ-
αίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξῄ-
ροντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦμα
ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς.

22 Καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κε-
φαλῆς αὐτῶν τῶν ζώων ὡσεὶ στε-
ρέωμα, ὡς ὅρασις κρυστάλλȣ,
ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερύγων
αὐτῶν ἐπάνωθεν.

23 Καὶ ὑποκάτωθεν τȣ στερε-
ώματος αἱ πτέρυγες αὐτῶν
ἐκτεταμέναι, π]ερυσσόμεναι ἑ-
τέρα τῇ ἑτέρᾳ, ἑκάστῳ δύο ἐπι-
καλύπ]ȣσαι τὰ σώμα]α αὐτῶν.

24 Καὶ ἤκȣον τὴν φωνὴν τῶν
πτερύγων αὐτῶν ἐν τῷ πορεύ-
εσθαι αὐτὰ, ὡς φωνὴν ὕδατος
πολλȣ· ϗ ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ,
κατέπαυον αἱ π]έρυγες αὐτῶν.

25 Καὶ ἰδȣ φωνὴ ὑπεράνωθεν
τȣ στερεώματος

26 Τȣ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς
αὐτῶν, ὡς ὅρασις λίθȣ σαπ-
φείρȣ, ὁμοίωμα θρόνȣ ἐπ' αὐτȣ,
ϗ ἐπὶ τȣ ὁμοιώματος τȣ θρόνȣ
ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπȣ
ἄνωθεν.

27 Καὶ ἴδον ὡς ὄψιν ἠλέκτρȣ
ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος ϗ ἐπάνω,

ϗ ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος ϗ ἕως
κάτω ἴδον ὅρασιν πυρὸς, ϗ τὸ
φέγγος αὐτοῦ κύκλῳ,
28 Ὡς ὅρασις τόξου ὅταν ᾖ
ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέραις ὑετοῦ,
οὕτως ἡ στάσις τοῦ φέγγους κυ-
κλόθεν.

Κεφ. β΄. 2.

ΑΥΤΗ ἡ ὅρασις ὁμοιώματος
δόξης Κυρίου· ϗ ἴδον, καὶ
πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, ϗ
ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος· καὶ
εἶπε πρός μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου,
στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου, ϗ λα-
λήσω πρὸς σέ.
2 Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα,
ϗ ἀνέλαβέ με, ϗ ἐξῆρέ με, ϗ
ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, ϗ
ἤκουον αὐτοῦ λαλοῦντος πρὸς
μέ.
3 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ
ἀνθρώπου, ἐξαποστέλλω ἐγώ σε
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς
παραπικραίνοντάς με, οἵτινες
παρεπίκρανάν με, αὐτοὶ καὶ οἱ
πατέρες αὐτῶν ἕως τῆς σήμερον
ἡμέρας.
4 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τά-
δε λέγει Κύριος,
5 Ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοη-
θῶσι, διότι οἶκος παραπι-
κραίνων ἐστὶ, ϗ γνώσονται ὅτι
προφήτης εἶ σὺ ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν.
6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ
φοβηθῇς αὐτοὺς, μηδὲ ἐκστῇς
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι
παροιστρήσουσι, ϗ ἐπισυστήσονται
ἐπὶ σὲ κύκλῳ, ϗ ἐν μέσῳ σκορ-
πίων σὺ κατοικεῖς· τοὺς λόγους
αὐτῶν μὴ φοβηθῇς, καὶ ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῇς, δι-
ότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.
7 Καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους
μου πρὸς αὐτοὺς, ἐὰν ἄρα ἀκού-
σωσιν ἢ πτοηθῶσιν, ὅτι οἶκος
παραπικραίνων ἐστί.
8 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουε
τοῦ λαλοῦντος πρὸς σὲ, μὴ γίνου
παραπικραίνων, καθὼς ὁ οἶκος
ὁ παραπικραίνων· χάνε τὸ στό-
μα σου, ϗ φάγε ὃ ἐγὼ δίδωμί
σοι.
9 Καὶ ἴδον, ϗ ἰδοὺ χεὶρ ἐκ-
τεταμένη πρὸς μὲ, καὶ ἐν αὐτῇ
κεφαλὶς βιβλίου.
10 Καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώ-
πιόν μου, ϗ ἦν ἐν αὐτῇ γε-
γραμμένα τὰ ἔμπροσθεν ϗ τὰ
ὀπίσω· ϗ ἐγέγραπτο θρῆνος ϗ
μέλος ϗ οὐαί.
1 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ
ἀνθρώπου, κατάφαγε τὴν κε-
φαλίδα ταύτην, ϗ πορεύθητι
ϗ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.
2 Καὶ διήνοιξε τὸ στόμα μου,
ϗ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα.

Κεφ. γ΄. 3.

ΚΑΙ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀν-
θρώπου, τὸ στόμα σου φά-
γεται, ϗ ἡ κοιλία σου πλησ-
θήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης

τὴν δεδομένην εἰς σέ· καὶ ἔφαγον αὐτὴν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου, ὡς μέλι γλυκάζον.

4 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, βάδιζε καὶ εἴσελθε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ λάλησον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς.

5 Διότι οὐ πρὸς λαὸν βαθύγλωσσον σὺ ἐξαποστέλλῃ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ·

6 Οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς ἀλλοφώνους ἢ ἀλλογλώσσους, οὐδὲ στιβαροὺς τῇ γλώσσῃ ὄντας, ὧν οὐκ ἀκούσῃ τοὺς λόγους· καὶ εἰ πρὸς τοιούτους ἐξαπέστειλά σε, οὗτοι ἂν εἰσήκουσάν σου.

7 Ὁ δὲ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οὐ μὴ θελήσουσιν εἰσακοῦσαί σου, διότι οὐ βούλονται εἰσακούειν μου, ὅτι πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ φιλόνεικοί εἰσι καὶ σκληροκάρδιοι.

8 Καὶ ἰδοὺ δέδωκα τὸ πρόσωπόν σου δυνατὸν κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν, καὶ τὸ νῖκός σου κατισχύσω κατέναντι τοῦ νίκους αὐτῶν·

9 Καὶ ἔσται διαπαντὸς κραταιότερον πέτρας· μὴ φοβηθῇς ἀπ' αὐτῶν, μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

10 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, πάντας τοὺς λόγους οὓς λελάληκα μετὰ σοῦ, λάβε εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ τοῖς ὠσί σου ἄκουε.

11 Καὶ βάδιζε, εἴσελθε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν, ἐὰν ἄρα ἐνδῶσι.

12 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤκουσα κατόπισθέν μου φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου, Εὐλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

13 Καὶ ἴδον φωνὴν τῶν πτερύγων τῶν ζώων πτερυσσομένων ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν, καὶ φωνὴ τῶν τροχῶν ἐχομένη αὐτῶν, καὶ φωνὴ τοῦ σεισμοῦ.

14 Καὶ τὸ πνεῦμα ἐξῆρέ με, καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐπορεύθην ἐν ὁρμῇ τοῦ πνεύματός μου, καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ κραταιά.

15 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μετέωρος, καὶ περιῆλθον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβὰρ τοὺς ὄντας ἐκεῖ· καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας, ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

17 Υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον, καὶ διαπειλήσῃ αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ.

18 Ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ, Θανάτῳ θανατωθήσῃ·

ϗ οὐ διεςείλω αὐτῷ τοῦ διαςεί-
λασθαι τῷ ἀνόμῳ, ἀποςρέψαι
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, τοῦ ζῆσαι
αὐτόν· ὁ ἄνομος ἐκεῖνος τῇ
ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, ϗ
τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου
ἐκζητήσω.
19 Καὶ σὺ ἐὰν διαςείλῃ τῷ
ἀνόμῳ, ϗ μὴ ἀποςρέψῃ ἀπὸ τῆς
ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
αὐτοῦ, ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐν τῇ
ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ
σὺ τὴν ψυχήν σου ῥύσῃ.
20 Καὶ ἐν τῷ ἀποςρέφειν δί-
καιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ,
ϗ ποιήσει παράπτωμα, ϗ δώσω
τὴν βάσανον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ,
αὐτὸς ἀποθανεῖται, ὅτι οὐ διε-
ςείλω αὐτῷ· ϗ ἐν ταῖς ἁμαρ-
τίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται, διότι
οὐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύ-
ναι αὐτοῦ, ϗ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ
τῆς χειρός σου ἐκζητήσω.
21 Σὺ δὲ ἐὰν διαςείλῃ τῷ δι-
καίῳ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, ϗ αὐτὸς
μὴ ἁμάρτῃ, ὁ δίκαιος ζωῇ ζή-
σεται, ὅτι διεςείλω αὐτῷ, καὶ
σὺ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν ῥύσῃ.
22 Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ
Κυρίου· ϗ εἶπε πρὸς μέ, Ἀνά-
ςηθι, ϗ ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον,
ϗ ἐκεῖ λαληθήσεται πρός σέ.
22 Καὶ ἀνέςην ϗ ἐξῆλθον
πρὸς τὸ πεδίον· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ
δόξα Κυρίου εἱςήκει, καθὼς ἡ
ὅρασις, ϗ καθὼς ἡ δόξα Κυ-
ρίου, ἣν ἴδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
Χοβάρ· ϗ πίπτω ἐπὶ πρόσω-
πόν μου.
24 Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦ-
μα, ϗ ἔςησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας
μου, ϗ ἐλάλησε πρὸς μέ, ϗ εἶ-
πέ μοι, Εἴσελθε, ϗ ἐγκλείσ-
θητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου.
25 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ
δέδονται ἐπὶ σὲ δεσμοί, καὶ δή-
σουσί σε ἐν αὐτοῖς· ϗ οὐ μὴ
ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν.
26 Καὶ τὴν γλῶσσάν σου συν-
δήσω, ϗ ἀποκωφωθήσῃ, ϗ οὐκ
ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχον-
τα, διότι οἶκος παραπικραί-
νων ἐςί.
27 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με πρὸς
σέ, ἀνοίξω τὸ ςόμα σου, ϗ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ὁ ἀκούων ἀκουέτω, ϗ ὁ
ἀπειθῶν ἀπειθείτω, διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐςί.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε
σεαυτῷ πλίνθον, ϗ θή-
σεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου,
ϗ διαγράψεις ἐπ' αὐτὴν πόλιν
τὴν Ἱερουσαλήμ.
2 Καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν περι-
οχήν, ϗ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐ-
τὴν προμαχῶνας, ϗ περιβα-
λεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα, ϗ δώ-
σεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολάς, ϗ
τάξεις τὰς βελοςάσεις κύκλῳ.
3 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ τή-

γανον σιδηροῦν, καὶ θήσεις αὐτὸ τοῖχον σιδηροῦν ἀναμέσον σοῦ καὶ ἀναμέσον τῆς πόλεως, καὶ ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου ἐπ᾽ αὐτήν, καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῷ, καὶ συγκλείσεις αὐτήν· σημεῖόν ἐστι τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

4 Καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἀριστερόν, καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ᾽ αὐτοῦ, κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἃς κοιμηθήσῃ ἐπ᾽ αὐτοῦ, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν.

5 Καὶ ἐγὼ δέδωκά σοι τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν, ἐννενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.

6 Καὶ συντελέσεις ταῦτα, καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιόν, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰούδα τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν τέθεικά σοι.

7 Καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλὴμ ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου, καὶ τὸν βραχίονά σου στερεώσεις, καὶ προφητεύσεις ἐπ᾽ αὐτήν.

8 Καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σὲ δεσμούς, καὶ μὴ στραφῇς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου, ἕως οὗ συντελεσθῶσιν ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου.

9 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ πυρούς, καὶ κριθάς, καὶ κύαμον, καὶ φακόν, καὶ κέγχρον, καὶ ὀλύραν, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἓν ὀστράκινον, καὶ ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς ἄρτους· καὶ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ἃς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τοῦ πλευροῦ σου, ἐννενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγεσαι αὐτά.

10 Καὶ τὸ βρῶμά σου φάγεσαι ἐν σταθμῷ, εἴκοσι σίκλους τὴν ἡμέραν, ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ φάγεσαι αὐτά.

11 Καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίεσαι, καὶ τὸ ἕκτον τοῦ εἲν ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ πίεσαι.

12 Καὶ ἐγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι αὐτά, ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνης ἐγκρύψεις αὐτὰ κατ᾽ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

13 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, Οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

14 Καὶ εἶπα, Μηδαμῶς Κύριε Θεὲ Ἰσραήλ· εἰ ἡ ψυχή μου οὐ μεμίανται ἐν ἀκαθαρσίᾳ, καὶ θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ εἰσελήλυθεν εἰς τὸ στόμα μου πᾶν κρέας ἕωλον.

15 Καὶ εἶπε πρός με, Ἰδοὺ δέδωκά σοι βόλβιτα βοῶν ἀντὶ τῶν βολβίτων τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ποιήσεις τοὺς ἄρτους σου ἐπ᾽ αὐτῶν.

16 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ
ἀνθρώπȣ, ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω
ϛήριγμα ἄρτȣ ἐν Ἱερȣσαλὴμ,
ϗ φάγονται ἄρτον ἐν ϛαθμῷ
ϗ ἐν ἐνδείᾳ, ϗ ὕδωρ ἐν μέτρῳ,
ϗ ἐν ἀφανισμῷ πίονται·
17 Ὅπως ἐνδεεῖς γένωνται
ἄρτȣ ϗ ὕδατος· ϗ ἀφανισθή-
σεται ἄνθρωπος ϗ ἀδελφὸς αὐ-
τȣ͂, ϗ ἐντακήσονται ἐν ταῖς
ἀδικίαις αὐτῶν.

Κεφ. ε΄. 5.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπȣ, λάβε
σεαυτῷ ῥομφαίαν ὀξεῖαν
ὑπὲρ ξυρὸν κȣρέως, κτήσῃ αὐ-
τὴν σεαυτῷ, ϗ ἐπάξεις αὐτὴν
ἐπὶ τ̀ κεφαλήν σȣ, ϗ ἐπὶ τὸν
πώγωνά σȣ· ϗ λήψῃ ζυγὸν
ϛαθμίων, ϗ διαϛήσεις αὐτȣ́ς.
2 Τὸ τέταρτον ἐν πυρὶ ἀνα-
καύσεις ἐν μέσῃ τῇ πόλει κατὰ
τ̀ πλήρωσιν τ̃ ἡμερῶν τ̃ συγ-
κλεισμȣ͂· ϗ λήψῃ τὸ τέταρ-
τον, ϗ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν
μέσῳ αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον
κατακόψεις ἐν ῥομφαίᾳ κύκλῳ
αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον δια-
σκορπιεῖς τῷ πνεύματι καὶ
μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐ-
τῶν.
3 Καὶ λήψῃ ἐκεῖθεν ὀλίγȣς
ἐν ἀριθμῷ, καὶ συμπεριλήψῃ
αὐτȣ̀ς τῇ ἀναβολῇ σȣ.
4 Καὶ ἐκ τȣ́των λήψῃ ἔτι,
ϗ ῥίψεις αὐτȣ̀ς εἰς μέσον τȣ͂
πυρὸς, ϗ κατακαύσεις αὐτȣ̀ς
ἐν πυρί· ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται
πῦρ· ϗ ἐρεῖς παντὶ οἴκῳ Ἰσ-
ραὴλ,
5 Τάδε λέγει Κύριος, Αὕτη
ἡ Ἱερȣσαλὴμ, ἐν μέσῳ τ̃ ἐθνῶν
τέθεικα αὐτὴν, ϗ τὰς κύκλῳ
αὐτῆς χώρας.
6 Καὶ ἐρεῖς τὰ δικαιώματά
μȣ τῇ ἀνόμῳ ἐκ τ̃ ἐθνῶν, καὶ
τὰ νόμιμά μȣ τῶν χωρῶν τῶν
κύκλῳ αὐτῆς· διότι τὰ δικαι-
ώματά μȣ ἀπώσαντο, καὶ ἐν
τοῖς νομίμοις μȣ ȣ̓κ ἐπορεύθη-
σαν ἐν αὐτοῖς.
7 Διατȣ͂το τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἀνθ᾽ ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν
ἐκ τ̃ ἐθνῶν τ̃ κύκλῳ ὑμῶν, καὶ
ἐν τοῖς νομίμοις μȣ ȣ̓κ ἐπο-
ρεύθητε, ϗ τὰ δικαιώματά μȣ
ȣ̓κ ἐποιήσατε, ἀλλ᾽ ȣ̓δὲ κατὰ
τὰ δικαιώματα τ̃ ἐθνῶν τῶν
κύκλῳ ὑμῶν ȣ̓ πεποιήκατε,
8 Διατȣ͂το τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, ϗ ποι-
ήσω ἐν μέσῳ σȣ κρίμα ἐνώπιον
τ̃ ἐθνῶν.
9 Καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ἃ ȣ̓
πεποίηκα, καὶ ἃ ȣ̓ ποιήσω
ὅμοια αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα
τὰ βδελύγματά σȣ.
10 Διατȣ͂το πατέρες φάγον-
ται τέκνα ἐν μέσῳ σȣ, ϗ τέκνα
φάγονται πατέρας· ϗ ποιήσω
ἐν σοὶ κρίματα, ϗ διασκορπιῶ
πάντας τȣ̀ς καταλοίπȣς σȣ εἰς
πάντα ἄνεμον.

11 Διατοῦτο, Ζῶ ἐγὼ, λέγει
Κύριος, ἢ μὴν ἀνθ' ὧν τὰ ἅ-
γιά μου ἐμίανας ἐν πᾶσι τοῖς
βδελύγμασί σου, κἀγὼ ἀπώσο-
μαί σε, οὐ φείσεταί μου ὁ ὀ-
φθαλμὸς, κἀγὼ οὐκ ἐλεήσω.
12 Τὸ τέταρτόν σου ἐν θα-
νάτῳ ἀναλωθήσεται, ϗ τὸ τέ-
ταρτόν σου ἐν λιμῷ συντελε-
σθήσεται ἐν μέσῳ σου, καὶ τὸ
τέταρτόν σου εἰς πάντα ἄνεμον
σκορπιῶ αὐτοὺς, ϗ τὸ τέταρτόν
σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται κύ-
κλῳ σου, ϗ μάχαιραν ἐκκενώσω
ὀπίσω αὐτῶν.
13 Καὶ συντελεσθήσεται ὁ
θυμός μου, καὶ ἡ ὀργή μου ἐπ'
αὐτοὺς, ϗ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγὼ
Κύριος λελάληκα ἐν ζήλῳ μου,
ἐν τῷ συντελέσαι με τὴν ὀργήν
μου ἐπ' αὐτούς.
14 Καὶ θήσομαί σε εἰς ἔρη-
μον, ϗ τὰς θυγατέρας σου κύ-
κλῳ σου ἐνώπιον παντὸς διο-
δεύοντος.
15 Καὶ ἔσῃ στενακτὴ ϗ δη-
λαϊστὴ ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κύ-
κλῳ σου, ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν
σοὶ κρίματα ἐν ἐκδικήσει θυμοῦ
μου· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.
16 Καὶ ἐν τῷ ἀποστεῖλαί με
βολίδας τοῦ λιμοῦ ἐπ' αὐτοὺς, ϗ
ἔσονται εἰς ἔκλειψιν, ϗ συν-
τρίψω στήριγμα ἄρτου σου.
17 Καὶ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σὲ
λιμὸν ϗ θηρία πονηρὰ, καὶ
τιμωρήσομαί σε, ϗ θάνατος
ϗ αἷμα διελεύσονται ἐπὶ σὲ, ϗ
ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σὲ κυκλό-
θεν· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

Κεφ. ς'. 6.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ
πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσ-
ραὴλ, καὶ προφήτευσον ἐπ'
αὐτὰ,
3 Καὶ ἐρεῖς, Τὰ ὄρη Ἰσραὴλ
ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε
λέγει Κύριος τοῖς ὄρεσι ϗ τοῖς
βουνοῖς ϗ ταῖς φάραγξι ϗ ταῖς
νάπαις, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ'
ὑμᾶς ῥομφαίαν, ϗ ἐξολοθρευ-
θήσεται τὰ ὑψηλὰ ὑμῶν.
4 Καὶ συντριβήσονται τὰ
θυσιαστήρια ὑμῶν, ϗ τὰ τε-
μένη ὑμῶν, ϗ καταβαλῶ τραυ-
ματίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶν εἰδώ-
λων ὑμῶν,
5 Καὶ διασκορπιῶ τὰ ὀστᾶ
ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων
ὑμῶν,
6 Καὶ ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ
ὑμῶν αἱ πόλεις ἐξερημωθή-
σονται, ϗ τὰ ὑψηλὰ ἀφανι-
σθήσεται, ὅπως ἐξολοθρευθῇ
τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν, ϗ συν-
τριβήσονται τὰ εἴδωλα ὑμῶν,
ϗ ἐξαρθῇ τὰ τεμένη ὑμῶν·
7 Καὶ πεσοῦνται τραυματίαι
ἐν μέσῳ ὑμῶν, ϗ ἐπιγνώσεσθε,
ὅτι ἐγὼ Κύριος.

8 Ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν ἀνασωζομένους ἐκ ῥομφαίας ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ διασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς χώραις,

9 Καὶ μνησθήσονταί μου οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ᾐχμαλωτεύθησαν ἐκεῖ· ὀμώμοκα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ ἐκπορνευούσῃ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν τοῖς ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν· καὶ κόψονται πρόσωπα αὐτῶν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν.

10 Καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

11 Τάδε λέγει Κύριος, Κρότησον τῇ χειρὶ καὶ ψόφησον τῷ ποδὶ, καὶ εἰπὸν, Εὖγε εὖγε ἐπὶ πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν οἴκου Ἰσραήλ· ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν λιμῷ πεσοῦνται.

12 Ὁ ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖται, ὁ δὲ μακρὰν ἐν θανάτῳ τελευτήσει· καὶ ὁ περιεχόμενος ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται· καὶ συντελέσω τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς.

13 Καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ εἶναι τοὺς τραυματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν εἰδώλων ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν, ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ὑποκάτω δένδρου συσκίου, οὗ ἔδωκαν ἐκεῖ ὀσμὴν εὐωδίας πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

14 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ θήσομαι τὴν γῆν εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς ὄλεθρον ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλαθὰ ἐκ πάσης τῆς κατοικεσίας αὐτῶν· ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Τῇ γῇ τοῦ Ἰσραὴλ πέρας ἥκει, τὸ πέρας ἥκει ἐπὶ τὰς τέσσαρας πτέρυγας τῆς γῆς.

3 Ἥκει τὸ πέρας ἐπὶ σὲ

7 Τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν· ἥκει ὁ καιρὸς, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, οὐ μετὰ θορύβων, οὐδὲ μετὰ ὠδίνων.

8 Νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῶ τὴν ὀργήν μου ἐπὶ σὲ, καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐν σοὶ, καὶ κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω ἐπὶ σὲ

9 Πάντα τὰ βδελύγματά σου, οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὰς ὁδούς σου ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσονται, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ τύπτων.

7 Νῦν τὸ πέρας πρὸς σὲ, καὶ ἀποστελῶ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐκδικήσω ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω

ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου,

4 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν ὁδόν σου ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσαι, κ) ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος.

5 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ τὸ πέρας ἥκει.

10 Ἰδοὺ ἡ ἡμέρα Κυρίου· εἰ κ) ἡ ῥάβδος ἤνθηκεν,

11 Ἡ ὕβρις ἐξανέςηκε, καὶ συντρίψει ςήριγμα ἀνόμου, καὶ οὐ μετὰ θορύβου, οὐδὲ μετὰ σπουδῆς.

12 Ἥκει ὁ καιρὸς, ἰδοὺ ἡ ἡμέρα· ὁ κτώμενος μὴ χαιρέτω, κ) ὁ πωλῶν μὴ θρηνείτω·

13 Διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸν πωλοῦντα οὐκέτι μὴ ἐπιςρέψει, κ) ἄνθρωπος ἐν ὀφθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ οὐ κρατήσει.

14 Σαλπίσατε ἐν σάλπιγγι, κ) κρίνατε τὰ σύμπαντα.

15 Ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἔξωθεν, κ) ὁ λιμὸς κ) ὁ θάνατος ἔσωθεν· ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει, τοὺς δ' ἐν τῇ πόλει λιμὸς κ) θάνατος συντελέσει.

16 Καὶ ἀνασωθήσονται οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων· κ) πάντας ἀποκτενῶ, ἕκαςον ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ.

17 Πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται, κ) πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ.

18 Καὶ περιζώσονται σάκκους, κ) καλύψει αὐτοὺς θάμβος· καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχύνη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα.

19 Τὸ ἀργύριον αὐτῶν ῥιφήσεται ἐν ταῖς πλατείαις, κ) τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑπεροφθήσεται· αἱ ψυχαὶ αὐτῶν οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι, κ) αἱ κοιλίαι αὐτῶν οὐ μὴ πληρωθῶσι, διότι βάσανος τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἐγένετο.

20 Ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς ὑπερηφανίαν ἔθεντο αὐτὰ, καὶ εἰκόνας τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν· ἕνεκεν τούτου δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν.

21 Καὶ παραδώσω αὐτὰ εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων, τοῦ διαρπάσαι αὐτὰ, κ) τοῖς λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς σκῦλα, κ) βεβηλώσουσιν αὐτά.

22 Καὶ ἀποςρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, κ) μιανοῦσι τὴν ἐπισκοπήν μου, κ) εἰσελεύσονται εἰς αὐτὰ ἀφυλάκτως, κ) βεβηλώσουσιν αὐτά·

23 Καὶ ποιήσουσι φυρμόν· διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν, καὶ ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας.

24 Καὶ ἀποστρέψω τὸ φρύ-
αγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν, καὶ
μιανθήσεται τὰ ἅγια αὐ-
τῶν.
25 Καὶ ἐξιλασμὸς ἥξει, καὶ
ζητήσει εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔ-
σται.
26 Οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔσται· καὶ
ἀγγελία ἐπὶ ἀγγελίαν ἔσται· ϗ
ζητηθήσεται ὅρασις ἐκ προ-
φήτου, ϗ νόμος ἀπολεῖται ἐξ
ἱερέως, καὶ βουλὴ ἐκ πρεσβυτέ-
ρων.
27 Ἄρχων ἐνδύσεται ἀφα-
νισμὸν, ϗ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς
γῆς παραλυθήσονται· κατὰ
τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιήσω αὐ-
τοῖς, ϗ ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν
ἐκδικήσω αὐτοὺς, ϗ γνώσονται
ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει
ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ, πέμ-
πτῃ τοῦ μηνὸς, ἐγὼ ἐκαθήμην
ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ οἱ πρεσβύτε-
ροι Ἰούδα ἐκάθηντο ἐνώπιόν
μου· καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ
Κυρίου.
2 Καὶ ἴδον, ϗ ἰδοὺ ὁμοίωμα
ἀνδρὸς, ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ
ἕως κάτω πῦρ, καὶ ἀπὸ τῆς
ὀσφύος αὐτοῦ ὑπεράνω αὐτοῦ ὡς
ὅρασις ἠλέκτρου.
3 Καὶ ἐξέτεινεν ὁμοίωμα
χειρὸς, ϗ ἀνέλαβέ με τῆς κο-
ρυφῆς μου, ϗ ἀνέλαβέ με πνεῦ-
μα ἀναμέσον τῆς γῆς ϗ ἀναμέ-
σον τοῦ οὐρανοῦ, ϗ ἤγαγέ με εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἐν ὁράσει Θεοῦ ἐπὶ
τὰ πρόθυρα τῆς πύλης τῆς βλε-
πούσης εἰς Βοῤῥᾶν, οὗ ἦν ἡ στήλη
τοῦ κτωμένου.
4 Καὶ ἰδοὺ ἦν ἐκεῖ δόξα Κυ-
ρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ὅρα-
σιν ἣν ἴδον ἐν τῷ πεδίῳ.
5 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ
ἀνθρώπου, ἀνάβλεψον τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς σου πρὸς Βοῤῥᾶν· ϗ
ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου
πρὸς Βοῤῥᾶν, ϗ ἰδοὺ ἀπὸ Βοῤῥᾶ
ἐπὶ τὴν πύλην τὴν πρὸς ἀνα-
τολάς.
6 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ
ἀνθρώπου, ἑώρακας τί οὗτοι ποι-
οῦσιν; ἀνομίας μεγάλας ποι-
οῦσιν ὧδε τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν
ἁγίων μου· ϗ ἔτι ὄψει ἀνομίας
μείζονας.
7 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ
πρόθυρα τῆς αὐλῆς.
8 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀν-
θρώπου, ὄρυξον· ϗ ὤρυξα, καὶ
ἰδοὺ θύρα.
9 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Εἴσ-
ελθε, ϗ ἴδε τὰς ἀνομίας, ἃς
οὗτοι ποιοῦσιν ὧδε.
10 Καὶ εἰσῆλθον, ϗ ἴδον, ϗ
ἰδοὺ μάταια βδελύγματα, καὶ
πάντα τὰ εἴδωλα οἴκου Ἰσραὴλ
διαγεγραμμένα ἐπ' αὐτοὺς κύ-
κλῳ.
11 Καὶ ἑβδομήκοντα ἄνδρες

ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ Ἰεχονίας ὁ τοῦ Σαφὰν ἐν μέσῳ αὐτῶν εἱστήκει πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἕκαστος θυμιατήριον αὐτοῦ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος ἀνέβαινε.

12 Καὶ εἶπε πρός μὲ, Ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου, ἃ οἱ πρεσβύτεροι οἴκου Ἰσραὴλ ποιοῦσιν, ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῷ κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αὐτῶν, διότι εἶπαν, Οὐχ ὁρᾷ ὁ Κύριος, ἐγκαταλέλοιπε Κύριος τὴν γῆν.

13 Καὶ εἶπε πρός μὲ, Ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας ἃς οὗτοι ποιοῦσι.

14 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου Κυρίου τῆς βλεπούσης πρὸς Βοῤῥᾶν· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυναῖκες καθήμεναι θρηνοῦσαι τὸν Θαμμοὺζ.

15 Καὶ εἶπε πρός μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου ἑώρακας, καὶ ἔτι ὄψει ἐπιτηδεύματα μείζονα τούτων.

16 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου Κυρίου τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἐπὶ τῶν προθύρων τοῦ ναοῦ Κυρίου ἀναμέσον τῶν αἰλὰμ, καὶ ἀναμέσον τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς εἴκοσι ἄνδρες τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι, καὶ οὗτοι προσκυνοῦσι τῷ ἡλίῳ.

17 Καὶ εἶπε πρός μὲ, Ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου· μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰούδα τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἃς πεποιήκασιν ὧδε; διότι ἔπλησαν τὴν γῆν ἀνομίας· καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ ὡς μυκτηρίζοντες.

18 Καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὦτά μου φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Ἤγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως· καὶ ἕκαστος εἶχε τὰ σκεύη τῆς ἐξολοθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἰδοὺ ἓξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς ὑψηλῆς τῆς βλεπούσης πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ ἑκάστου πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ εἷς ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς ποδήρη, καὶ ζώνη σαπφείρου ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ, καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἔστησαν ἐχόμενοι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ.

3 Καὶ δόξα Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέβη ἀπὸ τῶν χερουβὶμ, ἡ οὖσα ἐπ' αὐτῶν, εἰς τὸ αἴθριον τοῦ οἴκου· καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὴν ποδήρη, ὃς εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην,

4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Δίελθε μέσην Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὸς σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν καταστεναζόντων καὶ τῶν κατοδυνωμένων ἐπὶ πάσαις ταῖς

ἀνομίαις ταῖς γινομέναις ἐν
μέσῳ αὐτῶν.
5 Καὶ τȣ́τοις εἶπεν ἀκȣ́οντός
μȣ, Πορεύεσθε ὀπίσω αὐτȣ̃ εἰς
τ̀ πόλιν, καὶ κόπτετε, καὶ μὴ
φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν,
ϗ μὴ ἐλεήσητε.
6 Πρεσβύτερον ϗ νεανίσκον
ϗ παρθένον ϗ νήπια ϗ γυναῖ-
κας ἀποκτείνατε εἰς ἐξάλειψιν·
ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' ȣ̂ς ἐςι τὸ
σημεῖον, μὴ ἐγγίσητε· ἀπὸ τ̃
ἁγίων μȣ ἄρξασθε· ϗ ἤρξαντο
ἀπὸ τ̃ ἀνδρῶν τ̃ πρεσβυτέρων
οἳ ἦσαν ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ.
7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Μιάνατε τ̀ οἶκον, ϗ πλήσατε
τὰς ὁδȣ̀ς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι,
ϗ κόπτετε.
8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόπτειν
αὐτȣ̀ς, ϗ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν
μȣ, ϗ ἀνεβόησα, ϗ εἶπα, Οἴ-
μοι Κύριε, ἐξαλείφεις σὺ τȣ̀ς
καταλοίπȣς τ̃ Ἰσραὴλ, ἐν τῷ
ἐκχέαι σε τ̀ θυμόν σȣ ἐπὶ Ἱε-
ρȣσαλήμ;
9 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ἀδικία
τ̃ οἴκȣ Ἰσραὴλ ϗ Ἰȣ́δα μεμε-
γάλυνται σφόδρα σφόδρα, ὅτι
ἐπλήσθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν,
ϗ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας ϗ
ἀκαθαρσίας, ὅτι εἶπαν, Ἐγ-
κατέλιπε Κύριος τὴν γῆν, ȣ̓κ
ἐφορᾷ ὁ Κύριος.
10 Καὶ ȣ̓ φείσεταί μȣ ὁ
ὀφθαλμὸς, ȣ̓δὲ μὴ ἐλεήσω, τὰς
ὁδȣ̀ς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν
δέδωκα.
11 Καὶ ἰδȣ̀ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυ-
κὼς τ̀ ποδήρη, ϗ ἐζωσμένος τῇ
ζώνῃ τ̀ ὀσφὺν αὐτȣ̃, καὶ ἀπε-
κρίνατο λέγων, Πεποίηκα καθὼς
ἐνετείλω μοι.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ ἴδον, ϗ ἰδȣ̀ ἐπάνω τȣ̃
ςερεώματος τ̃ ὑπὲρ κεφα-
λῆς τ̃ χερȣβὶμ, ὡς λίθος σαπ-
φείρȣ ὁμοίωμα θρόνȣ ἐπ' αὐ-
τῶν.
2 Καὶ εἶπε πρὸς τ̀ ἄνδρα τ̀
ἐνδεδυκότα τ̀ ςολὴν, Εἴσελθε
εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν, τῶν
ὑποκάτω τ̃ χερȣβὶμ, ϗ πλῆ-
σον τὰς δράκας σȣ ἀνθράκων
πυρὸς ἐκ μέσȣ τ̃ χερȣβὶμ, καὶ
διασκόρπισον ἐπὶ τ̀ πόλιν· ϗ
εἰσῆλθεν ἐνώπιον ἐμȣ̃.
3 Καὶ τὰ χερȣβὶμ εἱςήκει
ἐκ δεξιῶν τ̃ οἴκȣ ἐν τῷ εἰσπο-
ρεύεσθαι τ̀ ἄνδρα, ϗ ἡ νεφέλη
ἔπλησε τ̀ αὐλὴν τ̀ ἐσωτέραν.
4 Καὶ ἀπῆρεν ἡ δόξα Κυρίȣ
ἀπὸ τ̃ χερȣβὶμ εἰς τὸ αἴθριον
τ̃ οἴκȣ, ϗ ἔπλησε τὸν οἶκον ἡ
νεφέλη· ϗ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τ̃
φέγγȣς τ̃ δόξης Κυρίȣ.
5 Καὶ φωνὴ τ̃ πτερύγων τῶν
χερȣβὶμ ἠκȣ́ετο ἕως τ̃ αὐλῆς
τ̃ ἐξωτέρας, ὡς φωνὴ Θεȣ̃ σαδ-
δαῒ λαλȣ̃ντος.
6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλ-
λεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐν-

ἐνδεδυκότι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν, λέγων, Λάβε πῦρ ἐκ μέσου τῶν τροχῶν ἐκ μέσου τῶν χερουβὶμ, ϗ εἰσῆλθε ϗ ἔστη ἐχόμενος τῶν τροχῶν.

7 Καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς μέσον τοῦ πυρὸς τοῦ ὄντος εἰς μέσον τῶν χερουβὶμ, ϗ ἔλαβε, ϗ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδυκότος τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν, καὶ ἔλαβε ϗ ἐξῆλθε.

3 Καὶ ἴδον τὰ χερουβὶμ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν.

9 Καὶ ἴδον, ϗ ἰδοὺ τροχοὶ τέσσαρες εἱστήκεισαν ἐχόμενοι τῶν χερουβίμ· τροχὸς εἷς ἐχόμενος χερουβ ἑνός· ϗ ἡ ὄψις τῶν τροχῶν, ὡς ὄψις λίθου ἄνθρακος.

10 Καὶ ὄψις αὐτῶν ὁμοίωμα ἓν τοῖς τέσσαρσιν, ὃν τρόπον ὅταν ᾖ τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ.

11 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, εἰς τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά· ὅτι εἰς ὃν ἂν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἡ μία, ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά.

12 Καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι τροχοῖς.

13 Τοῖς δὲ τροχοῖς τούτοις ἐπεκλήθη Γελγὲλ ἀκούοντός μου.

15 Καὶ τὰ χερουβὶμ ἦσαν τοῦτο τὸ ζῶον ὃ ἴδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ.

16 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ χερουβὶμ, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ, καὶ οὗτοι ἐχόμενοι αὐτῶν· ϗ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς, οὐκ ἐπέστρεφον οἱ τροχοὶ αὐτῶν.

17 Ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ, εἱστήκεισαν· ϗ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ, μετεωρίζοντο μετ᾽ αὐτῶν· διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν.

18 Καὶ ἐξῆλθε δόξα Κυρίου ἀπὸ τοῦ οἴκου, καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὰ χερουβίμ.

19 Καὶ ἀνέλαβον τὰ χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς ἐνώπιον ἐμοῦ· ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὰ, ϗ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου Κυρίου τῆς ἀπέναντι, ϗ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἦν ἐπ᾽ αὐτῶν ὑπεράνω.

20 Τοῦτο τὸ ζῶόν ἐστιν ὃ ἴδον ὑποκάτω Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβὰρ, καὶ ἔγνων ὅτι χερουβίμ ἐστι.

21 Τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἑνὶ, ϗ ὀκτὼ πτέρυγες τῷ ἑνὶ,

ϗ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων
ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐ-
τῶν.
22 Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσ-
ώπων αὐτῶν, ταῦτα τὰ πρόσ-
ωπά ἐστιν ἃ ἴδον ὑποκάτω τῆς
δόξης τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ
ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ αὐτὰ
ἕκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν
ἐπορεύοντο.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἀνέλαβέ με πνεῦμα,
ϗ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύλην
τοῦ οἴκου Κυρίου τὴν κατέναντι, τὴν
βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς· ϗ
ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τῆς πύλης
ὡς εἴκοσι ϗ πέντε ἄνδρες· καὶ
ἴδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἰεχονίαν
τὸν τοῦ Ἔζερ, καὶ Φαλτίαν τὸν τοῦ
Βαναίου, τοὺς ἀφηγουμένους τοῦ
λαοῦ.
2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Υἱὲ ἀνθρώπου, οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ
λογιζόμενοι μάταια ϗ βουλευ-
όμενοι βουλὴν πονηρὰν ἐν τῇ
πόλει ταύτῃ·
3 Οἱ λέγοντες, Οὐχὶ προσ-
φάτως ᾠκοδόμηνται αἱ οἰκίαι;
αὕτη ἐστὶν ὁ λέβης, ἡμεῖς δὲ τὰ
κρέα.
4 Διατοῦτο προφήτευσον ἐπ'
αὐτοὺς, προφήτευσον υἱὲ ἀν-
θρώπου.
5 Καὶ ἔπεσεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦ-
μα Κυρίου, ϗ εἶπε πρὸς μὲ,
Λέγε, Τάδε λέγει Κύριος, Οὕ-
τως εἴπατε οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ
τὰ διαβούλια τοῦ πνεύματος ὑ-
μῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι.
6 Ἐπληθύνατε νεκροὺς ὑμῶν
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ϗ ἐνεπλή-
σατε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τραυμα-
τιῶν.
7 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Τοὺς νεκροὺς ὑμῶν οὓς ἐπα-
τάξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὗτοί
εἰσι τὰ κρέα, αὐτὴ δὲ ὁ λέβης
ἐστὶ, ϗ ὑμᾶς ἐξάξω ἐκ μέσου
αὐτῆς.
8 Ῥομφαίαν φοβεῖσθε, καὶ
ῥομφαίαν ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς, λέ-
γει Κύριος.
9 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ μέσου
αὐτῆς, ϗ παραδώσω ὑμᾶς εἰς
χεῖρας ἀλλοτρίων, ϗ ποιήσω ἐν
ὑμῖν κρίματα.
10 Ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖσθε,
ἐπὶ τῶν ὀρέων τοῦ Ἰσραὴλ κρινῶ
ὑμᾶς, ϗ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ
Κύριος.
13 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προ-
φητεύειν με, ϗ Φαλτίας ὁ τοῦ
Βαναίου ἀπέθανε· ϗ πίπτω ἐπὶ
πρόσωπόν μου, καὶ ἀνεβόησα
φωνῇ μεγάλῃ, ϗ εἶπα, Οἴμοι
οἴμοι Κύριε, εἰς συντέλειαν ποι-
εῖς σὺ τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσ-
ραήλ;
14 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
15 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἀδελφοί
σου ϗ οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλωσίας

στ κ) πᾶς ὁ οἶκος τῦ Ἰσραὴλ
συντετέλεςαι, οἷς εἶπαν αὐτοῖς
οἱ κατοικοῦντες Ἰερουσαλὴμ,
Μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τ Κυρίυ,
ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρονο-
μίαν.

16 Διατῦτο εἰπὸν, Τάδε λέ-
γει Κύριος, Ὅτι ἀπώσομαι
αὐτὺς εἰς τὰ ἔθνη, κ) διασκορ-
πιῶ αὐτὺς εἰς πᾶσαν γῆν, καὶ
ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἁγίασμα
μικρὸν ἐν ταῖς χώραις οὗ ἐὰν
εἰσέλθωσιν ἐκεῖ.

17 Διατῦτο εἰπὸν, Τάδε λέ-
γει Κύριος, Καὶ εἰσδέξομαι
αὐτὺς ἐκ τ ἐθνῶν, καὶ συνάξω
αὐτὺς ἐκ τ χωρῶν οὗ διέσπειρα
αὐτὺς ἐν αὐταῖς· κ) δώσω αὐ-
τοῖς τ γῆν τ Ἰσραήλ.

18 Καὶ εἰσελεύσονται ἐκεῖ,
κ) ἐξαρῦσι πάντα τὰ βδελύγ-
ματα αὐτῆς, καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας αὐτῆς ἐξ αὐτῆς.

19 Καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν
ἑτέραν, κ) πνεῦμα καινὸν δώσω
ἐν αὐτοῖς, κ) ἐκσπάσω τ καρ-
δίαν τ λιθίνην ἐκ τ σαρκὸς
αὐτῶν, κ) δώσω αὐτοῖς καρδίαν
σαρκίνην·

20 Ὅπως ἐν τοῖς προςάγ-
μασί μυ πορεύωνται, καὶ τὰ
δικαιώματά μυ φυλάσσωνται
κ) ποιῶσιν αὐτὰ, κ) ἔσονταί
μοι εἰς λαὸν, κ) ἐγὼ ἔσομαι
αὐτοῖς εἰς Θεόν.

21 Καὶ εἰς τ καρδίαν τ βδε-
λυγμάτων αὐτῶν κ) τ ἀνομιῶν
αὐτῶν, ὡς ἡ καρδία αὐτῶν ἐπο-
ρεύετο, τὰς ὁδὺς αὐτῶν εἰς τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει
Κύριος.

22 Καὶ ἐξῆραν τὰ χερυβὶμ
τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ οἱ
τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν, κ) ἡ
δόξα Θεῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτὰ
ὑπεράνω αὐτῶν.

23 Καὶ ἀνέβη ἡ δόξα Κυρίου
ἐκ μέσης τ πόλεως, κ) ἔςη ἐπὶ
τ ὄρυς ὃ ἦν ἀπέναντι τ πό-
λεως.

24 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα,
κ) ἤγαγέ με εἰς γῆν Χαλδαίων
εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν ὁράσει
ἐν πνεύματι Θεῦ· καὶ ἀνέβην
ἀπὸ τ ὁράσεως ἧς ἴδον.

25 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν
αἰχμαλωσίαν πάντας τὺς λό-
γυς τ Κυρίυ ὓς ἔδειξέ μοι.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίυ
πρός μὲ, λέγων, Υἱὲ ἀν-
θρώπυ, ἐν μέσῳ τ ἀδικιῶν αὐ-
τῶν σὺ κατοικεῖς, οἳ ἔχυσιν
ὀφθαλμὺς τῦ βλέπειν, κ) οὐ
βλέπυσι, κ) ὦτα ἔχυσι τ ἀκύ-
ειν, κ) ὐκ ἀκύυσι, διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐςί.

3 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπυ ποίη-
σον σεαυτῷ σκεύη αἰχμαλω-
σίας ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν, κ)
αἰχμαλωτευθήσῃ ἐκ τ τόπυ
σου εἰς ἕτερον τόπον ἐνώπιον

αὐτῶν, ὅπως ἴδωσι διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐςί.
4 Καὶ ἐξοίσεις τὰ σκεύη σου
σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας
κατ' ὀφθαλμὲς αὐτῶν, καὶ σὺ
ἐξελεύσῃ ἑσπέρας, ὡς ἐκπορεύε-
ται αἰχμάλωτος ἐνώπιον αὐ-
τῶν.
5 Διόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖ-
χον, καὶ διεξελεύσῃ δι' αὐτὲ
6 Ἐνώπιον αὐτῶν· ἐπ' ὤμων
ἀναληφθήσῃ, καὶ κεκρυμμένος
ἐξελεύσῃ, τὸ πρόσωπόν σου
συγκαλύψεις, καὶ ὲ μὴ ἴδῃς τὴν
γῆν, διότι τέρας δέδωκά σε τῷ
οἴκῳ Ἰσραήλ.
7 Καὶ ἐποίησα ὅτως κατὰ
πάντα ὅσα ἐνετείλατό μοι· καὶ
σκεύη ἐξήνεγκα αἰχμαλωσίας
ἡμέρας, καὶ ἑσπέρας διώρυξα
ἐμαυτῷ τὸν τοῖχον, καὶ κεκρυμ-
μένος ἐξῆλθον, ἐπ' ὤμων ἀνε-
λήφθην ἐνώπιον αὐτῶν.
8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε
τοπρωῒ πρός με, λέγων,
9 Υἱὲ ἀνθρώπου, ὲκ εἶπαν
πρὸς σὲ ὁ οἶκος τὸ Ἰσραὴλ,
οἶκος ὁ παραπικραίνων, Τί σὺ
ποιεῖς;
10 Εἰπὸν πρὸς αὐτὲς, Τάδε
λέγει Κύριος Κύριος, Ὁ ἄρχων
καὶ ὁ ἀφηγέμενος ἐν Ἱερεσα-
λὴμ, καὶ παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ,
οἵ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν,
11 Εἰπὸν, Ὅτι ἐγὼ τέρατα
ποιῶ, ὃν τρόπον πεποίηκα, ὅ-
τως ἔςαι αὐτῷ· ἐν μετοικεσίᾳ
καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσον-
ται.
12 Καὶ ὁ ἄρχων ἐν μέσῳ
αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσεται, καὶ
κεκρυμμένος ἐξελεύσεται διὰ τὸ
τοίχε, καὶ διορύξει τὸ ἐξελθεῖν
αὐτὸν δι' αὐτὲ, τὸ πρόσωπον
αὐτὲ συγκαλύψει, ὅπως μὴ
ὁραθῇ ὀφθαλμῷ, καὶ αὐτὸς τὴν
γῆν ὲκ ὄψεται.
13 Καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν
με ἐπ' αὐτὸν, καὶ συλληφθήσε-
ται ἐν τῇ περιοχῇ με, καὶ ἄξω
αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν
Χαλδαίων, καὶ αὐτὴν ὲκ ὄψε-
ται, καὶ ἐκεῖ τελευτήσει.
14 Καὶ πάντας τὲς κύκλῳ
αὐτὲ τὲς βοηθὲς αὐτὲ, καὶ
πάντας τοὺς ἀντιλαμβανο-
μένες αὐτὲ διασπερῶ εἰς πάντα
ἄνεμον, καὶ ῥομφαίαν ἐκκενώσω
ὀπίσω αὐτῶν.
15 Καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ
Κύριος, ἐν τῷ διασκορπίσαι
με αὐτὲς ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ δι-
ασπερῶ αὐτὲς ἐν ταῖς χώραις.
16 Καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐ-
τῶν ἄνδρας ἀριθμῷ ἐκ ῥομ-
φαίας, καὶ ἐκ λιμὲ, καὶ ἐκ θα-
νάτου, ὅπως ἐκδιηγῶνται πά-
σας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ὲ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ, καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.
17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε
πρός με, λέγων,

18 Υἱὲ ἀνθρώπε, τ̃ ἄρτον σε
μετὰ ὀδύνης φάγεσαι, ϰ̀ τὸ ὕ-
δωρ μετὰ βασάνου ϰ̀ θλίψεως
πίεσαι.

19 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τ̃ λαὸν τ̃
γῆς, Τάδε λέγει Κύριος τοῖς
κατοικεσιν Ἱερεσαλὴμ ἐπὶ τῆς
γῆς τ̃ Ἰσραὴλ, Τὲς ἄρτες αὐ-
τῶν μετὰ ἐνδείας φάγονται, ϰ̀
τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμε
πίονται, ὅπως ἀφανισθῆ ἡ γῆ
σὺν πληρώματι αὐτῆς, ἐν ἀσε-
βείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικεν-
τες ἐν αὐτῇ.

20 Καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ
κατοικέμεναι ἐξερημωθήσονται,
ϰ̀ ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν ἔςαι, ϰ̀
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

21 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε
πρὸς μὲ, λέγων,

22 Υἱὲ ἀνθρώπε, τίς ἡ πα-
ραβολὴ ὑμῖν ἐπὶ τ̃ γῆς τ̃ Ἰσ-
ραὴλ, λέγοντες, Μακραὶ αἱ
ἡμέραι, ἀπόλωλεν ὅρασις;

23 Διατετο εἰπὸν πρὸς αὐ-
τὲς, Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ
ἀποςρέψω τ̃ παραβολὴν ταύ-
την, καὶ ἐκέτι μὴ εἴπωσι τὴν
παραβολὴν ταύτην οἶκος τ̃ Ἰσ-
ραὴλ, ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐ-
τὲς, Ἠγγίκασιν αἱ ἡμέραι, ϰ̀
λόγος πάσης ὁράσεως.

24 Ὅτι ἐκ ἔςαι ἔτι πᾶσα
ὅρασις ψευδὴς, ϰ̀ μαντευόμενος
τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τ̃ υἱῶν
Ἰσραήλ.

25 Διότι ἐγὼ Κύριος λαλήσω
τὲς λόγες με, λαλήσω ϰ̀ ποι-
ήσω, ϰ̀ οὐ μὴ μηκύνω ἔτι· ὅτι
ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἶκος ὁ
παραπικραίνων, λαλήσω λόγον
ϰ̀ ποιήσω, λέγει Κύριος.

26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε
πρὸς μὲ, λέγων,

27 Υἱὲ ἀνθρώπε, ἰδὲ ὁ οἶκος
Ἰσραὴλ ὁ παραπικραίνων, λέ-
γοντες λέγουσιν, Ἡ ὅρασις ἣν
ἔτος ὁρᾷ, εἰς ἡμέρας πολλὰς,
ϰ̀ εἰς καιρὲς μακρὲς ἔτος προ-
φητεύει.

28 Διατετο εἰπὸν πρὸς αὐ-
τὲς, Τάδε λέγει Κύριος, ἐ μὴ
μηκύνωσιν ἐκέτι πάντες οἱ λό-
γοι με, ἓς ἂν λαλήσω· λα-
λήσω ϰ̀ ποιήσω, λέγει Κύ-
ριος.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίε
πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπε, προφήτευσον
ἐπὶ τὲς προφήτας τ̃ Ἰσραὴλ,
ϰ̀ προφητεύσεις, ϰ̀ ἐρεῖς πρὸς
αὐτὲς, Ἀκέσατε λόγον Κυ-
ρίε·

3 Τάδε λέγει Κύριος, Οὐαὶ
τοῖς προφητεύεσιν ἀπὸ καρδίας
αὐτῶν, ϰ̀ τὸ καθόλε μὴ βλέ-
πεσιν.

4 Ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρή-
μοις οἱ προφῆταί σε Ἰσραήλ·

5 Οὐκ ἔςησαν ἐν ςερεώματι·
ϰ̀ συνήγαγον ποίμνια ἐπὶ τὸν

οἶκον τȣ̃ Ἰσραὴλ· ȣ̓κ ἀνέϛησαν
οἱ λέγοντες, Ἐν ἡμέρᾳ Κυρίȣ,
6 Βλέποντες ψευδῆ, μαντευό-
μενοι μάταια, οἱ λέγοντες,
Λέγει Κύριος, καὶ Κύριος ȣ̓κ
ἀπέϛαλκεν αὐτȣ̀ς, ϗ ἤρξαντο
τȣ̃ ἀναϛῆσαι λόγον.
7 Οὐχὶ ὅρασιν ψευδῆ ἑωρά-
κατε; καὶ μαντείας ματαίας
εἰρήκατε;
8 Καὶ διατȣ̃το εἰπὸν, Τάδε
λέγει Κύριος, Ἀνθ᾽ ὧν οἱ λό-
γοι ὑμῶν ψευδεῖς, καὶ αἱ μαν-
τεῖαι ὑμῶν μάταιαι, διατȣ̃το
ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐφ᾽ ὑμᾶς, λέγει Κύ-
ριος.
9 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου
ἐπὶ τȣ̀ς προφήτας τȣ̀ς ὁρῶντας
ψευδῆ, ϗ τȣ̀ς ἀποφθεγγομένȣς
μάταια· ἐν παιδείᾳ τȣ̃ λαȣ̃ μȣ
ȣ̓κ ἔσονται, ȣ̓δὲ ἐν γραφῇ οἴ-
κȣ Ἰσραὴλ ȣ̓ γραφήσονται, ϗ
εἰς τὴν γῆν τȣ̃ Ἰσραὴλ ȣ̓κ εἰσε-
λεύσονται, ϗ γνώσονται, διότι
ἐγὼ Κύριος·
10 Ἀνθ᾽ ὧν ἐπλάνησαν τὸν
λαόν μȣ, λέγοντες, Εἰρήνη, ϗ
ȣ̓κ ἔϛιν εἰρήνη· καὶ ȣ̓τος οἰκο-
δομεῖ τοῖχον, ϗ αὐτοὶ ἀλεί-
φȣσιν αὐτὸν, πεσεῖται.
11 Εἰπὸν πρὸς τȣ̀ς ἀλείφον-
τας, Πεσεῖται, ϗ ἔϛαι ὑετὸς
κατακλύζων, ϗ δώσω λίθους
πετροβόλȣς εἰς τȣ̀ς ἐνδέσμους
αὐτῶν, ϗ πεσȣ̃νται, ϗ πνεῦμα
ἐξαῖρον, ϗ ῥαγήσεται.
12 Καὶ ἰδȣ̀ πέπτωκεν ὁ τοῖ-
χος, ϗ ȣ̓κ ἐρȣ̃σι πρὸς ὑμᾶς,
Πȣ̃ ἔϛιν ἡ ἀλοιφὴ ὑμῶν ἣν ἠ-
λείψατε;
13 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύ-
ριος, Καὶ ῥήξω πνοὴν ἐξαίρου-
σαν μετὰ θυμȣ̃, ϗ ὑετὸς κα-
τακλύζων ἐν ὀργῇ μȣ ἔϛαι· ϗ
τȣ̀ς λίθȣς τȣ̀ς πετροβόλȣς ἐν
θυμῷ ἐπάξω εἰς συντέλειαν.
14 Καὶ κατασκάψω τὸν τοῖ-
χον ὃν ἠλείψατε, ϗ πεσεῖται·
ϗ θήσω αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ϗ
ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια
αὐτȣ̃, ϗ πεσεῖται, ϗ συντελ-
εσθήσεσθε μετ᾽ ἐλέγχων, καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύ-
ριος.
15 Καὶ συντελέσω τὸν θυμόν
μȣ ἐπὶ τὸν τοῖχον, καὶ ἐπὶ τȣ̀ς
ἀλείφοντας αὐτὸν, πεσεῖται· ϗ
εἶπα πρὸς ὑμᾶς, Οὐκ ἔϛιν ὁ
τοῖχος, ȣ̓δὲ οἱ ἀλείφοντες αὐ-
τὸν,
16 Προφῆται τȣ̃ Ἰσραὴλ, οἱ
προφητεύοντες ἐπὶ Ἱερȣσαλὴμ,
ϗ οἱ ὁρῶντες αὐτῇ εἰρήνην, καὶ
ȣ̓κ ἔϛιν εἰρήνη, λέγει Κύριος.
17 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπȣ, ϛή-
ρισον τὸ πρόσωπόν σȣ ἐπὶ τὰς
θυγατέρας τȣ̃ λαȣ̃ σου, τὰς
προφητευȣ́σας ἀπὸ καρδίας αὐ-
τῶν, ϗ προφήτευσον ἐπ᾽ αὐ-
τὰς,
18 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει
Κύριος, Οὐαὶ ταῖς συῤῥαπτȣ́-

σαις προσκεφάλαια ὑπὸ πάν-
τα ἀγκῶνα χειρὸς, κ̀ ποιέσαις
ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν
πάσης ἡλικίας, τ̃ διαςρέφειν
ψυχάς· αἱ ψυχαὶ διεςράφη-
σαν τ̃ λαῦ μυ· κ̀ ψυχὰς πε-
ριεποιῦντο.
19 Καὶ ἐβεβήλυν με πρὸς τ̃
λαόν μυ, ἕνεκεν δρακὸς κριθῶν,
κ̀ ἕνεκεν κλασμάτων ἄρτων, τ̃
ἀποκτεῖναι ψυχὰς ἃς ὐκ ἔδει
ἀποθανεῖν, κ̀ τ̃ περιποιήσασθαι
ψυχὰς ἃς ὐκ ἔδει ζῆσαι, ἐν τῷ
ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς λαῷ εἰσα-
κύοντι μάταια ἀποφθέγματα.
20 Διατῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος Κύριος, Ἰδὺ ἐγὼ ἐπὶ τὰ
προσκεφάλαια ὑμῶν, ἐφ' ἃ ὑ-
μεῖς ἐκεῖ συςρέφετε ψυχάς· κ̀
διαῤῥήξω αὐτὰ ἀπὸ τ̃ βραχιό-
νων ὑμῶν, κ̀ ἐξαποςελῶ τὰς
ψυχὰς ἃς ὑμεῖς ἐκςρέφετε τὰς
ψυχὰς αὐτῶν εἰς διασκορπισ-
μόν.
21 Καὶ διαῤῥήξω τὰ ἐπιβό-
λαια ὑμῶν, κ̀ ῥύσομαι τ̃ λαόν
μυ ἐκ χειρὸς ὑμῶν, κ̀ ὐκέτι
ἔσονται ἐν χερσὶν ὑμῶν εἰς
συςροφήν· κ̀ ἐπιγνώσεσθε δι-
ότι ἐγὼ Κύριος.
22 Ἀνθ' ὧν διεςρέφετε καρ-
δίαν δικαίυ, κ̀ ἐγὼ ὐ διέςρεφον
αὐτὸν, κ̀ τ̃ κατισχῦσαι χεῖρας
ἀνόμου τὸ καθόλου μὴ ἀπο-
ςρέψαι ἀπὸ τ̃ ὁδῦ αὐτῦ τ̃ πο-
νηρᾶς, κ̀ ζῆσαι αὐτόν·
23 Διατῦτο ψευδῆ ὐ μὴ ἴδη-
τε, κ̀ μαντείας ὐ μὴ μαντεύ-
σησθε ἔτι· κ̀ ῥύσομαι τ̃ λαόν
μυ ἐκ χειρὸς ὑμῶν, κ̀ γνώ-
σεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ ἦλθον πρὸς μὲ ἐκ τ̃
πρεσβυτέρων ἄνδρες τ̃ λαῦ
Ἰσραὴλ, καὶ ἐκάθισαν πρὸ
προσώπυ μυ.
2 Καὶ ἐγένετο πρὸς μὲ λόγος
Κυρίυ, λέγων,
3 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἄνδρες
ὗτοι ἔθεντο τὰ διανοήματα
αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν,
καὶ τ̃ κόλασιν τ̃ ἀδικιῶν αὐτῶν
ἔθηκαν πρὸ προσώπυ αὐτῶν· εἰ
ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ αὐτοῖς;
4 Διατῦτο λάλησον αὐτοῖς,
κ̀ ἐρεῖς πρὸς αὐτὺς, Τάδε λέ-
γει Κύριος, Ἄνθρωπος ἄνθρω-
πος ἐκ τῦ οἴκυ Ἰσραὴλ, ὃς ἂν
θῇ τὰ διανοήματα αὐτῦ ἐπὶ τ̃
καρδίαν αὐτῦ, καὶ τ̃ κόλασιν τ̃
ἀδικίας αὐτῦ τάξῃ πρὸ προσ-
ώπυ αὐτῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν
προφήτην, ἐγὼ Κύριος ἀποκρι-
θήσομαι αὐτῷ ἐν οἷς ἐνέχεται
ἡ διάνοια αὐτῦ,
5 Ὅπως πλαγιάσῃ τὸν οἶκον
τῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὰς καρδίας
αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένας
ἀπ' ἐμῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν
αὐτῶν.
6 Διατῦτο εἰπὸν εἰς τ̃ οἶκον
τ̃ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος

Κύριος. Ἐπιστράφητε ϗ ἀπο-
στρέψατε ἀπὸ τ̃ ἐπιτηδευμάτων
ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πασῶν τ̃ ἀσε-
βειῶν ὑμῶν, ϗ ἐπιστρέψατε τὰ
πρόσωπα ὑμῶν.
7 Διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος
ἐκ τ̃ οἴκȣ Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ τῶν
προσηλύτων τ̃ προσηλυτευόντων
ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὃς ἂν ἀπαλ-
λοτριωθῇ ἀπ' ἐμȣ̃, ϗ θῆται
τὰ ἐνθυμήματα αὐτȣ̃ ἐπὶ τὴν
καρδίαν αὐτȣ̃, ϗ τ̃ κόλασιν τ̃
ἀδικίας αὐτȣ̃ τάξῃ πρὸ προσ-
ώπȣ αὐτȣ̃, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν
προφήτην τȣ̃ ἐπερωτῆσαι αὐτὸν
ἐν ἐμοὶ, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθή-
σομαι αὐτῷ, ἐν ᾧ ἐνέχεται ἐν
αὐτῷ.
8 Καὶ στηριῶ τὸ πρόσωπόν
μȣ ἐπὶ τ̃ ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ϗ
θήσομαι αὐτὸν εἰς ἔρημον ϗ εἰς
ἀφανισμὸν, ϗ ἐξαρῶ αὐτὸν ἐκ
μέσȣ τ̃ λαȣ̃ μȣ, ϗ ἐπιγνώ-
σεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.
9 Καὶ ὁ προφήτης ἐὰν πλα-
νήσῃ ϗ λαλήσῃ, ἐγὼ Κύριος
πεπλάνηκα τ̃ προφήτην ἐκεῖ-
νον, ϗ ἐκτενῶ τ̃ χεῖρά μȣ ἐπ'
αὐτὸν, ϗ ἀφανιῶ αὐτὸν ἐκ μέ-
σȣ τ̃ λαȣ̃ μȣ Ἰσραήλ.
10 Καὶ λήψονται τ̃ ἀδικίαν
αὐτῶν, κατὰ τὸ ἀδίκημα τȣ̃
ἐπερωτῶντος, ϗ κατὰ τὸ ἀδί-
κημα ὁμοίως τῷ προφήτῃ ἔσαι·
11 Ὅπως μὴ πλανᾶται ἔτι
ὁ οἶκος τ̃ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμȣ̃, ϗ
ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν πᾶσι
τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν· ϗ
ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, ϗ ἐγὼ
ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, λέγει
Κύριος.
12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρὸς μὲ, λέγων,
13 Υἱὲ ἀνθρώπȣ, γῆ ἣ ἐὰν
ἁμάρτῃ μοι τȣ̃ παραπεσεῖν
παράπτωμα, ϗ ἐκτενῶ τ̃ χεῖρά
μȣ ἐπ' αὐτὴν, ϗ συντρίψω αὐ-
τῆς στήριγμα ἄρτȣ, ϗ ἐξαπο-
στελῶ ἐπ' αὐτὴν λιμὸν, ϗ ἐξαρῶ
ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον ϗ κτήνη.
14 Καὶ ἐὰν ὦσιν οἱ τρεῖς
ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς,
Νῶε ϗ Δανιὴλ ϗ Ἰὼβ, αὐτοὶ
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθή-
σονται, λέγει Κύριος.
15 Ἐὰν ϗ θηρία πονηρὰ
ἐπάγω ἐπὶ τ̃ γῆν, ϗ τιμωρή-
σομαι αὐτὴν, ϗ ἔσαι εἰς ἀφα-
νισμὸν, ȣ̓κ ἔσαι ὁ διοδεύων ἀπὸ
προσώπȣ τ̃ θηρίων,
16 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες ȣ̃τοι
ἐν μέσῳ αὐτῆς ὦσι, Ζῶ ἐγὼ,
λέγει Κύριος, εἰ υἱοὶ ἢ θυγα-
τέρες σωθήσονται, ἀλλ' ἢ αὐ-
τοὶ μόνοι σωθήσονται, ἡ δὲ γῆ
ἔσαι εἰς ὄλεθρον.
17 Ἢ ϗ ῥομφαίαν ἐὰν ἐπά-
γω ἐπὶ τ̃ γῆν ἐκείνην, ϗ εἴπω,
Ῥομφαία διελθάτω διὰ τ̃ γῆς,
ϗ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῶν ἄνθρωπον ϗ
κτῆνος,
18 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες ȣ̃τοι

ἐν μέσῳ αὐτῆς, Ζῶ ἐγὼ, λέγει
Κύριος, οὐ μὴ ῥύσονται υἱὲς
ὐδὲ θυγατέρας, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ
μόνοι σωθήσονται.
19 Ἢ καὶ θάνατον ἐπαπο-
στέλλω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ
ἐκχεῶ τὸν θυμόν με ἐπ' αὐτὴν
ἐν αἵματι τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ
αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος,
20 Καὶ Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ
Ἰὼβ ἐν μέσῳ αὐτῆς, Ζῶ ἐγὼ,
λέγει Κύριος, ἐὰν υἱοὶ ἢ θυ-
γατέρες ὑπολειφθῶσιν, αὐτοὶ
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ· αὐτῶν ῥύ-
σονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.
21 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐὰν
δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις
με τὰς πονηρὰς, ῥομφαίαν, καὶ
λιμὸν, καὶ θηρία πονηρὰ, καὶ
θάνατον ἐξαποστείλω ἐπὶ Ἱερε-
σαλὴμ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ αὐ-
τῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος,
22 Καὶ ἰδὲ ὑπολελειμμένοι
ἐν αὐτῇ, οἱ ἀνασεσωσμένοι αὐ-
τῆς, οἳ ἐξάγεσιν ἐξ αὐτῆς υἱὲς
καὶ θυγατέρας, ἰδὲ ἐκπορεύονται
πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὄψεσθε τὰς
ὁδὲς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα
αὐτῶν, καὶ μεταμεληθήσεσθε
ἐπὶ τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ
Ἱερεσαλὴμ, πάντα τὰ κακὰ
ἃ ἐπήγαγον ἐπ' αὐτήν.
23 Καὶ παρακαλέσεσιν ὑ-
μᾶς, διότι ὄψεσθε τὰς ὁδὲς
αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐ-
τῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι οὐ
μάτην πεποίηκα πάντα ὅσα
ἐποίησα ἐν αὐτῇ, λέγει Κύ-
ριος.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπε, τί ἂν
γένοιτο τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐκ
πάντων τῶν ξύλων τῶν κλημάτων
τῶν ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τε δρυ-
με;
3 Εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς ξύ-
λον τε ποιῆσαι εἰς ἐργασίαν;
εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς πάσσα-
λον τοῦ κρεμάσαι ἐπ' αὐτὸν πᾶν
σκεῦος;
4 Πάρεξ ὃ πυρὶ δέδοται εἰς
ἀνάλωσιν, τὴν κατ' ἐνιαυτὸν
κάθαρσιν ἀπ' αὐτῆς ἀναλίσκει
τὸ πῦρ, καὶ ἐκλείπει εἰς τέλος·
μὴ χρήσιμον ἔσαι εἰς ἐργασί-
αν;
5 Οὐδὲ ἔτι αὐτε ὄντος ὁλο-
κλήρε ἐκ ἔσαι εἰς ἐργασίαν·
μὴ ὅτι ἐὰν καὶ πῦρ αὐτὸ ανα-
λώσῃ εἰς τέλος, εἰ ἔτι ἔσαι εἰς
ἐργασίαν;
6 Διὰ τετο εἰπὸν, Τάδε λέ-
γει Κύριος, Ὃν τρόπον τὸ ξύ-
λον τῆς ἀμπέλε ἐν τοῖς ξύλοις τε
δρυμε ὃ δέδωκα αὐτὸ πυρὶ εἰς
ἀνάλωσιν, ἕτως δέδωκα τὲς
κατοικεντας Ἱερεσαλήμ.
7 Καὶ δώσω τὸ πρόσωπόν
με ἐπ' αὐτές· ἐκ τε πυρὸς ἐξε-
λεύσονται, καὶ πῦρ αὐτὲς κατα-

φάγεται, καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐν τῷ στηρίσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς.

8 Καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφανισμὸν, ἀνθ' ὧν παρέπεσον παραπτώματι, λέγει Κύριος.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, διαμάρτυραι τῇ Ἱερουσαλὴμ τὰς ἀνομίας αὐτῆς,

3 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος τῇ Ἱερουσαλὴμ, Ἡ ῥίζα σου καὶ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς Χαναάν· ὁ πατήρ σου Ἀμορῥαῖος, καὶ ἡ μήτηρ σου Χετταία.

4 Καὶ ἡ γένεσίς σου ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐτέχθης, οὐκ ἔδησας τοὺς μαστούς σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐκ ἐλούσθης, οὐδὲ ἁλὶ ἡλίσθης, καὶ ἐν σπαργάνοις οὐκ ἐσπαργανώθης,

5 Οὐδὲ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ σοὶ, τοῦ ποιῆσαί σοι ἓν ἐκ πάντων τούτων, τοῦ παθεῖν τι ἐπὶ σοί· καὶ ἀπεῤῥίφης ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου τῇ σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐτέχθης.

6 Καὶ διῆλθον ἐπὶ σὲ, καὶ ἴδον σε πεφυρμένην ἐν τῷ αἵματί σου· καὶ εἶπά σοι, Ἐκ τοῦ αἵματός σου ζωὴ,

7 Πληθύνου, καθὼς ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἀγροῦ δέδωκά σε· καὶ ἐπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης, καὶ εἰσῆλθες εἰς πόλεις πόλεων· οἱ μαστοί σου ἀνωρθώθησαν, καὶ ἡ θρίξ σου ἀνέτειλε· σὺ δὲ ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα.

8 Καὶ διῆλθον διὰ σοῦ, καὶ ἴδον σε· καὶ ἰδοὺ καιρός σου, καὶ καιρὸς καταλυόντων· καὶ διεπέτασα τὰς πτέρυγάς μου ἐπὶ σὲ, καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην σου, καὶ ὤμοσά σοι· καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ, λέγει Κύριος· καὶ ἐγένου μοι,

9 Καὶ ἔλουσά σε ἐν ὕδατι, καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ.

10 Καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλα, καὶ ὑπέδυσά σε ὑάκινθον· καὶ ἔζωσά σε βύσσῳ, καὶ περιέβαλόν σε τριχαπτῷ.

11 Καὶ ἐκόσμησά σε κόσμῳ, καὶ περιέθηκα ψέλλια περὶ τὰς χεῖράς σου, καὶ κάθεμα περὶ τὸν τράχηλόν σου·

12 Καὶ ἔδωκα ἐνώτιον περὶ τὸν μυκτῆρά σου καὶ τροχίσκους ἐπὶ τὰ ὦτά σου, καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου.

13 Καὶ ἐκοσμήθης χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ, καὶ τὰ περιβόλαιά σου βύσσινα, καὶ τριχαπτὰ, καὶ ποικίλα, σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἔφαγες, καὶ ἐγένου καλὴ σφόδρα.

14 Καὶ ἐξῆλθέ σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῷ κάλλει σου,

διότι συντετελεσμένον ἦν ἐν εὐ-
πρεπείᾳ ἐν τῇ ὡραιότητι ᾗ ἔ-
ταξα ἐπὶ σὲ, λέγει Κύριος.
15 Καὶ ἐπεποίθεις ἐν τῷ κάλ-
λει σȣ, καὶ ἐπόρνευσας ἐπὶ τῷ
ὀνόματί σȣ, καὶ ἐξέχεας τὴν
πορνείαν σου ἐπὶ πάντα πάρ-
οδον·
16 Καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων
σȣ, κὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἴδωλα
ῥαπτὰ, κὶ ἐξεπόρνευσας ἐπ' αὐ-
τὰ, κὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃς ȣ̓δὲ μὴ
γένηται.
17 Καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς
καυχήσεώς σȣ ἐκ τȣ̃ χρυσίȣ
μȣ κὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίȣ μȣ, ἐξ ὧν
ἔδωκά σοι, κὶ ἐποίησας σεαυτῇ
εἰκόνας ἀρσενικὰς, κὶ ἐξεπόρ-
νευσας ἐν αὐταῖς.
18 Καὶ ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν
τὸν ποικίλον σȣ, κὶ περιέβαλες
αὐτὰς, κὶ τὸ ἔλαιόν μȣ καὶ τὸ
θυμίαμά μȣ ἔθηκας πρὸ προσ-
ώπȣ αὐτῶν.
19 Καὶ τȣ̀ς ἄρτȣς μȣ ȣ̔̀ς
ἔδωκά σοι, σεμίδαλιν κὶ ἔλαιον
κὶ μέλι ἐψώμισά σε, κὶ ἔθηκας
αὐτὰ πρὸ προσώπȣ αὐτῶν εἰς
ὀσμὴν εὐωδίας· κὶ ἐγένετο, λέ-
γει Κύριος,
20 Καὶ ἔλαβες τȣ̀ς υἱȣ̀ς σου
κὶ τὰς θυγατέρας σȣ ἃς ἐγέν-
νησας, καὶ ἔθυσας αὐτοῖς εἰς
ἀνάλωσιν· ὡς μικρὰ ἐξεπόρ-
νευσας.
21 Καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα
σȣ, κὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀπο-
τροπιάζεσθαί σε αὐτὰ αὐτοῖς.
22 Τȣ̃το παρὰ πᾶσαν τὴν
πορνείαν σȣ, κὶ ȣ̓κ ἐμνήσθης
τῆς νηπιότητός σȣ, ὅτε ἦσθα
γυμνὴ καὶ ἀσχημονȣ̃σα, πε-
φυρμένη ἐν τῷ αἵματί σȣ ἔζη-
σας.
23 Καὶ ἐγένετο μετὰ πάσας
τὰς κακίας σȣ, λέγει Κύριος,
24 Καὶ ᾠκοδόμησας σεαυτῇ
οἴκημα πορνικὸν, κὶ ἐποίησας
σεαυτῇ ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλα-
τείᾳ,
25 Καὶ ἐπ' ἀρχῆς πάσης
ὁδȣ̃ ᾠκοδόμησας τὰ πορνεῖά
σου, καὶ ἐλυμήνω τὸ κάλλος
σȣ, κὶ διήγαγες τὰ σκέλη σου
παντὶ παρόδῳ, κὶ ἐπλήθυνας
τὴν πορνείαν σȣ,
26 Καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τȣ̀ς
υἱȣ̀ς Αἰγύπτȣ τȣ̀ς ὁμορȣ̃ντάς
σοι τȣ̀ς μεγαλοσάρκους, καὶ
πολλαχῶς ἐξεπόρνευσας τοῦ
παροργίσαι με,
27 Ἐὰν δὲ ἐκτείνω τὴν χεῖρά
μȣ ἐπὶ σὲ, κὶ ἐξαρῶ τὰ νόμι-
μά σȣ, κὶ παραδώσω εἰς ψυ-
χὰς μισȣ́ντων σε, θυγατέρας
ἀλλοφύλων τὰς ἐκκλινȣ́σας σε
ἐκ τῆς ὁδȣ̃ σȣ ἧς ἠσέβησας.
28 Καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τὰς
θυγατέρας Ἀσσȣ̀ρ, κὶ ȣ̓δ' οὕ-
τως ἐνεπλήσθης, κὶ ἐξεπόρνευ-
σας κὶ ȣ̓κ ἐνεπίπλω.
29 Καὶ ἐπλήθυνας τὰς δια-

θῆκας σου πρὸς γῆν Χαλδαίων, καὶ οὐδὲ ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης.
30 Τί διαθῶ τὴν θυγατέρα σου, λέγει Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί σε πάντα ταῦτα ἔργα γυναικὸς πόρνης; καὶ ἐξεπόρνευσας τρισσῶς ἐν ταῖς θυγατράσι σου·
31 Τὸ πορνεῖον ᾠκοδόμησας ἐν πάσῃ ἀρχῇ ὁδοῦ, καὶ τὴν βάσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ πλατείᾳ· καὶ ἐγένου ὡς πόρνη συνάγουσα μισθώματα.
32 Ἡ γυνὴ ἡ μοιχωμένη ὁμοία σοι, παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώματα,
33 Πᾶσι τοῖς ἐκπορνεύσασιν αὐτὴν προσεδίδου μισθώματα· καὶ σὺ δέδωκας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς σου, καὶ ἐφόρτιζες αὐτοὺς τοῦ ἔρχεσθαι πρὸς σὲ κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου.
34 Καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ πορνείᾳ σου, καὶ μετὰ σοῦ πεπορνεύκασιν, ἐν τῷ προσδιδόναι σε μισθώματα, καὶ σοὶ μισθώματα οὐκ ἐδόθη, καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένα.
35 Διὰ τοῦτο πόρνη ἄκουε λόγον Κυρίου.
36 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκόν σου, καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη σου ἐν τῇ πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἐραστάς σου, καὶ εἰς πάντα τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου, καὶ ἐν τοῖς αἵμασι τῶν τέκνων σου ὧν ἔδωκας αὐτοῖς·
37 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισυνάγω πάντας τοὺς ἐραστάς σου ἐν οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς, καὶ πάντας οὓς ἠγάπησας, σὺν πᾶσιν οἷς ἐμίσεις, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν, καὶ ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου πρὸς αὐτοὺς, καὶ ὄψονται πᾶσαν τὴν αἰσχύνην σου,
38 Καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδικήσει μοιχαλίδος, καὶ θήσω σε ἐν αἵματι θυμοῦ καὶ ζήλου.
39 Καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ κατασκάψουσι τὸ πορνεῖόν σου, καὶ καθελοῦσι τὴν βάσιν σου, καὶ ἐκδύσουσί σε τὰ ἱμάτιά σου, καὶ λήψονται τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου· καὶ ἀφήσουσί σε γυμνὴν, καὶ ἀσχημονοῦσαν.
40 Καὶ ἄξουσιν ἐπὶ σὲ ὄχλους, καὶ λιθοβολήσουσί σε ἐν λίθοις, καὶ κατασφάξουσί σε ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν.
41 Καὶ ἐμπρήσουσι τοὺς οἴκους σου πυρὶ, καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον γυναικῶν πολλῶν· καὶ ἀποστρέψω σε ἐκ πορνείας, καὶ μισθώματα οὐ μὴ δώσω οὐκέτι.
42 Καὶ ἐπαφήσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ σὲ, καὶ ἐξαρθήσεται ὁ ζῆλός μου ἐκ σοῦ· καὶ ἀνα-

παύσομαι, ϗ οὐ μὴ μεριμνήσω ἐκέτι.

43 Ἀνθ᾽ ὧν ἐκ ἐμνήσθης τ̃ νηπιότητός σε, ϗ ἐλύπεις με ἐν πᾶσι τέτοις· ϗ ἰδὲ ἐγὼ τὰς ὁδὲς σε εἰς κεφαλήν σε δέδωκα, λέγει Κύριος· ϗ ἔτως ἐποίησας τ̃ ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις σε.

44 Ταῦτά ἐςι πάντα ὅσα εἶπαν κατὰ σε̃ ἐν παραβολῇ, λέγοντες, Καθὼς ἡ μήτηρ,

45 Καὶ ἡ θυγάτηρ τ̃ μητρός σε· σὺ εἶ ἡ ἀπωσαμένη τὸν ἄνδρα αὐτῆς ϗ τὰ τέκνα αὐτῆς, ϗ ἀδελφαὶ τ̃ ἀδελφῶν σου αἱ ἀπωσάμεναι τὲς ἄνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· ἡ μήτηρ ὑμῶν Χετταία, ϗ ὁ πατὴρ Ἀμορραῖος.

46 Ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα Σαμάρεια, αὐτὴ ϗ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ἡ κατοικε̃σα ἐξ εὐωνύμων σε· ϗ ἡ ἀδελφή σε ἡ νεωτέρα σε, ἡ κατοικε̃σα ἐκ δεξιῶν σε, Σόδομα ϗ αἱ θυγατέρες αὐτῆς.

47 Καὶ ἐδ᾽ ὡς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης, ἐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας παρὰ μικρὸν, καὶ ὑπέρκεισαι αὐτὰς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σε.

48 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, εἰ πεποίηκε Σόδομα αὕτη ϗ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐποίησας σὺ ϗ αἱ θυγατέρες σε.

49 Πλὴν τε̃το τὸ ἀνόμημα Σοδόμων τ̃ ἀδελφῆς σε, ὑπερηφανία, ἐν πλησμονῇ ἄρτων ϗ ἐν εὐθηνίᾳ ἐσπατάλων αὕτη ϗ αἱ θυγατέρες αὐτῆς· τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτῇ ϗ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς, ϗ χεῖρα πτωχε̃ καὶ πένητος ἐκ ἀντελαμβάνοντο.

50 Καὶ ἐμεγαλαύχεν, καὶ ἐποίησαν ἀνομήματα ἐνώπιον ἐμε̃· καὶ ἐξῆρα αὐτὰς καθὼς ἴδον.

51 Καὶ Σαμάρεια κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν ἁμαρτιῶν σε ἐχ ἥμαρτε· καὶ ἐπλήθυνας τὰς ἀνομίας σε ὑπὲρ αὐτὰς, καὶ ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφάς σε ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις σε αἷς ἐποίησας.

52 Καὶ σὺ κόμισαι βάσανόν σε, ἐν ᾗ ἔφθειρας τὰς ἀδελφάς σε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σε αἷς ἠνόμησας ὑπὲρ αὐτὰς, ϗ ἐδικαίωσας αὐτὰς ὑπὲρ σεαυτήν· ϗ σὺ αἰσχύνθητι, ϗ λάβε τὴν ἀτιμίαν σε ἐν τῷ δικαιῶσαί σε τὰς ἀδελφάς σε.

53 Καὶ ἀποςρέψω τὰς ἀποςροφὰς αὐτῶν, τὴν ἀποςροφὴν Σοδόμων ϗ τ̃ θυγατέρων αὐτῆς· ϗ ἀποςρέψω τ̃ ἀποςροφὴν Σαμαρείας ϗ τ̃ θυγατέρων αὐτῆς· ϗ ἀποςρέψω τ̃ ἀποςροφήν σε ἐν μέσῳ αὐτῶν·

54 Ὅπως κομίσῃ τ̃ βάσανόν

σου, ϗ ἀτιμωθήσῃ ἐκ πάντων
ὧν ἐποίησας ἐν τῷ παροργίσαι
με.
55 Καὶ ἡ ἀδελφή σου Σόδομα
ϗ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀπο-
καταςαθήσονται καθὼς ἦσαν
ἀπ᾽ ἀρχῆς· ϗ σὺ ϗ αἱ θυγα-
τέρες σου ἀποκαταςαθήσεσθε
καθὼς ἀπ᾽ ἀρχῆς ἦτε.
56 Καὶ εἰ μὴ ἦν Σόδομα ἡ
ἀδελφή σου εἰς ἀκοὴν ἐν τῷ ςό-
ματί σου ἐν ταῖς ἡμέραις ὑπερ-
ηφανίας σου,
57 Πρὸ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι
τὰς κακίας σου, ὃν τρόπον νῦν
ὄνειδος εἶ θυγατέρων Συρίας,
ϗ πάντων τῶν κύκλῳ αὐτῆς θυ-
γατέρων ἀλλοφύλων τῶν περι-
εχουσῶν σε κύκλῳ.
58 Τὰς ἀσεβείας σου ϗ τὰς
ἀνομίας σου σὺ κεκόμισαι αὐ-
τὰς, λέγει Κύριος.
59 Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ
ποιήσω ἐν σοὶ καθὼς ἐποίησας,
ὡς ἠτίμωσας ταῦτα τοῦ παρα-
βῆναι τὴν διαθήκην μου.
60 Καὶ μνησθήσομαι ἐγὼ τῆς
διαθήκης μου τῆς μετὰ σοῦ ἐν ἡ-
μέραις νηπιότητός σου, ϗ ἀνα-
ςήσω σοι διαθήκην αἰώνιον.
61 Καὶ μνησθήσῃ τὴν ὁδόν
σου, ϗ ἐξατιμωθήσῃ ἐν τῷ ἀνα-
λαβεῖν σε τὰς ἀδελφάς σου τὰς
πρεσβυτέρας σου σὺν ταῖς νεω-
τέραις σου, ϗ δώσω αὐτάς σοι
εἰς οἰκοδομὴν, ϗ οὐκ ἐκ δια-
θήκης σου.
62 Καὶ ἀναςήσω ἐγὼ τὴν δια-
θήκην μου μετὰ σοῦ, ϗ ἐπι-
γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος·
63 Ὅπως μνησθῇς καὶ αἰ-
σχυνθῇς, καὶ μὴ ᾖ σοι ἔτι
ἀνοῖξαι τὸ ςόμα σου ἀπὸ προσ-
ώπου τῆς ἀτιμίας σου, ἐν τῷ ἐξι-
λάσκεσθαί με σοὶ κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησας, λέγει Κύριος.

Κεφ. ιζ΄. 17.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, διήγησαι
διήγημα ϗ εἰπὸν παραβολὴν
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ,
3 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει
Κύριος, Ἀετὸς ὁ μέγας ὁ με-
γαλοπτέρυγος, ὁ μακρὸς τῇ
ἐκτάσει, πλήρης ὀνύχων, ὃς
ἔχει τὸ ἤγημα εἰσελθεῖν εἰς τὸν
Λίβανον, ϗ ἔλαβε τὰ ἐπίλεκτα
τῆς κέδρου,
4 Τὰ ἄκρα τῆς ἁπαλότητος
ἀπέκνισε, ϗ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς
γῆν Χαναὰν, εἰς πόλιν τετει-
χισμένην ἔθετο αὐτά.
5 Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρ-
ματος τῆς γῆς, ϗ ἔδωκεν αὐτὸ
εἰς τὸ πεδίον φυτὸν ἐφ᾽ ὕδατι
πολλῷ, ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν
αὐτό.
6 Καὶ ἀνέτειλε, καὶ ἐγένετο
εἰς ἄμπελον ἀσθενοῦσαν καὶ
μικρὰν, τοῦ ἐπιφαίνεσθαι αὐτὴν
τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ᾽ αὐτό·

καὶ ῥίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν· καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον, καὶ ἐποίησεν ἀπώρυγας, καὶ ἐξέτεινε τὰ ἀναδενδράδα αὐτῆς.

7 Καὶ ἐγένετο ἀετὸς ἕτερος μέγας, μεγαλοπτέρυγος, πολὺς ὄνυξι· καὶ ἰδοὺ ἡ ἄμπελος αὕτη περιπεπλεγμένη πρὸς αὐτὸν, καὶ ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῷ, τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βόλῳ τῆς φυτείας αὐτῆς.

8 Εἰς πεδίον καλὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ αὕτη πιαίνεται, τοῦ ποιεῖν βλαστοὺς, καὶ φέρειν καρπὸν, τοῦ εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην.

9 Διὰ τοῦτο εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ κατευθυνεῖ; οὐχὶ αἱ ῥίζαι τῆς ἁπαλότητος αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς σαπήσεται; καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ, οὐδὲ ἐν λαῷ πολλῷ, τοῦ ἐκσπάσαι αὐτὴν ἐκ ῥιζῶν αὐτῆς.

10 Καὶ ἰδοὺ πιαίνεται· μὴ κατευθυνεῖ; οὐχὶ ἅμα τῷ ἅψεσθαι αὐτῆς ἄνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθήσεται; σὺν τῷ βόλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

12 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα, Οὐκ ἐπίστασθε τί ἦν ταῦτα; εἰπὸν, Ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ λήψεται τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς, καὶ ἄξῃ αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς Βαβυλῶνα.

13 Καὶ λήψεται ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας, καὶ διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην, καὶ εἰσάξει αὐτὸν ἐν ἀρᾷ, καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς γῆς λήψεται,

14 Τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ, τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι, τοῦ φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ ἱστάνειν αὐτήν.

15 Καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ, τοῦ ἐξαποστέλλειν ἀγγέλους ἑαυτοῦ εἰς Αἴγυπτον, τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν πολύν· εἰ κατευθυνεῖ, εἰ διασωθήσεται ὁ ποιῶν ἐναντία; καὶ παραβαίνων διαθήκην εἰ διασωθήσεται;

16 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐὰν μὴ ἐν τόπῳ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτὸν, ὃς ἠτίμωσε τὴν ἀρὰν μου, καὶ ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μου, μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλῶνος τελευτήσει.

17 Καὶ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδὲ ἐν ὄχλῳ πολλῷ ποιήσει πρὸς αὐτὸν Φαραὼ πόλεμον, ἐν χαρακοβολίᾳ καὶ

ἐν οἰκοδομῇ βελοστάσεων, τοῦ
ἐξᾶραι ψυχάς.
18 Καὶ ἠτίμωσεν ὁρκωμοσίαν
τοῦ παραβῆναι διαθήκην· καὶ ἰδοὺ
δέδωκα τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ πάν-
τα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ, μὴ
σωθήσεται.
19 Διὰ τοῦτο εἰπὸν, Τάδε
λέγει Κύριος, Ζῶ ἐγὼ, ἐὰν μὴ
τὴν ὁρκωμοσίαν μου ἣν ἠτίμωσε,
καὶ τὴν διαθήκην μου ἣν παρέβη,
καὶ δώσω αὐτὴν εἰς κεφαλὴν
αὐτοῦ.
20 Καὶ ἐκπετάσω ἐπ᾽ αὐτὸν
τὸ δίκτυον, καὶ ἁλώσεται ἐν τῇ
περιοχῇ αὐτοῦ.
21 Ἐν πάσῃ παρατάξει
αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται· καὶ
τοὺς καταλοίπους εἰς πάντα ἄ-
νεμον διασπερῶ, καὶ ἐπιγνώ-
σεσθε διότι ἐγὼ Κύριος λελά-
ληκα.
22 Διότι τάδε λέγει Κύριος,
Καὶ λήψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ἐκ-
λεκτῶν τῆς κέδρου ἐκ κορυφῆς,
καρδίας αὐτῶν ἀποκνιῶ, καὶ
καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ᾽ ὄρος
ὑψηλὸν,
23 Καὶ κρεμάσω αὐτὸν ἐν
ὄρει μετεώρῳ Ἰσραήλ· καὶ κατα-
φυτεύσω, καὶ ἐξοίσει βλαστὸν, καὶ
ποιήσει καρπὸν, καὶ ἔσται εἰς κέ-
δρον μεγάλην· καὶ ἀναπαύσεται
ὑποκάτω αὐτοῦ πᾶν ὄρνεον, καὶ
πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐ-
τοῦ ἀναπαύσεται· τὰ κλήματα
αὐτοῦ ἀποκατασταθήσεται.
24 Καὶ γνώσονται πάντα τὰ
ξύλα τοῦ πεδίου, διότι ἐγὼ Κύ-
ριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλὸν,
καὶ ὑψῶν ξύλον ταπεινὸν, καὶ
ξηραίνων ξύλον χλωρὸν, καὶ
ἀναθάλλων ξύλον ξηρόν· ἐγὼ
Κύριος λελάληκα, καὶ ποιήσω.

Κεφ. ιη΄. 18.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, τί ὑμῖν ἡ
παραβολὴ αὕτη ἐν τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, λέγοντες, Οἱ πατέρες
ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες
τῶν τέκνων ἐγομφίασαν;
3 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος,
ἐὰν γένηται ἔτι λεγομένη ἡ
παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ἰσραήλ·
4 Ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ
ἐμαί εἰσιν, ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ
τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ
υἱοῦ, ἐμαί εἰσιν· ἡ ψυχὴ ἡ
ἁμαρτάνουσα, αὕτη ἀποθα-
νεῖται.
5 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔσται
δίκαιος, ὁ ποιῶν κρίμα καὶ δι-
καιοσύνην,
6 Ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ φάγεται,
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐ μὴ
ἐπάρῃ πρὸς τὰ ἐνθυμήματα
οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ οὐ μὴ μιάνῃ,
καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφέδρῳ οὔ-
σαν οὐ προσεγγιεῖ,
7 Καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ κα-

ταδυναςεύσῃ, ἐνεχυρασμὸν ὀ-
φείλοντος ἀποδώσει, καὶ ἅρ-
παγμα ȣ̓χ ἁρπᾶται, τ̃ ἄρτον
αὐτȣ̃ τῷ πεινῶντι δώσει, καὶ
γυμνὸν περιβαλεῖ,
8 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτȣ̃ ἐπὶ
τόκῳ οὐ δώσει, ϗ πλεονασμὸν
οὐ λήψεται, ϗ ἐξ ἀδικίας ἀπο-
ςρέψει τ̃ χεῖρα αὐτȣ̃, κρίμα
δίκαιον ποιήσει ἀναμέσον ἀν-
δρὸς ϗ ἀναμέσον τȣ̃ πλησίον
αὐτȣ̃,
9 Καὶ τοῖς προςάγμασί μȣ
πεπόρευται, ϗ τὰ δικαιώματά
μȣ πεφύλακται, τȣ̃ ποιῆσαι
αὐτά· δίκαιος ȣ̃τός ἐςι, ζωῇ
ζήσεται, λέγει Κύριος.
10 Καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν
λοιμὸν, ἐκχέοντα αἷμα ϗ ποι-
ȣ̃ντα ἁμαρτήματα,
11 Ἐν τῇ ὁδῷ τȣ̃ πατρὸς
αὐτȣ̃ τ̃ δικαίȣ ȣ̓κ ἐπορεύθη,
ἀλλὰ ϗ ἐπὶ τ̃ ὀρέων ἔφαγε, ϗ
τὴν γυναῖκα τ̃ πλησίον αὐτȣ̃
ἐμίανε,
12 Καὶ πτωχὸν ϗ πένητα
κατεδυνάςευσε, καὶ ἅρπαγμα
ἥρπασε, καὶ ἐνεχυρασμὸν ȣ̓κ
ἀπέδωκε, ϗ εἰς τὰ εἴδωλα ἔθετο
τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς αὐτȣ̃, ἀνομίαν
πεποίηκε,
13 Μετὰ τόκȣ ἔδωκε, καὶ
πλεονασμὸν ἔλαβεν· ȣ̃τος ζωῇ
οὐ ζήσεται, πάσας τὰς ἀνο-
μίας ταύτας ἐποίησε, θανάτῳ
θανατωθήσεται· τὸ αἷμα αὐ-
τȣ̃ ἐπ' αὐτὸν ἔςαι.
14 Ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱὸν, ϗ
ἴδῃ πάσας τὰς ἁμαρτίας τȣ̃
πατρὸς αὐτȣ̃ ἃς ἐποίησε, καὶ
φοβηθῇ, ϗ μὴ ποιήσῃ κατ'
αὐτὰς,
15 Ἐπὶ τ̃ ὀρέων οὐ βέβρωκε,
καὶ τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς αὐτȣ̃ ȣ̓κ
ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυμήματα οἴκȣ
Ἰσραὴλ, ϗ τ̃ γυναῖκα τ̃ πλη-
σίον αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἐμίανε,
16 Καὶ ἄνθρωπον οὐ κατε-
δυνάςευσε, ϗ ἐνεχυρασμὸν ȣ̓κ
ἐνεχύρασε, καὶ ἅρπαγμα ȣ̓χ
ἥρπασε, τ̃ ἄρτον αὐτȣ̃ τῷ πει-
νῶντι ἔδωκε, ϗ γυμνὸν περι-
έβαλε,
17 Καὶ ἀπὸ ἀδικίας ἀπέ-
ςρεψε τὴν χεῖρα αὐτȣ̃, τόκον
ȣ̓δὲ πλεονασμὸν ȣ̓κ ἔλαβε, δι-
καιοσύνην ἐποίησε, ϗ ἐν τοῖς
προςάγμασί μȣ ἐπορεύθη· οὐ
τελευτήσει ἐν ἀδικίαις πατρὸς
αὐτȣ̃, ζωῇ ζήσεται.
18 Ὁ δὲ πατὴρ αὐτȣ̃ ἐὰν
θλίψει θλίψῃ ϗ ἁρπάσῃ ἅρ-
παγμα, ἐναντία ἐποίησεν ἐν
μέσῳ τ̃ λαȣ̃ μȣ, ϗ ἀποθα-
νεῖται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτȣ̃.
19 Καὶ ἐρεῖτε, Τί ὅτι ȣ̓κ
ἔλαβε τ̃ ἀδικίαν ὁ υἱὸς τ̃ πα-
τρός; ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην
ϗ ἔλεος πεποίηκε, πάντα τὰ
νόμιμά μου συνετήρησε, καὶ
ἐποίησεν αὐτὰ, ζωῇ ζήσε-
ται.

20 Ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, ἀποθανεῖται· ὁ δὲ υἱὸς οὐ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρός, οὐδὲ ὁ πατὴρ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ υἱοῦ· δικαιοσύνη δικαίῳ ἐπ' αὐτὸν ἔσται, καὶ ἀνομία ἀνόμῳ ἐπ' αὐτὸν ἔσται.

21 Καὶ ὁ ἄνομος ἐὰν ἀποστρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, καὶ φυλάξηται πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ποιήσῃ δικαιοσύνην καὶ ἔλεος, ζωῇ ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

22 Πάντα τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν, οὐ μνησθήσονται· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ᾗ ἐποίησε, ζήσεται.

23 Μὴ θελήσει θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει Κύριος, ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῆν αὐτόν;

24 Ἐν δὲ τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι ἀδικίαν κατὰ πάσας τὰς ἀνομίας ἃς ἐποίησεν ὁ ἄνομος, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν· ἐν τῷ παραπτώματι αὐτοῦ ᾧ παρέπεσε, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἥμαρτεν, ἐν αὐταῖς ἀποθανεῖται.

25 Καὶ εἴπατε, Οὐ κατευθύνει ἡ ὁδὸς Κυρίου· ἀκούσατε δὴ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραήλ· μὴ ἡ ὁδός μου οὐ κατευθυνεῖ; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν κατευθύνει;

26 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιήσει παράπτωμα, καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῷ παραπτώματι ᾧ ἐποίησεν, ἐν αὐτῷ ἀποθανεῖται.

27 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἧς ἐποίησε, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξε,

28 Καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, ζωῇ ζήσεται, οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

29 Καὶ λέγουσιν ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραήλ, Οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς Κυρίου, μὴ ἡ ὁδός μου οὐ κατορθοῖ οἶκος Ἰσραήλ; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορθοῖ;

30 Ἕκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος Ἰσραήλ, λέγει Κύριος· ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ὑμῖν εἰς κόλασιν ἀδικίας.

31 Ἀποῤῥίψατε ἀφ' ἑαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ἃς ἠσεβήσατε εἰς ἐμέ, καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν· καὶ ἱνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραήλ;

32 Διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύριος.

Κεφ. ιθ΄. 19.

ΚΑΙ σὺ λάβε θρῆνον ἐπὶ τ̃
ἄρχοντα τ̃ Ἰσραὴλ,
2 Καὶ ἐρεῖς, Τί ἡ μήτηρ σ̃
σκύμνος ἐν μέσῳ λεόντων ἐγε-
νήθη; ἐν μέσῳ λεόντων ἐπλή-
θυνε σκύμνȣς αὐτῆς.
3 Καὶ ἀπεπήδησεν εἷς τῶν
σκύμνων αὐτῆς, λέων ἐγένετο,
ϗ ἔμαθε τ̃ ἁρπάζειν ἁρπάγ-
ματα, ἀνθρώπȣς ἔφαγε.
4 Καὶ ἤκȣσαν κατ' αὐτ̃
ἔθνη, ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν
συνελήφθη, ϗ ἤγαγον αὐτὸν
ἐν κημῷ εἰς γῆν Αἰγύπτȣ.
5 Καὶ εἶδεν ὅτι ἀπῶσαι ἀπ'
αὐτῆς, ἀπώλετο ἡ ὑπόστασις αὐ-
τῆς· ϗ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν
σκύμνων αὐτῆς· λέοντα ἔταξεν
αὐτόν.
6 Καὶ ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ
λεόντων, λέων ἐγένετο, ϗ ἔμα-
θεν ἁρπάζειν ἁρπάγματα, ἀν-
θρώπȣς ἔφαγε,
7 Καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει
αὐτ̃, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν
ἐξηρήμωσε, ϗ ἠφάνισε γῆν, ϗ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς
ὠρυώματος αὐτ̃.
8 Καὶ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν ἔθνη
ἐκ χωρῶν κυκλόθεν, ϗ ἐξε-
πέτασαν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα αὐ-
τῶν, ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συν-
ελήφθη.
9 Καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ
ϗ ἐν γαλεάγρᾳ, ἦλθε πρὸς
βασιλέα Βαβυλῶνος, ϗ εἰσή-
γαγεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ὅπως
μὴ ἀκȣσθῇ ἡ φωνὴ αὐτ̃ ἐπὶ
τὰ ὄρη τ̃ Ἰσραήλ.
10 Ἡ μήτηρ σ̃ ὡς ἄμπελος
καὶ ὡς ἄνθος ἐν ῥοᾷ, ἐν ὕδατι
πεφυτευμένη, ὁ καρπὸς αὐτῆς
καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο ἐξ
ὕδατος πολλ̃.
11 Καὶ ἐγένετο αὕτη ῥάβδος
ἐπὶ φυλὴν ἡγȣμένων, ϗ ὑψώθη
τῷ μεγέθει αὐτῆς ἐν μέσῳ στε-
λεχῶν· ϗ εἶδε τὸ μέγεθος αὐ-
τῆς ἐν πλήθει κλημάτων αὐ-
τῆς.
12 Καὶ κατεκλάσθη ἐν θυ-
μῷ, ἐπὶ γῆν ἐρρίφη, ϗ ἄνεμος
ὁ καύσων ἐξήρανε τὰ ἐκλεκτὰ
αὐτῆς· ἐξεδικήθησαν, ϗ ἐξη-
ράνθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς·
πῦρ ἀνήλωσεν αὐτήν.
13 Καὶ νῦν πεφύτευκαν αὐ-
τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ.
14 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἐκ ῥάβδȣ
ἐκλεκτῶν αὐτῆς, ϗ κατέφαγεν
αὐτὴν, ϗ ȣκ ἦν ἐν αὐτῇ ῥάβ-
δος ἰσχύος· φυλὴ εἰς παρα-
βολὴν θρήνȣ ἐστὶ, καὶ ἔσαι εἰς
θρῆνον.

Κεφ. κ΄. 20.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ
ἑβδόμῳ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ
τ̃ μηνὸς, ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν
πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ,
ἐπερωτῆσαι τ̃ Κύριον, ϗ ἐκά-
θισαν πρὸ προσώπȣ μȣ.

2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρὸς μὲ, λέγων,
3 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον
πρὸς τȣ̀ς πρεσβυτέρȣς τοῦ οἴκȣ
Ἰσραὴλ, ϗ ἐρεῖς πρὸς αὐτȣ̀ς,
Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ ἐπερωτῆσαί
με ὑμεῖς ἔρχεσθε; Ζῶ
ἐγὼ, εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν,
λέγει Κύριος.
4 Εἰ ἐκδικήσω αὐτȣ̀ς ἐκδικήσει,
υἱὲ ἀνθρώπȣ; τὰς ἀνομίας
τῶν πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι
αὐτοῖς,
5 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτȣ̀ς, Τάδε
λέγει Κύριος, Ἀφ' ἧς ἡμέρας
ᾑρέτισα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ
ἐγνωρίσθην τῷ σπέρματι οἴκȣ
Ἰακὼβ, ϗ ἐγνώσθην αὐτοῖς ἐν
γῇ Αἰγύπτȣ, ϗ ἀντελαβόμην
τῇ χειρί μȣ αὐτῶν, λέγων,
Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν·
6 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντελαβόμην
τῇ χειρί μȣ αὐτῶν,
τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτȣ̀ς ἐκ γῆς Αἰγύπτȣ
εἰς τὴν γῆν ἣν ἡτοίμασα
αὐτοῖς, γῆν ῥέȣσαν γάλα καὶ
μέλι, κηρίον ἐςὶ παρὰ πᾶσαν
τὴν γῆν·
7 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτȣ̀ς, Ἕκαςος
βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτȣ̃ ἀποῤῥιψάτω, καὶ ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν Αἰγύπτȣ μὴ
μιαίνεσθε, ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν.
8 Καὶ ἀπέςησαν ἀπ' ἐμȣ̃, ϗ
ȣ̓κ ἠθέλησαν εἰσακȣ̃σαί μȣ,
τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν ȣ̓κ ἀπέῤῥιψαν, καὶ τὰ
ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτȣ ȣ̓κ ἐγκατέλιπον·
καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι
τὸν θυμόν μȣ ἐπ' αὐτȣ̀ς, τοῦ συντελέσαι
ὀργήν μȣ ἐν αὐτοῖς ἐν
μέσῳ τῆς Αἰγύπτȣ.
9 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά
μȣ τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ
ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν
αὐτοί εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν
οἷς ἐγνώσθην πρὸς αὐτȣ̀ς ἐνώπιον
αὐτῶν, τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτȣ̀ς ἐκ
γῆς Αἰγύπτȣ.
10 Καὶ ἤγαγον αὐτȣ̀ς εἰς τὴν
ἔρημον,
11 Καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ
προςάγματά μȣ, ϗ τὰ δικαιώματά
μȣ ἐγνώρισα αὐτοῖς,
ὅσα ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος,
ϗ ζήσεται ἐν αὐτοῖς.
12 Καὶ τὰ σάββατά μȣ ἔδωκα
αὐτοῖς, τοῦ εἶναι εἰς σημεῖον
ἀναμέσον ἐμȣ̃ ϗ ἀναμέσον
αὐτῶν, τοῦ γνῶναι αὐτȣ̀ς,
διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων
αὐτȣ́ς.
13 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἶκον
τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐν
τοῖς προςάγμασί μȣ πορεύεσθε·
ϗ ȣ̓κ ἐπορεύθησαν· καὶ
τὰ δικαιώματά μȣ ἀπώσαντο,
ἃ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ
ζήσεται ἐν αὐτοῖς· ϗ τὰ σάββατά
μȣ ἐβεβήλωσαν σφόδρα·
ϗ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου

ἐπ' αὐτὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ ἐξ-
αναλῶσαι αὐτούς.
14 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄ-
νομά μου τὸ παράπαν μὴ βε-
βηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν
ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλ-
μοὺς αὐτῶν.
15 Καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χεῖρά
μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ
παράπαν, τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν
αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα αὐ-
τοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι·
κηρίον ἐστὶ παρὰ πᾶσαν τὴν
γῆν·
16 Ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά
μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς προ-
στάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθησαν
ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου
ἐβεβήλουν, καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμη-
μάτων καρδίας αὐτῶν ἐπορεύ-
οντο.
17 Καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός
μου ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ ἐξαλεῖψαι αὐ-
τοὺς, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτοὺς εἰς
συντέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
18 Καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα
αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐν τοῖς
νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν μὴ
πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματα
αὐτῶν μὴ φυλάσσεσθε, καὶ ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν μὴ
συναναμίσγεσθε, καὶ μὴ μιαί-
νεσθε.
19 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑ-
μῶν· ἐν τοῖς προστάγμασί μου
πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματά
μου φυλάσσεσθε, καὶ ποιεῖτε
αὐτά·
20 Καὶ τὰ σάββατά μου ἁ-
γιάζετε, καὶ ἔστω εἰς σημεῖον ἀ-
ναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, τοῦ γι-
νώσκειν διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θε-
ὸς ὑμῶν.
21 Καὶ παρεπίκρανάν με,
καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τοῖς
προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθη-
σαν, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ
ἐφυλάξαντο τοῦ ποιεῖν αὐτὰ, ἃ
ποιήσει ἄνθρωπος καὶ ζήσεται
ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου
ἐβεβήλουν· καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν
θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργήν μου
ἐπ' αὐτούς.
22 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄ-
νομά μου τὸ παράπαν μὴ βε-
βηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, καὶ
ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλ-
μοὺς αὐτῶν.
23 Ἐξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ'
αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ διασκορ-
πίσαι αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι,
διασπεῖραι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώ-
ραις,
24 Ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά
μου οὐκ ἐποίησαν, καὶ τὰ προ-
στάγματά μου ἀπώσαντο, καὶ
τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν, καὶ
ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν πατέ-
ρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν.
25 Καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς

προςάγματα οὐ καλὰ, ϗ δι-
καιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται
ἐν αὐτοῖς.
26 Καὶ μιανῶ αὐτὲς ἐν τοῖς
δόγμασιν αὐτῶν, ἐν τῷ δια-
πορεύεσθαί με πᾶν διανοῖγον
μήτραν, ὅπως ἀφανίσω αὐτές.
27 Διατῦτο λάλησον πρὸς
τ̃ οἶκον τ̃ Ἰσραὴλ υἱὲ ἀνθρώπε,
ϗ ἐρεῖς πρὸς αὐτὲς, Τάδε λέ-
γει Κύριος, Ἕως τέτε παρώρ-
γισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν
τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν ἐν
οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ.
28 Καὶ εἰσήγαγον αὐτὲς εἰς
τὴν γῆν ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου
δῦναι αὐτὴν αὐτοῖς· καὶ ἴδον
πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, ϗ πᾶν
ξύλον κατάσκιον, καὶ ἔθυσαν
ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἔ-
ταξαν ἐκεῖ ὀσμὴν εὐωδίας, καὶ
ἔσπεισαν ἐκεῖ τὰς σπονδὰς αὐ-
τῶν.
29 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὲς,
Τί ἐςιν Ἀβαμὰ, ὅτι ὑμεῖς εἰσ-
πορεύεσθε ἐκεῖ; ϗ ἐπεκάλεσαν
τὸ ὄνομα αὐτῦ Ἀβαμὰ, ἕως τ̃
σήμερον ἡμέρας.
30 Διατῦτο εἰπὸν πρὸς τὸν
οἶκον τῦ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει
Κύριο͡ς, Εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τ̃
πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαίνεσθε,
ϗ ὀπίσω τ̃ βδελυγμάτων αὐ-
τῶν ὑμεῖς ἐκπορνεύετε,
31 Καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τ̃
δομάτων ὑμῶν, ἐν τοῖς ἀφο-
ρισμοῖς οἷς ὑμεῖς μιαίνεσθε ἐν
πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν
ἕως τ̃ σήμερον ἡμέρας, καὶ ἐγὼ
ἀποκριθῶ ὑμῖν οἶκο͡ς τῦ Ἰσ-
ραήλ; Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος,
εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν, καὶ εἰ
ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑ-
μῶν τῦτο.
32 Καὶ ὐκ ἔςαι ὃν τρόπον
ὑμεῖς λέγετε, Ἐσόμεθα ὡς τὰ
ἔθνη, ϗ ὡς αἱ φυλαὶ τ̃ γῆς, τῦ
λατρεύειν ξύλοις ϗ λίθοις.
33 Διατῦτο, ζῶ ἐγὼ, λέγει
Κύριο͡ς, ἐν χειρὶ κραταιᾷ ϗ ἐν
βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ
κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς,
34 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν
λαῶν, ϗ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τ̃
χωρῶν οὗ διεσκορπίσθητε ἐν
αὐταῖς, ἐν χειρὶ κραταιᾷ ϗ ἐν
βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ
κεχυμένῳ.
35 Καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τ̃ ἔρη-
μον τ̃ λαῶν, ϗ διακριθήσομαι
πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ
πρόσωπον.
36 Ὃν τρόπον διεκρίθην πρὸς
τὲς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ
γῆς Αἰγύπτε, ὕτως κρινῶ ὑ-
μᾶς, λέγει Κύριος.
37 Καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ τὴν
ῥάβδον μου, ϗ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν
ἀριθμῷ,
38 Καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τὲς
ἀσεβεῖς ϗ τὲς ἀφεςηκότας, δι-
ότι ἐκ τ̃ παροικεσίας αὐτῶν

ἐξάξω αὐτοὺς, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ
Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται· καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος
Κύριος.
39 Καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσραὴλ,
τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἕ-
καστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ
ἐξάρατε, καὶ μετὰ ταῦτα εἰ ὑ-
μεῖς εἰσακούετέ μου, καὶ τὸ ὄνομά
μου τὸ ἅγιον οὐ βεβηλώσετε οὐκ-
έτι ἐν τοῖς δώροις ὑμῶν καὶ ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν·
40 Διότι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου
μου, ἐπ᾿ ὄρους ὑψηλοῦ, λέγει
Κύριος Κύριος, ἐκεῖ δουλεύσουσί
μοι πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ εἰς τέ-
λος· καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι, καὶ
ἐκεῖ ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς
ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφο-
ρισμῶν ὑμῶν, ἐν πᾶσι τοῖς ἁ-
γιάσμασιν ὑμῶν.
41 Ἐν ὀσμῇ εὐωδίας προσ-
δέξομαι ὑμᾶς, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν
με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ εἰσδέ-
χεσθαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν ἐν
αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς,
καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ᾿
ὀφθαλμοὺς τῶν λαῶν.
42 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι
ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν
με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,
εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά
μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατρά-
σιν ὑμῶν.
43 Καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ
τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιτη-
δεύματα ὑμῶν ἐν οἷς ἐμιαίνεσθε
ἐν αὐτοῖς, καὶ κόψεσθε τὰ πρόσ-
ωπα ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κα-
κίαις ὑμῶν.
44 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι
ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί με
οὕτως ὑμῖν, ὅπως τὸ ὄνομά μου
μὴ βεβηλωθῇ κατὰ τὰς ὁδοὺς
ὑμῶν τὰς κακὰς, καὶ κατὰ τὰ
ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφ-
θαρμένα, λέγει Κύριος.
45 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
46 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ
πρόσωπόν σου ἐπὶ θαιμὰν, καὶ
ἐπίβλεψον ἐπὶ δαρὸμ, καὶ προ-
φήτευσον ἐπὶ δρυμὸν ἡγούμενον
ναγὲβ,
47 Καὶ ἐρεῖς τῷ δρυμῷ να-
γὲβ, Ἄκουε λόγον Κυρίου· τάδε
λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ
ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ, καὶ κατα-
φάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον
χλωρὸν καὶ πᾶν ξύλον ξηρὸν,
οὐ σβεσθήσεται ἡ φλὸξ ἡ ἐξα-
φθεῖσα, καὶ κατακαυθήσεται ἐν
αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ ἀπη-
λιώτου ἕως Βορρᾶ.
48 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα
σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐξέκαυσα
αὐτὸ, οὐ σβεσθήσεται.
49 Καὶ εἶπα, Μηδαμῶς Κύ-
ριε Κύριε· αὐτοὶ λέγουσι πρὸς
μὲ, Οὐχὶ παραβολή ἐστι λε-
γομένη αὕτη;

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Διατοῦτο προφήτευσον υἱὲ
ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν
σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπίβλε-
ψον ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν, καὶ
προφητεύσεις ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ
Ἰσραὴλ,
3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὴν γῆν τοῦ
Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος,
Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ, καὶ ἐκσπάσω
τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ
αὐτοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ
ἄνομον καὶ ἄδικον·
4 Ἀνθ' ὧν ἐξολοθρεύσω ἐκ
σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον, οὕτως
ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου
ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν
σάρκα ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως Βοῤ-
ῥᾶ,
5 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα
σὰρξ, διότι ἐγὼ Κύριος ἐξ-
έσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ
τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ, οὐκ ἀποστρέψει
οὐκέτι.
6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου κατα-
στέναξον ἐν συντριβῇ ὀσφύος σου,
καὶ ἐν ὀδύναις στενάξεις κατ'
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.
7 Καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς
σὲ, Ἕνεκα τίνος σὺ στενάζεις;
καὶ ἐρεῖς, Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ, διό-
τι ἔρχεται, καὶ θραυσθήσεται
πᾶσα καρδία, καὶ πᾶσαι χεῖ-
ρες παραλυθήσονται, καὶ ἐκψύ-
ξει πᾶσα σὰρξ καὶ πᾶν πνεῦ-
μα, καὶ πάντες μηροὶ μολυν-
θήσονται ὑγρασίᾳ· ἰδοὺ ἔρχε-
ται, λέγει Κύριος.
8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
9 Υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον,
καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος,
Εἰπὸν, Ῥομφαία, ῥομφαία, ὀ-
ξύνου καὶ θυμώθητι,
10 Ὅπως σφάξῃς σφάγια,
ὀξύνου ὅπως γένῃ εἰς στίλβωσιν,
ἑτοίμη εἰς παράλυσιν· σφάζε,
ἐξουδένει, ἀπόθου πᾶν ξύλον.
11 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἑτοίμην
τοῦ κρατεῖν χεῖρα αὐτοῦ· ἐξη-
κονήθη ἡ ῥομφαία, ἐστὶν ἑτοί-
μη, τοῦ δοῦναι αὐτὴν εἰς χεῖρα
ἀποκεντοῦντος.
12 Ἀνάκραγε, καὶ ὀλόλυξον
υἱὲ ἀνθρώπου, ὅτι αὕτη ἐγένετο
ἐν τῷ λαῷ μου, αὕτη ἐν πᾶσι
τοῖς ἀφηγουμένοις τοῦ Ἰσραήλ·
παροικήσουσιν, ἐπὶ ῥομφαίᾳ ἐ-
γένετο ἐν τῷ λαῷ μου· δια-
τοῦτο κρότησον ἐπὶ τὴν χεῖρά
σου,
13 Ὅτι δεδικαίωται· καὶ τί
εἰ καὶ φυλὴ ἀπωσθῇ; οὐκ ἔσται,
λέγει Κύριος Κύριος.
14 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προ-
φήτευσον, καὶ κρότησον χεῖρα
ἐπὶ χεῖρα, καὶ διπλασίασον ῥομ-
φαίαν· ἡ τρίτη ῥομφαία τραυ-
ματιῶν ἐστι, ῥομφαία τραυματιῶν
ἡ μεγάλη· καὶ ἐκστήσεις αὐτοὺς,

15 Ὅπως μὴ θραυσθῇ ἡ καρδία, καὶ πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενȣ̃ντες ἐπὶ πᾶσαν πύλην, παραδέδονται εἰς σφάγια ῥομφαίας· εὖ γέγονεν εἰς σφαγὴν, εὖ γέγονεν εἰς στίλβωσιν.

16 Καὶ διαπορεύȣ, ὀξύνου ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων, ȣ̃ ἂν τὸ πρόσωπόν σȣ ἐξεγείρηται.

17 Καὶ ἐγὼ δὲ κροτήσω χεῖρά μȣ πρὸς χεῖρά μȣ, καὶ ἐναφήσω θυμόν μȣ, ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ πρὸς μὲ, λέγων,

19 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπȣ, διάταξον σεαυτῷ δύο ὁδȣ̀ς, τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν βασιλέως Βαβυλῶνος, ἐκ χώρας μιᾶς ἐξελεύσονται αἱ δύο, καὶ χεὶρ ἐν ἀρχῇ ὁδȣ̃ πόλεως, ἐπ' ἀρχῆς ὁδȣ̃ διατάξεις,

20 Τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν ἐπὶ Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰȣδαίαν, καὶ ἐπὶ Ἱερȣσαλὴμ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

21 Διότι στήσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὁδὸν, ἐπ' ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν, τοῦ μαντεύσασθαι μαντείαν, τοῦ ἀναβράσαι ῥάβδον, καὶ ἐπερωτῆσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς, καὶ κατασκοπήσασθαι.

22 Ἐκ δεξιῶν αὐτȣ̃ ἐγένετο τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ἱερȣσαλὴμ, τοῦ βαλεῖν χάρακα, τοῦ διανοῖξαι στόμα ἐν βοῇ, ὑψῶσαι φωνὴν μετὰ κραυγῆς, τȣ̃ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς, καὶ βαλεῖν χῶμα, καὶ οἰκοδομῆσαι βελοστάσεις.

23 Καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς μαντευόμενος μαντείαν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἀναμιμνήσκων ἀδικίας αὐτȣ̃ μνησθῆναι.

24 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν, ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, τȣ̃ ὁραθῆναι ἁμαρτίας ὑμῶν, ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν, ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε, ἐν τȣ́τοις ἁλώσεσθε.

25 Καὶ σὺ βέβηλε, ἄνομε, ἀφηγȣ́μενε τοῦ Ἰσραὴλ, οὗ ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας, πέρας,

26 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀφείλȣ τὴν κίδαριν, καὶ ἐπέθȣ τὸν στέφανον, αὐτῇ οὐ τοιαύτη ἔσται· ἐταπείνωσας τὸ ὑψηλὸν, καὶ ὕψωσας τὸ ταπεινόν.

27 Ἀδικίαν, ἀδικίαν, ἀδικίαν θήσομαι αὐτὴν, ȣ̓αὶ αὐτῇ, τοιαύτη ἔσται ἕως οὗ ἔλθῃ ᾧ καθήκει, καὶ παραδώσω αὐτῷ.

28 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπȣ προφήτευσον, καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος πρὸς τȣ̀ς υἱȣ̀ς Ἀμμὼν καὶ πρὸς τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν· καὶ

ἐρεῖς, Ῥομφαία, ῥομφαία ἐ-
σπασμένη εἰς σφάγια, καὶ
ἐσπασμένη εἰς συντέλειαν, ἐγεί-
ρȣ ὅπως σίλϐης,

29 Ἐν τῇ ὁράσει σȣ τῇ μα-
ταίᾳ, ϗ ἐν τῷ μαντεύεσθαί σε
ψευδῆ, τȣ παραδȣ̃ναί σε ἐπὶ
τραχήλȣς τραυματιῶν ἀνόμων,
ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας,
πέρας.

30 Ἀπόστρεφε, μὴ καταλύ-
σῃς ἐν τῷ τόπῳ τȣ́τῳ ᾧ γεγέν-
νησαι, ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ σου
κρινῶ σε.

31 Καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ ὀργήν
μȣ, ἐν πυρὶ ὀργῆς μȣ ἐμφυ-
σήσω ἐπὶ σὲ, ϗ παραδώσω σε
εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρϐάρων
τεκταινόντων διαφθοράς.

32 Ἐν πυρὶ ἔσῃ κατάϐρωμα,
τὸ αἷμά σȣ ἔσαι ἐν μέσῳ τῆς
γῆς σȣ· οὐ μὴ γένηταί σου
μνεία, διότι ἐγὼ Κύριος λελά-
ληκα.

Κεφ. κβʹ. 22.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρὸς μὲ, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ
κρινεῖς τ̀ πόλιν τ̀ αἱμάτων;
καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας
τὰς ἀνομίας αὐτῆς,

3 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύ-
ριος Κύριος, Ὦ πόλις ἐκχέȣσα
αἵματα ἐν μέσῳ αὐτῆς, τȣ̃ ἐλ-
θεῖν καιρὸν αὐτῆς, ϗ ποιȣ̃σα
ἐνθυμήματα καθ' ἑαυτῆς, τȣ̃
μιαίνειν αὐτὴν,

4 Ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν
οἷς ἐξέχεας, παραπέπτωκας, ϗ
ἐν τοῖς ἐνθυμήμασί σου οἷς
ἐποίεις, ἐμιαίνȣ· καὶ ἤγγισας
τὰς ἡμέρας σȣ, καὶ ἤγαγες
καιρὸν ἐτῶν σȣ· διατȣ̃το δέ-
δωκά σε εἰς ὀνειδισμὸν τοῖς
ἔθνεσι, ϗ εἰς ἐμπαιγμὸν πά-
σαις ταῖς χώραις,

5 Ταῖς ἐγγιζȣ́σαις πρὸς σὲ,
καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχȣ́σαις
ἀπὸ σȣ̃, ϗ ἐμπαίξονται ἐν σοὶ,
ἀκάθαρτος ἡ ὀνομασὴ, καὶ
πολλὴ ἐν ταῖς ἀνομίαις.

6 Ἰδȣ̀ οἱ ἀφηγȣ́μενοι οἴκȣ
Ἰσραὴλ, ἕκασος πρὸς τȣ̀ς συγ-
γενεῖς αὐτȣ̃ συνεφύροντο ἐν σοὶ,
ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα.

7 Πατέρα ϗ μητέρα ἐκακο-
λόγȣν ἐν σοὶ, ϗ πρὸς τ̀ προσ-
ήλυτον ἀνεστρέφοντο ἐν ἀδικίαις
ἐν σοὶ, ὀρφανὸν ϗ χήραν κατε-
δυνάσευον,

8 Καὶ τὰ ἅγιά μȣ ἐξȣθέ-
νȣν, ϗ τὰ σάϐϐατά μȣ ἐϐεϐή-
λȣν ἐν σοί.

9 Ἄνδρες λησαὶ ἐν σοὶ, ὅπως
ἐκχέωσιν ἐν σοὶ αἷμα, καὶ ἐπὶ
τ̀ ὀρέων ἤσθιον ἐπὶ σοὶ, ἀνόσια
ἐποίȣν ἐν μέσῳ σȣ.

10 Αἰσχύνην πατρὸς ἀπε-
κάλυψαν ἐν σοὶ, ϗ ἐν ἀκα-
θαρσίαις ἀποκαθημένην ἐτα-
πείνȣν ἐν σοί.

11 Ἕκασος τ̀ γυναῖκα τȣ̃

πλησίον αὐτȣ̃ ἠνομȣ̃σαν, καὶ
ἕκαςος τὴν νύμφην αὐτȣ̃ ἐμίαινεν
ἐν ἀσεβείᾳ, ϗ ἕκαςος τὴν ἀδελ-
φὴν αὐτȣ̃ θυγατέρα τοῦ πατρὸς
αὐτȣ̃ ἐταπείνȣν ἐν σοί.
12 Δῶρα ἐλαμβάνοσαν ἐν
σοὶ, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα, τό-
κον καὶ πλεονασμὸν ἐλαμβά-
νοσαν ἐν σοὶ, καὶ συνετελέσω
συντέλειαν κακίας σȣ τὴν ἐν κα-
ταδυναςείᾳ, ἐμȣ̃ δὲ ἐπελάθȣ,
λέγει Κύριος.
13 Ἐὰν δὲ πατάξω χεῖρά
μȣ ἐφ᾽ οἷς συντετέλεσαι οἷς
ἐποίησας, καὶ ἐπὶ τοῖς αἵμασί
σȣ τοῖς γεγενημένοις ἐν μέσῳ
σȣ,
14 Εἰ ὑποςήσεται ἡ καρδία
σȣ; εἰ κρατήσȣσιν αἱ χεῖρές
σȣ ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ
ποιῶ ἐν σοί; ἐγὼ Κύριος λε-
λάληκα, ϗ ποιήσω.
15 Καὶ διασκορπιῶ σε ἐν
τοῖς ἔθνεσι, ϗ διασπερῶ σε ἐν
ταῖς χώραις, καὶ ἐκλείψει ἡ
ἀκαθαρσία σȣ ἐκ σȣ̃.
16 Καὶ κατακληρονομήσω ἐν
σοὶ κατ᾽ ὀφθαλμȣ̀ς τῶν ἐθνῶν,
καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύ-
ριος.
17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρὸς μὲ, λέγων,
18 Υἱὲ ἀνθρώπȣ, ἰδȣ̀ γεγό-
νασί μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνα-
μεμιγμένοι πάντες χαλκῷ, ϗ
σιδήρῳ, ϗ κασσιτέρῳ, ϗ μο-
λίβῳ, ἐν μέσῳ ἀργυρίȣ ἀναμε-
μιγμένος ἐςί.
19 Διατȣ̃το εἰπὸν, Τάδε λέ-
γει Κύριος Κύριος, Ἀνθ᾽ ὧν
ἐγένεσθε εἰς σύγκρασιν μίαν,
διατȣ̃το ἐγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς
εἰς μέσον Ἱερȣσαλήμ.
20 Καθὼς εἰσδέχεται ἄργυ-
ρος, ϗ χαλκὸς, ϗ σίδηρος, ϗ
κασσίτερος, ϗ μόλιβος εἰς μέ-
σον καμίνȣ, τοῦ ἐκφυσῆσαι εἰς
αὐτὸ πῦρ τοῦ χωνευθῆναι, ȣ̔́τως
εἰσδέξομαι ἐν ὀργῇ μȣ, ϗ συν-
άξω ϗ χωνεύσω ὑμᾶς,
21 Καὶ ἐκφυσήσω ἐφ᾽ ὑμᾶς
ἐν πυρὶ ὀργῆς μȣ, καὶ χωνευ-
θήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς.
22 Ὃν τρόπον χωνεύεται ἀρ-
γύριον ἐν μέσῳ καμίνȣ, ȣ̔́τως
χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς,
ϗ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύ-
ριος ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐφ᾽
ὑμᾶς.
23 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρὸς μὲ, λέγων,
24 Υἱὲ ἀνθρώπȣ, εἰπὸν αὐ-
τῇ, Σὺ εἶ γῆ ἡ οὐ βρεχομένη,
ȣ̓δὲ ὑετὸς ἐγένετο ἐπὶ σὲ ἐν ἡ-
μέρᾳ ὀργῆς.
25 Ἧς οἱ ἀφηγȣ́μενοι ἐν μέ-
σῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυόμενοι
ἁρπάζοντες ἁρπάγματα, ψυ-
χὰς κατεσθίοντες ἐν δυναςείᾳ,
καὶ τιμὰς λαμβάνοντες· καὶ
χῆραί σου ἐπληθύνθησαν ἐν
μέσῳ σȣ.

26 Καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν νόμον μου, ϗ ἐβεβήλουν τὰ ἅγιά μου· ἀναμέσον ἁγίου ϗ βεβήλου οὐ διέστελλον, ϗ ἀναμέσον ἀκαθάρτου ϗ τοῦ καθαροῦ οὐ διέστελλον, ϗ ἀπὸ τῶν σαββάτων μου παρεκάλυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, ϗ ἐβεβηλούμην ἐν μέσῳ αὐτῶν.

27 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἁρπάζοντες ἁρπάγματα, τοῦ ἐκχέαι αἷμα, ὅπως πλεονεξίᾳ πλεονεκτῶσι.

28 Καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλείφοντες αὐτοὺς πεσοῦνται, ὁρῶντες μάταια, μαντευόμενοι ψευδῆ, λέγοντες, Τάδε λέγει Κύριος· καὶ Κύριος οὐκ ἐλάλησε.

29 Λαὸν τῆς γῆς ἐκπιεζοῦντες ἀδικίᾳ, καὶ διαρπάζοντες ἁρπάγματα, πτωχὸν ϗ πένητα καταδυναστεύοντες, ϗ πρὸς τὸν προσήλυτον οὐκ ἀναστρεφόμενοι μετὰ κρίματος.

30 Καὶ ἐζήτουν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀναστρεφόμενον ὀρθῶς, ϗ ἑστῶτα πρὸ προσώπου μου ὁλοσχερῶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς, τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐξαλεῖψαι αὐτὴν, ϗ οὐχ εὗρον.

31 Καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐτὴν θυμόν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, τοῦ συντελέσαι· τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. κγ΄. 23.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες μητρὸς μιᾶς,

3 Καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, ἐκεῖ ἔπεσον οἱ μαστοὶ αὐτῶν, ἐκεῖ διεπαρθενεύθησαν.

4 Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦν Ὀολὰ ἡ πρεσβυτέρα, ϗ Ὀολιβὰ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς· ϗ ἐγένοντό μοι, ϗ ἔτεκον υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Σαμάρεια ἦν Ὀολὰ, ϗ Ἱερουσαλὴμ ἦν Ὀολιβά.

5 Καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Ὀολὰ ἀπ' ἐμοῦ, ϗ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς, ἐπὶ τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῇ,

6 Ἐνδεδυκότας ὑακίνθινα, ἡγουμένους ϗ στρατηγούς· νεανίσκοι ϗ ἐπίλεκτοι, πάντες ἱππεῖς ἱππαζόμενοι ἐφ' ἵππων.

7 Καὶ ἔδωκε τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτούς· ἐπίλεκτοι υἱοὶ Ἀσσυρίων πάντες· καὶ ἐπὶ πάντας οὓς ἐπέθετο, ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτοῖς ἐμιαίνετο.

8 Καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπεν, ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς, ϗ αὐτοὶ διεπαρ-

θένευσαν αὐτὴν, ϗ ἐξέχεαν τὴν
πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτήν.
9 Διατοῦτο παρέδωκα αὐτὴν
εἰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, εἰς
χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων, ἐφ' οὓς
ἐπετίθετο.
10 Αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν
αἰσχύνην αὐτῆς, υἱοὺς ϗ θυγα-
τέρας αὐτῆς ἔλαβον, ϗ αὐτὴν
ἐν ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν· ϗ ἐγέ-
νετο λάλημα εἰς γυναῖκας, ϗ
ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς
τὰς θυγατέρας.
11 Καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐ-
τῆς Ὀολιβὰ, ϗ διέφθειρε τὴν
ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτὴν, ϗ
τὴν πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορ-
νείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.
12 Ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἀσσυ-
ρίων ἐπέθετο, ἡγουμένους καὶ
στρατηγοὺς, τοὺς ἐγγὺς αὐτῆς,
ἐνδεδυκότας εὐπάρυφα, ἱππεῖς
ἱππαζομένους ἐφ' ἵππων· νεανί-
σκοι ἐπίλεκτοι πάντες.
13 Καὶ ἴδον ὅτι μεμίανται
ὁδὸς μία τῶν δύο.
14 Καὶ προσέθετο πρὸς τὴν
πορνείαν αὐτῆς, ϗ εἶδεν ἄνδρας
ἐζωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου,
εἰκόνας Χαλδαίων ἐζωγραφη-
μένους ἐν γραφίδι,
15 Ἐζωσμένους ποικίλματα
ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, παρα-
βαπτὰ καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐ-
τῶν, ὄψις τρισσὴ πάντων, ὁ-
μοίωμα υἱῶν Χαλδαίων, γῆς
πατρίδος αὐτοῦ·
16 Καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτοὺς
τῇ ὁράσει ὀφθαλμῶν αὐτῆς· ϗ
ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐ-
τοὺς εἰς γῆν Χαλδαίων.
17 Καὶ ἤλθοσαν πρὸς αὐ-
τὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος, εἰς κοίτην
καταλυόντων, ϗ ἐμίαινον αὐ-
τὴν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ
ἐμιάνθη ἐν αὐτοῖς, ϗ ἀπέστη ἡ
ψυχὴ αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν.
18 Καὶ ἀπεκάλυψε τὴν πορ-
νείαν αὐτῆς, καὶ ἀπεκάλυψεν
αἰσχύνην αὐτῆς· ϗ ἀπέστη ἡ
ψυχή μου ἀπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον
ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπὸ τῆς ἀδελ-
φῆς αὐτῆς.
19 Καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορ-
νείαν σου, τοῦ ἀναμνῆσαι ἡμέραν
νεότητός σου, ἐν αἷς ἐπόρνευσας
ἐν Αἰγύπτῳ,
20 Καὶ ἐπέθου ἐπὶ τοὺς Χαλ-
δαίους, ὧν ὡς ὄνων αἱ σάρκες
αὐτῶν, ϗ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰ-
δοῖα αὐτῶν,
21 Καὶ ἐπεσκέψω τὴν ἀνομίαν
νεότητός σου, ἃ ἐποίεις ἐν Αἰ-
γύπτῳ ἐν τῷ καταλύματί σου,
οὗ οἱ μαστοὶ νεότητός σου.
22 Διατοῦτο Ὀολιβὰ, τάδε
λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξε-
γείρω τοὺς ἐραστάς σου ἐπὶ σὲ,
ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ'
αὐτῶν, ϗ ἐπάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ
κυκλόθεν,
23 Υἱοὺς Βαβυλῶνος, καὶ

πάντας τȣ̀ς Χαλδαίȣς, Φακȣ̀κ,
καὶ Σȣὲ, ϗ Ὑχȣὲ, ϗ πάντας
υἱοὺς Ἀσσυρίων μετ᾽ αὐτῶν,
νεανίσκȣς ἐπιλέκτȣς, ἡγεμόνας
ϗ στρατηγȣ̀ς, πάντας τρισσȣ̀ς
ϗ ὀνομαστȣ̀ς, ἱππεύοντας ἐφ᾽
ἵππων.
24 Καὶ πάντες ἥξȣσιν ἐπὶ
σὲ ἀπὸ Βοῤῥᾶ, ἅρματα ϗ τρο-
χοὶ μετ᾽ ὄχλȣ λαῶν, θυρεοὶ
ϗ πέλται ϗ βαλεῖ φυλακὴν
ἐπὶ σὲ κύκλῳ· καὶ δώσω πρὸ
προσώπȣ αὐτῶν κρίμα, ϗ ἐκ-
δικήσȣσί σε ἐν τοῖς κρίμασιν
αὐτῶν.
25 Καὶ δώσω τ̃ ζῆλόν μȣ ἐν
σοὶ, ϗ ποιήσȣσι μετὰ σȣ ἐν
ὀργῇ θυμȣ̃· μυκτῆρά σȣ καὶ
ὦτά σȣ ἀφελȣ̃σι, ϗ τȣ̀ς κατα-
λοίπȣς σȣ ἐν ῥομφαίᾳ κατα-
βαλȣ̃σιν· αὐτοὶ υἱȣ̀ς σȣ ϗ θυ-
γατέρας σȣ λήψονται, ϗ τȣ̀ς
καταλοίπȣς σȣ πῦρ καταφά-
γεται.
26 Καὶ ἐκδύσȣσί σε τ̃ ἱμα-
τισμόν σȣ, καὶ λήψονται τὰ
σκεύη τ̃ καυχήσεώς σȣ.
27 Καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀσε-
βείας σȣ ἐκ σȣ̃, ϗ τ̃ πορνείαν
σȣ ἐκ γῆς Αἰγύπτȣ· ϗ οὐ μὴ
ἄρῃς τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς σου ἐπ᾽
αὐτȣ̀ς, ϗ Αἰγύπτȣ οὐ μὴ μνη-
σθῇς ȣ̓κέτι.
28 Διότι τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ παραδίδωμί
σε εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς, ἀφ᾽
ὧν ἀπέστη ἡ ψυχή σȣ ἀπ᾽ αὐ-
τῶν.
29 Καὶ ποιήσȣσιν ἐν σοὶ ἐν
μίσει, καὶ λήψονται πάντας
τȣ̀ς πόνȣς σȣ καὶ τȣ̀ς μόχθȣς
σȣ, ϗ ἔσῃ γυμνὴ ϗ αἰσχύ-
νȣσα, καὶ ἀποκαλυφθήσεται
αἰσχύνη πορνείας σȣ· ϗ ἀσέ-
βειά σȣ, ϗ ἡ πορνεία σȣ
30 Ἐποίησε ταῦτά σοι, ἐν
τῷ ἐκπορνεῦσαί σε ὀπίσω ἐθνῶν,
ϗ ἐμιαίνȣ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν
αὐτῶν.
31 Ἐν τῇ ὁδῷ τ̃ ἀδελφῆς σȣ
ἐπορεύθης· ϗ δώσω τὸ ποτή-
ριον αὐτῆς εἰς χεῖράς σȣ.
32 Τάδε λέγει Κύριος, Τὸ
ποτήριον τ̃ ἀδελφῆς σȣ πίεσαι,
τὸ βαθὺ ϗ τὸ πλατὺ, καὶ τὸ
πλεονάζον τȣ̃ συντελέσαι μέ-
θην.
33 Καὶ ἐκλύσεως πλησθήσῃ,
ϗ τὸ ποτήριον ἀφανισμȣ̃, πο-
τήριον ἀδελφῆς σȣ Σαμαρείας,
34 Πίεσαι αὐτό· ϗ τὰς ἑορ-
τὰς καὶ τὰς νȣμηνίας αὐτῆς
ἀποστρέψω· διότι ἐγὼ λελά-
ληκα, λέγει Κύριος.
35 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἀνθ᾽ ὧν ἐπελάθȣ μȣ, ϗ
ἀπέῤῥιψάς με ὀπίσω τ̃ σώμα-
τός σȣ, ϗ σὺ λάβε τ̃ ἀσέβειάν
σȣ ϗ τ̃ πορνείαν σȣ.
36 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Υἱὲ ἀνθρώπȣ, οὐ κρινεῖς τὴν
Ὀολὰν ϗ τὴν Ὀολιβὰν, καὶ

ἀναγγελεῖς αὐταῖς τὰς ἀνομίας
αὐτῶν ;
37 Ὅτι ἐμοιχῶντο, κὶ αἷμα
ἐν χερσὶν αὐτῶν, τὰ ἐνθυμή-
ματα αὐτῶν ἐμοιχῶντο, κὶ τὰ
τέκνα αὐτῶν ἃ ἐγέννησάν μοι,
διήγαγον αὐτοῖς δι' ἐμπύρων.
38 Ἕως κὶ ταῦτα ἐποίησάν
μοι, τὰ ἅγιά μȣ ἐμίαινον, κὶ
τὰ σάββατά μȣ ἐβεβήλȣν,
39 Καὶ ἐν τῷ σφάζειν αὐ-
τȣ̀ς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώ-
λοις αὐτῶν, καὶ εἰσεπορεύοντο
εἰς τὰ ἅγιά μȣ, τȣ̃ βεβηλȣ̃ν
αὐτά· κὶ ὅτι ȣ̔́τως ἐποίȣν ἐν
μέσῳ τȣ̃ οἴκȣ μȣ.
40 Καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσι
τοῖς ἐρχομένοις μακρόθεν, οἷς
ἀγγέλȣς ἐξαπέςειλαν πρὸς αὐ-
τȣ̀ς, κὶ ἅμα τῷ ἔρχεσθαι αὐ-
τȣ̀ς, εὐθὺς ἐλȣ́ȣ, καὶ ἐςιβίζȣ
τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς σȣ, κὶ ἐκόσμȣ
κόσμῳ,
41 Καὶ ἐκάθȣ ἐπὶ κλίνης
ἐςρωμένης, κὶ τράπεζα κεκοσ-
μημένη πρὸ προσώπȣ αὐτῆς,
κὶ τὸ θυμίαμα κὶ τὸ ἔλαιόν μȣ
εὐφραίνοντο ἐν αὐτοῖς.
42 Καὶ φωνὴν ἁρμονίας ἀνε-
κρȣ́οντο, καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ
πλήθȣς ἀνθρώπων ἥκοντας ἐκ
τȣ̃ ἐρήμȣ· κὶ ἐδίδοσαν ψέλλια
ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν, κὶ ςέ-
φανον καυχήσεως ἐπὶ τὰς κε-
φαλὰς αὐτῶν.
43 Καὶ εἶπα, Οὐκ ἐν τȣ́τοις
μοιχεύȣσι ; κὶ ἔργα πόρνης
κὶ αὐτὴ ἐξεπόρνευσε ;
44 Καὶ εἰσεπορεύοντο πρὸς
αὐτὴν, ὃν τρόπον εἰσπορεύονται
πρὸς γυναῖκα πόρνην, οὕτως
εἰσεπορεύοντο πρὸς Ὀολὰν, κὶ
πρὸς Ὀολιβὰν, τȣ̃ ποιῆσαι
ἀνομίαν.
45 Καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐτοὶ
κὶ ἐκδικήσȣσιν αὐτὰς ἐκδικήσει
μοιχαλίδος, κὶ ἐκδικήσει αἵ-
ματος, ὅτι μοιχαλίδες εἰσὶ, κὶ
αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν.
46 Τάδε λέγει Κύριος Κύ-
ριος, Ἀνάγαγε ἐπ' αὐτὰς ὄ-
χλον, κὶ δὸς ἐν αὐταῖς ταρα-
χὴν κὶ διαρπαγὴν,
47 Καὶ λιθοβόλησον ἐπ' αὐ-
τὰς λίθοις ὄχλων, κὶ κατα-
κέντει αὐτὰς ἐν τοῖς ξίφεσιν
αὐτῶν· υἱȣ̀ς αὐτῶν κὶ θυγα-
τέρας αὐτῶν ἀποκτενȣ̃σι, κὶ τȣ̀ς
οἴκȣς αὐτῶν ἐμπρήσȣσι.
48 Καὶ ἀποςρέψω ἀσέβειαν
ἐκ τῆς γῆς, κὶ παιδευθήσονται
πᾶσαι αἱ γυναῖκες, κὶ οὐ μὴ
ποιήσȣσι κατὰ τὰς ἀσεβείας
αὐτῶν.
49 Καὶ δοθήσεται ἡ ἀσέβεια
ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς, κὶ τὰς ἁμαρ-
τίας τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν
λήψεσθε, καὶ γνώσεσθε διότι
ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. κδʹ. 24.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρὸς μὲ, ἐν τῷ ἔτει τῷ

ἐννάτῳ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ,
δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, γράψον σε-
αυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ταύτης, ἀφ' ἧς ἀπηρείσατο βα-
σιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σή-
μερον·
3 Καὶ εἰπὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν
παραπικραίνοντα παραβολὴν,
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέ-
γει Κύριος, Ἐπίστησον τὸν λέ-
βητα, καὶ ἔγχεον εἰς αὐτὸν
ὕδωρ,
4 Καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ
διχοτομήματα, πᾶν διχοτό-
μημα καλὸν, σκέλος καὶ ὦμον
ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τῶν ὀστῶν,
5 Ἐξ ἐπιλέκτων κτηνῶν εἰ-
λημμένων· καὶ ὑπόκαιε τὰ ὀστᾶ
ὑποκάτω αὐτῶν· ἔζεσε καὶ ἥψη-
ται τὰ ὀστᾶ αὐτῆς ἐν μέσῳ
αὐτῆς.
6 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ὦ πόλις αἱμάτων, λέ-
βης, ἐν ᾧ ἐστιν ἰὸς ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ
ἰὸς οὐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς, κατὰ
μέλος αὐτῆς ἐξήνεγκεν, οὐκ ἔπε-
σεν ἐπ' αὐτὴν κλῆρος.
7 Ὅτι αἷμα αὐτῆς ἐν μέσῳ
αὐτῆς ἐστιν, ἐπὶ λεωπετρίαν τέ-
ταχα αὐτό· οὐκ ἐκκέχυκα αὐτὸ
ἐπὶ τὴν γῆν, τοῦ καλύψαι ἐπ'
αὐτὸ γῆν,
8 Τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς
ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι· δέδωκα
τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπετρίαν,
τοῦ μὴ καλύψαι αὐτό.
9 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Κἀγὼ μεγαλυνῶ τὸν δα-
λόν·
10 Καὶ πληθυνῶ τὰ ξύλα,
καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ, ὅπως
τακῇ τὰ κρέα, καὶ ἐλαττωθῇ ὁ
ζωμὸς,
11 Καὶ στῇ ἐπὶ τοὺς ἄνθρα-
κας, ὅπως προσκαυθῇ καὶ θερ-
μανθῇ ὁ χαλκὸς αὐτῆς, καὶ
τακῇ ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας αὐ-
τῆς, καὶ ἐκλίπῃ ὁ ἰὸς αὐ-
τῆς,
12 Καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐ-
τῆς πολὺς ὁ ἰὸς αὐτῆς.
13 Καταισχυνθήσεται ὁ ἰὸς
αὐτῆς, ἀνθ' ὧν ἐμιαίνου σύ· καὶ
τί ἐὰν μὴ καθαρισθῇς ἔτι ἕως
οὗ ἐμπλήσω τὸν θυμόν μου;
14 Ἐγὼ Κύριος λελάληκα,
καὶ ἥξει, καὶ ποιήσω, οὐ διαστελῶ,
οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· κατὰ τὰς ὁδούς
σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά
σου κρινῶ σε, λέγει Κύριος·
διατοῦτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ
τὰ αἵματά σου, καὶ κατὰ τὰ
ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε, ἡ
ἀκάθαρτος, ἡ ὀνομαστὴ, καὶ
πολλὴ τοῦ παραπικραίνειν.
15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
16 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ
λαμβάνω ἐκ σοῦ τὰ ἐπιθυμή-
ματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν πα-

ρατάξει, οὐ μὴ κοπῇς, οὐδ' οὐ
μὴ κλαυσθῇς,
17 Στεναγμὸς αἵματος, ὀ-
σφύος πένθος ἔσῃ· οὐκ ἔσται τὸ
τρίχωμά σου συμπεπλεγμένον
ἐπὶ σὲ, καὶ τὰ ὑποδήματά σου
ἐν τοῖς ποσί σου· οὐ μὴ παρα-
κληθῇς ἐν χείλεσιν αὐτῶν, καὶ
ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς.
18 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν
λαὸν τοπρωῒ, ὃν τρόπον ἐνε-
τείλατό μοι ἑσπέρας, καὶ ἐποί-
ησα τοπρωῒ, ὃν τρόπον ἐπετάγη
μοι.
19 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ λαὸς,
Οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν τί ἐστι
ταῦτα ἃ σὺ ποιεῖς;
20 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς,
Λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς μὲ,
λέγων,
21 Εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ
Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος,
Ἰδοὺ ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἅγιά μου,
φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν, ἐπιθυ-
μήματα ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ
ὑπὲρ ὧν φείδονται αἱ ψυχαὶ
ὑμῶν· καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ
θυγατέρες ὑμῶν, οὓς ἐγκατε-
λίπετε, ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται.
22 Καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον
πεποίηκα· ἀπὸ στόματος αὐτῶν
οὐ παρακληθήσεσθε, καὶ ἄρτον
ἀνδρῶν οὐ φάγεσθε,
23 Καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, καὶ τὰ ὑπο-
δήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν
ὑμῶν· οὔτε μὴ κόψησθε, οὔτε
μὴ κλαύσητε, καὶ ἐντακήσεσθε
ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν, καὶ παρα-
καλέσετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ.
24 Καὶ ἔσται Ἰεζεκιὴλ ὑμῖν
εἰς τέρας· κατὰ πάντα ὅσα
ἐποίησα, ποιήσετε, ὅταν ἔλθῃ
ταῦτα, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι
ἐγὼ Κύριος.
25 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οὐχὶ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τὴν
ἰσχὺν παρ' αὐτῶν, τὴν ἔπαρσιν
τῆς καυχήσεως αὐτῶν, τὰ ἐπι-
θυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν,
καὶ τὴν ἔπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν,
υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐ-
τῶν,
26 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἥξει
ὁ ἀνασωζόμενος πρὸς σὲ, τοῦ
ἀναγγεῖλαί σοι εἰς τὰ ὦτα;
27 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δια-
νοιχθήσεται τὸ στόμα σου πρὸς
τὸν ἀνασωζόμενον· λαλήσεις, καὶ
οὐ μὴ ἀποκωφωθῇς οὐκέτι, καὶ
ἔσῃ αὐτοῖς εἰς τέρας, καὶ ἐπι-
γνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. κε΄. 25.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ
πρόσωπόν σου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμ-
μὼν, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐ-
τοὺς,
3 Καὶ ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμ-
μὼν, Ἀκούσατε λόγον Κυρίου·

τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ᾽ ὧν ἐπεχάρητε ἐπὶ τὰ ἅγιά μου, ὅτι ἐβεβηλώθη, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἠφανίσθη, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα, ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ,

4 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς κεδὲμ εἰς κληρονομίαν, καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοὶ, καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ τὰ σκηνώματα αὐτῶν· αὐτοὶ φάγονται τοὺς καρποὺς σου, καὶ αὐτοὶ πίονται τὴν πιότητά σου.

5 Καὶ δώσω τὴν πόλιν τοῦ Ἀμμὼν εἰς νομὰς καμήλων, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν εἰς νομὴν προβάτων, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

6 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ᾽ ὧν ἐκρότησας τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐψόφησας τῷ ποδί σου, καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς σου ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,

7 Διατοῦτο ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐξολοθρεύσω σε ἐκ τῶν λαῶν, καὶ ἀπολῶ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλείᾳ, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος.

8 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ᾽ ὧν εἶπε Μωὰβ, Ἰδοὺ, οὐχ ὃν τρόπον πάντα τὰ ἔθνη, οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα;

9 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραλύω τὸν ὦμον Μωὰβ ἀπὸ πόλεων ἀκρωτηρίων αὐτοῦ, ἐκλεκτὴν γῆν, οἶκον Βεθασιμοὺθ ἐπάνω πηγῆς πόλεως παραθαλασσίας,

10 Τοὺς υἱοὺς κεδὲμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν δέδωκα αὐτῷ εἰς κληρονομίαν, ὅπως μὴ μνεία γένηται τῶν υἱῶν Ἀμμών.

11 Καὶ εἰς Μωὰβ ποιήσω ἐκδίκησιν, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

12 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ᾽ ὧν ἐποίησεν ἡ Ἰδουμαία ἐν τῷ ἐκδικῆσαι αὐτοὺς ἐκδίκησιν εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἐμνησικάκησαν, καὶ ἐξεδίκησαν δίκην.

13 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος, καὶ θήσομαι αὐτὴν ἔρημον· καὶ ἐκ Θαιμὰν διωκόμενοι ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται.

14 Καὶ δώσω ἐκδίκησίν μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐν χειρὶ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ ποιήσουσιν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὀργήν μου καὶ κατὰ τὸν θυμόν μου, καὶ ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησίν μου, λέγει Κύριος.

15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ᾽ ὧν ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἐκδικήσει, καὶ ἐξανέστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαίροντες ἐκ ψυχῆς, τοῦ ἐξαλεῖψαι ἕως ἑνὸς,

16 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτείνω τὴν χεῖρά
μου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, ϗ ἐξο-
λοθρεύσω Κρῆτας, ϗ ἀπολῶ
τοὺς καταλοίπους τοὺς κατοικοῦν-
τας τὴν παραλίαν.
17 Καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκ-
δικήσεις μεγάλας, ϗ ἐπιγνώ-
σονται διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν
τῷ δοῦναι τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπ᾽
αὐτούς.

Κεφ. κϛ΄. 26.

ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑνδεκά-
τῳ ἔτει, μιᾷ τοῦ μηνὸς,
ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ,
λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, Ἀνθ᾽ ὧν
εἶπε Σὸρ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, Εὖγε
συνετρίβη, ἀπόλωλε τὰ ἔθνη,
ἐπεστράφη πρὸς μὲ, ἡ πλήρης
ἠρήμωται·
3 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σὸρ, καὶ
ἀνάξω ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, ὡς
ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοῖς κύ-
μασιν αὐτῆς.
4 Καὶ καταβαλοῦσι τὰ τείχη
Σὸρ, ϗ καταβαλοῦσι τοὺς πύρ-
γους σου, ϗ λικμήσω τὸν χοῦν
αὐτῆς ἀπ᾽ αὐτῆς, ϗ δώσω αὐ-
τὴν εἰς λεωπετρίαν.
5 Ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται ἐν
μέσῳ θαλάσσης, ὅτι ἐγὼ λε-
λάληκα, λέγει Κύριος· ϗ ἔσται
εἰς προνομὴν τοῖς ἔθνεσι.
6 Καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς
ἐν πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀναιρεθή-
σονται, ϗ γνώσονται ὅτι ἐγὼ
Κύριος.
7 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος,
Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ Σὸρ τὸν
Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βα-
βυλῶνος ἀπὸ τοῦ Βοῤῥᾶ, βασι-
λεὺς βασιλέων ἐστὶ, μεθ᾽ ἵππων
ϗ ἁρμάτων ϗ ἱππέων ϗ συνα-
γωγῆς ἐθνῶν πολλῶν σφόδρα.
8 Οὗτος τὰς θυγατέρας σου
τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρᾳ
ἀνελεῖ, ϗ δώσει ἐπὶ σὲ προφυ-
λακὴν, ϗ περιοικοδομήσει, καὶ
ποιήσει ἐπὶ σὲ κύκλῳ χάρακα,
ϗ περίστασιν ὅπλων, καὶ τὰς
λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου
δώσει.
9 Τὰ τείχη σου, ϗ τοὺς πύρ-
γους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς μα-
χαίραις αὐτοῦ.
10 Ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἵππων
αὐτοῦ κατακαλύψει σε ὁ κονι-
ορτὸς αὐτῶν· ϗ ἀπὸ τῆς φωνῆς
τῶν ἱππέων αὐτοῦ ϗ τῶν τροχῶν τῶν
ἁρμάτων αὐτοῦ σεισθήσεται τὰ
τείχη σου, εἰσπορευομένου αὐτοῦ
τὰς πύλας σου, ὡς εἰσπορευό-
μενος εἰς πόλιν ἐκ πεδίου.
11 Ἐν ταῖς ὁπλαῖς τῶν ἵππων
αὐτοῦ καταπατήσουσί σου πά-
σας τὰς πλατείας· τὸν λαόν
σου μαχαίρᾳ ἀνελεῖ, ϗ τὴν ὑπό-
στασιν τῆς ἰσχύος σου ἐπὶ τὴν γῆν
κατάξει.
12 Καὶ προνομεύσει τὴν δύ-

ναμίν σȢ, καὶ σκυλεύσει τὰ
ὑπάρχοντά σȢ, ϗ καταβαλεῖ
τὰ τείχη σȢ, ϗ τȢ̀ς οἴκȢς σου
τȢ̀ς ἐπιθυμητȢ̀ς καθελεῖ· καὶ
τȢ̀ς λίθȢς σȢ, ϗ τὰ ξύλα σȢ,
ϗ τ̃ χȢ̃ν σȢ εἰς μέσον τ̃ θα-
λάσσης σȢ ἐμβαλεῖ.

13 Καὶ καταλύσει τὸ πλῆ-
θος τ̃ μȢσικῶν σȢ, καὶ ἡ φωνὴ
τ̃ ψαλτηρίων σȢ οὐ μὴ ἀκȢ-
σθῇ ἔτι.

14 Καὶ δώσω σε λεωπετρίαν,
ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσῃ, οὐ μὴ
οἰκοδομηθῇς ἔτι, ὅτι ἐγὼ Κύ-
ριος ἐλάλησα, λέγει Κύριος.

15 Διότι τάδε λέγει Κύριος
Κύριος τῇ Σὸρ, Οὐκ ἀπὸ φω-
νῆς τ̃ πλώσεώς σȢ, ἐν τῷ σε-
νάξαι τραυματίας, ἐν τῷ σπᾶ-
σαι μάχαιραν ἐν μέσῳ σου,
σεισθήσονται αἱ νῆσοι;

16 Καὶ καταβήσονται ἀπὸ
τ̃ θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ ἄρ-
χοντες ἐκ τ̃ ἐθνῶν τ̃ θαλάσ-
σης, ϗ ἀφελȢ̃νται τὰς μίτρας
ἀπὸ τ̃ κεφαλῶν αὐτῶν, ϗ τὸν
ἱματισμὸν τ̃ ποικίλον αὐτῶν
ἐκδύσονται· ἐκςάσει ἐκςήσον-
ται, ἐπὶ γῆν καθεδȢ̃νται, καὶ
φοβηθήσονται τ̃ ἀπώλειαν αὐ-
τῶν, ϗ ςενάξȢσιν ἐπὶ σὲ,

17 Καὶ λήψονται ἐπὶ σὲ
θρῆνον, ϗ ἐρȢ̃σί σοι, Πῶς κατ-
ελύθης ἐκ θαλάσσης ἡ πόλις
ἡ ἐπαινετὴ, ἡ δȢ̃σα τὸν φόβον
αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοικȢ̃σιν
αὐτήν;

18 Καὶ φοβηθήσονται αἱ νῆ-
σοι ἀπὸ ἡμέρας πλώσεώς σȢ·

19 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, Ὅταν δῶ πόλιν ἠρη-
μωμένην ὡς τὰς πόλεις τὰς
μὴ κατοικισθησομένας, ἐν τῷ
ἀναγαγεῖν με ἐπὶ σὲ τ̃ ἄβυσ-
σον, ϗ κατακαλύψει σε ὕδωρ
πολὺ,

20 Καὶ καταβιβάσω σε πρὸς
τȢ̀ς καταβαίνοντας εἰς βόθρον
πρὸς λαὸν αἰῶνος, ϗ κατοικιῶ
σε εἰς βάθη τ̃ γῆς ὡς ἔρημον
αἰώνιον μετὰ καταβαινόντων
εἰς βόθρον, ὅπως μὴ κατοικη-
θῇς, μηδὲ ἀναςῇς ἐπὶ γῆς
ζωῆς,

21 Ἀπώλειάν σε δώσω, καὶ
Ȣ̓χ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τ̃ αἰῶνα,
λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. κζ΄. 27.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος ΚυρίȢ
πρὸς μὲ, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπȢ λάβε
ἐπὶ Σὸρ θρῆνον,

3 Καὶ ἐρεῖς τῇ Σὸρ τῇ κατ-
οικȢ́σῃ ἐπὶ τ̃ εἰσόδȢ τ̃ θαλάσ-
σης, τῷ ἐμπορίῳ τ̃ λαῶν, ἀπὸ
νήσων πολλῶν, Τάδε λέγει
Κύριος τῇ Σὸρ, Σὺ εἶπας, Ἐ-
γὼ περιέθηκα ἐμαυτῇ κάλλος
μου,

4 Ἐν καρδίᾳ θαλάσσης τῷ
βεελεὶμ υἱοί σου περιέθηκάν
σοι κάλλος.

5 Κέδρος ἐκ Σενεὶρ ᾠκοδομήθη σοι, ταινίαι σανίδων κυπαρίσσε ἐκ τῦ Λιβάνε ἐλήφθησαν, τῦ ποιῆσαί σοι ἱςὺς ἐλατίνυς,

6 Ἐκ τῆ Βασανίτιδος ἐποίησαν τὰς κώπας σε, τὰ ἱερά σε ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος, οἴκυς ἀλσώδεις ἀπὸ νήσων τῶν Χετιείμ.

7 Βύσσος μετὰ ποικιλίας ἐξ Αἰγύπ7ε ἐγένετό σοι ςρωμνὴ, τῦ περιθεῖναί σοι δόξαν, καὶ περιβαλεῖν σε ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐκ τῆ νήσων Ἐλεισαὶ, κ) ἐγένετο περιβόλαιά σε.

8 Καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ κατοικῦντες Σιδῶνα, κ) Ἀράδιοι ἐγένοντο κωπηλάται σου· οἱ σοφοί σε Σὸρ οἳ ἦσαν ἐν σοὶ, ῦτοι κυβερνῆταί σου.

9 Οἱ πρεσβύτεροι Βιβλίων, κ) οἱ σοφοὶ αὐτῶν, οἳ ἦσαν ἐν σοὶ, ῦτοι ἐνίσχυον τὴν βυλήν σε· κ) πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται αὐτῶν ἐγένοντό σοι ἐπὶ δυσμὰς δυσμῶν.

10 Πέρσαι, κ) Λυδοὶ, κ) Λίβυες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄνδρες πολεμιςαί σε πέλτας κ) περικεφαλαίας ἐκρέμασαν ἐν σοὶ, ῦτοι ἔδωκαν τὴ δόξαν σε.

11 Υἱοὶ Ἀραδίων κ) ἡ δύναμίς σε ἐπὶ τῆ τειχέων σε· φύλακες ἐν τοῖς πύργοις σε ἦσαν, τὰς φαρέτρας αὐτῶν ἐκρέμασαν ἐπὶ τῆ ὅρμων σε κύκλῳ, ῦτοι ἐτελείωσάν σε τὸ κάλλ۞.

12 Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου ἀπὸ πλήθυς πάσης ἰσχύ۞ σε, ἀργύριον κ) χρυσίον καὶ σίδηρον κ) κασσίτερον κ) μόλιβον ἔδωκαν τὴ ἀγοράν σε.

13 Ἡ Ἑλλὰς, κ) ἡ σύμπασα, καὶ τὰ παρατείνοντα, ῦτοι ἐνεπορεύοντό σοι ἐν ψυχαῖς ἀνθρώπων, κ) σκεύη χαλκᾶ ἔδωκαν τὴ ἐμπορίαν σε.

14 Ἐξ οἴκε Θογαρμὰ ἵπποι κ) ἱππεῖς ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σε.

15 Υἱοὶ Ῥοδίων ἔμποροί σε, ἀπὸ νήσων ἐπλήθυναν τὴ ἐμπορίαν σε ὀδόντας ἐλεφαντίνυς, κ) τοῖς εἰσαγομένοις ἀντεδίδυς τὺς μισθύς σε,

16 Ἀνθρώπυς ἐμπορίαν σου ἀπὸ πλήθυς τῦ συμμίκτε σου, ςακτὴν κ) ποικίλμα7α ἐκ Θαρσὶς, κ) Ῥαμὸθ, καὶ Χορχὸρ ἔδωκαν τὴ ἀγοράν σε.

17 Ἰύδας καὶ οἱ υἱοὶ τῦ Ἰσραὴλ, οὗτοι ἔμποροί σου, ἐν πράσει σίτε κ) μύρων κ) κασίας, κ) πρῶτον μέλι κ) ἔλαιον κ) ῥητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτόν σε.

18 Δαμασκὸς ἔμποροί σε, ἐκ πλήθυς πάσης δυνάμεώς σε· οἶνος ἐκ Χελβῶν, κ) ἔρια

ἐκ Μιλήτου, καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν σου ἔδωκαν.
19 Ἐξ Ἀσὴλ σίδηρος εἰργασμένος, καὶ τροχιὰς ἐν τῷ συμμίκτῳ σου ἐστί.
20 Δαιδὰν ἔμποροί σου, μετὰ κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἅρματα.
21 Ἡ Ἀραβία καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Κηδὰρ, οὗτοι ἔμποροί σου διὰ χειρός σου, καμήλους καὶ ἀμνοὺς καὶ κριοὺς ἐν οἷς ἐμπορεύονταί σε.
22 Ἔμποροι Σαββὰ, καὶ Ῥαμμὰ, οὗτοι ἔμποροί σου, μετὰ πρώτων ἡδυσμάτων, καὶ λίθων χρηστῶν, καὶ χρυσὸν ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.
23 Χαῤῥὰ, καὶ Χαναὰ, οὗτοι ἔμποροί σου· Ἀσσοὺρ καὶ Χαρμὰν ἔμποροί σου,
24 Φέροντες ἐμπορίαν ὑάκινθον, καὶ θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς δεδεμένους σχοινίοις, καὶ κυπαρίσσινα.
25 Πλοῖα ἔμποροί σου, ἐν τῷ πλήθει, ἐν τῷ συμμίκτῳ σου· καὶ ἐνεπλήσθης καὶ ἐβαρύνθης σφόδρα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.
26 Ἐν ὕδατι πολλῷ ἦγόν σε οἱ κωπηλάται σου, τὸ πνεῦμα τοῦ Νότου συνέτριψέ σε ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.
27 Ἦσαν δυνάμεις σου, καὶ ὁ μισθός σου, καὶ τῶν συμμίκτων σου, καὶ οἱ κωπηλάται σου, καὶ οἱ κυβερνῆταί σου, καὶ οἱ σύμβουλοί σου, καὶ οἱ σύμμικτοί σου ἐκ τῶν συμμίκτων σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου οἱ ἐν σοί· καὶ πᾶσα συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου.
28 Πρὸς τὴν κραυγὴν τῆς φωνῆς σου οἱ κυβερνῆταί σου φόβῳ φοβηθήσονται.
29 Καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων πάντες οἱ κωπηλάται καὶ οἱ ἐπιβάται, καὶ οἱ πρωρεῖς τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στήσονται,
30 Καὶ ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σὲ τῇ φωνῇ αὐτῶν, καὶ κεκράξονται πικρὸν, καὶ ἐπιθήσουσι γῆν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ σποδὸν στρώσονται.
32 Καὶ λήψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σὲ θρῆνον, θρήνημα Σόρ· Πόσον τινὰ
33 Εὗρες μισθὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης; Ἐνέπλησας ἔθνη ἀπὸ τοῦ πλήθους σου, καὶ ἀπὸ τοῦ συμμίκτου σου ἐπλούτησας πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς.
34 Νῦν συνετρίβης ἐν θαλάσσῃ, ἐν βάθει ὕδατος ὁ σύμμικτός σου, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου· ἔπεσον πάντες οἱ κωπηλάται σου.
35 Πάντες οἱ κατοικοῦντες τὰς νήσους ἐστύγνασαν ἐπὶ σέ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει

ἐξέςησαν, ϗ ἐδάκρυσε τὸ πρόσ-
ωπον αὐτῶν.
36 Ἔμποροι ἀπὸ ἐθνῶν ἐσύ-
ρισάν σε, ἀπώλεια ἐγένȣ, καὶ
ȣκέτι ἔσῃ εἰς τ̃ αἰῶνα.

Κεφ. κη'. 28.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρός μὲ, λέγων,
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπȣ εἰπὸν
τῷ ἄρχοντι Τύρȣ, Τάδε λέγει
Κύριος, Ἀνθ' οὗ ὑψώθη σȣ ἡ
καρδία, καὶ εἶπας, Θεός εἰμι
ἐγὼ, κατοικίαν Θεȣ̃ κατῴκηκα
ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, σὺ δὲ εἶ
ἄνθρωπος καὶ οὐ Θεὸς, ϗ ἔδω-
κας τὴν καρδίαν σȣ ὡς καρδίαν
Θεȣ̃·
3 Μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τȣ̃
Δανιὴλ; ἢ σοφοὶ ȣκ ἐπαίδευ-
σάν σε τῇ ἐπιςήμῃ αὐτῶν;
4 Μὴ ἐν τῇ ἐπιςήμῃ σου ἢ
τῇ φρονήσει σȣ ἐποίησας σε-
αυτῷ δύναμιν, ϗ χρυσίον καὶ
ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σȣ;
5 Ἐν τῇ πολλῇ ἐπιςήμῃ σȣ
ϗ ἐμπορίᾳ σȣ ἐπλήθυνας δύ-
ναμίν σȣ, ὑψώθη ἡ καρδία σȣ
ἐν τῇ δυνάμει σȣ.
6 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἐπειδὴ δέδωκας τ̃ καρ-
δίαν σȣ ὡς καρδίαν Θεȣ̃,
7 Ἀντὶ τȣ́τȣ ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐπάγω
ἐπὶ σὲ ἀλλοτρίȣς λοιμȣ̀ς ἀπὸ
ἐθνῶν, ϗ ἐκκενώσȣσι τὰς μα-
χαίρας αὐτῶν ἐπὶ σὲ, ϗ ἐπὶ τὸ
κάλλος τ̃ ἐπιςήμης σου, καὶ
ςρώσουσι τὸ κάλλος σου εἰς
ἀπώλειαν,
8 Καὶ καταβιβάσȣσί σε, ϗ
ἀποθανῇ θανάτῳ τραυματιῶν
ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.
9 Μὴ λέγων ἐρεῖς, Θεός εἰμι
ἐγὼ, ἐνώπιον τ̃ ἀναιρȣ́ντων σε;
σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος, καὶ οὐ
Θεός.
10 Ἐν πλήθει ἀπεριτμήτων
ἀπολῇ ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων,
ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύ-
ριος.
11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρὸς μὲ, λέγων,
12 Υἱὲ ἀνθρώπȣ, λάβε θρῆ-
νον ἐπὶ τ̃ ἄρχοντα Τύρȣ, καὶ
εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, Σὺ ἀποσφράγισμα ὁ-
μοιώσεως, ϗ ςέφανος κάλλȣς
13 Ἐν τῇ τρυφῇ τ̃ παρα-
δείσȣ τ̃ Θεȣ̃ ἐγενήθης· πάντα
λίθον χρηςὸν ἐνδέδεσαι, σάρ-
διον ϗ τοπάζιον, ϗ σμάραγ-
δον ϗ ἄνθρακα, ϗ σάπφειρον
ϗ ἴασπιν, ϗ ἀργύριον ϗ χρυ-
σίον, ϗ λιγύριον ϗ ἀχάτην, ϗ
ἀμέθυςον ϗ χρυσόλιθον, καὶ
βηρύλλιον ϗ ὀνύχιον, ϗ χρυ-
σίȣ ἐνέπλησας τȣ̀ς θησαυρȣ̀ς
σȣ καὶ τὰς ἀποθήκας σȣ ἐν
σοί.
14 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης
σὺ μετὰ τ̃ χερȣ̀β, ἔθηκά σε
ἐν ὄρει ἁγίῳ Θεȣ̃, ἐγενήθης ἐν
μέσῳ λίθων πυρίνων.

15 Ἐγενήθης σὺ ἄμωμος ἐν
ταῖς ἡμέραις σȣ, ἀφ' ἧς ἡμέ-
ρας σὺ ἐκτίσθης ἕως εὑρέθη
τὰ ἀδικήματα ἐν σοί.
16 Ἀπὸ πλήθȣς τ̃ ἐμπορίας
σȣ ἔπλησας τὰ ταμεῖά σου
ἀνομίας, ϗ ἥμαρτες, ϗ ἐτραυ-
ματίσθης ἀπὸ ὄρȣς τ̃ Θεȣ̃· ϗ
ἤγαγέ σε τὸ χερȣ̀β ἐκ μέσου
λίθων πυρίνων.
17 Ὑψώθη ἡ καρδία σȣ ἐπὶ
τῷ κάλλει σου, διεφθάρη ἡ
ἐπιςήμη σȣ μετὰ τ̃ κάλλȣς
σȣ· διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν σȣ
ἐπὶ τ̃ γῆν ἔῤῥιψά σε, ἐναντίον
βασιλέων ἔδωκά σε παραδειγ-
ματισθῆναι.
18 Διὰ τὸ πλῆθος τ̃ ἁμαρ-
τιῶν σȣ ϗ τ̃ ἀδικιῶν τ̃ ἐμπο-
ρίας σȣ, ἐβεβήλωσα τὰ ἱερά
σȣ, ϗ ἐξάξω πῦρ ἐκ μέσȣ σȣ,
τȣ̃το καταφάγεταί σε· ϗ δώσω
σε σποδὸν ἐπὶ τ̃ γῆς σȣ ἐναν-
τίον πάντων τ̃ ὁρώντων σε.
19 Καὶ πάντες οἱ ἐπιςά-
μενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσι ςενάξȣ-
σιν ἐπὶ σέ· ἀπώλεια ἐγένȣ, ϗ
ȣ̓χ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰ-
ῶνα.
20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρός με, λέγων,
21 Υἱὲ ἀνθρώπȣ, ςήρισον τὸ
πρόσωπόν σȣ ἐπὶ Σιδῶνα, καὶ
προφήτευσον ἐπ' αὐτὴν,
22 Καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει
Κύριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σι-
δὼν, ϗ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοὶ,
ϗ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος,
ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρί-
ματα, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν
σοί.
23 Αἷμα ϗ θάνατος ἐν ταῖς
πλατείαις σȣ, καὶ πεσȣ̃νται
τετραυματισμένοι μαχαίραις
ἐν σοὶ περικύκλῳ σȣ, ϗ γνώ-
σονται διότι ἐγώ εἰμι Κύριος.
24 Καὶ ȣ̓κ ἔσονται ȣ̓κέτι ἐν
τῷ οἴκῳ τȣ̃ Ἰσραὴλ σκόλοψ
πικρίας ϗ ἄκανθα ὀδύνης ἀπὸ
τ̃ περικύκλῳ αὐτῶν, τ̃ ἀτιμα-
σάντων αὐτȣ̀ς, ϗ γνώσονται
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.
25 Τάδε λέγει Κύριος Κύ-
ριος, Καὶ συνάξω τ̃ Ἰσραὴλ
ἐκ τ̃ ἐθνῶν οὗ διεσκορπίσθη-
σαν ἐκεῖ, ϗ ἁγιασθήσομαι ἐν
αὐτοῖς, ϗ ἐνώπιον τ̃ λαῶν ϗ τ̃
ἐθνῶν· ϗ κατοικήσȣσι ἐπὶ τῆς
γῆς αὐτῶν, ἣν δέδωκα τῷ δȣ́λῳ
μȣ Ἰακὼβ,
26 Καὶ κατοικήσȣσιν ἐπ' αὐ-
τῆς ἐν ἐλπίδι, ϗ οἰκοδομήσȣσιν
οἰκίας, ϗ φυτεύσȣσιν ἀμπε-
λῶνας, ϗ κατοικήσȣσιν ἐν ἐλ-
πίδι, ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν
πᾶσι τοῖς ἀτιμάσασιν αὐτȣ̀ς
ἐν τοῖς κύκλῳ αὐτῶν· ϗ γνώ-
σονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ Θεὸς τ̃ πα-
τέρων αὐτῶν.

Κεφ. κθʹ. 29.

ΕΝ τῷ ἔτει τῷ δωδεκάτῳ, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ, μιᾷ τȣ̃ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίȣ πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπȣ, στήρισον τὸ πρόσωπόν σȣ ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτȣ, ϗ προφήτευσον ἐπ᾽ αὐτὸν ϗ ἐπ᾽ Αἴγυπτον ὅλην,

3 Καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ ποταμῶν αὐτȣ̃, τὸν λέγοντα, Ἐμοί εἰσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτȣ́ς.

4 Καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σȣ, ϗ προσκολλήσω τȣ̀ς ἰχθύας τȣ̃ ποταμȣ̃ σȣ πρὸς τὰς πτέρυγάς σȣ, ϗ ἀνάξω σε ἐκ μέσȣ τȣ̃ ποταμȣ̃ σȣ,

5 Καὶ καταβαλῶ σε ἐν τάχει ϗ πάντας τȣ̀ς ἰχθύας τȣ̃ ποταμȣ̃ σȣ· ἐπὶ πρόσωπον τȣ̃ πεδίȣ πέσῃ, ϗ οὐ μὴ συναχθῇς, ϗ οὐ μὴ περισταλῇς, τοῖς θηρίοις τῆς γῆς ϗ τοῖς πετεινοῖς τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ δέδωκά σε εἰς κατάβρωμα·

6 Καὶ γνώσονται πάντες οἱ κατοικȣ̃ντες Αἴγυπτον, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· ἀνθ᾽ ὧν ἐγενήθης ῥάβδος καλαμίνη τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ,

7 Ὅτε ἐπελάβετό σȣ τῇ χειρὶ αὐτῶν, ἐθλάσθης· ϗ ὅτε ἐπεκρότησεν ἐπ᾽ αὐτȣ̀ς πᾶσα χεὶρ, ϗ ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ σὲ, συνετρίβης, ϗ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν ὀσφύν.

8 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ῥομφαίαν, ϗ ἀπολῶ ἀπὸ σȣ̃ ἀνθρώπȣς ϗ κτήνη.

9 Καὶ ἔσαι ἡ γῆ Αἰγύπτȣ ἀπώλεια ϗ ἔρημος· ϗ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· ἀντὶ τȣ̃ λέγειν σε, Οἱ ποταμοὶ ἐμοί εἰσι, ϗ ἐγὼ ἐποίησα αὐτȣ́ς,

10 Διατȣ̃το ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, ϗ ἐπὶ πάντας τȣ̀ς ποταμȣ́ς σȣ, ϗ δώσω γῆν Αἰγύπτȣ εἰς ἔρημον ϗ ῥομφαίαν ϗ ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδωλȣ̃ ϗ Συήνης ϗ ἕως ὁρίων Αἰθιόπων.

11 Οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ πȣ̀ς ἀνθρώπȣ, ϗ πȣ̀ς κτήνȣς οὐ μὴ διέλθῃ αὐτὴν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται τεσσαράκοντα ἔτη.

12 Καὶ δώσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς ἠρημωμένης, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἔθνεσι, ϗ λικμήσω αὐτȣ̀ς εἰς τὰς χώρας.

13 Τάδε λέγει Κύριος, Μετὰ

τεσσαράκοντα ἔτη συνάξω Αἰγυπτίους ἀπὸ τῶν ἐθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ,

14 Καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Αἰγυπτίων, ϗ κατοικίσω αὐτοὺς ἐν γῇ Φαθωρῆς, ἐν τῇ γῇ ὅθεν ἐλήφθησαν, καὶ ἔσται ἀρχὴ ταπεινὴ

15 Παρὰ πάσας τὰς ἀρχάς· οὐ μὴ ὑψωθῇ ἔτι ἐπὶ τὰ ἔθνη· ϗ ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς ποιήσω, τοῦ μὴ εἶναι αὐτοὺς πλείονας ἐν τοῖς ἔθνεσι.

16 Καὶ οὐκέτι ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς ἐλπίδα ἀναμιμνήσκουσαν ἀνομίαν, ἐν τῷ ἀκολουθῆσαι αὐτοὺς ὀπίσω αὐτῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑβδόμῳ ϗ εἰκοστῷ ἔτει, μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

18 Υἱὲ ἀνθρώπου, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατεδουλώσατο τὴν δύναμιν αὐτοῦ δουλείᾳ μεγάλῃ ἐπὶ Τύρου, πᾶσα κεφαλὴ φαλακρὰ, καὶ πᾶς ὦμος μαδῶν· καὶ μισθὸς οὐκ ἐγενήθη αὐτῷ ϗ τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἐπὶ Τύρον, ϗ τῆς δουλείας ἧς ἐδούλευσαν ἐπ' αὐτήν.

19 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος γῆν Αἰγύπτου, ϗ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς· ϗ ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ,

20 Ἀντὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἧς ἐδούλευσεν ἐπὶ Τύρον, δέδωκα αὐτῷ γῆν Αἰγύπτου· τάδε λέγει Κύριος Κύριος.

21 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ϗ σοὶ δώσω στόμα ἀνεῳγμένον ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

Κεφ. λ'. 30.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, ϗ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ὦ ὢ ἡμέρα,

3 Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ἡμέρα νεφέλης, πέρας ἐθνῶν ἔσται·

4 Καὶ ἥξει μάχαιρα ἐπ' Αἰγυπτίους, ϗ ἔσται ταραχὴ ἐν γῇ Αἰθιοπίᾳ, ϗ συμπεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ συμπεσεῖται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

5 Πέρσαι, ϗ Κρῆτες, καὶ Λυδοὶ, ϗ Λίβυες, ϗ πάντες οἱ ἐπίμικτοι ϗ τῶν υἱῶν τῆς διαθήκης μου, μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ.

6 Καὶ πεσοῦνται τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύπτου, ϗ καταβήσεται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς

ἀπὸ Μαγδώλου ἕως Συήνης, μαχαίρᾳ πεσῦνται ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος.

7 Καὶ ἐρημωθήσεται ἐν μέσῳ χωρῶν ἠρημωμένων, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται.

8 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ βοηθῦντες αὐτῇ.

9 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσονται ἄγγελοι σπεύδοντες ἀφανίσαι τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ ἔςαι ταραχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτυ, ὅτι ἰδὺ ἥκει.

10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ ἀπολῶ πλῆθος Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβυχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος,

11 Αὐτῦ καὶ τῦ λαῦ αὐτῦ, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν ἀπεςαλμένοι ἀπολέσαι γῆν· καὶ ἐκκενώσυσι πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ τραυματιῶν.

12 Καὶ δώσω τὺς ποταμὺς αὐτῶν ἐρήμυς, καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων, ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

13 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ ἀπολῶ μεγιςᾶνας ἀπὸ Μέμφεως, καὶ ἄρχοντας Μέμφεως ἐκ γῆς Αἰγύπτυ, καὶ ὐκ ἔσονται ἔτι.

14 Καὶ ἀπολῶ γῆν Φαθωρῆς, καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν, καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει.

15 Καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπὶ Σαὶν τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτυ, καὶ ἀπολῶ τὸ πλῆθος Μέμφεως.

16 Καὶ δώσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ταραχῇ ταραχθήσεται ἡ Συήνη, καὶ ἐν Διοσπόλει ἔςαι ἔκρηγμα, καὶ διαχυθήσεται ὕδατα.

17 Νεανίσκοι Ἡλιυπόλεως καὶ Βυβάςυ ἐν μαχαίρᾳ πεσῦνται, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται.

18 Καὶ ἐν Τάφναις συσκοτάσει ἡ ἡμέρα, ἐν τῷ συντρίψαι με ἐκεῖ τὰ σκῆπτρα Αἰγύπτυ· καὶ ἀπολεῖται ἐκεῖ ἡ ὕβρις ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ταύτην νεφέλη καλύψει, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμάλωτοι ἀρθήσονται.

19 Καὶ ποιήσω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

20 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, ἑβδόμῃ τῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίυ πρὸς μὲ, λέγων,

21 Υἱὲ ἀνθρώπυ, τὺς βραχίονας Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτυ συνέτριψα, καὶ ἰδὺ οὐ κατεδεήθη τῦ δοθῆναι ἴασιν, τῦ

δοθῆναι ἐπ' αὐτὸν μάλαγμα, τȣ͂ δοθῆναι ἰσχὺν ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας.

22 Διατȣ͂το τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτȣ, ϗ συντρίψω τȣ̀ς βραχίονας αὐτȣ͂ τȣ̀ς ἰσχυρȣ̀ς, ϗ τȣ̀ς τεταμένȣς, ϗ καταβαλῶ τὴν μάχαιραν αὐτȣ͂ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτȣ͂,

23 Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, ϗ λικμήσω αὐτȣ̀ς εἰς τὰς χώρας.

24 Καὶ κατισχύσω τȣ̀ς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, ϗ δώσω τὴν ῥομφαίαν μȣ εἰς τὴν χεῖρα αὐτȣ͂, ϗ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἴγυπτον, ϗ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς, ϗ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς.

25 Καὶ ἐνισχύσω τȣ̀ς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, οἱ δὲ βραχίονες Φαραὼ πεσȣ͂νται· ϗ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ δȣ͂ναι τὴν ῥομφαίαν μȣ εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, ϗ ἐκτενεῖ αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτȣ.

26 Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, ϗ λικμήσω αὐτȣ̀ς εἰς τὰς χώρας, καὶ γνώσονται πάντες ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

Κεφ. λα'. 31.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ τρίτῳ μηνὶ, μιᾷ τȣ͂ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίȣ πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπȣ, εἰπὸν πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτȣ καὶ τῷ πλήθει αὐτȣ͂, Τίνι ὡμοίωσας σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σȣ;

3 Ἰδȣ̀ Ἀσσȣ̀ρ κυπάρισσος ἐν τῷ Λιβάνῳ, ϗ καλὸς ταῖς παραφυάσι, ϗ ὑψηλὸς τῷ μεγέθει, εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτȣ͂,

4 Ὕδωρ ἐξέθρεψεν αὐτὸν, ἡ ἄβυσσος ὕψωσεν αὐτὸν, τȣ̀ς ποταμȣ̀ς αὐτῆς ἤγαγε κύκλῳ τῶν φυτῶν αὐτȣ͂, ϗ τὰ συστήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα τὰ ξύλα τȣ͂ πεδίȣ.

5 Ἕνεκεν τȣ́τȣ ὑψώθη τὸ μέγεθος αὐτȣ͂ παρὰ πάντα τὰ ξύλα τȣ͂ πεδίȣ, ϗ ἐπλατύνθησαν οἱ κλάδοι αὐτȣ͂ ἀφ' ὕδατος πολλȣ͂.

6 Ἐν ταῖς παραφυάσιν αὐτȣ͂ ἐνόσσευσαν πάντα τὰ πετεινὰ τȣ͂ ȣ̓ρανȣ͂, ϗ ὑποκάτω τῶν κλάδων αὐτȣ͂ ἐγεννῶσαν πάντα τὰ θηρία τȣ͂ πεδίȣ, ἐν τῇ σκιᾷ αὐτȣ͂ κατῴκησε πᾶν πλῆθος ἐθνῶν.

7 Καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτȣ͂ διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτȣ͂, ὅτι ἐγενήθησαν αἱ ῥίζαι αὐτȣ͂ εἰς ὕδωρ πολύ.

8 Καὶ κυπάρισσοι τοιαῦται ἐν τῷ παραδείσῳ τȣ͂ Θεȣ͂, ϗ αἱ πίτυες ȣ̓χ ὅμοιαι ταῖς παρα-

φυάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐλάται οὐκ ἐγένοντο ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐτοῦ· πᾶν ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὡμοιώθη αὐτῷ ἐν τῷ κάλλει αὐτοῦ,

9 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ· καὶ ἐζήλωσαν αὐτὸν τὰ ξύλα τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς τοῦ Θεοῦ.

10 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐγένου μέγας τῷ μεγέθει, καὶ ἔδωκας τὴν ἀρχήν σου εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ εἶδον ἐν τῷ ὑψωθῆναι αὐτόν·

11 Καὶ παρέδωκα αὐτὸν εἰς χεῖρας ἄρχοντος ἐθνῶν, καὶ ἐποίησε τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ.

12 Καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτὸν ἀλλότριοι λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ κατέβαλον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὀρέων· ἐν πάσαις ταῖς φάραγξιν ἔπεσαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ συνετρίβη τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς γῆς, καὶ κατέβησαν ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ λαοὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἠδάφισαν αὐτόν.

13 Ἐπὶ τὴν πτῶσιν αὐτοῦ ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐγίνοντο πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,

14 Ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν ἐν τῷ μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι· καὶ ἔδωκαν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ οὐκ ἔστησαν ἐν τῷ ὕψει αὐτῶν πρὸς αὐτά· πάντες οἱ πίνοντες ὕδωρ, πάντες ἐδόθησαν εἰς θάνατον, εἰς γῆς βάθος, ἐν μέσῳ υἱῶν ἀνθρώπων πρὸς καταβαίνοντας εἰς βόθρον.

15 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἐν ᾗ ἡμέρᾳ κατέβη εἰς ᾅδου, ἐπένθησεν αὐτὸν ἡ ἄβυσσος· καὶ ἐπέστησα τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς, καὶ ἐκώλυσα πλῆθος ὕδατος, καὶ ἐσκότασεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Λίβανος, πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἐπ' αὐτῷ ἐξελύθησαν.

16 Ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσείσθησαν τὰ ἔθνη, ὅτε κατεβίβαζον αὐτὸν εἰς ᾅδου μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἐν γῇ πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς, καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Λιβάνου πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ.

17 Καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς ᾅδου ἐν τοῖς τραυματίαις ἀπὸ μαχαίρας, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώλοντο.

18 Τίνι ὡμοιώθης; κατάβηθι, καὶ καταβιβάσθητι μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς εἰς γῆς βάθος· ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας· οὕτως Φαραὼ καὶ τὸ

πλῆθος τῆς ἰσχύος αὐτῆς, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. λβ΄. 32.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Λέοντι ἐθνῶν ὡμοιώθης σὺ, καὶ ὡς δράκων ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σου, καὶ ἐτάρασσες ὕδωρ τοῖς ποσί σου, καὶ κατεπάτεις τοὺς ποταμούς σου.

3 Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ περιβαλῶ ἐπὶ σὲ δίκτυα λαῶν πολλῶν, καὶ ἀνάξω σε ἐν τῷ ἀγκίστρῳ μου,

4 Καὶ ἐκτενῶ σε ἐπὶ τὴν γῆν· πεδία πλησθήσεται, καὶ ἐπικαθιῶ ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμπλήσω πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς.

5 Καὶ δώσω τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τοῦ αἵματός σου.

6 Καὶ ποτισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τῶν προχωρημάτων σου, ἀπὸ τοῦ πλήθους σου ἐπὶ τῶν ὀρέων· φάραγγας ἐμπλήσω ἀπὸ σοῦ,

7 Καὶ κατακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναί σε οὐρανὸν, καὶ συσκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ, ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω, καὶ σελήνη οὐ μὴ φάνῃ τὸ φῶς αὐτῆς.

8 Πάντα τὰ φαίνοντα φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ, συσκοτάσουσιν ἐπὶ σέ· καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν, λέγει Κύριος Κύριος.

9 Καὶ παροργιῶ καρδίαν λαῶν πολλῶν, ἡνίκα ἂν ἄγω αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ ἔθνη, εἰς γῆν ἣν οὐκ ἔγνως.

10 Καὶ στυγνάσουσιν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐκστήσονται, ἐν τῷ πετᾶσθαι τὴν ῥομφαίαν μου ἐπὶ πρόσωπα αὐτῶν, προσδεχόμενοι τὴν πτῶσιν αὐτῶν ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου.

11 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ῥομφαία βασιλέως Βαβυλῶνος ἥξει σοι

12 Ἐν μαχαίραις γιγάντων, καὶ καταβαλῶ τὴν ἰσχύν σου, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν πάντες, καὶ ἀπολοῦσι τὴν ὕβριν Αἰγύπτου, καὶ συντριβήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτῆς.

13 Καὶ ἀπολῶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἀφ' ὕδατος πολλοῦ, καὶ οὐ μὴ ταράξῃ αὐτὸ ποὺς ἀνθρώπου ἔτι, καὶ ἴχνος κτηνῶν οὐ μὴ καταπατήσῃ αὐτό.

14 Οὕτως τότε ἡσυχάσει τὰ ὕδατα αὐτῶν, καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῶν ὡς ἔλαιον πορεύσονται, λέγει Κύριος,

15 Ὅταν δῶ Αἴγυπτον εἰς ἀπώλειαν, καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῆ

σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς, ὅταν
διασπερῶ πάντας τοὺς κατοι-
κοῦντας ἐν αὐτῇ, ϗ γνώσονται
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.
16 Θρῆνός ἐστι, ϗ θρηνήσεις
αὐτὸν, ϗ αἱ θυγατέρες τῶν
ἐθνῶν θρηνήσουσιν αὐτὸν, ἐπ'
Αἴγυπτον, ϗ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
ἰσχὺν αὐτῆς θρηνήσουσιν αὐ-
τὴν, λέγει Κύριος Κύριος.
17 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδε-
κάτῳ ἔτει τοῦ πρώτου μηνὸς,
πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἐγέ-
νετο λόγος Κυρίου πρός με,
λέγων,
18 Υἱὲ ἀνθρώπου, θρήνησον
ἐπὶ τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου, ϗ κατα-
βιβάσουσιν αὐτῆς τὰς θυγα-
τέρας τὰ ἔθνη νεκρὰς εἰς τὸ
βάθος τῆς γῆς, πρὸς τοὺς κατα-
βαίνοντας εἰς βόθρον·
19 Ἐν μέσῳ μαχαίρας τραυ-
ματιῶν πεσοῦνται μετ' αὐτοῦ,
ϗ κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς
αὐτοῦ· ϗ ἐροῦσί σοι οἱ γίγαντες,
Ἐν βάθει βόθρου γίνου,
20 Τίνος κρείττων εἶ; καὶ
κατάβηθι, ϗ κοιμήθητι μετὰ
ἀπεριτμήτων,
21 Ἐν μέσῳ τραυματιῶν
μαχαίρας.
22 Ἐκεῖ Ἀσσοὺρ ϗ πᾶσα ἡ
συναγωγὴ αὐτοῦ, πάντες τραυ-
ματίαι ἐκεῖ ἐδόθησαν,
23 Καὶ ἡ ταφὴ αὐτῶν ἐν
βάθει βόθρου, ϗ ἐγενήθη ἡ
συναγωγὴ αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ
μνήματος αὐτοῦ, πάντες οἱ
τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μα-
χαίρᾳ, οἱ δόντες τὸν φόβον αὐ-
τῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς.
24 Ἐκεῖ Αἰλὰμ ϗ πᾶσα ἡ
δύναμις αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ
μνήματος αὐτοῦ, πάντες οἱ
τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μα-
χαίρᾳ, καὶ οἱ καταβαίνοντες
ἀπερίτμητοι εἰς γῆς βάθος, οἱ
δεδωκότες αὐτῶν φόβον ἐπὶ γῆς
ζωῆς· ϗ ἐλάβοσαν τὴν βάσανον
αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς βόθρον,
25 Ἐν μέσῳ τραυματιῶν.
26 Ἐκεῖ ἐδόθησαν Μοσὸχ ϗ
Θοβὲλ, ϗ πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ
περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ,
πάντες τραυματίαι αὐτοῦ, πάν-
τες ἀπερίτμητοι τραυματίαι
ἀπὸ μαχαίρας, οἱ δεδωκότες τὸν
φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς.
27 Καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ
τῶν γιγάντων τῶν πεπτωκότων ἀπ'
αἰῶνος, οἳ κατέβησαν εἰς ᾅδου
ἐν ὅπλοις πολεμικοῖς, ϗ ἔθη-
καν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ϗ ἐγενή-
θησαν αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ
τῶν ὀστέων αὐτῶν, ὅτι ἐξεφόβησαν
πάντας ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν.
28 Καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπερι-
τμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τε-
τραυματισμένων μαχαίρᾳ.
29 Ἐκεῖ ἐδόθησαν οἱ ἄρ-

χοντες Ἀσσὺρ, οἱ δόντες τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ εἰς τραῦμα μαχαίρας· οὗτοι μετὰ τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν, μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον.

30 Ἐκεῖ οἱ ἄρχοντες τοῦ Βοῤῥᾶ πάντες στρατηγοὶ Ἀσσὺρ, οἱ καταβαίνοντες τραυματίαι, σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν ἐκοιμήθησαν ἀπερίτμητοι μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας, ϗ ἀπήνεγκαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον.

31 Ἐκείνους ὄψεται βασιλεὺς Φαραὼ, καὶ παρακληθήσεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, λέγει Κύριος Κύριος.

32 Ὅτι δέδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ζωῆς, ϗ κοιμηθήσεται ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας Φαραὼ, ϗ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. λγ'. 33.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Γῆ ἐφ' ἣν ἂν ἐπάγω ῥομφαίαν, ϗ λάβῃ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἄνθρωπον ἕνα ἐξ αὐτῶν, καὶ δῶσιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπὸν,

3 Καὶ ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ σαλπίσῃ τῇ σάλπιγγι, ϗ σημάνῃ τῷ λαῷ,

4 Καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, ϗ μὴ φυλάξηται, ϗ ἐπέλθῃ ἡ ῥομφαία, ϗ καταλάβῃ αὐτὸν, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔσται·

5 Ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἔσται· καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξείλατο.

6 Καὶ ὁ σκοπὸς ἐὰν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην, καὶ μὴ σημάνῃ τῇ σάλπιγγι, καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξηται, καὶ ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν, αὕτη διὰ τὴν αὐτῆς ἀνομίαν ἐλήφθη, ϗ τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω.

7 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον.

8 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἁμαρτωλῷ, Θανάτῳ θανατωθήσῃ, μὴ λαλήσῃς τοῦ φυλάξασθαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, αὐτὸς ὁ ἄνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω.

9 Σὺ δὲ ἐὰν προαπαγγείλῃς τῷ ἀσεβεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῆς, ϗ μὴ ἀπο-

στρέψῃ ἀπὸ τ͂ ὁδȣ͂ αὐτȣ͂, ȣ͂τ⊙ τῇ ἀσεβείᾳ αὐτȣ͂ ἀποθανεῖται, ϗ σὺ τ͂ ψυχὴν σαυτȣ͂ ἐξῄρησαι.

10 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπȣ, εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Οὕτως ἐλαλήσατε λέγοντες, Αἱ πλάναι ἡμῶν, ϗ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν εἰσι, καὶ ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τηκόμεθα, ϗ πῶς ζησόμεθα;

11 Εἰπὸν αὐτοῖς, Ζῶ ἐγὼ, τάδε λέγει Κύριος, Οὐ βȣ́λομαι τ͂ θάνατον τ͂ ἀσεβȣ͂ς, ὡς ἀποστρέψαι τ͂ ἀσεβῆ ἀπὸ τ͂ ὁδȣ͂ αὐτȣ͂, ϗ ζῆν αὐτόν· ἀποστροφῇ ἀποστρέψατε ἀπὸ τ͂ ὁδȣ͂ ὑμῶν· ϗ ἱνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραήλ;

12 Εἰπὸν πρὸς τȣ̀ς υἱȣ̀ς τȣ͂ λαȣ͂ σȣ, Δικαιοσύνη δικαίȣ οὐ μὴ ἐξελεῖται αὐτὸν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ πλανηθῇ· καὶ ἀνομία ἀσεβȣ͂ς οὐ μὴ κακώσῃ αὐτὸν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τ͂ ἀνομίας αὐτȣ͂· ϗ δίκαιος οὐ μὴ δύνηται σωθῆναι.

13 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ δικαίῳ, ȣ͂τος πέποιθεν ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτȣ͂, ϗ ποιήσει ἀνομίαν, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτȣ͂ οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν, ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτȣ͂ ᾗ ἐποίησεν, ἐν αὐτῇ ἀποθανεῖται.

14 Καὶ ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἀσεβεῖ, Θανάτῳ θανατωθήσῃ, ϗ ἀποστρέψει ἀπὸ τ͂ ἁμαρτίας αὐτȣ͂, ϗ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην,

15 Καὶ ἐνεχύρασμα ἀποδῷ, ϗ ἁρπάγματα ἀποτίσῃ, ἐν προστάγμασι ζωῆς διαπορεύηται, τ͂ μὴ ποιῆσαι ἄδικον, ζωῇ ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

16 Πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτȣ͂ ἃς ἥμαρτεν, οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν, ὅτι κρίμα ϗ δικαιοσύνην ἐποίησεν, ἐν αὐταῖς ζήσεται.

17 Καὶ ἐρȣ͂σιν οἱ υἱοὶ τ͂ λαȣ͂ σȣ, Οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς τ͂ Κυρίȣ· ϗ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν ȣ̓κ εὐθεῖα.

18 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἀπὸ τ͂ δικαιοσύνης αὐτȣ͂, καὶ ποιήσει ἀνομίας, ϗ ἀποθανεῖται ἐν αὐταῖς.

19 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτȣ͂, ϗ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ἐν αὐτοῖς αὐτὸς ζήσεται.

20 Καὶ τȣ͂τό ἐστιν ὃ εἴπατε, Οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς Κυρίου· ἕκαστον ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτȣ͂ κρινῶ ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραήλ.

21 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ, πέμπτῃ τ͂ μηνὸς τ͂ αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἦλθε πρὸς μὲ ὁ ἀνασωθεὶς ἀπὸ Ἱερȣσα-

λὴμ, λέγων, Ἑάλω ἡ πό-
λις.
22 Καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγενήθη
ἐπ' ἐμὲ ἑσπέρας πρὶν ἐλθεῖν
αὐτὸν, καὶ ἤνοιξέ μου τὸ στόμα,
ὡς ἦλθε πρὸς μὲ τὸ πρωΐ· καὶ
ἀνοιχθὲν τὸ στόμα μου, οὐ συν-
εσχέθη ἔτι.
23 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυ-
ρίου πρὸς μὲ, λέγων,
24 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοι-
κοῦντες τὰς ἠρημωμένας ἐπὶ τῆς
γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγουσιν, Εἷς
ἦν Ἀβραὰμ, καὶ κατέσχε τὴν
γῆν, καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμὲν,
ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κατά-
σχεσιν.
27 Διατοῦτο εἰπὸν αὐτοῖς,
Τάδε λέγει Κύριος Κύριος,
Ζῶ ἐγὼ, εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς
ἠρημωμέναις μαχαίραις πε-
σοῦνται, καὶ οἱ ἐπὶ προσώπου τοῦ
πεδίου τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ
δοθήσονται εἰς κατάβρωμα, καὶ
τοὺς ἐν ταῖς τετειχισμέναις, καὶ
τοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις θανάτῳ
ἀποκτενῶ.
28 Καὶ δώσω τὴν γῆν ἔρημον,
καὶ ἀπολεῖται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος
αὐτῆς, καὶ ἐρημωθήσεται τὰ
ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι
διαπορευόμενον.
29 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος· καὶ ποιήσω τὴν γῆν
αὐτῶν ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσεται
διὰ πάντα τὰ βδελύγματα
αὐτῶν ἃ ἐποίησαν.
30 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ
υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οἱ λαλοῦντες
περὶ σοῦ παρὰ τὰ τείχη καὶ ἐν
τοῖς πυλῶσι τῶν οἰκιῶν, καὶ λα-
λοῦσιν ἄνθρωπος τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ, λέγοντες, Συνέλθωμεν,
καὶ ἀκούσωμεν τὰ ἐκπορευόμενα
παρὰ Κυρίου.
31 Ἔρχονται πρὸς σὲ, ὡς
συμπορεύεται λαὸς, καὶ κάθην-
ται ἐναντίον σου, καὶ ἀκούουσι τὰ
ῥήματά σου, καὶ αὐτὰ οὐ μὴ
ποιήσουσιν, ὅτι ψεῦδος ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν, καὶ ὀπίσω τῶν
μιασμάτων ἡ καρδία αὐτῶν.
32 Καὶ γίνῃ αὐτοῖς ὡς φωνὴ
ψαλτηρίου ἡδυφώνου εὐαρμόστου,
καὶ ἀκούσονταί σου τὰ ῥήματα,
καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αὐτά.
33 Καὶ ἡνίκα ἐὰν ἔλθῃ, ἐ-
ροῦσιν, Ἰδοὺ ἥκει· καὶ γνώσονται
ὅτι προφήτης ἦν ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν.

Κεφ. λδ'. 34.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον
ἐπὶ τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσραὴλ,
προφήτευσον, καὶ εἰπὸν τοῖς
ποιμέσι, Τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, Ὦ ποιμένες Ἰσραὴλ,
μὴ βόσκουσι ποιμένες ἑαυτούς;
οὐ τὰ πρόβατα βόσκουσιν οἱ
ποιμένες;
3 Ἰδοὺ τὸ γάλα κατέσθετε,

ϗ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε, καὶ τὸ παχὺ σφάζετε, ϗ τὰ πρόβατά μȣ οὐ βόσκετε.

4 Τὸ ἠσθενηκὸς ȣ̓κ ἐνισχύσατε, ϗ τὸ κακῶς ἔχον ȣ̓κ ἐσωματοποιήσατε, ϗ τὸ συντετριμμένον οὐ κατεδήσατε, ϗ τὸ πλανώμενον ȣ̓κ ἀπεςρέψατε, ϗ τὸ ἀπολωλὸς ȣ̓κ ἐζητήσατε, ϗ τὸ ἰσχυρὸν κατειργάσασθε μόχθῳ.

5 Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου, διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, ϗ ἐγενήθη εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τȣ̃ ἀγρȣ̃.

6 Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μȣ ἐν παντὶ ὄρει, ϗ ἐπὶ πάντα βȣνὸν ὑψηλὸν, ϗ ἐπὶ προσώπȣ τ̃ γῆς διεσπάρη, καὶ ȣ̓κ ἦν ὁ ἐκζητῶν ȣ̓δὲ ὁ ἀποςρέφων.

7 Διατȣ̃το ποιμένες ἀκȣ́σατε λόγον Κυρίȣ.

8 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος Κύριος, εἰ μὴν ἀντὶ τȣ̃ γενέσθαι τὰ πρόβατά μȣ εἰς προνομὴν, ϗ γενέσθαι τὰ πρόβατά μȣ εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τȣ̃ πεδίȣ, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, ϗ ȣ̓κ ἐξεζήτησαν οἱ ποιμένες τὰ πρόβατά μȣ, ϗ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτȣ̀ς, τὰ δὲ πρόβατά μȣ ȣ̓κ ἐβόσκησαν·

9 Ἀντὶ τȣ́τȣ ποιμένες,

10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐπὶ τȣ̀ς ποιμένας, ϗ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ τ̃ χειρῶν αὐτῶν, ϗ ἀποςρέψω αὐτȣ̀ς τȣ̃ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μȣ, ϗ οὐ βοσκήσȣσιν ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά· ϗ ἐξελȣ̃μαι τὰ πρόβατά μȣ ἐκ τȣ̃ ςόματος αὐτῶν, καὶ ȣ̓κ ἔσονται αὐτοῖς ἔτι εἰς κατάβρωμα.

11 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μȣ, ϗ ἐπισκέψομαι αὐτά.

12 Ὥσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτȣ̃ ἐν ἡμέρᾳ ὅτ' ἂν ᾖ γνόφος ϗ νεφέλη ἐν μέσῳ προβάτων διακεχωρισμένων, ȣ̓́τως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μȣ, καὶ ἀπελάσω αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπȣ οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνόφȣ.

13 Καὶ ἐξάξω αὐτȣ̀ς ἐκ τῶν ἐθνῶν, ϗ συνάξω αὐτȣ̀ς ἀπὸ τ̃ χωρῶν, ϗ εἰσάξω αὐτȣ̀ς εἰς τ̃ γῆν αὐτῶν, ϗ βοσκήσω αὐτȣ̀ς ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, ϗ ἐν ταῖς φάραγξι, ϗ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ τ̃ γῆς,

14 Ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτȣ̀ς, ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ Ἰσραήλ· ϗ ἔσονται αἱ μάνδραι αὐτῶν ἐκεῖ, καὶ κοιμηθήσονται, ϗ ἐκεῖ ἀναπαύσονται

ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ, καὶ ἐν νομῇ
πίονι βοσκηθήσονται ἐπὶ τῶν
ὀρέων Ἰσραήλ.
15 Ἐγὼ βοσκήσω τὰ πρό-
βατά μου, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω
αὐτὰ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος· τάδε λέγει Κύ-
ριος Κύριος.
16 Τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω, καὶ
τὸ πλανώμενον ἀποστρέψω, καὶ
τὸ συντετριμμένον καταδήσω,
καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐνισχύσω, καὶ τὸ
ἰσχυρὸν φυλάξω, καὶ βοσκήσω
αὐτὰ μετὰ κρίματος.
17 Καὶ ὑμεῖς πρόβατα, τάδε
λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ
διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου καὶ
προβάτου, κριῶν καὶ τράγων.
18 Καὶ οὐχ ἱκανὸν ὑμῖν, ὅτι
τὴν καλὴν νομὴν ἐνέμεσθε, καὶ τὰ
κατάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν κατε-
πατεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν; καὶ
τὸ καθεστηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε, καὶ
τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν
ἐταράσσετε;
19 Καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ
πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐνέ-
μοντο, καὶ τὸ τεταραγμένον ὕ-
δωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπινον.
20 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ
ἀναμέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ
ἀναμέσον προβάτου ἀσθενοῦς.
21 Ἐπὶ ταῖς πλευραῖς καὶ
τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε, καὶ
ταῖς κέρασιν ὑμῶν ἐκερατίζετε,
καὶ πᾶν τὸ ἐκλεῖπον ἐξεθλί-
βετε.
22 Καὶ σώσω τὰ πρόβατά
μου, καὶ οὐ μὴ ὦσιν ἔτι εἰς προ-
νομὴν, καὶ κρινῶ ἀναμέσον κριοῦ
πρὸς κριόν.
23 Καὶ ἀναστήσω ἐπ᾽ αὐτοὺς
ποιμένα ἕνα, καὶ ποιμανεῖ αὐ-
τοὺς, τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ, καὶ
ἔσται αὐτῶν ποιμὴν,
24 Καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι
αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ Δαυὶδ ἄρ-
χων ἐν μέσῳ αὐτῶν· ἐγὼ Κύ-
ριος ἐλάλησα.
25 Καὶ διαθήσομαι τῷ Δαυὶδ
διαθήκην εἰρήνης, καὶ ἀφανιῶ
θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
κατοικήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς.
26 Καὶ δώσω αὐτοὺς περι-
κύκλῳ τοῦ ὄρους μου· καὶ δώσω τὸν
ὑετὸν ὑμῖν, ὑετὸν εὐλογίας.
27 Καὶ τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ
πεδίῳ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν,
καὶ ἡ γῆ δώσει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς,
καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐ-
τῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης, καὶ γνώ-
σονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος,
ἐν τῷ συντρίψαι με τὸν ζυγὸν
αὐτῶν· καὶ ἐξελοῦμαι αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς τῶν καταδουλωσαμένων
αὐτοὺς,
28 Καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι ἐν
προνομῇ τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὰ
θηρία τῆς γῆς οὐκέτι μὴ φάγω-
σιν αὐτούς· καὶ κατοικήσουσιν ἐν

ἐλπίδι, καὶ ἐκ ἔςαι ὁ ἐκφοβῶν
αὐτές.

29 Καὶ ἀναςήσω αὐτοῖς φυ-
τὸν εἰρήνης, ϗ ἐκέτι ἔσονται
ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τ͂ γῆς,
καὶ ὀνειδισμὸν ἐθνῶν οὐ μὴ
ἐνέγκωσιν ἔτι.

30 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ
αὐτοὶ λαός μυ. Οἶκος Ἰσ-
ραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος,

31 Πρόβατά μυ ϗ πρόβατα
ποιμνίυ μυ ἐςὶ, ϗ ἐγὼ Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. λε΄. 35.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπυ, ἐπίςρεψον τὸ
πρόσωπόν συ ἐπ' ὄρος Σηεὶρ,
ϗ προφήτευσον εἰς αὐτὸ,

3 Καὶ εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε λέ-
γει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ
ἐπὶ σὲ ὄρος Σηεὶρ, ϗ ἐκτενῶ τ͂
χεῖρά μυ ἐπὶ σὲ, καὶ δώσω σε
εἰς ἔρημον, ϗ ἐρημωθήσῃ,

4 Καὶ ταῖς πόλεσί συ ἐρη-
μίαν ποιήσω, ϗ σὺ ἔρημος
ἔσῃ, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος.

5 Ἀντὶ τ͂ γενέσθαι σε ἐχ-
θρὰν αἰωνίαν, καὶ ἐνεκάθισας
τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ δόλῳ, ἐν χειρὶ
ἐχθρῶν μαχαίρᾳ ἐν καιρῷ ἀδι-
κίας, ἐπ' ἐσχάτων,

6 Διατῦτο ζῶ ἐγὼ, λέγει
Κύριος Κύριος, εἰ μὴν εἰς αἷμα
ἥμαρτες, ϗ αἷμα διώξεταί σε.

7 Καὶ δώσω ὄρος Σηεὶρ εἰς
ἔρημον, ϗ ἠρημωμένον, ϗ ἀπο-
λῶ ἀπ' αὐτῦ ἀνθρώπυς ϗ κτήνη,

8 Καὶ ἐμπλήσω τ͂ τραυμα-
τιῶν βυνὺς συ ϗ τὰς φάραγ-
γάς συ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πε-
δίοις συ τετραυματισμένοι μα-
χαίρᾳ πεσῦνται ἐν σοί.

9 Ἐρημίαν αἰώνιον θήσομαί
σε, καὶ αἱ πόλεις συ οὐ μὴ
κατοικηθῶσιν ἔτι, καὶ γνώσῃ
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

10 Διὰ τὸ εἰπεῖν σε, Τὰ
δύο ἔθνη, καὶ αἱ δύο χῶραι
ἐμαὶ ἔσονται, ϗ κληρονομήσω
αὐτὰς, ϗ Κύριος ἐκεῖ ἐςι·

11 Διατῦτο ζῶ ἐγὼ, λέγει
Κύριος, ϗ ποιήσω σοι κατὰ
τ͂ ἔχθραν συ, ϗ γνωσθήσομαί
σοι ἡνίκα ἂν κρινῶ σε,

12 Καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος· ἤκυσα τῆς φωνῆς τῶν
βλασφημιῶν σου, ὅτι εἶπας,
Τὰ ὄρη Ἰσραὴλ ἔρημα ἡμῖν
δέδοται εἰς κατάβρωμα,

13 Καὶ ἐμεγαλοῤῥημόνησας
ἐπ' ἐμὲ τῷ ςόματί συ, ἐγὼ
ἤκυσα.

14 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν
τῇ εὐφροσύνῃ πάσης τ͂ γῆς ἔρη-
μον ποιήσω σε.

15 Ἔρημον ἔσῃ ὄρος Σηεὶρ,
ϗ πᾶσα ἡ Ἰδυμαία, ϗ ἐξανα-
λωθήσεται, ϗ γνώσῃ ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.

Κεφ. λϛʹ. 36.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπε προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι τῦ Ἰσραὴλ, Ἀκέσατε λόγον Κυρίε.
2 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἀνθ' οὗ εἶπεν ἐφ' ὑμᾶς ὁ ἐχθρὸς, Εὖγε ἔρημα αἰώνια εἰς κατάσχεσιν ἡμῖν ἐγενήθη·
3 Διατῦτο προφήτευσον, καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἀντὶ τῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς, καὶ μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν κύκλῳ ὑμῶν, τῦ εἶναι ὑμᾶς εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοίποις ἔθνεσι, καὶ ἀνέβητε λάλημα γλώσσῃ, καὶ εἰς ὀνείδισμα ἔθνεσι,
4 Διατῦτο ὄρη Ἰσραὴλ ἀκέσατε λόγον Κυρίε· τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς βενοῖς, καὶ τοῖς χειμάῤῥοις, καὶ ταῖς φάραγξι, καὶ τοῖς ἐξηρημωμένοις καὶ ἠφανισμένοις, καὶ ταῖς πόλεσι ταῖς ἐγκαταλελειμμέναις, καὶ ἐγένοντο εἰς προνομὴν, καὶ εἰς καταπάτημα τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσι περικύκλῳ,
5 Διατῦτο τάδε λέγει Κύριος, Εἰ μὴν ἐν πυρὶ θυμῦ μυ ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰδυμαίαν πᾶσαν, ὅτι ἔδωκαν τὴν γῆν μυ ἑαυτοῖς εἰς κατάσχεσιν μετ' εὐφροσύνης, ἀτιμάσαντες ψυχὰς, τῦ ἀφανίσαι ἐν προνομῇ·
6 Διατῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς βενοῖς, καὶ ταῖς φάραγξι, καὶ ταῖς νάπαις, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐν τῷ ζήλῳ μυ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ μυ ἐλάλησα, ἀντὶ τῦ ὀνειδισμὲς ἐθνῶν ἐνέγκαι ὑμᾶς·
7 Διατῦτο ἐγὼ ἀρῶ τὴν χεῖρά μυ ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ περικύκλῳ ὑμῶν· ὗτοι τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν λήψονται.
8 Ὑμῶν δὲ ὄρη Ἰσραὴλ τὴν ςαφυλὴν καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν καταφάγεται ὁ λαός μυ, ὅτι ἐλπίζυσι τῦ ἐλθεῖν.
9 Ὅτι ἰδὲ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ κατεργασθήσεσθε, καὶ σπαρήσεσθε,
10 Καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπυς, πᾶν οἶκον Ἰσραὴλ εἰς τέλος, καὶ κατοικηθήσονται αἱ πόλεις, καὶ ἡ ἠρημωμένη οἰκοδομηθήσεται.
11 Καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπυς, καὶ κτήνη, καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ ὑμῶν, καὶ εὖ ποιήσω ὑμᾶς, ὥσπερ τὰ ἔμπροσθεν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.
12 Καὶ γεννήσω ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπυς τὸν λαόν μυ Ἰσραὴλ, καὶ κληρονομήσυσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν·

καὶ οὐ μὴ προσέϑητε ἔτι ἀτε-
κνωϑῆναι ἀπ᾽ αὐτῶν.
13 Τάδε λέγει Κύριος Κύ-
ριος, Ἀνϑ᾽ ὧν εἶπάν σοι, Κατ-
έσϑουσα ἀνϑρώπους εἶ, καὶ ἠτε-
κνωμένη ὑπὸ τοῦ ἔϑνους σου
ἐγένου·
14 Διατοῦτο ἀνϑρώπους οὐκέτι
φάγεσαι, καὶ τὸ ἔϑνος σου οὐκ
ἀτεκνώσεις ἔτι, λέγει Κύριος
Κύριος.
15 Καὶ οὐκ ἀκουσϑήσεται οὐκ-
έτι ἐφ᾽ ὑμᾶς ἀτιμία ἐϑνῶν, ϗ
ὀνειδισμοὺς λαῶν οὐ μὴ ἀνε-
νέγκητε ἔτι, λέγει Κύριος Κύ-
ριος.
16 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
17 Υἱὲ ἀνϑρώπου, οἶκος Ἰσ-
ραὴλ κατῴκησεν ἐπὶ τῆς γῆς
αὐτῶν, ϗ ἐμίαναν αὐτὴν ἐν τῇ
ὁδῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν, ϗ ἐν ταῖς ἀκαϑαρσίαις
αὐτῶν, ϗ κατὰ τὴν ἀκαϑαρσίαν
τῆς ἀποκαϑημένης ἐγενήϑη ἡ
ὁδὸς αὐτῶν πρὸ προσώπου μου·
18 Καὶ ἐξέχεα τὸν ϑυμόν μου
ἐπ᾽ αὐτοὺς,
19 Καὶ διέσπειρα αὐτοὺς εἰς
τὰ ἔϑνη, καὶ ἐλίκμησα αὐτοὺς
εἰς τὰς χώρας, κατὰ τὴν ὁδὸν
αὐτῶν, ϗ κατὰ τὴν ἁμαρτίαν
αὐτῶν ἔκρινα αὐτούς.
20 Καὶ εἰσῆλϑον εἰς τὰ ἔϑνη,
οὗ εἰσῆλϑον ἐκεῖ, ϗ ἐβεβήλω-
σαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἐν
τῷ λέγεσϑαι αὐτοὺς, Λαὸς Κυ-
ρίου οὗτοι, ϗ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξ-
εληλύϑασι.
21 Καὶ ἐφεισάμην αὐτῶν διὰ
τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβε-
βήλωσαν οἶκος Ἰσραὴλ ἐν τοῖς
ἔϑνεσιν, οὗ εἰσήλϑοσαν ἐκεῖ.
22 Διατοῦτο εἰπὸν τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος,
Οὐχ ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος Ἰσ-
ραὴλ, ἀλλ᾽ ἢ διὰ τὸ ὄνομά
μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβηλώσατε
ἐν τοῖς ἔϑνεσιν, οὗ εἰσήλϑετε
ἐκεῖ.
23 Καὶ ἁγιάσω τὸ ὄνομά
μου τὸ μέγα τὸ βεβηλωϑὲν ἐν
τοῖς ἔϑνεσιν, ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν
μέσῳ αὐτῶν, ϗ γνώσονται τὰ
ἔϑνη ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν
τῷ ἁγιασϑῆναί με ἐν ὑμῖν κατ᾽
ὀφϑαλμοὺς αὐτῶν.
24 Καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν
ἐϑνῶν, καὶ ἀϑροίσω ὑμᾶς ἐκ
πασῶν τῶν γαιῶν, ϗ εἰσάξω
ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν,
25 Καὶ ῥανῶ ἐφ᾽ ὑμᾶς κα-
ϑαρὸν ὕδωρ, καὶ καϑαρισϑή-
σεσϑε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαϑαρ-
σιῶν ὑμῶν, ϗ ἀπὸ πάντων τῶν
εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καϑαριῶ
ὑμᾶς·
26 Καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν
καινὴν, ϗ πνεῦμα καινὸν δώσω
ἐν ὑμῖν, ϗ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν
λιϑίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ
δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην·

27 Καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω
ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς
δικαιώμασί μου πορεύησθε, καὶ
τὰ κρίματά μου φυλάξησθε,
καὶ ποιήσητε.
28 Καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς
γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν
ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαὸν,
καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν.
29 Καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πα-
σῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ
καλέσω τὸν σῖτον, καὶ πληθυνῶ
αὐτὸν, καὶ οὐ δώσω ἐφ' ὑμᾶς
λιμόν.
30 Καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν
τοῦ ξύλου, καὶ τὰ γεννήματα τοῦ
ἀγροῦ, ὅπως ἂν μὴ λάβητε
ὀνειδισμὸν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσι.
31 Καὶ μνησθήσεσθε τὰς
ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηρὰς, καὶ τὰ
ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ ἀ-
γαθὰ, καὶ προσοχθιεῖτε κατὰ
πρόσωπον αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνο-
μίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τοῖς βδε-
λύγμασιν αὐτῶν.
32 Οὐ δι' ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ,
λέγει Κύριος Κύριος, γνωςόν
ἐςιν ὑμῖν· αἰσχύνθητε καὶ ἐν-
τράπητε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν οἶκος
Ἰσραήλ.
33 Τάδε λέγει ἀδωναΐ Κύ-
ριος, Ἐν ἡμέρᾳ ᾗ καθαριῶ
ὑμᾶς ἐκ πασῶν ἀνομιῶν ὑμῶν,
καὶ κατοικιῶ τὰς πόλεις, καὶ
οἰκοδομηθήσονται ἔρημοι,
34 Καὶ ἡ γῆ ἠφανισμένη ἐρ-
γασθήσεται ἀνθ' ὧν ὅτι ἠφα-
νισμένη ἐγενήθη κατ' ὀφθαλ-
μοὺς παντὸς παροδεύοντος.
35 Καὶ ἐροῦσιν, Ἡ γῆ ἐκείνη
ἠφανισμένη ἐγενήθη ὡς κῆπος
τρυφῆς, καὶ αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι
καὶ ἠφανισμέναι καὶ κατεσκαμ-
μέναι ὀχυραὶ ἐκάθισαν.
36 Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη,
ὅσα ἂν καταλειφθῶσι κύκλῳ
ὑμῶν, ὅτι ἐγὼ Κύριος ᾠκοδό-
μησα τὰς καθῃρημένας, καὶ
κατεφύτευσα τὰς ἠφανισμένας·
ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα, καὶ ποι-
ήσω.
37 Τάδε λέγει ἀδωναΐ Κύ-
ριος, Ἔτι τοῦτο ζητηθήσομαι
τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι
αὐτοὺς· πληθυνῶ αὐτοὺς ὡς πρό-
βατα ἀνθρώπους,
38 Ὡς πρόβατα ἅγια, ὡς
πρόβατα Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς
ἑορταῖς αὐτῆς· οὕτως ἔσονται
αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι πλήρεις
προβάτων ἀνθρώπων· καὶ γνώ-
σονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. λζ'. 37.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ
Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν
πνεύματι Κύριος, καὶ ἔθηκέ με
ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν
μεςὸν ὀςέων ἀνθρωπίνων,
2 Καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐ-
τὰ κυκλόθεν κύκλῳ, καὶ ἰδοὺ
πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ
πεδίου, ξηρὰ σφόδρα.

3 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀςέα ταῦτα; ϗ εἶπα, Κύριε Κύριε, σὺ ἐπίςῃ ταῦτα.

4 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀςᾶ ταῦτα, ϗ ἐρεῖς αὐτοῖς, Τὰ ὀςᾶ τὰ ξηρὰ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

5 Τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀςέοις τούτοις, Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐφ᾽ ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς,

6 Καὶ δώσω ἐφ᾽ ὑμᾶς νεῦρα, ϗ ἀνάξω ἐφ᾽ ὑμᾶς σάρκα, καὶ ἐκτενῶ ἐφ᾽ ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, ϗ ζήσεσθε, ϗ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

7 Καὶ προεφήτευσα, καθὼς ἐνετείλατό μοι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι, καὶ ἰδοὺ σεισμὸς, καὶ προσήγαγε τὰ ὀςᾶ ἑκάτερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ.

8 Καὶ ἴδον, ϗ ἰδοὺ, ἐπ᾽ αὐτὰ νεῦρα ϗ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινεν ἐπ᾽ αὐτὰ δέρματα ἐπάνω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.

9 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου, ϗ εἰπὸν τῷ πνεύματι, Τάδε λέγει Κύριος, Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθὲ, ϗ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, ϗ ζησάτωσαν.

10 Καὶ προεφήτευσα καθότι ἐνετείλατό μοι, ϗ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, ϗ ἔζησαν, καὶ ἔςησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μὲ, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀςᾶ ταῦτα πᾶς οἶκος Ἰσραήλ ἐςι, ϗ αὐτοὶ λέγουσι, Ξηρὰ γέγονε τὰ ὀςᾶ ἡμῶν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν.

12 Διατοῦτο προφήτευσον, ϗ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, ϗ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, ϗ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ·

13 Καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου.

14 Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, ϗ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, ϗ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος· λελάληκα καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

16 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ ῥάβδον, καὶ γράψον ἐπ᾽ αὐτὴν τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προσκειμένους ἐπ᾽ αὐτόν· ϗ ῥάβδον δευτέραν λήψῃ σεαυτῷ, ϗ γράψεις αὐτὴν τῷ Ἰωσὴφ, ῥάβδον Ἐφραὶμ,

ϗ πάντας τȣ̀ς υἱȣ̀ς Ἰσραὴλ
τȣ̀ς προστεθέντας πρὸς αὐτόν.
17 Καὶ συνάψεις αὐτὰς προσ-
αλλήλας σαυτῷ, εἰς ῥάβδον
μίαν τοῦ δῆσαι ἑαυτὰς, ϗ ἔσον-
ται ἐν τῇ χειρί σȣ.
18 Καὶ ἔςαι ὅταν λέγωσι
πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ τοῦ λαȣ̃ σȣ,
Οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν, τί ἐςι
ταῦτά σοι;
19 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτȣ̀ς,
Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ
λήψομαι τὴν φυλὴν Ἰωσὴφ, τὴν
διὰ χειρὸς Ἐφραὶμ, καὶ τὰς
φυλὰς Ἰσραὴλ τὰς προσκει-
μένας πρὸς αὐτὸν, καὶ δώσω
αὐτȣ̀ς ἐπὶ τὴν φυλὴν Ἰȣ́δα, καὶ
ἔσονται εἰς ῥάβδον μίαν τῇ
χειρὶ Ἰȣ́δα.
20 Καὶ ἔσονται αἱ ῥάβδοι
ἐφ' αἷς σὺ ἔγραψας ἐπ' αὐταῖς,
ἐν τῇ χειρί σου ἐνώπιον αὐ-
τῶν.
21 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Τάδε
λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ
λαμβάνω πάντα οἶκον Ἰσραὴλ
ἐκ μέσȣ τῶν ἐθνῶν, οὗ εἰσήλθο-
σαν ἐκεῖ, ϗ συνάξω αὐτȣ̀ς ἀπὸ
πάντων τῶν περικύκλῳ αὐτῶν,
ϗ εἰσάξω αὐτȣ̀ς εἰς τὴν γῆν τȣ̃
Ἰσραὴλ,
22 Καὶ δώσω αὐτȣ̀ς εἰς ἔθνος
ἐν τῇ γῇ μȣ, ϗ ἐν τοῖς ὄρεσιν
Ἰσραήλ· καὶ ἄρχων εἷς ἔςαι
αὐτῶν, καὶ ȣ̓κ ἔσονται ἔτι εἰς
δύο ἔθνη, ȣ̓δὲ μὴ διαιρεθῶσιν
ȣ̓κέτι εἰς δύο βασιλείας,
23 Ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν
τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· ϗ ῥύσο-
μαι αὐτȣ̀ς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνο-
μιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρτοσαν ἐν
αὐταῖς, ϗ καθαριῶ αὐτȣ̀ς, ϗ
ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, ϗ ἐγὼ
Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.
24 Καὶ ὁ δȣ̃λός μȣ Δαυὶδ
ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἔςαι
ποιμὴν εἷς πάντων, ὅτι ἐν τοῖς
προςάγμασί μȣ πορεύσονται,
ϗ τὰ κρίματά μȣ φυλάξονται,
ϗ ποιήσȣσιν αὐτά.
25 Καὶ κατοικήσȣσιν ἐπὶ τῆς
γῆς αὐτῶν, ἣν ἐγὼ δέδωκα τῷ
δȣ́λῳ μȣ Ἰακὼβ, οὗ κατῴκησαν
ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν, ϗ κατοι-
κήσȣσιν ἐπ' αὐτῆς αὐτοί· καὶ
Δαυὶδ ὁ δȣ̃λός μȣ ἄρχων εἰς
τὸν αἰῶνα.
26 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς
διαθήκην εἰρήνης, διαθήκη αἰ-
ωνία ἔςαι μετ' αὐτῶν· ϗ θήσω
τὰ ἅγιά μȣ ἐν μέσῳ αὐτῶν
εἰς τὸν αἰῶνα,
27 Καὶ ἔςαι ἡ κατασκήνω-
σίς μȣ ἐν αὐτοῖς, ϗ ἔσομαι αὐ-
τοῖς Θεὸς, ϗ αὐτοί μȣ ἔσονται
λαός.
28 Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ἁγιάζων
αὐτȣ̀ς, ἐν τῷ εἶναι τὰ ἅγιά
μȣ ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰ-
ῶνα.

Κεφ. λη'. 38.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ
πρόσωπόν σου ἐπὶ Γὼγ, καὶ τὴν
γῆν τοῦ Μαγὼγ, ἄρχοντα ῥὼς
Μεσὸχ, καὶ Θοβὲλ, καὶ προφή-
τευσον ἐπ' αὐτόν.
3 Καὶ εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε λέ-
γει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπὶ σὲ ἄρχοντα ῥὼς Μεσὸχ, καὶ
Θοβὲλ,
4 Καὶ συνάξω σε, καὶ πᾶσαν
τὴν δύναμίν σου, ἵππους καὶ ἱππεῖς
ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας
συναγωγῇ πολλῇ, πέλται καὶ
περικεφαλαίαι καὶ μάχαιραι·
5 Πέρσαι, καὶ Αἰθίοπες, καὶ
Λίβυες, πάντες περικεφαλαίαις
καὶ πέλταις,
6 Γομὲρ, καὶ πάντες οἱ περὶ
αὐτὸν, οἶκος τοῦ Θοργαμὰ, ἀπ'
ἐσχάτου Βοῤῥᾶ, καὶ πάντες οἱ
περὶ αὐτὸν, καὶ ἔθνη πολλὰ
μετὰ σοῦ.
7 Ἑτοιμάσθητι, ἑτοίμασον
σεαυτὸν σὺ, καὶ πᾶσα ἡ συνα-
γωγή σου ἡ συνηγμένη μετὰ
σοῦ, καὶ ἔσῃ μοι εἰς προφυλα-
κήν.
8 Ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων ἑτοι-
μασθήσεται, καὶ ἐπ' ἐσχάτου
ἐτῶν ἐλεύσεται, καὶ ἥξει εἰς τὴν
γῆν τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ μα-
χαίρας, συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν
πολλῶν ἐπὶ γῆν Ἰσραὴλ, ἣ
ἐγενήθη ἔρημος δι' ὅλου· καὶ οὗτος
ἐξ ἐθνῶν ἐξελήλυθε, καὶ κατ-
οικήσουσιν ἐπ' εἰρήνης ἅπαν-
τες.
9 Καὶ ἀναβήσῃ ὡς ὑετὸς, καὶ
ἥξεις ὡς νεφέλη κατακαλύψαι
γῆν, καὶ ἔσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ
περὶ σὲ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ
σοῦ.
10 Τάδε λέγει Κύριος Κύ-
ριος, καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ, ἀναβήσεται ῥήματα ἐπὶ τὴν
καρδίαν σου, καὶ λογιῇ λογισ-
μοὺς πονηροὺς,
11 Καὶ ἐρεῖς, Ἀναβήσομαι
ἐπὶ γῆν ἀπεῤῥιμμένην, ἥξω ἐπὶ
ἡσυχάζοντας ἐν τῇ ἡσυχίᾳ,
καὶ οἰκοῦντας ἐπ' εἰρήνης, πάν-
τας κατοικοῦντας γῆν, ἐν ᾗ οὐχ
ὑπάρχει τεῖχος, οὐδὲ μοχλοὶ,
καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν αὐτοῖς,
12 Προνομεῦσαι προνομὴν,
καὶ σκῦλα σκυλεῦσαι αὐτῶν, τοῦ
ἐπιστρέψαι χεῖράς μου εἰς τὴν ἠρη-
μωμένην ἣ κατῳκίσθη, καὶ ἐπ'
ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν
πολλῶν, πεποιηκότας κτήσεις,
κατοικοῦντας ἐπὶ τὸν ὀμφαλὸν τῆς
γῆς.
13 Σαβὰ, καὶ Δαιδὰν, καὶ
ἔμποροι Καρχηδόνιοι, καὶ πᾶσαι
αἱ κῶμαι αὐτῶν ἐροῦσί σοι, Εἰς
προνομὴν τοῦ προνομεῦσαι σὺ
ἔρχῃ, καὶ σκυλεῦσαι σκῦλα, συν-
ήγαγες συναγωγήν σου λαβεῖν
ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἀπενέγ-

κασθαι κτῆσιν, τοῦ σκυλεῦσαι σκῦλα.

14 Διατοῦτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἰπὸν τῷ Γὼγ, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ἐπ' εἰρήνης, ἐγερθήσῃ,

15 Καὶ ἥξεις ἐκ τοῦ τόπου σου ἀπ' ἐσχάτου Βοῤῥᾶ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ; ἀναβάται ἵππων πάντες, συναγωγὴ μεγάλη καὶ δύναμις πολλή.

16 Καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ὡς νεφέλη καλύψαι γῆν· ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσται, καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὴν γῆν μου, ἵνα γνῶσι πάντα τὰ ἔθνη ἐμὲ, ἐν τῷ ἁγιασθῆναί με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν.

17 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος τῷ Γὼγ, Σὺ εἶ περὶ οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἔμπροσθεν, διὰ χειρὸς τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἔτεσι, τοῦ ἀναγαγεῖν σε ἐπ' αὐτούς.

18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν ἔλθῃ Γὼγ ἐπὶ τὴν γῆν Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος, ἀναβήσεται ὁ θυμός μου,

19 Καὶ ὁ ζῆλός μου· ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου ἐλάλησα, Εἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται σεισμὸς μέγας ἐπὶ γῆς Ἰσραήλ·

20 Καὶ σεισθήσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου, καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τὰ ἕρποντα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς· καὶ ῥαγήσεται τὰ ὄρη, καὶ πεσοῦνται αἱ φάραγγες, καὶ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν πεσεῖται.

21 Καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸ καὶ πᾶν φόβον, λέγει Κύριος· μάχαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔσται.

22 Καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ, καὶ αἵματι, καὶ ὑετῷ κατακλύζοντι, καὶ λίθοις χαλάζης, καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπ' ἔθνη πολλὰ μετ' αὐτοῦ.

23 Καὶ μεγαλυνθήσομαι, καὶ ἁγιασθήσομαι, καὶ ἐνδοξασθήσομαι, καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον ἐθνῶν πολλῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

Κεφ. λθ'. 39.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ Γὼγ, καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γὼγ ἄρχοντα Ῥὼς, Μεσὸχ, καὶ Θοβέλ.

2 Καὶ συνάξω σε, καὶ καθοδηγήσω σε, καὶ ἀναβιβῶ σε ἐπ' ἐσχάτου τοῦ Βοῤῥᾶ, καὶ

ἀνάξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη τῷ Ἰσ-
ραήλ.
3 Καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου
ἀπὸ τῆς χειρός σου τῆς ἀριστερᾶς, ϗ
τὰ τοξεύματά σου ἀπὸ τῆς χει-
ρός σου τῆς δεξιᾶς, ϗ καταβαλῶ
σε.
4 Ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἰσραὴλ,
ϗ πεσῇ σὺ ϗ πάντες οἱ περὶ
σὲ, ϗ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ
δοθήσονται εἰς πλήθη ὀρνέων,
παντὶ πετεινῷ, ϗ πᾶσι τοῖς
θηρίοις τοῦ πεδίου δέδωκά σε
καταβρωθῆναι.
5 Ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου
πεσῇ, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέ-
γει Κύριος.
6 Καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ Γὼγ,
ϗ κατοικηθήσονται αἱ νῆσοι
ἐπ' εἰρήνης, ϗ γνώσονται ὅτι
ἐγώ εἰμι Κύριος.
7 Καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον
γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαοῦ μου
Ἰσραὴλ, ϗ οὐ βεβηλωθήσεται
τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐκέτι,
ϗ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος, ἅγιος ἐν Ἰσραήλ.
8 Ἰδοὺ ἥκει, καὶ γνώσῃ ὅτι
ἔσται, λέγει Κύριος Κύριος·
αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐλά-
λησα.
9 Καὶ ἐξελεύσονται οἱ κατ-
οικοῦντες τὰς πόλεις Ἰσραὴλ,
καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς ὅπλοις,
πέλταις ϗ κοντοῖς, ϗ τόξοις
ϗ τοξεύμασι, ϗ ῥάβδοις χει-
ρῶν, ϗ λόγχαις, καὶ καύσουσιν
ἐν αὐτοῖς πῦρ ἑπτὰ ἔτη·
10 Καὶ οὐ μὴ λάβωσι ξύλα
ἐκ τοῦ πεδίου, οὐδὲ μὴ κόψωσιν
ἐκ τῶν δρυμῶν, ἀλλ' ἢ τὰ ὅπλα
κατακαύσουσι πυρί· ϗ προνο-
μεύσουσι τοὺς προνομεύσαντας
αὐτοὺς, ϗ σκυλεύσουσι τοὺς σκυ-
λεύσαντας αὐτοὺς, λέγει Κύ-
ριος.
11 Καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ δώσω τῷ Γὼγ τόπον ὀνο-
μαστὸν, μνημεῖον ἐν Ἰσραὴλ,
τὸ πολυάνδριον τῶν ἐπελθόντων
πρὸς τῇ θαλάσσῃ, ϗ περιοι-
κοδομήσουσι τὸ περιστόμιον τῆς
φάραγγος, ϗ κατορύξουσιν ἐκεῖ
τὸν Γὼγ ϗ πᾶν τὸ πλῆθος αὐ-
τοῦ, καὶ κληθήσεται τότε Τὸ
πολυάνδριον τοῦ Γώγ.
12 Καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς
οἶκος Ἰσραὴλ, ἵνα καθαρισθῇ
ἡ γῆ ἐν ἑπταμήνῳ.
13 Καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς
πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, ϗ ἔσται αὐ-
τοῖς ὀνομαστὸν, ᾗ ἡμέρᾳ ἐδοξά-
σθη, λέγει Κύριος.
14 Καὶ ἄνδρας διαπαντὸς
διαστελοῦσιν ἐπιπορευομένους τὴν
γῆν, θάψαι τοὺς καταλελειμ-
μένους ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς,
καθαρίσαι αὐτὴν μετὰ τὸν ἑπτά-
μηνον, ϗ ἐκζητήσουσι.
15 Καὶ πᾶς ὁ διαπορευό-
μενος τὴν γῆν, ϗ ἰδὼν ὀστοῦν ἀν-
θρώπου, οἰκοδομήσει παρ' αὐτῷ

σημεῖον, ἕως ὅτε θάψωσιν αὐτὸ οἱ θάπτοντες εἰς γαὶ τὸ πολυάνδριον τȣ̃ Γώγ.

16 Καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, Πολυάνδριον· ϗ καθαρισθήσεται ἡ γῆ.

17 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπε εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰπὸν παντὶ ὀρνέῳ πετεινῷ, ϗ πρὸς πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίȣ, Συνάχθητε ϗ ἔρχεσθε, συνάχθητε ἀπὸ πάντων τ̃ περικύκλῳ ἐπὶ τ̃ θυσίαν μȣ, ἣν τέθυκα ὑμῖν θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ φάγεσθε κρέα, ϗ πίεσθε αἷμα.

18 Κρέα γιγάντων φάγεσθε, ϗ αἷμα ἀρχόντων τ̃ γῆς πίεσθε· κριὲς καὶ μόσχȣς καὶ τράγȣς· ϗ οἱ μόσχοι ἐστεατωμένοι πάντες.

19 Καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς πλησμονὴν, ϗ πίεσθε αἷμα εἰς μέθην ἀπὸ τ̃ θυσίας μȣ, ἧς ἔθυσα ὑμῖν.

20 Καὶ ἐμπλησθήσεσθε ἐπὶ τ̃ τραπέζης μȣ, ἵππον ϗ ἀναβάτην ϗ γίγαντα ϗ πάντα ἄνδρα πολεμιστὴν, λέγει Κύριος.

21 Καὶ δώσω τ̃ δόξαν μȣ ἐν ὑμῖν, ϗ ὄψονται πάντα τὰ ἔθνη τ̃ κρίσιν μȣ ἣν ἐποίησα, καὶ τ̃ χεῖρά μȣ ἣν ἐπήγαγον ἐπ' αὐτȣ̀ς.

22 Καὶ γνώσονται οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ἀπὸ τ̃ ἡμέρας ταύτης ϗ ἐπέκεινα.

23 Καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ᾐχμαλωτεύθησαν οἶκος Ἰσραὴλ, ἀνθ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμὲ, ϗ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μȣ ἀπ' αὐτῶν, καὶ παρέδωκα αὐτȣ̀ς εἰς χεῖρας τ̃ ἐχθρῶν αὐτῶν, ϗ ἔπεσαν πάντες μαχαίρᾳ.

24 Κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν, ϗ κατὰ τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ἐποίησα αὐτοῖς, ϗ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μȣ ἀπ' αὐτῶν.

25 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Νῦν ἀποστρέψω αἰχμαλωσίαν ἐν Ἰακὼβ, καὶ ἐλεήσω τ̃ οἶκον Ἰσραὴλ, ϗ ζηλώσω διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μȣ.

26 Καὶ λήψονται τ̃ ἀτιμίαν αὐτῶν, ϗ τ̃ ἀδικίαν ἣν ἠδίκησαν ἐν τῷ κατοικισθῆναι αὐτȣ̀ς ἐπὶ τ̃ γῆν αὐτῶν ἐπ' εἰρήνης· καὶ ȣ̓κ ἔσαι ὁ ἐκφοβῶν,

27 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι με αὐτȣ̀ς ἐκ τ̃ ἐθνῶν, ϗ συναγαγεῖν με αὐτȣ̀ς ἐκ τ̃ χωρῶν τ̃ ἐθνῶν· καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τ̃ ἐθνῶν.

28 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ἐν

τῷ ἐπιφάνηναί με αὐτοῖς ἐν τοῖς
ἔθνεσι.
29 Καὶ ἐκ ἀποςρέψω ἐκέτι
τὸ πρόσωπόν μυ ἀπ' αὐτῶν,
ἀνθ' ὧν ἐξέχεα τ̃ θυμόν μου
ἐπὶ τ̃ οἶκον Ἰσραὴλ, λέγει Κύ-
ριος Κύριος.

Κεφ. μ'. 40.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ
καὶ εἰκοςῷ ἔτει τ̃ αἰχμα-
λωσίας ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ
μηνὶ, δεκάτη τ̃ μηνὸς, ἐν τῷ
τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει μετὰ
τὸ ἁλῶναι τ̃ πόλιν, ἐν τῇ ἡ-
μέρα ἐκείνῃ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ
Κυρίε, καὶ ἤγαγέ με
2 Ἐν ὁράσει Θεῦ εἰς τ̃ γῆν
Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκέ με ἐπ' ὄρος
ὑψηλὸν σφόδρα, καὶ ἐπ' αὐτῷ
ὡσεὶ οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέ-
ναντι,
3 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐκεῖ· καὶ
ἰδὲ ἀνὴρ, καὶ ἡ ὅρασις αὐτῦ ἦν
ὡσεὶ ὅρασις χαλκῦ ςίλβοντος,
καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῦ ἦν σπαρ-
τίον οἰκοδόμων, καὶ κάλαμος
μέτρον, καὶ αὐτὸς εἱςήκει ἐπὶ τ̃
πύλης.
4 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ ἀνὴρ,
Ὃν ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπε ἐν
τοῖς ὀφθαλμοῖς σε ἴδε, καὶ ἐν
τοῖς ὠσί σε ἄκυε, καὶ τάξον εἰς
τ̃ καρδίαν σε πάντα ὅσα ἐγὼ
δεικνύω σοι, διότι ἕνεκα τοῦ
δεῖξαί σοι εἰσελήλυθας ὧδε, καὶ
δείξεις πάντα ὅσα σὺ ὁρᾷς τῷ
οἴκῳ τ̃ Ἰσραήλ.
5 Καὶ ἰδὲ περίβολος ἔξωθεν
τ̃ οἴκε κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ
τ̃ ἀνδρὸς κάλαμος, τὸ μέτρον
πηχῶν ἓξ ἐν πήχει καὶ πα-
λαιςῆς· καὶ διεμέτρησε τὸ προ-
τείχισμα, πλάτος ἴσον τῷ κα-
λάμῳ, καὶ τὸ ὕψος αὐτῦ ἴσον
τῷ καλάμῳ.
6 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τ̃ πύλην
τ̃ βλέπεσαν κατὰ ἀνατολὰς ἐν
ἑπτὰ ἀναβαθμοῖς, καὶ διεμέτρησε
τὸ αἰλὰμ τῆς πύλης ἴσον τῷ
καλάμῳ·
7 Καὶ τὸ θεὲ ἴσον τῷ κα-
λάμῳ τὸ μῆκος, καὶ ἴσον τῷ
καλάμῳ τὸ πλάτος, καὶ τὸ αἰ-
λὰμ ἀναμέσον τ̃ θεηλὰθ πη-
χῶν ἕξ. καὶ τὸ θεὲ τὸ δεύτερον,
ἴσον τῷ καλάμῳ πλάτος, καὶ
ἴσον τῷ καλάμῳ μῆκος, καὶ τὸ
αἰλὰμ πηχέων πέντε·
8 Καὶ τὸ θεὲ τὸ τρίτον,
ἴσον τῷ καλάμῳ μῆκος, καὶ
ἴσον τῷ καλάμῳ πλάτος.
9 Καὶ τὸ αἰλὰμ τ̃ πυλῶνος,
πλησίον τ̃ αἰλὰμ τῆς πύλης
πηχῶν ὀκτὼ, καὶ τὰ αἰλεῦ πη-
χῶν δύο· καὶ τὰ αἰλὰμ τ̃ πύ-
λης ἔσωθεν,
10 Καὶ τὰ θεὲ τ̃ πύλης τῦ
θεὲ κατέναντι, τρεῖς ἔνθεν καὶ
τρεῖς ἔνθεν, καὶ μέτρον ἓν τοῖς
τρισί· μέτρον ἓν τοῖς αἰλὰμ
ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
11 Καὶ διεμέτρησε τὸ πλά-

τος τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος πη-
χῶν δέκα, καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυ-
λῶνος πηχῶν δεκατριῶν.
12 Καὶ πῆχυς ἐπισυναγό-
μενος ἐπὶ πρόσωπον τῶν θεεὶμ
ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ τὸ θεὲ πη-
χῶν ἓξ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἓξ ἔν-
θεν.
13 Καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην
ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ θεὲ ἐπὶ τὸν τοῖ-
χον τοῦ θεὲ, πλάτος πήχεις
εἴκοσι καὶ πέντε· αὕτη πύλη
ἐπὶ πύλην.
14 Καὶ τὸ αἴθριον τοῦ αἰλὰμ
τῆς πύλης ἔξωθεν, πήχεις εἴ-
κοσι θεεὶμ τῆς πύλης κύκλῳ.
15 Καὶ τὸ αἴθριον τῆς πύλης
ἔξωθεν, εἰς τὸ αἴθριον αἰλὰμ
τῆς πύλης ἔσωθεν πηχῶν πεν-
τήκοντα.
16 Καὶ θυρίδες κρυπταὶ ἐπὶ
τὸ θεεὶμ, καὶ ἐπὶ τὰ αἰλὰμ ἔ-
σωθεν τῆς πύλης τῆς αὐλῆς κυκλό-
θεν· καὶ ὡσαύτως τοῖς αἰλὰμ
θυρίδας κύκλῳ ἔσωθεν, καὶ ἐπὶ
τὸ αἰλὰμ φοίνικες ἔνθεν καὶ
ἔνθεν.
17 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν
αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἰδοὺ πα-
στοφόρια, καὶ περίστυλα κύκλῳ τῆς
αὐλῆς, τριάκοντα παστοφόρια ἐν
τοῖς περιστύλοις,
18 Καὶ αἱ στοαὶ κατὰ νώτου
τῶν πυλῶν, κατὰ τὸ μῆκος τῶν
πυλῶν τὸ περίστυλον τὸ ὑπο-
κάτω.
19 Καὶ διεμέτρησε τὸ πλά-
τος τῆς αὐλῆς, ἀπὸ τοῦ αἰθρίου τῆς
πύλης τῆς ἐξωτέρας ἔσωθεν ἐπὶ
τὸ αἴθριον τῆς πύλης τῆς βλεπού-
σης ἔξω, πήχεις ἑκατὸν τῆς βλε-
πούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἤ-
γαγέ με ἐπὶ Βοῤῥᾶν,
20 Καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα
πρὸς Βοῤῥᾶν τῇ αὐλῇ τῇ ἐξω-
τέρᾳ, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν,
τό, τε μῆκος αὐτῆς καὶ τὸ
πλάτος,
21 Καὶ τὸ θεὲ τρεῖς ἔνθεν καὶ
τρεῖς ἔνθεν, καὶ τὸ αἰλεῦ, καὶ τὰ
αἰλαμμὼν, καὶ τοὺς φοίνικας αὐ-
τῆς· καὶ ἐγένετο κατὰ τὰ μέ-
τρα τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ
ἀνατολὰς, πηχῶν πεντήκοντα
τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ πηχῶν εἰ-
κοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς·
22 Καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς, καὶ
τὰ αἰλαμμὼν, καὶ οἱ φοίνικες
αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἡ βλέ-
πουσα κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἐν
ἑπτὰ κλημακτῆρσιν ἀνέβαινον
ἐπ᾽ αὐτὸν, καὶ τὰ αἰλαμμὼν
ἔσωθεν·
23 Καὶ πύλη τῇ αὐλῇ τῇ
ἐσωτέρᾳ βλέπουσα ἐπὶ πύλην τοῦ
Βοῤῥᾶ, ὃν τρόπον τῆς πύλης τῆς
βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ
διεμέτρησε τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύ-
λης ἐπὶ πύλην, πήχεις ἑκα-
τόν.
24 Καὶ ἤγαγέ με κατὰ Νό-
τον, καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς

Νότον, κ̀ διεμέτρησεν αὐτὴν, κ̀ τὰ θεὶ, κ̀ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν, κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα.

25 Καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς, κ̀ τὰ αἰλαμμὼν κυκλόθεν, καθὼς αἱ θυρίδες τ̃ αἰλὰμ, πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς, κ̀ πηχῶν εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς,

26 Καὶ ἑπῖὰ κλημακτῆρες αὐτῇ, κ̀ αἰλαμμὼν ἔσωθεν, κ̀ φοίνικες αὐτῇ, εἷς ἔνθεν κ̀ εἷς ἔνθεν ἐπὶ τὰ αἰλεῦ.

27 Καὶ πύλη κατέναντι τῆς πύλης τ̃ αὐλῆς τ̃ ἐσωτέρας πρὸς Νότον· κ̀ διεμέτρησε τ̃ αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην, πήχεις ἑκατὸν τὸ εὖρος πρὸς Νότον.

28 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τ̃ ἐσωτέραν τ̃ πύλης τῆς πρὸς Νότον, κ̀ διεμέτρησε τὴν πύλην κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,

29, 30 Καὶ τὰ θεὶ, καὶ τὰ αἰλεῦ, κ̀ τὰ αἰλαμμὼν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, κ̀ θυρίδες αὐτῇ, κ̀ τῷ αἰλαμμὼν κύκλῳ, πήχεις πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς, κ̀ τὸ εὖρος πήχεις εἰκοσιπέντε

31 Τῷ αἰλὰμ εἰς τ̃ αὐλὴν τ̃ ἐξωτέραν, κ̀ φοίνικες τῷ αἰλεῦ, κ̀ ὀκτὼ κλημακτῆρες.

32 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τ̃ βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,

33 Καὶ τὰ θεὶ, κ̀ τὰ αἰλεῦ, κ̀ τὰ αἰλαμμὼν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, κ̀ θυρίδες αὐτῇ κ̀ αἰλαμμὼν κύκλῳ, πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς, καὶ εὖρος αὐτῆς πήχεις εἰκοσιπέντε·

34 Καὶ αἰλαμμὼν εἰς τ̃ αὐλὴν τ̃ ἐσωτέραν, κ̀ φοίνικες ἐπὶ τ̃ αἰλεῦ ἔνθεν κ̀ ἔνθεν, κ̀ ὀκτὼ κλημακτῆρες αὐτῇ.

35 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τ̃ πρὸς Βοῤῥᾶν, κ̀ διεμέτρησε κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,

36 Καὶ τὰ θεὶ, κ̀ τὰ αἰλεῦ, κ̀ τὰ αἰλαμμὼν, κ̀ θυρίδες αὐτῇ κύκλῳ, κ̀ τὸ αἰλαμμὼν αὐτῆς, πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς, κ̀ εὖρος πήχεις εἰκοσιπέντε·

37 Καὶ τὰ αἰλαμμὼν εἰς τ̃ αὐλὴν τ̃ ἐξωτέραν, κ̀ φοίνικες τῷ αἰλεῦ ἔνθεν κ̀ ἔνθεν, καὶ ὀκτὼ κλημακτῆρες αὐτῇ.

38 Τὰ πασοφόρια αὐτῆς, κ̀ τὰ θυρώματα αὐτῆς, κ̀ τὰ αἰλαμμὼν αὐτῆς ἐπὶ τ̃ πύλης τ̃ δευτέρας ἔκρυσις,

39 Ὅπως σφάζωσιν ἐν αὐτῇ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, κ̀ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας.

40 Καὶ κατὰ νώτου τ̃ ῥύακος τ̃ ὁλοκαυτωμάτων τ̃ βλεπούσης

πρὸς Βοῤῥᾶν, δύο τράπεζαι πρὸς ἀνατολὰς κατὰ νώτε τῆς δευτέρας, καὶ τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης δύο τράπεζαι κατὰ ἀνατολάς.

41 Τέσσαρες ἔνθεν, καὶ τέσσαρες ἔνθεν κατὰ νώτε τῆς πύλης, ἐπ' αὐτὰς σφάζεσι τὰ θύματα· κατέναντι τῶν ὀκτὼ τραπεζῶν τῶν θυμάτων.

42 Καὶ τέσσαρες τράπεζαι τῶν ὁλοκαυτωμάτων λίθιναι λελαξευμέναι, πήχεως καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος, καὶ πήχεων δύο ἡμίσεος τὸ μῆκος, καὶ ἐπὶ πῆχυν τὸ ὕψος· ἐπ' αὐτὰ ἐπιθήσεσι τὰ σκεύη, ἐν οἷς σφάζεσιν ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ θύματα.

43 Καὶ παλαιστὴν ἕξεσι γεῖσος λελαξευμένον ἔσωθεν κύκλῳ, καὶ ἐπὶ τὰς τραπέζας ἐπάνωθεν στέγας, τοῦ καλύπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ὑετοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας.

44 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν· καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ, μία κατὰ νώτε τῆς πύλης τῆς βλεπέσης πρὸς Βοῤῥᾶν, φέρεσα πρὸς Νότον, καὶ μία κατὰ νώτε τῆς πύλης τῆς πρὸς Νότον, βλεπέσης δὲ πρὸς Βοῤῥᾶν.

45 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Ἡ ἐξέδρα αὕτη ἡ βλέπεσα πρὸς Νότον, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσεσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκε,

46 Καὶ ἡ ἐξέδρα ἡ βλέπεσα πρὸς Βοῤῥᾶν, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσεσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίε· ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Σαδδὲκ, οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ Λευὶ πρὸς Κύριον, λειτεργεῖν αὐτῷ.

47 Καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν, μῆκος πηχῶν ἑκατὸν, καὶ εὖρος πήχεις ἑκατὸν, ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον ἀπέναντι τοῦ οἴκε.

48 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὸ αἰλὰμ τοῦ οἴκε· καὶ διεμέτρησε τὸ αἰλ τοῦ αἰλὰμ πηχῶν πέντε τὸ πλάτος ἔνθεν, καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος τοῦ θυρώματος πηχῶν δεκατεσσάρων, καὶ ἐπωμίδες τῆς θύρας τοῦ αἰλὰμ πηχῶν τριῶν ἔνθεν, καὶ πηχῶν τριῶν ἔνθεν.

49 Καὶ τὸ μῆκος τοῦ αἰλὰμ πηχῶν εἴκοσι, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δώδεκα· καὶ ἐπὶ δέκα ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸ, καὶ στύλοι ἦσαν ἐπὶ τὸ αἰλὰμ, εἷς ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν.

Κεφ. μα'. 41.

ΚΑΙ εἰσήγαγέ με εἰς τὸν ναὸν, ᾧ διεμέτρησε τὸ αἰλὰμ πηχῶν ἓξ τὸ πλάτος ἔνθεν, καὶ πηχῶν ἓξ τὸ εὖρος τοῦ αἰλὰμ ἔνθεν,

2 Καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα, καὶ ἐπωμίδες τοῦ πυλῶνος πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ

πηχῶν πέντε ἔνθεν· κ) διεμέτρησε τὸ μῆκος αὐτῦ πηχῶν τεσσαράκοντα, κ) τὸ εὖρος πηχῶν εἴκοσι.

3 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τ̃ αὐλὴν τ̃ ἐσωτέραν, κ) διεμέτρησε τὸ αἶλ τ̃ θυρώματος πηχῶν δύο, κ) τὸ θύρωμα πηχῶν ἓξ, καὶ τὰς ἐπωμίδας τῦ θυρώματος πηχῶν ἑπ͂ὰ ἔνθεν, κ) πηχῶν ἑπ͂ὰ ἔνθεν.

4 Καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος τ̃ θυρῶν πηχῶν τεσσαράκον͂α, κ) τὸ εὖρος πηχῶν εἴκοσι, κᾶὰ πρόσωπον τῦ ναῦ· καὶ εἶπε, Τῦτο τὸ ἅγιον τ̃ ἁγίων.

5 Καὶ διεμέτρησε τὸν τοῖχον τ̃ οἴκυ πηχῶν ἓξ, κ) τὸ εὖρος τῆς πλευρᾶς πηχῶν τεσσάρων κυκλόθεν,

6 Καὶ πλευρὰ πλευρὸν ἐπὶ πλευρὸν τριάκοντα τρὶς δίς· κ) διάςημα ἐν τῷ τοίχῳ τ̃ οἴκυ ἐν τοῖς πλευροῖς κύκλῳ, τ̃ εἶναι τοῖς ἐπιλαμβανομένοις ὁρᾶν, ὅπως τὸ παράπαν μὴ ἅπ͂ωνται τ̃ τοίχων τ̃ οἴκυ.

7 Καὶ τὸ εὖρος τ̃ ἀνωτέρας τ̃ πλευρῶν κατὰ τὸ πρόσθεμα ἐκ τ̃ τοίχυ, πρὸς τ̃ ἀνωτέραν κύκλῳ τ̃ οἴκυ, ὅπως διαπλατύνηται ἄνωθεν, κ) ἐκ τ̃ κάτωθεν ἀναβαίνωσιν ἐπὶ τὰ ὑπερῷα, κ) ἐκ τ̃ γεισῶν ἐπὶ τὰ τριώροφα,

8 Καὶ τὸ θραὲλ τ̃ οἴκυ ὕψος κύκλῳ διάςημα τ̃ πλευρῶν ἴσον τῷ καλάμῳ πηχῶν ἓξ, διαςήματα,

9 Καὶ εὖρος τ̃ τοίχυ τ̃ πλευρᾶς ἔξωθεν πηχῶν πέντε, καὶ τὰ ἀπόλοιπα τὰ ἀναμέσον τ̃ πλευρῶν τ̃ οἴκυ,

10 Καὶ ἀναμέσον τ̃ ἐξεδρῶν εὖρος πηχῶν εἴκοσι, τὸ περιφερὲς τῷ οἴκῳ κύκλῳ.

11 Καὶ αἱ θύραι τ̃ ἐξεδρῶν ἐπὶ τὸ ἀπόλοιπον τ̃ θύρας τ̃ μιᾶς τ̃ πρὸς Βοῤῥᾶν· καὶ ἡ θύρα ἡ μία πρὸς Νότον· κ) τὸ εὖρος τ̃ φῶὸς τ̃ ἀπολοίπυ πηχῶν πέντε πλάτος κυκλόθεν.

12 Καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσωπον τ̃ ἀπολοίπυ, ὡς πρὸς θάλασσαν πηχῶν ἑβδομήκον͂α πλάτος, τ̃ τοίχυ τ̃ διορίζον͂ος πηχῶν πέντε εὖρος κυκλόθεν, κ) μῆκος αὐτῦ πηχῶν ἐννενήκοντα.

13 Καὶ διεμέτρησε κᾶέναντι τ̃ οἴκυ μῆκος πηχῶν ἑκατὸν, κ) τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορίζοντα, κ) οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆκος πηχῶν ἑκατόν.

14 Καὶ τὸ εὖρος κᾶὰ πρόσωπον τ̃ οἴκυ, κ) τὰ ἀπόλοιπα κατέναντι πηχῶν ἑκατόν.

15 Καὶ διεμέτρησε μῆκος τ̃ διορίζοντος κατὰ πρόσωπον τ̃ ἀπολοίπυ τ̃ κᾶόπισθεν τ̃ οἴκυ ἐκείνυ, καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἔνθεν κ) ἔνθεν πηχῶν ἑκατὸν τὸ μῆ-

κος· καὶ ὁ ναὸς, καὶ αἱ γωνίαι, καὶ
τὸ αἰλὰμ τὸ ἐξώτερον, πεφαλ-
νωμένα.
16 Καὶ αἱ θυρίδες δικτυω-
ταὶ, ὑποφαύσεις κύκλῳ τοῖς
τρισὶν, ὥςε διακύπτειν· καὶ ὁ
οἶκος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλω-
μένα κύκλῳ, καὶ τὸ ἔδαφος, καὶ
ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τῶν θυρίδων· καὶ
αἱ θυρίδες ἀναπτυσσόμεναι τρισ-
σῶς εἰς τὸ διακύπτειν.
17 Καὶ ἕως πλησίον τῆς ἐσω-
τέρας καὶ ἕως τῆς ἐξωτέρας, καὶ ἐφ᾽
ὅλον τὸν τοῖχον κύκλῳ ἐν τῷ
ἔσωθεν καὶ ἐν τῷ ἔξωθεν,
18 Γεγλυμμένα χερουβὶμ, καὶ
φοίνικες ἀναμέσον χεροὺβ καὶ
ἀναμέσον χεροὺβ· δύο πρόσωπα
τῷ χεροὺβ·
19 Πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς
τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ
πρόσωπον λέοντος πρὸς τὸν φοί-
νικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· διαγε-
γλυμμένος ὁ οἶκος κυκλόθεν.
20 Ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τοῦ φαλ-
νώματος, τὰ χερουβὶμ καὶ οἱ
φοίνικες διαγεγλυμμένοι.
21 Καὶ τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς
ἀναπτυσσόμενος τετράγωνα,
κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων ὅρα-
σις ὡς ὄψις
22 Θυσιαςηρίου ξυλίνου, πη-
χῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ
τὸ μῆκος πηχῶν δύο, καὶ τὸ
εὖρος πηχῶν δύο· καὶ κέρατα
εἶχε, καὶ ἡ βάσις αὐτοῦ καὶ οἱ
τοῖχοι αὐτοῦ ξύλινοι· καὶ εἶπε
πρὸς μὲ, Αὕτη ἡ τράπεζα, ἡ
πρὸ προσώπου Κυρίου.
23 Καὶ δύο θυρώματα τῷ
ναῷ, καὶ δύο θυρώματα τῷ
ἁγίῳ,
24 Τοῖς δυσὶ θυρώμασι τοῖς
ςροφωτοῖς· δύο θυρώματα τῷ
ἑνὶ, καὶ δύο θυρώματα τῇ θύρᾳ
τῇ δευτέρᾳ.
25 Καὶ γλυφὴ ἐπ᾽ αὐτῶν, καὶ
ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ ναοῦ χε-
ρουβὶμ· καὶ φοίνικες κατὰ τὴν
γλυφὴν τῶν ἁγίων, καὶ σπουδαῖα
ξύλα κατὰ πρόσωπον τοῦ αἰλὰμ
ἔξωθεν,
26 Καὶ θυρίδες κρυπταί· καὶ
διεμέτρησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, εἰς
τὰ ὀροφώματα τοῦ αἰλὰμ, καὶ
τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐζυγω-
μένα.

Κεφ. μβ΄. 42.

ΚΑΙ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐ-
λὴν τὴν ἐσωτέραν κατὰ
ἀνατολὰς, κατέναντι τῆς πύλης
τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ εἰσήγαγέ
με· καὶ ἰδοὺ ἐξέδραι πέντε, ἐχό-
μεναι τοῦ ἀπολοίπου, καὶ ἐχόμεναι
τοῦ διορίζοντος πρὸς Βοῤῥᾶν,
2 Ἐπὶ πήχεις ἑκατὸν μῆκος
πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ τὸ πλάτος
πεντήκοντα,
3 Διαγεγραμμέναι ὃν τρό-
πον αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἐσω-
τέρας, καὶ ὃν τρόπον τὰ περί-
ςυλα τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ἐςοι-

χισμέναι, ἀντιπρόσωποι στοαὶ τρισσαί.

4 Καὶ κατέναντι τῶν ἐξεδρῶν περίπατος πηχῶν δέκα τὸ πλάτος, ἐπὶ πήχεις ἑκατὸν τὸ μῆκος, ϗ τὰ θυρώματα αὐτῶν πρὸς Βορρᾶν,

5 Καὶ οἱ περίπατοι οἱ ὑπερῷοι ὡσαύτως· ὅτι ἐξείχετο τὸ περίστυλον ἐξ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὑποκάτωθεν περιστύλου, ϗ τὸ διάστημα· οὕτως περίστυλον ϗ διάστημα, ϗ οὕτως στοαὶ δύο.

6 Διότι τριπλαῖ ἦσαν, καὶ στύλους οὐκ εἶχον καθὼς οἱ στύλοι τῶν ἐξωτέρων· διατοῦτο ἐξείχοντο τῶν ὑποκάτωθεν ϗ τῶν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς.

7 Καὶ φῶς ἔξωθεν, ὃν τρόπον αἱ ἐξέδραι τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας, αἱ βλέπουσαι ἀπέναντι τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Βορρᾶν, μῆκος πηχῶν πεντήκοντα.

8 Ὅτι τὸ μῆκος τῶν ἐξεδρῶν τῶν βλεπουσῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ἦν πηχῶν πεντήκοντα, ϗ αὗταί εἰσιν αἱ ἀντιπρόσωποι ταύταις· τὸ πᾶν πηχῶν ἑκατόν.

9 Καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν τούτων τῆς εἰσόδου τῆς πρὸς ἀνατολὰς, τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας,

10 Κατὰ τὸ φῶς τοῦ ἐν ἀρχῇ περιπάτου, ϗ τὰ πρὸς Νότον κατὰ πρόσωπον τοῦ Νότου, κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολείπου, καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ διορίζοντος, ϗ αἱ ἐξέδραι.

11 Καὶ ὁ περίπατος κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, κατὰ τὰ μέτρα ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Βορρᾶν, ϗ κατὰ τὸ μῆκος αὐτῶν, ϗ κατὰ τὸ εὖρος αὐτῶν, ϗ κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτῶν, ϗ κατὰ πάσας τὰς ἐπιστροφὰς αὐτῶν, ϗ κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ θυρώματα αὐτῶν,

12 Τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Νότον, καὶ κατὰ τὰ θυρώματα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ περιπάτου, ὡς ἐπὶ φῶς διαστήματος καλάμου, καὶ κατὰ ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν.

13 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς Βορρᾶν, ϗ αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς Νότον, οὖσαι κατὰ πρόσωπον τῶν διαστημάτων, αὗταί εἰσιν αἱ ἐξέδραι τοῦ ἁγίου, ἐν αἷς φάγονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Σαδδοὺκ, οἱ ἐγγίζοντες πρὸς Κύριον, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἐκεῖ θήσουσι τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ϗ τὴν θυσίαν, ϗ τὰ περὶ ἁμαρτίας, ϗ τὰ περὶ ἀγνοίας, διότι ὁ τόπος ἅγιος.

14 Οὐκ εἰσελεύσονται ἐκεῖ πάρεξ τῶν ἱερέων, οὐκ ἐξελεύσονται ἐκ τοῦ ἁγίου εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ὅπως διαπαντὸς ἅγιοι ὦσιν οἱ προσάγοντες, καὶ μὴ ἅπτωνται τοῦ στολισμοῦ αὐτῶν, ἐν

οἷς λειτεργῦσιν ἐν αὐταῖς, διότι ἅγιά ἐςι· καὶ ἐνδύσονται ἱμάτια ἕτερα, ὅταν ἅπίωνται τῦ λαῦ.

15 Καὶ συνετελέσθη ἡ διαμέτρησις τῦ οἴκυ ἔσωθεν· καὶ ἐξήγαγέ με καθ᾽ ὁδὸν τ̃ πύλης τ̃ βλεπύσης πρὸς ἀνατολὰς, ϗ διεμέτρησε τὸ ὑπόδειγμα τῦ οἴκυ κυκλόθεν ἐν διατάξει.

16 Καὶ ἔςη κατὰ νώτυ τῆς πύλης τ̃ βλεπύσης κατὰ ἀνατολὰς, ϗ διεμέτρησε πεντακοσίυς ἐν τῷ καλάμῳ τῦ μέτρυ.

17 Καὶ ἐπέςρεψε πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον τῦ Βοῤῥᾶ, πήχεις πεντακοσίυς ἐν τῷ καλάμῳ τῦ μέτρυ.

18 Καὶ ἐπέςρεψε πρὸς θάλασσαν, ϗ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον θαλάσσης, πεντακοσίυς ἐν τῷ καλάμῳ τῦ μέτρυ.

19 Καὶ ἐπέςρεψε πρὸς Νότον, ϗ διεμέτρησε κατέναντι τῦ Νότυ, πεντακοσίυς ἐν τῷ καλάμῳ τῦ μέτρυ,

20 Τὰ τέσσαρα μέρη τῦ αὐτῦ καλάμυ· ϗ διέταξεν αὐτὸν, ϗ περίβολον αὐτῶν κύκλῳ, πεντακοσίων πρὸς ἀνατολὰς, ϗ πεντακοσίων πηχῶν εὖρος, τῦ διαςέλλειν ἀναμέσον τ̃ ἁγίων, ϗ ἀναμέσον τῦ προτειχίσματος, τῦ ἐν διατάξει τῦ οἴκυ.

Κεφ. μγ΄. 43.

ΚΑΙ ἤγαγέ με ἐπὶ τ̃ πύλην τ̃ βλέπυσαν κατὰ ἀνατολὰς, ϗ ἐξήγαγέ με.

2 Καὶ ἰδὺ δόξα Θεῦ Ἰσραὴλ ἤρχετο κατὰ τ̃ ὁδὸν τὴν πρὸς ἀνατολὰς, ϗ φωνὴ τ̃ παρεμβολῆς, ὡς φωνὴ διπλασιαζόντων πολλῶν· ϗ ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος ἀπὸ τ̃ δόξης κυκλόθεν.

3 Καὶ ἡ ὅρασις ἣν ἴδον, κατὰ τ̃ ὅρασιν ἣν ἴδον, ὅτε εἰσεπορευόμην τῦ χρῖσαι τ̃ πόλιν· ϗ ἡ ὅρασις τῦ ἅρματος οὗ ἴδον, κατὰ τ̃ ὅρασιν ἣν ἴδον ἐπὶ τῦ ποταμῦ τῦ Χοβάρ· ϗ πίπίω ἐπὶ πρόσωπόν μυ.

4 Καὶ δόξα Κυρίυ εἰσῆλθεν εἰς τ̃ οἶκον, κατὰ τ̃ ὁδὸν τ̃ πύλης τ̃ βλεπύσης κατὰ ἀνατολάς.

5 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, ϗ εἰσήγαγέ με εἰς τ̃ αὐλὴν τ̃ ἐσωτέραν· ϗ ἰδὺ πλήρης δόξης ὁ Κυρίυ οἶκος.

6 Καὶ ἔςην, καὶ ἰδὺ φωνὴ ἐκ τῦ οἴκυ λαλῦντος πρὸς μὲ, καὶ ὁ ἀνὴρ εἱςήκει ἐχόμενός μυ,

7 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπυ, ἑώρακας τ̃ τόπον τῦ θρόνυ μυ, ϗ τ̃ τόπον τῦ ἴχνυς τ̃ ποδῶν μυ, ἐν οἷς κατασκηνώσῃ τὸ ὄνομά μου ἐν μέσῳ

οἴκȣ Ἰσραὴλ τ̃ αἰῶνα· καὶ οὐ
βεβηλώσȣσιν ȣ̓κέτι οἶκος Ἰσ-
ραὴλ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου,
αὐτοὶ ϗ οἱ ἡγȣ́μενοι αὐτῶν ἐν
τῇ πορνείᾳ αὐτῶν, ϗ ἐν τοῖς
φόνοις τ̃ ἡγȣμένων ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν,

8 Ἐν τῷ τιθέναι αὐτȣ̀ς τὸ
πρόθυρόν μȣ ἐν τοῖς προθύροις
αὐτῶν, ϗ τὰς φλιάς μȣ ἐχο-
μένας τ̃ φλιῶν αὐτῶν· ϗ ἔδω-
καν τὸν τοῖχόν μȣ ὡς συνεχό-
μενον ἐμȣ̃ ϗ αὐτῶν, ϗ ἐβεβή-
λωσαν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μȣ
ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἷς
ἐποίȣν· ϗ ἐξέτριψα αὐτȣ̀ς ἐν
θυμῷ μȣ, ϗ ἐν φόνῳ.

9 Καὶ νῦν ἀπωσάσθωσαν τ̃
πορνείαν αὐτῶν, ϗ τȣ̀ς φόνȣς
τ̃ ἡγȣμένων αὐτῶν ἀπ' ἐμȣ̃, ϗ
κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐτῶν τ̃
αἰῶνα.

10 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου,
δεῖξον τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τ̃ οἶ-
κον· ϗ κοπάσȣσιν ἀπὸ τ̃ ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν· ϗ τ̃ ὅρασιν αὐτȣ̃,
ϗ τ̃ διάταξιν αὐτȣ̃·

11 Καὶ αὐτοὶ λήψονται τὴν
κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων
ὧν ἐποίησαν· ϗ διαγράψεις τ̃
οἶκον, ϗ τὰς ἐξόδȣς αὐτȣ̃, καὶ
τ̃ ὑπόςασιν αὐτȣ̃, καὶ πάντα
τὰ προςάγματα αὐτȣ̃, καὶ
πάντα τὰ νόμιμα αὐτȣ̃ γνω-
ριεῖς αὐτοῖς, καὶ διαγράψεις
ἐναντίον αὐτῶν· ϗ φυλάξονται
πάντα τὰ δικαιώματά μȣ, ϗ
πάντα τὰ προςάγματά μου,
ϗ ποιήσȣσιν αὐτά·

12 Καὶ τ̃ διαγραφὴν τȣ̃ οἴκȣ
ἐπὶ τ̃ κορυφῆς τȣ̃ ὄρȣς, πάντα
τὰ ὅρια αὐτȣ̃ κυκλόθεν ἅγια
ἁγίων.

13 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τȣ̃
θυσιαςηρίȣ ἐν πήχει τȣ̃ πή-
χεως, ϗ παλαιςῆς, κόλπωμα
βάθȣς ἐπὶ πῆχυν, καὶ πῆχυς
τὸ εὖρος, ϗ γεῖσος ἐπὶ τὸ χεῖ-
λος αὐτȣ̃ κυκλόθεν, σπιθα-
μῆς· καὶ τȣ̃το τὸ ὕψος τȣ̃ θυ-
σιαςηρίȣ

14 Ἐκ βάθȣς τ̃ ἀρχῆς τȣ̃
κοιλώματος αὐτȣ̃, πρὸς τὸ ἱλα-
ςήριον τὸ μέγα τȣ̃το, ὑποκάτ-
ωθεν πηχῶν δύο, ϗ τὸ εὖρος
πήχεως· ϗ ἀπὸ τȣ̃ ἱλαςηρίȣ τȣ̃
μικροῦ ἐπὶ τὸ ἱλαςήριον τὸ
μέγα, πήχεις τέσσαρες, καὶ
εὖρος πῆχυς.

15 Καὶ τὸ ἀριὴλ πηχῶν
τεσσάρων, ϗ ἀπὸ τȣ̃ ἀριὴλ, ϗ
ὑπεράνω τ̃ κεράτων πῆχυς.

16 Καὶ τὸ ἀριὴλ πηχῶν δώ-
δεκα μήκȣς, ἐπὶ πήχεις δώ-
δεκα, τετράγωνον ἐπὶ τὰ τέσ-
σαρα μέρη αὐτȣ̃.

17 Καὶ τὸ ἱλαςήριον πηχῶν
δεκατεσσάρων τὸ μῆκος, ἐπὶ
πήχεις δεκατέσσαρας τὸ εὖρος
ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτȣ̃, ϗ τὸ
γεῖσος αὐτῷ κυκλόθεν κυκλȣ-
μενον αὐτῷ ἥμισυ πήχεως· ϗ

τὸ κύκλωμα αὐτῦ πῆχυς κυκλόθεν, καὶ οἱ κλημακτῆρες αὐτῦ βλέποντες κατὰ ἀνατολάς.

18 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ ἀνθρώπε, τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ταῦτα τὰ προστάγματα τ͂ θυσιαστηρίε ἐν ἡμέρᾳ ποιήσεως αὐτῦ, τ͂ ἀναφέρειν ἐπ' αὐτῦ ὁλοκαυτώματα, ϗ προσχέειν πρὸς αὐτὸ αἷμα.

19 Καὶ δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις τοῖς ἐκ τ͂ σπέρματος Σαδδὲκ τοῖς ἐγγίζουσι πρὸς με, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, τ͂ λειτεργεῖν μοι μόσχον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας.

20 Καὶ λήψονται ἐκ τ͂ αἵματος αὐτῦ, ϗ ἐπιθήσεσιν ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα τ͂ θυσιαστηρίε, καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τ͂ ἱλαστηρίε, ϗ ἐπὶ τὴν βάσιν κύκλῳ, ϗ ἐξιλάσονται αὐτό.

21 Καὶ λήψονται τ͂ μόσχον τ͂ περὶ ἁμαρτίας, ϗ κατακαυθήσεται ἐν τῷ ἀποκεχωρισμένῳ τ͂ οἴκε, ἔξωθεν τ͂ ἁγίων.

22 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ λήψονται ἐρίφους δύο αἰγῶν ἀμώμες ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον, καθότι ἐξιλάσαντο ἐν τῷ μόσχῳ.

23 Καὶ μετὰ τὸ συντελέσαι τ͂ ἐξιλασμὸν, προσοίσεσι μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον, καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἄμωμον,

24 Καὶ προσοίσετε ἐναντίον Κυρίε· ϗ ἐπιῤῥίψεσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ' αὐτὰ ἅλα, καὶ ἀνοίσεσιν αὐτὰ ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ.

25 Ἑπτὰ ἡμέρας ποιήσεις ἔριφον ὑπὲρ ἁμαρτίας καθ' ἡμέραν, ϗ μόσχον ἐκ βοῶν, ϗ κριὸν ἐκ προβάτων, ἄμωμα ποιήσεσιν

26 Ἑπτὰ ἡμέρας· ϗ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον, καὶ καθαριέσιν αὐτό· ϗ πλήσεσι χεῖρας αὐτῶν.

27 Καὶ ἔσαι ἀπὸ τ͂ ἡμέρας τ͂ ὀγδόης ϗ ἐπέκεινα, ποιήσεσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, ϗ τὰ τ͂ σωτηρίε ὑμῶν· ϗ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

Κεφ. μδ'. 44.

ΚΑΙ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τ͂ πύλης τ͂ ἁγίων τ͂ ἐξωτέρας τῆς βλεπέσης κατὰ ἀνατολάς· ϗ αὕτη ἦν κεκλεισμένη.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με, Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσαι, ἐκ ἀνοιχθήσεται, ϗ ἐδεὶς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, ϗ ἔσαι κεκλεισμένη.

3 Διότι ὁ ἡγέμενος ἔτΘ·

καθήσεται ἐν αὐτῇ, τοῦ φαγεῖν
ἄρτον ἐναντίον Κυρίου· κατὰ τὴν
ὁδὸν αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύ-
σεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ
ἐξελεύσεται.

4 Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν
ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν,
κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ ἴδον, καὶ
ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος τοῦ
Κυρίου· καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσω-
πόν μου.

5 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Υἱὲ ἀνθρώπου, τάξον εἰς τὴν καρ-
δίαν σου, καὶ ἴδε τοῖς ὀφθαλμοῖς,
καὶ τοῖς ὠσί σου ἄκουε πάντα
ὅσα ἐγὼ λαλῶ μετὰ σοῦ, κατὰ
πάντα τὰ προςάγματα τοῦ οἴκου
Κυρίου, καὶ πάντα τὰ νόμιμα
αὐτοῦ· καὶ τάξεις τὴν καρδίαν σου
εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ οἴκου, κατὰ
πάσας τὰς ἐξόδους αὐτοῦ, ἐν
πᾶσι τοῖς ἁγίοις.

6 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν οἶκον τὸν
παραπικραίνοντα, πρὸς τὸν οἶκον
τοῦ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος
ὁ Θεὸς, Ἱκανούσθω ὑμῖν ἀπὸ
πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, οἶκος
Ἰσραὴλ,

7 Τοῦ εἰσαγαγεῖν ὑμᾶς υἱοὺς
ἀλλογενεῖς, ἀπεριτμήτους καρ-
δίᾳ, καὶ ἀπεριτμήτους σαρκὶ, τοῦ
γίνεσθαι ἐν τοῖς ἁγίοις μου, καὶ
βεβηλοῦν αὐτὰ, ἐν τῷ προσφέ-
ρειν ὑμᾶς ἄρτους, σάρκας, καὶ
αἷμα· καὶ παρεβαίνετε τὴν δια-
θήκην μου ἐν πάσαις ταῖς ἀνο-
μίαις ὑμῶν,

8 Καὶ διετάξατε τοῦ φυλάσ-
σειν φυλακὰς ἐν τοῖς ἁγίοις
μου.

9 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεὸς, Πᾶς υἱὸς ἀλλο-
γενὴς ἀπερίτμητος καρδίᾳ, καὶ
ἀπερίτμητος σαρκὶ, οὐκ εἰσ-
ελεύσεται εἰς τὰ ἅγιά μου ἐν
πᾶσιν υἱοῖς ἀλλογενῶν, τῶν ὄν-
των ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραήλ·

10 Ἀλλ' ἢ οἱ Λευῖται, οἵ-
τινες ἀφήλαντο ἀπ' ἐμοῦ ἐν τῷ
πλανᾶσθαι τὸν Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ
κατόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων
αὐτῶν· καὶ λήψονται ἀδικίαν
αὐτῶν,

11 Καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἁγίοις
μου λειτουργοῦντες, θυρωροὶ ἐπὶ
τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου, καὶ λειτουρ-
γοῦντες τῷ οἴκῳ· οὗτοι σφάξουσι
τὰς θυσίας καὶ τὰ ὁλοκαυτώ-
ματα τῷ λαῷ, καὶ οὗτοι στήσον-
ται ἐναντίον τοῦ λαοῦ, τοῦ λειτουρ-
γεῖν αὐτοῖς.

12 Ἀνθ' ὧν ἐλειτούργουν αὐ-
τοῖς πρὸ προσώπου τῶν εἰδώλων
αὐτῶν· καὶ ἐγένετο τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ εἰς κόλασιν ἀδικίας·
ἕνεκα τούτου ἦρα τὴν χεῖρά μου
ἐπ' αὐτοὺς, λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς,

13 Καὶ οὐκ ἐγγιοῦσι πρὸς μὲ
τοῦ ἱερατεύειν μοι, οὐδὲ τοῦ προσ-
άγειν πρὸς τὰ ἅγια υἱῶν τοῦ
Ἰσραὴλ, οὐδὲ πρὸς τὰ ἅγια τῶν

ἁγίων μου· καὶ λήψονται ἀτιμίαν αὐτῶν ἐν τῇ πλανήσει ᾗ ἐπλανήθησαν.

14 Καὶ τάξουσιν αὐτοὺς φυλάσσειν φυλακὰς τοῦ οἴκου εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ εἰς πάντα ὅσα ἂν ποιήσωσιν.

15 Οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, οἱ υἱοὶ τοῦ Σαδδοὺκ, οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων μου, ἐν τῷ πλανᾶσθαι οἶκον Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, οὗτοι προσάξουσι πρὸς μὲ, τοῦ λειτουργεῖν μοι, ϗ στήσονται πρὸ προσώπου μου, τοῦ προσφέρειν μοι θυσίαν, στέαρ ϗ αἷμα, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

16 Οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ ἅγιά μου, ϗ οὗτοι προσελεύσονται πρὸς τὴν τράπεζάν μου, τοῦ λειτουργεῖν μοι, ϗ φυλάξουσι τὰς φυλακάς μου.

17 Καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας, στολὰς λινὰς ἐνδύσωνται, ϗ οὐκ ἐνδύσονται ἔρια ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς.

18 Καὶ κιδάρεις λινὰς ἕξουσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν, ϗ περισκελῆ λινᾶ ἕξουσιν ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, ϗ οὐ περιζώσονται βίᾳ.

19 Καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν πρὸς τὸν λαὸν, ἐκδύσονται τὰς στολὰς αὐτῶν, ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργοῦσιν ἐν αὐταῖς· ϗ θήσουσιν αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξέδραις τῶν ἁγίων, καὶ ἐνδύσονται στολὰς ἑτέρας, ϗ οὐ μὴ ἁγιάσωσι τὸν λαὸν ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν.

20 Καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρήσονται, ϗ τὰς κόμας αὐτῶν οὐ ψιλώσουσι, καλύπτοντες καλύψουσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

21 Καὶ οἶνον οὐ μὴ πίωσι πᾶς ἱερεὺς, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν.

22 Καὶ χήραν ϗ ἐκβεβλημένην οὐ λήψονται ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκα, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ σπέρματος Ἰσραήλ· καὶ χήρα ἐὰν γένηται ἐξ ἱερέως, λήψονται.

23 Καὶ τὸν λαόν μου διδάξουσιν ἀναμέσον ἁγίου ϗ βεβήλου, ϗ ἀναμέσον ἀκαθάρτου ϗ καθαροῦ γνωριοῦσιν αὐτοῖς.

24 Καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπιστήσονται τοῦ διακρίνειν· τὰ δικαιώματά μου δικαιώσουσι, ϗ τὰ κρίματά μου κρινοῦσι, ϗ τὰ νόμιμά μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μου φυλάξονται, καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάσουσι.

25 Καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπου

ἐκ εἰσελεύσονται τοῦ μιανθῆναι,
ἀλλ' ἢ ἐπὶ πατρὶ, καὶ ἐπὶ μητρὶ,
καὶ ἐπὶ υἱῷ, καὶ ἐπὶ θυγατρὶ,
καὶ ἐπὶ ἀδελφῷ, καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ
αὐτοῦ, ἣ οὐ γέγονεν ἀνδρὶ,
μιανθήσεται.

26 Καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτὸν,
ἑπτὰ ἡμέρας ἐξαριθμήσῃ αὐτῷ.

27 Καὶ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ εἰσπορεύωνται
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν τοῦ
λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ,
προσοίσουσιν ἱλασμὸν, λέγει
Κύριος ὁ Θεός,

28 Καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν·
ἐγὼ κληρονομία αὐτοῖς,
καὶ κατάσχεσις αὐτοῖς οὐ
δοθήσεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
ὅτι ἐγὼ κατάσχεσις αὐτῶν.

29 Καὶ τὰς θυσίας, καὶ τὰ
ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ
ἀγνοίας, οὗτοι φάγονται· καὶ
πᾶν ἀφόρισμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ
αὐτοῖς ἔσται,

30 Ἀπαρχαὶ πάντων, καὶ τὰ
πρωτότοκα πάντων, καὶ τὰ ἀφαιρέματα
πάντα· ἐκ πάντων
τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν, τοῖς ἱερεῦσιν
ἔσται· καὶ τὰ πρωτογεννήματα
ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεῖ, τοῦ θεῖναι
εὐλογίας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς οἴκους
ὑμῶν.

31 Καὶ πᾶν θνησιμαῖον καὶ
θηριάλωτον ἐκ τῶν πετεινῶν, καὶ
ἐκ τῶν κτηνῶν, οὐ φάγονται οἱ
ἱερεῖς.

Κεφ. με΄. 45.

ΚΑΙ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι
ὑμᾶς τὴν γῆν ἐν κληρονομίᾳ,
ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ
Κυρίῳ, ἅγιον ἀπὸ τῆς γῆς πέντε
καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος, καὶ
εὖρος εἴκοσι χιλιάδας, ἅγιον
ἔσται ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ
κυκλόθεν.

2 Καὶ ἔσται ἐκ τούτου ἁγιάσματα,
πεντακόσιοι ἐπὶ πεντακοσίους,
τετράγωνον κυκλόθεν,
καὶ πεντήκοντα πήχεις διάστημα
αὐτῶν κυκλόθεν.

3 Καὶ ἐκ ταύτης τῆς διαμετρήσεως
διαμετρήσεις μῆκος
πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ
εὖρος εἴκοσι χιλιάδας· καὶ ἐν
αὐτῇ ἔσται ἅγια τῶν ἁγίων.

4 Ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσι
τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν τῷ
ἁγίῳ, καὶ ἔσται τοῖς ἐγγίζουσι
λειτουργεῖν τῷ Κυρίῳ· καὶ ἔσται
αὐτοῖς τόπος εἰς οἴκους ἀφωρισμένους
τῷ ἁγιασμῷ αὐτῶν,

5 Εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας
μῆκος, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδες·
καὶ τοῖς Λευΐταις τοῖς
λειτουργοῦσι τῷ οἴκῳ, αὐτοῖς
εἰς κατάσχεσιν πόλεις τοῦ κατοικεῖν.

6 Καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως
δώσεις πέντε χιλιάδας
εὖρος, καὶ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι
χιλιάδας, ὃν τρόπον τὸ

ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων παντὶ οἴκῳ
Ἰσραὴλ ἔσονται.
7 Καὶ τῷ ἡγεμένῳ ἐκ τούτου,
καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὰς ἀπαρχὰς
τῶν ἁγίων, εἰς κατάσχεσιν τῆς
πόλεως, κατὰ πρόσωπον τῶν
ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων, καὶ κατὰ
πρόσωπον τῆς κατασχέσεως τῆς
πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν,
καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν πρὸς
ἀνατολάς· καὶ τὸ μῆκος ὡς
μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν
πρὸς θάλασσαν, καὶ τὸ μῆκος
ἐπὶ τὰ ὅρια τὰ πρὸς ἀνατολὰς
τῆς γῆς.
8 Καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς κατά-
σχεσιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ
καταδυναστεύσουσιν οὐκέτι οἱ ἀφη-
γούμενοι τοῦ Ἰσραὴλ τὸν λαόν μου,
καὶ τὴν γῆν κατακληρονομήσουσιν
οἶκος Ἰσραὴλ κατὰ φυλὰς αὐ-
τῶν.
9 Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς,
Ἱκανούσθω ὑμῖν οἱ ἀφηγούμενοι
τοῦ Ἰσραὴλ, ἀδικίαν καὶ ταλαι-
πωρίαν ἀφέλεσθε, κρίμα καὶ δι-
καιοσύνην ποιήσατε· ἐξάρατε
καταδυναστείαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου,
λέγει Κύριος Θεός.
10 Ζυγὸς δίκαιος, καὶ μέτρον
δίκαιον, καὶ χοῖνιξ δικαία ἔσται
ὑμῖν τοῦ μέτρου,
11 Καὶ ἡ χοῖνιξ ὁμοίως μία
ἔσται τοῦ λαμβάνειν· τὸ δέκατον
τοῦ γομὸρ, χοίνιξ, καὶ τὸ δέκα-
τον τοῦ γομὸρ, πρὸς τὸ γομὸρ
ἔσται τὸ ἴσον.
12 Καὶ τὰ στάθμια, εἴκοσι
ὀβολοὶ, πέντε σίκλοι, πέντε καὶ
σίκλοι δέκα, καὶ πεντήκοντα
σίκλοι ἡ μνᾶ ἔσται ὑμῖν.
13 Καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχὴ ἣν
ἀφοριεῖτε, ἕκτον μέτρου ἀπὸ τοῦ
γομὸρ τοῦ πυροῦ, καὶ τὸ ἕκτον
αὐτοῦ τοῦ οἰφὶ ἀπὸ τοῦ κόρου τῶν
κριθῶν.
14 Καὶ τὸ πρόσταγμα τοῦ ἐ-
λαίου κοτύλην ἐλαίου ἀπὸ δέκα
κοτυλῶν, ὅτι αἱ δέκα κοτύλαι
εἰσὶ γομόρ.
15 Καὶ πρόβατον ἀπὸ τῶν προ-
βάτων ἀπὸ δέκα ἀφαίρεμα ἐκ
πασῶν τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ,
εἰς θυσίας, καὶ εἰς ὁλοκαυτώ-
ματα, καὶ εἰς σωτηρίου τοῦ ἐξι-
λάσκεσθαι περὶ ὑμῶν, λέγει
Κύριος Θεός.
16 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς δώσει τὴν
ἀπαρχὴν ταύτην τῷ ἀφηγουμένῳ
τοῦ Ἰσραήλ.
17 Καὶ διὰ τοῦ ἀφηγουμένου
ἔσται τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ αἱ
θυσίαι, καὶ αἱ σπονδαὶ ἐν ταῖς
ἑορταῖς, καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις,
καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν πά-
σαις ταῖς ἑορταῖς οἴκου Ἰσ-
ραήλ· αὐτὸς ποιήσει τὰ ὑπὲρ
ἁμαρτίας, καὶ τὴν θυσίαν, καὶ τὰ
ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰ τοῦ σωτη-
ρίου, τοῦ ἐξιλάσκεσθαι ὑπὲρ τοῦ
οἴκου Ἰσραήλ.
18 Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς,

Ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, μιᾷ τοῦ
μηνὸς, λήψεσθε μόσχον ἐκ
βοῶν ἄμωμον, τοῦ ἐξιλάσασθαι
τὸ ἅγιον.
19 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ ἐξιλασμοῦ, καὶ
δώσει ἐπὶ τὰς φλιὰς τοῦ οἴκου, ϗ
ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ
ἱεροῦ, ϗ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ϗ
ἐπὶ τὰς φλιὰς τῆς πύλης τῆς αὐ-
λῆς τῆς ἐσωτέρας.
20 Καὶ οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ
μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ· μιᾷ τοῦ μηνὸς
λήψη παρ᾽ ἑκάστου ἀπόμοιραν·
ϗ ἐξιλάσεσθε τὸν οἶκον.
21 Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ, τεσ-
σαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἔσται
ὑμῖν τὸ πάσχα ἑορτή· ἑπτὰ
ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.
22 Καὶ ποιήσει ὁ ἀφηγού-
μενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ
αὐτοῦ, ϗ τοῦ οἴκου, ϗ ὑπὲρ παν-
τὸς τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, μόσχον ὑ-
πὲρ ἁμαρτίας.
23 Καὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς
ἑορτῆς ποιήσει ὁλοκαυτώματα
τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ μόσχους ϗ ἑπτὰ
κριοὺς ἀμώμους καθ᾽ ἡμέραν,
τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ ἁ-
μαρτίας ἔριφον αἰγῶν καθ᾽ ἡ-
μέραν, ϗ θυσίαν.
24 Καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ,
ϗ πέμματα τῷ κριῷ ποιήσεις,
ϗ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ πέμματι.
25 Καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ,
πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἐν τῇ
ἑορτῇ ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτὰ,
ἑπτὰ ἡμέρας, καθὼς τὰ ὑπὲρ
τῆς ἁμαρτίας, ϗ καθὼς τὰ ὁλο-
καυτώματα, ϗ καθὼς τὸ μα-
ναὰ, ϗ καθὼς τὸ ἔλαιον.

Κεφ. μϛʹ. 46.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος Θεὸς,
Ἡ πύλη ἡ ἐν τῇ αὐλῇ
τῇ ἐσωτέρᾳ, ἡ βλέπουσα πρὸς
ἀνατολὰς, ἔσται κεκλεισμένη ἓξ
ἡμέρας τὰς ἐνεργούς· ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθῇ, ϗ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας ἀνοιχ-
θήσεται.
2 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἀφηγού-
μενος κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλὰμ
τῆς πύλης τῆς ἔσωθεν, ϗ στήσεται
ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης, καὶ
ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὁλοκαυ-
τώματα αὐτοῦ, ϗ τὰ τοῦ σωτη-
ρίου αὐτοῦ· ϗ προσκυνήσει ἐπὶ
τοῦ προθύρου τῆς πύλης, καὶ ἐξε-
λεύσεται, ϗ ἡ πύλη οὐ μὴ
κλεισθῇ ἕως ἑσπέρας.
3 Καὶ προσκυνήσει ὁ λαὸς τῆς
γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς πύ-
λης ἐκείνης, ϗ ἐν τοῖς σαββά-
τοις, καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις,
ἐναντίον Κυρίου.
4 Καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα
προσοίσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ
Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββά-
των, ἓξ ἀμνοὺς ἀμώμους, καὶ
κριὸν ἄμωμον,
5 Καὶ μαναὰ, πέμμα τῷ
κριῷ, ϗ τοῖς ἀμνοῖς θυσίαν,

δόμα χειρὸς αὐτοῦ, ϗ ἐλαίου τὸ
εἶν τῷ πέμματι.
6 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμη-
νίας μόσχον ἄμωμον, καὶ ἓξ
ἀμνοὺς, ϗ κριὸς ἄμωμος ἔσται,
7 Καὶ πέμμα τῷ κριῷ, καὶ
πέμμα τῷ μόσχῳ ἔσται μαναὰ,
ϗ τοῖς ἀμνοῖς, καθὼς ἂν ἐκ-
ποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ϗ ἐλαίου τὸ
εἶν τῷ πέμματι.
8 Καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι
τὸν ἀφηγούμενον, κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ
αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται,
καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἐξε-
λεύσεται.
9 Καὶ ὅταν εἰσπορεύηται ὁ
λαὸς τῆς γῆς ἐναντίον Κυρίου ἐν
ταῖς ἑορταῖς, ὁ εἰσπορευόμενος
κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλε-
πούσης πρὸς Βοῤῥᾶν προσκυνεῖν,
ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύ-
λης τῆς πρὸς Νότον, ϗ ὁ εἰσπο-
ρευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης
τῆς πρὸς Νότον, ἐξελεύσεται
κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς
Βοῤῥᾶν· οὐκ ἀναστρέψει κατὰ
τὴν πύλην εἰς ἣν εἰσελήλυθεν,
ἀλλ' ἢ κατ' εὐθὺ αὐτῆς ἐξε-
λεύσεται.
10 Καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν μέ-
σῳ αὐτῶν, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι
αὐτοὺς εἰσελεύσεται μετ' αὐ-
τῶν, ϗ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι
αὐτοὺς ἐξελεύσεται.
11 Καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς ϗ ἐν
ταῖς πανηγύρεσιν ἔσται τὸ μα-
ναὰ πέμμα τῷ μόσχῳ, καὶ
πέμμα τῷ κριῷ, καὶ τοῖς ἀμ-
νοῖς, καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ, ϗ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ πέμ-
ματι.
12 Ἐὰν δὲ ποιήσῃ ὁ ἀφη-
γούμενος ὁμολογίαν ὁλοκαύτω-
μα σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, ϗ ἀνοίξῃ
ἑαυτῷ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν
κατὰ ἀνατολὰς, ϗ ποιήσῃ τὸ
ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ, ϗ τὰ τοῦ
σωτηρίου αὐτοῦ, ὃν τρόπον ποιεῖ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων· καὶ
ἐξελεύσεται, καὶ κλείσει τὰς
θύρας μετὰ τὸ ἐξελθεῖν αὐ-
τόν·
13 Καὶ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄ-
μωμον ποιήσει εἰς ὁλοκαύτωμα
καθ' ἡμέραν τῷ Κυρίῳ, πρωῒ
ποιήσει αὐτόν.
14 Καὶ μαναὰ ποιήσει ἐπ'
αὐτῷ τοπρωῒ, ἕκτον τοῦ μέτρου,
καὶ ἐλαίου τρίτον τοῦ εἶν τοῦ ἀνα-
μίξαι τὴν σεμίδαλιν μαναὰ τῷ
Κυρίῳ, πρόσταγμα διαπαντός.
15 Ποιήσετε τὸν ἀμνὸν, ϗ τὸ
μαναὰ, ϗ τὸ ἔλαιον ποιήσετε
τοπρωῒ, ὁλοκαύτωμα διαπαν-
τός.
16 Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς,
Ἐὰν δῷ ὁ ἀφηγούμενος δόμα
ἑνὶ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς κληρο-
νομίας αὐτοῦ, τοῦτο τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ ἔσται κατάσχεσις κλη-
ρονομία·
17 Ἐὰν δὲ δῷ δόμα ἑνὶ τῶν

παίδων αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ ἕως
τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀποδώσει
τῷ ἀφηγουμένῳ· πλὴν τῆς κλη-
ρονομίας τῶν υἱῶν αὐτοῦ αὐτοῖς
ἔσται.
18 Καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφη-
γούμενος ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ
λαοῦ, τοῦ καταδυναστεῦσαι αὐτοὺς,
ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ κατα-
κληρονομήσει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ,
ὅπως μὴ διασκορπίζηται ὁ λαός
μου, ἕκαστος ἐκ τῆς κατασχέσεως
αὐτοῦ.
19 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν
εἴσοδον τῆς κατὰ νώτου τῆς πύλης,
εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν ἁγίων τῶν ἱερέων,
τὴν βλέπουσαν πρὸς Βοῤῥᾶν· καὶ
ἰδοὺ ἐκεῖ τόπος κεχωρισμένος·
20 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Οὗτος
ὁ τόπος ἐστὶν, οὗ ἑψήσουσιν ἐκεῖ
οἱ ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας καὶ
τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ ἐκεῖ πέ-
ψουσι τὸ μαναὰ τὸ παράπαν,
τοῦ μὴ ἐκφέρειν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἐξωτέραν, τοῦ ἁγιάζειν τὸν λαόν.
21 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς τὴν
αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ περι-
ήγαγέ με ἐπὶ τὰ τέσσαρα
μέρη τῆς αὐλῆς· καὶ ἰδοὺ αὐλὴ
κατὰ τὰ κλίτη τῆς αὐλῆς,
22 Κατὰ τὸ κλίτος αὐλὴ,
αὐλὴ ἐπὶ τὰ τέσσαρα, καὶ τῆς
αὐλῆς αὐλὴ μικρὰ μήκους πη-
χῶν τεσσαράκοντα, καὶ εὖρος
πηχῶν τριάκοντα, μέτρον ἓν
ταῖς τέσσαρσι.
23 Καὶ ἐξέδραι κύκλῳ ἐν
αὐταῖς, κύκλῳ ταῖς τέσσαρσι·
καὶ μαγειρεῖα γεγονότα ὑπο-
κάτω τῶν ἐξεδρῶν κύκλῳ.
24 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Οὗτοι
οἱ οἶκοι τῶν μαγείρων, οὗ ἑψή-
σουσιν ἐκεῖ οἱ λειτουργοῦντες τῷ
οἴκῳ τὰ θύματα τοῦ λαοῦ.

Κεφ. μζ. 47.

ΚΑΙ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ
πρόθυρα τοῦ οἴκου· καὶ ἰδοὺ
ὕδωρ ἐξεπορεύετο ὑποκάτωθεν
τοῦ αἰθρίου κατὰ ἀνατολὰς, ὅτι
τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου ἔβλεπε
κατὰ ἀνατολὰς, καὶ τὸ ὕδωρ
κατέβαινεν ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ
δεξιοῦ, ἀπὸ Νότου ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριον.
22 Καὶ ἐξήγαγέ με κατὰ τὴν
ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν,
καὶ περιήγαγέ με τὴν ὁδὸν ἔξωθεν
πρὸς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς τῆς βλε-
πούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἰδοὺ
τὸ ὕδωρ κατεφέρετο ἀπὸ τοῦ
κλίτους τοῦ δεξιοῦ,
3 Καθὼς ἔξοδος ἀνδρὸς ἐξ-
εναντίας· καὶ μέτρον ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ· καὶ διεμέτρησε χιλίους ἐν
τῷ μέτρῳ,
4 Καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι
ὕδωρ ἀφέσεως· καὶ διεμέτρησε
χιλίους, καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι
ὕδωρ ἕως τῶν μηρῶν· καὶ διεμέ-
τρησε χιλίους, καὶ διῆλθεν ὕδωρ
ἕως ὀσφύος.
5 Καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ

οὐκ ἠδύνατο διελθεῖν, ὅτι ἐξύβριζεν ὡς χειμάῤῥου ὃν οὐ διαβήσονται.

6 Καὶ εἶπε πρός με, Ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου; καὶ ἤγαγέ με, καὶ ἐπέστρεψέ με ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ,

7 Ἐν τῇ ἐπιστροφῇ μου· καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ δένδρα πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

8 Καὶ εἶπε πρός με, Τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμενον εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν, καὶ ἤρχετο ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς, καὶ ὑγιάσει τὰ ὕδατα·

9 Καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζεόντων, ἐπὶ πάντα ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμὸς, ζήσεται· καὶ ἔσται ἐκεῖ ἰχθὺς πολὺς σφόδρα, ὅτι ἥκει ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο, καὶ ὑγιάσει, καὶ ζήσεται, πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἔλθῃ ὁ ποταμὸς ἐκεῖ, ζήσεται.

10 Καὶ στήσονται ἐκεῖ ἁλιεῖς ἀπὸ Ἰνγαδεὶν ἕως Ἐναγαλλείμ· ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται, καθ' ἑαυτὴν ἔσται· καὶ οἱ ἰχθύες αὐτῆς, ὡς οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, πλῆθος πολὺ σφόδρα.

11 Καὶ ἐν τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ὑπεράρσει αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑγιάσωσιν, εἰς ἅλας δέδονται.

12 Καὶ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἀναβήσεται, ἐπὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, πᾶν ξύλον βρώσιμον, οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἐκλείπῃ ὁ καρπὸς αὐτοῦ, τῆς καινότητος αὐτοῦ πρωτοβολήσει, ὅτι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τῶν ἁγίων ταῦτα ἐκπορεύεται, καὶ ἔσται ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς βρῶσιν, καὶ ἀνάβασις αὐτῶν εἰς ὑγίειαν.

13 Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς, Ταῦτα τὰ ὅρια κατακληρονομήσετε τῆς γῆς, ταῖς δώδεκα φυλαῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρόσθεσις σχοινίσματος.

14 Καὶ κατακληρονομήσετε αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου, τοῦ δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κληρονομίᾳ.

15 Καὶ ταῦτα τὰ ὅρια τῆς γῆς τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν, ἀπὸ θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς καταβαινούσης καὶ περισχιζούσης τῆς εἰσόδου Ἡμασελδὰμ,

16 Μααβθηρὰς Ἐβραμηλιὰμ ἀναμέσον ὁρίων Δαμασκοῦ καὶ ἀναμέσον ὁρίων Ἡμαθεὶ, αὐλὴ τοῦ Σαυνὰν, αἵ εἰσιν ἐπάνω τῶν ὁρίων Αὐρανίτιδος.

17 Ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ

Αἰνὰν, ὅρια Δαμασκοῦ, καὶ τὰ
πρὸς Βοῤῥᾶν.
18 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς
ἀναμέσον τῆς Λωρανίτιδος, καὶ
ἀναμέσον Δαμασκοῦ, καὶ ἀνα-
μέσον τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ ἀνα-
μέσον τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Ἰορ-
δάνης διορίζει ἐπὶ τὴν θάλασσαν,
τὴν πρὸς ἀνατολὰς φοινικῶνος·
ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολάς.
19 Καὶ τὰ πρὸς Νότον καὶ
Λίβα ἀπὸ Θαιμὰν καὶ φοινι-
κῶνος, ἕως ὕδατος Μαριμὼθ
Καδὴμ, παρεκτεῖνον ἐπὶ τὴν θά-
λασσαν τὴν μεγάλην· τοῦτο τὸ
μέρος Νότος καὶ Λίψ.
20 Τοῦτο τὸ μέρος τῆς θαλάσ-
σης τῆς μεγάλης ὁρίζει, ἕως κατ-
έναντι τῆς εἰσόδου Ἡμὰθ, ἕως
εἰσόδου αὐτοῦ· ταῦτά ἐστι τὰ
πρὸς θάλασσαν Ἡμάθ.
21 Καὶ διαμερίσετε τὴν γῆν
ταύτην αὐτοῖς, ταῖς φυλαῖς τοῦ
Ἰσραήλ.
22 Βαλεῖτε αὐτὴν ἐν κλήρῳ,
ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς
παροικοῦσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν, οἵ-
τινες ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ
ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὑμῶν ὡς αὐ-
τόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἰσ-
ραήλ· μεθ' ὑμῶν φάγονται ἐν
κληρονομίᾳ ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν
τοῦ Ἰσραὴλ,
23 Καὶ ἔσονται ἐν φυλῇ
προσηλύτων ἐν τοῖς προσηλύ-
τοις τοῖς μετ' αὐτῶν· ἐκεῖ δώ-
σετε κληρονομίαν αὐτοῖς, λέ-
γει Κύριος Θεός.

Κεφ. μη'. 48.

ΚΑΙ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν
φυλῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς
πρὸς Βοῤῥᾶν, κατὰ τὸ μέρος
τῆς καταβάσεως τοῦ περισχίζοντος
ἐπὶ τὴν εἴσοδον τῆς Ἡμὰθ αὐλῆς
τοῦ Αἰλὰμ, ὅριον Δαμασκοῦ
πρὸς Βοῤῥᾶν κατὰ μέρος Ἡ-
μὰθ αὐλῆς· καὶ ἔσται αὐτοῖς
τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως πρὸς
θάλασσαν, Δὰν, μία.
2 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ Δὰν
τὰ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς
θάλασσαν, Ἀσσὴρ, μία.
3 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἀσσὴρ,
ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν
πρὸς θάλασσαν, Νεφθαλεὶμ,
μία.
4 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Νεφθα-
λεὶμ, ἀπὸ ἀνατολῶν, ἕως τῶν
πρὸς θάλασσαν, Μανασσῆ,
μία.
5 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Μανασ-
σῆ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως
τῶν πρὸς θάλασσαν, Ἐφραῒμ,
μία.
6 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἐφραῒμ,
ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως
τῶν πρὸς θάλασσαν, Ῥουβὴν,
μία.
7 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ῥουβὴν,
ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν
πρὸς θάλασσαν, Ἰούδα, μία.
8 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἰούδα,

ἀπὸ τ͂ πρὸς ἀνατολὰς, ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τ͂ ἀφορισμοῦ πέντε ϗ εἴκοσι χιλιάδες εὖρος, ϗ μῆκος, καθὼς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τ͂ πρὸς ἀνατολὰς, ϗ ἕως τ͂ πρὸς θάλασσαν· ϗ ἔσται τὸ ἅγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν.

9 Ἀπαρχὴν, ἣν ἀφοριοῦσι τῷ Κυρίῳ, μῆκος πέντε ϗ εἴκοσι χιλιάδες, ϗ εὖρος εἴκοσι πέντε χιλιάδες.

10 Τούτων ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τ͂ ἁγίων τοῖς ἱερεῦσι, πρὸς Βοῤῥᾶν, πέντε ϗ εἴκοσι χιλιάδες· ϗ πρὸς θάλασσαν, δέκα χιλιάδες· ϗ πρὸς Νότον, εἴκοσι ϗ πέντε χιλιάδες· ϗ τὸ ὄρος τῶν ἁγίων ἔσται ἐν μέσῳ αὐτοῦ

11 Τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἡγιασμένοις υἱοῖς Σαδδοὺκ, τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τ͂ οἴκου, οἵτινες οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλανήσει υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐπλανήθησαν οἱ Λευῖται.

12 Καὶ ἔσται αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ δεδομένη ἐκ τ͂ ἀπαρχῶν τ͂ γῆς, ἅγιον ἁγίων ἀπὸ τ͂ ὁρίων τ͂ Λευιτῶν.

13 Τοῖς δὲ Λευίταις τὰ ἐχόμενα τ͂ ὁρίων τ͂ ἱερέων, μῆκος πέντε ϗ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος δέκα χιλιάδες· πᾶν τὸ μῆκος πέντε ϗ εἴκοσι χιλιάδες, ϗ εὖρος εἴκοσι χιλιάδες.

14 Οὐ πραθήσεται ἐξ αὐτοῦ, οὐδὲ καταμετρηθήσεται, οὐδὲ ἀφαιρεθήσεται τὰ πρωτογεννήματα τ͂ γῆς, ὅτι ἅγιόν ἐστι τῷ Κυρίῳ.

15 Τὰς δὲ πέντε χιλιάδας τὰς περισσὰς ἐπὶ τῷ πλάτει ἐπὶ ταῖς πέντε ϗ εἴκοσι χιλιάσι, προτείχισμα ἔσται τῇ πόλει εἰς τ͂ κατοικίαν, ϗ εἰς διάστημα αὐτοῦ· ϗ ἔσται ἡ πόλις ἐν μέσῳ αὐτοῦ.

16 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς· ἀπὸ τ͂ πρὸς Βοῤῥᾶν, πεντακόσιοι ϗ τετρακισχίλιοι, ϗ ἀπὸ τ͂ πρὸς Νότον, πεντακόσιοι ϗ τέσσαρες χιλιάδες, ϗ ἀπὸ τ͂ πρὸς ἀνατολὰς, πεντακόσιοι ϗ τέσσαρες χιλιάδες, ϗ ἀπὸ τ͂ πρὸς θάλασσαν, τετρακισχιλίους πεντακοσίους.

17 Καὶ ἔσται διάστημα τῇ πόλει πρὸς Βοῤῥᾶν διακόσιοι πεντήκοντα, καὶ πρὸς Νότον διακόσιοι ϗ πεντήκοντα, καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιοι πεντήκοντα, ϗ πρὸς θάλασσαν διακόσιοι πεντήκοντα.

18 Καὶ τὸ περισσὸν τ͂ μήκους τὸ ἐχόμενον τ͂ ἀπαρχῶν τ͂ ἁγίων, δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς, καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς θάλασσαν· ϗ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τ͂ ἁγίου, καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τ͂ πόλιν.

19 Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι τὴν πό-
λιν ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν
τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ.
20 Πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ, πέντε
ϗ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε ϗ
εἴκοσι χιλιάδας τετράγωνον·
ἀφοριεῖτε αὐτοῦ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ
ἁγίου, ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς
πόλεως.
21 Τὸ δὲ περισσὸν τῷ ἀφη-
γουμένῳ ἐκ τούτου ϗ ἐκ τούτου ἀπὸ
τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἁγίου, ϗ εἰς τὴν
κατάσχεσιν τῆς πόλεως, ἐπὶ
πέντε ϗ εἴκοσι χιλιάδας μῆ-
κος, ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς ἀνα-
τολὰς ϗ πρὸς θάλασσαν, ἐπὶ
πέντε ϗ εἴκοσι χιλιάδας ἕως τῶν
ὁρίων τῶν πρὸς θάλασσαν, ἐχό-
μενα τῶν μερίδων τοῦ ἀφηγουμένου·
ϗ ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων καὶ
τὸ ἁγίασμα τοῦ οἴκου ἐν μέσῳ
αὐτῆς.
22 Καὶ παρὰ τῶν Λευιτῶν,
ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως
ἐν μέσῳ τῶν ἀφηγουμένων ἔσται
ἀναμέσον τῶν ὁρίων Ἰούδα, καὶ
ἀναμέσον τῶν ὁρίων Βενιαμὶν, ϗ
τῶν ἀφηγουμένων ἔσται.
23 Καὶ τὸ περισσὸν τῶν φυ-
λῶν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολάς·
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Βενια-
μὶν, μία.
24 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Βενια-
μὶν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς,
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Συ-
μεὼν, μία.
25 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Συ-
μεὼν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς,
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ἰσσά-
χαρ, μία.
26 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ἰσσά-
χαρ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς,
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ζαβου-
λὼν, μία.
27 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ζα-
βουλὼν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς,
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Γὰδ,
μία,
28 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Γὰδ,
ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν
πρὸς Λίβα· καὶ ἔσται τὰ ὅρια
αὐτοῦ ἀπὸ Θαιμὰν, ϗ ὕδατος
Βαριμὼθ Κάδης, κληρονομίας,
ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης.
29 Αὕτη ἡ γῆ, ἣν βαλεῖτε,
ἐν κλήρῳ ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσ-
ραήλ· ϗ οὗτοι οἱ διαμερισμοὶ
αὐτῶν, λέγει Κύριος Θεός.
30 Καὶ αὗται αἱ διεκβολαὶ
τῆς πόλεως αἱ πρὸς Βοῤῥᾶν, τε-
τρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι
μέτρῳ.
31 Καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως,
ἐπ' ὀνόμασι φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ·
πύλαι τρεῖς πρὸς Βοῤῥᾶν, πύλη
Ῥουβὴν, μία, ϗ πύλη Ἰούδα,
μία, ϗ πύλη Λευῒ, μία.
32 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς
τετρακισχίλιοι ϗ πεντακόσιοι·
ϗ πύλαι τρεῖς, πύλη Ἰωσὴφ,
μία, καὶ πύλη Βενιαμὶν, μία,
ϗ πύλη Δὰν, μία.

33 Καὶ τὰ πρὸς Νότον τε-
τρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι
μέτρῳ· ϗ πύλαι τρεῖς, πύλη
Συμεὼν, μία, ϗ πύλη Ἰσσά-
χαρ, μία, ϗ πύλη Ζαβυλὼν,
μία.
34 Καὶ τὰ πρὸς θάλασσαν
τετρακισχίλιοι ϗ πεντακόσιοι
μέτρῳ· πύλαι τρεῖς, πύλη
Γὰδ, μία, καὶ πύλη Ἀσσὴρ,
μία, καὶ πύλη Νεφθαλεὶμ,
μία.
35 Κύκλωμα, δέκα ϗ ὀκτὼ
χιλιάδες· ϗ τὸ ὄνομα τῆς πό-
λεως, ἀφ᾽ ἧς ἂν ἡμέρας γένη-
ται, ἔςαι τὸ ὄνομα αὐτῆς.

ΔΑΝΙΗΛ.

Κεφ. α΄. 1.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας
Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰȣ́δα,
ἦλθε Ναβȣχοδονόσορ ὁ βασι-
λεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερȣσα-
λὴμ, ϗ ἐπολιόρκει αὐτήν.
2 Καὶ ἔδωκε Κύριος ἐν χειρὶ
αὐτȣ͂ τὸν Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰȣ-
δα, ϗ ἀπὸ μέρȣς τῶν σκευῶν οἴκȣ
τȣ͂ Θεȣ͂· καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς
γῆν Σενναὰρ οἴκȣ τȣ͂ Θεȣ͂ αὐ-
τȣ͂, ϗ τὰ σκεύη εἰσήνεγκεν εἰς
τὸν οἶκον θησαυρȣ͂ τȣ͂ Θεȣ͂ αὐ-
τȣ͂.
3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ
Ἀσφανὲζ τῷ ἀρχιευνȣ́χῳ αὐ-
τȣ͂, εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς
αἰχμαλωσίας Ἰσραὴλ, ϗ ἀπὸ
τȣ͂ σπέρματος τῆς βασιλείας, καὶ
ἀπὸ τῶν φορθομμὶν,
4 Νεανίσκȣς, οἷς ȣ̓κ ἔςιν ἐν
αὐτοῖς μῶμος, καὶ καλȣ̀ς τῇ
ὄψει, καὶ συνιέντας ἐν πάσῃ
σοφίᾳ, ϗ γινώσκοντας γνῶσιν,
ϗ διανοȣμένȣς φρόνησιν, ϗ οἷς
ἐςιν ἰσχὺς ἐν αὐτοῖς ἑςάναι ἐν
τῷ οἴκῳ ἐνώπιον τȣ͂ βασιλέως,
ϗ διδάξαι αὐτȣ̀ς γράμματα ϗ
γλῶσσαν Χαλδαίων.
5 Καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βα-
σιλεὺς τὸ τῆς ἡμέρας καθ᾽ ἡμέ-
ραν, ἀπὸ τῆς τραπέζης τȣ͂ βασι-
λέως, ϗ ἀπὸ τȣ͂ οἴνȣ τȣ͂ πότȣ
αὐτȣ͂, καὶ θρέψαι αὐτȣ̀ς ἔτη
τρία, καὶ μετὰ ταῦτα ςῆναι
ἐνώπιον τȣ͂ βασιλέως.
6 Καὶ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἐκ
τῶν υἱῶν Ἰȣ́δα, Δανιὴλ, ϗ Ἀνα-
νίας, καὶ Ἀζαρίας, καὶ Μι-
σαήλ.

7 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνοῦχος ὀνόματα· τῷ Δανιὴλ Βαλτάσαρ, ϗ τῷ Ἀνανίᾳ Σεδρὰχ, ϗ τῷ Μισαὴλ Μισὰχ, ϗ τῷ Ἀζαρίᾳ Ἀβδεναγώ.

8 Καὶ ἔθετο Δανιὴλ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως, ϗ ἐν τῷ οἴνῳ ἀπὸ τοῦ πότου αὐτοῦ· ϗ ἠξίωσε τὸν ἀρχιευνοῦχον, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ.

9 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Δανιὴλ εἰς ἔλεον ϗ οἰκτιρμὸν ἐνώπιον τοῦ ἀρχιευνούχου.

10 Καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνοῦχος τῷ Δανιὴλ, Φοβοῦμαι ἐγὼ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρῶσιν ὑμῶν ϗ τὴν πόσιν ὑμῶν, μήποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ παρὰ τὰ παιδάρια τὰ συνήλικα ὑμῶν, ϗ καταδικάσητε τὴν κεφαλήν μου τῷ βασιλεῖ.

11 Καὶ εἶπε Δανιὴλ πρὸς Ἀμελσὰδ, ὃν κατέστησεν ὁ ἀρχιευνοῦχος ἐπὶ Δανιὴλ, Ἀνανίαν, Μισαὴλ, Ἀζαρίαν,

12 Πείρασον δὴ τοὺς παῖδάς σου ἡμέρας δέκα, ϗ δότωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων, ϗ φαγώμεθα, ϗ ὕδωρ πιώμεθα,

13 Καὶ ὀφθήτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι ἡμῶν, καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδαρίων τῶν ἐσθιόντων τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως, ϗ καθὼς ἐὰν ἴδῃς, ποίησον μετὰ τῶν παίδων σου.

14 Καὶ εἰσήκουσεν αὐτῶν, ϗ ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα.

15 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν δέκα ἡμερῶν, ὡράθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ ϗ ἰσχυραὶ ταῖς σαρξὶν ὑπὲρ τὰ παιδάρια τὰ ἔσθοντα τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.

16 Καὶ ἐγένετο Ἀμελσὰδ ἀναιρούμενος τὸ δεῖπνον αὐτῶν, ϗ τὸν οἶνον τοῦ πόματος αὐτῶν, ϗ ἐδίδου αὐτοῖς σπέρματα.

17 Καὶ τὰ παιδάρια ταῦτα οἱ τέσσαρες αὐτοὶ, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς σύνεσιν ϗ φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ ϗ σοφίᾳ· καὶ Δανιὴλ συνῆκεν ἐν πάσῃ ὁράσει ϗ ἐνυπνίοις.

18 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν, ὧν εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς, ϗ εἰσήγαγεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιευνοῦχος ἐναντίον Ναβουχοδονόσορ.

19 Καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτῶν ὁ βασιλεύς· ϗ οὐχ εὑρέθησαν ἐκ πάντων αὐτῶν ὅμοιοι Δανιὴλ, ϗ Ἀνανίᾳ, ϗ Μισαὴλ, ϗ Ἀζαρίᾳ· ϗ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

20 Καὶ ἐν παντὶ ῥήματι σοφίας καὶ ἐπιστήμης, ὧν ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, εὗρεν αὐτοὺς δεκαπλασίονας παρὰ πάντας τοὺς ἐπαοιδοὺς καὶ τοὺς

μάγυς τὺς ὄντας ἐν πάσῃ τῇ
βασιλείᾳ αὐτῦ.
21 Καὶ ἐγένετο Δανιὴλ ἕως
ἔτυς ἑνὸς Κύρυ τῦ βασιλέως.

Κεφ. β'. 2.

ΕΝ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς
βασιλείας, ἠνυπνιάσθη Να-
βυχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέςη
τὸ πνεῦμα αὐτῦ, καὶ ὁ ὕπνος
αὐτῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτῦ.
2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς κα-
λέσαι τὺς ἐπαοιδὺς, καὶ τὺς
μάγυς, καὶ τὺς φαρμακὺς, καὶ
τὺς Χαλδαίυς, τῦ ἀναγγεῖλαι
τῷ βασιλεῖ τὰ ἐνύπνια αὐτῦ·
καὶ ἦλθαν, καὶ ἔςησαν ἐνώπιον τῦ
βασιλέως.
3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασι-
λεὺς, Ἠνυπνιάσθην, καὶ ἐξέςη
τὸ πνεῦμά μυ, τῦ γνῶναι τὸ
ἐνύπνιον.
4 Καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι
τῷ βασιλεῖ Συριςὶ, Βασιλεῦ,
εἰς τὺς αἰῶνας ζῆθι· σὺ εἰπὸν
τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισί συ, καὶ
τὴν σύγκρισιν ἀναγγελῦμεν.
5 Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς τοῖς
Χαλδαίοις, Ὁ λόγος ἀπ' ἐμῦ
ἀπέςη· ἐὰν μὴ γνωρίσητέ μοι
τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν, εἰς
ἀπώλειαν ἔσεσθε, καὶ οἱ οἶκοι
ὑμῶν διαρπαγήσονται.
6 Ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν
σύγκρισιν αὐτῦ γνωρίσητέ μοι,
δόματα καὶ δωρεὰς καὶ τιμὴν
πολλὴν λήψεσθε παρ' ἐμῦ·
πλὴν τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγ-
κρισιν αὐτῦ ἀπαγγείλατέ μοι.
7 Ἀπεκρίθησαν δεύτερον, καὶ
εἶπαν, Ὁ βασιλεὺς εἰπάτω τὸ
ἐνύπνιον τοῖς παισὶν αὐτῦ, καὶ
τὴν σύγκρισιν ἀναγγελῦμεν.
8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς,
καὶ εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας οἶδα
ἐγὼ, ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγο-
ράζετε· καθότι ἴδετε, ὅτι ἀπ-
έςη ἀπ' ἐμῦ τὸ ῥῆμα.
9 Ἐὰν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ
ἀναγγείλητέ μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα
ψευδὲς καὶ διεφθαρμένον συν-
έθεσθε εἰπεῖν ἐνώπιόν μυ, ἕως
οὗ ὁ καιρὸς παρέλθῃ· τὸ ἐνύ-
πνιόν μυ εἴπατέ μοι, καὶ γνώ-
σομαι ὅτι καὶ τὴν σύγκρισιν αὐ-
τῦ ἀναγγελεῖτέ μοι.
10 Ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλ-
δαῖοι ἐνώπιον τῦ βασιλέως, καὶ
λέγυσιν, Οὐκ ἔςιν ἄνθρωπος
ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ὅςις τὸ ῥῆμα τῦ
βασιλέως δυνήσεται γνωρίσαι,
καθότι πᾶς βασιλεὺς μέγας
καὶ ἄρχων ῥῆμα τοιῦτον ὐκ ἐπε-
ρωτᾷ ἐπαοιδὸν μάγον καὶ Χαλ-
δαῖον.
11 Ὅτι ὁ λόγος ὃν ὁ βασι-
λεὺς ἐπερωτᾷ, βαρὺς, καὶ ἕτερος
ὐκ ἔςιν ὃς ἀναγγελεῖ αὐτὸν ἐνώ-
πιον τῦ βασιλέως, ἀλλ' οἱ θεοὶ,
ὧν ὐκ ἔςιν ἡ κατοικία μετὰ
πάσης σαρκός.
12 Τότε ὁ βασιλεὺς ἐν θυ-
μῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀπολέσαι

πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος.

13 Καὶ τὸ δόγμα ἐξῆλθε, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτέννοντο· καὶ ἐζήτησαν Δανιὴλ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀνελεῖν.

14 Τότε Δανιὴλ ἀπεκρίθη βουλὴν καὶ γνώμην τῷ Ἀριὼχ τῷ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ βασιλέως, ὃς ἐξῆλθεν ἀναιρεῖν τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος,

15 Ἄρχων τοῦ βασιλέως, περὶ τίνος ἐξῆλθεν ἡ γνώμη ἡ ἀναιδὴς ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως; ἐγνώρισε δὲ ὁ Ἀριὼχ τὸ ῥῆμα τῷ Δανιήλ.

16 Καὶ Δανιὴλ ἠξίωσε τὸν βασιλέα ὅπως χρόνον δῷ αὐτῷ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελῇ τῷ βασιλεῖ.

17 Καὶ εἰσῆλθε Δανιὴλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἀνανίᾳ καὶ τῷ Μισαὴλ καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ τοῖς φίλοις αὐτοῦ τὸ ῥῆμα ἐγνώρισε.

18 Καὶ οἰκτιρμοὺς ἐζήτουν παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ὑπὲρ τοῦ μυστηρίου τούτου, ὅπως ἂν μὴ ἀπόλωνται Δανιὴλ. καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοίπων σοφῶν Βαβυλῶνος.

19 Τότε τῷ Δανιὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη· καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ Δανιὴλ,

20 Καὶ εἶπεν, Εἴη τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις αὐτοῦ ἐστι.

21 Καὶ αὐτὸς ἀλλοιοῖ καιροὺς καὶ χρόνους, καθιστᾷ βασιλεῖς, καὶ μεθιστᾷ, διδοὺς σοφίαν τοῖς σοφοῖς, καὶ φρόνησιν τοῖς εἰδόσι σύνεσιν,

22 Αὐτὸς ἀποκαλύπτει βαθέα καὶ ἀπόκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει, καὶ τὸ φῶς μετ' αὐτοῦ ἐστι.

23 Σοὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου ἐξομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ, ὅτι σοφίαν καὶ δύναμιν δέδωκάς μοι, καὶ ἐγνώρισάς μοι ἃ ἠξιώσαμεν παρὰ σοῦ, καὶ τὸ ὅραμα τοῦ βασιλέως ἐγνώρισάς μοι.

24 Καὶ ἦλθε Δανιὴλ πρὸς Ἀριὼχ, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀπολέσαι τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος μὴ ἀπολέσῃς, εἰσάγαγε δέ με ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀναγγελῶ.

25 Τότε Ἀριὼχ ἐν σπουδῇ εἰσήγαγε τὸν Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εὕρηκα ἄνδρα ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ὅστις τὸ σύγκριμα τῷ βασιλεῖ ἀναγγελεῖ.

26 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, Εἰ δύνα-

σαί μοι ἀναγγεῖλαι τὸ ἐνύπνιον ὃ ἴδον, ϗ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ;

27 Καὶ ἀπεκρίθη Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ϗ εἶπε, Τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, οὐκ ἔστι σοφῶν, μάγων, ἐπαοιδῶν, γαζαρηνῶν ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ·

28 Ἀλλ' ἢ ἔστι Θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀποκαλύπτων μυστήρια, καὶ ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ, ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· τὸ ἐνύπνιόν σου ϗ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου, τοῦτό ἐστι

29 Βασιλεῦ· οἱ διαλογισμοί σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου ἀνέβησαν τί δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· ϗ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἐγνώρισέ σοι ἃ δεῖ γενέσθαι.

30 Καὶ ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐν σοφίᾳ τῇ οὔσῃ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντας τοὺς ζῶντας, τὸ μυστήριον τοῦτο ἀπεκαλύφθη, ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι, ἵνα τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας σου γνῷς.

31 Σὺ βασιλεῦ ἐθεώρεις, ϗ ἰδοὺ εἰκὼν μία, μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, ϗ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερής, ἑστῶσα πρὸ προσώπου σου, ϗ ἡ ὅρασις αὐτῆς φοβερά.

32 Εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ χρυσίου χρηστοῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στῆθος ϗ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἀργυραῖ, ἡ κοιλία ϗ οἱ μηροὶ χαλκοῖ,

33 Αἱ κνῆμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος μέν τι σιδηροῦν, ϗ μέρος δέ τι ὀστράκινον.

34 Ἐθεώρεις ἕως ἀπεσχίσθη λίθος ἐξ ὄρους ἄνευ χειρῶν, ϗ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς ϗ ὀστρακίνους, ϗ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος.

35 Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰσάπαξ τὸ ὄστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκὸς, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός· ϗ ἐγένετο ὡσεὶ κονιορτὸς ἀπὸ ἅλωνος θερινῆς· ϗ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, ϗ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς· ϗ ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα, ἐγενήθη ὄρος μέγα, ϗ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν.

36 Τοῦτό ἐστι τὸ ἐνύπνιον, ϗ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

37 Σὺ βασιλεῦ βασιλεὺς βασιλέων, ᾧ ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν ἰσχυρὰν καὶ κραταιὰν ϗ ἔντιμον ἔδωκεν

38 Ἐν παντὶ τόπῳ, ὅπου κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· θηρία τε ἀγροῦ, καὶ πετεινὰ οὐρανοῦ, ϗ ἰχθύας τῆς θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρί σου, ϗ κατέστησέ σε κύριον πάντων· σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσῆ.

39 Καὶ ὀπίσω σου ἀναστήσεται

βασιλεία ἑτέρα ἥττων σοῦ, καὶ
βασιλεία τρίτη, ἥτις ἐστὶν ὁ
χαλκὸς, ἣ κυριεύσει πάσης τῆς
γῆς,
40 Καὶ βασιλεία τετάρτη,
ἥτις ἔσται ἰσχυρὰ ὡς σίδηρος·
ὃν τρόπον ὁ σίδηρος λεπτύνει
ϗ δαμάζει πάντα, οὕτως πάντα
λεπτυνεῖ ϗ δαμάσει.
41 Καὶ ὅτι εἶδες τοὺς πόδας,
ϗ τοὺς δακτύλους, μέρος μέν τι
ὀστράκινον, μέρος δέ τι σιδη-
ροῦν, βασιλεία διῃρημένη ἔσται,
ϗ ἀπὸ τῆς ῥίζης τῆς σιδηρᾶς ἔσται
ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σί-
δηρον ἀναμεμιγμένον τῷ ὀστρά-
κῳ.
42 Καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν
μέρος μέν τι σιδηροῦν, μέρος
δέ τι ὀστράκινον, μέρος τι τῆς
βασιλείας ἔσται ἰσχυρὸν, καὶ
ἀπ' αὐτῆς ἔσται συντριβόμενον.
43 Ὅτι εἶδες τὸν σίδηρον ἀνα-
μεμιγμένον τῷ ὀστράκῳ, συμ-
μιγεῖς ἔσονται ἐν σπέρματι
ἀνθρώπων, ϗ οὐκ ἔσονται προσ-
κολλώμενοι οὗτος μετὰ τούτου,
καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμίγνυ-
ται μετὰ τοῦ ὀστράκου.
44 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν
βασιλέων ἐκείνων, ἀναστήσει ὁ
Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἥτις
εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσε-
ται, ϗ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῷ
ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται, λε-
πτυνεῖ ϗ λικμήσει πάσας τὰς
βασιλείας, ϗ αὐτὴ ἀναστήσεται
εἰς τοὺς αἰῶνας,
45 Ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ
ὄρους ἐτμήθη λίθος ἄνευ χει-
ρῶν, ϗ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν
σίδηρον, τὸν χαλκὸν, τὸν ἄργυ-
ρον, τὸν χρυσόν· ὁ Θεὸς ὁ μέγας
ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ ἃ δεῖ γε-
νέσθαι μετὰ ταῦτα· ϗ ἀλη-
θινὸν τὸ ἐνύπνιον, ϗ πιστὴ ἡ
σύγκρισις αὐτοῦ.
46 Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβου-
χοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσ-
ωπον, ϗ τῷ Δανιὴλ προσε-
κύνησε, ϗ μαναὰ ϗ εὐωδίας
εἶπε σπεῖσαι αὐτῷ.
47 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασι-
λεὺς, εἶπε τῷ Δανιὴλ, Ἐπ'
ἀληθείας ὁ Θεὸς ὑμῶν, αὐτός
ἐστι Θεὸς θεῶν, καὶ Κύριος τῶν
βασιλέων, ὁ ἀποκαλύπτων μυ-
στήρια, ὅτι ἠδυνάσθης ἀποκα-
λύψαι τὸ μυστήριον τοῦτο.
48 Καὶ ἐμεγάλυνεν ὁ βασι-
λεὺς τὸν Δανιὴλ, ϗ δόματα με-
γάλα ϗ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ,
ϗ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης
χώρας Βαβυλῶνος, ϗ ἄρχοντα
σατραπῶν ἐπὶ πάντας τοὺς σο-
φοὺς Βαβυλῶνος.
49 Καὶ Δανιὴλ ᾐτήσατο πα-
ρὰ τοῦ βασιλέως, ϗ κατέστησεν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυ-
λῶνος τὸν Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ
Ἀβδεναγώ· ϗ Δανιὴλ ἦν ἐν
τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.

Κεφ. γʹ. 3.

ΕΤΟΥΣ ὀκτωκαιδεκάτȣ Να-
βȣχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς
ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν, ὕψος
αὐτῆς πήχεων ἑξήκοντα, εὖρος
αὐτῆς πήχεων ἕξ· κ̀ ἔϛησεν
αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δεειρᾶ, ἐν χώ-
ρᾳ Βαβυλῶνος.

2 Καὶ ἀπέϛειλε συναγαγεῖν
τȣ̀ς ὑπάτȣς, κ̀ τȣ̀ς ϛρατηγȣ̀ς,
κ̀ τȣ̀ς τοπάρχας, ἡγȣμένȣς, κ̀
τυράννȣς, κ̀ τȣ̀ς ἐπ᾽ ἐξȣσιῶν,
κ̀ πάντας τȣ̀ς ἄρχοντας τῶν
χωρῶν, ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια
τῆς εἰκόνος,

3 Καὶ συνήχθησαν οἱ τοπ-
άρχαι, ὕπατοι, ϛρατηγοὶ,
ἡγȣ́μενοι, τύραννοι μεγάλοι,
οἱ ἐπ᾽ ἐξȣσιῶν, κ̀ πάντες οἱ
ἄρχοντες τῶν χωρῶν, εἰς τὸν ἐγ-
καινισμὸν τῆς εἰκόνος, ἧς ἔϛησε
Ναβȣχοδονόσορ ὁ βασιλεύς· κ̀
εἱϛήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος.

4 Καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα ἐν ἰσ-
χύϊ, Ὑμῖν λέγεται λαοῖς, φυ-
λαὶ, γλῶσσαι,

5 Ἧ ἂν ὥρᾳ ἀκȣ́σητε φωνῆς
σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ
κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ
ψαλτηρίȣ, καὶ παντὸς γένȣς
μȣσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε
τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣν ἔϛησε
Ναβȣχοδονόσορ ὁ βασιλεύς.

6 Καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσ-
κυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβλη-
θήσεται εἰς τὴν κάμινον τȣ̃ πυ-
ρὸς τὴν καιομένην.

7 Καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκȣον οἱ
λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος,
σύριγγός τε, κ̀ κιθάρας, σαμ-
βύκης τε, κ̀ ψαλτηρίȣ, κ̀ παν-
τὸς γένȣς μȣσικῶν, πίπτοντες
πάντες οἱ λαοὶ, φυλαὶ, γλῶσ-
σαι, προσεκύνȣν τῇ εἰκόνι τῇ
χρυσῇ ἣν ἔϛησε Ναβȣχοδονό-
σορ ὁ βασιλεύς.

8 Τότε προσήλθοσαν ἄνδρες
Χαλδαῖοι, κ̀ διέβαλον τȣ̀ς Ἰȣ-
δαίȣς

9 Τῷ βασιλεῖ· Βασιλεῦ, εἰς
τȣ̀ς αἰῶνας ζῆθι.

10 Σὺ βασιλεῦ ἔθηκας δόγ-
μα, πάντα ἄνθρωπον ὃς ἂν
ἀκȣ́σῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος,
σύριγγός τε, κ̀ κιθάρας, σαμ-
βύκης, κ̀ ψαλτηρίȣ, κ̀ παντὸς
γένȣς μȣσικῶν,

11 Καὶ μὴ πεσὼν προσ-
κυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ,
ἐμβληθήσηται εἰς τὴν κάμινον τȣ̃
πυρὸς τὴν καιομένην.

12 Εἰσὶν ἄνδρες Ἰȣδαῖοι, ȣ̃ς
κατέϛησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς
χώρας Βαβυλῶνος, Σεδρὰχ,
Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, οἳ οὐχ
ὑπήκȣσαν βασιλεῦ τῷ δόγματί
σȣ, τοῖς θεοῖς σȣ οὐ λατρεύ-
ȣσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ᾗ
ἔϛησας, οὐ προσκυνȣ̃σι.

13 Τότε Ναβȣχοδονόσορ ἐν
θυμῷ κ̀ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν
Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδε-

ναγώ· καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

14 Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ ἀληθῶς Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ᾗ ἔστησα οὐ προσκυνεῖτε;

15 Νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἑτοίμως, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ᾗ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην· καὶ τίς ἐστι Θεὸς ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρός μου;

16 Καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ. Οὐ χρείαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναί σοι.

17 Ἔστι γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου βασιλεῦ ῥύσεται ἡμᾶς.

18 Καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι ᾗ ἔστησας οὐ προσκυνοῦμεν.

19 Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγὼ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἑπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῇ.

20 Καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχύϊ εἶπε, πεδήσαντας τὸν Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγὼ, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.

21 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν, καὶ τιάραις, καὶ περικνημῖσι, καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης,

22 Ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυε· καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ.

23 Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγὼ, ἔπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τῆς καιομένης πεπεδημένοι, καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς, ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον.

24 Καὶ Ναβουχοδονόσορ ἤκουσεν ὑμνούντων αὐτῶν, καὶ ἐθαύμασε, καὶ ἐξανέστη ἐν σπουδῇ, καὶ εἶπε τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, Οὐχὶ ἄνδρας τρεῖς ἐβάλομεν εἰς τὸ μέσον τοῦ πυρὸς πεπεδημένους;

καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ, Ἀληθῶς βασιλεῦ.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ὁ δὲ ἐγὼ ὁρῶ ἄνδρας τέσσαρας λελυμένους, καὶ περιπατοῦντας ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, καὶ διαφθορὰ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ὅρασις τοῦ τετάρτου ὁμοία υἱῷ Θεοῦ.

26 Τότε προσῆλθε Ναβουχοδονόσορ πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ εἶπε, Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ δεῦτε· καὶ ἐξῆλθον Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

27 Καὶ συνάγονται οἱ σατράπαι, καὶ οἱ στρατηγοὶ, καὶ αἱ τοπάρχαι, καὶ οἱ δυνάσται τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἄνδρας, ὅτι οὐκ ἐκυρίευσε τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν, καὶ ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλογίσθη, καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθη, καὶ ὀσμὴ πυρὸς οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.

28 Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλατο τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτῷ· καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἠλλοίωσαν, καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι παντὶ θεῷ, ἀλλ' ἢ τῷ Θεῷ αὐτῶν.

29 Καὶ ἐγὼ ἐκτίθεμαι τὸ δόγμα· Πᾶς λαὸς, φυλὴ, γλῶσσα, ἣ ἐὰν εἴπῃ βλασφημίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, εἰς ἀπώλειαν ἔσονται, καὶ οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καθότι οὐκ ἔστι Θεὸς ἕτερος ὅστις δυνήσεται ῥύσασθαι οὕτως.

30 Τότε ὁ βασιλεὺς κατεύθυνε τὸν Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυλῶνος, καὶ ηὔξησεν αὐτοὺς, καὶ ἠξίωσεν αὐτοὺς ἡγεῖσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων, τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

31 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, καὶ γλώσσαις, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη.

32 Τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἃ ἐποίησε μετ' ἐμοῦ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ἤρεσεν ἐναντίον ἐμοῦ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν,

33 Ὡς μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ, ἡ βασιλεία αὐτοῦ, βασιλεία αἰώνιος, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κεφ. δ'. 4.

ΕΓΩ Ναβουχοδονόσορ εὐθηνῶν ἤμην ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ εὐθαλῶν.

2 Ἐνύπνιον ἴδον, καὶ ἐφοβέ-

ριζέ με, καὶ ἐταράχθην ἐπὶ τῆς
κοίτης μου, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς
κεφαλῆς μου ἐτάραξάν με.
3 Καὶ δι' ἐμοῦ ἐτέθη δόγμα
τοῦ εἰσαγαγεῖν ἐνώπιόν μου πάν-
τας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, ὅ-
πως τὴν σύγκρισιν τοῦ ἐνυπνίου
γνωρίσωσί μοι.
4 Καὶ εἰσεπορεύοντο οἱ ἐπα-
οιδοὶ, μάγοι, γαζαρηνοὶ, Χαλ-
δαῖοι· καὶ τὸ ἐνύπνιον ἐγὼ εἶπα
ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ τὴν σύγκρισιν
αὐτοῦ οὐκ ἐγνώρισάν μοι,
5 Ἕως ἦλθε Δανιὴλ, οὗ τὸ
ὄνομα Βαλτάσαρ κατὰ τὸ ὄνο-
μα τοῦ Θεοῦ μου, ὃς πνεῦμα Θεοῦ
ἅγιον ἐν ἑαυτῷ ἔχει· ᾧ εἶπα,
6 Βαλτάσαρ ὁ ἄρχων τῶν
ἐπαοιδῶν, ὃν ἐγὼ ἔγνων ὅτι
πνεῦμα Θεοῦ ἅγιον ἐν σοὶ, καὶ
πᾶν μυστήριον οὐκ ἀδυνατεῖ σε,
ἄκουσον τὴν ὅρασιν τοῦ ἐνυπνίου μου,
οὗ ἴδον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ
εἰπόν μοι.
7 Ἐπὶ τῆς κοίτης μου ἐθεώρουν,
καὶ ἰδοὺ δένδρον ἐν μέσῳ τῆς γῆς,
καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ πολύ.
8 Ἐμεγαλύνθη τὸ δένδρον καὶ
ἴσχυσε, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἔφθα-
σεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ κύτος
αὐτοῦ εἰς τὸ πέρας ἁπάσης τῆς
γῆς,
9 Τὰ φύλλα αὐτοῦ ὡραῖα, καὶ
ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τρο-
φὴ πάντων ἐν αὐτῷ, καὶ ὑπο-
κάτω αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ θη-
ρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλά-
δοις αὐτοῦ κατῴκουν τὰ ὄρνεα τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐτρέφετο
πᾶσα σάρξ.
10 Ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς
νυκτὸς ἐπὶ τῆς κοίτης μου, καὶ ἰδοὺ
εἶρ, καὶ ἅγιος ἀπ' οὐρανοῦ κατέβη,
11 Καὶ ἐφώνησεν ἐν ἰσχύϊ,
καὶ οὕτως εἶπεν, Ἐκκόψατε τὸ
δένδρον, καὶ ἐκτίλατε τοὺς κλά-
δους αὐτοῦ, καὶ ἐκτινάξατε τὰ
φύλλα αὐτοῦ, καὶ διασκορπίσατε
τὸν καρπὸν αὐτοῦ· σαλευθήτω-
σαν τὰ θηρία ὑποκάτωθεν αὐ-
τοῦ, καὶ τὰ ὄρνεα ἀπὸ τῶν κλάδων
αὐτοῦ.
12 Πλὴν τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐ-
τοῦ ἐν τῇ γῇ ἐάσατε, καὶ ἐν δε-
σμῷ σιδηρῷ καὶ χαλκῷ, καὶ ἐν
τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρό-
σῳ τοῦ οὐρανοῦ κοιτασθήσεται, καὶ
μετὰ τῶν θηρίων ἡ μερὶς αὐτοῦ
ἐν τῷ χόρτῳ τῆς γῆς.
13 Ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων ἀλλοιωθήσεται, καὶ
καρδία θηρίου δοθήσεται αὐτῷ,
καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται
ἐπ' αὐτόν.
14 Διὰ συγκρίματος εἶρ ὁ
λόγος, καὶ ῥῆμα ἁγίων τὸ ἐπε-
ρώτημα, ἵνα γνῶσιν οἱ ζῶντες,
ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ ὕψιστος τῆς
βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ
ἐὰν δόξῃ δώσει αὐτὴν, καὶ ἐξουδέ-
νωμα ἀνθρώπων ἀναστήσει ἐπ'
αὐτήν.

15 Τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ὃ ἴδον ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ σὺ Βαλτάσαρ τὸ σύγκριμα εἰπὸν, ὅτι πάντες οἱ σοφοὶ τῆς βασιλείας μου οὐ δύνανται τὸ σύγκριμα αὐτοῦ δηλῶσαί μοι· σὺ δὲ Δανιὴλ δύνασαι, ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἅγιον ἐν σοί.

16 Τότε Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, ἀπηνεώθη ὡσεὶ ὥραν μίαν, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτόν· καὶ ἀπεκρίθη Βαλτάσαρ, καὶ εἶπε, Κύριε, τὸ ἐνύπνιον ἔστω τοῖς μισοῦσί σε, καὶ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου.

17 Τὸ δένδρον ὃ εἶδες τὸ μεγαλυνθὲν καὶ τὸ ἰσχυκὸς, οὗ τὸ ὕψος ἔφθανεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν,

18 Καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ εὐθαλῆ καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφὴ πᾶσιν ἐν αὐτῷ· ὑποκάτω αὐτοῦ κατῴκουν τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ,

19 Σὺ εἶ, βασιλεῦ, ὅτι ἐμεγαλύνθης καὶ ἴσχυσας, καὶ ἡ μεγαλωσύνη σου ἐμεγαλύνθη, καὶ ἔφθασεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ κυρεία σου εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς.

20 Καὶ ὅτι εἶδεν ὁ βασιλεὺς εἶρ, καὶ ἅγιον καταβαίνοντα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν, Ἐκτίλατε τὸ δένδρον, καὶ διαφθείρατε αὐτὸ, πλὴν τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἐάσατε, καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ ἐν χαλκῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ μερὶς αὐτοῦ, ἕως οὗ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλοιωθῶσιν ἐπ' αὐτόν·

21 Τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ βασιλεῦ, καὶ σύγκριμα ὑψίστου ἐστὶν, ὃ ἔφθασεν ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα;

22 Καὶ σὲ ἐκδιώξουσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἔσται ἡ κατοικία σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμιοῦσί σε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσῃ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ σὲ, ἕως οὗ γνῷς ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.

23 Καὶ ὅτι εἶπαν, Ἐάσατε τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν τοῦ δένδρου· ἡ βασιλεία σου σοὶ μένει, ἀφ' ἧς ἂν γνῷς τὴν ἐξουσίαν τὴν οὐράνιον.

24 Διατοῦτο βασιλεῦ ἡ βουλή μου ἀρεσάτω σοι, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι, καὶ τὰς ἀδικίας ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων· ἴσως ἔσται μακρόθυμος τοῖς παραπτώμασί σου ὁ Θεός.

25 Ταῦτα πάντα ἔφθασεν ἐπὶ Ναβεχοδονόσορ τὸν βασιλέα.

26 Μετὰ δωδεκάμηνον, ἐπὶ τῷ ναῷ τ βασιλείας αὐτȣ ἐν Βαβυλῶνι περιπατῶν,

27 Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, ϗ εἶπεν, Οὐχ αὕτη ἐςὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ ᾠκοδόμησα εἰς οἶκον βασιλείας, ἐν τῷ κράτει τ ἰσχύος μȣ, εἰς τιμὴν τ δόξης μȣ;

28 Ἔτι τȣ λόγȣ ἐν τῷ ςόματι τȣ βασιλέως ὄντος, φωνὴ ἀπ' ȣρανȣ ἐγένετο, Σοὶ λέγȣσι Ναβεχοδονόσορ βασιλεῦ, Ἡ βασιλεία παρῆλθεν ἀπὸ σȣ,

29 Καὶ ἀπὸ τ ἀνθρώπων σε ἐκδιώκȣσι, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ κατοικία σȣ, ϗ χόρτον ὡς βȣν ψωμιȣσί σε, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ σὲ, ἕως γνῷς ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιςος τ βασιλείας τ ἀνθρώπων, ϗ ᾧ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.

30 Αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ Ναβεχοδονόσορ, ϗ ἀπὸ τ ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ χόρτον ὡς βȣς ἤσθιε, ϗ ἀπὸ τ δρόσȣ τȣ ȣρανȣ τὸ σῶμα αὐτȣ ἐβάφη, ἕως αἱ τρίχες αὐτȣ ὡς λεόντων ἐμεγαλύνθησαν, ϗ οἱ ὄνυχες αὐτȣ ὡς ὀρνέων.

31 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν, ἐγὼ Ναβεχοδονόσορ τȣς ὀφθαλμȣς μȣ εἰς τ ȣρανὸν ἀνέλαβον, ϗ αἱ φρένες μȣ ἐπ' ἐμὲ ἐπεςράφησαν, ϗ τῷ ὑψίςῳ ηὐλόγησα, ϗ τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα ᾔνεσα, ϗ ἐδόξασα, ὅτι ἡ ἐξȣσία αὐτȣ ἐξȣσία αἰώνιος, ϗ ἡ βασιλεία αὐτȣ εἰς γενεὰν ϗ γενεὰν,

32 Καὶ πάντες οἱ κατοικȣντες τ γῆν ὡς ȣδὲν ἐλογίσθησαν· ϗ κατὰ τὸ θέλημα αὐτȣ ποιεῖ ἐν τῇ δυνάμει τȣ ȣρανȣ, καὶ ἐν τῇ κατοικίᾳ τ γῆς· ϗ ȣκ ἔςιν ὃς ἀντιποιήσεται τῇ χειρὶ αὐτȣ, ϗ ἐρεῖ αὐτῷ, Τί ἐποίησας;

33 Αὐτῷ τῷ καιρῷ αἱ φρένες μȣ ἐπεςράφησαν ἐπ' ἐμὲ, ϗ εἰς τ τιμὴν τ βασιλείας μȣ ἦλθον· ϗ ἡ μορφή μȣ ἐπέςρεψεν ἐπ' ἐμὲ, ϗ οἱ τύραννοί μȣ, καὶ οἱ μεγιςᾶνές μȣ ἐζήτȣν με, ϗ ἐπὶ τ βασιλείαν μȣ ἐκραταιώθην, ϗ μεγαλωσύνη περισσοτέρα προσετέθη μοι.

34 Νῦν ȣν ἐγὼ Ναβεχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ καὶ δοξάζω τ βασιλέα τȣ ȣρανȣ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτȣ ἀληθινὰ, καὶ αἱ τρίβοι αὐτȣ κρίσεις, καὶ πάντας τȣς πορευομένȣς ἐν ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινῶσαι.

Κεφ. έ. 5.

ΒΑΛΤΑΣΑΡ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον μέγα τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ χιλίοις, καὶ κατέναντι τῶν χιλίων ὁ οἶνος,

2 Καὶ πίνων Βαλτάσαρ εἶπεν ἐν τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, τοῦ ἐνεγκεῖν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πιέτωσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ, καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ.

3 Καὶ ἠνέχθησαν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔπινον ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ, καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ.

4 Ἔπινον οἶνον· καὶ ᾔνεσαν τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ σιδηροῦς, καὶ ξυλίνους, καὶ λιθίνους.

5 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξῆλθον δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώπου, καὶ ἔγραφον κατέναντι τῆς λαμπάδος ἐπὶ τὸ κονίαμα τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθεώρει τοὺς ἀστραγάλους τῆς χειρὸς τῆς γραφούσης.

6 Τότε τοῦ βασιλέως ἡ μορφὴ ἠλλοιώθη, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτὸν, καὶ οἱ σύνδεσμοι τῆς ὀσφύος αὐτοῦ διελύοντο, καὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ συνεκροτοῦντο.

7 Καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ἐν ἰσχύϊ, τοῦ εἰσαγαγεῖν μάγους, Χαλδαίους, γαζαρηνούς· καὶ εἶπε τοῖς σοφοῖς Βαβυλῶνος, Ὃς ἂν ἀναγνῷ τὴν γραφὴν ταύτην, καὶ τὴν σύγκρισιν γνωρίσῃ μοι, πορφύραν ἐνδύσεται, καὶ ὁ μανιάκης ὁ χρυσοῦς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξει.

8 Καὶ εἰσεπορεύοντο πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἠδύναντο τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι, οὐδὲ τὴν σύγκρισιν γνωρίσαι τῷ βασιλεῖ.

9 Καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ ἐταράχθη, καὶ ἡ μορφὴ αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐν αὐτῷ, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ συνεταράσσοντο.

10 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ βασίλισσα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πότου, καὶ εἶπε, Βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι· μὴ ταρασσέτωσάν σε οἱ διαλογισμοί σου, καὶ ἡ μορφή σου μὴ ἀλλοιούσθω.

11 Ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἐν ᾧ πνεῦμα Θεοῦ· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρός σου, γρηγόρησις καὶ σύνεσις εὑρέθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ὁ πατήρ σου ἄρχοντα

ἐπαοιδῶν, μάγων, Χαλδαίων, γαζαρηνῶν, κατέστησεν αὐτὸν,

12 Ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ, κ̀ φρόνησις καὶ σύνεσις ἐν αὐτῷ, συγκρίνων ἐνύπνια, κ̀ ἀναγγέλλων κρατέμενα, καὶ λύων συνδέσμες, Δανιήλ· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν ὄνομα αὐτῷ, Βαλτάσαρ· νῦν ἔν κληθήτω, κ̀ τ̀ σύγκρισιν αὐτε ἀναγγελεῖ σοι.

13 Τότε Δανιὴλ εἰσήχθη ἐνώπιον τ̃ βασιλέως· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιὴλ, Σὺ εἶ Δανιὴλ, ὁ ἀπὸ τ̃ υἱῶν τ̃ αἰχμαλωσίας τ̃ Ἰεδαίας, ἧς ἤγαγεν ὁ βασιλεὺς ὁ πατήρ με;

14 Ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι πνεῦμα θεε ἐν σοὶ, κ̀ γρηγόρησις, κ̀ σύνεσις, κ̀ σοφία περισσὴ εὑρέθη ἐν σοί.

15 Καὶ νῦν εἰσῆλθον ἐνώπιόν με οἱ σοφοὶ, μάγοι, γαζαρηνοὶ, ἵνα τ̀ γραφὴν ταύτην ἀναγνῶσι, κ̀ τ̀ σύγκρισιν γνωρίσωσί μοι, κ̀ ἐκ ἠδυνήθησαν ἀναγγεῖλαί μοι.

16 Καὶ ἐγὼ ἤκεσα περὶ σε, ὅτι δύνασαι κρίματα συγκρῖναι· νῦν ἔν ἐὰν δυνηθῇς τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι, κ̀ τ̀ σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσαι μοι, πορφύραν ἐνδύσῃ, κ̀ ὁ μανιάκης ὁ χρυσες ἔσαι ἐπὶ τῷ τραχήλῳ σε, κ̀ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ με ἄρξεις.

17 Καὶ εἶπε Δανιὴλ ἐνώπιον τ̃ βασιλέως, Τὰ δόματά σε σοὶ ἔσω, καὶ τ̀ δωρεὰν τ̃ οἰκίας σε ἑτέρῳ δὸς, ἐγὼ δὲ τ̀ γραφὴν ἀναγνώσομαι, κ̀ τ̀ σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσω σοι,

18 Βασιλεῦ· ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος τ̀ βασιλείαν, κ̀ τ̀ μεγαλωσύνην, κ̀ τ̀ τιμὴν, κ̀ τ̀ δόξαν ἔδωκε Ναβεχοδονόσορ τῷ πατρί σε.

19 Καὶ ἀπὸ τ̃ μεγαλωσύνης ἧς ἔδωκεν αὐτῷ, πάντες οἱ λαοὶ, φυλαὶ, γλῶσσαι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβέμενοι ἀπὸ προσώπου αὐτε· ἓς ἠβέλετο αὐτὸς ἀνῄρει, καὶ ἓς ἠβέλετο αὐτὸς ἔτυπτε, κ̀ ἓς ἠβέλετο αὐτὸς ὕψε, κ̀ ἓς ἠβέλετο αὐτὸς ἐταπείνε.

20 Καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ καρδία αὐτε, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτε ἐκραταιώθη τ̃ ὑπερηφανεύσασθαι, κατηνέχθη ἀπὸ τ̃ θρόνε τ̃ βασιλείας, καὶ ἡ τιμὴ ἀφῃρέθη ἀπ' αὐτε,

21 Καὶ ἀπὸ τ̃ ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ ἡ καρδία αὐτε μετὰ τ̃ θηρίων ἐδόθη, κ̀ μετὰ τ̃ ὀνάγρων ἡ κατοικία αὐτε, κ̀ χόρτον ὡς βεν ἐψώμιζον αὐτὸν, καὶ ἀπὸ τ̃ δρόσε τ̃ ἐρανε τὸ σῶμα αὐτε ἐβάφη, ἕως οὗ ἔγνω ὅτι κυριεύει ὁ Θεὸς ὕψιστος τ̃ βασιλείας τ̃ ἀνθρώπων, κ̀ ᾧ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.

22 Καὶ σὺ ἐν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ ἐκ ἐταπείνωσας τὴν καρδίαν σου κατενώπιον τοῦ Θεοῦ· οὐ πάντα ταῦτα ἔγνως;

23 Καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ὑψώθης, καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἤνεγκαν ἐνώπιόν σου, καὶ σὺ καὶ οἱ μεγιστᾶνές σου, καὶ αἱ παλλακαί σου, καὶ αἱ παράκοιτοί σου οἶνον ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς· καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ σιδηροῦς, καὶ ξυλίνους, καὶ λιθίνους, οἳ οὐ βλέπουσι, καὶ οἳ οὐκ ἀκούουσι, καὶ οὐ γινώσκουσιν, ᾔνεσας, καὶ τὸν Θεὸν οὗ ἡ πνοή σου ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου, αὐτὸν οὐκ ἐδόξασας.

24 Διατοῦτο ἐκ προσώπου αὐτοῦ ἀπεστάλη ἀστράγαλος χειρὸς, καὶ τὴν γραφὴν ταύτην ἐνέταξε.

25 Καὶ αὕτη ἡ γραφὴ ἐντεταγμένη, Μανὴ, Θεκὲλ, Φάρες.

26 Τοῦτο τὸ σύγκριμα τοῦ ῥήματος· Μανὴ, ἐμέτρησεν ὁ Θεὸς τὴν βασιλείαν σου, καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν.

27 Θεκὲλ, ἐστάθη ἐν ζυγῷ, καὶ εὑρέθη ὑστεροῦσα.

28 Φάρες, διήρηται ἡ βασιλεία σου, καὶ ἐδόθη Μήδοις καὶ Πέρσαις.

29 Καὶ εἶπε Βαλτάσαρ, καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δανιὴλ πορφύραν, καὶ τὸν μανιάκην τὸν χρυσοῦν περιέθηκαν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξε περὶ αὐτοῦ, εἶναι αὐτὸν ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ.

30 Ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνῃρέθη Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ὁ Χαλδαῖος.

31 Καὶ Δαρεῖος ὁ Μῆδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν, ὢν ἐτῶν ἑξήκοντα δύο.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΚΑΙ ἤρεσεν ἐνώπιον Δαρείου, καὶ κατέστησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι, τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ,

2 Καὶ ἐπάνω αὐτῶν τακτικοὺς τρεῖς, ὧν ἦν Δανιὴλ εἷς ἐξ αὐτῶν, τοῦ ἀποδιδόναι αὐτοῖς τοὺς σατράπας λόγον, ὅπως ὁ βασιλεὺς μὴ ἐνοχλῆται.

3 Καὶ ἦν Δανιὴλ ὑπὲρ αὐτοὺς, ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

4 Καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι ἐζήτουν πρόφασιν εὑρεῖν κατὰ Δανιήλ· καὶ πᾶσαν πρόφασιν καὶ παράπτωμα καὶ ἀμπλάκημα οὐχ εὗρον κατ' αὐτοῦ, ὅτι πιστὸς ἦν.

5 Καὶ εἶπον οἱ τακτικοὶ, Οὐχ εὑρήσομεν κατὰ Δανιὴλ πρόφασιν, εἰ μὴ ἐν νομίμοις Θεοῦ αὐτοῦ.

6 Τότε οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι παρέστησαν τῷ βασιλεῖ, ϗ εἶπαν αὐτῷ, Δαρεῖε βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι.

7 Συνεβουλεύσαντο πάντες οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας σου στρατηγοὶ ϗ σατράπαι, ὕπατοι ϗ τοπάρχαι, τοῦ στῆσαι στάσει βασιλικῇ, ϗ ἐνισχῦσαι ὁρισμὸν, ὅπως ὃς ἂν αἰτήσῃ αἴτημα παρὰ παντὸς Θεοῦ ϗ ἀνθρώπου, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ᾽ ἢ παρὰ σοῦ βασιλεῦ, ἐμβληθήσηται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

8 Νῦν οὖν βασιλεῦ στῆσον τὸν ὁρισμὸν, ϗ ἔκθες γραφὴν, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ τὸ δόγμα Περσῶν ϗ Μήδων.

9 Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐπέταξε γραφῆναι τὸ δόγμα.

10 Καὶ Δανιὴλ ἡνίκα ἔγνω ὅτι ἐνετάγη τὸ δόγμα, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ αἱ θυρίδες ἀνεῳγμέναι αὐτῷ ἐν τοῖς ὑπερῴοις αὐτοῦ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ, ϗ καιροὺς τρεῖς τῆς ἡμέρας ἦν κάμπτων ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ, ϗ προσευχόμενος ϗ ἐξομολογούμενος ἐναντίον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἦν ποιῶν ἔμπροσθεν.

11 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι παρετήρησαν, ϗ εὗρον τὸν Δανιὴλ ἀξιοῦντα καὶ δεόμενον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

12 Καὶ προσελθόντες λέγουσι τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, οὐχ ὁρισμὸν ἔταξας, ὅπως πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν αἰτήσῃ παρὰ παντὸς Θεοῦ ϗ ἀνθρώπου αἴτημα, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ᾽ ἢ παρὰ σοῦ βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων; ϗ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀληθινὸς ὁ λόγος, ϗ τὸ δόγμα Μήδων ϗ Περσῶν οὐ παρελεύσεται.

13 Τότε ἀπεκρίθησαν ϗ λέγουσιν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, Δανιὴλ ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, οὐχ ὑπετάγη τῷ δόγματί σου· καὶ καιροὺς τρεῖς τῆς ἡμέρας αἰτεῖ παρὰ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ τὰ αἰτήματα αὐτοῦ.

14 Τότε ὁ βασιλεὺς, ὡς τὸ ῥῆμα ἤκουσε, πολὺ ἐλυπήθη ἐπ᾽ αὐτῷ, καὶ περὶ τοῦ Δανιὴλ ἠγωνίσατο τοῦ ἐξελέσθαι αὐτὸν, ϗ ἕως ἑσπέρας ἦν ἀγωνιζόμενος τοῦ ἐξελέσθαι αὐτόν.

15 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι λέγουσι τῷ βασιλεῖ, Γνῶθι βασιλεῦ, ὅτι τὸ δόγμα Μήδοις ϗ Πέρσαις, τοῦ πᾶν ὁρισμὸν καὶ στάσιν ἣν ἂν ὁ βασιλεὺς στήσῃ, οὐ δεῖ παραλλάξαι.

16 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπε· ϗ ἤγαγον τὸν Δανιὴλ, ϗ ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων· ϗ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιὴλ,

Ὁ Θεός σου, ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, αὐτὸς ἐξελεῖταί σε.

17 Καὶ ἤνεγκαν λίθον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ σόμα τοῦ λάκκου, ϗ ἐσφραγίσατο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ, ϗ ἐν τῷ δακτυλίῳ τῶν μεγισάνων αὐτοῦ, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ πρᾶγμα ἐν τῷ Δανιήλ.

18 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἄδειπνος, ϗ ἐδέσματα οὐκ εἰσήνεγκαν αὐτῷ· καὶ ὁ ὕπνος ἀπέση ἀπ' αὐτοῦ· ϗ ἔκλεισεν ὁ Θεὸς τὰ σόματα τῶν λεόντων, ϗ οὐ παρηνώχλησαν τῷ Δανιήλ.

19 Τότε ὁ βασιλεὺς ἀνέση τὸ πρωῒ ἐν τῷ φωτὶ, ϗ ἐν σπουδῇ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

20 Καὶ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν τῷ λάκκῳ, ἐβόησε φωνῇ ἰσχυρᾷ, Δανιὴλ, ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ Θεός σου ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, εἰ ἠδυνήθη ἐξελέσθαι σε ἐκ σόματος τῶν λεόντων;

21 Καὶ εἶπε Δανιὴλ τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι.

22 Ὁ Θεός μου ἀπέσειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, ϗ ἐνέφραξε τὰ σόματα τῶν λεόντων, ϗ οὐκ ἐλυμήναντό με, ὅτι κατέναντι αὐτοῦ εὐθύτης εὑρέθη ἐμοὶ, καὶ ἐνώπιον δὲ σου βασιλεῦ παράπτωμα οὐκ ἐποίησα.

23 Τότε ὁ βασιλεὺς πολὺ ἠγαθύνθη ἐπ' αὐτῷ, ϗ τὸν Δανιὴλ εἶπεν ἀνενέγκαι ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἀνηνέχθη Δανιὴλ ἐκ τοῦ λάκκου. καὶ πᾶσα διαφθορὰ οὐχ εὑρέθη ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐπίσευσεν ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, ϗ ἠγάγοσαν τοὺς ἄνδρας τοὺς διαβαλόντας τὸν Δανιὴλ, ϗ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐνεβλήθησαν αὐτοὶ, ϗ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ϗ αἱ γυναῖκες αὐτῶν· ϗ οὐκ ἔφθασαν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ λάκκου, ἕως οὗ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ λέοντες, ϗ πάντα τὰ ὀσᾶ αὐτῶν ἐλέπτυναν.

25 Τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἔγραψε πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, γλώσσαις, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· Εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη.

26 Ἐκ προσώπου μου ἐτέθη δόγμα τοῦτο ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῆς βασιλείας μου, εἶναι τρέμοντας ϗ φοβουμένους ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Δανιὴλ, ὅτι αὐτός ἐσι Θεὸς ζῶν, ϗ μένων εἰς τοὺς αἰῶνας, ϗ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται, ϗ ἡ κυρεία αὐτοῦ ἕως τέλους.

27 Ἀντιλαμβάνεται ϗ ῥύεται, ϗ ποιεῖ σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ϗ ἐπὶ τῆς γῆς,

ὅςις ἐξείλατο τὸν Δανιὴλ ἐκ
χειρὸς τ̃ λεόντων.
28 Καὶ Δανιὴλ κατηύθυνεν
ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρεἰȣ, καὶ ἐν
τῇ βασιλείᾳ Κύρȣ τȣ̃ Πέρσȣ.

Κεφ. ζ. 7.

ΕΝ ἔτει πρώτῳ τῷ Βαλ-
τάσαρ βασιλέως Χαλδαί-
ων, Δανιὴλ ἐνύπνιον εἶδε, καὶ
αἱ ὁράσεις τ̃ κεφαλῆς αὐτȣ̃
ἐπὶ τ̃ κοίτης αὐτȣ̃· ϗ τὸ ἐνύ-
πνιον αὐτȣ̃ ἔγραψεν.
2 Ἐγὼ Δανιὴλ ἐθεώρȣν· ϗ
ἰδȣ̀ οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τȣ̃ ȣ̓ρα-
νȣ̃ προσέβαλον εἰς τ̀ θάλασ-
σαν τ̀ μεγάλην·
3 Καὶ τέσσαρα θηρία με-
γάλα ἀνέβαινον ἐκ τ̃ θαλάσ-
σης, διαφέροντα ἀλλήλων.
4 Τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέαινα,
ϗ πτερὰ αὐτῆς ὡς ἀετȣ̃· ἐθε-
ώρȣν ἕως οὗ ἐξετίλη τὰ πτερὰ
αὐτῆς· ϗ ἐξήρθη ἀπὸ τ̃ γῆς,
ϗ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπȣ ἐςάθη,
ϗ καρδία ἀνθρώπȣ ἐδόθη αὐ-
τῇ.
5 Καὶ ἰδȣ̀ θηρίον δεύτερον
ὅμοιον ἄρκτῳ, καὶ εἰς μέρος ἓν
ἐςάθη, ϗ τρεῖς πλευραὶ ἐν τῷ
ςόματι αὐτῆς, ἀναμέσον τ̃ ὀ-
δόντων αὐτῆς· ϗ ȣ̓́τως ἔλεγον
αὐτῇ, Ἀνάςηθι, φάγε σάρκας
πολλάς.
6 Ὀπίσω τȣ́τȣ ἐθεώρȣν, καὶ
ἰδȣ̀ θηρίον ἕτερον ὡσεὶ πάρδα-
λις· ϗ αὐτῇ πτερὰ τέσσαρα
πετεινȣ̃ ὑπεράνω αὐτῆς, καὶ
τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ,
ϗ ἐξȣσία ἐδόθη αὐτῇ.
7 Ὀπίσω τȣ́τȣ ἐθεώρȣν, καὶ
ἰδȣ̀ θηρίον τέταρτον φοβερὸν ϗ
ἔκθαμβον, ϗ ἰσχυρὸν περισ-
σῶς, ϗ οἱ ὀδόντες αὐτȣ̃ σιδη-
ροῖ, ἐσθίον, ϗ λεπτῦνον, ϗ τὰ
ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτȣ̃ συν-
επάτει, ϗ αὐτὸ διάφορον πε-
ρισσῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία
τὰ ἔμπροσθεν αὐτȣ̃· ϗ κέρατα
δέκα αὐτῷ.
8 Προσενόουν τοῖς κέρασιν
αὐτȣ̃, καὶ ἰδȣ̀ κέρας ἕτερον μι-
κρὸν ἀνέβη ἐν μέσῳ αὐτῶν, ϗ
τρία κέρατα τ̃ ἔμπροσθεν αὐ-
τȣ̃ ἐξεῤῥιζώθη ἀπὸ προσώπȣ
αὐτȣ̃· ϗ ἰδȣ̀ ὀφθαλμοὶ, ὡσεὶ
ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπȣ ἐν τῷ κέ-
ρατι τȣ́τῳ, καὶ ςόμα λαλȣ̃ν
μεγάλα.
9 Ἐθεώρȣν ἕως ὅτȣ οἱ θρόνοι
ἐτέθησαν, ϗ παλαιὸς ἡμερῶν
ἐκάθητο, ϗ τὸ ἔνδυμα αὐτȣ̃
λευκὸν ὡσεὶ χιὼν, ϗ ἡ θρὶξ τ̃
κεφαλῆς αὐτȣ̃ ὡσεὶ ἔριον καθα-
ρὸν, ὁ θρόνος αὐτȣ̃ φλὸξ πυ-
ρὸς, οἱ τροχοὶ αὐτȣ̃ πῦρ φλέ-
γον.
10 Ποταμὸς πυρὸς εἷλκεν
ἔμπροσθεν αὐτȣ̃· χίλιαι χι-
λιάδες ἐλειτȣ́ργȣν αὐτῷ, καὶ
μύριαι μυριάδες παρειςήκεισαν
αὐτῷ· κριτήριον ἐκάθισε, καὶ
βίβλοι ἠνεῴχθησαν.

11 Ἐθεώρουν τότε ἀπὸ φωνῆς
τῶν λόγων τῶν μεγάλων, ὧν τὸ
κέρας ἐκεῖνο ἐλάλει, ἕως ἀνῃ-
ρέθη τὸ θηρίον, ϗ ἀπώλετο, ϗ
τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐδόθη εἰς καῦσιν
πυρός.
12 Καὶ τῶν λοιπῶν θηρίων
μετεστάθη ἡ ἀρχὴ, ϗ μακρό-
της ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως και-
ροῦ ϗ καιροῦ.
13 Ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς
νυκτὸς, ϗ ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ, ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρ-
χόμενος, καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν
ἡμερῶν ἔφθασε, ϗ προσηνέχθη
αὐτῷ.
14 Καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ
καὶ ἡ τιμὴ ϗ ἡ βασιλεία, καὶ
πάντες οἱ λαοὶ, φυλαὶ, καὶ
γλῶσσαι αὐτῷ δουλεύσουσιν· ἡ
ἐξουσία αὐτοῦ, ἐξουσία αἰώνιος,
ἥτις οὐ παρελεύσεται, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρή-
σεται.
15 Ἔφριξε τὸ πνεῦμά μου
ἐν τῇ ἕξει μου, ἐγὼ Δανιὴλ, ϗ
αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτά-
ρασσόν με.
16 Καὶ προσῆλθον ἑνὶ τῶν ἑ-
στηκότων, ϗ τὴν ἀκρίβειαν ἐζήτουν
παρ' αὐτοῦ μαθεῖν περὶ πάν-
των τούτων· ϗ εἶπέ μοι τὴν ἀκρί-
βειαν, ϗ τὴν σύγκρισιν τῶν λόγων
ἐγνώρισέ μοι.
17 Ταῦτα τὰ θηρία τὰ
τέσσαρα, τέσσαρες βασιλεῖαι
ἀναστήσονται ἐπὶ τῆς γῆς,
18 Αἳ ἀρθήσονται· ϗ πα-
ραλήψονται τὴν βασιλείαν ἅγιοι
ὑψίστου, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν
ἕως αἰῶνος τῶν αἰώνων.
19 Καὶ ἐζήτουν ἀκριβῶς περὶ
τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου· ὅτι ἦν
διαφέρον παρὰ πᾶν θηρίον,
φοβερὸν περισσῶς, οἱ ὀδόντες
αὐτοῦ σιδηροῖ, ϗ ὄνυχες αὐτοῦ
χαλκοῖ, ἐσθίον, ϗ λεπτῦνον,
καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν
αὐτοῦ συνεπάτει·
20 Καὶ περὶ τῶν κεράτων αὐ-
τοῦ τῶν δέκα τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐ-
τοῦ, ϗ τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀναβάντος,
ϗ ἐκτινάξαντος τῶν πρώτων, ᾧ
οἱ ὀφθαλμοὶ ϗ στόμα λαλοῦν
μεγάλα, καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ
μείζων τῶν λοιπῶν.
21 Ἐθεώρουν, καὶ τὸ κέρας
ἐκεῖνο ἐποίει πόλεμον μετὰ τῶν
ἁγίων, καὶ ἴσχυσε πρὸς αὐ-
τούς,
22 Ἕως οὗ ἦλθεν ὁ πα-
λαιὸς ἡμερῶν, ϗ τὸ κρίμα ἔδω-
κεν ἁγίοις ὑψίστου· ϗ ὁ καιρὸς
ἔφθασε, ϗ τὴν βασιλείαν κατ-
έσχον οἱ ἅγιοι.
23 Καὶ εἶπε, Τὸ θηρίον τὸ
τέταρτον, βασιλεία τετάρτη
ἔσται ἐν τῇ γῇ, ἥτις ὑπερέξει
πάσας τὰς βασιλείας, ϗ κατα-
φάγεται πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ
συμπατήσει αὐτὴν ϗ κατα-
κόψει.

24 Καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐ-
τῦ, δέκα βασιλεῖς ἀναςήσον-
ται, ϗ ὀπίσω αὐτῶν ἀναςήσε-
ται ἕτερος, ὃς ὑπεροίσει κακοῖς
πάντας τὺς ἔμπροσθεν, καὶ
τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει,
25 Καὶ λόγυς πρὸς τ ὕψι-
ςον λαλήσει, καὶ τὺς ἁγίυς ὑ-
ψίςυ παλαιώσει, ϗ ὑπονοήσει
τ ἀλλοιῶσαι καιρὺς ϗ νόμον,
καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτῦ
ἕως καιρῦ ϗ καιρῶν καί γε
ἥμισυ καιρῦ.
26 Καὶ τὸ κριτήριον ἐκά-
θισε, ϗ τ ἀρχὴν μεταςήσυσι
τ ἀφανίσαι, καὶ τ ἀπολέσαι
ἕως τέλυς.
27 Καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ
ἐξυσία ϗ ἡ μεγαλωσύνη τ βα-
σιλέων τ ὑποκάτω παντὸς τῦ
ὐρανῦ, ἐδόθη ἁγίοις ὑψίςυ· ϗ
ἡ βασιλεία αὐτῦ, βασιλεία
αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ
αὐτῷ δυλεύσυσι καὶ ὑπακύ-
σονται.
28 Ἕως ὧδε τὸ πέρας τῦ
λόγυ· ἐγὼ Δανιὴλ, οἱ διαλο-
γισμοί μυ ἐπὶ πολὺ συνετά-
ρασσόν με, ϗ ἡ μορφή μυ ἠλ-
λοιώθη, ϗ τὸ ῥῆμα ἐν τῇ καρ-
δίᾳ μυ διετήρησα.

Κεφ. η'. 8.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ τ βασιλείας
Βαλτάσαρ τοῦ βασιλέως
ὅρασις ὤφθη πρὸς μέ· ἐγὼ
Δανιὴλ μετὰ τ ὀφθεῖσάν μοι
τὴν ἀρχὴν,
2 Καὶ ἤμην ἐν Σύσοις τῇ
βάρει, ἥ ἐςιν ἐν χώρᾳ Αἰλάμ·
ϗ ἤμην ἐπὶ τ Οὐβάλ.
3 Καὶ ἦρα τὺς ὀφθαλμύς
μυ, ϗ ἴδον· ϗ ἰδὺ κριὸς εἷς
ἑςηκὼς πρὸ τ Οὐβάλ· καὶ
αὐτῷ κέρατα ὑψηλά· καὶ τὸ
ἓν ὑψηλότερον τ ἑτέρυ, καὶ τὸ
ὑψηλὸν ἀνέβαινεν ἐπ' ἐσχάτων.
4 Καὶ ἴδον τὸν κριὸν κερατί-
ζοντα κατὰ θάλασσαν, καὶ
Βοῤῥᾶν, ϗ Νότον· καὶ πάντα
τὰ θηρία οὐ ςήσεται ἐνώπιον
αὐτῦ· ϗ ὐκ ἦν ὁ ἐξαιρύμενος
ἐκ χειρὸς αὐτῦ, καὶ ἐποίησε
κατὰ τὸ θέλημα αὐτῦ, καὶ
ἐμεγαλύνθη.
5 Καὶ ἐγὼ ἤμην συνιῶν, καὶ
ἰδὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ
Λιβὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τ
γῆς, ϗ ὐκ ἦν ἁπτόμενος τ γῆς·
ϗ τῷ τράγῳ κέρας μέσον τ
ὀφθαλμῶν αὐτῦ.
6 Καὶ ἦλθεν ἕως τ κριῦ τ
τὰ κέρατα ἔχοντος, οὗ ἴδον
ἑςῶς ἐνώπιον τ Οὐβάλ, καὶ
ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν ὁρμῇ τ
ἰσχύος αὐτῦ.
7 Καὶ ἴδον αὐτὸν φθάνοντα
ἕως τ κριοῦ, καὶ ἐξηγριάνθη
πρὸς αὐτὸν, ϗ ἔπαισε τ κριὸν,
καὶ συνέτριψεν ἀμφότερα τὰ
κέρατα αὐτῦ· ϗ ὐκ ἦν ἰσχὺς
τῷ κριῷ, τ ςῆναι ἐνώπιον αὐ-
τῦ· ϗ ἔῤῥιψεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν

γῆν, ϗ συνεπάτησεν αὐτὸν, ϗ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος τὸν κριὸν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.

8 Καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν ἐμεγαλύνθη ἕως σφόδρα· καὶ ἐν τῷ ἰσχῦσαι αὐτὸν, συνετρίβη τὸ κέρας αὐτοῦ τὸ μέγα· ϗ ἀνέβη ἕτερα τέσσαρα ὑποκάτω αὐτοῦ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ.

9 Καὶ ἐκ τοῦ ἑνὸς αὐτῶν ἐξῆλθε κέρας ἓν ἰσχυρὸν, ϗ ἐμεγαλύνθη περισσῶς πρὸς τὸν Νότον, ϗ πρὸς τὴν δύναμιν,

10 Καὶ ἐμεγαλύνθη ἕως τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ· ϗ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ ϗ ἀπὸ τῶν ἄστρων, ϗ συνεπάτησαν αὐτά.

11 Καὶ ἕως οὗ ὁ ἀρχιστράτηγος ῥύσηται τὴν αἰχμαλωσίαν, ϗ δι' αὐτὸν θυσία ἐταράχθη, ϗ κατευοδώθη αὐτῷ· καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται.

12 Καὶ ἐδόθη ἐπὶ τὴν θυσίαν ἁμαρτία, ϗ ἐῤῥίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη· ϗ ἐποίησε, ϗ εὐωδώθη.

13 Καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἁγίου λαλοῦντος· ϗ εἶπεν εἷς ἅγιος τῷ φελμουνὶ τῷ λαλοῦντι, Ἕως πότε ἡ ὅρασις στήσεται, ἡ θυσία ἡ ἀρθεῖσα, ϗ ἡ ἁμαρτία ἐρημώσεως ἡ δοθεῖσα, καὶ τὸ ἅγιον ϗ ἡ δύναμις συμπατηθήσεται;

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἕως ἑσπέρας ϗ πρωῒ ἡμέραι δισχίλιαι ϗ τετρακόσιαι, ϗ καθαρισθήσεται τὸ ἅγιον.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν με, ἐγὼ Δανιὴλ, τὴν ὅρασιν, ϗ ἐζήτουν σύνεσιν, ϗ ἰδοὺ ἔστη ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς ὅρασις ἀνδρός.

16 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνδρὸς ἀναμέσον τοῦ Οὐβὰλ, καὶ ἐκάλεσε, ϗ εἶπε, Γαβριὴλ συνέτισον ἐκεῖνον τὴν ὅρασιν.

17 Καὶ ἦλθε, ϗ ἔστη ἐχόμενος τῆς στάσεώς μου· ϗ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐθαμβήθην, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου· καὶ εἶπε πρός με, Σύνες υἱὲ ἀνθρώπου· ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας ἡ ὅρασις.

18 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, ϗ ἥψατό μου, ϗ ἔστησέ με ἐπὶ πόδας,

19 Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ γνωρίζω σοι τὰ ἐσόμενα ἐπ' ἐσχάτων τῆς ὀργῆς· ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας ἡ ὅρασις.

20 Ὁ κριὸς ὃν εἶδες, ὁ ἔχων τὰ κέρατα, βασιλεὺς Μήδων ϗ Περσῶν.

21 Ὁ τράγος τῶν αἰγῶν, βασιλεὺς Ἑλλήνων· ϗ τὸ κέρας τὸ μέγα ὃ ἦν ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος.

22 Καὶ τοῦ συντριβέντος οὗ

ἔστησαν τέσσαρα κέρατα ὑποκάτω, τέσσαρες βασιλεῖς ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται, καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν.

23 Καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῆς βασιλείας αὐτῶν, πληρουμένων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδὴς προσώπῳ, καὶ συνιῶν προβλήματα,

24 Καὶ κραταιὰ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ θαυμαστὰ διαφθερεῖ, καὶ κατευθυνεῖ, καὶ ποιήσει, καὶ διαφθερεῖ ἰσχυροὺς, καὶ λαὸν ἅγιον.

25 Καὶ ζυγὸς τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ κατευθυνεῖ, δόλος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ μεγαλυνθήσεται, καὶ δόλῳ διαφθερεῖ πολλοὺς, καὶ ἐπὶ ἀπωλείας πολλῶν στήσεται· καὶ ὡς ὠὰ χειρὶ συντρίψει.

26 Καὶ ἡ ὅρασις τῆς ἑσπέρας καὶ τῆς πρωΐας τῆς ῥηθείσης ἀληθῶς ἐστι· καὶ σὺ σφράγισον τὴν ὅρασιν, ὅτι εἰς ἡμέρας πολλάς.

27 Καὶ ἐγὼ Δανιὴλ ἐκοιμήθην, καὶ ἐμαλακίσθην, καὶ ἀνέστην, καὶ ἐποίουν τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθαύμαζον τὴν ὅρασιν, καὶ οὐκ ἦν ὁ συνιῶν.

Κεφ. Θ'. 9.

ΕΝ τῷ πρώτῳ ἔτει Δαρείου τοῦ υἱοῦ Ἀσσουήρου, ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν Μήδων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐπὶ βασιλείαν Χαλδαίων,

2 Ἐγὼ Δανιὴλ συνῆκα ἐν ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, ὃς ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, εἰς συμπλήρωσιν ἐρημώσεως Ἱερουσαλὴμ ἑβδομήκοντα ἔτη.

3 Καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν, τοῦ ἐκζητῆσαι προσευχὴν καὶ δεήσεις ἐν νηστείαις καὶ σάκκῳ.

4 Καὶ προσευξάμην πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ ἐξωμολογησάμην, καὶ εἶπα, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰς ἐντολάς σου,

5 Ἡμάρτομεν, ἠδικήσαμεν, ἠνομήσαμεν, καὶ ἀπέστημεν καὶ ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἀπὸ τῶν κριμάτων σου,

6 Καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, οἳ ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματί σου πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ἄρχοντας ἡμῶν, καὶ πατέρας ἡμῶν, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς.

7 Σοὶ Κύριε ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνδρὶ Ἰούδα, καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παντὶ Ἰσραὴλ, τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, οὗ διέσπειρας αὐτοὺς

ἐκεῖ, ἐν ἀθεσίᾳ αὐτῶν ᾗ ἠθέτησαν.

8 Ἐν σοὶ Κύριέ ἐςιν ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, ϗ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη ꙋ προσώπε, ϗ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, ϗ τοῖς ἄρχεσιν ἡμῶν, ϗ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, οἵτινες ἡμάρτομεν.

9 Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἱλασμοὶ, ὅτι ἀπέςημεν,

10 Καὶ ὐκ εἰσηκέσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίε ꙋ Θεὲ ἡμῶν, πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτὲ, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τ̃ δέλων αὐτὲ τῶν προφητῶν.

11 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παρέβησαν τ̃ νόμον σε, ϗ ἐξέκλιναν ꙋ μὴ ἀκῦσαι τ̑ φωνῆς σε· ϗ ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ κατάρα, καὶ ὁ ὅρκος ὁ γεγραμμένος ἐν νόμῳ Μωυσέως δέλε ꙋ Θεὲ, ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ.

12 Καὶ ἔςησε τὲς λόγες αὐτὲ ὓς ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὲς κριτὰς ἡμῶν, οἳ ἔκρινον ἡμᾶς, ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, οἷα οὐ γέγονεν ὑποκάτω παντὸς τοῦ ὐρανὲ, κατὰ τὰ γενόμενα ἐν Ἱερεσαλὴμ,

13 Καθὼς γέγραπῖαι ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ· πάνῖα τὰ κακὰ ταῦτα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς· ϗ ὐκ ἐδεήθημεν ꙋ προσώπε Κυρίε ꙋ Θεῦ ἡμῶν, ἀποςρέψαι ἀπὸ τ̃ ἀδικιῶν ἡμῶν, ϗ ꙋ συνιέναι ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ σε.

14 Καὶ ἐγρηγόρησε Κύριος, ϗ ἐπήγαγεν αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πᾶσαν τ̃ ποίησιν αὐτὲ ἣν ἐποίησε, ϗ ὐκ εἰσηκέσαμεν τ̑ φωνῆς αὐτὲ.

15 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃς ἐξήγαγες τὸν λαόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπῖε ἐν χειρὶ κραταιᾷ, ϗ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν.

16 Κύριε ἐν πᾶσιν ἐλεημοσύνη σου, ἀποςραφήτω δὴ ὁ θυμός σε, ϗ ἡ ὀργή σε ἀπὸ τ̑ πόλεώς σε Ἱερεσαλὴμ ὄρους ἁγίε σε, ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, ϗ τ̃ πατέρων ἡμῶν, Ἱερεσαλὴμ, ϗ ὁ λαός σε εἰς ὀνειδισμὸν ἐγένετο ἐν πᾶσι τοῖς περικύκλῳ ἡμῶν.

17 Καὶ νῦν εἰσάκεσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τ̑ προσευχῆς τε δέλε σε ϗ τ̃ δεήσεων αὐτὲ, ϗ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σε ἐπὶ τὸ ἁγίασμά σου τὸ ἔρημον, ἕνεκέν σε Κύριε.

18 Κλῖνον ὁ Θεός με τὸ ὖς σε, καὶ ἄκεσον· ἄνοιξον τὲς ὀφθαλμές σε, ϗ ἴδε τὸν ἀφανισμὸν ἡμῶν, ϗ τ̑ πόλεώς σου ἐφ' ἧς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά

σου ἐπ᾽ αὐτῆς· ὅτι οὐκ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ῥιπτοῦμεν τὸν οἰκτιρμὸν ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου τοὺς πολλοὺς Κύριε.

19 Εἰσάκουσον Κύριε, ἱλάσθητι Κύριε, πρόσχες Κύριε· μὴ χρονίσῃς ἕνεκέν σου ὁ Θεός μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὴν πόλιν σου, ϗ ἐπὶ τὸν λαόν σου.

20 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος, ϗ προσευχομένου, ϗ ἐξαγορεύοντος τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, ϗ ῥιπτοῦντος τὸ ἔλεόν μου ἐναντίον τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου περὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου,

21 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος ἐν τῇ προσευχῇ, ϗ ἰδοὺ ἀνὴρ Γαβριὴλ, ὃν ἴδον ἐν τῇ ὁράσει ἐν τῇ ἀρχῇ, πετόμενος, ϗ ἥψατό μου, ὡσεὶ ὥραν θυσίας ἑσπερινῆς.

22 Καὶ συνέτισέ με, ϗ ἐλάλησε μετ᾽ ἐμοῦ, ϗ εἶπε, Δανιὴλ, νῦν ἐξῆλθον συμβιβάσαι σε σύνεσιν.

23 Ἐν ἀρχῇ τῆς δεήσεώς σου, ἐξῆλθε λόγος, ϗ ἐγὼ ἦλθον τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι, ὅτι ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν εἶ σύ, ϗ ἐννοήθητι ἐν τῷ ῥήματι, καὶ σύνες ἐν τῇ ὀπτασίᾳ.

24 Ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες συνετμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου, ϗ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τοῦ συντελεσθῆναι ἁμαρτίαν, καὶ τοῦ σφραγίσαι ἁμαρτίας, καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀδικίας, ϗ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας, καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον, ϗ τοῦ σφραγίσαι ὅρασιν ϗ προφήτην, καὶ τοῦ χρῖσαι ἅγιον ἁγίων.

25 Καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι, καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἰερουσαλὴμ, ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ἑπτὰ, καὶ ἑβδομάδες ἑξηκονταδύο· ϗ ἐπιστρέψει, ϗ οἰκοδομηθήσεται πλατεῖα, ϗ τεῖχος, ϗ ἐκκενωθήσονται οἱ καιροί.

26 Καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ἑξηκονταδύο, ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα, καὶ κρίμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· ϗ τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, ἐκκοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ, ϗ ἕως τέλους πολέμου συντετμημένου τάξει, ἀφανισμοῖς.

27 Καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς ἑβδομὰς μία· καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεταί μου θυσία ϗ σπονδὴ, ϗ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων, ϗ ἕως τῆς συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν.

Κεφ. ι΄. 10.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ Κύρȣ βασιλέως Περσῶν λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· ϗ ἀληθινὸς ὁ λόγος, ϗ δύναμις μεγάλη ϗ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν τῇ ὀπτασίᾳ.

2 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν,

3 Ἄρτον ἐπιθυμιῶν ȣ̓κ ἔφαγον, ϗ κρέας ϗ οἶνος ȣ̓κ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ςόμα μȣ, καὶ ἄλειμμα ȣ̓κ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν.

4 Ἐν ἡμέρᾳ εἰκοςῇ τετάρτῃ τȣ͂ μηνὸς τȣ͂ πρώτȣ, ϗ ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τȣ͂ ποταμȣ͂ τȣ͂ μεγάλȣ, αὐτός ἐςι Τίγρις Ἐδδεκέλ.

5 Καὶ ἦρα τȣ̀ς ὀφθαλμούς μȣ, ϗ ἴδον, ϗ ἰδȣ̀ ἀνὴρ εἷς ἐνδεδυμένος βαδδὶν, ϗ ἡ ὀσφὺς αὐτȣ͂ περιεζωσμένη ἐν χρυσίῳ Ὠφὰζ,

6 Καὶ τὸ σῶμα αὐτȣ͂ ὡσεὶ Θαρσὶς, ϗ τὸ πρόσωπον αὐτȣ͂ ὡς ἡ ὅρασις ἀςραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτȣ͂ ὡσεὶ λαμπάδες πυρὸς, ϗ οἱ βραχίονες αὐτȣ͂ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὅρασις χαλκȣ͂ ςίλβοντος, ϗ ἡ φωνὴ τ͂ λόγων αὐτȣ͂ ὡς φωνὴ ὄχλȣ.

7 Καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τ͂ ὀπτασίαν, ϗ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμȣ͂ ȣ̓κ ἴδον τὴν ὀπτασίαν· ἀλλ' ἡ ἔκςασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτȣ̀ς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ.

8 Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ἴδον τ͂ ὀπτασίαν τ͂ μεγάλην ταύτην, ϗ ȣ̓χ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχὺς, καὶ ἡ δόξα μου μετεςράφη εἰς διαφθοράν· καὶ ȣ̓κ ἐκράτησα ἰσχύος.

9 Καὶ ἤκȣσα τ͂ φωνὴν τ͂ λόγων αὐτȣ͂· ϗ ἐν τῷ ἀκȣ͂σαί με αὐτȣ͂, ἤμην κατανενυγμένος, ϗ τὸ πρόσωπόν μȣ ἐπὶ τὴν γῆν.

10 Καὶ ἰδȣ̀ χεὶρ ἁπτομένη μȣ, ϗ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μȣ.

11 Καὶ εἶπε πρός μὲ, Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σὲ, ϗ ςῆθι ἐπὶ τῇ ςάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεςάλην πρὸς σέ· ϗ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρὸς μὲ τὸν λόγον τȣ͂τον, ἀνέςην ἔντρομος.

12 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Μὴ φοβȣ͂ Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τ͂ πρώτης ἡμέρας ἧς ἔδωκας τ͂ καρδίαν σȣ τȣ͂ συνεῖναι, καὶ κακωθῆναι ἐναντίον Κυρίȣ τȣ͂ Θεȣ͂ σȣ, ἠκȣ́σθησαν οἱ λόγοι σȣ, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σȣ.

13 Καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας Περσῶν εἱςήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν· ϗ ἰδȣ̀

6 Τότε οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι παρέστησαν τῷ βασιλεῖ, κ̀ εἶπαν αὐτῷ, Δαρεῖε βασιλεῦ, εἰς τȣ̀ς αἰῶνας ζῆθι.

7 Συνεβȣλεύσαντο πάντες οἱ ἐπὶ τ̃ βασιλείας σȣ στρατηγοὶ κ̀ σατράπαι, ὕπατοι κ̀ τοπάρχαι, τȣ̃ στῆσαι στάσει βασιλικῇ, κ̀ ἐνισχῦσαι ὁρισμὸν, ὅπως ὃς ἂν αἰτήσῃ αἴτημα παρὰ παντὸς Θεȣ̃ κ̀ ἀνθρώπȣ, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ σȣ̃ βασιλεῦ, ἐμβληθήσηται εἰς τὸν λάκκον τ̃ λεόντων.

8 Νῦν ȣ̃ν βασιλεῦ στῆσον τ̃ ὁρισμὸν, κ̀ ἔκθες γραφὴν, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ τὸ δόγμα Περσῶν κ̀ Μήδων.

9 Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐπέταξε γραφῆναι τὸ δόγμα.

10 Καὶ Δανιὴλ ἡνίκα ἔγνω ὅτι ἐνετάγη τὸ δόγμα, εἰσῆλθεν εἰς τ̃ οἶκον αὐτȣ̃· καὶ αἱ θυρίδες ἀνεῳγμέναι αὐτῷ ἐν τοῖς ὑπερῴοις αὐτȣ̃ κατέναντι Ἱερȣσαλὴμ, κ̀ καιρȣ̀ς τρεῖς τ̃ ἡμέρας ἦν κάμπτων ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτȣ̃, κ̀ προσευχόμενος κ̀ ἐξομολογȣ́μενος ἐναντίον τ̃ Θεȣ̃ αὐτȣ̃, καθὼς ἦν ποιῶν ἔμπροσθεν.

11 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι παρετήρησαν, κ̀ εὗρον τ̃ Δανιὴλ ἀξιȣ̃ντα καὶ δεόμενον τȣ̃ Θεȣ̃ αὐτȣ̃.

12 Καὶ προσελθόντες λέγουσι τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, ȣ̓χ ὁρισμὸν ἔταξας, ὅπως πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν αἰτήσῃ παρὰ παντὸς Θεȣ̃ κ̀ ἀνθρώπȣ αἴτημα, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ σȣ̃ βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκκον τ̃ λεόντων; κ̀ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀληθινὸς ὁ λόγος, κ̀ τὸ δόγμα Μήδων κ̀ Περσῶν οὐ παρελεύσεται.

13 Τότε ἀπεκρίθησαν κ̀ λέγȣσιν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, Δανιὴλ ὁ ἀπὸ τ̃ υἱῶν τ̃ αἰχμαλωσίας τῆς Ἰȣδαίας, ȣ̓χ ὑπετάγη τῷ δόγματί σȣ· καὶ καιρȣ̀ς τρεῖς τ̃ ἡμέρας αἰτεῖ παρὰ τ̃ Θεȣ̃ αὐτȣ̃ τὰ αἰτήματα αὐτȣ̃.

14 Τότε ὁ βασιλεὺς, ὡς τὸ ῥῆμα ἤκȣσε, πολὺ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ περὶ τ̃ Δανιὴλ ἠγωνίσατο τ̃ ἐξελέσθαι αὐτὸν, κ̀ ἕως ἑσπέρας ἦν ἀγωνιζόμενος τ̃ ἐξελέσθαι αὐτόν.

15 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι λέγȣσι τῷ βασιλεῖ, Γνῶθι βασιλεῦ, ὅτι τὸ δόγμα Μήδοις κ̀ Πέρσαις, τ̃ πᾶν ὁρισμὸν καὶ στάσιν ἣν ἂν ὁ βασιλεὺς στήσῃ, οὐ δεῖ παραλλάξαι.

16 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπε· κ̀ ἤγαγον τ̃ Δανιὴλ, κ̀ ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τ̃ λάκκον τ̃ λεόντων· κ̀ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιὴλ,

Ὁ Θεός σου, ᾧ σὺ λατρεύεις
ἐνδελεχῶς, αὐτὸς ἐξελεῖταί σε.
17 Καὶ ἤνεγκαν λίθον, καὶ
ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ λάκ-
κου, ϗ ἐσφραγίσατο ὁ βασι-
λεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ, ϗ
ἐν τῷ δακτυλίῳ τῶν μεγιστάνων
αὐτοῦ, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ
πρᾶγμα ἐν τῷ Δανιήλ.
18 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη
ἄδειπνος, ϗ ἐδέσματα οὐκ εἰσ-
ήνεγκαν αὐτῷ· καὶ ὁ ὕπνος
ἀπέστη ἀπ᾽ αὐτοῦ· ϗ ἔκλεισεν ὁ
Θεὸς τὰ στόματα τῶν λεόντων,
ϗ οὐ παρηνώχλησαν τῷ Δα-
νιήλ.
19 Τότε ὁ βασιλεὺς ἀνέστη τὸ
πρωῒ ἐν τῷ φωτί, ϗ ἐν σπουδῇ
ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον τῶν λεόν-
των.
20 Καὶ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐ-
τὸν τῷ λάκκῳ, ἐβόησε φωνῇ
ἰσχυρᾷ, Δανιήλ, ὁ δοῦλος τοῦ
Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ Θεός σου ᾧ
σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, εἰ ἠ-
δυνήθη ἐξελέσθαι σε ἐκ στόμα-
τος τῶν λεόντων;
21 Καὶ εἶπε Δανιὴλ τῷ βα-
σιλεῖ, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας
ζῆθι.
22 Ὁ Θεός μου ἀπέστειλε τὸν
ἄγγελον αὐτοῦ, ϗ ἐνέφραξε τὰ
στόματα τῶν λεόντων, ϗ οὐκ ἐλυ-
μήναντό με, ὅτι κατέναντι αὐ-
τοῦ εὐθύτης εὑρέθη ἐμοί, καὶ
ἐνώπιον δὲ σου βασιλεῦ παρά-
πτωμα οὐκ ἐποίησα.
23 Τότε ὁ βασιλεὺς πολὺ
ἠγαθύνθη ἐπ᾽ αὐτῷ, ϗ τὸν Δα-
νιὴλ εἶπεν ἀνενέγκαι ἐκ τοῦ
λάκκου· καὶ ἀνηνέχθη Δανιὴλ
ἐκ τοῦ λάκκου. καὶ πᾶσα δια-
φθορὰ οὐχ εὑρέθη ἐν αὐτῷ, ὅτι
ἐπίστευσεν ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, ϗ
ἠγάγοσαν τοὺς ἄνδρας τοὺς δια-
βαλόντας τὸν Δανιήλ, ϗ εἰς τὸν
λάκκον τῶν λεόντων ἐνεβλήθησαν
αὐτοί, ϗ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ϗ αἱ
γυναῖκες αὐτῶν· ϗ οὐκ ἔφθα-
σαν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ λάκκου,
ἕως οὗ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ λέ-
οντες, ϗ πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν
ἐλέπτυναν.
25 Τότε Δαρεῖος ὁ βασι-
λεὺς ἔγραψε πᾶσι τοῖς λαοῖς,
φυλαῖς, γλώσσαις, τοῖς οἰκοῦ-
σιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· Εἰρήνη
ὑμῖν πληθυνθείη.
26 Ἐκ προσώπου μου ἐτέθη
δόγμα τοῦτο ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῆς
βασιλείας μου, εἶναι τρέμοντας
ϗ φοβουμένους ἀπὸ προσώπου τοῦ
Θεοῦ Δανιήλ, ὅτι αὐτός ἐστι
Θεὸς ζῶν, ϗ μένων εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας, ϗ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ
διαφθαρήσεται, ϗ ἡ κυρεία αὐ-
τοῦ ἕως τέλους.
27 Ἀντιλαμβάνεται ϗ ῥύ-
εται, ϗ ποιεῖ σημεῖα καὶ τέ-
ρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ϗ ἐπὶ τῆς γῆς,

ὅςις ἐξείλατο τὸν Δανιὴλ ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων.

28 Καὶ Δανιὴλ κατηύθυνεν ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρείου, καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ Κύρου τοῦ Πέρσου.

Κεφ. ζ. 7.

ΕΝ ἔτει πρώτῳ τῷ Βαλτάσαρ βασιλέως Χαλδαίων, Δανιὴλ ἐνύπνιον εἶδε, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ· ϗ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ ἔγραψεν.

2 Ἐγὼ Δανιὴλ ἐθεώρουν· ϗ ἰδοὺ οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ προσέβαλον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην·

3 Καὶ τέσσαρα θηρία μεγάλα ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης, διαφέροντα ἀλλήλων.

4 Τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέαινα, ϗ πτερὰ αὐτῆς ὡς ἀετοῦ· ἐθεώρουν ἕως οὗ ἐξετίλη τὰ πτερὰ αὐτῆς· ϗ ἐξήρθη ἀπὸ τῆς γῆς, ϗ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου ἐςάθη, ϗ καρδία ἀνθρώπου ἐδόθη αὐτῇ.

5 Καὶ ἰδοὺ θηρίον δεύτερον ὅμοιον ἄρκτῳ, καὶ εἰς μέρος ἓν ἐςάθη, ϗ τρεῖς πλευραὶ ἐν τῷ ςόματι αὐτῆς, ἀναμέσον τῶν ὀδόντων αὐτῆς· ϗ οὕτως ἔλεγον αὐτῇ, Ἀνάςηθι, φάγε σάρκας πολλάς.

6 Ὀπίσω τούτου ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ θηρίον ἕτερον ὡσεὶ πάρδαλις· ϗ αὐτῇ πτερὰ τέσσαρα πετεινοῦ ὑπεράνω αὐτῆς, καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ, ϗ ἐξουσία ἐδόθη αὐτῇ.

7 Ὀπίσω τούτου ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ θηρίον τέταρτον φοβερὸν ϗ ἔκθαμβον, ϗ ἰσχυρὸν περισσῶς, ϗ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ, ἐσθίον, ϗ λεπτῦνον, ϗ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάτει, ϗ αὐτὸ διάφορον περισσῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ· ϗ κέρατα δέκα αὐτῷ.

8 Προσενόουν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ κέρας ἕτερον μικρὸν ἀνέβη ἐν μέσῳ αὐτῶν, ϗ τρία κέρατα τῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐξεῤῥιζώθη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· ϗ ἰδοὺ ὀφθαλμοὶ, ὡσεὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου ἐν τῷ κέρατι τούτῳ, καὶ ςόμα λαλοῦν μεγάλα.

9 Ἐθεώρουν ἕως ὅτου οἱ θρόνοι ἐτέθησαν, ϗ παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο, ϗ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιὼν, ϗ ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον καθαρὸν, ὁ θρόνος αὐτοῦ φλὸξ πυρὸς, οἱ τροχοὶ αὐτοῦ πῦρ φλέγον.

10 Ποταμὸς πυρὸς εἷλκεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· χίλιαι χιλιάδες ἐλειτούργουν αὐτῷ, καὶ μύριαι μυριάδες παρειςήκεισαν αὐτῷ· κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἠνεῴχθησαν.

11 Ἐθεώρουν τότε ἀπὸ φωνῆς τῶν λόγων τῶν μεγάλων, ὧν τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐλάλει, ἕως ἀνῃρέθη τὸ θηρίον, ϗ ἀπώλετο, ϗ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός.

12 Καὶ τῶν λοιπῶν θηρίων μετεστάθη ἡ ἀρχὴ, ϗ μακρότης ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως καιροῦ ϗ καιροῦ.

13 Ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς, ϗ ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος, καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασε, ϗ προσηνέχθη αὐτῷ.

14 Καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ ϗ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες οἱ λαοὶ, φυλαὶ, καὶ γλῶσσαι αὐτῷ δουλεύσουσιν· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ, ἐξουσία αἰώνιος, ἥτις οὐ παρελεύσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται.

15 Ἔφριξε τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ ἕξει μου, ἐγὼ Δανιὴλ, ϗ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάρασσόν με.

16 Καὶ προσῆλθον ἑνὶ τῶν ἑστηκότων, ϗ τὴν ἀκρίβειαν ἐζήτουν παρ᾽ αὐτοῦ μαθεῖν περὶ πάντων τούτων· ϗ εἶπέ μοι τὴν ἀκρίβειαν, ϗ τὴν σύγκρισιν τῶν λόγων ἐγνώρισέ μοι.

17 Ταῦτα τὰ θηρία τὰ τέσσαρα, τέσσαρες βασιλεῖαι ἀναστήσονται ἐπὶ τῆς γῆς,

18 Αἳ ἀρθήσονται· ϗ παραλήψονται τὴν βασιλείαν ἅγιοι ὑψίστου, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν ἕως αἰῶνος τῶν αἰώνων.

19 Καὶ ἐζήτουν ἀκριβῶς περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου· ὅτι ἦν διαφέρον παρὰ πᾶν θηρίον, φοβερὸν περισσῶς, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ, ϗ ὄνυχες αὐτοῦ χαλκοῖ, ἐσθίον, ϗ λεπτῦνον, καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάτει·

20 Καὶ περὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ τῶν δέκα τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ, ϗ τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀναβάντος, ϗ ἐκτινάξαντος τῶν πρώτων, ᾧ οἱ ὀφθαλμοὶ ϗ στόμα λαλοῦν μεγάλα, καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ μείζων τῶν λοιπῶν.

21 Ἐθεώρουν, καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐποίει πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ ἴσχυσε πρὸς αὐτούς,

22 Ἕως οὗ ἦλθεν ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, ϗ τὸ κρίμα ἔδωκεν ἁγίοις ὑψίστου· ϗ ὁ καιρὸς ἔφθασε, ϗ τὴν βασιλείαν κατέσχον οἱ ἅγιοι.

23 Καὶ εἶπε, Τὸ θηρίον τὸ τέταρτον, βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐν τῇ γῇ, ἥτις ὑπερέξει πάσας τὰς βασιλείας, ϗ καταφάγεται πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ συμπατήσει αὐτὴν ϗ κατακόψει.

24 Καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτοῦ, δέκα βασιλεῖς ἀναστήσονται, ϗ ὀπίσω αὐτῶν ἀναστήσεται ἕτερος, ὃς ὑπεροίσει κακοῖς πάντας τοὺς ἔμπροσθεν, καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει,

25 Καὶ λόγους πρὸς τὸν ὕψιστον λαλήσει, καὶ τοὺς ἁγίους ὑψίστου παλαιώσει, ϗ ὑπονοήσει τοῦ ἀλλοιῶσαι καιροὺς ϗ νόμον, καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἕως καιροῦ ϗ καιρῶν καί γε ἥμισυ καιροῦ.

26 Καὶ τὸ κριτήριον ἐκάθισε, ϗ τὴν ἀρχὴν μεταστήσουσι τοῦ ἀφανίσαι, καὶ τοῦ ἀπολέσαι ἕως τέλους.

27 Καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία ϗ ἡ μεγαλωσύνη τῶν βασιλέων τῶν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἐδόθη ἁγίοις ὑψίστου· ϗ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, βασιλεία αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῷ δουλεύσουσι καὶ ὑπακούσονται.

28 Ἕως ὧδε τὸ πέρας τοῦ λόγου· ἐγὼ Δανιὴλ, οἱ διαλογισμοί μου ἐπὶ πολὺ συνετάρασσόν με, ϗ ἡ μορφή μου ἠλλοιώθη, ϗ τὸ ῥῆμα ἐν τῇ καρδίᾳ μου διετήρησα.

Κεφ. η΄. 8.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Βαλτάσαρ τοῦ βασιλέως ὅρασις ὤφθη πρός με· ἐγὼ Δανιὴλ μετὰ τὴν ὀφθεῖσάν μοι τὴν ἀρχήν,

2 Καὶ ἤμην ἐν Σούσοις τῇ βάρει, ἥ ἐστιν ἐν χώρᾳ Αἰλάμ· ϗ ἤμην ἐπὶ τοῦ Οὐβάλ.

3 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, ϗ ἴδον· ϗ ἰδοὺ κριὸς εἷς ἑστηκὼς πρὸ τοῦ Οὐβάλ· καὶ αὐτῷ κέρατα ὑψηλά· καὶ τὸ ἓν ὑψηλότερον τοῦ ἑτέρου, καὶ τὸ ὑψηλὸν ἀνέβαινεν ἐπ' ἐσχάτων.

4 Καὶ ἴδον τὸν κριὸν κερατίζοντα κατὰ θάλασσαν, καὶ Βοῤῥᾶν, ϗ Νότον· καὶ πάντα τὰ θηρία οὐ στήσεται ἐνώπιον αὐτοῦ· ϗ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐμεγαλύνθη.

5 Καὶ ἐγὼ ἤμην συνιῶν, καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ Λιβὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ϗ οὐκ ἦν ἁπτόμενος τῆς γῆς· ϗ τῷ τράγῳ κέρας μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

6 Καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ κριοῦ τοῦ τὰ κέρατα ἔχοντος, οὗ ἴδον ἑστῶς ἐνώπιον τοῦ Οὐβάλ, καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν ὁρμῇ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

7 Καὶ ἴδον αὐτὸν φθάνοντα ἕως τοῦ κριοῦ, καὶ ἐξηγριάνθη πρὸς αὐτὸν, ϗ ἔπαισε τὸν κριὸν, καὶ συνέτριψεν ἀμφότερα τὰ κέρατα αὐτοῦ· ϗ οὐκ ἦν ἰσχὺς τῷ κριῷ, τοῦ στῆναι ἐνώπιον αὐτοῦ· ϗ ἔῤῥιψεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν

γῆν, ϗ συνεπάτησεν αὐτόν, ϗ ἐκ ἦν ὁ ἐξαιρέμενος τὸν κριὸν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.

8 Καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν ἐμεγαλύνθη ἕως σφόδρα· καὶ ἐν τῷ ἰσχῦσαι αὐτόν, συνετρίβη τὸ κέρας αὐτοῦ τὸ μέγα· ϗ ἀνέβη ἕτερα τέσσαρα ὑποκάτω αὐτοῦ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ.

9 Καὶ ἐκ τοῦ ἑνὸς αὐτῶν ἐξῆλθε κέρας ἓν ἰσχυρόν, ϗ ἐμεγαλύνθη περισσῶς πρὸς τὸν Νότον, ϗ πρὸς τὴν δύναμιν,

10 Καὶ ἐμεγαλύνθη ἕως τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ· ϗ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ ϗ ἀπὸ τῶν ἄστρων, ϗ συνεπάτησαν αὐτά.

11 Καὶ ἕως οὗ ὁ ἀρχιστράτηγος ῥύσηται τὴν αἰχμαλωσίαν, ϗ δι' αὐτὸν θυσία ἐταράχθη, ϗ κατευοδώθη αὐτῷ· καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται.

12 Καὶ ἐδόθη ἐπὶ τὴν θυσίαν ἁμαρτία, ϗ ἐῤῥίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη· ϗ ἐποίησε, ϗ εὐωδώθη.

13 Καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἁγίου λαλοῦντος· ϗ εἶπεν εἷς ἅγιος τῷ φελμουνὶ τῷ λαλοῦντι, Ἕως πότε ἡ ὅρασις στήσεται, ἡ θυσία ἡ ἀρθεῖσα, ϗ ἡ ἁμαρτία ἐρημώσεως ἡ δοθεῖσα, καὶ τὸ ἅγιον ϗ ἡ δύναμις συμπατηθήσεται;

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἕως ἑσπέρας ϗ πρωῒ ἡμέραι δισχίλιαι ϗ τετρακόσιαι, ϗ καθαρισθήσεται τὸ ἅγιον.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν με, ἐγὼ Δανιήλ, τὴν ὅρασιν, ϗ ἐζήτουν σύνεσιν, ϗ ἰδοὺ ἔστη ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς ὅρασις ἀνδρός.

16 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνδρὸς ἀναμέσον τοῦ Οὐβάλ, καὶ ἐκάλεσε, ϗ εἶπε, Γαβριὴλ συνέτισον ἐκεῖνον τὴν ὅρασιν.

17 Καὶ ἦλθε, ϗ ἔστη ἐχόμενος τῆς στάσεώς μου· ϗ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐθαμβήθην, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου· καὶ εἶπε πρός με, Σύνες υἱὲ ἀνθρώπου· ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας ἡ ὅρασις.

18 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, ϗ ἥψατό μου, ϗ ἔστησέ με ἐπὶ πόδας.

19 Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ γνωρίζω σοι τὰ ἐσόμενα ἐπ' ἐσχάτων τῆς ὀργῆς· ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας ἡ ὅρασις.

20 Ὁ κριὸς ὃν εἶδες, ὁ ἔχων τὰ κέρατα, βασιλεὺς Μήδων ϗ Περσῶν.

21 Ὁ τράγος τῶν αἰγῶν, βασιλεὺς Ἑλλήνων· ϗ τὸ κέρας τὸ μέγα ὃ ἦν ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος.

22 Καὶ τοῦ συντριβέντος οὗ

ἔστησαν τέσσαρα κέρατα ὑποκάτω, τέσσαρες βασιλεῖς ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται, καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν.

23 Καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῆς βασιλείας αὐτῶν, πληρουμένων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδὴς προσώπῳ, καὶ συνιῶν προβλήματα,

24 Καὶ κραταιὰ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ θαυμαστὰ διαφθερεῖ, καὶ κατευθυνεῖ, καὶ ποιήσει, καὶ διαφθερεῖ ἰσχυροὺς, καὶ λαὸν ἅγιον.

25 Καὶ ζυγὸς τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ κατευθυνεῖ, δόλος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ μεγαλυνθήσεται, καὶ δόλῳ διαφθερεῖ πολλοὺς, καὶ ἐπὶ ἀπωλείας πολλῶν στήσεται· καὶ ὡς ᾠὰ χειρὶ συντρίψει.

26 Καὶ ἡ ὅρασις τῆς ἑσπέρας καὶ τῆς πρωΐας τῆς ῥηθείσης ἀληθῶς ἐστι· καὶ σὺ σφράγισον τὴν ὅρασιν, ὅτι εἰς ἡμέρας πολλάς.

27 Καὶ ἐγὼ Δανιὴλ ἐκοιμήθην, καὶ ἐμαλακίσθην, καὶ ἀνέστην, καὶ ἐποίουν τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθαύμαζον τὴν ὅρασιν, καὶ οὐκ ἦν ὁ συνιῶν.

Κεφ. θ'. 9.

ΕΝ τῷ πρώτῳ ἔτει Δαρείου τοῦ υἱοῦ Ἀσσουήρου, ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν Μήδων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐπὶ βασιλείαν Χαλδαίων,

2 Ἐγὼ Δανιὴλ συνῆκα ἐν ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, ὃς ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, εἰς συμπλήρωσιν ἐρημώσεως Ἱερουσαλὴμ ἑβδομήκοντα ἔτη.

3 Καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν, τοῦ ἐκζητῆσαι προσευχὴν καὶ δεήσεις ἐν νηστείαις καὶ σάκκῳ.

4 Καὶ προσευξάμην πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ ἐξωμολογησάμην, καὶ εἶπα, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰς ἐντολάς σου,

5 Ἡμάρτομεν, ἠδικήσαμεν, ἠνομήσαμεν, καὶ ἀπέστημεν καὶ ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἀπὸ τῶν κριμάτων σου,

6 Καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, οἳ ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματί σου πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ἄρχοντας ἡμῶν, καὶ πατέρας ἡμῶν, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς.

7 Σοὶ Κύριε ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνδρὶ Ἰούδα, καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παντὶ Ἰσραὴλ, τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, οὗ διέσπειρας αὐτοὺς

ἐκεῖ, ἐν ἀθεσίᾳ αὐτῶν ᾗ ἠθέ-
τησαν.
8 Ἐν σοὶ Κύριέ ἐστιν ἡμῶν ἡ
δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη
τοῦ προσώπου, καὶ τοῖς βασιλεῦ-
σιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἄρχουσιν ἡ-
μῶν, καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν,
οἵτινες ἡμάρτομεν.
9 Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν
οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἱλασμοὶ,
ὅτι ἀπέστημεν,
10 Καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς
φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πο-
ρεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ,
οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν
ἐν χερσὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν
προφητῶν.
11 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παρέ-
βησαν τὸν νόμον σου, καὶ ἐξέκλιναν
τοῦ μὴ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς σου· καὶ
ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ κατάρα,
καὶ ὁ ὅρκος ὁ γεγραμμένος ἐν
νόμῳ Μωυσέως δούλου τοῦ Θεοῦ,
ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ.
12 Καὶ ἔστησε τοὺς λόγους αὐ-
τοῦ οὓς ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
ἐπὶ τοὺς κριτὰς ἡμῶν, οἳ ἔκρι-
νον ἡμᾶς, ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς
κακὰ μεγάλα, οἷα οὐ γέγονεν
ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ,
κατὰ τὰ γενόμενα ἐν Ἱερουσα-
λήμ,
13 Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ
νόμῳ Μωυσῆ· πάντα τὰ κακὰ
ταῦτα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ οὐκ
ἐδεήθημεν τοῦ προσώπου Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν
ἀδικιῶν ἡμῶν, καὶ τοῦ συνιέναι ἐν
πάσῃ ἀληθείᾳ σου.
14 Καὶ ἐγρηγόρησε Κύριος,
καὶ ἐπήγαγεν αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς,
ὅτι δίκαιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν ἐπὶ πᾶσαν τὴν ποίησιν αὐ-
τοῦ ἣν ἐποίησε, καὶ οὐκ εἰσηκούσα-
μεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
15 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, ὃς ἐξήγαγες τὸν λαόν σου
ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κρα-
ταιᾷ, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνο-
μα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡμάρτο-
μεν, ἠνομήσαμεν.
16 Κύριε ἐν πᾶσιν ἐλεημο-
σύνη σου, ἀποστραφήτω δὴ ὁ
θυμός σου, καὶ ἡ ὀργή σου ἀπὸ τῆς
πόλεώς σου Ἱερουσαλὴμ ὄρους
ἁγίου σου, ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ
ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, καὶ τῶν πα-
τέρων ἡμῶν, Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὁ
λαός σου εἰς ὀνειδισμὸν ἐγένετο
ἐν πᾶσι τοῖς περικύκλῳ ἡ-
μῶν.
17 Καὶ νῦν εἰσάκουσον Κύριε
ὁ Θεὸς ἡμῶν τῆς προσευχῆς τοῦ
δούλου σου καὶ τῶν δεήσεων αὐτοῦ, καὶ
ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ
τὸ ἁγίασμά σου τὸ ἔρημον,
ἕνεκέν σου Κύριε.
18 Κλῖνον ὁ Θεός μου τὸ οὖς
σου, καὶ ἄκουσον· ἄνοιξον τοὺς
ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε τὸν ἀφα-
νισμὸν ἡμῶν, καὶ τῆς πόλεώς σου
ἐφ' ἧς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά

σου ἐπ' αὐτῆς· ὅτι οὐκ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ῥιπτοῦμεν τὸν οἰκτιρμὸν ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου τοὺς πολλοὺς Κύριε.

19 Εἰσάκουσον Κύριε, ἱλάσθητι Κύριε, πρόσχες Κύριε· μὴ χρονίσῃς ἕνεκέν σου ὁ Θεός μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὴν πόλιν σου, ϗ ἐπὶ τὸν λαόν σου.

20 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος, ϗ προσευχομένου, ϗ ἐξαγορεύοντος τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, ϗ ῥιπτοῦντος τὸ ἔλεόν μου ἐναντίον τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου περὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου,

21 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος ἐν τῇ προσευχῇ, ϗ ἰδοὺ ἀνὴρ Γαβριὴλ, ὃν ἴδον ἐν τῇ ὁράσει ἐν τῇ ἀρχῇ, πετόμενος, ϗ ἥψατό μου, ὡσεὶ ὥραν θυσίας ἑσπερινῆς.

22 Καὶ συνέτισέ με, ϗ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, ϗ εἶπε, Δανιὴλ, νῦν ἐξῆλθον συμβιβάσαι σε σύνεσιν.

23 Ἐν ἀρχῇ τῆς δεήσεώς σου, ἐξῆλθε λόγος, ϗ ἐγὼ ἦλθον τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι, ὅτι ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν εἶ σὺ, ϗ ἐννοήθητι ἐν τῷ ῥήματι, καὶ σύνες ἐν τῇ ὀπτασίᾳ.

24 Ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες συνετμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου, ϗ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τοῦ συντελεσθῆναι ἁμαρτίαν, καὶ τοῦ σφραγίσαι ἁμαρτίας, καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀδικίας, ϗ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας, καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον, ϗ τοῦ σφραγίσαι ὅρασιν ϗ προφήτην, καὶ τοῦ χρῖσαι ἅγιον ἁγίων.

25 Καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι, καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλὴμ, ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ἑπτὰ, καὶ ἑβδομάδες ἑξηκονταδύο· ϗ ἐπιστρέψει, ϗ οἰκοδομηθήσεται πλατεῖα, ϗ τεῖχος, ϗ ἐκκενωθήσονται οἱ καιροί.

26 Καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ἑξηκονταδύο, ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα, καὶ κρίμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· ϗ τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, ἐκκοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ, ϗ ἕως τέλους πολέμου συντετμημένου τάξει, ἀφανισμοῖς.

27 Καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς ἑβδομὰς μία· καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεταί μου θυσία ϗ σπονδὴ, ϗ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων, ϗ ἕως τῆς συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν.

Κεφ. ι΄. 10.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ Κύρου βασι-
λέως Περσῶν λόγος ἀπε-
καλύφθη τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ
ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· καὶ
ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις
μεγάλη καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ
ἐν τῇ ὀπτασίᾳ.
2 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς
ἑβδομάδας ἡμερῶν,
3 Ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφα-
γον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσ-
ῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ
ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως
πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων
ἡμερῶν.
4 Ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ
τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, καὶ ἐγὼ ἤμην
ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγά-
λου, αὐτός ἐστι Τίγρις Ἐδδεκέλ.
5 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς ἐν-
δεδυμένος βαδδὶν, καὶ ἡ ὀσφὺς
αὐτοῦ περιεζωσμένη ἐν χρυσίῳ
Ὠφὰζ,
6 Καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ
Θαρσὶς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ὡς ἡ ὅρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπά-
δες πυρὸς, καὶ οἱ βραχίονες αὐ-
τοῦ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὅρασις
χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν
λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου.
7 Καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιὴλ μό-
νος τὴν ὀπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ
μετ᾽ ἐμοῦ οὐκ ἴδον τὴν ὀπτασίαν·
ἀλλ᾽ ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπε-
σεν ἐπ᾽ αὐτοὺς, καὶ ἔφυγον ἐν
φόβῳ.
8 Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μό-
νος, καὶ ἴδον τὴν ὀπτασίαν τὴν με-
γάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθη
ἐν ἐμοὶ ἰσχὺς, καὶ ἡ δόξα μου
μετεστράφη εἰς διαφθοράν· καὶ
οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος.
9 Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λό-
γων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με
αὐτοῦ, ἤμην κατανενυγμένος,
καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν
γῆν.
10 Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἁπτομένη
μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γό-
νατά μου.
11 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Δα-
νιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν
τοῖς λόγοις οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς
σὲ, καὶ στῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σου,
ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ· καὶ
ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρὸς μὲ
τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔν-
τρομος.
12 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Μὴ
φοβοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώ-
της ἡμέρας ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν
σου τοῦ συνεῖναι, καὶ κακωθῆναι
ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκού-
σθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ
ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου.
13 Καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας
Περσῶν εἱστήκει ἐξεναντίας μου
εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν· καὶ ἰδοὺ

Μιχαὴλ εἷς τ̃ ἀρχόντων ἦλθε
βοηθῆσαί μοι, ϰ̀ αὐτὸν κατ-
έλιπον ἐκεῖ μετὰ τ̃ ἄρχοντος
βασιλείας Περσῶν,
14 Καὶ ἦλθον συνετίσαι σε
ὅσα ἀπαντήσεται τῷ λαῷ σȣ
ἐπ᾽ ἐσχάτων τ̃ ἡμερῶν, ὅτι ἔτι
ἡ ὅρασις εἰς ἡμέρας.
15 Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐ-
τὸν μετ᾽ ἐμȣ̃ κατὰ τȣ̀ς λόγȣς
τȣ́τȣς, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μȣ
ἐπὶ τ̃ γῆν, ϰ̀ κατενύγην.
16 Καὶ ἰδȣ̀ ὡς ὁμοίωσις υἱȣ̃
ἀνθρώπȣ ἥψατο τ̃ χειλέων μȣ·
ϰ̀ ἤνοιξα τὸ ςόμα μȣ, ϰ̀ ἐλά-
λησα, καὶ εἶπα πρὸς τ̃ ἑςῶτα
ἐναντίον μȣ, Κύριε, ἐν τῇ ὀπτα-
σίᾳ σȣ ἐςράφη τὰ ἐντός μȣ ἐν
ἐμοί, ϰ̀ ȣ̓κ ἔσχον ἰσχύν.
17 Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς
σȣ κύριε λαλῆσαι μετὰ τ̃ κυ-
ρίȣ μȣ τȣ́τȣ; ϰ̀ ἐγώ, ἀπὸ τ̃
νῦν οὐ ςήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχύς,
ϰ̀ πνεῦμα ȣ̓χ ὑπελείφθη ἐν
ἐμοί.
18 Καὶ προσέθετο, καὶ ἥ-
ψατό μȣ ὡς ὅρασις ἀνθρώπȣ,
ϰ̀ ἐνίσχυσέ με.
19 Καὶ εἶπέ μοι, Μὴ φοβȣ̃
ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι·
ἀνδρίζȣ ϰ̀ ἴσχυε· ϰ̀ ἐν τῷ λα-
λῆσαι αὐτὸν μετ᾽ ἐμȣ̃, ἴσχυ-
σα, ϰ̀ εἶπα, Λαλείτω ὁ κύριός
μȣ, ὅτι ἐνίσχυσάς με.
20 Καὶ εἶπεν, Εἰ οἶδας, ἱνα-
τί ἦλθον πρὸς σέ; ϰ̀ νῦν ἐπι-
ςρέψω τ̃ πολεμῆσαι μετὰ τȣ̃
ἄρχοντος Περσῶν· ϰ̀ ἐγὼ εἰσ-
επορευόμην, ϰ̀ ὁ ἄρχων τ̃ Ἑλ-
λήνων ἤρχετο.
21 Ἀλλ᾽ ἢ ἀναγελῶ σοι τὸ
ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀλη-
θείας, ϰ̀ ȣ̓κ ἔςιν εἷς ἀντεχό-
μενος μετ᾽ ἐμȣ̃ περὶ τȣ́των,
ἀλλ᾽ ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑ-
μῶν.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑΙ ἐγὼ ἐν ἔτει πρώτῳ Κύ-
ρȣ ἔςην εἰς κράτος καὶ
ἰσχύν.
2 Καὶ νῦν ἀλήθειαν ἀναγ-
γελῶ σοι· ἰδȣ̀ ἔτι τρεῖς βασι-
λεῖς ἀναςήσονται ἐν τῇ Περ-
σίδι, ϰ̀ ὁ τέταρτος πλȣτήσει
πλȣ̃τον μέγαν παρὰ πάντας·
ϰ̀ μετὰ τὸ κρατῆσαι αὐτὸν τ̃
πλούτȣ αὐτοῦ, ἐπαναςήσεται
πάσαις βασιλείαις Ἑλλήνων.
3 Καὶ ἀναςήσεται βασιλεὺς
δυνατός, καὶ κυριεύσει κυρείας
πολλῆς, ϰ̀ ποιήσει κατὰ τὸ
θέλημα αὐτȣ̃.
4 Καὶ ὡς ἂν ςῇ ἡ βασιλεία
αὐτȣ̃, συντριβήσεται, ϰ̀ διαι-
ρεθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας
ἀνέμȣς τ̃ ȣ̓ρανȣ̃, ϰ̀ ȣ̓κ εἰς τὰ
ἔσχατα αὐτȣ̃, ȣ̓δὲ κατὰ τὴν
κυρείαν αὐτȣ̃, ἣν ἐκυρίευσεν,
ὅτι ἐκτιλήσεται ἡ βασιλεία
αὐτȣ̃, ϰ̀ ἑτέροις ἐκτὸς τȣ́των.
5 Καὶ ἐνισχύσει ὁ βασιλεὺς
τ̃ Νότȣ· καὶ εἷς τ̃ ἀρχόντων

αὐτῶν ἐνισχύσει ἐπ' αὐτὸν, καὶ
κυριεύσει κυρείαν πολλήν.
6 Καὶ μετὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ
συμμιγήσονται, καὶ θυγάτηρ
βασιλέως τοῦ Νότου εἰσελεύσεται
πρὸς βασιλέα τοῦ Βοῤῥᾶ, τοῦ
ποιῆσαι συνθήκας μετ' αὐτοῦ,
καὶ οὐ κρατήσει ἰσχύος βρα-
χίονος, καὶ οὐ στήσεται τὸ σπέρ-
μα αὐτοῦ, καὶ παραδοθήσεται
αὕτη, καὶ οἱ φέροντες αὐτὴν, καὶ
ἡ νεάνις, καὶ ὁ κατισχύων αὐ-
τὴν ἐν τοῖς καιροῖς.
7 Ἀναστήσεται ἐκ τοῦ ἄνθους τῆς
ῥίζης αὐτῆς, τῆς ἑτοιμασίας αὐ-
τοῦ, καὶ ἥξει πρὸς τὴν δύναμιν, καὶ
εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὑποστηρίγ-
ματα τοῦ βασιλέως τοῦ Βοῤῥᾶ, καὶ
ποιήσει ἐν αὐτοῖς, καὶ κατ-
ισχύσει.
8 Καί γε τοὺς θεοὺς αὐτῶν
μετὰ τῶν χωνευτῶν αὐτῶν, πᾶν
σκεῦος ἐπιθυμητὸν αὐτῶν, ἀρ-
γυρίου καὶ χρυσίου, μετὰ αἰχ-
μαλωσίας οἴσει εἰς Αἴγυπτον,
καὶ αὐτὸς στήσεται ὑπὲρ βασι-
λέα τοῦ Βοῤῥᾶ.
9 Καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ βασιλέως τοῦ Νότου,
καὶ ἀναστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.
10 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνάξ-
ουσιν ὄχλον ἀναμέσον πολλῶν·
καὶ ἐλεύσεται ἐρχόμενος καὶ κα-
τακλύζων, καὶ παρελεύσεται, καὶ
καθίεται, καὶ συμπροσπλακή-
σεται ἕως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.
11 Καὶ ἀγριανθήσεται βα-
σιλεὺς τοῦ Νότου, καὶ ἐξελεύσεται,
καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ βασι-
λέως τοῦ Βοῤῥᾶ, καὶ στήσει ὄχλον
πολὺν, καὶ παραδοθήσεται ὁ
ὄχλος ἐν χειρὶ αὐτοῦ,
12 Καὶ λήψεται τὸν ὄχλον,
καὶ ὑψωθήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ,
καὶ καταβαλεῖ μυριάδας, καὶ οὐ
κατισχύσει.
13 Καὶ ἐπιστρέψει ὁ βασι-
λεὺς τοῦ Βοῤῥᾶ, καὶ ἄξει ὄχλον
πολὺν ὑπὲρ τὸν πρότερον· καὶ εἰς
τὸ τέλος τῶν καιρῶν ἐνιαυτῶν
ἐπελεύσεται εἰσόδια ἐν δυνάμει
μεγάλῃ, καὶ ἐν ὑπάρξει πολλῇ.
14 Καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκεί-
νοις πολλοὶ ἐπαναστήσονται ἐπὶ
βασιλέα τοῦ Νότου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν
λοιμῶν τοῦ λαοῦ σου ἐπαρθήσον-
ται, τοῦ στῆσαι ὅρασιν, καὶ ἀσθε-
νήσουσι.
15 Καὶ εἰσελεύσεται βασι-
λεὺς τοῦ Βοῤῥᾶ, καὶ ἐκχεεῖ πρόσ-
χωμα, καὶ συλλήψεται πόλεις
ὀχυρὰς, καὶ οἱ βραχίονες τοῦ
βασιλέως τοῦ Νότου στήσονται, καὶ
ἀναστήσονται οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἔσται ἰσχὺς τοῦ στῆναι.
16 Καὶ ποιήσει ὁ εἰσπορευό-
μενος πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ θέ-
λημα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἑστὼς
κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ στή-
σεται ἐν τῇ γῇ τοῦ σαβεὶ, καὶ
τελεσθήσεται ἐν τῇ χειρὶ αὐ-
τοῦ.

17 Καὶ τάξει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰσελθεῖν ἐν ἰσχύϊ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ εὐθεῖα πάντα μετ' αὐτοῦ ποιήσει· καὶ θυγατέρα τῶν γυναικῶν δώσει αὐτῷ διαφθεῖραι αὐτὴν, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ, καὶ οὐκ αὐτῷ ἔϛαι.

18 Καὶ ἐπιϛρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὰς νήσους, καὶ συλλήψεται πολλὰς, καὶ καταπαύσει ἄρχοντας ὀνειδισμοῦ αὐτῶν, πλὴν ὀνειδισμὸς αὐτοῦ ἐπιϛρέψει αὐτῷ.

19 Καὶ ἐπιϛρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ ἀσθενήσει, καὶ πεσεῖται, καὶ οὐχ εὑρεθήσεται.

20 Καὶ ἀναϛήσεται ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ φυτὸν τῆς βασιλείας ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ παραβιβάζων, πράσσων δόξαν βασιλείας· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔτι συντριβήσεται, καὶ οὐκ ἐν προσώποις, οὐδὲ ἐν πολέμῳ.

21 Στήσεται ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ, ἐξουδενώθη, καὶ οὐκ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν δόξαν βασιλείας· καὶ ἥξει ἐν εὐθηνίᾳ, καὶ κατισχύσει βασιλείας ἐν ὀλισθήμασι,

22 Καὶ βραχίονες τοῦ κατακλύζοντος κατακλυσθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ συντριβήσονται, καὶ ἡγούμενος διαθήκης.

23 Καὶ ἀπὸ τῶν συναναμίξεων πρὸς αὐτὸν ποιήσει δόλον, καὶ ἀναβήσεται, καὶ ὑπερισχύσει αὐτοὺς ἐν ὀλίγῳ ἔθνει.

24 Καὶ ἐν εὐθηνίᾳ, καὶ ἐν πίοσι χώραις ἥξει, καὶ ποιήσει ἃ οὐκ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ πατέρες τῶν πατέρων αὐτοῦ· προνομὴν καὶ σκῦλα καὶ ὕπαρξιν αὐτοῖς διασκορπιεῖ, καὶ ἐπ' Αἴγυπτον λογιεῖται λογισμοὺς καὶ ἕως καιροῦ.

25 Καὶ ἐξεγερθήσεται ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ βασιλέα τοῦ Νότου ἐν δυνάμει μεγάλῃ· καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Νότου συνάψει πόλεμον ἐν δυνάμει μεγάλῃ καὶ ἰσχυρᾷ σφόδρα, καὶ οὐ ϛήσονται, ὅτι λογιοῦνται ἐπ' αὐτὸν λογισμοὺς,

26 Καὶ φάγονται τὰ δέοντα αὐτοῦ, καὶ συντρίψουσιν αὐτὸν, καὶ δυνάμεις κατακλύσει, καὶ πεσοῦνται τραυματίαι πολλοί.

27 Καὶ ἀμφότεροι οἱ βασιλεῖς, αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς πονηρίαν, καὶ ἐπὶ τραπέζῃ μιᾷ ψευδῆ λαλήσουσι, καὶ οὐ κατευθυνεῖ, ὅτι ἔτι πέρας εἰς καιρόν.

28 Καὶ ἐπιϛρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐν ὑπάρξει πολλῇ, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν, καὶ ποιήσει, καὶ ἐπιϛρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

29 Εἰς τὸν καιρὸν ἐπιστρέψει, ϗ ἥξει ἐν τῷ Νότῳ, ϗ οὐκ ἔσται ὡς ἡ πρώτη ϗ ἡ ἐσχάτη.

30 Καὶ εἰσελεύσονται ἐν αὐτῷ οἱ ἐκπορευόμενοι Κίτιοι, ϗ ταπεινωθήσεται, ϗ ἐπιστρέψει, ϗ θυμωθήσεται ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν· ϗ ποιήσει, ϗ ἐπιστρέψει, ϗ συνήσει ἐπὶ τοὺς καταλιπόντας διαθήκην ἁγίαν.

31 Καὶ σπέρματα ἐξ αὐτοῦ ἀναστήσονται, καὶ βεβηλώσουσι τὸ ἁγίασμα τῆς δυναστείας, καὶ μεταστήσουσι τὸν ἐνδελεχισμὸν, ϗ δώσουσι βδέλυγμα ἠφανισμένον,

32 Καὶ οἱ ἀνομοῦντες διαθήκην ἐπάξουσιν ἐν ὀλισθήμασι· ϗ λαὸς γινώσκοντες Θεὸν αὐτοῦ κατισχύσουσι, ϗ ποιήσουσι,

33 Καὶ οἱ συνετοὶ τοῦ λαοῦ συνήσουσιν εἰς πολλὰ, ϗ ἀσθενήσουσιν ἐν ῥομφαίᾳ, ϗ ἐν φλογὶ, ϗ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν διαρπαγῇ ἡμερῶν.

34 Καὶ ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐτοὺς, βοηθήσονται βοήθειαν μικρὰν, ϗ προστεθήσονται πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ ἐν ὀλισθήμασι.

35 Καὶ ἀπὸ τῶν συνιέντων ἀσθενήσουσι, τοῦ πυρῶσαι αὐτοὺς, ϗ τοῦ ἐκλέξασθαι, ϗ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι ἕως καιροῦ πέρας, ὅτι ἔτι εἰς καιρόν.

36 Καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ· ϗ ὁ βασιλεὺς ὑψωθήσεται καὶ μεγαλυνθήσεται ἐπὶ πάντα θεὸν, ϗ λαλήσει ὑπέρογκα, ϗ κατευθυνεῖ μέχρις οὗ συντελεσθῇ ἡ ὀργὴ, εἰς γὰρ συντέλειαν γίνεται.

37 Καὶ ἐπὶ πάντας θεοὺς τῶν πατέρων αὐτοῦ οὐ συνήσει, καὶ ἐπιθυμίᾳ γυναικῶν, ϗ ἐπὶ πᾶν θεὸν οὐ συνήσει, ὅτι ἐπὶ πάντας μεγαλυνθήσεται.

38 Καὶ Θεὸν μαωζεὶμ ἐπὶ τόπου αὐτοῦ δοξάσει, ϗ θεὸν ὃν οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, δοξάσει ἐν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ϗ λίθῳ τιμίῳ, ϗ ἐν ἐπιθυμήμασι.

39 Καὶ ποιήσει τοῖς ὀχυρώμασι τῶν καταφυγῶν μετὰ θεοῦ ἀλλοτρίου, καὶ πληθυνεῖ δόξαν, ϗ ὑποτάξει αὐτοῖς πολλοὺς, ϗ γῆν διελεῖ ἐν δώροις.

40 Καὶ ἐν καιροῦ πέρατι συγκερατισθήσεται μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Νότου· ϗ συναχθήσεται ἐπ' αὐτὸν βασιλεὺς τοῦ Βορρᾶ ἐν ἅρμασι ϗ ἐν ἱππεῦσι ϗ ἐν ναυσὶ πολλαῖς, καὶ εἰσελεύσονται εἰς τὴν γῆν, ϗ συντρίψει, ϗ παρελεύσεται,

41 Καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν γῆν τοῦ σαβαεὶμ, καὶ πολλοὶ ἀσθενήσουσι· καὶ οὗτοι διασωθήσονται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, Ἐδὼμ, ϗ Μωὰβ, ϗ ἀρχὴ υἱῶν Ἀμμών.

42 Καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ

τὴν γῆν, καὶ γῆ Αἰγύπτου οὐκ ἔσται εἰς σωτηρίαν.

43 Καὶ κυριεύσει ἐν τοῖς ἀποκρύφοις τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, καὶ ἐν πᾶσιν ἐπιθυμητοῖς Αἰγύπτου, καὶ Λιβύων, καὶ Αἰθιόπων, ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν αὐτῶν.

44 Καὶ ἀκοαὶ καὶ σπουδαὶ ταράξουσιν αὐτὸν ἐξ ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ Βορρᾶ· καὶ ἥξει ἐν θυμῷ πολλῷ, τοῦ ἀφανίσαι πολλούς.

45 Καὶ πήξει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐφαδανῶ, ἀναμέσον τῶν θαλασσῶν εἰς ὄρος σαβαεὶν ἅγιον, ἥξει ἕως μέρους αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος αὐτόν.

Κεφ. ιβʹ. 12.

ΚΑΙ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστήσεται Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὁ μέγας, ὁ ἑστηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἔσται καιρὸς θλίψεως, θλίψις οἵα οὐ γέγονεν ἀφ᾽ οὗ γεγένηται ἔθνος ἐν τῇ γῇ, ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου· ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται ὁ λαός σου πᾶς ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ.

2 Καὶ πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν γῆς χώματι ἐξεγερθήσονται, οὗτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὗτοι εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς αἰσχύνην αἰώνιον.

3 Καὶ οἱ συνιέντες λάμψουσιν ὡς ἡ λαμπρότης τοῦ στερεώματος, καὶ ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν πολλῶν ὡς οἱ ἀστέρες εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἔτι.

4 Καὶ σὺ Δανιὴλ ἔμφραξον τοὺς λόγους, καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας, ἕως διδαχθῶσι πολλοὶ καὶ πληθυνθῇ ἡ γνῶσις.

5 Καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιὴλ, καὶ ἰδοὺ δύο ἕτεροι εἱστήκεισαν, εἷς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ, καὶ εἷς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ.

6 Καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυμένῳ τὰ βαδδὶν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, Ἕως πότε τὸ πέρας ὧν εἴρηκας τῶν θαυμασίων;

7 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐνδεδυμένου τὰ βαδδὶν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ· καὶ ὕψωσε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι εἰς καιρὸν καιρῶν καὶ ἥμισυ καιροῦ, ἐν τῷ συντελεσθῆναι διασκορπισμὸν γνώσονται πάντα ταῦτα.

8 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα, καὶ οὐ συνῆκα· καὶ εἶπα, Κύριε, τί τὰ ἔσχατα τούτων;

9 Καὶ εἶπε, Δεῦρο Δανιὴλ, ὅτι ἐμπεφραγμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι οἱ λόγοι ἕως καιροῦ πέρας.

10 Ἐκλεγῶσι, καὶ ἐκλευκαν-

θῶσι, ϗ πυρωθῶσι, ϗ ἁγιασθῶσι πολλοί· ϗ ἀνομήσωσιν ἄνομοι, ϗ οὐ συνήσουσι πάντες ἄνομοι, καὶ οἱ νοήμονες συνήσουσι.

11 Καὶ ἀπὸ καιροῦ παραλλάξεως τοῦ ἐνδελεχισμοῦ, ϗ δοθήσεται τὸ βδέλυγμα ἐρημώσεως, ἡμέραι χίλιαι διακόσιαι ἐννενήκοντα.

12 Μακάριος ὁ ὑπομένων ϗ φθάσας εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριακονταπέντε.

13 Καὶ σὺ δεῦρο, ϗ ἀναπαύου· ἔτι γὰρ ἡμέραι ϗ ὧραι εἰς ἀναπλήρωσιν συντελείας, ϗ ἀναστήσῃ εἰς τὸν κλῆρόν σου εἰς συντέλειαν ἡμερῶν.

ΩΣΗΕ. Α'.

Κεφ. α'. 1.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ὠσηὲ τὸν τοῦ Βεηρεὶ, ἐν ἡμέραις Ὀζίου, ϗ Ἰωάθαμ, ϗ Ἄχαζ, ϗ Ἐζεκίου βασιλέων Ἰούδα, ϗ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ἰωὰς βασιλέως Ἰσραήλ.

2 Ἀρχὴ λόγου Κυρίου ἐν Ὠσηέ· ϗ εἶπε Κύριος πρὸς Ὠσηὲ, Βάδιζε, λάβε σεαυτῷ γυναῖκα πορνείας, ϗ τέκνα πορνείας, διότι ἐκπορνεύουσα ἐκπορνεύσει ἡ γῆ ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ Κυρίου.

3 Καὶ ἐπορεύθη, ϗ ἔλαβε τὴν Γόμερ, θυγατέρα Δεβηλαΐμ· καὶ συνέλαβε ϗ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεζραὲλ, διότι ἔτι μικρὸν, ϗ ἐκδικήσω τὸ αἷμα τοῦ Ἰεζραὲλ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, ϗ καταπαύσω βασιλείαν οἴκου Ἰσραήλ.

5 Καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, συντρίψω τὸ τόξον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν κοιλάδι τοῦ Ἰεζραέλ.

6 Καὶ συνέλαβεν ἔτι, ϗ ἔτεκε θυγατέρα· ϗ εἶπεν αὐτῷ, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς, Οὐκ ἠλεημένη, διότι οὐ μὴ προσθήσω ἔτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς.

7 Τοὺς δὲ υἱοὺς Ἰούδα ἐλεήσω, ϗ σώσω αὐτοὺς ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, ϗ οὐ σώσω αὐτοὺς ἐν

τόξῳ, ȣ̓δὲ ἐν ῥομφαίᾳ, ȣ̓δὲ ἐν
πολέμῳ, ȣ̓δὲ ἐν ἵπποις, ȣ̓δὲ ἐν
ἱππεῦσι.
8 Καὶ ἀπεγαλάκτισε τ̃ Οὐκ
ἠλεημένην· καὶ συνέλαβεν ἔτι,
ϗ ἔτεκεν υἱόν.
9 Καὶ εἶπε, Κάλεσον τὸ ὄ-
νομα αὐτȣ̃, Οὐ λαός μȣ, διότι
ὑμεῖς οὐ λαός μȣ, καὶ ἐγὼ ȣ̓κ
εἰμὶ ὑμῶν.
10 Καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τ̃ υἱῶν
Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἄμμος τ̃ θα-
λάσσης, ἣ ȣ̓κ ἐκμετρηθήσεται,
ȣ̓δὲ ἐξαριθμηθήσεται· ϗ ἔςαι,
ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἐῤῥέθη αὐτοῖς,
Οὐ λαός μȣ ὑμεῖς, κληθή-
σονται ϗ αὐτοὶ υἱοὶ Θεȣ̃ ζῶν-
τος.
11 Καὶ συναχθήσονται υἱοὶ
Ἰȣ́δα, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπὶ-
τοαυτὸ, ϗ θήσονται ἑαυτοῖς
ἀρχὴν μίαν, ϗ ἀναβήσονται ἐκ
τ̃ γῆς, ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα τȣ̃
Ἰεζραέλ.

Κεφ. β΄. 2.

ΕΙΠΑΤΕ τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν,
Λαός μȣ, ϗ τῇ ἀδελφῇ
ὑμῶν, Ἠλεημένη.
2 Κρίθητε πρὸς τὴν μητέρα
ὑμῶν, κρίθητε, ὅτι αὕτη οὐ
γυνή μȣ, καὶ ἐγὼ ȣ̓κ ἀνὴρ αὐ-
τῆς· ϗ ἐξαρῶ τ̃ πορνείαν αὐ-
τῆς ἐκ προσώπȣ μȣ, καὶ τὴν
μοιχείαν αὐτῆς ἐκ μέσȣ μα-
ςῶν αὐτῆς,
3 Ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν
γυμνὴν, ϗ ἀποκαταςήσω αὐ-
τὴν καθὼς ἡμέρα γενέσεως αὐ-
τῆς· ϗ θήσω αὐτὴν ἔρημον, ϗ
τάξω αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον,
ϗ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν δίψει.
4 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ
μὴ ἐλεήσω, ὅτι τέκνα πορνείας
ἐςίν.
5 Ὅτι ἐξεπόρνευσεν ἡ μήτηρ
αὐτῶν, κατῄσχυνεν ἡ τεκȣ̃σα
αὐτά· ὅτι εἶπε, Πορεύσομαι
ὀπίσω τ̃ ἐραςῶν μȣ, τ̃ διδόντων
μοι τȣ̀ς ἄρτȣς μȣ, ϗ τὸ ὕδωρ
μȣ, ϗ τὰ ἱμάτιά μȣ, καὶ τὰ
ὀθόνιά μȣ, τὸ ἔλαιόν μȣ, καὶ
πάντα ὅσα μοι καθήκει.
6 Διὰ τȣ̃το ἰδȣ̀ ἐγὼ φράσσω
τ̃ ὁδὸν αὐτῆς ἐν σκόλοψι, καὶ
ἀνοικοδομήσω τὰς ὁδȣ̀ς, ϗ τὴν
τρίβον αὐτῆς οὐ μὴ εὕρῃ.
7 Καὶ καταδιώξεται τȣ̀ς ἐρα-
ςὰς αὐτῆς, ϗ οὐ μὴ καταλάβῃ
αὐτȣ́ς· ϗ ζητήσει αὐτȣ̀ς, καὶ
οὐ μὴ εὕρῃ αὐτȣ́ς· καὶ ἐρεῖ,
Πορεύσομαι, ϗ ἐπιςρέψω πρὸς
τ̃ ἄνδρα μȣ τὸν πρότερον, ὅτι
καλῶς μοι ἦν τότε, ἢ νῦν.
8 Καὶ αὕτη ȣ̓κ ἔγνω ὅτι ἐγὼ
ἔδωκα αὐτῇ τ̃ σῖτον, ϗ τ̃ οἶ-
νον, ϗ τὸ ἔλαιον, ϗ ἀργύριον
ἐπλήθυνα αὐτῇ· αὐτὴ δὲ ἀρ-
γυρᾶ καὶ χρυσᾶ ἐποίησε τῇ
Βάαλ.
9 Διὰ τȣ̃το ἐπιςρέψω, καὶ
κομιȣ̃μαι τ̃ σῖτόν μȣ καθ᾽ ὥ-
ραν αὐτȣ̃, ϗ τὸν οἶνόν μȣ ἐν

καιρῷ αὐτοῦ· ϗ ἀφελοῦμαι τὰ
ἱμάτιά μου, ϗ τὰ ὀθόνιά μου,
τοῦ μὴ καλύπτειν τὴν ἀσχημο-
σύνην αὐτῆς.
10 Καὶ νῦν ἀποκαλύψω τὴν
ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐνώπιον τῶν
ἐραστῶν αὐτῆς, ϗ οὐδεὶς οὐ μὴ
ἐξέληται αὐτὴν ἐκ χειρός μου.
11 Καὶ ἀποστρέψω πάσας τὰς
εὐφροσύνας αὐτῆς, ἑορτὰς αὐ-
τῆς, ϗ τὰς νουμηνίας αὐτῆς, ϗ
τὰ σάββατα αὐτῆς, ϗ πάσας
τὰς πανηγύρεις αὐτῆς.
12 Καὶ ἀφανιῶ ἄμπελον αὐ-
τῆς, ϗ τὰς συκὰς αὐτῆς, ὅσα
εἶπε, Μισθώματά μου ταῦτά
ἐστιν ἃ ἔδωκάν μοι οἱ ἐρασταί
μου· ϗ θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρ-
τύριον, ϗ καταφάγεται αὐτὰ
τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, ϗ τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ ἑρπετὰ
τῆς γῆς.
13 Καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὴν
τὰς ἡμέρας τῶν Βααλεὶμ, ἐν αἷς
ἐπέθυεν αὐτοῖς· ϗ περιετίθετο
τὰ ἐνώτια αὐτῆς, ϗ τὰ καθ-
όρμια αὐτῆς, ϗ ἐπορεύετο ὀπί-
σω τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, ἐμοῦ δὲ
ἐπελάθετο, λέγει Κύριος.
14 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πλα-
νῶ αὐτὴν, ϗ τάξω αὐτὴν ὡς
ἔρημον, ϗ λαλήσω ἐπὶ τὴν καρ-
δίαν αὐτῆς,
15 Καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κτή-
ματα αὐτῆς ἐκεῖθεν, ϗ τὴν κοι-
λάδα Ἀχὼρ διανοῖξαι σύνεσιν
αὐτῆς· ϗ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ
κατὰ τὰς ἡμέρας νηπιότητος
αὐτῆς, καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας
ἀναβάσεως αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου.
16 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, καλέσει
με Ὁ ἀνήρ μου, καὶ οὐ καλέσει
με ἔτι Βααλείμ.
17 Καὶ ἐξαρῶ τὰ ὀνόματα
τῶν Βααλεὶμ ἐκ στόματος αὐτῆς,
ϗ οὐ μὴ μνησθῶσιν οὐκέτι τὰ
ὀνόματα αὐτῶν.
18 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς
διαθήκην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ, καὶ
μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ϗ
τῶν ἑρπετῶν τῆς γῆς· ϗ τόξον, ϗ
ῥομφαίαν, ϗ πόλεμον συντρί-
ψω ἀπὸ τῆς γῆς, ϗ κατοικιῶ σε
ἐπ' ἐλπίδι.
19 Καὶ μνηστεύσομαί σε ἐ-
μαυτῷ εἰς τὸν αἰῶνα, ϗ μνηστεύ-
σομαί σε ἐμαυτῷ ἐν δικαιοσύνῃ,
ϗ ἐν κρίματι, ϗ ἐν ἐλέει, ϗ ἐν
οἰκτιρμοῖς,
20 Καὶ μνηστεύσομαί σε ἐ-
μαυτῷ ἐν πίστει, ϗ ἐπιγνώσῃ
τὸν Κύριον.
21 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ, λέγει Κύριος, ἐπακούσο-
μαι τῷ οὐρανῷ, ϗ αὐτὸς ἐπακού-
σεται τῇ γῇ,
22 Καὶ ἡ γῆ ἐπακούσεται τὸν
σῖτον, ϗ τὸν οἶνον, ϗ τὸ ἔλαιον, ϗ
αὐτὰ ἐπακούσεται τῷ Ἰεζραέλ.

23 Καὶ σπερῶ αὐτὴν ἐμαυτῷ ἐπὶ τ̃ γῆς, κ̀ ἀγαπήσω τὴν ὐκ ἠγαπημένην, καὶ ἐρῶ τῷ οὐ λαῷ μȣ, Λαός μȣ εἶ σύ· καὶ αὐτὸς ἐρεῖ, Κύριος ὁ Θεός μου εἶ σύ.

Κεφ. γ΄. 3.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἔτι πορεύθητι, κ̀ ἀγάπησον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πονηρὰ, καὶ μοιχαλὶν, καθὼς ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς τȣ̀ς υἱȣ̀ς Ἰσραὴλ, κ̀ αὐτοὶ ἐπιϐλέπȣσιν ἐπὶ θεȣ̀ς ἀλλοτρίȣς, κ̀ φιλȣ̃σι πέμματα μετὰ ςαφίδος.

2 Καὶ ἐμισθωσάμην ἐμαυτῷ πεντεκαίδεκα ἀργυρίȣ, κ̀ γομὸρ κριθῶν κ̀ νέϐελ οἴνȣ.

3 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὴν, Ἡμέρας πολλὰς καθήσῃ ἐπ' ἐμοὶ, κ̀ οὐ μὴ πορνεύσῃς, ὐδὲ μὴ γένῃ ἀνδρὶ, καὶ ἐγὼ ἐπὶ σοί.

4 Διότι ἡμέρας πολλὰς καθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὐκ ὄντος βασιλέως, ὐδὲ ὄντος ἄρχοντος, ὐδὲ ὔσης θυσίας, ὐδὲ ὄντος θυσιαςηρίȣ, ὐδὲ ἱερατείας, ὐδὲ δήλων.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιςρέψȣσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, κ̀ ἐπιζητήσȣσι Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, κ̀ Δαυὶδ τ̃ βασιλέα αὐτῶν, κ̀ ἐκςήσονται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, κ̀ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτȣ̃ ἐπ' ἐσχάτων τ̃ ἡμερῶν.

Κεφ. δ΄. 4.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίȣ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τȣ̀ς κατοικȣ̃ντας τ̃ γῆν, διότι ὐκ ἔςιν ἀλήθεια, ὐδὲ ἔλεος, ὐδὲ ἐπίγνωσις Θεȣ̃ ἐπὶ τ̃ γῆς.

2 Ἀρὰ, κ̀ ψεῦδος, κ̀ φόνος, κ̀ κλοπὴ, κ̀ μοιχεία κέχυται ἐπὶ τ̃ γῆς, κ̀ αἵματα ἐφ' αἵμασι μίσγȣσι.

3 Διὰ τȣ̃το πενθήσει ἡ γῆ, κ̀ σμικρυνθήσεται σὺν πᾶσι τοῖς κατοικȣ̃σιν αὐτὴν, σὺν τοῖς θηρίοις τ̃ ἀγρȣ̃, καὶ σὺν τοῖς ἑρπετοῖς τῆς γῆς, κ̀ σὺν τοῖς πετεινοῖς τ̃ ὐρανȣ̃, κ̀ οἱ ἰχθύες τ̃ θαλάσσης ἐκλείψȣσιν,

4 Ὅπως μηδεὶς μήτε δικάζηται, μήτε ἐλέγχῃ μηδείς· ὁ δὲ λαός μȣ ὡς ἀντιλεγόμενος ἱερεύς.

5 Καὶ ἀσθενήσει ἡμέρας, κ̀ ἀσθενήσει ὁ προφήτης μετὰ σȣ̃· νυκτὶ ὡμοίωσα τ̃ μητέρα σȣ.

6 Ὡμοιώθη ὁ λαός μȣ, ὡς ὐκ ἔχων γνῶσιν· ὅτι σὺ ἐπίγνωσιν ἀπώσω, κἀγὼ ἀπώσομαί σε, τ̃ μὴ ἱερατεύειν μοι· κ̀ ἐπελάθȣ νόμον Θεȣ̃ σȣ, κἀγὼ ἐπιλήσομαι τέκνων σȣ.

7 Κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν, ὕτως ἥμαρτόν μοι· τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς ἀτιμίαν θήσομαι.

8 Ἁμαρτίας λαȣ̃ μȣ φά-

γονται· καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις
αὐτῶν λήψονται τὰς ψυχὰς
αὐτῶν.
9 Καὶ ἔσαι καθὼς ὁ λαὸς,
ἔτως ἢ ὁ ἱερεύς· καὶ ἐκδικήσω
ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδὲς αὐτᾶ, καὶ
τὰ διαβέλια αὐτᾶ ἀνταποδώσω
αὐτῷ.
10 Καὶ φάγονται, ἢ οὐ μὴ
ἐμπλησθῶσιν· ἐπόρνευσαν, καὶ
οὐ μὴ κατευθύνωσι· διότι τὸν
Κύριον ἐγκατέλιπον τοῦ φυ-
λάξαι.
11 Πορνείαν ἢ οἶνον καὶ μέ-
θυσμα ἐδέξατο καρδία
12 Λαᾶ μᾶ· ἐν συμβόλοις
ἐπηρώτων, ἢ ἐν ῥάβδοις αὐτᾶ
ἀπήγγελλον αὐτῷ· πνεύματι
πορνείας ἐπλανήθησαν, ἢ ἐξ-
επόρνευσαν ἀπὸ τοῦ Θεᾶ αὐ-
τῶν.
13 Ἐπὶ τὰς κορυφὰς τ̃ ὀρέ-
ων ἐθυσίαζον, ἢ ἐπὶ τὰς βωμὰς
ἔθυον ὑποκάτω δρυὸς, ἢ λεύ-
κης, ἢ δένδρε συσκιάζοντος,
ὅτι καλὸν σκέπη· διὰ τᾶτο
ἐκπορνεύσασιν αἱ θυγατέρες ὑ-
μῶν, ἢ αἱ νύμφαι ὑμῶν μοι-
χεύσασι.
14 Καὶ οὐ μὴ ἐπισκέψωμαι
ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ὅταν
πορνεύσωσι, ἢ ἐπὶ τὰς νύμ-
φας ὑμῶν ὅταν μοιχεύσωσιν·
ὅτι αὐτοὶ μετὰ τ̃ πορνῶν συν-
εφύροντο, ἢ μετὰ τ̃ τετελεσ-
μένων ἔθυον, ἢ ὁ λαὸς ὁ μὴ
συνιὼν συνεπλέκετο μετὰ πόρ-
νης.
15 Σὺ δὲ Ἰσραὴλ μὴ ἀγνόει,
ἢ Ἰέδα μὴ εἰσπορεύεσθε εἰς
Γάλγαλα, ἢ μὴ ἀναβαίνετε
εἰς τ̃ οἶκον Ὤν, ἢ μὴ ὀμνύετε
ζῶντα Κύριον.
16 Διότι ὡς δάμαλις παρ-
οισρῶσα παροίσρησεν Ἰσραήλ·
νῦν νεμήσει αὐτὲς Κύριος ὡς
ἀμνὸν ἐν εὐρυχώρῳ.
17 Μέτοχος εἰδώλων Ἐ-
φραὶμ ἔθηκεν ἑαυτῷ σκάν-
δαλα,
18 Ἡρέτισε Χαναναίες· πορ-
νεύοντες ἐξεπόρνευσαν, ἠγάπη-
σαν ἀτιμίαν ἐκ φρυάγματος
αὐτῆς.
19 Συςροφὴ πνεύματος σὺ
εἶ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς, καὶ
καταισχυνθήσονται ἐκ τ̃ θυ-
σιαςηρίων αὐτῶν.

Κεφ. ε'. 5.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα οἱ ἱε-
ρεῖς, ἢ προσέχετε οἶκος
Ἰσραὴλ, ἢ ὁ οἶκος τ̃ βασιλέως
ἐνωτίζεσθε, διότι πρὸς ὑμᾶς
ἐςι τὸ κρίμα, ὅτι παγὶς ἐγε-
νήθητε τῇ Σκοπιᾷ, ἢ ὡς δίκ-
τυον ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ Ἰτα-
βύριον,
2 Ὃ οἱ ἀγρεύοντες τ̃ θήραν
κατέπηξαν· ἐγὼ δὲ παιδευτὴς
ὑμῶν,
3 Ἐγὼ ἔγνων τ̃ Ἐφραὶμ, ἢ
Ἰσραὴλ ἐκ ἀπέςη ἀπ' ἐμᾶ· δι-

ὅτι νῦν ἐξεπόρνευσεν Ἐφραῒμ, ἐμιάνθη Ἰσραήλ.

4 Οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβούλια αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῶν, ὅτι πνεῦμα πορνείας ἐν αὐτοῖς ἐστι· τὸν δὲ Κύριον οὐκ ἐπέγνωσαν.

5 Καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἐφραῒμ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν· καὶ ἀσθενήσει καὶ Ἰούδας μετ᾽ αὐτῶν.

6 Μετὰ προβάτων καὶ μόσχων πορεύσονται τοῦ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον, καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν αὐτόν· ὅτι ἐκκέκλικεν ἀπ᾽ αὐτῶν,

7 Ὅτι τὸν Κύριον ἐγκατέλιπον, ὅτι τέκνα ἀλλότρια ἐγεννήθησαν αὐτοῖς· νῦν καταφάγεται αὐτοὺς ἡ ἐρυσίβη, καὶ τοὺς κλήρους αὐτῶν.

8 Σαλπίσατε σάλπιγγι ἐπὶ τοὺς βουνούς, ἠχήσατε ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν, κηρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ Ὤν, ἐξέστη Βενιαμίν,

9 Ἐφραῒμ εἰς ἀφανισμὸν ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἐλέγχου· ἐν ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ ἔδειξα πιστά.

10 Ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες Ἰούδα ὡς μετατιθέντες ὅρια, ἐπ᾽ αὐτοὺς ἐκχεῶ ὡς ὕδωρ τὸ ὅρμημά μου.

11 Κατεδυνάστευσεν Ἐφραῒμ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, κατεπάτησε τὸ κρίμα, ὅτι ἤρξατο πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν ματαίων.

12 Καὶ ἐγὼ ὡς ταραχὴ τῷ Ἐφραῒμ, καὶ ὡς κέντρον τῷ οἴκῳ Ἰούδα.

13 Καὶ εἶδεν Ἐφραῒμ τὴν νόσον αὐτοῦ, καὶ Ἰούδας τὴν ὀδύνην αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη Ἐφραῒμ πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς βασιλέα Ἰαρείμ· καὶ οὗτος οὐκ ἠδυνάσθη ἰάσασθαι ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ διαπαύσῃ ἐξ ὑμῶν ὀδύνη.

14 Διότι ἐγώ εἰμι ὡς πανθὴρ τῷ Ἐφραῒμ, καὶ ὡς λέων τῷ οἴκῳ Ἰούδα· καὶ ἐγὼ ἁρπῶμαι, καὶ πορεύσομαι, καὶ λήψομαι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος.

15 Πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω εἰς τὸν τόπον μου, ἕως οὗ ἀφανισθῶσι, καὶ ζητήσουσι τὸ πρόσωπόν μου.

Κεφ. ς'. 6.

ΕΝ θλίψει αὐτῶν ὀρθριοῦσι πρὸς μὲ, λέγοντες, Πορευθῶμεν, καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς

2 Ἥρπακε, καὶ ἰάσεται ἡμᾶς, πατάξει, καὶ μοτώσει ἡμᾶς,

3 Ὑγιάσει ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἐξαναστησόμεθα, καὶ ζησόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ,

4 Καὶ γνωσόμεθα· διώξω-
μεν τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον· ὡς
ὄρθρον ἕτοιμον εὑρήσομεν αὐ-
τὸν, ϗ ἥξει ὡς ὑετὸς ἡμῖν πρώ-
ϊμος ϗ ὄψιμος γῇ.
5 Τί σοι ποιήσω Ἐφραΐμ;
τί σοι ποιήσω Ἰȣ́δα; τὸ δὲ
ἔλεος ὑμῶν ὡς νεφέλη πρωϊνὴ,
ϗ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ πορευο-
μένη.
6 Διὰ τȣ̃το ἀπεθέρισα τȣ̀ς
προφήτας ὑμῶν· ἀπέκτεινα αὐ-
τȣ̀ς ἐν ῥήματι στόματός μȣ· ϗ
τὸ κρίμα μȣ ὡς φῶς ἐξελεύ-
σεται.
7 Διότι ἔλεος θέλω ἢ θυ-
σίαν, ϗ ἐπίγνωσιν Θεȣ̃ ἢ ὁλο-
καυτώματα.
8 Αὐτοὶ δέ εἰσιν ὡς ἄνθρω-
πος παραβαίνων διαθήκην· ἐκεῖ
κατεφρόνησέ μȣ
9 Γαλαὰδ πόλις, ἐργαζο-
μένη μάταια, ταράσσȣσα ὕ-
δωρ,
10 Καὶ ἡ ἰσχύς σȣ ἀνδρὸς
πειρατȣ̃· ἔκρυψαν ἱερεῖς ὁδὸν,
ἐφόνευσαν Σίκιμα, ὅτι ἀνομίαν
ἐποίησαν
11 Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραήλ·
εἶδον φρικώδη ἐκεῖ, πορνείαν τοῦ
Ἐφραΐμ· ἐμιάνθη Ἰσραὴλ
12 Καὶ Ἰȣ́δα· ἄρχȣ τρυ-
γᾷν σεαυτῷ, ἐν τῷ ἐπιστρέφειν
με τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ
μȣ.

Κεφ. ζ'. 7.

ΕΝ τῷ ἰάσασθαί με τὸν Ἰσ-
ραὴλ ϗ ἀποκαλυφθήσεται
ἡ ἀδικία Ἐφραΐμ, καὶ ἡ κα-
κία Σαμαρείας, ὅτι εἰργάσαντο
ψευδῆ· ϗ κλέπτης πρὸς αὐτὸν
εἰσελεύσεται, ἐκδιδύσκων λη-
στὴς ἐν τῇ ὁδῷ αὐτȣ̃,
2 Ὅπως συνᾴδωσιν ὡς ᾄδον-
τες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν· πάσας
τὰς κακίας αὐτῶν ἐμνήσθην·
νῦν ἐκύκλωσαν αὐτȣ̀ς τὰ δια-
βȣ́λια αὐτῶν, ἀπέναντι τοῦ προσ-
ώπȣ μȣ ἐγένοντο.
3 Ἐν ταῖς κακίαις αὐτῶν
εὔφραναν βασιλεῖς, ϗ ἐν τοῖς
ψεύδεσιν αὐτῶν ἄρχοντας.
4 Πάντες μοιχεύοντες ὡς
κλίβανος καιόμενος εἰς πέψιν
κατακαύματος ἀπὸ τῆς φλογὸς,
ἀπὸ φυράσεως στέατος, ἕως τȣ̃
ζυμωθῆναι αὐτό.
5 Ἡμέραι τῶν βασιλέων ὑ-
μῶν, ἤρξαντο οἱ ἄρχοντες θυ-
μȣ̃σθαι ἐξ οἴνȣ, ἐξέτεινε τὴν
χεῖρα αὐτȣ̃ μετὰ λοιμῶν.
6 Διότι ἀνεκαύθησαν ὡς
κλίβανος αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἐν
τῷ καταράσσειν αὐτȣ̀ς ὅλην τὴν
νύκτα· ὕπνȣ Ἐφραΐμ ἐνεπλή-
σθη, πρωῒ ἐνεγενήθη, ἀνεκαύθη
ὡς πυρὸς φέγγος.
7 Πάντες ἐθερμάνθησαν ὡς
κλίβανος, καὶ κατέφαγον τȣ̀ς
κριτὰς αὐτῶν· πάντες οἱ βα-
σιλεῖς αὐτῶν ἔπεσαν, ȣ̓κ ἦν ἐν

αὐτοῖς ὁ ἐπικαλούμενος πρὸς μέ.

8 Ἐφραὶμ ἐν τοῖς λαοῖς αὐτοῦ συνεμίγνυτο, Ἐφραὶμ ἐγένετο ἐγκρυφίας, οὐ μεταστρεφόμενος.

9 Κατέφαγον ἀλλότριοι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔγνω· καὶ πολιαὶ ἐξήνθησαν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω.

10 Καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν αὐτὸν ἐν πᾶσι τούτοις.

11 Καὶ ἦν Ἐφραὶμ ὡς περιστερὰ ἄνους, οὐκ ἔχουσα καρδίαν· Αἴγυπτον ἐπεκαλεῖτο, καὶ εἰς Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν.

12 Καθὼς ἂν πορεύωνται, ἐπιβαλῶ ἐπ' αὐτοὺς τὸ δίκτυόν μου, καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατάξω αὐτούς, παιδεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς θλίψεως αὐτῶν.

13 Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμοῦ· δείλαιοί εἰσιν, ὅτι ἠσέβησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἐλυτρωσάμην αὐτούς, αὐτοὶ δὲ κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψευδῆ.

14 Καὶ οὐκ ἐβόησαν πρὸς μὲ αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἀλλ' ἢ ὠλόλυζον ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν· ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ κατετέμνοντο.

15 Ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοί, κἀγὼ κατίσχυσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐμὲ ἐλογίσαντο πονηρά.

16 Ἀπεστράφησαν εἰς οὐδέν, ἐγένοντο ὡς τόξον ἐντεταμένον· πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν δι' ἀπαιδευσίαν γλώσσης αὐτῶν· οὗτος ὁ φαυλισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

Κεφ. η'. 8.

ΕΙΣ κόλπον αὐτῶν, ὡς γῆ, ὡς ἀετὸς ἐπ' οἶκον Κυρίου, ἀνθ' ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην μου, καὶ κατὰ τοῦ νόμου μου ἠσέβησαν.

2 Ἐμὲ κεκράξονται, Ὁ Θεὸς ἐγνώκαμέν σε.

3 Ὅτι Ἰσραὴλ ἀπεστρέψατο ἀγαθά, ἐχθρὸν κατεδίωξαν.

4 Ἑαυτοῖς ἐβασίλευσαν, καὶ οὐ δι' ἐμοῦ, ἦρξαν, καὶ οὐκ ἐγνώρισάν μοι· τὸ ἀργύριον αὐτῶν, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἴδωλα, ὅπως ἐξολοθρευθῶσιν.

5 Ἀπότριψαι τὸν μόσχον σου Σαμάρεια, παρωξύνθη ὁ θυμός μου ἐπ' αὐτούς· ἕως τίνος οὐ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι

6 Ἐν τῷ Ἰσραήλ; καὶ αὐτὸ τέκτων ἐποίησε, καὶ οὐ Θεός ἐστι· διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου Σαμάρεια·

7 Ὅτι ἀνεμόφθορα ἔσπειραν, καὶ ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἐκδέξεται

αὐτά· δράγμα ἐκ ἔχον ἰσχὺν τȣ̃ ποιῆσαι ἄλευρον· ἐὰν δὲ ϗ ποιήσῃ, ἀλλότριοι καταφάγονται αὐτό.

8 Κατεπόθη Ἰσραὴλ, νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκεῦος ἄχρηςον,

9 Ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίȣς· ἀνέθαλε καθ' ἑαυτὸν Ἐφραΐμ· δῶρα ἠγάπησαν,

10 Διὰ τοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσι· νῦν εἰσδέξομαι αὐτȣ̀ς, ϗ κοπάσȣσι μικρὸν τȣ̃ χρίειν βασιλέα καὶ ἄρχοντας.

11 Ὅτι ἐπλήθυνεν Ἐφραΐμ θυσιαςήρια, εἰς ἁμαρτίας ἐγένοντο αὐτῷ θυσιαςήρια ἠγαπημένα.

12 Καταγράψω αὐτῷ πλῆθος, καὶ τὰ νόμιμα αὐτȣ̃ εἰς ἀλλότρια ἐλογίσθησαν, θυσιαςήρια τὰ ἠγαπημένα.

13 Διότι ἐὰν θύσωσι θυσίαν, ϗ φάγωσι κρέα, Κύριος οὐ προσδέξεται αὐτά· νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν, ϗ ἐκδικήσει τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· αὐτοὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπέςρεψαν, ϗ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται.

14 Καὶ ἐπελάθετο Ἰσραὴλ τȣ̃ ποιήσαντος αὐτὸν, ϗ ᾠκοδόμησαν τεμένη· καὶ Ἰȣδας ἐπλήθυνε πόλεις τετειχισμένας· ϗ ἐξαποςελῶ πῦρ εἰς τὰς πόλεις αὐτȣ̃, ϗ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῶν.

Κεφ. θ'. 9.

ΜΗ χαῖρε Ἰσραὴλ, μηδὲ εὐφραίνȣ καθὼς οἱ λαοὶ, διότι ἐπόρνευσας ἀπὸ τȣ̃ Θεȣ̃ σου· ἠγάπησας δόματα ἐπὶ πάντα ἅλωνα σίτȣ.

2 Ἅλων ϗ ληνὸς ἐκ ἔγνω αὐτȣ̀ς, ϗ ὁ οἶνος ἐψεύσατο αὐτȣ̀ς.

3 Οὐ κατῴκησαν ἐν τῇ γῇ τȣ̃ Κυρίȣ· κατῴκησεν Ἐφραΐμ Αἴγυπτον, ϗ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται.

4 Οὐκ ἔσπεισαν τῷ Κυρίῳ οἶνον, ϗ ἐχ ἥδυναν αὐτῷ αἱ θυσίαι αὐτῶν, ὡς ἄρτος πένθȣς αὐτοῖς· πάντες οἱ ἐσθίοντες αὐτὰ μιανθήσονται, διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἐκ εἰσελεύσονται εἰς τὸν οἶκον Κυρίȣ.

5 Τί ποιήσετε ἐν ἡμέραις πανηγύρεως, ϗ ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς τȣ̃ Κυρίȣ;

6 Διὰ τȣ̃το ἰδȣ̀ πορεύονται ἐκ ταλαιπωρίας Αἰγύπτȣ, καὶ ἐκδέξεται αὐτȣ̀ς Μέμφις, καὶ θάψει αὐτȣ̀ς Μαχμάς· τὸ ἀργύριον αὐτῶν ὄλεθρος κληρονομήσει αὐτὸ, ἄκανθαι ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν.

7 Ἥκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἐκδικήσεως, ἥκασιν αἱ ἡμέραι τῆς

ἀνταποδόσεώς σου, καὶ κακωθή-
σεται Ἰσραὴλ ὥσπερ ὁ προφή-
της ὁ παρεξεστηκὼς, ἄνθρωπος
ὁ πνευματοφόρος· ὑπὸ τοῦ πλή-
θους τῶν ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθη
μανία σου.

8 Σκοπὸς Ἐφραῒμ μετὰ
Θεοῦ· προφήτης παγὶς σκολιὰ
ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, μα-
νίαν ἐν οἴκῳ Θεοῦ κατέπηξαν.

9 Ἐφθάρησαν κατὰ τὰς ἡ-
μέρας τοῦ βουνοῦ, μνησθήσεται
ἀδικίας αὐτῶν, ἐκδικήσει ἁμαρ-
τίας αὐτῶν.

10 Ὡς σταφυλὴν ἐν ἐρήμῳ
εὗρον τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὡς σκοπὸν
ἐν συκῇ πρώϊμον πατέρας αὐ-
τῶν εἶδον· αὐτοὶ εἰσῆλθον πρὸς
τὸν Βεελφεγὼρ, καὶ ἀπηλλοτριώ-
θησαν εἰς αἰσχύνην, καὶ ἐγέ-
νοντο οἱ ἐβδελυγμένοι, ὡς οἱ
ἠγαπημένοι.

11 Ἐφραῒμ ὡς ὄρνεον ἐξεπε-
τάσθη, αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τό-
κων καὶ ὠδίνων καὶ συλλήψεων.

12 Διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέψωσι
τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀτεκνωθή-
σονται ἐξ ἀνθρώπων· διότι καὶ
οὐαὶ αὐτοῖς ἐστι· σάρξ μου ἐξ
αὐτῶν.

13 Ἐφραῒμ, ὃν τρόπον εἶδον,
εἰς θήραν παρέστησαν τὰ τέκνα
αὐτῶν, καὶ Ἐφραῒμ, τοῦ ἐξαγα-
γεῖν εἰς ἀποκέντησιν τὰ τέκνα
αὐτοῦ.

14 Δὸς αὐτοῖς Κύριε, τί δώ-
σεις αὐτοῖς; μήτραν ἀτεκνοῦ-
σαν, καὶ μαστοὺς ξηρούς.

15 Πᾶσαι αἱ κακίαι αὐτῶν
ἐν Γαλγὰλ, ὅτι ἐκεῖ ἐμίσησα
αὐτούς· διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπι-
τηδευμάτων αὐτῶν, ἐκ τοῦ οἴκου
μου ἐκβαλῶ αὐτοὺς, οὐ μὴ προσ-
θήσω τοῦ ἀγαπῆσαι αὐτούς·
πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀ-
πειθοῦντες.

16 Ἐπόνεσεν Ἐφραῒμ· τὰς
ῥίζας αὐτοῦ ἐξηράνθη, καρπὸν
οὐκ ἔτι μὴ ἐνέγκῃ· διότι καὶ ἐὰν
γεννήσωσιν, ἀποκτενῶ τὰ ἐπι-
θυμήματα κοιλίας αὐτῶν.

17 Ἀπώσεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς,
ὅτι οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ, καὶ ἔ-
σονται πλανῆται ἐν τοῖς ἔθ-
νεσιν.

Κεφ. ι΄. 10.

ΑΜΠΕΛΟΣ εὐκληματοῦ-
σα Ἰσραὴλ, ὁ καρπὸς εὐ-
θηνῶν αὐτῆς· κατὰ τὸ πλῆ-
θος τῶν καρπῶν αὐτῆς, ἐπλή-
θυνε τὰ θυσιαστήρια· κατὰ
τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ, ᾠκο-
δόμησε στήλας.

2 Ἐμέρισαν καρδίας αὐτῶν,
νῦν ἀφανισθήσονται· αὐτὸς
κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια
αὐτῶν, ταλαιπωρήσουσιν αἱ στῆ-
λαι αὐτῶν.

3 Διότι νῦν ἐροῦσιν, Οὐκ ἔστι
βασιλεὺς ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐφοβή-
θημεν τὸν Κύριον· ὁ δὲ βασι-
λεὺς τί ποιήσει ἡμῖν,

4 Λαλῶν ῥήματα προφάσεις ψευδεῖς· διαθήσεται διαθήκην, ἀνατελεῖ ὡς ἄγρωστις, κρίμα ἐπὶ χέρσον ἀγρϐ.

5 Τῷ μόσχῳ τϐ οἴκϐ Ὢν παροικήσϐσιν οἱ κατοικϐντες Σαμάρειαν, ὅτι ἐπένθησε λαὸς αὐτϐ ἐπ᾽ αὐτόν· καὶ καθὼς παρεπίκραναν αὐτὸν, ἐπιχαρϐνται ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτϐ, ὅτι μετῳκίσθη ἀπ᾽ αὐτϐ.

6 Καὶ αὐτὸν εἰς Ἀσσυρίϐς δήσαντες, ἀπήνεγκαν ξένια τῷ βασιλεῖ Ἰαρείμ· ἐν δόματι Ἐφραὶμ δέξεται, καὶ αἰσχυνθήσεται Ἰσραὴλ ἐν τῇ βϐλῇ αὐτϐ.

7 Ἀπέῤῥιψε Σαμάρεια βασιλέα αὐτῆς ὡς φρύγανον ἐπὶ προσώπϐ ὕδατος·

8 Καὶ ἐξαρθήσονται βωμοὶ Ὢν ἁμαρτήματα τοῦ Ἰσραὴλ, ἄκανθαι καὶ τρίβολοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν· καὶ ἐρϐσι τοῖς ὄρεσι, Καλύψατε ἡμᾶς, καὶ τοῖς βϐνοῖς, Πέσατε ἐφ᾽ ἡμᾶς.

9 Ἀφ᾽ οὗ οἱ βϐνοὶ, ἥμαρτεν Ἰσραὴλ, ἐκεῖ ἔστησαν· οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτϐς ἐν τῷ βϐνῷ πόλεμος ἐπὶ τὰ τέκνα ἀδικίας

10 Παιδεῦσαι αὐτϐς· καὶ συναχθήσονται ἐπ᾽ αὐτϐς λαοὶ, ἐν τῷ παιδεύεσθαι αὐτϐς ἐν ταῖς δυσὶν ἀδικίαις αὐτῶν.

11 Ἐφραὶμ δάμαλις δεδιδαγμένη ἀγαπᾷν νῖκος, ἐγὼ δὲ ἐπελεύσομαι ἐπὶ τὸ κάλλιστον τϐ τραχήλϐ αὐτῆς· ἐπιβιβῶ Ἐφραὶμ, παρασιωπήσομαι Ἰϐδαν, ἐνισχύσει αὐτῷ Ἰακώβ.

12 Σπείρατε ἑαυτοῖς εἰς δικαιοσύνην, τρυγήσατε εἰς καρπὸν ζωῆς, φωτίσατε ἑαυτοῖς φῶς γνώσεως, ἐκζητήσατε τὸν Κύριον ἕως τοῦ ἐλθεῖν γεννήματα δικαιοσύνης ὑμῖν.

13 Ἱνατί παρεσιωπήσατε ἀσέβειαν, καὶ τὰς ἀδικίας αὐτῆς ἐτρυγήσατε; ἐφάγετε καρπὸν ψευδῆ, ὅτι ἤλπισας ἐν τοῖς ἁμαρτήμασί σου, ἐν πλήθει δυνάμεώς σϐ.

14 Καὶ ἐξαναστήσεται ἀπώλεια ἐν τῷ λαῷ σϐ, καὶ πάντα τὰ περιτετειχισμένα σϐ οἰχήσεται· ὡς ἄρχων Σαλαμὰν ἐκ τοῦ οἴκϐ τοῦ Ἱεροβοὰμ, ἐν ἡμέραις πολέμϐ μητέρα ἐπὶ τέκνοις ἠδάφισαν,

15 Οὕτως ποιήσω ὑμῖν οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπϐ ἀδικίας κακιῶν ὑμῶν.

Κεφ. ια΄. 11.

ΟΡΘΡΟΥ ἀπεῤῥίφησαν, ἀπεῤῥίφη βασιλεὺς Ἰσραήλ· ὅτι νήπιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἠγάπησα αὐτὸν, καὶ ἐξ Αἰγύπτϐ μετεκάλεσα τὰ τέκνα αὐτϐ.

2 Καθὼς μετεκάλεσα αὐτϐς, ὅτως ἀπῴχοντο ἐκ προσ-

ὦτε μου αὐτοὶ τοῖς Βααλεὶμ ἔθυον, καὶ τοῖς γλυπτοῖς ἐθυμίων.

3 Καὶ ἐγὼ συνεπόδισα τὸν Ἐφραὶμ, ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τὸν βραχίονά μου, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἴαμαι αὐτούς.

4 Ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων ἐξέτεινα αὐτοὺς ἐν δεσμοῖς ἀγαπήσεώς μου, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς ῥαπίζων ἄνθρωπος ἐπὶ τὰς σιαγόνας αὐτοῦ· καὶ ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτὸν, δυνήσομαι αὐτῷ.

5 Κατῴκησεν Ἐφραὶμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Ἀσσοὺρ αὐτὸς βασιλεὺς αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἠθέλησεν ἐπιστρέψαι.

6 Καὶ ἠσθένησεν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ, καὶ κατέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ φάγονται ἐκ τῶν διαβουλίων αὐτῶν,

7 Καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπικρεμάμενος ἐκ τῆς κατοικίας αὐτοῦ· καὶ ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ τίμια αὐτοῦ θυμωθήσεται, καὶ οὐ μὴ ὑψώσῃ αὐτόν.

8 Τί σε διαθῶμαι Ἐφραίμ; ὑπερασπιῶ σου Ἰσραήλ; τί σε διαθῶ; ὡς Ἀδάμα θήσομαί σε, καὶ ὡς Σεβωείμ· μετεστράφη ἡ καρδία μου ἐν τῷ αὐτῷ, συνεταράχθη ἡ μεταμέλειά μου.

9 Οὐ μὴ ποιήσω κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου· οὐ μὴ ἐγκαταλίπω τοῦ ἐξαλειφθῆναι τὸν Ἐφραίμ· διότι Θεὸς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ἐν σοὶ ἅγιος, καὶ οὐκ εἰσελεύσομαι εἰς πόλιν.

10 Ὀπίσω Κυρίου πορεύσομαι· ὡς λέων ἐρεύξεται, ὅτι αὐτὸς ὠρύσεται, καὶ ἐκστήσονται τέκνα ὑδάτων.

11 Ἐκστήσονται ὡς ὄρνεον ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὡς περιστερὰ ἐκ γῆς Ἀσσυρίων· καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, λέγει Κύριος.

12 Ἐκύκλωσέ με ἐν ψεύδει Ἐφραὶμ, καὶ ἐν ἀσεβείαις οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ Ἰούδα· νῦν ἔγνω αὐτοὺς ὁ Θεὸς, καὶ ὁ λαὸς ἅγιος κεκλήσεται Θεοῦ.

Κεφ. ιβ΄. 12.

Ὁ ΔΕ Ἐφραὶμ πονηρὸν πνεῦμα, ἐδίωξε καύσωνα ὅλην τὴν ἡμέραν· κενὰ καὶ μάταια ἐπλήθυνε, καὶ διαθήκην μετὰ Ἀσσυρίων διέθετο, καὶ ἔλαιον εἰς Αἴγυπτον ἐνεπορεύετο.

2 Καὶ κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς Ἰούδαν, καὶ ἐκδικῆσαι τὸν Ἰακώβ· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἀποδώσει αὐτῷ.

3 Ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπτέρνισε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐν κόποις αὐτοῦ ἐνίσχυσε πρὸς Θεόν.

4 Καὶ ἐνίσχυσε μετὰ ἀγγέλου, καὶ ἠδυνάσθη· ἔκλαυσαν,

ϗ ἐδυνήθησάν μοι· ἐν τῷ οἴκῳ Ὢν εὕροσάν με, καὶ ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

5 Ὁ δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἔςαι μνημόσυνον αὐτοῦ.

6 Καὶ σὺ ἐν Θεῷ σου ἐπιςρέψεις, ἔλεον ϗ κρίμα φυλάσσου, ϗ ἔγγιζε πρὸς τὸν Θεόν σου διαπαντός.

7 Χαναὰν, ἐν χειρὶ αὐτοῦ ζυγὸς ἀδικίας, καταδυναςεύειν ἠγάπησε.

8 Καὶ εἶπεν Ἐφραΐμ, Πλὴν πεπλούτηκα, εὕρηκα ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ· πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ οὐχ εὑρεθήσονται αὐτῷ, δι᾽ ἀδικίας ἃς ἥμαρτεν.

9 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σου ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἔτι κατοικιῶ σε ἐν σκηναῖς, καθὼς ἡμέραι ἑορτῆς.

10 Καὶ λαλήσω πρὸς προφήτας, ϗ ἐγὼ ὁράσεις ἐπλήθυνα, καὶ ἐν χερσὶ προφητῶν ὡμοιώθην.

11 Εἰ μὴ Γαλαὰδ ἐςιν, ἄρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν Γαλαὰδ ἄρχοντες θυσιάζοντες, καὶ τὰ θυσιαςήρια αὐτῶν, ὡς χελῶναι ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ.

12 Καὶ ἀνεχώρησεν Ἰακὼβ εἰς πεδίον Συρίας, ϗ ἐδούλευσεν Ἰσραὴλ ἐν γυναικὶ, ϗ γυναικὶ ἐφυλάξατο.

13 Καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγε Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ϗ ἐν προφήτῃ διεφυλάχθη.

14 Ἐθύμωσεν Ἐφραΐμ, καὶ παρώργισε, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτὸν ἐκχυθήσεται, ϗ τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ ἀνταποδώσει Κύριος αὐτῷ.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΚΑΤΑ τὸν λόγον Ἐφραΐμ δικαιώματα ἔλαβεν αὐτὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ϗ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βάαλ ϗ ἀπέθανε.

2 Καὶ νῦν προσέθεντο τοῦ ἁμαρτάνειν, ϗ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα ἐκ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν, κατ᾽ εἰκόνα εἰδώλων, ἔργα τεκτόνων συντετελεσμένα αὐτοῖς· αὐτοὶ λέγουσι, Θύσατε ἀνθρώπους, μόσχοι γὰρ ἐκλελοίπασι.

3 Διὰ τοῦτο ἔσονται ὡς νεφέλη πρωϊνὴ, ϗ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ πορευομένη, ὡς χνοῦς ἀποφυσώμενος ἀφ᾽ ἅλωνος, ϗ ὡς ἀτμὶς ἀπὸ δακρύων.

4 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ςερεῶν τὸν οὐρανὸν, ϗ κτίζων γῆν, οὗ αἱ χεῖρες ἔκτισαν πᾶσαν τὴν ςρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, ϗ οὐ παρέδειξά σοι αὐτὰ τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ Θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώσῃ, καὶ σώζων οὐκ ἔςι πάρεξ ἐμοῦ.

5 Ἐγὼ ἐποίμαινόν σε ἐν τῇ
ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀοικήτῳ
6 Κατὰ τὰς νομὰς αὐτῶν,
καὶ ἐνεπλήσθησαν εἰς πλησμο-
νὴν, καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι
αὐτῶν· ἕνεκα τούτου ἐπελάθοντό
μου.
7 Καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς παν-
θὴρ, καὶ ὡς πάρδαλις· κατὰ
τὴν ὁδὸν Ἀσσυρίων
8 Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς
ἄρκτος ἡ ἀπορουμένη, καὶ διαῤ-
ῥήξω συγκλεισμὸν καρδίας αὐ-
τῶν, καὶ καταφάγονται αὐτοὺς
ἐκεῖ σκύμνοι δρυμοῦ, θηρία ἀ-
γροῦ διασπάσει αὐτούς.
9 Τῇ διαφθορᾷ σου Ἰσραὴλ
τίς βοηθήσει;
10 Ποῦ ὁ βασιλεύς σου οὗτος;
καὶ διασωσάτω σε ἐν πάσαις
ταῖς πόλεσί σου· κρινάτω σε
ὃν εἶπας, Δός μοι βασιλέα καὶ
ἄρχοντα.
11 Καὶ ἔδωκά σοι βασιλέα
ἐν ὀργῇ μου, καὶ ἔσχον ἐν τῷ
θυμῷ μου.
12 Συστροφὴν ἀδικίας Ἐφρα-
ὶμ, ἐγκεκρυμμένη ἡ ἁμαρτία
αὐτοῦ,
13 Ὠδῖνες ὡς τικτούσης ἥξ-
ουσιν αὐτῷ· οὗτος ὁ υἱός σου ὁ
φρόνιμος, διότι οὐ μὴ ὑποστῇ
ἐν συντριβῇ τέκνων.
14 Ἐκ χειρὸς ᾅδου ῥύσομαι,
καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐ-
τούς· ποῦ ἡ δίκη σου θάνατε;
ποῦ τὸ κέντρον σου ᾅδη; παρά-
κλησις κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλ-
μῶν μου.
15 Διότι οὗτος ἀναμέσον ἀ-
δελφῶν διαστελεῖ, ἐπάξει καύ-
σωνα ἄνεμον Κύριος ἐκ τῆς ἐρή-
μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀναξηρανεῖ
τὰς φλέβας αὐτοῦ, ἐξερημώσει
τὰς πηγὰς αὐτοῦ· αὐτὸς καta-
ξηρανεῖ τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ πάντα
τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐ-
τοῦ.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΑΦΑΝΙΣΘΗΣΕΤΑΙ Σα-
μάρεια, ὅτι ἀντέστη πρὸς
τὸν Θεὸν αὐτῆς· ἐν ῥομφαίᾳ
πεσοῦνται αὐτοὶ, καὶ τὰ ὑποτίτ-
θια αὐτῶν ἐδαφισθήσονται, καὶ
αἱ ἐν γαστρὶ ἔχουσαι αὐτῶν διαῤ-
ῥαγήσονται.
2 Ἐπιστράφηθι Ἰσραὴλ πρὸς
Κύριον τὸν Θεόν σου, διότι ἠσθέ-
νησαν ἐν ταῖς ἀδικίαις σου.
3 Λάβετε μεθ' ἑαυτῶν λό-
γους, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύ-
ριον τὸν Θεὸν ὑμῶν· εἴπατε αὐ-
τῷ, ὅπως μὴ λάβητε ἀδικίαν,
καὶ λάβητε ἀγαθὰ, καὶ ἀντ-
αποδώσομεν καρπὸν χειλέων
ἡμῶν.
4 Ἀσσοὺρ οὐ μὴ σώσῃ ἡμᾶς,
ἐφ' ἵππον οὐκ ἀναβησόμεθα·
οὐκέτι μὴ εἴπωμεν, Θεοὶ ἡμῶν,
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ἡμῶν· ὁ
ἐν σοὶ ἐλεήσει ὀρφανόν.
5 Ἰάσομαι τὰς κατοικίας

αὐτῶν, ἀγαπήσω αὐτὰς ὁμο-
λόγως, ὅτι ἀπέστρεψε τὴν ὀργήν
μου ἀπ' αὐτοῦ.
6 Ἔσομαι ὡς δρόσος τῷ Ἰσ-
ραὴλ, ἀνθήσει ὡς κρίνον, καὶ
βαλεῖ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὡς ὁ
Λίβανος.
7 Πορεύσονται οἱ κλάδοι αὐ-
τοῦ, καὶ ἔσται ὡς ἐλαία κατά-
καρπος, καὶ ἡ ὀσφρασία αὐτοῦ
ὡς Λιβάνου,
8 Ἐπιστρέψουσι καὶ καθιοῦνται
ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ, ζήσονται
καὶ μεθυσθήσονται σίτῳ. καὶ
ἐξανθήσει ὡς ἄμπελος· μνη-
μόσυνον αὐτοῦ, ὡς οἶνος Λι-
βάνου
9 Τῷ Ἐφραὶμ· τί αὐτῷ ἔτι
καὶ εἰδώλοις; ἐγὼ ἐταπείνωσα
αὐτὸν, καὶ κατισχύσω αὐτόν.
ἐγὼ ὡς ἄρκευθος πυκάζουσα,
ἐξ ἐμοῦ ὁ καρπός σου εὕρηται.
10 Τίς σοφὸς καὶ συνήσει
ταῦτα; ἢ συνετὸς καὶ ἐπιγνώ-
σεται αὐτά; ὅτι εὐθεῖαι αἱ
ὁδοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ δίκαιοι πο-
ρεύσονται ἐν αὐταῖς, οἱ δὲ ἀσε-
βεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν αὐταῖς.

ΙΩΗΛ. Δ'.

Κεφ. α'. 1.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη
πρὸς Ἰωὴλ τὸν τοῦ Βα-
θουήλ.
2 Ἀκούσατε ταῦτα οἱ πρεσ-
βύτεροι, καὶ ἐνωτίσασθε πάντες
οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, εἰ γέ-
γονε τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις
ὑμῶν, ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν
πατέρων ὑμῶν;
3 Ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις
ὑμῶν διηγήσασθε, καὶ τὰ τέκνα
ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑ-
τέραν.
4 Τὰ κατάλοιπα τῆς κάμπης
κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς, καὶ τὰ κα-
τάλοιπα τῆς ἀκρίδος κατέφαγεν
ὁ βροῦχος, καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ
βρούχου κατέφαγεν ἡ ἐρυσίβη.
5 Ἐκνήψατε οἱ μεθύοντες ἐξ
οἴνου αὐτῶν, καὶ κλαύσατε· θρη-
νήσατε πάντες οἱ πίνοντες οἶ-
νον εἰς μέθην, ὅτι ἐξήρθη ἐκ
στόματος ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ
χαρά.
6 Ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν
γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ ἀναρίθμη-

τῶν, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες
λέοντος, καὶ αἱ μῦλαι αὐτοῦ
σκύμνου.
7 Ἔθετο τὴν ἄμπελόν μου εἰς
ἀφανισμὸν, ϗ τὰς συκάς μου
εἰς συγκλασμόν· ἐρευνῶν ἐξη-
ρεύνησεν αὐτὴν, καὶ ἔρριψεν·
ἐλεύκανε τὰ κλήματα αὐτῆς.
8 Θρήνησον πρὸς με ὑπὲρ
νύμφην περιεζωσμένην σάκκον,
ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθε-
νικόν.
9 Ἐξῆρται θυσία ϗ σπονδὴ
ἐξ οἴκου Κυρίου· πενθεῖτε οἱ ἱε-
ρεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστη-
ρίῳ Κυρίου,
10 Ὅτι τεταλαιπώρηκε τὰ
πεδία· πενθείτω ἡ γῆ, ὅτι
τεταλαιπώρηκε σῖτος· ἐξηράν-
θη οἶνος, ὠλιγώθη ἔλαιον,
11 Ἐξηράνθησαν γεωργοί·
θρηνεῖτε κτήματα ὑπὲρ πυροῦ
καὶ κριθῆς, ὅτι ἀπόλωλε τρυ-
γητὸς ἐξ ἀγροῦ.
12 Ἡ ἄμπελος ἐξηράνθη, ϗ
αἱ συκαῖ ὠλιγώθησαν· ῥοὰ, ϗ
φοῖνιξ, ϗ μῆλον, ϗ πάντα τὰ
ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐξηράνθησαν,
ὅτι ᾔσχυναν χαρὰν οἱ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων.
13 Περιζώσασθε ϗ κόπτεσθε
οἱ ἱερεῖς· θρηνεῖτε οἱ λειτουρ-
γοῦντες θυσιαστηρίῳ· εἰσέλθετε,
ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουρ-
γοῦντες Θεῷ, ὅτι ἀπέσχηκεν
ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ
σπονδή.
14 Ἁγιάσατε νηστείαν, κη-
ρύξατε θεραπείαν, συναγά-
γετε πρεσβυτέρους, πάντας κα-
τοικοῦντας γῆν εἰς οἶκον Θεοῦ ὑ-
μῶν, ϗ κεκράξετε πρὸς Κύ-
ριον ἐκτενῶς,
15 Οἴμοι, οἴμοι, οἴμοι εἰς
ἡμέραν, ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα
Κυρίου, καὶ ὡς ταλαιπωρία ἐκ
ταλαιπωρίας ἥξει.
16 Κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
ὑμῶν βρώματα ἐξωλοθρεύθη,
ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύνη
ϗ χαρά.
17 Ἐσκίρτησαν δαμάλεις ἐπὶ
ταῖς φάτναις αὐτῶν, ἠφανί-
σθησαν θησαυροὶ, κατεσκάφη-
σαν ληνοὶ, ὅτι ἐξηράνθη σῖ-
τος.
18 Τί ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς;
ἔκλαυσαν βουκόλια βοῶν, ὅτι
οὐχ ὑπῆρχε νομὴ αὐτοῖς· καὶ
τὰ ποίμνια τῶν προβάτων ἠφα-
νίσθησαν.
19 Πρὸς σὲ Κύριε βοήσομαι,
ὅτι πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὡραῖα τῆς
ἐρήμου, καὶ φλὸξ ἀνῆψε πάντα
τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ,
20 Καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου
ἀνέβλεψαν πρὸς σὲ, ὅτι ἐξη-
ράνθησαν ἀφέσεις ὑδάτων, καὶ
πῦρ κατέφαγε τὰ ὡραῖα τῆς
ἐρήμου.

Κεφ. β'. 2.

ΣΑΛΠΙΣΑΤΕ σάλπιγγι ἐν
Σιὼν, κηρύξατε ἐν ὄρει
ἁγίῳ μου, καὶ συγχυθήτωσαν
πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν,
διότι πάρεστιν ἡμέρα Κυρίου,
ὅτι ἐγγὺς
2 Ἡμέρα σκότους ϗ γνόφου,
ἡμέρα νεφέλης ϗ ὁμίχλης· ὡς
ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη
λαὸς πολὺς ϗ ἰσχυρὸς, ὅμοιος
αὐτῷ οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰ-
ῶνος, ϗ μετ' αὐτὸν οὐ προστε-
θήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς
γενεῶν.
3 Τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ
ἀναλίσκον, ϗ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ
ἀναπτομένη φλόξ· ὡς παρά-
δεισος τρυφῆς ἡ γῆ πρὸ προσ-
ώπου αὐτοῦ, ϗ τὰ ὄπισθεν αὐ-
τοῦ πεδίον ἀφανισμοῦ, ϗ ἀνα-
σωζόμενος οὐκ ἔσαι αὐτῷ.
4 Ὡς ὅρασις ἵππων ἡ ὅρασις
αὐτῶν, ϗ ὡς ἱππεῖς οὕτως κα-
ταδιώξονται.
5 Ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἐπὶ
τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐξαλοῦν-
ται, ϗ ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς
κατεσθιούσης καλάμην, ϗ ὡς
λαὸς πολὺς ϗ ἰσχυρὸς παρα-
τασσόμενος εἰς πόλεμον.
6 Ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συν-
τριβήσονται λαοὶ, πᾶν πρόσ-
ωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρας.
7 Ὡς μαχηταὶ δραμοῦνται,
ϗ ὡς ἄνδρες πολεμισαὶ ἀνα-
βήσονται ἐπὶ τὰ τείχη, καὶ
ἕκασος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορεύ-
σεται, ϗ οὐ μὴ ἐκκλίνωσι τὰς
τρίβους αὐτῶν,
8 Καὶ ἕκασος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ οὐκ ἀφέξεται· καταβα-
ρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν
πορεύσονται, ϗ ἐν τοῖς βέλεσιν
αὐτῶν πεσοῦνται, ϗ οὐ μὴ συν-
τελεσθῶσι.
9 Τῆς πόλεως ἐπιλήψονται,
ϗ ἐπὶ τῶν τειχέων δραμοῦνται, ϗ
ἐπὶ ταῖς οἰκίαις ἀναβήσονται,
ϗ διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς
κλέπται.
10 Πρὸ προσώπου αὐτοῦ συγ-
χυθήσεται ἡ γῆ, ϗ σεισθή-
σεται ὁ οὐρανός· ὁ ἥλιος καὶ ἡ
σελήνη συσκοτάσουσι, ϗ ἄσρα
δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν.
11 Καὶ Κύριος δώσει φωνὴν
αὐτοῦ πρὸ προσώπου δυνάμεως
αὐτοῦ, ὅτι πολλή ἐσι σφόδρα
ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὅτι ἰσχυ-
ρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ· διότι
μεγάλη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἐπι-
φανὴς σφόδρα, ϗ τίς ἔσαι ἱκα-
νὸς αὐτῇ;
12 Καὶ νῦν λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν, Ἐπισράφητε πρὸς
μὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ϗ
ἐν νησείᾳ, ϗ ἐν κλαυθμῷ, καὶ
ἐν κοπετῷ,
13 Καὶ διαῤῥήξατε τὰς καρ-
δίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια
ὑμῶν· ϗ ἐπισράφητε πρὸς Κύ-

ριον τ̃ Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων κ̀ οἰκτίρμων ἐςὶ, μακρόθυμος κ̀ πολυέλεος, καὶ μεʃανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις.

14 Τίς οἶδεν εἰ ἐπιςρέψει, κ̀ μετανοήσει, καὶ ὑπολείψεται ὀπίσω αὐτȣ̃ εὐλογίαν, κ̀ θυσίαν, καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν;

15 Σαλπίσατε σάλπιγʃι ἐν Σιὼν, ἁγιάσατε νηςείαν, κηρύξατε θεραπείαν,

16 Συναγάγεʃε λαὸν, ἁγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε πρεσβυτέρȣς, συναγάγετε νήπια θηλάζοντα μαςȣ̀ς, ἐξελθέτω νυμφίος ἐκ τ̃ κοιτῶνος αὐτȣ̃, καὶ νύμφη ἐκ τ̃ παςȣ̃ αὐτῆς.

17 Ἀναμέσον τ̃ κρηπίδος τȣ̃ θυσιαςηρίȣ, κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτȣργȣ̃ντες τῷ Κυρίῳ, κ̀ ἐρȣ̃σι, Φεῖσαι Κύριε τ̃ λαȣ̃ σȣ, καὶ μὴ δῷς τ̃ κληρονομίαν σȣ εἰς ὄνειδος, τ̃ καʃάρξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Πȣ̃ ἐςιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

18 Καὶ ἐζήλωσε Κύριος τὴν γῆν αὐτȣ̃, κ̀ ἐφείσατο τ̃ λαȣ̃ αὐτȣ̃.

19 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος, κ̀ εἶπε τῷ λαῷ αὐτȣ̃, Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐξαποςέλλω ὑμῖν τ̃ σῖτον κ̀ τ̃ οἶνον κ̀ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν, κ̀ οὐ δώσω ὑμᾶς ȣ̓κ ἔτι εἰς ὀνειδισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι.

20 Καὶ τὸν ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἐκδιώξω ἀφ᾽ ὑμῶν, κ̀ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον, κ̀ ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον αὐτȣ̃ εἰς τ̃ θάλασσαν τ̃ πρώτην, κ̀ τὰ ὀπίσω αὐτȣ̃ εἰς τ̃ θάλασσαν τ̃ ἐσχάτην· κ̀ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτȣ̃, κ̀ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτȣ̃, ὅτι ἐμεγάλυνε τὰ ἔργα αὐτȣ̃.

21 Θάρσει γῆ, χαῖρε κ̀ εὐφραίνȣ, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τ̃ ποιῆσαι.

22 Θαρσεῖτε κτήνη τ̃ πεδίȣ, ὅτι βεβλάςηκε τὰ πεδία τῆς ἐρήμȣ, ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτȣ̃, συκῆ κ̀ ἄμπελος ἔδωκαν τ̃ ἰσχὺν αὐτῶν.

23 Καὶ τὰ τέκνα Σιὼν χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, διότι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην, καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμπροσθεν,

24 Καὶ πλησθήσονται αἱ ἅλωνες σίτȣ, κ̀ ὑπερχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνȣ κ̀ ἐλαίȣ.

25 Καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς, κ̀ ὁ βρȣ̃χος, καὶ ἡ ἐρυσίβη, καὶ ἡ κάμπη, ἡ δύναμίς μȣ ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέςειλα εἰς ὑμᾶς.

26 Καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες,
ϗ ἐμπλησθήσεσθε, ϗ αἰνέσετε
τὸ ὄνομα Κυρίȣ τȣ͂ Θεȣ͂ ὑμῶν,
ἃ ἐποίησε μεθ' ὑμῶν εἰς θαυ-
μάσια· ϗ οὐ μὴ καταισχυν-
θῇ ὁ λαός μȣ εἰς τ αἰῶνα.
27 Καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν
μέσῳ τȣ͂ Ἰσραὴλ ἐγώ εἰμι, καὶ
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ
ȣ̓κ ἔςιν ἔτι πλὴν ἐμȣ͂· καὶ οὐ
μὴ καταισχυνθῶσιν ἔτι ὁ λαός
μȣ εἰς τ αἰῶνα.
28 Καὶ ἔςαι μετὰ ταῦτα, ϗ
ἐκχεῶ ἀπὸ τȣ͂ πνεύματός μȣ
ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, ϗ προφη-
τεύσȣσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ
θυγατέρες ὑμῶν, ϗ οἱ πρεσβύ-
τεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθή-
σονται, ϗ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν
ὁράσεις ὄψονται.
29 Καὶ ἐπὶ τȣ̀ς δȣ́λȣς μȣ ϗ
ἐπὶ τὰς δȣ́λας ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τȣ͂ πνεύ-
ματός μȣ.
30 Καὶ δώσω τέρατα ἐν ȣ̓-
ρανῷ, ϗ ἐπὶ τ γῆς αἷμα καὶ
πῦρ ϗ ἀτμίδα καπνȣ͂.
31 Ὁ ἥλιος μεταςραφήσε-
ται εἰς σκότος, ϗ ἡ σελήνη εἰς
αἷμα, πρὶν ἐλθεῖν τ ἡμέραν
Κυρίȣ τὴν μεγάλην, καὶ ἐπι-
φανῆ.
32 Καὶ ἔςαι πᾶς ὃς ἂν ἐπι-
καλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου,
σωθήσεῖαι· ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιὼν
ϗ ἐν Ἱερȣσαλὴμ ἔςαι ἀνασω-
ζόμενος, καθότι εἶπε Κύριος,
ϗ εὐαγ[γ]ελιζόμενοι ȣ̔̀ς Κύριος
προσκέκληται.

Κεφ. γ'. 3.

ΟΤΙ ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις ϗ ἐν τῷ και-
ρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιςρέψω τὴν
αἰχμαλωσίαν Ἰȣ́δα ϗ Ἱερȣ-
σαλὴμ,
2 Καὶ συνάξω πάντα τὰ
ἔθνη, ϗ κατάξω αὐτὰ εἰς τὴν
κοιλάδα Ἰωσαφὰτ, ϗ διακρι-
θήσομαι πρὸς αὐτȣ̀ς ἐκεῖ ὑπὲρ
τȣ͂ λαȣ͂ μȣ ϗ τῆς κληρονομίας
μȣ Ἰσραὴλ, οἳ διεσπάρησαν
ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τ γῆν μου
κατεδιείλαντο,
3 Καὶ ἐπὶ τ λαόν μȣ ἔβαλον
κλήρȣς, ϗ ἔδωκαν τὰ παιδά-
ρια πόρναις, καὶ τὰ κοράσια
ἐπώλȣν ἀντὶ τȣ͂ οἴνȣ, ϗ ἔπινον.
4 Καὶ τί ὑμεῖς ἐμοὶ Τύρος,
ϗ Σιδὼν, ϗ πᾶσα Γαλιλαία
ἀλλοφύλων; μὴ ἀνταπόδομα
ὑμεῖς ἀν[τ]αποδίδοτέ μοι; ἢ μνη-
σικακεῖτε ὑμεῖς ἐπ' ἐμοί; ὀξ-
έως, ϗ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ
ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς
ὑμῶν,
5 Ἀνθ' ὧν τὸ ἀργύριόν μȣ
ϗ τὸ χρυσίον μȣ ἐλάβετε, καὶ
τὰ ἐπίλεκτά μȣ τὰ καλὰ εἰσ-
ηνέγκατε εἰς τȣ̀ς ναȣ̀ς ὑμῶν.
6 Καὶ τȣ̀ς υἱȣ̀ς Ἰȣ́δα ϗ τȣ̀ς
υἱȣ̀ς Ἱερȣσαλὴμ ἀπέδοσθε τοῖς
υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἐξ-

ώσητε αὐτοὺς ἐκ τῶν ὁρίων αὐ-
τῶν.
7 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω αὐ-
τοὺς ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἀπέδοσθε
αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀνταποδώσω τὸ
ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς
ὑμῶν.
8 Καὶ ἀποδώσομαι τοὺς υἱοὺς
ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν
εἰς χεῖρας τῶν υἱῶν Ἰούδα, καὶ
ἀποδώσονται αὐτοὺς εἰς αἰχ-
μαλωσίαν εἰς ἔθνος μακρὰν
ἀπέχον, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.
9 Κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, ἁγιάσατε πόλεμον,
ἐξεγείρατε τοὺς μαχητὰς, προσ-
αγάγετε καὶ ἀναβαίνετε πάντες
ἄνδρες πολεμισταί.
10 Συγκόψατε τὰ ἄροτρα
ὑμῶν εἰς ῥομφαίας, καὶ τὰ δρέ-
πανα ὑμῶν εἰς σειρομάστας· ὁ
ἀδύνατος λεγέτω, Ὅτι ἰσχύω
ἐγώ.
11 Συναθροίζεσθε, καὶ εἰσπο-
ρεύεσθε πάντα τὰ ἔθνη κυ-
κλόθεν, καὶ συνάχθητε ἐκεῖ· ὁ
πραῢς ἔστω μαχητής.
12 Ἐξεγειρέσθωσαν, ἀνα-
βαινέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εἰς
τὴν κοιλάδα Ἰωσαφὰτ, διότι
ἐκεῖ καθιῶ τοῦ διακρῖναι πάντα
τὰ ἔθνη κυκλόθεν.
13 Ἐξαποστείλατε δρέπανα,
ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητός· εἰσ-
πορεύεσθε, πατεῖτε, διότι πλή-
ρης ἡ ληνός· ὑπερεκχεῖτε τὰ
ὑπολήνια, ὅτι πεπλήθυνται
τὰ κακὰ αὐτῶν.
14 Ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ
κοιλάδι τῆς δίκης, ὅτι ἐγγὺς
ἡμέρα Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς
δίκης.
15 Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συ-
σκοτάσουσι, καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσι
φέγγος αὐτῶν.
16 Ὁ δὲ Κύριος ἐκ Σιὼν
ἀνακεκράξεται, καὶ ἐξ Ἱερουσα-
λὴμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, καὶ σει-
σθήσεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ὁ
δὲ Κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐ-
τοῦ, καὶ ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς Ἰσ-
ραήλ.
17 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ
κατασκηνῶν ἐν Σιὼν ὄρει ἁγίῳ
μου· καὶ ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία,
καὶ ἀλλογενεῖς οὐ διελεύσονται
δι' αὐτῆς οὐκέτι.
18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ἀποσταλάξει τὰ ὄρη
γλυκασμὸν, καὶ οἱ βουνοὶ ῥυή-
σονται γάλα, καὶ πᾶσαι αἱ ἀφέ-
σεις Ἰούδα ῥυήσονται ὕδατα,
καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου Κυρίου ἐξελεύ-
σεται, καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάῤῥουν
τῶν σχοίνων.
19 Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμὸν
ἔσται, καὶ ἡ Ἰδουμαία εἰς πεδίον
ἀφανισμοῦ ἔσται, ἐξ ἀδικιῶν υἱ-
ῶν Ἰούδα, ἀνθ' ὧν ἐξέχεαν αἷ-
μα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.
20 Ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα

κατοικηθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν.

21 Καὶ ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἀθωώσω, καὶ Κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιών.

ΑΜΩΣ. Β'.

Κεφ. α'. 1.

ΛΟΓΟΙ Ἀμὼς οἳ ἐγένοντο ἐν Ἀκκαρεὶμ ἐκ Θεκουὲ, οὓς εἶδεν ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ, ἐν ἡμέραις Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα, ἐν ἡμέραις Ἱεροβοὰμ τοῦ Ἰωὰς βασιλέως Ἰσραὴλ, πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ.

2 Καὶ εἶπε, Κύριος ἐκ Σιὼν ἐφθέγξατο, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπένθησαν αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων, καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφὴ τοῦ Καρμήλου.

3 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Δαμασκοῦ, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἔπριζον πρίοσι σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν ἐν Γαλαάδ.

4 Καὶ ἀποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον Ἀζαὴλ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια υἱοῦ Ἄδερ.

5 Καὶ συντρίψω μοχλοὺς Δαμασκοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου Ὢν, καὶ κατακόψω φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν Χαῤῥὰν, καὶ αἰχμαλωτευθήσεται λαὸς Συρίας ἐπίκλητος, λέγει Κύριος.

6 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Γάζης, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτοὺς, ἕνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεῦσαι αὐτοὺς αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμὼν, τοῦ συγκλεῖσαι εἰς τὴν Ἰδουμαίαν.

7 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Γάζης, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

8 Καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦντας ἐξ Ἀζώτου, καὶ ἐξαρθήσεται φυλὴ ἐξ Ἀσκάλωνος, καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ἀκκάρων, καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι τῶν ἀλλοφύλων, λέγει Κύριος.

9 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Τύρου, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστρα-

φήσομαι αὐτὴν, ἀνθ' ὧν συν-
έκλεισαν αἰχμαλωσίαν τῦ Σα-
λωμὼν εἰς τὴν Ἰδυμαίαν, καὶ ἐκ
ἐμνήσθησαν διαθήκης ἀδελ-
φῶν.
10 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ
τὰ τείχη Τύρυ, καὶ καταφά-
γεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.
11 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ
ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις τῆς Ἰδυ-
μαίας, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν
ἐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὰς, ἕνε-
κα τῦ διῶξαι αὐτὰς ἐν ῥομφαίᾳ
τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ, καὶ ἐλυμήνατο
μητέρα ἐπὶ γῆς, καὶ ἥρπασεν
εἰς μαρτύριον φρίκην αὐτῦ, καὶ
τὸ ὅρμημα αὐτῦ ἐφύλαξεν εἰς
νῖκος.
12 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς
Θαμὰν, καὶ καταφάγεται θε-
μέλια τειχέων αὐτῆς.
13 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ
ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἀμ-
μὼν, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν ἐκ
ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν
ἀνέσχιζον τὰς ἐν γαστρὶ ἐχέ-
σας τῶν Γαλααδιτῶν, ὅπως ἐμ-
πλατύνωσι τὰ ὅρια ἑαυτῶν.
14 Καὶ ἀνάψω πῦρ ἐπὶ τεί-
χη Ῥαββὰθ, καὶ καταφάγεται
θεμέλια αὐτῆς μετὰ κραυγῆς
ἐν ἡμέρᾳ πολέμυ, καὶ σεισθή-
σεται ἐν ἡμέραις συντελείας
αὐτῆς,
15 Καὶ πορεύσονται οἱ βα-
σιλεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ,
οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες
αὐτῶν ἐπιτοαυτὸ, λέγει Κύ-
ριος.

Κεφ. β΄. 2.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Ἐπὶ
ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Μω-
ὰβ, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν ἐκ
ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν
κατέκαυσαν τὰ ὀστᾶ βασιλέως
τῆς Ἰδυμαίας εἰς κονίαν.
2 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς
Μωὰβ, καὶ καταφάγεται τὰ
θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς, καὶ
ἀποθανεῖται ἐν ἀδυναμίᾳ Μω-
ὰβ μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φω-
νῆς σάλπιγγος.
3 Καὶ ἐξολοθρεύσω κριτὴν
ἐξ αὐτῆς, καὶ πάντας [ἄρχον-
τας] αὐτῆς ἀποκτενῶ μετ' αὐ-
τῦ, λέγει Κύριος.
4 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ
ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἰυ-
δα, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν ἐκ
ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἕνεκα τῦ
ἀπώσασθαι αὐτὺς τὸν νόμον τῦ
Κυρίυ, καὶ τὰ προστάγματα αὐ-
τῦ ἐκ ἐφυλάξαντο, καὶ ἐπλά-
νησεν αὐτὺς τὰ μάταια αὐτῶν
ἃ ἐποίησαν, οἷς ἐξηκολύθησαν
οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω αὐ-
τῶν.
5 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ
Ἰύδαν, καὶ καταφάγεται θεμέ-
λια Ἱερυσαλήμ.
6 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ
ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ἰσραὴλ,

καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ᾽ ὧν ἀπέδοντο ἀργυρίου δίκαιον, καὶ πένητα ἕνεκεν ὑποδημάτων,

7 Τὰ πατοῦντα ἐπὶ τὸν χοῦν τῆς γῆς, καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφαλὰς πτωχῶν, καὶ ὁδὸν ταπεινῶν ἐξέκλιναν, καὶ υἱὸς καὶ πατὴρ αὐτοῦ εἰσεπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκην, ὅπως βεβηλῶσι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

8 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν δεσμεύοντες σχοινίοις, παραπετάσματα ἐποίουν ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οἶνον ἐκ συκοφαντιῶν ἔπινον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

9 Ἐγὼ δὲ ἐξῇρα τὸν Ἀμορραῖον ἐκ προσώπου αὐτῶν, οὗ ἦν, καθὼς ὕψος κέδρου, τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὡς δρῦς, καὶ ἐξήρανα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπάνωθεν, καὶ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν.

10 Καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ περιήγαγον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, τοῦ κατακληρονομῆσαι τὴν γῆν τῶν Ἀμορραίων.

11 Καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν υἱῶν ὑμῶν εἰς προφήτας, καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· μὴ οὐκ ἔστι ταῦτα υἱοὶ Ἰσραήλ; λέγει Κύριος.

12 Καὶ ἐποτίζετε τοὺς ἡγιασμένους οἶνον, καὶ τοῖς προφήταις ἐνετέλλεσθε λέγοντες, Οὐ μὴ προφητεύσητε.

13 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ κυλίω ὑποκάτω ὑμῶν, ὃν τρόπον κυλίεται ἡ ἅμαξα ἡ γέμουσα καλάμης.

14 Καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἐκ δρομέως, καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ κρατήσῃ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ ὁ μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,

15 Καὶ ὁ τοξότης οὐ μὴ ὑποστῇ, καὶ ὁ ὀξὺς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ οὐ μὴ διασωθῇ, καὶ ὁ ἱππεὺς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,

16 Καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ εὑρήσει τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν δυναστείαις, ὁ γυμνὸς διώξεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος.

Κεφ. γ΄. 3.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον τοῦτον, ὃν ἐλάλησε Κύριος ἐφ᾽ ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραήλ, καὶ κατὰ πάσης φυλῆς, ἧς ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων,

2 Πλὴν ὑμᾶς ἔγνων ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς, διατοῦτο ἐκδικήσω ἐφ᾽ ὑμᾶς πάσας τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.

3 Εἰ πορεύσονται δύο ἐπιτοαυτὸ καθόλου, ἐὰν μὴ γνωρίσωσιν ἑαυτούς;

4 Εἰ ἐρεύξεται λέων ἐκ τοῦ

δρυμῦ αὐτῦ θήραν ὐκ ἔχων; εἰ δώσει σκύμνος φωνὴν αὐτῦ ἐκ τ μάνδρας αὐτῦ καθόλυ, ἐὰν μὴ ἁρπάσῃ τί;

5 Εἰ πεσεῖται ὄρνεον ἐπὶ τ γῆς ἄνευ ἰξευτῦ; εἰ σχασθήσεται παγὶς ἐπὶ τ γῆς ἄνευ τῦ συλλαβεῖν τί;

6 Εἰ φωνήσει σάλπιγξ ἐν πόλει, κὴ λαὸς οὐ πτοηθήσεται; εἰ ἔςαι κακία ἐν πόλει ἣν Κύριος ὐκ ἐποίησε;

7 Διότι οὐ μὴ ποιήσῃ Κύριος ὁ Θεὸς πρᾶγμα, ἐὰν μὴ ἀποκαλύψῃ παιδείαν πρὸς τὺς δύλυς αὐτῦ τὺς προφήτας.

8 Λέων ἐρεύξεται, κὴ τίς οὐ φοβηθήσεται; Κύριος ὁ Θεὸς ἐλάλησε, καὶ τίς οὐ προφητεύσει;

9 Ἀναγγείλατε χώραις ἐν Ἀσσυρίοις, κὴ ἐπὶ τὰς χώρας τ Αἰγύπτυ, κὴ εἴπατε, Συνάχθητε ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας, κὴ ἴδετε θαυμαςὰ πολλὰ ἐν μέσῳ αὐτῆς, κὴ καταδυναςείαν τ ἐν αὐτῇ.

10 Καὶ ὐκ ἔγνω ἃ ἔςαι ἐναντίον αὐτῆς, λέγει Κύριος, οἱ θησαυρίζοντες ἀδικίαν κὴ ταλαιπωρίαν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν.

11 Διατῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, Τύρος κυκλόθεν ἡ γῆ σῦ ἐρημωθήσεται, καὶ κατάξει ἐκ σῦ ἰσχὺν σῦ, καὶ διαρπαγήσονται αἱ χῶραί σῦ.

12 Τάδε λέγει Κύριος, Ὃν τρόπον ὅταν ἐκσπάσῃ ὁ ποιμὴν ἐκ ςόματος τῦ λέοντος δύο σκέλη ἢ λοβὸν ὠτίυ, ὕτως ἐκσπασθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ κατοικῦντες ἐν Σαμαρείᾳ κατέναντι τ φυλῆς, κὴ ἐν Δαμασκῷ.

13 Ἱερεῖς ἀκύσατε, κὴ ἐπιμαρτύρασθε τῷ οἴκῳ Ἰακὼβ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

14 Διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἐκδικῶ ἀσεβείας τῦ Ἰσραὴλ ἐπ᾽ αὐτὸν, κὴ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ θυσιαςήρια Βαιθὴλ· καὶ κατασκαφήσεται τὰ κέρατα τῦ θυσιαςηρίυ, κὴ πεσῦνται ἐπὶ τὴν γῆν.

15 Συγχεῶ κὴ πατάξω τὸν οἶκον τ περίπτερον ἐπὶ τ οἶκον τ θερινὸν, κὴ ἀπολῦνται οἶκοι ἐλεφάντινοι, κὴ προςεθήσονται ἕτεροι οἶκοι πολλοὶ, λέγει Κύριος.

Κεφ. δ'. 4.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τ λόγον τῦτον δαμάλεις τ Βασανίτιδος, αἱ ἐν τῷ ὄρει τ Σαμαρείας, αἱ καταδυναςεύυσαι πτωχὺς, κὴ καταπατῦσαι πένητας, αἱ λέγυσαι τοῖς Κυρίοις αὐτῶν, Ἐπίδοτε ἡμῖν ὅπως πίωμεν.

2 Ὀμνύει Κύριος κατὰ τῶν ἁγίων αὐτῦ, διότι ἰδὺ ἡμέραι

ἔρχονται ἐφ' ὑμᾶς, καὶ λή-
ψονται ὑμᾶς ἐν ὅπλοις, καὶ
τοὺς μεθ' ὑμῶν εἰς λέβητας
ὑποκαιομένȣς ἐμβαλοῦσιν ἔμ-
πυροι λοιμοί,
3 Καὶ ἐξενεχθήσεσθε γυμ-
ναὶ κατέναντι ἀλλήλων, καὶ
ἀποῤῥιφήσεσθε εἰς τὸ ὄρος τὸ
Ῥομμὰν, λέγει Κύριος.
4 Εἰσήλθατε εἰς Βαιθὴλ, ϗ
ἠσεβήσατε, καὶ εἰς Γάλγαλα
ἐπληθύνατε τȣ͂ ἀσεβῆσαι· καὶ
ἠνέγκατε εἰς τοπρωῒ θυσίας
ὑμῶν, εἰς τὴν τριημερίαν τὰ
ἐπιδέκατα ὑμῶν.
5 Καὶ ἀνέγνωσαν ἔξω νόμον,
καὶ ἐπεκαλέσαντο ὁμολογίας·
ἀναγγείλατε, ὅτι ταῦτα ἠγά-
πησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, λέγει
Κύριος.
6 Καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν γομ-
φιασμὸν ὀδόντων ἐν πάσαις
ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, ϗ ἔνδειαν
ἄρτων ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑ-
μῶν· ϗ ȣ̓κ ἐπεστρέψατε πρὸς
μὲ, λέγει Κύριος.
7 Καὶ ἐγὼ ἀνέσχον ἐξ ὑμῶν
τὸν ὑετὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τȣ͂
τρυγητȣ͂, ϗ βρέξω ἐπὶ πόλιν
μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ
βρέξω· μερὶς μία βραχήσε-
ται, ϗ μερὶς, ἐφ' ἣν οὐ βρέξω,
ξηρανθήσεται.
8 Καὶ συναθροισθήσονται δύο
ϗ τρεῖς πόλεις εἰς πόλιν μίαν
τȣ͂ πιεῖν ὕδωρ, καὶ οὐ μὴ ἐμ-
πλησθῶσι· ϗ ȣ̓κ ἐπεστράφητε
πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.
9 Ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν πυρώ-
σει, ϗ ἐν ἰκτέρῳ· ἐπληθύνατε
κήπȣς ὑμῶν, ἀμπελῶνας ὑ-
μῶν, ϗ συκεῶνας ὑμῶν· καὶ
ἐλαιῶνας ὑμῶν κατέφαγεν ἡ
κάμπη· ϗ ȣ̓δ' ὣς ἐπεστρέψατε
πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.
10 Ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς θά-
νατον ἐν ὁδῷ Αἰγύπτȣ, ϗ ἀπέ-
κτεινα ἐν ῥομφαίᾳ τȣ̀ς νεανί-
σκȣς ὑμῶν, μετὰ αἰχμαλω-
σίας ἵππων σȣ, ϗ ἀνήγαγον
ἐν πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ἐν
τῇ ὀργῇ ὑμῶν· ϗ ȣ̓δ' ὣς ἐπε-
στρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύ-
ριος.
11 Κατέστρεψα ὑμᾶς, καθὼς
κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ
Γόμοῤῥα, ϗ ἐγένεσθε ὡς δαλὸς
ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός· ϗ ȣ̓δ'
ὣς ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει
Κύριος.
12 Διατȣ͂το οὕτως ποιήσω
σοι Ἰσραήλ· πλὴν ὅτι ȣ̓́τως
ποιήσω σοι, ἑτοιμάζȣ τȣ͂ ἐπι-
καλεῖσθαι τὸν Θεόν σȣ Ἰσ-
ραήλ.
13 Διότι ἰδȣ̀ ἐγὼ στερεῶν
βροντὴν, ϗ κτίζων πνεῦμα, ϗ
ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπȣς τὸν
χριστὸν αὐτȣ͂, ποιῶν ὄρθρον ϗ
ὁμίχλην, ϗ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὰ
ὑψηλὰ τῆς γῆς· Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

Κεφ. έ. 5.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον Κυρίου τοῦτον, ὃν ἐγὼ λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς, θρῆνον. Οἶκος Ἰσραὴλ ἔπεσεν, οὐκέτι μὴ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι·

2 Παρθένος τοῦ Ἰσραὴλ ἔσφαλεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, οὐκ ἔστιν ὁ ἀναστήσων αὐτήν.

3 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἡ πόλις ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο χίλιοι, ὑπολειφθήσονται ἑκατόν· καὶ ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο ἑκατὸν, ὑπολειφθήσονται δέκα τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.

4 Διότι τάδε λέγει Κύριος πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, Ἐκζητήσατέ με, καὶ ζήσεσθε.

5 Καὶ μὴ ἐκζητεῖτε Βαιθὴλ, καὶ εἰς Γάλγαλα μὴ εἰσπορεύεσθε, καὶ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου μὴ διαβαίνετε, ὅτι Γάλγαλα αἰχμαλωτευομένη αἰχμαλωτευθήσεται, καὶ Βαιθὴλ ἔσται ὡς οὐχ ὑπάρχουσα.

6 Ἐκζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ζήσατε, ὅπως μὴ ἀναλάμψῃ ὡς πῦρ ὁ οἶκος Ἰωσὴφ, καὶ καταφάγῃ αὐτὸν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.

7 Ὁ ποιῶν εἰς ὕψος κρίμα, καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν·

8 Ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, καὶ ἐκτρέπων εἰς τοπρωῒ σκιὰν, καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα συσκοτάζων, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς· Κύριος ὄνομα αὐτῷ·

9 Ὁ διαιρῶν συντριμμὸν ἐπὶ ἰσχὺν, καὶ ταλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα ἐπάγων.

10 Ἐμίσησαν ἐν πύλαις ἐλέγχοντα, καὶ λόγον ὅσιον ἐβδελύξαντο.

11 Διατοῦτο ἀνθ' ὧν κατεκονδύλιζον πτωχοὺς, καὶ δῶρα ἐκλεκτὰ ἐδέξασθε παρ' αὐτῶν, οἴκους ξεστοὺς ᾠκοδομήσατε, καὶ οὐ μὴ κατοικήσητε ἐν αὐτοῖς· ἀμπελῶνας ἐπιθυμητοὺς ἐφυτεύσατε, καὶ οὐ μὴ πίητε τὸν οἶνον αὐτῶν.

12 Ὅτι ἔγνων πολλὰς ἀσεβείας ὑμῶν, καὶ ἰσχυραὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν, καταπατοῦντες δίκαιον, λαμβάνοντες ἀλλάγματα, καὶ πένητας ἐν πύλαις ἐκκλίνοντες.

13 Διατοῦτο ὁ συνιῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σιωπήσεται, ὅτι καιρὸς πονηρῶν ἐστιν.

14 Ἐκζητήσατε τὸ καλὸν, καὶ μὴ πονηρὸν, ὅπως ζήσητε, καὶ ἔσται οὕτως μεθ' ὑμῶν Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὃν τρόπον εἴπατε,

15 Μεμισήκαμεν τὰ πονηρὰ, καὶ ἠγαπήσαμεν τὰ καλά· καὶ ἀποκαταστήσατε ἐν πύλαις κρίμα, ὅπως ἐλεήσῃ Κύριος ὁ

Θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὰς περι-
λοίπας τȣ̃ Ἰωσήφ.

16 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ,
Ἐν πάσαις ταῖς πλατείαις
κοπετὸς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς
ὁδοῖς ῥηθήσεται, Οὐαὶ, ȣ̓αί·
κληθήσεται γεωργὸς εἰς πέν-
θος κ) κοπετὸν, καὶ εἰς εἰδότας
θρῆνον.

17 Καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς κο-
πετὸς, διότι ἐλεύσομαι διὰ μέ-
σȣ σȣ, εἶπε Κύριος,

18 Οὐαὶ οἱ ἐπιθυμȣ̃ντες τὴν
ἡμέραν Κυρίȣ· ἱνατί αὕτη ὑ-
μῖν ἡ ἡμέρα τȣ̃ Κυρίȣ; κ) αὕ-
τη ἐςὶ σκότος κ) ȣ̓ φῶς.

19 Ὃν τρόπον ἐὰν φύγῃ ἄν-
θρωπος ἐκ προσώπȣ τȣ̃ λέον-
τος, κ) ἐμπέσῃ αὐτῷ ἡ ἄρκτος,
κ) εἰσπηδήσῃ εἰς τ̃ οἶκον αὐτȣ̃,
κ) ἀπερείσηται τὰς χεῖρας αὐ-
τȣ̃ ἐπὶ τ̃ τοῖχον, κ) δάκῃ αὐ-
τὸν ὄφις.

20 Οὐχὶ σκότος ἡ ἡμέρα τȣ̃
Κυρίȣ, κ) ȣ̓ φῶς, κ) γνόφος ȣ̓κ
ἔχων φέγγος αὕτη;

21 Μεμίσηκα, ἀπῶσμαι ἑορ-
τὰς ὑμῶν, κ) ȣ̓ μὴ ὀσφρανθῶ
θυσίας ἐν ταῖς πανηγύρεσιν
ὑμῶν.

22 Διότι ἐὰν ἐνέγκητέ μοι
ὁλοκαυτώματα κ) θυσίας ὑμῶν
ȣ̓ προσδέξομαι, κ) σωτηρίȣ
ἐπιφανείας ὑμῶν ȣ̓κ ἐπιβλέ-
ψομαι.

23 Μετάςησον ἀπ' ἐμȣ̃ ἦχον
ᾠδῶν σȣ, κ) ψαλμὸν ὀργάνων
σȣ ȣ̓κ ἀκȣ́σομαι.

24 Καὶ κυλισθήσεται ὡς ὕ-
δωρ κρίμα, κ) δικαιοσύνη ὡς
χειμάῤῥȣς ἄβατος.

25 Μὴ σφάγια κ) θυσίας
προσηνέγκατέ μοι οἶκος Ἰσ-
ραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ
ἐρήμῳ;

26 Καὶ ἀνελάβετε τ̃ σκηνὴν
τȣ̃ Μολὸχ, κ) τὸ ἄςρον τȣ̃ Θεȣ̃
ὑμῶν Ῥαιφὰν, τȣ̀ς τύπȣς αὐ-
τῶν ȣ̀ς ἐποιήσατε ἑαυτοῖς.

27 Καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέ-
κεινα Δαμασκȣ̃, λέγει Κύριος·
ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα
αὐτῷ.

Κεφ. ς'. 6.

ΟΥΑΙ τοῖς ἐξȣθενȣ̃σι Σιὼν,
κ) τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ τὸ
ὄρος Σαμαρείας, ἀπετρύγησαν
ἀρχὰς ἐθνῶν, κ) εἰσῆλθον αὐ-
τοί· οἶκος τȣ̃ Ἰσραὴλ

2 Διάβητε πάντες κ) ἴδετε,
κ) διέλθατε ἐκεῖθεν εἰς Ἐμα-
τραββά, κ) καταβῆτε ἐκεῖθεν
εἰς Γὲθ ἀλλοφύλων, τὰς κρα-
τίςας ἐκ πασῶν τ̃ βασιλειῶν
τȣ́των, εἰ πλείονα τὰ ὅρια αὐ-
τῶν ἐςὶ τ̃ ὑμετέρων ὁρίων.

3 Οἱ ἐρχόμενοι εἰς ἡμέραν
κακὴν, οἱ ἐγγίζοντες κ) ἐφαπ-
τόμενοι σαββάτων ψευδῶν,

4 Οἱ καθεύδοντες ἐπὶ κλινῶν
ἐλεφαντίνων, καὶ κατασπατα-

λῶντες ἐπὶ ταῖς στρωμναῖς αὐτῶν, καὶ ἔσθοντες ἐρίφους ἐκ ποιμνίων, καὶ μοσχάρια ἐκ μέσου βουκολίων γαλαθηνά,

5 Οἱ ἐπικρατοῦντες πρὸς τὴν φωνὴν τῶν ὀργάνων, ὡς ἑστηκότα ἐλογίσαντο, καὶ οὐχ ὡς φεύγοντα,

6 Οἱ πίνοντες τὸν διυλισμένον οἶνον, καὶ τὰ πρῶτα μῦρα χριόμενοι, καὶ οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπὶ τῇ συντριβῇ Ἰωσήφ.

7 Διὰ τοῦτο νῦν αἰχμάλωτοι ἔσονται ἀπ' ἀρχῆς δυναστῶν, καὶ ἐξαρθήσεται χρεμετισμὸς ἵππων ἐξ Ἐφραΐμ·

8 Ὅτι ὤμοσε Κύριος καθ' ἑαυτοῦ, Διότι βδελύσσομαι ἐγὼ πᾶσαν τὴν ὕβριν Ἰακώβ, καὶ τὰς χώρας αὐτοῦ μεμίσηκα, καὶ ἐξαρῶ πόλιν σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν.

9 Καὶ ἔσται, ἐὰν ὑπολειφθῶσι δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μιᾷ, καὶ ἀποθανοῦνται,

10 Καὶ ὑπολειφθήσονται οἱ κατάλοιποι, καὶ λήψονται οἱ οἰκεῖοι αὐτῶν, καὶ παραβιῶνται τοῦ ἐξενέγκαι τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου· καὶ ἐρεῖ τοῖς προεστηκόσι τῆς οἰκίας, Εἰ ἔτι ὑπάρχει παρὰ σοί;

11 Καὶ ἐρεῖ, Οὐκ ἔτι· καὶ ἐρεῖ, Σίγα ἕνεκα τοῦ μὴ ὀνομάσαι τὸ ὄνομα Κυρίου.

12 Διότι ἰδοὺ Κύριος ἐντέλλεται, καὶ πατάξει τὸν οἶκον τὸν μέγαν θλάσμασι, καὶ τὸν οἶκον τὸν μικρὸν ῥάγμασιν.

13 Εἰ διώξονται ἐν πέτραις ἵπποι; εἰ παρασιωπήσονται ἐν θηλείαις; ὅτι ἐξεστρέψατε εἰς θυμὸν κρίμα, καὶ καρπὸν δικαιοσύνης εἰς πικρίαν,

14 Οἱ εὐφραινόμενοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, οἱ λέγοντες, Οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ ἡμῶν ἔσχομεν κέρατα;

15 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπεγερῶ ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἔθνος, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ ἐκθλίψουσιν ὑμᾶς τοῦ μὴ εἰσελθεῖν εἰς Αἱμάθ, καὶ ὡς τοῦ χειμάῤῥου τῶν δυσμῶν.

Κεφ. ζ'. 7.

ΟΥΤΩΣ ἔδειξέ μοι Κύριος ὁ Θεός· καὶ ἰδοὺ ἐπιγονὴ ἀκρίδων ἐρχομένη ἑωθινὴ, καὶ ἰδοὺ βροῦχος εἷς Γὼγ ὁ βασιλεύς.

2 Καὶ ἔσται ἐὰν συντελέσῃ τοῦ καταφαγεῖν τὸν χόρτον τῆς γῆς, καὶ εἶπα, Κύριε Κύριε, ἵλεως γενοῦ· τίς ἀναστήσει τὸν Ἰακώβ; ὅτι ὀλιγοστός ἐστι.

3 Μετανόησον Κύριε ἐπὶ τούτῳ. Καὶ τοῦτο οὐκ ἔσται, λέγει Κύριος.

4 Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος· καὶ ἰδοὺ ἐκάλεσε τὴν δίκην ἐν πυρὶ Κύριος, καὶ κατέφαγε τὴν ἄβυσσον τὴν πολλὴν, καὶ κατέφαγε τὴν μερίδα Κυρίου,

5 Καὶ εἶπα, Κύριε κόπασον
δὴ, τίς ἀναςήσει τ̀ Ἰακώβ;
ὅτι ὀλιγοςός ἐςι.
6 Μετανόησον Κύριε ἐπὶ τȣ́-
τῳ. Καὶ τȣ͂το οὐ μὴ γένηται,
λέγει Κύριος.
7 Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος·
ϗ ἰδȣ̀ ἑςηκὼς ἐπὶ τείχȣς ἀδα-
μαντίνȣ, ϗ ἐν τῇ χειρὶ αὐτȣ͂
ἀδάμας.
8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Τί σὺ ὁρᾷς Ἀμώς; ϗ εἶπα,
Ἀδάμαντα· καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς μὲ, Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐντάσσω
ἀδάμαντα ἐν μέσῳ λαȣ͂ μου
Ἰσραὴλ, ȣ̓κ ἔτι μὴ προσθῶ
τ̀ παρελθεῖν αὐτόν.
9 Καὶ ἀφανισθήσονται βω-
μοὶ τ̀ γέλωτος, ϗ αἱ τελεταὶ
τ̀ Ἰσραὴλ ἐρημωθήσονται, ϗ
ἀναςήσομαι ἐπὶ τ̀ οἶκον Ἱερο-
βοὰμ ἐν ῥομφαίᾳ.
10 Καὶ ἐξαπέςειλεν Ἀμα-
σίας ὁ ἱερεὺς Βαιθὴλ πρὸς
Ἱεροβοὰμ βασιλέα Ἰσραὴλ,
λέγων, Συςροφὰς ποιεῖται κατὰ
σȣ͂ Ἀμὼς ἐν μέσῳ οἴκȣ Ἰσ-
ραὴλ, οὐ μὴ δύνηται ἡ γῆ
ὑπενεγκεῖν πάντας τȣ̀ς λόγȣς
αὐτȣ͂.
11 Διότι τάδε λέγει Ἀμὼς,
Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει Ἱερο-
βοὰμ, ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμά-
λωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τ̀ γῆς
αὐτȣ͂.
12 Καὶ εἶπεν Ἀμασίας πρὸς
Ἀμὼς, Ὁ ὁρῶν βάδιζε, ἐκχώ-
ρησον σὺ εἰς γῆν Ἰȣ́δα, ϗ ἐκεῖ
καταβίȣ, ϗ ἐκεῖ προφητεύ-
σεις,
13 Εἰς δὲ Βαιθὴλ ȣ̓κ ἔτι
προσθήσεις τȣ͂ προφητεῦσαι,
ὅτι ἁγίασμα βασιλέως ἐςὶ, ϗ
οἶκος βασιλείας ἐςί.
14 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀμὼς ϗ
εἶπε πρὸς Ἀμασίαν, Οὐκ ἤ-
μην προφήτης ἐγὼ, ȣ̓δὲ υἱὸς
προφήτȣ, ἀλλ᾽ ἢ αἰπόλος ἤ-
μην, ϗ κνίζων συκάμινα.
15 Καὶ ἀνέλαβέ με Κύριος
ἐκ τ̀ προβάτων, ϗ εἶπε Κύριος
πρὸς μὲ, Βάδιζε, ϗ προφή-
τευσον ἐπὶ τὸν λαόν μȣ Ἰσ-
ραήλ.
16 Καὶ νῦν ἄκȣε λόγον Κυ-
ρίȣ· σὺ λέγεις, Μὴ προφήτευε
ἐπὶ τ̀ Ἰσραὴλ, ϗ οὐ μὴ ὀχλα-
γωγήσῃς ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰα-
κώβ.
17 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει
Κύριος, Ἡ γυνή σȣ ἐν τῇ πό-
λει πορνεύσει, καὶ οἱ υἱοί σȣ ϗ
αἱ θυγατέρες σȣ ἐν ῥομφαίᾳ
πεσȣ͂νται, ϗ ἡ γῆ σȣ ἐν σχοι-
νίῳ καταμετρηθήσεται, ϗ σὺ
ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις,
ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχ-
θήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτȣ͂·
ȣ̔́τως ἔδειξέ μοι Κύριος Κύ-
ριος.

Κεφ. ή. 8.

ΚΑΙ ἰδὲ ἄγγος ἰξευτȣ̃.
2 Καὶ εἶπε, Τί σὺ βλέ-
πεις Ἀμώς; ϗ εἶπα, Ἄγγος
ἰξευτȣ̃· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
μὲ, Ἥκει τὸ πέρας ἐπὶ τ͂ λαόν
μȣ Ἰσραὴλ, οὐ προσθήσω ἔτι
τȣ̃ παρελθεῖν αὐτόν.
3 Καὶ ὀλολύξει τὰ φατνώ-
ματα τȣ̃ ναȣ̃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ, λέγει Κύριος Κύριος· πο-
λὺς ὁ πεπτωκὼς ἐν παντὶ τό-
πῳ, ἐπιῤῥίψω σιωπήν.
4 Ἀκȣ́σατε δὴ ταῦτα οἱ ἐκ-
τρίβοντες εἰς τοπρωῒ πένητα,
καὶ καταδυναστεύοντες πτωχȣ̀ς
ἀπὸ τ͂ γῆς,
5 Λέγοντες, Πότε διελεύσε-
ται ὁ μὴν, ϗ ἐμπολήσομεν, ϗ
τὰ σάββατα, ϗ ἀνοίξομεν θη-
σαυρὸν τȣ̃ ποιῆσαι μέτρον μι-
κρὸν, καὶ τȣ̃ μεγαλῦναι σάθ-
μιον, καὶ ποιῆσαι ζυγὸν ἄδι-
κον,
6 Τȣ̃ κτᾶσθαι ἐν ἀργυρίῳ
καὶ πτωχȣ̀ς, καὶ πένητα ἀντὶ
ὑποδημάτων, καὶ ἀπὸ παντὸς
γεννήματος ἐμπορευσόμεθα.
7 Ὀμνύει Κύριος κατὰ τῆς
ὑπερηφανίας Ἰακὼβ, εἰ ἐπιλη-
σθήσεται εἰς νῖκος πάντα τὰ
ἔργα ὑμῶν.
8 Καὶ ἐπὶ τȣ́τοις οὐ ταραχ-
θήσεται ἡ γῆ, καὶ πενθήσει
πᾶς ὁ κα οικῶν ἐν αὐτῇ; καὶ
ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέ-
λεια, ϗ καταβήσεται ὡς πο-
ταμὸς Αἰγύπτȣ.
9 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ, λέγει Κύριος Κύριος, δύσε-
ται ὁ ἥλιος μεσημβρίας, καὶ
συσκοτάσει ἐπὶ τ͂ γῆς ἐν ἡμέρᾳ
τὸ φῶς,
10 Καὶ μεταςρέψω τὰς ἑορ-
τὰς ὑμῶν εἰς πένθος, ϗ πά-
σας τὰς ᾠδὰς ὑμῶν εἰς θρῆνον,
ϗ ἀναβιβῶ ἐπὶ πᾶσαν ὀσφὺν
σάκκον, ϗ ἐπὶ πᾶσαν κεφα-
λὴν φαλάκρωμα· ϗ θήσομαι
αὐτὸν ὡς πένθος ἀγαπητȣ̃, ϗ
τȣ̀ς μετ' αὐτȣ̃ ὡς ἡμέραν ὀ-
δύνης.
11 Ἰδȣ̀ ἡμέραι ἔρχονται, λέ-
γει Κύριος, ϗ ἐξαποςελῶ λι-
μὸν ἐπὶ τ͂ γῆν, οὐ λιμὸν ἄρ-
των, ȣ̓δὲ δίψαν ὕδατος, ἀλλὰ
λιμὸν τȣ̃ ἀκȣ̃σαι τ͂ λόγον Κυρίȣ.
12 Καὶ σαλευθήσονται ὕδατα
ἀπὸ τ͂ θαλάσσης ἕως θαλάσ-
σης, ϗ ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἕως ἀνατο-
λῶν περιδραμȣ̃νται ζητȣ̃ντες τ͂
λόγον τȣ̃ Κυρίȣ, καὶ οὐ μὴ εὕ-
ρωσιν.
13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ-
λείψȣσιν αἱ παρθένοι αἱ κα-
λαὶ, ϗ οἱ νεανίσκοι ἐν δίψει,
14 Οἱ ὀμνύοντες κατὰ τȣ̃
ἱλασμȣ̃ Σαμαρείας, ϗ οἱ λέ-
γοντες, Ζῇ ὁ Θεός σȣ Δὰν, ϗ
ζῇ ὁ Θεός σȣ Βηρσαβεέ· καὶ
πεσȣ̃νται, ϗ οὐ μὴ ἀναςῶσιν
ἔτι,

Κεφ. θ'. 9.

ΕΙΔΟΝ τ Κύριον ἐφεςῶτα
ἐπὶ τ θυσιαςηρίε, ϗ εἶ-
πε, Πάταξον ἐπὶ τὸ ἱλαςή-
ριον, ϗ σεισθήσεται τὰ πρό-
πυλα, ϗ διάκοψον εἰς κεφαλὰς
πάντων· ϗ τὲς καταλοίπες
αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενῶ,
οὐ μὴ διαφύγῃ ἐξ αὐτῶν φεύ-
γων, ϗ οὐ μὴ διασωθῇ ἐξ αὐ-
τῶν ἀνασωζόμενος.
2 Ἐὰν κατακρυβῶσιν εἰς ᾅ-
δε, ἐκεῖθεν ἡ χείρ με ἀνα-
σπάσει αὐτές· ϗ ἐὰν ἀναβῶ-
σιν εἰς τ ἐρανὸν, ἐκεῖθεν κατ-
άξω αὐτές.
3 Ἐὰν ἐγκατακρυβῶσιν εἰς
τ κορυφὴν τ Καρμήλε, ἐκεῖ-
θεν ἐξερευνήσω, καὶ λήψομαι
αὐτές· καὶ ἐὰν καταδύσωσιν
ἐξ ὀφθαλμῶν με εἰς τὰ βάθη
τ θαλάσσης, ἐκεῖ ἐντελεμαι
τῷ δράκοντι, ϗ δήξεται αὐτές.
4 Καὶ ἐὰν πορευθῶσιν ἐν
αἰχμαλωσίᾳ πρὸ προσώπε τ
ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκεῖ ἐντελεμαι
τῇ ῥομφαίᾳ, ϗ ἀποκτενεῖ αὐ-
τές· ϗ ςηριῶ τὲς ὀφθαλμές
με ἐπ' αὐτὲς εἰς κακὰ, καὶ ἐκ
εἰς ἀγαθά.
5 Καὶ Κύριος Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἐφαπτόμενος
τ γῆς, ϗ σαλεύων αὐτὴν, καὶ
πενθήσεσι πάντες οἱ κατοι-
κεντες αὐτὴν, ϗ ἀναβήσεται
ὡς ποταμὸς συντέλεια αὐτῆς,
ϗ καταβήσεται ὡς ποταμὸς
Αἰγύπτε.
6 Ὁ οἰκοδομῶν εἰς τ ἐρανὸν
ἀνάβασιν αὐτε, ϗ τ ἐπαγγε-
λίαν αὐτε ἐπὶ τ γῆς θεμελιῶν,
ὁ προσκαλέμενος τὸ ὕδωρ τῆς
θαλάσσης, ϗ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ
πρόσωπον τ γῆς· Κύριος παν-
τοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.
7 Οὐχ ὡς υἱοὶ Αἰθιόπων
ὑμεῖς ἐςε ἐμοὶ υἱοὶ Ἰσραήλ;
λέγει Κύριος· οὐ τὸν Ἰσραὴλ
ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτε, ϗ
τὲς ἀλλοφύλες ἐκ Καππαδο-
κίας, ϗ τὲς Σύρες ἐκ βόθρε;
8 Ἰδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίε τ
Θεε ἐπὶ τ βασιλείαν τ ἁμαρ-
τωλῶν, ϗ ἐξαρῶ αὐτὴν ἀπὸ
προσώπε τ γῆς· πλὴν ὅτι ἐκ
εἰς τέλος ἐξαρῶ τ οἶκον Ἰα-
κὼβ, λέγει Κύριος.
9 Διότι ἐγὼ ἐντέλλομαι, ϗ
λικμήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι
τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον
λικμᾶται ἐν τῷ λικμῷ, καὶ οὐ
μὴ πέσῃ σύντριμμα ἐπὶ τ γῆν.
10 Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσεσι
πάντες ἁμαρτωλοὶ λαε με,
οἱ λέγοντες, Οὐ μὴ ἐγγίσῃ,
εδὲ μὴ γένηται ἐφ' ἡμᾶς τὰ
κακά.
11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνα-
ςήσω τ σκηνὴν Δαυὶδ τ πε-
πτωκυῖαν, ϗ ἀνοικοδομήσω τὰ
πεπτωκότα αὐτῆς, ϗ τὰ κατ-
εσκαμμένα αὐτῆς ἀναςήσω, ϗ

ἀνοικοδομήσω αὐτὴν καθὼς αἱ
ἡμέραι τȣ̃ αἰῶνος.
12 Ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ
κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων καὶ
πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' ȣ̃ς ἐπι-
κέκληται τὸ ὄνομά μȣ ἐπ' αὐ-
τοὺς, λέγει Κύριος ὁ ποιῶν
πάντα ταῦτα.
13 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται,
λέγει Κύριος, καὶ καταλήψεται
ὁ ἀμητὸς τὸν τρυγητὸν, καὶ περ-
κάσει ἡ σταφυλὴ ἐν τῷ σπόρῳ,
καὶ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυ-
κασμὸν, καὶ πάντες οἱ βȣνοὶ
σύμφυτοι ἔσονται.
14 Καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμα-
λωσίαν τȣ̃ λαȣ̃ μȣ Ἰσραὴλ, καὶ
οἰκοδομήσȣσι πόλεις τὰς ἠφα-
νισμένας, καὶ κατοικήσȣσι, καὶ
φυτεύσȣσιν ἀμπελῶνας, καὶ πί-
ονται τὸν οἶνον αὐτῶν, καὶ ποιή-
σȣσι κήπȣς, καὶ φάγονται τὸν
καρπὸν αὐτῶν.
15 Καὶ καταφυτεύσω αὐτȣ̀ς
ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἐκ-
σπασθῶσιν ȣ̓κέτι ἀπὸ τῆς γῆς,
ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, λέγει Κύριος
ὁ Θεὸς παντοκράτωρ.

Ο Β Δ Ι Ο Υ. Ε'.

Κεφ. α'. 1.

1 ΟΡΑΣΙΣ Ὀϐδίȣ. Τάδε λέ-
γει Κύριος ὁ Θεὸς τῇ Ἰ-
δȣμαίᾳ, Ἀκοὴν ἤκȣσα παρὰ
Κυρίȣ, καὶ περιοχὴν εἰς τὰ
ἔθνη ἐξαπέστειλεν Ἀνάστητε· καὶ
ἐξαναστῶμεν ἐπ' αὐτὴν εἰς πό-
λεμον.
2 Ἰδȣ̀ ὀλιγοστὸν δέδωκά σε ἐν
τοῖς ἔθνεσιν, ἠτιμωμένος εἶ σὺ
σφόδρα.
3 Ὑπερηφανία τῆς καρδίας σȣ
ἐπῆρέ σε κατασκηνȣ̃ντα ἐν ταῖς
ὀπαῖς τῶν πετρῶν· ὕψȣν κατοι-
κίαν αὐτȣ̃, λέγων ἐν καρδίᾳ
αὐτȣ̃, Τίς κατάξει με ἐπὶ τὴν
γῆν;
4 Ἐὰν μετεωρισθῇς, ὡς ἀε-
τὸς, καὶ ἐὰν ἀναμέσον τῶν ἄστρων
θῇς νοσσιάν σȣ, ἐκεῖθεν κα-
τάξω σε, λέγει Κύριος.
5 Εἰ κλέπται εἰσῆλθον πρὸς
σὲ, ἢ λῃσταὶ νυκτὸς, πȣ̃ ἂν
ἀπεῤῥίφης, ȣ̓κ ἂν ἔκλεψαν τὰ
ἱκανὰ ἑαυτοῖς; καὶ εἰ τρυγηταὶ
εἰσῆλθον πρὸς σὲ, ȣ̓κ ἂν ἐπε-
λείποντο ἐπιφυλλίδα;
6 Πῶς ἐξηρευνήθη Ἡσαῦ,

ϗ κατελήφθη τὰ κεκρυμμένα
αὐτȣ̃;
7 Ἕως τ̃ ὁρίων ἐξαπέςειλάν
σε· πάντες οἱ ἄνδρες τ̃ δια-
θήκης σȣ ἀντέςησάν σοι, ἠ-
δυνάσθησαν πρὸς σὲ ἄνδρες εἰ-
ρηνικοί σȣ, ἔθηκαν ἔνεδρα ὑπο-
κάτω σȣ, ȣ̓κ ἔςι σύνεσις αὐ-
τοῖς.
8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει
Κύριος, ἀπολῶ σοφȣ̀ς ἐκ τῆς
Ἰδȣμαίας, ϗ σύνεσιν ἐξ ὄρȣς
Ἡσαῦ.
9 Καὶ πλοηθήσονται οἱ μα-
χηταί σȣ οἱ ἐκ Θαιμὰν, ὅπως
ἐξαρθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὄρȣς Ἡ-
σαῦ.
10 Διὰ τ̃ σφαγὴν, ϗ τὴν
ἀσέβειαν ἀδελφȣ̃ σȣ Ἰακὼβ,
καλύψει σε αἰσχύνη, ϗ ἐξαρ-
θήσῃ εἰς τ̃ αἰῶνα.
11 Ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἀντέςης
ἐξεναντίας, ἐν ἡμέραις αἰχμα-
λωτευόντων ἀλλογενῶν δύναμιν
αὐτȣ̃, ϗ ἀλλότριοι εἰσῆλθον
εἰς πύλας αὐτȣ̃, καὶ ἐπὶ Ἱερȣ-
σαλὴμ ἔβαλον κλήρȣς, ϗ σὺ
ἦς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν.
12 Καὶ μὴ ἐπίδῃς ἡμέραν
ἀδελφȣ̃ σου ἐν ἡμέρᾳ ἀλλο-
τρίων, ϗ μὴ ἐπιχαρῇς ἐπὶ τȣ̀ς
υἱȣ̀ς Ἰȣ́δα ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας
αὐτῶν, ϗ μὴ μεγαλοῤῥημονήσῃ
ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,
13 Μηδὲ εἰσέλθῃς εἰς πύλας
λαῶν ἐν ἡμέρᾳ πόνων αὐτῶν,
μηδὲ ἐπίδῃς ϗ σὺ τ̃ συναγω-
γὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ὀλέθρȣ
αὐτῶν, ϗ μὴ συνεπιθῇ ἐπὶ τ̃
δύναμιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπω-
λείας αὐτῶν,
14 Μηδὲ ἐπιςῇς ἐπὶ τὰς δι-
εκβολὰς αὐτῶν, ἐξολοθρεῦσαι
τȣ̀ς ἀνασωζομένȣς αὐτῶν, μη-
δὲ συγκλείσῃς τȣ̀ς φεύγοντας
αὐτȣ̃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως·
15 Διότι ἐγγὺς ἡμέρα Κυ-
ρίȣ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· ὃν
τρόπον ἐποίησας, ὅτως ἔςαι σοι·
τὸ ἀνταπόδομά σȣ ἀνταποδο-
θήσεται εἰς κεφαλήν σȣ.
16 Διότι ὃν τρόπον ἔπιες ἐπὶ
τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, πίονται
πάντα τὰ ἔθνη οἶνον, πίονται
ϗ καταβήσονται, καὶ ἔσονται
καθὼς ȣ̓χ ὑπάρχοντες.
17 Ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιὼν ἔςαι
σωτηρία, καὶ ἔςαι ἅγιον· καὶ
κατακληρονομήσȣσιν ὁ οἶκος
Ἰακὼβ τοὺς κατακληρονομή-
σαντας αὐτȣ́ς.
18 Καὶ ἔςαι ὁ οἶκος Ἰακὼβ
πῦρ, ὁ δὲ οἶκος Ἰωσὴφ φλὸξ,
ὁ δὲ οἶκος Ἡσαῦ εἰς καλάμην,
ϗ ἐκκαυθήσονται εἰς αὐτȣ̀ς, ϗ
καταφάγονται αὐτȣ̀ς, καὶ ȣ̓κ
ἔςαι πυροφόρος τῷ οἴκῳ Ἡ-
σαῦ, διότι Κύριος ἐλάλησε.
19 Καὶ κατακληρονομήσȣ-
σιν οἱ ἐν Ναγὲβ τὸ ὄρος τὸ Ἡ-
σαῦ, καὶ οἱ ἐν τῇ σεφηλὰ τȣ̀ς
ἀλλοφύλȣς· καὶ κατακληρονο-

μήσουσι τὸ ὄρος Ἐφραΐμ, ϗ τὸ
πεδίον Σαμαρείας, ϗ Βενια-
μὶν, ϗ τὴν Γαλααδῖτιν.
20 Καὶ τῆς μετοικεσίας ἡ ἀρ-
χὴ αὕτη τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
γῆ τῶν Χαναναίων ἕως Σαρεπ-
τῶν· ϗ ἡ μετοικεσία Ἱερουσα-
λὴμ ἕως Ἐφραθά· κληρονο-
μήσουσι τὰς πόλεις τοῦ ναγέβ.
21 Καὶ ἀναβήσονται ἀνασω-
ζόμενοι ἐξ ὄρους Σιὼν, τοῦ ἐκδι-
κῆσαι τὸ ὄρος Ἡσαῦ, ϗ ἔσαι
τῷ Κυρίῳ ἡ βασιλεία.

ΙΩΝΑΣ. ϛʹ.

Κεφ. αʹ. 1.
ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθὶ,
λέγων,
2 Ἀνάστηθι, ϗ πορεύθητι
εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην,
ϗ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη
ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς
μέ.
3 Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυ-
γεῖν εἰς Θαρσὶς ἐκ προσώπου
Κυρίου· ϗ κατέβη εἰς Ἰόππην,
καὶ εὗρε πλοῖον βαδίζον εἰς
Θαρσὶς, καὶ ἔδωκε τὸ ναῦλον
αὐτοῦ, ϗ ἀνέβη εἰς αὐτὸ, τοῦ
πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρ-
σὶς ἐκ προσώπου Κυρίου.
4 Καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦ-
μα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, ϗ ἐγέ-
νετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θα-
λάσσῃ, ϗ τὸ πλοῖον ἐκινδύ-
νευε τοῦ συντριβῆναι.
5 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτι-
κοὶ, ϗ ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς
τὸν Θεὸν αὐτοῦ, ϗ ἐκβολὴν ἐποι-
ήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ
εἰς τὴν θάλασσαν, τοῦ κουφισθῆ-
ναι ἀπ' αὐτῶν· Ἰωνᾶς δὲ κατ-
έβη εἰς τὴν κοίλην τοῦ πλοίου, καὶ
ἐκάθευδε, ϗ ἔρεγχε.
6 Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐ-
τὸν ὁ πρωρεὺς, ϗ εἶπεν αὐτῷ,
Τί σὺ ῥέγχεις; ἀνάστα, καὶ
ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, ὅπως δια-
σώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς, ϗ οὐ μὴ
ἀπολώμεθα.
7 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ, Δεῦτε βάλω-
μεν κλήρους, ϗ ἐπιγνῶμεν, τί-
νος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν
ἡμῖν· ϗ ἔβαλον κλήρους, ϗ ἔ-
πεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν.

8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἀπάγγειλον ἡμῖν, τίς σου ἡ ἐργασία ἐςὶ, ϗ πόθεν ἔρχῃ, ϗ ἐκ ποίας χώρας, ϗ ἐκ ποίȣ λαȣ͂ εἶ σύ;

9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δȣ͂λος Κυρίȣ εἰμὶ ἐγὼ, ϗ τὸν Κύριον Θεὸν τȣ͂ ȣ̓ρανȣ͂ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τ̃ θάλασσαν ϗ τ̃ ξηράν.

10 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν, ϗ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Τί τȣ͂το ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίȣ ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς·

11 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Τί ποιήσομέν σοι, ϗ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ᾽ ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο ϗ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα.

12 Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτȣ̀ς, Ἄρατέ με, ϗ ἐμβάλετέ με εἰς τ̃ θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ᾽ ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ, ὅτι δι᾽ ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας ȣ̔͂τος ἐφ᾽ ὑμᾶς ἐςί.

13 Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τȣ͂ ἐπιςρέψαι πρὸς τ̃ γῆν, ϗ ȣ̓κ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ᾽ αὐτȣ̀ς.

14 Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον, ϗ εἶπαν, Μηδαμῶς Κύριε· μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τ̃ ψυχῆς τȣ͂ ἀνθρώπȣ τȣ́τȣ, καὶ μὴ δῷς ἐφ᾽ ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σὺ Κύριε, ὃν τρόπον ἐβȣ́λȣ πεποίηκας.

15 Καὶ ἔλαβον τ̃ Ἰωνᾶν, ϗ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τ̃ θάλασσαν, ϗ ἔςη ἡ θάλασσα ἐκ τȣ͂ σάλȣ αὐτῆς.

16 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τ̃ Κύριον, ϗ ἔθυσαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ, ϗ ηὔξαντο τὰς εὐχάς.

Κεφ. β΄. 2.

ΚΑΙ προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τ̃ Ἰωνᾶν· ϗ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τȣ͂ κήτȣς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

2 Καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τ̃ Θεὸν αὐτȣ͂ ἐκ τ̃ κοιλίας τȣ͂ κήτȣς,

3 Καὶ εἶπεν, Ἐβόησα ἐν θλίψει μȣ πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μȣ, ϗ εἰσήκȣσέ μȣ, ἐκ κοιλίας ᾅδȣ κραυγῆς μȣ, ἤκȣσας φωνῆς μȣ,

4 Ἀπέῤῥιψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, ϗ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με, πάντες οἱ μετεωρισμοί σȣ ϗ τὰ κύματά σȣ ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον.

5 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σȣ· ἄρα προσθήσω τȣ͂ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τ̃ ἅγιόν σȣ;

6 Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως

ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδυ ἡ κεφαλή με

7 Εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι· καὶ ἀναβήτω φθορὰ ζωῆς με Κύριε ὁ Θεός με.

8 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμε τ ψυχήν με, τε Κυρίε ἐμνήσθην, κ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή με εἰς ναὸν τ ἅγιόν σε.

9 Φυλασσόμενοι μάταια κ ψευδῆ ἔλεος αὐτῶν ἐγκατέλιπον.

10 Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κ ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι σωτηρίε τῷ Κυρίῳ.

11 Καὶ προσετάγη ἀπὸ Κυρίε τῷ κήτει, κ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τ ξηράν.

Κεφ. γ΄. 3.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρε, λέγων,

2 Ἀνάστηθι, πορεύθητι εἰς Νινευὴ τ πόλιν τ μεγάλην, κ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ.

3 Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς, κ ἐπορεύθη εἰς Νινευὴ, καθὰ ἐλάλησε Κύριος· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ, ὡσεὶ πορείας ὁδε τριῶν ἡμερῶν·

4 Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τε εἰσελθεῖν εἰς τ πόλιν, ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας μιᾶς· κ ἐκήρυξε, κ εἶπεν, Ἔτι τρεῖς ἡμέραι, κ Νινευὴ καταστραφήσεται.

5 Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ Θεῷ, κ ἐκήρυξαν νηστείαν, κ ἐνεδύσαντο σάκκες ἀπὸ μεγάλε αὐτῶν ἕως μικρε αὐτῶν.

6 Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τ βασιλέα τ Νινευὴ κ ἐξανέστη ἀπὸ τε θρόνε αὐτε, καὶ περιείλατο τ στολὴν αὐτε ἀφ' ἑαυτε, κ περιεβάλετο σάκκον, κ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδε.

7 Καὶ ἐκηρύχθη, κ ἐῤῥέθη ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ τε βασιλέως κ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτε, λέγων, Οἱ ἄνθρωποι, κ τὰ κτήνη, κ οἱ βόες, καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν, μηδὲ νεμέσθωσαν, μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν.

8 Καὶ περιεβάλλοντο σάκκες οἱ ἄνθρωποι, κ τὰ κτήνη, κ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς· κ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τ ὁδε αὐτῶν τ πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τ ἀδικίας τ ἐν χερσὶν αὐτῶν, λέγοντες,

9 Τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς, καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμε αὐτε, κ οὐ μὴ ἀπολώμεθα;

10 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ

τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ
μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κα-
κίᾳ, ᾗ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι
αὐτοῖς, ϗ οὐκ ἐποίησε.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην
μεγάλην· ϗ συνεχύθη,
2 Καὶ προσεύξατο πρὸς Κύ-
ριον, ϗ εἶπεν, Κύριε, οὐχ οὗτοι
οἱ λόγοι μου, ἔτι ὄντος μου ἐν
τῇ γῇ μου; διατοῦτο προ-
έφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσὶς,
διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων ϗ
οἰκτίρμων, μακρόθυμος ϗ πο-
λυέλεος, ϗ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς
κακίαις.
3 Καὶ νῦν δέσποτα Κύριε,
λάβε τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ,
ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με ἢ
ζῆν με.
4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Ἰωνᾶν, Εἰ σφόδρα λελύπησαι
σύ;
5 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς
πόλεως, ϗ ἐκάθισεν ἀπέναντι
τῆς πόλεως, ϗ ἐποίησεν αὐτῷ
ἐκεῖ σκηνὴν, ϗ ἐκάθητο ὑπο-
κάτω αὐτῆς, ἕως οὗ ἀπίδῃ τί
ἔσται τῇ πόλει.
6 Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ
Θεὸς κολοκύνθῃ, ϗ ἀνέβη ὑπὲρ
κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ, τοῦ εἶναι σκι-
ὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ,
τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν
αὐτοῦ· ϗ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ
κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην.
7 Καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς
σκώληκι ἑωθινῇ τῇ ἐπαύριον,
ϗ ἐπάταξε τὴν κολόκυνθαν, καὶ
ἀπεξηράνθη.
8 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνα-
τεῖλαι τὸν ἥλιον, ϗ προσέταξεν
ὁ Θεὸς πνεύματι καύσωνι συγ-
καίοντι, ϗ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ
ὠλιγοψύχησε, ϗ ἀπελέγετο τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Καλόν
μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν.
9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς
Ἰωνᾶν, Εἰ σφόδρα λελύπησαι
σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; ϗ εἶπε,
Σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως
θανάτου.
10 Καὶ εἶπε Κύριος, Σὺ
ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης,
ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας ἐπ'
αὐτὴν, ϗ οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐ-
τὴν, ἣ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα, καὶ
ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο·
11 Ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑ-
πὲρ Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς με-
γάλης, ἐν ᾗ κατοικοῦσι πλείους
ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων,
οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐ-
τῶν ἢ ἀριστερὰν αὐτῶν, καὶ
κτήνη πολλά;

ΜΙΧΑΙΑΣ. Γ'.

Κεφ. α'. 1.
ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Μιχαίαν τὸν τοῦ Μω-
ρασθεὶ, ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ,
καὶ Ἄχαζ, καὶ Ἐζεκίου βασι-
λέων Ἰούδα, ὑπὲρ ὧν εἶδε περὶ
Σαμαρείας καὶ περὶ Ἱερουσα-
λήμ.
2 Ἀκούσατε λαοὶ λόγους, καὶ
προσεχέτω ἡ γῆ, καὶ πάντες
οἱ ἐν αὐτῇ· καὶ ἔςαι Κύριος
Κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον,
Κύριος ἐξ οἴκου ἁγίου αὐτοῦ.
3 Διότι ἰδοὺ Κύριος ἐκπο-
ρεύεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ
καταβήσεται, καὶ ἐπιβήσεται ἐπὶ
τὰ ὕψη τῆς γῆς,
4 Καὶ σαλευθήσεται τὰ ὄρη
ὑποκάτωθεν αὐτοῦ, καὶ αἱ κοι-
λάδες τακήσονται ὡσεὶ κηρὸς
ἀπὸ προσώπου πυρὸς, καὶ ὡς
ὕδωρ καταφερόμενον ἐν κατα-
βάσει.
5 Δι' ἀσέβειαν Ἰακὼβ πάντα
ταῦτα, καὶ δι' ἁμαρτίαν οἴκου
Ἰσραήλ· τίς ἡ ἀσέβεια τοῦ Ἰα-
κώβ; οὐχ ἡ Σαμάρεια; καὶ τίς
ἡ ἁμαρτία οἴκου Ἰούδα; οὐχὶ
Ἱερουσαλήμ;
6 Καὶ θήσομαι Σαμάρειαν
εἰς ὀπωροφυλάκιον ἀγροῦ, καὶ εἰς
φυτείαν ἀμπελῶνος, καὶ κατα-
σπάσω εἰς χάος τοὺς λίθους
αὐτῆς, καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς
ἀποκαλύψω.
7 Καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ
αὐτῆς κατακόψουσι, καὶ πάντα
τὰ μισθώματα αὐτῆς ἐμπρή-
σουσιν ἐν πυρὶ, καὶ πάντα τὰ
εἴδωλα αὐτῆς θήσομαι εἰς ἀφα-
νισμόν· διότι ἐκ μισθωμάτων
πορνείας συνήγαγε, καὶ ἐκ μισ-
θωμάτων πορνείας συνέςρε-
ψεν.
8 Ἕνεκεν τούτου κόψεται, καὶ
θρηνήσει, πορεύσεται ἀνυπό-
δετος, καὶ γυμνὴ ποιήσεται κο-
πετὸν ὡς δρακόντων, καὶ πένθος
ὡς θυγατέρων σειρήνων.
9 Ὅτι κατεκράτησεν ἡ πλη-
γὴ αὐτῆς, διότι ἦλθεν ἕως Ἰού-
δα, καὶ ἥψατο ἕως πύλης λαοῦ
μου, ἕως Ἱερουσαλήμ.
10 Οἱ ἐν Γὲθ μὴ μεγαλύ-
νεσθε, καὶ οἱ Ἐνακεὶμ μὴ ἀνοι-
κοδομεῖτε ἐξ οἴκου κατὰ γέλωτα,
γῆν καταπάσασθε καταγέ-
λωτα ὑμῶν,

11 Κατοικοῦσα καλῶς τὰς
πόλεις αὐτῆς, ὐκ ἐξῆλθε κατ-
οικοῦσα Σενναὰρ, κόψασθαι
οἶκον ἐχόμενον αὐτῆς, λήψεῖαι
ἐξ ὑμῶν πληγὴν ὀδύνης.
12 Τίς ἤρξατο εἰς ἀγαθὰ
καῖοικὐσῃ ὀδύνας; ὅτι κατέβη
κακὰ παρὰ Κυρίȣ ἐπὶ πύλας
Ἱερȣσαλὴμ,
13 Ψόφος ἁρμάτων ἢ ἱπ-
πευόντων· κατοικȣ̃σα Λαχεὶς,
ἀρχηγὸς ἁμαρτίας αὕτη ἐςὶ
τῇ θυγατρὶ Σιὼν, ὅτι ἐν σοὶ
εὑρέθησαν ἀσέβειαι τοῦ Ἰσ-
ραήλ.
14 Διατȣ̃το δώσει ἐξαπο-
ςελλομένους ἕως κληρονομίας
Γὲθ, οἴκȣς ματαίȣς, εἰς κενὸν
ἐγένοντο τοῖς βασιλεῦσι τοῦ
Ἰσραήλ.
15 Ἕως τȣ̀ς κληρονόμȣς ἀ-
γάγωσι, κατοικȣ̃σα Λαχείς·
κληρονομία ἕως Ὀδολλὰμ ἥξει,
ἡ δόξα τ̃ θυγατρὸς Ἰσραήλ.
16 Ξύρησαι, ἢ κεῖραι ἐπὶ
τὰ τέκνα τὰ τρυφερά σȣ, ἐμ-
πλάτυνον τὴν χηρείαν σȣ ὡς
ἀετὸς, ὅτι ἠχμαλωτεύθησαν
ἀπὸ σȣ̃.

Κεφ. β'. 2.

ΕΓΕΝΟΝΤΟ λογιζόμενοι
κόπους, καὶ ἐργαζόμενοι
κακὰ ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν,
ἢ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ συνετέλοιν
αὐτὰ, διότι ὐκ ἦραν πρὸς τὸν
Θεὸν χεῖρας αὐτῶν.

2 Καὶ ἐπεθύμȣν ἀγρȣ̀ς, καὶ
διήρπαζον ὀρφανȣ̀ς, καὶ οἴκȣς
κατεδυνάςευον, καὶ διήρπαζον
ἄνδρα ἢ τὸν οἶκον αὐτȣ̃, καὶ
ἄνδρα ἢ τὴν κληρονομίαν αὐ-
τȣ̃.
3 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ λογίζομαι ἐπὶ
τ̃ φυλὴν ταύτην κακὰ, ἐξ ὧν
οὐ μὴ ἄρητε τȣ̀ς τραχήλȣς
ὑμῶν, ἢ οὐ μὴ πορευθῆτε ὀρ-
θοὶ ἐξαίφνης, ὅτι καιρὸς πο-
νηρός ἐςιν.
4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ληφ-
θήσεται ἐφ' ὑμᾶς παραβολὴ,
ἢ θρηνηθήσεται θρῆνος ἐν μέ-
λει, λέγων, Ταλαιπωρίᾳ ἐτα-
λαιπωρήσαμεν· μερὶς λαȣ̃ μȣ
κατεμετρήθη ἐν σχοινίῳ, καὶ
ὐκ ἦν ὁ κωλύων αὐτὸν τ̃ ἀπο-
ςρέψαι· οἱ ἀγροὶ ὑμῶν διεμε-
ρίσθησαν.
5 Διαῖȣ̃το ὐκ ἔςαι σοι βάλ-
λων σχοινίον ἐν κλήρῳ· ἐν ἐκ-
κλησίᾳ Κυρίȣ
6 Μὴ κλαίετε δάκρυσι, μη-
δὲ δακρυέτωσαν ἐπὶ τούτοις·
ὐδὲ γὰρ ἀπώσεται ὀνείδη,
7 Ὁ λέγων, Οἶκος Ἰακὼβ
παρώργισε πνεῦμα Κυρίȣ· οὐ
ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτȣ̃
ἐςιν; ὐχ οἱ λόγοι αὐτȣ̃ εἰσι
καλοὶ μετ' αὐτȣ̃; ἢ ὀρθοὶ πε-
πόρευνται;
8 Καὶ ἔμπροσθεν ὁ λαός μȣ
εἰς ἔχθραν ἀντέςη, κατέναντι

τῆς εἰρήνης αὐτοῦ· τὴν δορὰν αὐτοῦ ἐξέδαραν, τοῦ ἀφελέσθαι ἐλπίδας, συντριμμὸν πολέμου.

9 Ἡγούμενοι λαοῦ μου ἀποῤῥιφήσονται ἐκ τῶν οἰκιῶν τρυφῆς αὐτῶν, διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἐξώσθησαν· ἐγγίσατε ὄρεσιν αἰωνίοις.

10 Ἀνάστηθι καὶ πορεύου, ὅτι οὐκ ἔστι σοι αὕτη ἀνάπαυσις ἕνεκεν ἀκαθαρσίας· διεφθάρητε φθορᾷ,

11 Κατεδιώχθητε οὐδενὸς διώκοντος· πνεῦμα ἔστησε ψεῦδος, ἐστάλαξέ σοι εἰς οἶνον καὶ μέθυσμα· καὶ ἔσται, ἐκ τῆς σταγόνος τοῦ λαοῦ τούτου

12 Συναγόμενος συναχθήσεται Ἰακὼβ σὺν πᾶσιν· ἐκδεχόμενος ἐκδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπιτοαυτὸ θήσομαι τὴν ἀποστροφὴν αὐτοῦ· ὡς πρόβατα ἐν θλίψει, ὡς ποίμνιον ἐν μέσῳ κοίτης αὐτῶν· ἐξαλοῦνται ἐξ ἀνθρώπων

13 Διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν· διέκοψαν, καὶ διῆλθον πύλην, καὶ ἐξῆλθον δι᾽ αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸ προσώπου αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἡγήσεται αὐτῶν.

Κεφ. γ΄. 3.

ΚΑΙ ἐρεῖ, Ἀκούσατε δὴ ταῦτα αἱ ἀρχαὶ οἴκου Ἰακὼβ, καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραήλ· οὐχ ὑμῖν ἐστι τοῦ γνῶναι τὸ κρίμα;

2 Μισοῦντες τὰ καλὰ, καὶ ζητοῦντες τὰ πονηρὰ, ἁρπάζοντες τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀστέων αὐτῶν.

3 Ὃν τρόπον κατέφαγον τὰς σάρκας τοῦ λαοῦ μου, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ᾽ αὐτῶν ἐξέδειραν, καὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν συνέθλασαν, καὶ ἐμέλισαν ὡς σάρκας εἰς λέβητα, καὶ ὡς κρέα εἰς χύτραν,

4 Οὕτως κεκράξονται πρὸς τὸν Κύριον, καὶ οὐκ εἰσακούσεται αὐτῶν· καὶ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ᾽ αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνθ᾽ ὧν ἐπονηρεύσαντο ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτούς.

5 Τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς πλανῶντας τὸν λαόν μου, τοὺς δάκνοντας ἐν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν, καὶ κηρύσσοντας εἰρήνην ἐπ᾽ αὐτὸν, καὶ οὐκ ἐδόθη εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, ἤγειραν ἐπ᾽ αὐτὸν πόλεμον·

6 Διατοῦτο νὺξ ὑμῖν ἔσται ἐξ ὁράσεως, καὶ σκοτία ἔσται ὑμῖν ἐκ μαντείας, καὶ δύσεται ὁ ἥλιος ἐπὶ τοὺς προφήτας, καὶ συσκοτάσει ἐπ᾽ αὐτοὺς ἡ ἡμέρα.

7 Καὶ καταισχυνθήσονται οἱ ὁρῶντες τὰ ἐνύπνια, καὶ καταγελασθήσονται οἱ μάντεις, καὶ

καταλαλήσεσι κατ' αὐτῶν πάντες αὐτοὶ, διότι ἐκ ἔςαι ὁ ἐπακέων αὐτῶν·

8 Ἐὰν μὴ ἐγὼ ἐμπλήσω ἰσχὺν ἐν πνεύματι Κυρίε καὶ κρίματος καὶ δυναςείας, τ' ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἰακὼβ ἀσεβείας αὐτῆ, καὶ τῷ Ἰσραὴλ ἁμαρτίας αὐτῆ.

9 Ἀκέσατε δὴ ταῦτα οἱ ἡγέμενοι οἴκε Ἰακὼβ, ϗ οἱ κατάλοιποι οἴκε Ἰσραὴλ, οἱ βδελυσσόμενοι κρίμα, ϗ πάντα τὰ ὀρθὰ διαςρέφοντες,

10 Οἱ οἰκοδομῆντες Σιὼν ἐν αἵμασι, καὶ Ἱερεσαλὴμ ἐν ἀδικίαις.

11 Οἱ ἡγέμενοι αὐτῆς μετὰ δώρων ἔκρινον, ϗ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθῆ ἀπεκρίνοντο, ϗ οἱ προφῆται αὐτῆς μετὰ ἀργυρίε ἐμαντεύοντο, καὶ ἐπὶ τ' Κύριον ἐπανεπαύοντο, λέγοντες, Οὐχὶ ὁ Κύριος ἐν ἡμῖν ἐςιν; ἐ μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακά.

12 Διατῆτο δι' ὑμᾶς Σιὼν ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται, ϗ Ἱερεσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἔςαι, ϗ τὸ ὄρος τ' οἴκε εἰς ἄλσος δρυμῆ.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἔςαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίε, ἕτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς τ' ὀρέων, ϗ μετεωρισθήσεται ὑπεράνω τ' βενῶν· ϗ σπεύσεσι πρὸς αὐτὸ λαοὶ,

2 Καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐρῆσι, Δεῦτε, ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίε, καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆ Θεῆ Ἰακὼβ· καὶ δείξεσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτῆ, ϗ πορευσόμεθα ἐν ταῖς τρίβοις αὐτῆ· ὅτι ἐκ Σιὼν ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίε ἐξ Ἱερεσαλήμ.

3 Καὶ κρινεῖ ἀναμέσον λαῶν πολλῶν, ϗ ἐξελέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς μακράν· καὶ κατακόψεσι τὰς ῥομφαίας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, ϗ τὰ δόρατα αὐτῶν εἰς δρέπανα, ϗ ἐκέτι μὴ ἀντάρῃ ἔθνος ἐπ' ἔθνος ῥομφαίαν, ϗ ἐκέτι μὴ μάθωσι πολεμεῖν.

4 Καὶ ἀναπαύσεται ἕκαςος ὑποκάτω ἀμπέλε αὐτῆ, ϗ ἕκαςος ὑποκάτω συκῆς αὐτῆ, καὶ ἐκ ἔςαι ὁ ἐκφοβῶν, διότι τὸ ςόμα Κυρίε παντοκράτορος ἐλάλησε ταῦτα.

5 Ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύσονται ἕκαςος τὴν ὁδὸν αὐτῆ, ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι Κυρίε Θεῆ ἡμῶν εἰς τ' αἰῶνα, ϗ ἐπέκεινα.

6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, συνάξω τὴν συντετριμμένην, ϗ τ' ἐξωσμένην εἰσδέξομαι, ϗ ἓς ἀπωσάμην.

7 Καὶ θήσομαι τ' συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, ϗ τὴν

ἀπωσμένην εἰς ἔθνος δυνατόν· καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιὼν ἀπὸ τοῦ νῦν ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Καὶ σὺ πύργος ποιμνίου αὐχμώδης, θυγάτηρ Σιὼν, ἐπὶ σὲ ἥξει, καὶ εἰσελεύσεται ἡ ἀρχὴ, ἡ πρώτη βασιλεία ἐκ Βαβυλῶνος τῇ θυγατρὶ Ἱερουσαλήμ.

9 Καὶ νῦν ἱναΐί ἔγνως κακά; μὴ βασιλεὺς οὐκ ἦν σοι; ἢ ἡ βουλή σου ἀπώλετο, ὅτι κατεκράτησάν σου ὠδῖνες ὡς τικτούσης;

10 Ὤδινε καὶ ἀνδρίζου, καὶ ἔγγιζε θυγάτηρ Σιὼν ὡς τίκτουσα· διότι νῦν ἐξελεύσῃ ἐκ πόλεως, καὶ κατασκηνώσεις ἐν πεδίῳ, καὶ ἥξεις ἕως Βαβυλῶνος· ἐκεῖθεν ῥύσεταί σε, καὶ ἐκεῖθεν λυτρώσεταί σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου.

11 Καὶ νῦν ἐπισυνήχθησαν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, λέγοντες, Ἐπιχαρούμεθα, καὶ ἐπόψονται ἐπὶ Σιὼν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

12 Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὸν λογισμὸν Κυρίου, καὶ οὐ συνῆκαν τὴν βουλὴν αὐτοῦ, ὅτι συνήγαγεν αὐτοὺς ὡς δράγματα ἅλωνος.

13 Ἀνάστηθι, καὶ ἀλόα αὐτοὺς θυγάτηρ Σιὼν, ὅτι τὰ κέρατά σου θήσομαι σιδηρᾶ, καὶ τὰς ὁπλάς σου θήσομαι χαλκᾶς· καὶ κατατήξεις λαοὺς πολλοὺς, καὶ ἀναθήσεις τῷ Κυρίῳ τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

Κεφ. ε'. 5.

ΝΥΝ ἐμφραχθήσεται θυγάτηρ ἐμφραγμῷ, συνοχὴν ἔταξεν ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ῥάβδῳ πατάξουσιν ἐπὶ σιαγόνα τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

2 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ οἶκος Ἐφραθὰ, ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος.

3 Διατοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης, τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

4 Καὶ στήσεται καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ ὀνόματος Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι, διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

5 Καὶ ἔσται αὕτη εἰρήνη, Ἀσσοὺρ ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὴν χώραν ὑμῶν, καὶ ἐπεγερθήσονται ἐπ' αὐτὸν ἑπτὰ ποιμένες, καὶ ὀκτὼ δήγματα ἀνθρώπων,

6 Καὶ ποιμανοῦσι τὸν Ἀσσοὺρ

ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γῆν τȣ̃
Νεβρὼδ ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆς· ϗ
ῥύσεται ἐκ τȣ̃ Ἀσσȣ̀ρ ὅταν
ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ
ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὰ ὅρια ὑμῶν.

7 Καὶ ἔςαι τὸ ὑπόλειμμα τȣ̃
Ἰακὼβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ
λαῶν πολλῶν, ὡς δρόσος παρὰ
Κυρίȣ πίπλȣσα, ϗ ὡς ἄρνες ἐπὶ
ἄγρωςιν, ὅπως μὴ συναχθῇ
μηδεὶς, μηδὲ ὑποςῇ ἐν υἱοῖς ἀν-
θρώπων.

8 Καὶ ἔςαι τὸ ὑπόλειμμα
Ἰακὼβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ
λαῶν πολλῶν, ὡς λέων ἐν κτή-
νεσιν ἐν τῷ δρυμῷ, ϗ ὡς σκύμ-
νος ἐν ποιμνίοις προβάτων, ὃν
τρόπον ὅταν διέλθῃ, ϗ διαςεί-
λας ἁρπάσῃ, ϗ μὴ ᾖ ὁ ἐξαι-
ρȣ́μενος.

9 Ὑψωθήσεται ἡ χείρ σȣ
ἐπὶ τȣ̀ς θλίβοντάς σε, ϗ πάν-
τες οἱ ἐχθροί σȣ ἐξολοθρευθή-
σονται.

10 Καὶ ἔςαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ, λέγει Κύριος, ἐξολοθρεύ-
σω τȣ̀ς ἵππȣς ἐκ μέσȣ σȣ, καὶ
ἀπολῶ τὰ ἅρματά σȣ,

11 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰς πό-
λεις τ͂ γῆς σȣ, ϗ ἐξαρῶ πάντα
τὰ ὀχυρώματά σȣ·

12 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ φάρ-
μακά σȣ ἐκ τῶν χειρῶν σȣ, ϗ
ἀποφθεγγόμενοι ȣ̓κ ἔσονται ἐν
σοί·

13 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ γλυ-
πτά σȣ, ϗ τὰς ςήλας σȣ ἐκ
μέσȣ σȣ, ϗ ȣ̓κ ἔτι μὴ προσ-
κυνήσεις τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν
σȣ.

14 Καὶ ἐκκόψω τὰ ἄλση ἐκ
μέσȣ σȣ, ϗ ἀφανιῶ τὰς πό-
λεις σȣ.

15 Καὶ ποιήσω ἐν ὀργῇ καὶ
ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν, ἀνθ᾽ ὧν ȣ̓κ εἰσήκȣσαν.

Κεφ. ϛ᾽. 6.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ δὴ λόγον· Κύ-
ριος κύριος εἶπεν, Ἀνάςη-
θι, κρίθητι πρὸς τὰ ὄρη, καὶ
ἀκȣσάτωσαν βȣνοὶ φωνήν σȣ.

2 Ἀκȣ́σατε ὄρη τ͂ κρίσιν τοῦ
Κυρίȣ, ϗ αἱ φάραγγες θεμέ-
λια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ
Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτȣ̃, ϗ
μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ διελεγχθή-
σεται.

3 Λαός μȣ, τί ἐποίησά σοι,
ἢ τί ἐλύπησά σε, ἢ τί παρηνώ-
χλησά σοι; ἀποκρίθητί μοι.

4 Διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς
Αἰγύπτȣ, καὶ ἐξ οἴκȣ δȣλείας
ἐλυτρωσάμην σε, ϗ ἐξαπέςειλα
πρὸ προσώπȣ σȣ τ͂ Μωυσῆν,
ϗ Ἀαρὼν, ϗ Μαριάμ.

5 Λαός μȣ μνήσθητι δὴ, τί
ἐβȣλεύσατο κατὰ σȣ̃ Βαλὰκ
βασιλεὺς Μωὰβ, ϗ τί ἀπεκρί-
θη αὐτῷ Βαλαὰμ υἱὸς τȣ̃ Βε-
ὼρ, ἀπὸ τῶν σχοίνων ἕως τοῦ
Γαλγὰλ, ὅπως γνωσθῇ ἡ δι-
καιοσύνη τȣ̃ Κυρίȣ.

6 Ἐν τίνι καταλάβω τὸν Κύριον, ἀντιλήψομαι Θεοῦ μου ὑψίστου; εἰ καταλήψομαι αὐτὸν ἐν ὁλοκαυτώμασιν, ἐν μόσχοις ἐνιαυσίοις;

7 Εἰ προσδέξεται Κύριος ἐν χιλιάσι κριῶν; ἢ ἐν μυριάσι χιμάρων πιόνων; εἰ δῶ πρωτότοκά μου ὑπὲρ ἀσεβείας, καρπὸν κοιλίας μου ὑπὲρ ἁμαρτίας ψυχῆς μου;

8 Εἰ ἀνηγγέλη σοι ἄνθρωπε τί καλόν; ἢ τί Κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἢ τοῦ ποιεῖν κρίμα, καὶ ἀγαπᾷν ἔλεον, καὶ ἕτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ Κυρίου Θεοῦ σου;

9 Φωνὴ Κυρίου τῇ πόλει ἐπικληθήσεται, καὶ σώσει φοβουμένους τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἄκουε φυλὴ, καὶ τίς κοσμήσει πόλιν;

10 Μὴ πῦρ καὶ οἶκος ἀνόμου θησαυρίζων θησαυροὺς ἀνόμους, καὶ μετὰ ὕβρεως ἀδικίας;

11 Εἰ δικαιωθήσεται ἐν ζυγῷ ἄνομος, καὶ ἐν μαρσίππῳ στάθμια δόλου,

12 Ἐξ ὧν τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἀσεβείας ἔπλησαν, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἐλάλουν ψεύδη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν;

13 Καὶ ἐγὼ ἄρξομαι τοῦ πατάξαι σε, ἀφανιῶ σε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου.

14 Σὺ φάγεσαι, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇς, καὶ συσκοτάσει ἐν σοὶ, καὶ ἐκνεύσει, καὶ οὐ μὴ διασωθῇς, καὶ ὅσοι ἂν διασωθῶσιν, εἰς ῥομφαίαν παραδοθήσονται.

15 Σὺ σπερεῖς, καὶ οὐ μὴ ἀμήσῃς, σὺ πιέσεις ἐλαίαν, καὶ οὐ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον, καὶ οἶνον, καὶ οὐ μὴ πίητε, καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λαοῦ μου.

16 Καὶ ἐφύλαξας τὰ δικαιώματα Ζαμβρὶ, καὶ πάντα τὰ ἔργα οἴκου Ἀχαὰβ, καὶ ἐπορεύθητε ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ὅπως παραδῶ σε εἰς ἀφανισμὸν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν εἰς συρισμὸν, καὶ ὀνείδη λαῶν λήψεσθε.

Κεφ. ζ'. 7.

ΟΙΜΟΙ, ὅτι ἐγενήθην ὡς συνάγων καλάμην ἐν ἀμήτῳ, καὶ ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγητῷ, οὐχ ὑπάρχοντος βότρυος τοῦ φαγεῖν τὰ πρωτόγονα· οἴμοι ψυχὴ,

2 Ὅτι ἀπόλωλεν εὐσεβὴς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐχ ὑπάρχει· πάντες εἰς αἵματα δικάζονται, ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐκθλίβουσιν ἐκθλιβῇ,

3 Ἐπὶ τὸ κακὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἑτοιμάζουσιν· ὁ ἄρχων αἰτεῖ, καὶ ὁ κριτὴς εἰρηνικοὺς λόγους ἐλάλησε, καταθύμιον ψυχῆς αὐτοῦ ἐστιν· καὶ ἐξελοῦμαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν

4 Ὡς σὴς ἐκτρώγων, καὶ
βαδίζων ἐπὶ κανόνος ἐν ἡμέρᾳ
σκοπιᾶς· οὐαὶ οὐαὶ, αἱ ἐκδική-
σεις σου ἥκασι, νῦν ἔσονται
κλαυθμοὶ αὐτῶν.
5 Μὴ καταπιστεύετε ἐν φί-
λοις, καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἡγου-
μένοις· ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου φύ-
λαξαι τοῦ ἀναθέσθαι τι αὐτῇ.
6 Διότι υἱὸς ἀτιμάζει πα-
τέρα, θυγάτηρ ἐπαναστήσεται
ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, νύμφη
ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς, ἐχθροὶ
πάντες ἀνδρὸς οἱ ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ.
7 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐπι-
βλέψομαι, ὑπομενῶ ἐπὶ τῷ
Θεῷ τῷ σωτῆρί μου, εἰσακούσε-
ταί μου ὁ Θεός μου.
8 Μὴ ἐπίχαιρέ μοι ἡ ἐχθρά
μου, ὅτι πέπτωκα, καὶ ἀναστήσο-
μαι· διότι ἐὰν καθίσω ἐν τῷ
σκότει, Κύριος φωτιεῖ μοι.
9 Ὀργὴν Κυρίου ὑποίσω, ὅτι
ἥμαρτον αὐτῷ, ἕως τοῦ δικαιῶ-
σαι αὐτὸν τὴν δίκην μου· καὶ
ποιήσει τὸ κρίμα μου, καὶ ἐξάξει
με εἰς τὸ φῶς· ὄψομαι τὴν δι-
καιοσύνην αὐτοῦ.
10 Καὶ ὄψεται ἡ ἐχθρά μου,
καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνην, ἡ
λέγουσα, Ποῦ Κύριος ὁ Θεός
σου; οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπόψον-
ται αὐτὴν, νῦν ἔσται εἰς καταπά-
τημα ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς.
11 Ἡμέρα ἀλοιφῆς πλίνθου,
ἐξάλειψίς σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη,
καὶ ἀποτρίψεται νόμιμά σου ἡ
ἡμέρα ἐκείνη.
12 Καὶ αἱ πόλεις σου ἥξουσιν
εἰς ὁμαλισμὸν, καὶ εἰς διαμε-
ρισμὸν Ἀσσυρίων, καὶ αἱ πόλεις
σου αἱ ὀχυραὶ εἰς διαμερισμὸν
ἀπὸ Τύρου ἕως τοῦ ποταμοῦ, καὶ
ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης,
καὶ ἀπὸ ὄρους ἕως τοῦ ὄρους.
13 Καὶ ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφα-
νισμὸν σὺν τοῖς κατοικοῦσιν
αὐτὴν, ἀπὸ καρπῶν ἐπιτηδευ-
μάτων αὐτῶν.
14 Ποίμαινε λαόν σου ἐν
ῥάβδῳ σου, πρόβατα κληρονο-
μίας σου, κατασκηνοῦντας καθ᾽
ἑαυτοὺς δρυμὸν ἐν μέσῳ τοῦ Καρ-
μήλου, νεμήσονται τὴν Βασανίτιν,
καὶ τὴν Γαλααδίτιν καθὼς αἱ
ἡμέραι τοῦ αἰῶνος.
15 Καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας
ἐξοδίας σου ἐξ Αἰγύπτου, ὄψεσθε
θαυμαστά.
16 Ὄψονται ἔθνη καὶ κατ-
αισχυνθήσονται, καὶ ἐκ πάσης
τῆς ἰσχύος αὐτῶν, ἐπιθήσουσι
χεῖρας ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῶν, τὰ
ὦτα αὐτῶν ἀποκωφωθήσεται.
17 Λείξουσι χοῦν ὡς ὄφεις
σύροντες γῆν, συγχυθήσονται
ἐν συγκλεισμῷ αὐτῶν· ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἐκστήσονται,
καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ σοῦ.
18 Τίς Θεὸς ὥσπερ σὺ, ἐξ-
αίρων ἀνομίας, καὶ ὑπερβαίνων

ἀσεβείας τοῖς καταλοίποις τῆς κληρονομίας αὐτȣ̃; ϗ οὐ συνέσχεν εἰς μαρτύριον ὀργὴν αὐτȣ̃, ὅτι θελητὴς ἐλέȣς ἐςίν.

19 Ἐπιςρέψει ϗ οἰκτειρήσει ἡμᾶς, καταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν, ϗ ἀποῤῥιφήσονται εἰς τὰ βάθη ȣ̃ θαλάσσης, πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

20 Δώσει εἰς ἀλήθειαν τῷ Ἰακὼβ, ἔλεον τῷ Ἀβραὰμ, καθότι ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν, κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν.

ΝΑΟΥΜ. Ζ'.

Κεφ. α'. 1.

ΛΗΜΜΑ Νινευὴ, βιβλίον ὁράσεως Ναȣμ ȣ̃ Ἐλκεσαίȣ.

2 Θεὸς ζηλωτὴς, ϗ ἐκδικῶν Κύριος, ἐκδικῶν Κύριος μετὰ θυμȣ̃, ἐκδικῶν Κύριος τȣ̀ς ὑπεναντίȣς αὐτȣ̃, ϗ ἐξαίρων αὐτὸς τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς αὐτȣ̃.

3 Κύριος μακρόθυμος, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτȣ̃, καὶ ἀθῶον ȣ̓κ ἀθωώσει Κύριος· ἐν συντελείᾳ, ϗ ἐν συσσεισμῷ ἡ ὁδὸς αὐτȣ̃, ϗ νεφέλαι κονιορτὸς ποδῶν αὐτȣ̃·

4 Ἀπειλῶν θαλάσσῃ, καὶ ξηραίνων αὐτὴν, καὶ πάντας τȣ̀ς ποταμȣ̀ς ἐξερημῶν· ὠλιγώθη ἡ Βασανίτις, ϗ ὁ Κάρμηλος, ϗ τὰ ἐξανθȣ̃ντα τȣ̃ Λιβάνȣ ἐξέλιπε.

5 Τὰ ὄρη ἐσείσθησαν ἀπ' αὐτȣ̃, ϗ οἱ βȣνοὶ ἐσαλεύθησαν· ϗ ἀνεςάλη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπȣ αὐτȣ̃, ἡ σύμπασα ϗ πάντες οἱ κατοικȣ̃ντες ἐν αὐτῇ.

6 Ἀπὸ προσώπȣ ὀργῆς αὐτȣ̃ τίς ὑποςήσεται; καὶ τίς ἀντιςήσεται ἐν ὀργῇ θυμȣ̃ αὐτȣ̃; ὁ θυμὸς αὐτȣ̃ τήκει ἀρχὰς, ϗ αἱ πέτραι διεθρύβησαν ἀπ' αὐτȣ̃.

7 Χρηςὸς Κύριος τοῖς ὑπομένȣσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ϗ γινώσκων τȣ̀ς εὐλαβȣμένȣς αὐτόν.

8 Καὶ ἐν κατακλυσμῷ πορείας συντέλειαν ποιήσεται, τȣ̀ς ἐπεγειρομένȣς ϗ τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς αὐτȣ̃ διώξεται σκότος.

9 Τί λογίζεσθε ἐπὶ ȣ̃ Κύριον; συντέλειαν αὐτὸς ποιή-

σεται, οὐκ ἐκδικήσει δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν θλίψει.

10 Ὅτι ἕως θεμελίου αὐτοῦ χερσωθήσεται· καὶ ὡς σμίλαξ περιπλεκομένη βρωθήσεται, καὶ ὡς καλάμη ξηρασίας μεστή.

11 Ἐκ σοῦ ἐξελεύσεται λογισμὸς κατὰ τοῦ Κυρίου πονηρὰ, βουλευόμενος ἐναντία.

12 Τάδε λέγει Κύριος κατάρχων ὑδάτων πολλῶν, Καὶ οὕτως διασταλήσονται, καὶ ἡ ἀκοή σου οὐκ ἐνακουσθήσεται ἔτι.

13 Καὶ νῦν συντρίψω τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ τοὺς δεσμοὺς διαῤῥήξω.

14 Καὶ ἐντελεῖται περὶ σοῦ Κύριος, οὐ σπαρήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματός σου ἔτι· ἐξ οἴκου Θεοῦ σου ἐξολοθρεύσω τὰ γλυπτὰ, καὶ χωνευτὰ, θήσομαι ταφήν σου, ὅτι ταχεῖς.

15 Ἰδοὺ ἐπὶ τὰ ὄρη οἱ πόδες εὐαγγελιζομένου, καὶ ἀπαγγέλλοντος εἰρήνην· ἑόρταζε Ἰούδα τὰς ἑορτάς σου, ἀπόδος τὰς εὐχάς σου, διότι οὐ μὴ προσθήσωσιν ἔτι τοῦ διελθεῖν διὰ σοῦ εἰς παλαίωσιν.

Κεφ. β'. 2.

ΣΥΝΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ, ἐξῆρται· ἀνέβη ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπόν σου, ἐξαιρούμενος ἐκ θλίψεως· σκόπευσον ὁδὸν, κράτησον ὀσφύος, ἄνδρισαι τῇ ἰσχύϊ σφόδρα.

2 Διότι ἀπέστρεψε Κύριος τὴν ὕβριν Ἰακὼβ, καθὼς ὕβριν τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἐκτινάσσοντες ἐξετίναξαν αὐτοὺς, καὶ τὰ κλήματα αὐτῶν διέφθειραν.

3 Ὅπλα δυναστείας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων, ἄνδρας δυνατοὺς ἐμπαίζοντας ἐν πυρί· αἱ ἡνίαι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἑτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ οἱ ἱππεῖς θορυβηθήσονται

4 Ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ συγχυθήσονται τὰ ἅρματα, καὶ συμπλακήσονται ἐν ταῖς πλατείαις· ἡ ὅρασις αὐτῶν ὡς λαμπάδες πυρὸς, καὶ ὡς ἀστραπαὶ διατρέχουσαι.

5 Καὶ μνησθήσονται οἱ μεγιστᾶνες αὐτῶν, καὶ φεύξονται ἡμέρας, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν, καὶ σπεύσουσιν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, καὶ ἑτοιμάσουσι τὰς προφυλακὰς αὐτῶν.

6 Πύλαι τῶν πόλεων διηνοίχθησαν, καὶ τὰ βασίλεια διέπεσε,

7 Καὶ ἡ ὑπόστασις ἀπεκαλύφθη· καὶ αὕτη ἀνέβαινε, καὶ αἱ δοῦλαι αὐτῆς ἤγοντο, καθὼς περιστεραὶ φθεγγόμεναι ἐν καρδίαις αὐτῶν.

8 Καὶ Νινευὴ ὡς κολυμβήθρα ὕδατος τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ φεύγοντες οὐκ ἔστησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιβλέπων.

9 Διήρπαζον τὸ ἀργύριον, διήρπαζον τὸ χρυσίον, καὶ ἐκ ἦν πέρας τῷ κόσμῳ αὐτῆς· βεβάρυνται ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῆς.

10 Ἐκτιναγμὸς, καὶ ἀνατιναγμὸς, καὶ ἐκβρασμὸς, καὶ καρδίας θραυσμὸς, καὶ ὑπόλυσις γονάτων, καὶ ὠδῖνες ἐπὶ πᾶσαν ὀσφὺν· καὶ τὸ πρόσωπον πάντων ὡς πρόσκαυμα χύτρας.

11 Πῦ ἐςι τὸ κατοικητήριον τῶν λεόντων, καὶ ἡ νομὴ ἡ ὖσα τοῖς σκύμνοις; ὖ ἐπορεύθη λέων, τῷ εἰσελθεῖν ἐκεῖ σκύμνον λέοντος, καὶ ἐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν;

12 Λέων ἥρπασε τὰ ἱκανὰ τοῖς σκύμνοις αὐτῦ, καὶ ἀπέπνιξε τοῖς λέυσιν αὐτῦ, καὶ ἔπλησε θήρας νοσσιὰν αὐτῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτῦ ἁρπαγῆς.

13 Ἰδὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ ἐκκαύσω ἐν καπνῷ πλῆθός σου, καὶ τὺς λέοντάς σῦ καταφάγεται ῥομφαία, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ τῆς γῆς τὴν θήραν σῦ, καὶ οὐ μὴ ἀκυσθῇ ὐκέτι τὰ ἔργα σῦ.

Κεφ. γ΄. 3.

Ω ΠΟΛΙΣ αἱμάτων, ὅλη ψευδὴς, ἀδικίας πλήρης, οὐ ψηλαφηθήσεται θήρα.

2 Φωνὴ μαςίγων, καὶ φωνὴ σεισμῦ τροχῶν, καὶ ἵππυ διώκοντος, καὶ ἅρματος ἀναβράσσοντος,

3 Καὶ ἱππέως ἀναβαίνοντος, καὶ ςιλβύσης ῥομφαίας, καὶ ἐξαςραπλόντων ὅπλων, καὶ πλήθυς τραυματιῶν, καὶ βαρείας πλώσεως, καὶ ὐκ ἦν πέρας τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆς· καὶ ἀσθενήσυσιν ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν

4 Ἀπὸ πλήθους πορνείας· πόρνη καλὴ, καὶ ἐπίχαρις ἡγυμένη φαρμάκων, ἡ πωλῦσα ἔθνη ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ λαὺς ἐν τοῖς φαρμάκοις αὐτῆς.

5 Ἰδὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, καὶ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σῦ ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σῦ, καὶ δείξω ἔθνεσι τὴν αἰσχύνην σῦ, καὶ βασιλείαις τὴν ἀτιμίαν σῦ.

6 Καὶ ἐπιῤῥίψω ἐπὶ σὲ βδελυγμὸν κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας σῦ, καὶ θήσομαί σε εἰς παράδειγμα.

7 Καὶ ἔςαι, πᾶς ὁ ὁρῶν σε καταβήσεται ἀπὸ σῦ, καὶ ἐρεῖ, Δειλαία Νινευή· τίς ςενάξει αὐτήν; πόθεν ζητήσω παράκλησιν αὐτῇ;

8 Ἑτοιμάσαι μερίδα, ἁρμόσαι χορδὴν, ἑτοιμάσαι μερίδα Ἀμμών· ἡ κατοικῦσα ἐν ποταμοῖς, ὕδωρ κύκλῳ αὐτῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ θάλασσα, καὶ ὕδωρ τὰ τείχη αὐτῆς,

9 Καὶ Αἰθιοπία ἰσχὺς αὐ-
τῆς, καὶ Αἴγυπτος· καὶ ἐκ ἔςι
πέρας τῆς φυγῆς· καὶ Λίβυες
ἐγένοντο βοηθοὶ αὐτῆς.

10 Καὶ αὐτὴ εἰς μετοικεσίαν
πορεύσεται αἰχμάλωτος, καὶ
τὰ νήπια αὐτῆς ἐδαφιῦσιν ἐπ'
ἀρχαῖς πασῶν τῶν ὁδῶν αὐτῆς,
καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς
βαλῦσι κλήρυς· καὶ πάντες οἱ
μεγιςᾶνες αὐτῆς δεθήσονται
χειροπέδαις.

11 Καὶ σὺ μεθυσθήσῃ, καὶ
ἔσῃ ὑπερεωραμένη, καὶ σὺ ζη-
τήσεις σεαυτῇ ςάσιν ἐξ ἐχ-
θρῶν.

12 Πάντα τὰ ὀχυρώματά
σε συκαῖ σκοπὺς ἔχυσαι, ἐὰν
σαλευθῶσι, πεσῦνται εἰς ςόμα
ἔσθοντος.

13 Ἰδὲ ὁ λαός σε ὡς γυναῖ-
κες ἐν σοί, τοῖς ἐχθροῖς σου
ἀνοιγόμεναι ἀνοιχθήσονται πύ-
λαι τῆς γῆς σε, καταφάγεται
πῦρ τὺς μοχλὺς σε.

14 Ὕδωρ περιοχῆς ἐπίσπα-
σαι σεαυτῇ, καὶ κατακράτησον
τῶν ὀχυρωμάτων σε· ἔμβηθι εἰς
πηλὸν, καὶ συμπατήθητι ἐν
ἀχύροις, κατακράτησον ὑπὲρ
πλίνθον.

15 Ἐκεῖ καταφάγεταί σε
πῦρ, ἐξολοθρεύσει σε ῥομφαία,
καταφάγεταί σε ὡς ἀκρὶς, καὶ
βαρυνθήσῃ ὡς βρῦχος.

16 Ἐπλήθυνας τὰς ἐμπο-
ρίας σε ὑπὲρ τὰ ἄςρα τοῦ ἐρα-
νῦ· βρῦχος ὥρμησε, καὶ ἐξεπε-
τάσθη.

17 Ἐξήλατο ὡς ἀττέλεβος ὁ
συμμικτός σε, ὡς ἀκρὶς ἐπι-
βεβηκυῖα ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέ-
ρα πάγυς· ὁ ἥλιος ἀνέτειλε,
καὶ ἀφήλατο, καὶ ἐκ ἔγνω τὸν τό-
πον αὐτῆς· ἐαὶ αὐτοῖς.

18 Ἐνύςαξαν οἱ ποιμένες σε,
βασιλεὺς Ἀσσύριος ἐκοίμισε
τὺς δυνάςας σε, ἀπῆρεν ὁ λαός
σε ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐκ ἦν ὁ ἐκ-
δεχόμενος.

19 Οὐκ ἔςιν ἴασις τῇ συν-
τριβῇ σε, ἐφλέγμανεν ἡ πλη-
γή σε, πάντες οἱ ἀκέοντες τὴν
ἀγγελίαν σε, κροτήσεσι χεῖρας
ἐπὶ σέ· διότι ἐπὶ τίνα ἐκ ἐπ-
ῆλθεν ἡ κακία σε διαπαντός;

ΑΜΒΑΚΟΥΜ. Η'.

Κεφ. α'. 1.
ΤΟ λῆμμα ὃ εἶδεν Ἀμβακὲμ ὁ προφήτης.
2 Ἕως τίνος Κύριε κεκράξομαι, καὶ οὐ μὴ εἰσακέσεις; βοήσομαι πρὸς σὲ ἀδικέμενος, καὶ οὐ σώσεις;
3 Ἱνατί ἔδειξάς μοι κόπες καὶ πόνες ἐπιβλέπειν, ταλαιπωρίαν καὶ ἀσέβειαν; ἐξεναντίας με γέγονε κρίσις, καὶ ὁ κριτὴς λαμβάνει.
4 Διατοῦτο διεσκέδασαι νόμος, καὶ οὐ διεξάγεται εἰς τέλος κρίμα, ὅτι ἀσεβὴς καταδυναστεύει τὸν δίκαιον, ἕνεκεν τέτε ἐξελεύσεται τὸ κρίμα διεστραμμένον.
5 Ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ, καὶ ἐπιβλέψατε, καὶ θαυμάσατε θαυμάσια, καὶ ἀφανίσθητε· διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται.
6 Διότι ἰδὲ ἐγὼ ἐξεγείρω τὲς Χαλδαίες, τὸ ἔθνος τὸ πικρὸν, καὶ τὸ ταχινὸν, τὸ πορευόμενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς, τοῦ κατακληρονομῆσαι σκηνώματα ἐκ αὐτοῦ.
7 Φοβερὸς καὶ ἐπιφανής ἐστιν, ἐξ αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἔσαι, καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται.
8 Καὶ ἐξαλοῦνται ὑπὲρ παρδάλεις οἱ ἵπποι αὐτοῦ, καὶ ὀξύτεροι ὑπὲρ τὲς λύκες τῆς Ἀραβίας· καὶ ἐξιππάσονται οἱ ἱππεῖς αὐτοῦ, καὶ ὁρμήσεσι μακρόθεν, καὶ πετασθήσονται ὡς ἀετὸς πρόθυμος εἰς τὸ φαγεῖν.
9 Συντέλεια εἰς ἀσεβεῖς ἥξει, ἀνθεστηκότας προσώποις αὐτῶν ἐξεναντίας, καὶ συνάξει ὡς ἄμμον αἰχμαλωσίαν·
10 Καὶ αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν ἐντρυφήσει, καὶ τύραννοι παίγνια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς εἰς πᾶν ὀχύρωμα ἐμπαίξεται, καὶ βαλεῖ χῶμα, καὶ κρατήσει αὐτοῦ,
11 Τότε μεταβαλεῖ τὸ πνεῦμα, καὶ διελεύσεται, καὶ ἐξιλάσεται· αὕτη ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ με.
12 Οὐχὶ σὺ ἀπ' ἀρχῆς Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ἅγιός με; καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν· Κύριε εἰς

κρίμα τέταχας αὐτὸ, ϗ ἔπλασέ με τοῦ ἐλέγχειν παιδείαν αὐτοῦ.

13 Καθαρὸς ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ μὴ ὁρᾷν πονηρὰ, ϗ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πόνους ὀδύνης· ἱνατί ἐπιβλέπεις ἐπὶ καταφρονοῦντας; παρασιωπήσῃ ἐν τῷ καταπίνειν ἀσεβῆ τὸν δίκαιον;

14 Καὶ ποιήσεις τοὺς ἀνθρώπους ὡς τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, ϗ ὡς τὰ ἑρπετὰ τὰ οὐκ ἔχοντα ἡγούμενον;

15 Συντέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασε, ϗ εἵλκυσεν αὐτὸν ἐν ἀμφιβλήστρῳ, ϗ συνήγαγεν αὐτὸν ἐν ταῖς σαγήναις αὐτοῦ· ἕνεκεν τούτου εὐφρανθήσεται καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ.

16 Ἕνεκεν τούτου θύσει τῇ σαγήνῃ αὐτοῦ, ϗ θυμιάσει τῷ ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐλίπανε μερίδα αὐτοῦ, καὶ τὰ βρώματα αὐτοῦ ἐκλεκτά.

17 Διατοῦτο ἀμφιβαλεῖ τὸ ἀμφίβληστρον αὐτοῦ, καὶ διαπαντὸς ἀποκτέννειν ἔθνη οὐ φείσεται.

Κεφ. β'. 2.

ΕΠΙ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι, καὶ ἐπιβήσομαι ἐπὶ πέτραν, καὶ ἀποσκοπεύσω τοῦ ἰδεῖν τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ, καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἔλεγχόν μου.

2 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς μὲ Κύριος, ϗ εἶπε, Γράψον ὅρασιν, ϗ σαφῶς εἰς πυξίον, ὅπως διώκῃ ὁ ἀναγινώσκων αὐτά.

3 Διότι ἔτι ὅρασις εἰς καιρὸν, ϗ ἀνατελεῖ εἰς πέρας, καὶ οὐκ εἰς κενόν· ἐὰν ὑστερήσῃ, ὑπόμεινον αὐτὸν, ὅτι ἐρχόμενος ἥξει, ϗ οὐ μὴ χρονίσῃ.

4 Ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεώς μου ζήσεται.

5 Ὁ δὲ κατοιόμενος, ϗ καταφρονητὴς, ἀνὴρ ἀλαζὼν, οὐθὲν μὴ περάνῃ· ὃς ἐπλάτυνε καθὼς ᾅδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ϗ οὗτος ὡς θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμενος, ϗ ἐπισυνάξει ἐπ᾽ αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη, ϗ εἰσδέξεται πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς λαούς.

6 Οὐχὶ ταῦτα πάντα κατ᾽ αὐτοῦ παραβολὴν λήψονται, ϗ πρόβλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ; ϗ ἐροῦσιν, Οὐαὶ ὁ πληθύνων ἑαυτῷ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ ἕως τίνος, ϗ βαρύνων τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στιβαρῶς.

7 Ὅτι ἐξαίφνης ἀναστήσονται δάκνοντες αὐτὸν, ϗ ἐκνήψουσιν οἱ ἐπίβουλοί σου, ϗ ἔσῃ εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς.

8 Διότι ἐσκύλευσας ἔθνη πολλὰ, σκυλεύσουσι πάντες οἱ ὑπολελειμμένοι λαοὶ, δι᾽ αἵματα ἀνθρώπων, ϗ ἀσεβείας

γῆς καὶ πόλεως, καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν.

9 Ὦ ὁ πλεονεκτῶν πλεονεξίαν κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, τοῦ τάξαι εἰς ὕψος νοσσιὰν αὐτοῦ, τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐκ χειρὸς κακῶν.

10 Ἐβουλεύσω αἰσχύνην τῷ οἴκῳ σου, συνεπέρανας πολλοὺς λαοὺς, καὶ ἐξήμαρτεν ἡ ψυχή σου.

11 Διότι λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται, καὶ κάνθαρος ἐκ ξύλου φθέγξεται αὐτά.

12 Οὐαὶ ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἵμασι, καὶ ἑτοιμάζων πόλιν ἐν ἀδικίαις.

13 Οὐ ταῦτά ἐστι παρὰ Κυρίου παντοκράτορος; καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἱκανοὶ ἐν πυρὶ, καὶ ἔθνη πολλὰ ὠλιγοψύχησαν.

14 Ὅτι ἐμπλησθήσεται ἡ γῆ τοῦ γνῶναι τὴν δόξαν Κυρίου, ὡς ὕδωρ κατακαλύψει αὐτούς.

15 Ὦ ὁ ποτίζων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπῇ θολερᾷ, καὶ μεθύσκων ὅπως ἐπιβλέπῃ ἐπὶ τὰ σπήλαια αὐτῶν.

16 Πλησμονὴν ἀτιμίας ἐκ δόξης πίε καὶ σύ· καρδία σαλεύθητι, καὶ σείσθητι· ἐκύκλωσεν ἐπὶ σὲ ποτήριον δεξιᾶς Κυρίου, καὶ συνήχθη ἀτιμία ἐπὶ τὴν δόξαν σου.

17 Διότι ἀσέβεια τοῦ Λιβάνου καλύψει σε, καὶ ταλαιπωρία θηρίων πτοήσει σε, διʼ αἵματα ἀνθρώπων, καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως, καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν.

18 Τί ὠφελεῖ γλυπτὸν, ὅτι ἔγλυψαν αὐτό; ἔπλασεν αὐτὸ χώνευμα, φαντασίαν ψευδῆ, ὅτι πέποιθεν ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ πλάσμα αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι εἴδωλα κωφά.

19 Οὐαὶ ὁ λέγων τῷ ξύλῳ, Ἔκνηψον, ἐξεγέρθητι· καὶ τῷ λίθῳ, Ὑψώθητι· καὶ αὐτό ἐστι φαντασία· τοῦτο δέ ἐστιν ἔλασμα χρυσίου καὶ ἀργυρίου, καὶ πᾶν πνεῦμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

20 Ὁ δὲ Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐλαβείσθω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

Κεφ. γʹ. 3.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΜΒΑΚΟΥΜ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ, ΜΕΤΑ ΩΔΗΣ.

2 Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην· ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ.

3 Ὁ Θεὸς ἐκ Θαιμὰν ἥξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους Φαρὰν κατασκίου δασέος· διάψαλμα· ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ,

καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ
γῆ.
4 Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς
ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ,
ϗ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν
ἰσχύος αὐτοῦ.
5 Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πο-
ρεύσεται λόγος, ϗ ἐξελεύσε-
ται εἰς πεδία· κατὰ πόδας
αὐτοῦ
6 Ἔστη, ϗ ἐσαλεύθη ἡ γῆ·
ἐπέβλεψε, καὶ διετάκη ἔθνη·
διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ, ἐτάκη-
σαν βουνοὶ αἰώνιοι πορείας αἰ-
ωνίας αὐτοῦ.
7 Ἀντὶ κόπων εἶδον σκηνώ-
ματα Αἰθιόπων, πτοηθήσον-
ται καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μα-
διάμ.
8 Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης
Κύριε; ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυ-
μός σου; ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ
ὅρμημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ
τοὺς ἵππους σου, ϗ ἡ ἱππασία
σου σωτηρία.
9 Ἐντείνων ἐνέτεινας τόξον
σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος·
διάψαλμα· ποταμῶν ῥαγήσε-
ται γῆ.
10 Ὄψονταί σε, ϗ ὠδινή-
σουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα
πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φω-
νὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας
αὐτῆς.
11 Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ
σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς·
εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσον-
ται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων
σου.
12 Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις
γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις
ἔθνη.
13 Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν
λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τὸν χριστόν
σου· βαλεῖς εἰς κεφαλὰς ἀνό-
μων θάνατον, ἐξήγειρας δεσ-
μοὺς ἕως τραχήλου· διάψαλ-
μα.
14 Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κε-
φαλὰς δυναστῶν, σεισθήσονται
ἐν αὐτῇ· διανοίξουσι χαλινοὺς
αὐτῶν, ὡς ἔσθων πτωχὸς λά-
θρα.
15 Καὶ ἐπιβιβᾷς εἰς θάλασ-
σαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσον-
τας ὕδωρ πολύ.
16 Ἐφυλαξάμην, ϗ ἐπτοήθη
ἡ κοιλία μου ἀπὸ φωνῆς προσ-
ευχῆς χειλέων μου, ϗ εἰσῆλθε
τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μου, καὶ
ὑποκάτωθέν μου ἐταράχθη ἡ
ἕξις μου· ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέ-
ρᾳ θλίψεως, τοῦ ἀναβῆναι εἰς
λαὸν παροικίας μου.
17 Διότι συκῆ οὐ καρποφο-
ρήσει, ϗ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν
ταῖς ἀμπέλοις· ψεύσεται ἔρ-
γον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ
ποιήσει βρῶσιν· ἐξέλιπεν ἀπὸ
βρώσεως πρόβατα, ϗ οὐχ ὑπ-
άρχουσι βόες ἐπὶ φάτναις.
18 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ

ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ
τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.
19 Κύριος ὁ Θεὸς δύναμίς
μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς
συντέλειαν· ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπι-
βιβᾷ με, τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ ᾠδῇ
αὐτοῦ.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ. Θ'.

Κεφ. α'. 1.
ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη
πρὸς Σοφονίαν τὸν τοῦ Χουσὶ,
υἱὸν Γοδολίου, τοῦ Ἀμορίου τοῦ
Ἐζεκίου, ἐν ἡμέραις Ἰωσίου υἱοῦ
Ἀμὼν βασιλέως Ἰούδα.
2 Ἐκλείψει ἐκλιπέτω ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς, λέγει Κύ-
ριος.
3 Ἐκλιπέτω ἄνθρωπος καὶ
κτήνη, ἐκλιπέτω τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θα-
λάσσης· καὶ ἀσθενήσουσιν οἱ
ἀσεβεῖς, καὶ ἐξαρῶ τοὺς ἀνόμους
ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει
Κύριος.
4 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου
ἐπὶ Ἰούδα, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς
κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ· καὶ
ἐξαρῶ ἐκ τοῦ τόπου τούτου τὰ
ὀνόματα τῆς Βάαλ, καὶ τὰ ὀνό-
ματα τῶν ἱερέων,
5 Καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐπὶ
τὰ δώματα τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρα-
νοῦ, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας καὶ
τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ Κυρίου,
καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ βα-
σιλέως αὐτῶν,
6 Καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ
τοῦ Κυρίου, καὶ τοὺς μὴ ζητοῦντας
τὸν Κύριον, καὶ τοὺς μὴ ἀντεχο-
μένους τοῦ Κυρίου.
7 Εὐλαβεῖσθε ἀπὸ προσώπου
Κυρίου τοῦ Θεοῦ· διότι ἐγγὺς ἡ-
μέρα τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡτοίμακε
Κύριος τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ ἡ-
γίακε τοὺς κλητοὺς αὐτοῦ.
8 Καὶ ἔσται, ἐν ἡμέρᾳ θυ-
σίας Κυρίου, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ
τοὺς ἄρχοντας, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπὶ πάντας
τοὺς ἐνδεδυμένους ἐνδύματα ἀλ-
λότρια.
9 Καὶ ἐκδικήσω ἐμφανῶς ἐπὶ
τὰ πρόπυλα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
ρᾳ, τοὺς πληροῦντας τὸν οἶκον
Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν ἀσεβείας καὶ
δόλου.

10 Καὶ ἔςαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ πύλης ἀποκεντȣ́ντων, καὶ ὀλολυγμὸς ἀπὸ τῆς δευτέρας, καὶ συντριμμὸς μέγας ἀπὸ τῶν βȣνῶν.

11 Θρηνήσατε οἱ κατοικȣ̃ντες τὴν κατακεκομμένην, ὅτι ὡμοιώθη πᾶς ὁ λαὸς Χαναὰν, ϗ ἐξωλοθρεύθησαν πάντες οἱ ἐπηρμένοι ἀργυρίῳ.

12 Καὶ ἔςαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξερευνήσω τὴν Ἱερȣσαλὴμ μετὰ λύχνȣ, ϗ ἐκδικήσω ἐπὶ τȣ̀ς ἄνδρας τȣ̀ς καταφρονȣ̃ντας ἐπὶ τὰ φυλάγματα αὐτῶν· οἱ δὲ λέγοντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, Οὐ μὴ ἀγαθοποιήσῃ Κύριος, ȣ̓δὲ μὴ κακώσῃ·

13 Καὶ ἔςαι ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, ϗ οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν· ϗ οἰκοδομήσȣσιν οἰκίας, ϗ ȣ̓ μὴ κατοικήσȣσιν ἐν αὐταῖς· ϗ καταφυτεύσȣσιν ἀμπελῶνας, ϗ οὐ μὴ πίωσι τὸν οἶνον αὐτῶν.

14 Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίȣ ἡ μεγάλη, ἐγγὺς ϗ ταχεῖα σφόδρα· φωνὴ ἡμέρας Κυρίȣ πικρὰ ϗ σκληρὰ τέτακται.

15 Δυνατὴ ἡμέρα ὀργῆς, ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡμέρα θλίψεως ϗ ἀνάγκης, ἡμέρα ἀωρίας καὶ ἀφανισμȣ̃, ἡμέρα γνόφȣ ϗ σκότȣς, ἡμέρα νεφέλης ϗ ὁμίχλης,

16 Ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κραυγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς, ϗ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλάς.

17 Καὶ ἐκθλίψω τȣ̀ς ἀνθρώπȣς, ϗ πορεύσονται ὡς τυφλοὶ, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἐξήμαρτον· καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χȣ̃ν, ϗ τὰς σάρκας αὐτῶν ὡς βόλβιτα.

18 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ȣ̓ μὴ δύνηται ἐξελέσθαι αὐτȣ̀ς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίȣ· ϗ ἐν πυρὶ ζήλȣ αὐτȣ̃ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, διότι συντέλειαν ϗ σπȣδὴν ποιήσει ἐπὶ πάντας τȣ̀ς κατοικȣ̃ντας τὴν γῆν.

Κεφ. β'. 2.

ΣΥΝΑΧΘΗΤΕ, καὶ συνδέθητε τὸ ἔθνος τὸ ἀπαίδευτον,

2 Πρὸ τȣ̃ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς ἄνθος παραπορευόμενον, πρὸ τȣ̃ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴν Κυρίȣ, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν θυμȣ̃ Κυρίȣ.

3 Ζητήσατε τὸν Κύριον πάντες ταπεινοὶ γῆς, κρίμα ἐργάζεσθε, ϗ δικαιοσύνην ζητήσατε, ϗ ἀποκρίνασθε αὐτὰ, ὅπως σκεπασθῆτε ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίȣ.

4 Διότι Γάζα διηρπασμένη ἔςαι, ϗ Ἀσκάλων εἰς ἀφανισμὸν, ϗ Ἄζωτος μεσημβρίας

ἐκριφήσεται, ϰ̀ Ἀκκαρὼν ἐκριζωθήσεται.

5 Οὐαὶ οἱ κατοικȣ͂ντες τὸ σχοίνισμα ͭ θαλάσσης, πάροικοι Κρητῶν· λόγος Κυρίȣ ἐφ' ὑμᾶς Χαναὰν, γῆ ἀλλοφύλων, ϰ̀ ἀπολῶ ὑμᾶς ἐκ κατοικίας.

6 Καὶ ἔςαι Κρήτη νομὴ ποιμνίων, ϰ̀ μάνδρα προβάτων.

7 Καὶ ἔςαι τὸ σχοίνισμα ͭ θαλάσσης τοῖς καταλοίποις οἴκȣ Ἰȣ́δα, ἐπ' αὐτȣ̀ς νεμήσονται ἐν τοῖς οἴκοις Ἀσκάλωνος, δείλης καταλύσȣσιν ἀπὸ προσώπȣ υἱῶν Ἰȣ́δα, ὅτι ἐπέσκεπται αὐτȣ̀ς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ϰ̀ ἀποςρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν.

8 Ἤκȣσα ὀνειδισμȣ̀ς Μωὰβ, ϰ̀ κονδυλισμȣ̀ς υἱῶν Ἀμμὼν, ἐν οἷς ὠνείδιζον τὸν λαόν μȣ, ϰ̀ ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὅριά μȣ.

9 Διατȣ͂το, ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, διότι Μωὰβ ὡς Σόδομα ἔςαι, ϰ̀ υἱοὶ Ἀμμὼν ὡς Γόμοῤῥα, ϰ̀ Δαμασκὸς ἐκλελειμμένη ὡς θιμωνία ἅλωνος, ϰ̀ ἠφανισμένη εἰς τὸν αἰῶνα· ϰ̀ οἱ κατάλοιποι λαȣ͂ μȣ διαρπῶνται αὐτȣ̀ς, ϰ̀ οἱ κατάλοιποι ἔθνȣς μȣ κληρονομήσȣσιν αὐτȣ́ς.

10 Αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς ὕβρεως αὐτῶν, διότι ὠνείδισαν, ϰ̀ ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν Κύριον ͭ παντοκράτορα.

11 Ἐπιφανήσεται Κύριος ἐπ' αὐτȣ̀ς, ϰ̀ ἐξολοθρεύσει πάντας τȣ̀ς θεȣ̀ς ͭ ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσȣσιν αὐτῷ ἕκαςος ἐκ τȣ͂ τόπȣ αὐτȣ͂, πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν.

12 Καὶ ὑμεῖς Αἰθίοπες τραυματίαι ῥομφαίας μȣ ἐςέ.

13 Καὶ ἐκτενεῖ ͭ χεῖρα αὐτȣ͂ ἐπὶ Βοῤῥᾶν, ϰ̀ ἀπολεῖ τὸν Ἀσσύριον, ϰ̀ θήσει ͭ Νινευὴ εἰς ἀφανισμὸν ἄνυδρον, ὡς ἔρημον.

14 Καὶ νεμήσονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποίμνια, ϰ̀ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς, ϰ̀ χαμαιλέοντες, ϰ̀ ἐχῖνοι ἐν τοῖς φατνώμασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται· ϰ̀ θηρία φωνήσει ἐν τοῖς διορύγμασιν αὐτῆς ϰ̀ κόρακες ἐν τοῖς πυλῶσιν αὐτῆς, διότι κέδρος τὸ ἀνάςημα αὐτῆς.

Κεφ. γ'. 3.

15 ΑΥΤΗ ἡ πόλις ἡ φαυλίςρια, ἡ κατοικȣ͂σα ἐπ' ἐλπίδι, ἡ λέγȣσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, Ἐγώ εἰμι, ϰ̀ ȣ̓κ ἔςι μετ' ἐμὲ ἔτι· πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν, νομὴ θηρίων; πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτῆς συριεῖ, ϰ̀ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτȣ͂.

1 Ὦ ἡ ἐπιφανὴς ϰ̀ ἀπολελυτρωμένη πόλις, ἡ περιςερὰ

2 Οὐκ εἰσήκυσε φωνῆς· οὐκ
ἐδέξατο παιδείαν, ἐπὶ τῷ Κυ-
ρίῳ ἐκ ἐπεποίθει, κ̀ πρὸς τὸν
Θεὸν αὐτῆς ἐκ ἤγγισεν.

3 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν αὐ-
τῇ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι, οἱ
κριταὶ αὐτῆς ὡς λύκοι τῆς Ἀρα-
βίας, οὐχ ὑπελίποντο εἰς τὸ
πρωΐ.

4 Οἱ προφῆται αὐτῆς πνευ-
ματοφόροι, ἄνδρες καταφρονη-
ταί· ἱερεῖς αὐτῆς βεβηλῦσι τὰ
ἅγια, κ̀ ἀσεβῦσι νόμον.

5 Ὁ δὲ Κύριος δίκαιος ἐν
μέσῳ αὐτῆς, κ̀ οὐ μὴ ποιήσῃ
ἄδικον· πρωῒ πρωῒ δώσει κρί-
μα αὐτῦ εἰς φῶς, κ̀ ἐκ ἀπε-
κρύβη, κ̀ ἐκ ἔγνω ἀδικίαν ἐν
ἀπαιτήσει, κ̀ ἐκ εἰς νεῖκος ἀδι-
κίαν.

6 Ἐν διαφθορᾷ κατέσπασα
ὑπερηφάνυς, ἠφανίσθησαν γω-
νίαι αὐτῶν· ἐξερημώσω τὰς ὁ-
δὺς αὐτῶν τοπαράπαν, τῦ μὴ
διοδεύειν· ἐξέλιπον αἱ πόλεις
αὐτῶν, παρὰ τὸ μηδένα ὑπάρ-
χειν, μηδὲ κατοικεῖν.

7 Εἶπα, Πλὴν φοβεῖσθέ με,
κ̀ δέξασθε παιδείαν, κ̀ οὐ μὴ
ἐξολοθρευθῆτε ἐξ ὀφθαλμῶν
αὐτῆς πάντα ὅσα ἐξεδίκησα
ἐπ' αὐτήν· ἑτοιμάζυ, ὄρθρι-
σον, ἔφθαρται πᾶσα ἡ ἐπι-
φυλλὶς αὐτῶν.

8 Διατοῦτο ὑπόμεινόν με,
λέγει Κύριος, εἰς ἡμέραν ἀνα-
στάσεώς μυ εἰς μαρτύριον· διὸ
τὸ κρίμα μυ εἰς συναγωγὰς
ἐθνῶν, τῦ εἰσδέξασθαι βασι-
λεῖς, τῦ ἐκχέαι ἐπ' αὐτὺς πᾶ-
σαν ὀργὴν θυμῦ· διότι ἐν πυρὶ
ζήλυ μυ καταναλωθήσεται πᾶ-
σα ἡ γῆ.

9 Ὅτι τότε μεταςρέψω ἐπὶ
λαὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰν αὐ-
τῆς, τῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας
τὸ ὄνομα Κυρίυ, τῦ δυλεύειν
αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἕνα.

10 Ἐκ περάτων ποταμῶν
Αἰθιοπίας προσδέξομαι διεσπαρ-
μένοις μυ, οἴσυσι θυσίας μοι.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐ
μὴ καταισχυνθῇς ἐκ πάντων
τῶν ἐπιτηδευμάτων συ, ὧν ἠσέ-
βησας εἰς ἐμέ· ὅτι τότε περιε-
λῶ ἀπὸ σῦ τὰ φαυλίσματα τῆς
ὕβρεώς συ, κ̀ ἐκ ἔτι μὴ προσ-
θῇς, τῦ μεγαλαυχῆσαι ἐπὶ τὸ
ὄρος τὸ ἅγιόν μυ.

12 Καὶ ὑπολήψομαι ἐν σοὶ
λαὸν πραῢν κ̀ ταπεινὸν, κ̀ εὐ-
λαβηθήσονται ἀπὸ τῦ ὀνόμα-
τος Κυρίυ

13 Οἱ κατάλοιποι τῦ Ἰσρα-
ὴλ, καὶ ἐ ποιήσυσιν ἀδικίαν,
κ̀ ἐ λαλήσυσι μάταια, καὶ οὐ
μὴ εὑρεθῇ ἐν τῷ ςόματι αὐ-
τῶν γλῶσσα δολία· διότι αὐ-
τοὶ νεμήσονται, κ̀ κοιταθή-
σονται, κ̀ οὐκ ἔςαι ὁ ἐκφοβῶν
αὐτύς.

14 Χαῖρε θύγατερ Σιὼν, κή-

ρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλὴμ· εὐφραίνε κ̀ κατατέρπε ἐξ ὅλης τ̃ καρδίας σε θύγατερ Ἱερεσαλήμ.

15 Περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σε, λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σε· βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σε, ἐκ ὄψῃ κακὰ ἐκέτι.

16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ Κύριος τῇ Ἱερεσαλὴμ, Θάρσει Σιὼν, μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σε.

17 Κύριος ὁ Θεός σε ἐν σοὶ, ὁ δυνατὸς σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, κ̀ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτε· καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σὲ ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.

18 Καὶ συνάξω τὲς συντετριμμένες σε· ἐαὶ, τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ὀνειδισμόν;

19 Ἰδὲ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἕνεκέν σε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, κ̀ σώσω τ̀ ἐκπεπιεσμένην, καὶ τ̀ ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, κ̀ θήσομαι αὐτὲς εἰς καύχημα, κ̀ ὀνομαςὲς ἐν πάσῃ τῇ γῇ· κ̀ καταισχυνθήσονται.

20 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν καλῶς ὑμῖν ποιήσω, κ̀ ἐν τῷ καιρῷ, ὅταν εἰσδέξωμαι ὑμᾶς· διότι δώσω ὑμᾶς ὀνομαςὲς, κ̀ εἰς καύχημα ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τ̃ γῆς, ἐν τῷ ἐπιςρέφειν με τ̀ αἰχμαλωσίαν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, λέγει Κύριος.

ΑΓΓΑΙΟΣ Ι'.

Κεφ. α'. 1.

ΕΝ τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρεὶε τε βασιλέως, ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, μιᾷ τ̃ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίε ἐν χειρὶ Ἀγγαίε του προφήτε, λέγων, Εἰπὸν πρὸς Ζοροβάβελ τ̀ τ̃ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰεδα, κ̀ πρὸς Ἰησεν τ̀ τ̃ Ἰωσεδὲκ τ̀ ἱερέα τ̀ μέγαν, λέγων,

2 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, λέγων, Ὁ λαὸς ἔτος λέγεσιν, Οὐχ ἥκει ὁ καιρὸς τ̃ οἰκοδομῆσαι τ̀ οἶκον Κυρίε.

3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε ἐν χειρὶ Ἀγγαίε τ̃ προφήτε, λέγων,

4 Εἰ καιρὸς μὲν ὑμῖν ἐςι τε

οἰκεῖν ἐν οἴκοις ὑμῶν κοιλοσάθμοις, ὁ δὲ οἶκος ἡμῶν ἐξηρήμωται;

5 Καὶ νῦν τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Τάξατε δὴ καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδὲς ὑμῶν.

6 Ἐσπείρατε πολλὰ κ̀ εἰσηνέγκατε ὀλίγα, ἐφάγετε καὶ ἐκ εἰς πλησμονὴν, ἐπίετε καὶ ἐκ εἰς μέθην, περιεβάλεσθε κ̀ ἐκ ἐθερμάνθητε ἐν αὐτοῖς, καὶ ὁ τὲς μισθὲς συνάγων, συνήγαγεν εἰς δεσμὸν τετρυπημένον.

7 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδὲς ὑμῶν.

8 Ἀνάβητε εἰς τὸ ὄρος, καὶ κόψατε ξύλα, οἰκοδομήσατε τ̃ οἶκον, κ̀ εὐδοκήσω ἐν αὐτῷ, κ̀ ἐνδοξασθήσομαι, εἶπε Κύριος.

9 Ἐπεβλέψατε εἰς πολλὰ, κ̀ ἐγένετο ὀλίγα· κ̀ εἰσηνέχθη εἰς τ̃ οἶκον, κ̀ ἐξεφύσησα αὐτά· διατῦτο τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἀνθ᾽ ὧν ὁ οἶκός μυ ἐςιν ἔρημος, ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαςος εἰς τὸν οἶκον αὐτῦ,

10 Διατῦτο ἀνέξει ὁ ὐρανὸς ἀπὸ δρόσυ, κ̀ ἡ γῆ ὑποςελεῖται τὰ ἐκφόρια αὐτῆς.

11 Καὶ ἐπάξω ῥομφαίαν ἐπὶ τ̃ γῆν, κ̀ ἐπὶ τὰ ὄρη, κ̀ ἐπὶ τ̃ σῖτον, κ̀ ἐπὶ τ̃ οἶνον, κ̀ ἐπὶ τὸ ἔλαιον, κ̀ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ, κ̀ ἐπὶ τὲς ἀνθρώπες, καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, κ̀ ἐπὶ πάντας τὲς πόνες τ̃ χειρῶν αὐτῶν.

12 Καὶ ἤκεσε Ζοροβάβελ ὁ τ̃ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰέδα, κ̀ Ἰησῦς ὁ τ̃ Ἰωσεδὲκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, κ̀ πάντες οἱ κατάλοιποι τ̃ λαῦ τ̃ φωνῆς Κυρίε τ̃ Θεῦ αὐτῶν, κ̀ τ̃ λόγων τῦ Ἀγγαίε τ̃ προφήτε, καθότι ἐξαπέςειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτὲς, καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπε Κυρίε.

13 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος ἄγγελος Κυρίε ἐν ἀγγέλοις Κυρίε τῷ λαῷ, Ἐγώ εἰμι μεθ᾽ ὑμῶν, λέγει Κύριος.

14 Καὶ ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβάβελ τ̃ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰέδα, καὶ τὸ πνεῦμα Ἰησῦ τ̃ Ἰωσεδὲκ τῦ ἱερέως τ̃ μεγάλε, κ̀ τὸ πνεῦμα τ̃ καταλοίπων παντὸς τῦ λαῦ, καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἐποίεν ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίε παντοκράτορος Θεῦ αὐτῶν.

Κεφ. β΄. 2.

ΤΗι τετράδι κ̀ εἰκάδι τῦ μηνὸς τ̃ ἕκτε, τῷ δευτέρῳ ἔτει, ἐπὶ Δαρείε τ̃ βασιλέως.

2 Τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, μιᾷ καὶ εἰκάδι τ̃ μηνὸς, ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Ἀγγαίε τ̃ προφήτε, λέγων,

3 Εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ἰωσεδὲκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, λέγων,

4 Τίς ἐξ ὑμῶν, ὃς εἶδε τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ τῇ ἔμπροσθεν; καὶ πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν;

5 Καὶ νῦν κατίσχυε Ζοροβάβελ, λέγει Κύριος, καὶ κατίσχυε Ἰησοῦ ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ κατισχυέτω πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, λέγει Κύριος, καὶ ποιεῖτε, διότι μεθ᾽ ὑμῶν ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος ὁ παντοκράτωρ,

6 Καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέστηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν· θαρσεῖτε,

7 Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν,

8 Καὶ συσσείσω πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἥξει τὰ ἐκλεκτὰ πάντων τῶν ἐθνῶν· καὶ πλήσω τὸν οἶκον τοῦτον δόξης, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

9 Ἐμὸν τὸ ἀργύριον, καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

10 Διότι μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τούτου, ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ δώσω εἰρήνην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ καὶ εἰρήνην ψυχῆς εἰς περιποίησιν παντὶ τῷ κτίζοντι, τοῦ ἀναστῆσαι τὸν ναὸν τοῦτον.

11 Τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ ἐνάτου μηνὸς, ἔτους δευτέρου, ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφήτην, λέγων,

12 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐπερώτησον δὴ τοὺς ἱερεῖς νόμον, λέγων,

13 Ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπος κρέας ἅγιον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ ἅψηται τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄρτου, ἢ ἑψήματος, ἢ οἴνου, ἢ ἐλαίου, ἢ παντὸς βρώματος, εἰ ἁγιασθήσεται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπαν, Οὔ.

14 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος, Ἐὰν ἅψηται μεμιασμένος ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἐπὶ παντὸς τούτων, εἰ μιανθήσεται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπαν, Μιανθήσεται.

15 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀγγαῖος, καὶ εἶπεν, Οὕτως ὁ λαὸς οὗτος, καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει Κύριος, καὶ οὕτως πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν· καὶ ὃς ἐὰν ἐγγίσῃ ἐκεῖ, μιανθήσεται ἕνεκεν τῶν λημμά-

των αὐτῶν τῶν ὀρθρινῶν, ὀδυνη-
θήσονται ἀπὸ προσώπου πό-
νων αὐτῶν, καὶ ἐμισεῖτε ἐν πύ-
λαις ἐλέγχοντα.
16 Καὶ νῦν θέσθε δὴ εἰς τὰς
καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ταύτης καὶ ὑπεράνω, πρὸ τοῦ
θεῖναι λίθον ἐπὶ λίθον ἐν τῷ
ναῷ Κυρίου τίνες ἦτε,
17 Ὅτε ἐνεβάλλετε εἰς κυ-
ψέλην κριθῆς εἴκοσι σάτα, καὶ
ἐγένετο κριθῆς δέκα σάτα· καὶ
εἰσεπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολήνιον
ἐξαντλῆσαι πεντήκοντα με-
τρητὰς, καὶ ἐγίνοντο εἴκοσι.
18 Ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν ἀφο-
ρίᾳ, καὶ ἐν ἀνεμοφθορίᾳ, καὶ ἐν
χαλάζῃ πάντα τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε
πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.
19 Ὑποτάξατε δὴ τὰς καρ-
δίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύ-
της, καὶ ἐπέκεινα, ἀπὸ τῆς τετρά-
δος καὶ εἰκάδος τοῦ ἐννάτου μηνὸς,
καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς τεθεμε-
λίωται ὁ ναὸς Κυρίου· θέσθε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,
20 Εἰ ἐπιγνωσθήσεται ἐπὶ τῆς
ἅλω, καὶ εἰ ἔτι ἡ ἄμπελος, καὶ ἡ
συκῆ, καὶ ἡ ῥοὰ, καὶ τὰ ξύλα τῆς
ἐλαίας τὰ οὐ φέροντα καρπὸν,
ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης εὐλο-
γήσω.
21 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
ἐκ δευτέρου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν
προφήτην, τετράδι καὶ εἰκάδι
τοῦ μηνὸς, λέγων,
22 Εἰπὸν πρὸς Ζοροβάβελ τὸν
τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα,
λέγων, Ἐγὼ σείω τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν
ξηρὰν,
23 Καὶ καταστρέψω θρόνους
βασιλέων, καὶ ὀλοθρεύσω δύνα-
μιν βασιλέων τῶν ἐθνῶν, καὶ
καταστρέψω ἅρματα καὶ ἀναβά-
τας, καὶ καταβήσονται ἵπποι καὶ
ἀναβάται αὐτῶν, ἕκαστος ἐν
ῥομφαίᾳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
24 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέ-
γει Κύριος παντοκράτωρ, λή-
ψομαί σε Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σα-
λαθιὴλ, τὸν δοῦλόν μου, λέγει
Κύριος, καὶ θήσομαί σε ὡς
σφραγῖδα, διότι σὲ ᾑρέτισα,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΙΑ΄.

Κεφ. α΄. 1.
ΕΝ τῷ ὀγδόῳ μηνὶ, ἔτους
δευτέρου ἐπὶ Δαρείου, ἐγέ-
νετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχα-
ρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδὼ
τὸν προφήτην, λέγων,
2 Ὠργίσθη Κύριος ἐπὶ τοὺς
πατέρας ὑμῶν ὀργὴν μεγά-
λην·
3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
Τάδε λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ, Ἐπιστρέψατε πρός με,
λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ
ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς,
λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων.
4 Καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ
πατέρες ὑμῶν, οἷς ἐνεκάλεσαν
αὐτοῖς οἱ προφῆται ἔμπροσθεν
λέγοντες, Τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, Ἀποστρέψατε ἀπὸ
τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ
ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν τῶν
πονηρῶν· καὶ οὐκ εἰσήκουσαν, καὶ
οὐ προσέσχον τοῦ εἰσακοῦσαί
μου, λέγει Κύριος.
5 Οἱ πατέρες ὑμῶν ποῦ εἰσι
καὶ οἱ προφῆται; μὴ τὸν αἰῶνα
ζήσονται;
6 Πλὴν τοὺς λόγους μου καὶ τὰ
νόμιμά μου δέχεσθε, ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαι ἐν πνεύματί μου
τοῖς δούλοις μου τοῖς προφή-
ταις, οἳ κατελάβοσαν τοὺς πα-
τέρας ὑμῶν, καὶ ἀπεκρίθησαν,
καὶ εἶπαν, Καθὼς παρατέτακται
Κύριος παντοκράτωρ τοῦ ποι-
ῆσαι ἡμῖν κατὰ τὰς ὁδοὺς ἡ-
μῶν καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα
ἡμῶν, οὕτως ἐποίησεν ἡμῖν.
7 Τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τῷ
ἑνδεκάτῳ μηνὶ, οὗτός ἐστιν ὁ μὴν
Σαβὰτ, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ
Δαρείου, ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου
υἱὸν Ἀδδὼ τὸν προφήτην, λέ-
γων,
8 Ἑώρακα τὴν νύκτα, καὶ ἰδοὺ
ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ἵππον πυρ-
ρὸν, καὶ οὗτος εἱστήκει ἀναμέσον
τῶν ὀρέων τῶν κατασκίων, καὶ ὀπίσω
αὐτοῦ ἵπποι πυῤῥοὶ, καὶ ψαροὶ,
καὶ ποικίλοι, καὶ λευκοί.
9 Καὶ εἶπα, Τί οὗτοι Κύριε;
καὶ εἶπε πρός με ὁ ἄγγελος ὁ
λαλῶν ἐν ἐμοὶ, Ἐγὼ δείξω σοι
τί ἐστι ταῦτα.
10 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ
ἐφεστηκὼς ἀναμέσον τῶν ὀρέων, καὶ

εἶπε πρὸς μὲ, Οὗτοί εἰσιν ȣ̃ς
ἐξαπέςαλκε Κύριος, περιοδεῦσαι
τὴν γῆν·
11 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ἀγ-
γέλῳ Κυρίȣ τῷ ἐφεςῶτι ἀνα-
μέσον τῶν ὀρέων, ϗ εἶπον, Περι-
ωδεύσαμεν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ
ἰδȣ̀ πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται,
ϗ ἡσυχάζει.
12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος
Κυρίȣ, ϗ εἶπε, Κύριε παντο-
κράτωρ ἕως τίνος ȣ̓ μὴ ἐλεήσῃς
τὴν Ἱερȣσαλὴμ, ϗ τὰς πόλεις
Ἰȣ́δα, ἃς ὑπερεῖδες, τȣ̃το ἑβ-
δομηκοςὸν ἔτος;
13 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος
παντοκράτωρ τῷ ἀγγέλῳ λα-
λȣ̃ντι ἐν ἐμοὶ, ῥήματα καλὰ
ϗ λόγȣς παρακλητικȣ́ς.
14 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ ἄγ-
γελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, Ἀνά-
κραγε λέγων, Τάδε λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ, Ἐζήλωκα
τὴν Ἱερȣσαλὴμ ϗ τὴν Σιὼν ζῆλον
μέγαν,
15 Καὶ ὀργὴν μεγάλην ἐγὼ
ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ
συνεπιτιθέμενα, ἀνθ' ὧν μὲν
ἐγὼ ὠργίσθην ὀλίγα, αὐτοὶ δὲ
συνεπέθεντο εἰς κακά.
16 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἐπιςρέψω ἐπὶ Ἱερȣσα-
λὴμ ἐν οἰκτιρμῷ, ϗ ὁ οἶκός
μȣ ἀνοικοδομηθήσεται ἐν αὐ-
τῇ, λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ, καὶ μέτρον ἐκταθήσεται
ἐπὶ Ἱερȣσαλήμ.
17 Ἔτι· ϗ εἶπε πρὸς μὲ ὁ
ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, Ἔτι
ἀνάκραγε λέγων, Τάδε λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, Ἔτι δια-
χυθήσονται πόλεις ἐν ἀγα-
θοῖς, ϗ ἐλεήσει Κύριος ἔτι τὴν
Σιὼν, ϗ αἱρετιεῖ τὴν Ἱερȣσα-
λήμ.
18 Καὶ ἦρα τȣ̀ς ὀφθαλμȣ́ς
μȣ, ϗ ἴδον, ϗ ἰδȣ̀ τέσσαρα κέ-
ρατα.
19 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγ-
γελον τὸν λαλȣ̃ντα ἐν ἐμοὶ, Τί
ἐςι ταῦτα Κύριε; ϗ εἶπε πρὸς
μὲ, Ταῦτα τὰ κέρατα τὰ
διασκορπίσαντα τὸν Ἰȣ́δαν, ϗ τὸν
Ἰσραὴλ, ϗ Ἱερȣσαλήμ.
20 Καὶ ἔδειξέ μοι Κύριος
τέσσαρας τέκτονας.
21 Καὶ εἶπα, Τί ȣ̃τοι ἔρ-
χονται ποιῆσαι; καὶ εἶπε,
Ταῦτα τὰ κέρατα τὰ δια-
σκορπίσαντα τὸν Ἰȣ́δα ϗ τὸν
Ἰσραὴλ κατέαξαν, καὶ ȣ̓δεὶς
αὐτῶν ἦρε κεφαλήν· ϗ ἐξῆλ-
θοσαν ȣ̃τοι τοῦ ὀξῦναι αὐτὰ εἰς
χεῖρας αὐτῶν, τὰ τέσσαρα
κέρατα, τὰ ἔθνη τὰ ἐπαιρό-
μενα κέρας ἐπὶ τὴν γῆν Κυρίȣ,
τοῦ διασκορπίσαι αὐτήν.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ἦρα τȣ̀ς ὀφθαλμȣ́ς
μȣ, ϗ ἴδον, ϗ ἰδȣ̀ ἀνὴρ,
ϗ ἐν τῇ χειρὶ αὐτȣ̃ σχοινίον
γεωμετρικόν.

2 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὸν, Πȣ̃
σὺ πορεύῃ; κ̀ εἶπε πρὸς μὲ,
Διαμετρῆσαι τ̀ Ἰερȣσαλὴμ, τȣ̃
ἰδεῖν πηλίκον τὸ πλάτος αὐ-
τῆς ἐςὶ, καὶ πηλίκον τὸ μῆ-
κ☉.
3 Καὶ ἰδὲ ὁ ἄγγελος ὁ λα-
λῶν ἐν ἐμοὶ εἱςήκει, κ̀ ἄγ-
γελος ἕτερος ἐξεπορεύετο εἰς
συνάντησιν αὐτῷ,
4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, λέ-
γων, Δράμε, κ̀ λάλησον πρὸς
τ̀ νεανίαν ἐκεῖνον, λέγων, Κα-
τακάρπως κατοικηθήσεται Ἱε-
ρȣσαλὴμ ἀπὸ πλήθȣς ἀνθρώ-
πων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐ-
τῆς·
5 Καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ,
λέγει Κύρι☉, τεῖχος πυρὸς
κυκλόθεν, κ̀ εἰς δόξαν ἔσομαι
ἐν μέσῳ αὐτῆς.
6 Ὦ ὦ φεύγετε ἀπὸ γῆς
Βοῤῥᾶ, λέγει Κύριος· διότι ἐκ
τ̀ τεσσάρων ἀνέμων τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃
συνάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος,
7 Εἰς Σιὼν, ἀνασώζεσθε οἱ
κατοικȣ̃ντες θυγατέρα Βαβυ-
λῶνος.
8 Διότι τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, Ὀπίσω δόξης
ἀπέςαλκέ με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ
σκυλεύσαντα ὑμᾶς, διότι ὁ
ἁπτόμενος ὑμῶν ὡς ὁ ἁπτόμενος
τ̀ κόρης τȣ̃ ὀφθαλμȣ̃ αὐτȣ̃.
9 Διότι ἰδὲ ἐγὼ ἐπιφέρω τ̀
χεῖρά μȣ ἐπ' αὐτȣ̀ς, κ̀ ἔσονται
σκῦλα τοῖς δȣλεύȣσιν αὐτοῖς,
κ̀ γνώσεσθε ὅτι Κύριος παν-
τοκράτωρ ἀπέςαλκέ με.
10 Τέρπȣ κ̀ εὐφραίνȣ θύγα-
τερ Σιὼν, διότι ἰδὲ ἐγὼ ἔρχο-
μαι, κ̀ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ
σȣ, λέγει Κύριος.
11 Καὶ καταφεύξονται ἔθνη
πολλὰ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, κ̀ ἔσονται αὐτῷ
εἰς λαὸν, κ̀ κατασκηνώσȣσιν
ἐν μέσῳ σȣ, κ̀ ἐπιγνώσῃ ὅτι
Κύρι☉ παντοκράτωρ ἐξαπέ-
ςαλκέ με πρὸς σέ.
12 Καὶ κατακληρονομήσει
Κύριος τ̀ Ἰȣ́δαν τ̀ μερίδα αὐτȣ̃
ἐπὶ τ̀ ἁγίαν· κ̀ αἱρετιεῖ ἔτι τ̀
Ἱερȣσαλήμ.
13 Εὐλαβείσθω πᾶσα σὰρξ
ἀπὸ προσώπȣ Κυρίȣ, ὅτι ἐξ-
εγήγερται ἐκ νεφελῶν ἁγίων
αὐτȣ̃.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ἔδειξέ μοι Κύριος τὸν
Ἰησȣ̃ν τ̀ ἱερέα τ̀ μέγαν,
ἑςῶτα πρὸ προσώπȣ ἀγγέλȣ
Κυρίȣ, κ̀ ὁ διάβολος εἱςήκει
ἐκ δεξιῶν αὐτȣ̃, τȣ̃ ἀντικεῖσθαι
αὐτῷ.
2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν
διάβολον,
3 Ἐπιτιμήσαι Κύριος ἐν σοὶ
διάβολε, κ̀ ἐπιτιμήσαι Κύριος
ἐν σοὶ ὁ ἐκλεξάμενος τ̀ Ἱερȣ-
σαλήμ· ȣ̓κ ἰδὲ τȣ̃το ὡς δαλὸς
ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός;

4 Καὶ Ἰησῦς ἦν ἐνδεδυμένος ἱμάτια ῥυπαρὰ, ϗ εἱςήκει πρὸ προσώπε τ͂ ἀγγέλε.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ϗ εἶπε πρὸς τὲς ἑςηκότας πρὸ προσώπε αὐτοῦ, λέγων, Ἀφέλετε τὰ ἱμάτια τὰ ῥυπαρὰ ἀπ' αὐτε͂· ϗ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἰδὲ ἀφήρηκα τὰς ἀνομίας σε· καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν ποδήρη,

6 Καὶ ἐπίθετε κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τ͂ κεφαλὴν αὐτε͂· καὶ ἐπέθηκαν κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τ͂ κεφαλὴν αὐτε͂, ϗ περιέβαλον αὐτὸν ἱμάτια· ϗ ὁ ἄγγελος Κυρίε εἱςήκει.

7 Καὶ διεμαρτύρατο ὁ ἄγγελος Κυρίε πρὸς Ἰησῦν, λέγων,

8 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐὰν ταῖς ὁδοῖς μου πορεύῃ, ϗ ἐν τοῖς προςάγμασί μου φυλάξῃ, ϗ σὺ διακρινεῖς τ͂ οἶκόν με· ϗ ἐὰν διαφυλάσσῃς τ͂ αὐλήν με, ϗ δώσω σοι ἀναςρεφομένες ἐν μέσῳ τ͂ ἑςηκότων τέτων.

9 Ἄκεε δὴ Ἰησῦ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, σὺ ϗ οἱ πλησίον σε οἱ καθήμενοι πρὸ προσώπε, διότι ἄνδρες τερατοσκόποι εἰσὶ, διότι ἰδὲ ἐγὼ ἄγω τ͂ δῦλόν με Ἀνατολήν.

10 Διότι ὁ λίθος, ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπε τ͂ Ἰησῦ, ἐπὶ τ͂ λίθον τ͂ ἕνα ἑπτὰ ὀφθαλμοί εἰσιν· ἰδὲ ἐγὼ ὀρύσσω βόθρον, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ϗ ψηλαφήσω πᾶσαν τ͂ ἀδικίαν τ͂ γῆς ἐκείνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, συγκαλέσετε ἕκαςος τὸν πλησίον αὐτε͂ ὑποκάτω ἀμπέλε, καὶ ὑποκάτω συκῆς.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐπέςρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, ϗ ἐξήγειρέ με ὃν τρόπον ὅταν ἐξεγερθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὕπνε αὐτε͂,

2 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Τί σὺ βλέπεις; ϗ εἶπα, Ἑώρακα, ϗ ἰδὲ λυχνία χρυσῆ ὅλη, ϗ τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἑπτὰ λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἑπτὰ ἐπαρυςρίδες τοῖς λύχνοις τοῖς ἐπάνω αὐτῆς,

3 Καὶ δύο ἐλαῖαι ἐπάνω αὐτῆς, μία ἐκ δεξιῶν τ͂ λαμπαδίε αὐτῆς, ϗ μία ἐξ εὐωνύμων.

4 Καὶ ἐπηρώτησα, ϗ εἶπα πρὸς τ͂ ἄγγελον τὸν λαλῦντα ἐν ἐμοὶ, λέγων, Τί ἐςι ταῦτα Κύριε;

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, ϗ εἶπε πρὸς μὲ, λέγων, Οὐ γινώσκεις τί ἐςι ταῦτα; καὶ εἶπα, Οὐχὶ Κύριε.

6 Καὶ ἀπεκρίθη, ϗ εἶπε πρὸς

μὲ, λέγων, Οὗτος ὁ λόγος Κυρίου πρὸς Ζοροβάβελ, λέγων, Οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ, οὐδὲ ἐν ἰσχύϊ, ἀλλὰ ἐν πνεύματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Τίς εἶ σὺ τὸ ὄρος τὸ μέγα τὸ πρὸ προσώπου Ζοροβάβελ τοῦ κατορθῶσαι; καὶ ἐξοίσω τὸν λίθον τῆς κληρονομίας, ἰσότητα χάριτος χάριτα αὐτῆς.

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

9 Αἱ χεῖρες Ζοροβάβελ ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελέσουσιν αὐτόν· καὶ ἐπιγνώσῃ διότι Κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με πρὸς σέ.

10 Διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικράς; καὶ χαροῦνται, καὶ ὄψονται τὸν λίθον τὸν κασσιτέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ· ἑπτὰ οὗτοι ὀφθαλμοί εἰσιν οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

11 Καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα πρὸς αὐτὸν, Τί αἱ δύο ἐλαῖαι αὗται, αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας καὶ ἐξ εὐωνύμων;

12 Καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρου, καὶ εἶπα πρὸς αὐτὸν, Τί οἱ δύο κλάδοι τῶν ἐλαιῶν οἱ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν δύο μυξωτήρων τῶν χρυσῶν τῶν ἐπιχεόντων, καὶ ἐπαναγόντων τὰς ἐπαρυστρίδας τὰς χρυσᾶς;

13 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Οὐκ οἶδας τί ἐστι ταῦτα; καὶ εἶπα, Οὐχὶ Κύριε.

14 Καὶ εἶπεν, Οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ τῆς πιότητος παρεστήκασι Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ δρέπανον πετόμενον.

2 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Τί σὺ βλέπεις; καὶ εἶπα, Ἐγὼ ὁρῶ δρέπανον πετόμενον μήκους πηχέων εἴκοσι, καὶ πλάτους πηχέων δέκα.

3 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Αὕτη ἡ ἀρὰ ἡ ἐκπορευομένη ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· διότι πᾶς ὁ κλέπτης ἐκ τούτου ἕως θανάτου ἐκδικηθήσεται, καὶ πᾶς ὁ ἐπίορκος ἐκ τούτου ἐκδικηθήσεται.

4 Καὶ ἐξοίσω αὐτὸ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ κλέπτου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὀμνύοντος τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ καταλύσει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ συντελέσει αὐτὸν, καὶ τὰ ξύλα αὐτοῦ, καὶ τοὺς λίθους αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε τὸ ἐκπορευόμενον τοῦτο.

6 Καὶ εἶπα, Τί ἐστι; καὶ εἶπε, Τοῦτο τὸ μέτρον τὸ ἐκπορευόμενον· καὶ εἶπεν, Αὕτη ἡ ἀδικία αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

7 Καὶ ἰδοὺ τάλαντον μολίβδου ἐξαιρόμενον· καὶ ἰδοὺ γυνὴ μία ἐκάθητο ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου.

8 Καὶ εἶπεν, Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνομία· καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὴν εἰς μέσον τοῦ μέτρου, καὶ ἔῤῥιψε τὸν λίθον τοῦ μολίβδου εἰς τὸ στόμα αὐτῆς.

9 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ δύο γυναῖκες ἐκπορευόμεναι, καὶ πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, καὶ αὗται εἶχον πτέρυγας ἔποπος· καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον ἀναμέσον τῆς γῆς, καὶ ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ.

10 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ, Ποῦ αὗται ἀποφέρουσι τὸ μέτρον;

11 Καὶ εἶπε πρός με, Οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἰκίαν ἐν γῇ Βαβυλῶνος, καὶ ἑτοιμάσαι, καὶ θήσουσιν αὐτὸ ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ.

Κεφ. ς΄. 6.

ΚΑΙ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τέσσαρα ἅρματα ἐκπορευόμενα ἐκ μέσου δύο ὀρέων, καὶ τὰ ὄρη ἦν ὄρη χαλκᾶ.

2 Ἐν τῷ ἅρματι τῷ πρώτῳ ἵπποι πυῤῥοὶ, καὶ ἐν τῷ ἅρματι τῷ δευτέρῳ ἵπποι μέλανες,

3 Καὶ ἐν τῷ ἅρματι τῷ τρίτῳ ἵπποι λευκοὶ, καὶ ἐν τῷ ἅρματι τῷ τετάρτῳ ἵπποι ποικίλοι ψαροί.

4 Καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ, Τί ἐστι ταῦτα Κύριε;

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ εἶπε, Ταῦτά ἐστιν οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ, ἐκπορεύονται παραστῆναι τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

6 Ἐν ᾧ ἦσαν ἵπποι οἱ μέλανες, ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν Βοῤῥᾶ, καὶ οἱ λευκοὶ ἐξεπορεύοντο κατόπισθεν αὐτῶν, καὶ οἱ ποικίλοι ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν Νότου.

7 Καὶ οἱ ψαροὶ ἐξεπορεύοντο, καὶ ἐπέβλεπον τοῦ πορεύεσθαι τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν· καὶ εἶπε, Πορεύεσθε, καὶ περιοδεύσατε τὴν γῆν· καὶ περιώδευσαν τὴν γῆν.

8 Καὶ ἀνεβόησε, καὶ ἐλάλησε πρός με, λέγων, Ἰδοὺ οἱ ἐκπορευόμενοι ἐπὶ γῆν Βοῤῥᾶ, καὶ ἀνέπαυσαν τὸν θυμόν μου ἐν γῇ Βοῤῥᾶ.

9 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων,

10 Λάβε τὰ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας παρὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ παρὰ τῶν χρησίμων αὐτῆς, καὶ παρὰ τῶν ἐπεγνωκότων αὐτὴν,

ϗ εἰσελεύσῃ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τ̃ οἶκον Ἰωσίȣ τ̃ Σοφονίου τȣ̃ ἥκοντος ἐκ Βαβυλῶνος,

11 Καὶ λήψῃ ἀργύριον καὶ χρυσίον, ϗ ποιήσεις ςεφάνȣς, ϗ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰησȣ̃ τ̃ Ἰωσεδὲκ τ̃ ἱερέως τȣ̃ μεγάλȣ·

12 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἰδὲ ἀνὴρ, Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ϗ ὑποκάτωθεν αὐτȣ̃ ἀνατελεῖ, ϗ οἰκοδομήσει τ̃ οἶκον Κυρίȣ,

13 Καὶ αὐτὸς λήψεται ἀρετὴν, ϗ καθιεῖται, ϗ κατάρξει ἐπὶ τ̃ θρόνȣ αὐτȣ̃, ϗ ἔςαι ἱερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτȣ̃, καὶ βȣλὴ εἰρηνικὴ ἔςαι ἀναμέσον ἀμφοτέρων.

14 Ὁ δὲ ςέφανος ἔςαι τοῖς ὑπομένȣσι, ϗ τοῖς χρησίμοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπεγνωκόσιν αὐτὴν, ϗ εἰς χάριτα υἱȣ̃ Σοφονίȣ, ϗ εἰς ψαλμὸν ἐν οἴκῳ Κυρίȣ.

15 Καὶ οἱ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἥξȣσι, ϗ οἰκοδομήσȣσιν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίȣ, καὶ γνώσεσθε διότι Κύριος παντοκράτωρ ἀπέςαλκέ με πρὸς ὑμᾶς· ϗ ἔςαι, ἐὰν εἰσακȣ́οντες εἰσακȣ́σητε τ̃ φωνῆς Κυρίȣ τȣ̃ Θεȣ̃ ὑμῶν.

Κεφ. ζʹ. 7.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείȣ τ̃ βασιλέως, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τετράδι τ̃ μηνὸς τ̃ ἐννάτȣ, ὅς ἐςι Χασελεῦ.

2 Καὶ ἐξαπέςειλεν εἰς Βαιθὴλ, Σαρασὰρ ϗ Ἀρβεσεὲρ ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτȣ̃, καὶ ἐξιλάσασθαι τὸν Κύριον,

3 Λέγων πρὸς τȣ̀ς ἱερεῖς τȣ̀ς ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίȣ παντοκράτορος, ϗ πρὸς τȣ̀ς προφήτας, λέγων, Εἰσελήλυθεν ὧδε ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ τὸ ἁγίασμα, καθότι ἐποίησεν ἤδη ἱκανὰ ἔτη.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ τῶν δυνάμεων πρὸς ἐμὲ, λέγων,

5 Εἰπὸν πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν τ̃ γῆς, ϗ πρὸς τȣ̀ς ἱερεῖς, λέγων, Ἐὰν νηςεύσητε ἢ κόψησθε ἐν ταῖς πέμπταις ἢ ἐν ταῖς ἑβδόμαις, ϗ ἰδὲ ἑβδομήκοντα ἔτη, μὴ νηςείαν νενηςεύκατέ μοι;

6 Καὶ ἐὰν φάγητε ἢ πίητε, ȣ̓χ ὑμεῖς ἔσθετε ϗ πίνετε;

7 Οὐχ ȣ̃τοι οἱ λόγοι, ȣ̃ς ἐλάλησε Κύριος ἐν χερσὶ τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν, ὅτε ἦν Ἱερȣσαλὴμ κατοικȣμένη, ϗ εὐθηνȣ̃σα, ϗ αἱ πόλεις κυκλό-

θεν αὐτῆς, καὶ ἡ ὀρεινὴ καὶ ἡ
πεδινὴ κατῳκεῖτο;
8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρὸς Ζαχαρίαν, λέγων,
9 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Κρίμα δίκαιον κρί-
νετε, ϗ ἔλεος ϗ οἰκτιρμὸν ποι-
εῖτε ἕκαςος πρὸς τ̀ ἀδελφὸν
αὐτȣ̃,
10 Καὶ χήραν, ϗ ὀρφανὸν,
ϗ προσήλυτον, ϗ πένητα μὴ
καῖαδυναςεύετε, ϗ κακίαν ἕκα-
ςος τȣ̃ ἀδελφȣ̃ αὐτȣ̃ μὴ μνησι-
κακείτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑ-
μῶν.
11 Καὶ ἠπείθησαν τȣ̃ προσ-
έχειν, ϗ ἔδωκαν νῶτον παρα-
φρονȣ̃ντα, ϗ τὰ ὦτα αὐτῶν
ἐβάρυναν τȣ̃ μὴ εἰσακȣ́ειν.
12 Καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν
ἔταξαν ἀπειθῆ, τȣ̃ μὴ εἰσα-
κȣ́ειν τȣ̃ νόμȣ μȣ, ϗ τȣ̀ς λό-
γȣς, οὓς ἐξαπέςειλε Κύριος
παντοκράτωρ ἐν πνεύματι αὐ-
τȣ̃ ἐν χερσὶ τ̃ προφητῶν τ̃ ἔμ-
προσθεν· ϗ ἐγένετο ὀργὴ με-
γάλη παρὰ Κυρίȣ παντοκρά-
τορος.
13 Καὶ ἔςαι, ὃν τρόπον εἶπε,
ϗ ȣ̓κ εἰσήκȣσαν, ȣ̔́τως κεκράξ-
ονται, ϗ οὐ μὴ εἰσακȣ́σω, λέ-
γει Κύριος παντοκράτωρ.
14 Καὶ ἐκβαλῶ αὐτȣ̀ς εἰς
πάντα τὰ ἔθνη, ἃ ȣ̓κ ἔγνω-
σαν· ϗ ἡ γῆ ἀφανισθήσεται
κατόπισθεν αὐτῶν ἐκ διοδεύ-
οντος ϗ ἐξ ἀναςρέφοντος· καὶ
ἔταξαν γῆν ἐκλεκτὴν εἰς ἀφα-
νισμόν.

Κεφ. η΄. 8.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
παντοκράτορος, λέγων,
2 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Ἐζήλωκα τ̀ Ἰερȣ-
σαλὴμ καὶ τ̀ Σιὼν ζῆλον μέ-
γαν, ϗ θυμῷ μεγάλῳ ἐζή-
λωκα αὐτήν.
3 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπι-
ςρέψω ἐπὶ Σιὼν, ϗ κατασκη-
νώσω ἐν μέσῳ Ἱερȣσαλὴμ, ϗ
κληθήσεται ἡ Ἱερȣσαλὴμ πό-
λις ἀληθινὴ, ϗ τὸ ὄρος Κυρίȣ
παντοκράτορος, ὄρος ἅγιον.
4 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Ἔτι καθήσονται
πρεσβύτεροι ϗ πρεσβύτεραι ἐν
ταῖς πλατείαις Ἱερουσαλὴμ,
ἕκαςος τ̀ ῥάβδον αὐτȣ̃ ἔχων ἐν
τῇ χειρὶ αὐτȣ̃, ἀπὸ πλήθȣς
ἡμερῶν.
5 Καὶ αἱ πλατεῖαι τ̃ πό-
λεως πλησθήσονται παιδαρίων
ϗ κορασίων παιζόντων ἐν ταῖς
πλατείαις αὐτῆς.
6 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Εἰ ἀδυνατήσει ἐνώ-
πιον τ̃ καῖαλοιπῶν τȣ̃ λαȣ̃ τȣ́-
τȣ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
μὴ ϗ ἐνώπιόν μȣ ἀδυνατήσει;
λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
7 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Ἰδȣ̀ ἐγὼ σῴζω τὸν

λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν,

8 Καὶ εἰσάξω αὐτοὺς, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔσονται ἐμοὶ εἰς λαὸν, κἀγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ.

9 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Κατισχυέτωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς λόγους τούτους ἐκ στόματος τῶν προφητῶν, ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας τεθεμελίωται ὁ οἶκος Κυρίου παντοκράτορος, καὶ ὁ ναὸς ἀφ᾽ οὗ ᾠκοδόμηται.

10 Διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ μισθὸς τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν, καὶ ὁ μισθὸς τῶν κτηνῶν οὐχ ὑπάρξει, καὶ τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ οὐκ ἔσται εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως· καὶ ἐξαποστελῶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἕκαστον ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ.

11 Καὶ νῦν, οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ τούτου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

12 Ἀλλ᾽ ἢ δείξω εἰρήνην· ἡ ἄμπελος δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν δρόσον αὐτοῦ, καὶ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ μου τούτου ταῦτα πάντα.

13 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦτε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ οἶκος Ἰούδα καὶ οἶκος Ἰσραὴλ, οὕτως διασώσω ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε ἐν εὐλογίᾳ· θαρσεῖτε, καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν.

14 Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ὃν τρόπον διενοήθην τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς ἐν τῷ παροργίσαι με τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μετενόησα·

15 Οὕτως παρατέταγμαι, καὶ διανενόημαι ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, τοῦ καλῶς ποιῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν οἶκον Ἰούδα· θαρσεῖτε.

16 Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ποιήσετε· λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἀλήθειαν καὶ κρίμα εἰρηνικὸν κρίνατε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν,

17 Καὶ ἕκαστος τὴν κακίαν τοῦ πλησίον αὐτοῦ μὴ λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ὅρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε· διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος πρὸς μὲ, λέγων,

19 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Νηστεία ἡ τετρὰς, καὶ νηστεία ἡ πέμπτη, καὶ νηστεία

ἡ ἑβδόμη, ϗ νησεία ἡ δεκάτη
ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰέδα εἰς χα-
ρὰν ϗ εὐφροσύνην, ϗ εἰς ἑορ-
τὰς ἀγαθάς· καὶ εὐφρανθή-
σεσθε, ϗ τ̃ ἀλήθειαν ϗ τ̃ εἰ-
ρήνην ἀγαπήσατε.
20 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Ἔτι ἥξουσι λαοὶ
πολλοὶ, ϗ κατοικȣ̃ντες πόλεις
πολλάς,
21 Καὶ συνελεύσονται κατ-
οικȣ̃ντες πέντε πόλεις εἰς μίαν
πόλιν, λέγοντες, Πορευθῶμεν
δεηθῆναι τ̃ προσώπȣ Κυρίȣ,
ϗ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυ-
ρίȣ παντοκράτορος· πορεύσο-
μαι κἀγώ·
22 Καὶ ἥξȣσι λαοὶ πολλοὶ
ϗ ἔθνη πολλὰ ἐκζητῆσαι τὸ
πρόσωπον Κυρίου παντοκρά-
τορος ἐν Ἱερȣσαλὴμ, καὶ ἐξι-
λάσασθαι τὸ πρόσωπον Κυ-
ρίȣ.
23 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις, ἐὰν ἐπιλάβωνται δέκα
ἄνδρες ἐκ πασῶν τ̃ γλωσσῶν
τ̃ ἐθνῶν, καὶ ἐπιλάβωνται τȣ̃
κρασπέδȣ ἀνδρὸς Ἰȣδαίȣ, λέ-
γοντες, Πορευσόμεθα μετὰ σȣ̃,
διότι ἀκηκόαμεν ὅτι ὁ Θεὸς
μεθ' ὑμῶν ἐστι,

Κεφ. Θ'. 9.

ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίȣ ἐν
γῇ Σεδρὰχ, ϗ Δαμασκȣ̃
θυσία αὐτȣ̃, διότι Κύριος ἐφ-
ορᾷ ἀνθρώπȣς, ϗ πάσας φυ-
λὰς τ̃ Ἰσραήλ.
2 Καὶ ἐν Ἡμὰθ ἐν τοῖς ὁρί-
οις αὐτῆς Τύρος ϗ Σιδὼν, δι-
ότι ἐφρόνησαν σφόδρα.
3 Καὶ ᾠκοδόμησε Τύρος ὀ-
χυρώματα αὐτῇ, ϗ ἐθησαύ-
ρισεν ἀργύριον ὡς χȣ̃ν, ϗ συν-
ήγαγε χρυσίον ὡς πηλὸν ὁ-
δῶν.
4 Καὶ διατȣ̃το Κύριος κλη-
ρονομήσει αὐτὰς, ϗ πατάξει
εἰς θάλασσαν δύναμιν αὐτῆς,
ϗ αὕτη ἐν πυρὶ καταναλωθή-
σεται.
5 Ὄψεται Ἀσκάλων, καὶ
φοβηθήσεται, καὶ Γάζα, καὶ
ὀδυνηθήσεται σφόδρα, ϗ Ἀκ-
κάρων, ὅτι ᾐσχύνθη ἐπὶ τῷ
παραπλώματι αὐτῆς· ϗ ἀπο-
λεῖται βασιλεὺς ἐκ Γάζης, ϗ
Ἀσκάλων οὐ μὴ κατοικηθῇ.
6 Καὶ κατοικήσȣσιν ἀλλο-
γενεῖς ἐν Ἀζώτῳ, ϗ καθελῶ
ὕβριν ἀλλοφύλων,
7 Καὶ ἐξαρῶ τὸ αἷμα αὐτῶν
ἐκ στόματος αὐτῶν, ϗ τὰ βδε-
λύγματα αὐτῶν ἐκ μέσȣ ὀ-
δόντων αὐτῶν· ϗ ὑπολειφθή-
σονται ϗ ȣ̃τοι τῷ Θεῷ ἡμῶν,
καὶ ἔσονται ὡς χιλίαρχος ἐν
Ἰȣ́δα, ϗ Ἀκκάρων ὡς ὁ Ἰε-
βȣσαῖος.
8 Καὶ ὑποστήσομαι τῷ οἴκῳ
μȣ ἀνάστημα, τ̃ μὴ διαπορεύ-
εσθαι, μηδὲ ἀνακάμπτειν, καὶ

σύ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὲς ἐκέτι ἐξελαύνων, διότι νῦν ἑώρακα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς με.

9 Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιὼν, κήρυσσε θύγατερ Ἱερεσαλήμ· ἰδὲ ὁ βασιλεύς ἔρχεταί σοι δίκαιος ϗ σώζων, αὐτὸς πραῢς, ϗ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον ϗ πῶλον νέον.

10 Καὶ ἐξολοθρεύσει ἅρματα ἐξ Ἐφραΐμ, ϗ ἵππον ἐξ Ἱερεσαλὴμ, ϗ ἐξολοθρεύσεται τόξον πολεμικὸν, ϗ πλῆθος ϗ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν, ϗ κατάρξει ὑδάτων ἕως θαλάσσης, ϗ ποταμῶν διεκβολὰς γῆς.

11 Καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης σε ἐξαπέςειλας δεσμίες σε ἐκ λάκκε ἐκ ἔχοντος ὕδωρ.

12 Καθήσεσθε ἐν ὀχυρώμασι δέσμιοι τ͂ συναγωγῆς, ϗ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικεσίας σε διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι,

13 Διότι ἐνέτεινά σε Ἰέδα ἐμαυτῷ τόξον, ἔπλησα τ͂ Ἐφραΐμ, ϗ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα σε Σιὼν ἐπὶ τὰ τέκνα τ͂ Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε ὡς ῥομφαίαν μαχητε͂,

14 Καὶ Κύριος ἔςαι ἐπ' αὐτὲς, ϗ ἐξελεύσεται ὡς ἀςραπὴ βολὶς, ϗ Κύριος παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπιεῖ, ϗ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτε͂.

15 Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτές· ϗ καταναλώσεσιν αὐτὲς, ϗ καταχώσεσιν αὐτὲς ἐν λίθοις σφενδόνης, ϗ ἐκπίονται αὐτὲς ὡς οἶνον, ϗ πλήσεσι τὰς φιάλας ὡς θυσιαςήριον.

16 Καὶ σώσει αὐτὲς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς πρόβατα λαὸν αὐτε͂, διότι λίθοι ἅγιοι κυλίονται ἐπὶ γῆς αὐτε͂.

17 Ὅτι εἴ τι ἀγαθὸν αὐτε͂, καὶ εἴ τι καλὸν αὐτε͂, σῖτος νεανίσκοις, ϗ οἶνος εὐωδιάζων εἰς παρθένες.

Κεφ. ι'. 10.

ΑΙΤΕΙΣΘΕ παρὰ Κυρίου ὑετὸν καθ' ὥραν, πρώϊμον ϗ ὄψιμον· Κύριος ἐποίησε φαντασίας, ϗ ὑετὸν χειμερινὸν δώσει αὐτοῖς, ἑκάςῳ βοτάνην ἐν ἀγρῷ.

2 Διότι οἱ ἀποφθεγγόμενοι ἐλάλησαν κόπες, ϗ οἱ μάντεις ὁράσεις ψευδεῖς, ϗ τὰ ἐνύπνια ψευδῆ ἐλάλεν, μάταια παρεκάλεν· διατε͂το ἐξηράνθησαν ὡς πρόβατα, ϗ ἐκακώθησαν, διότι ἐκ ἦν ἴασις.

3 Ἐπὶ τὲς ποιμένας παρωξύνθη ὁ θυμός με, καὶ ἐπὶ τὲς ἀμνὲς ἐπισκέψομαι· καὶ ἐπισκέψεται Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὸ ποίμνιον αὐτε͂, τὸν οἶκον Ἰέδα, καὶ τάξει

αὐτὺς ὡς ἵππον εὐπρεπῆ αὐτῦ ἐν πολέμῳ.

4 Καὶ ἀπ' αὐτῦ ἐπέβλεψε, ἢ ἀπ' αὐτῦ ἔταξε, ἢ ἀπ' αὐτῦ τόξον ἐν θυμῷ, ἀπ' αὐτῦ ἐξελεύσεται πᾶς ὁ ἐξελαύνων ἐν τῷ αὐτῷ.

5 Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ πατῦντες πηλὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πολέμῳ, ἢ παρατάξονται, διότι Κύριος μετ' αὐτῶν· καὶ καταισχυνθήσονται ἀναβάται ἵππων.

6 Καὶ κατισχύσω τὸν οἶκον Ἰύδα, ἢ τὸν οἶκον Ἰωσὴφ σώσω, ἢ κατοικιῶ αὐτὺς, ὅτι ἠγάπησα αὐτὺς, ἢ ἔσονται, ὃν τρόπον ὐκ ἀπεστρεψάμην αὐτύς· διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ ἐπακύσομαι αὐτοῖς,

7 Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ τῦ Ἐφραῒμ, ἢ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ὡς ἐν οἴνῳ· καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ὄψονται, καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ χαρεῖται ἡ καρδία αὐτῶν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

8 Σημανῶ αὐτοῖς, ἢ εἰσδέξομαι αὐτὺς, διότι λυτρώσομαι αὐτὺς, ἢ πληθυνθήσονται καθότι ἦσαν πολλοί.

9 Καὶ σπερῶ αὐτὺς ἐν λαοῖς, ἢ οἱ μακρὰν μνησθήσονταί μυ, ἐκθρέψυσι τὰ τέκνα αὐτῶν, ἢ ἐπιστρέψυσι.

10 Καὶ ἐπιστρέψω αὐτὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτυ, ἢ ἐξ Ἀσσυρίων εἰσδέξομαι αὐτὺς, ἢ εἰς τὴν Γαλααδίτιν, ἢ εἰς τὸν Λίβανον εἰσάξω αὐτὺς, ἢ ὐ μὴ ὑπολειφθῆ ἐξ αὐτῶν ὐδὲ εἷς.

11 Καὶ διελεύσονται ἐν θαλάσσῃ στενῇ, πατάξυσιν ἐν θαλάσσῃ κύματα, ἢ ξηρανθήσεται πάντα τὰ βάθη ποταμῶν, ἢ ἀφαιρεθήσεται πᾶσα ὕβρις Ἀσσυρίων, ἢ σκῆπτρον Αἰγύπτυ περιαιρεθήσεται.

12 Καὶ κατισχύσω αὐτὺς ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, ἢ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῦ κατακαυχήσονται, λέγει Κύριος.

Κεφ. ια'. 11.

ΔΙΑΝΟΙΞΟΝ ὁ Λίβανος τὰς θύρας συ, ἢ καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρυς συ.

2 Ὀλολυξάτω πίτυς, διότι πέπτωκε κέδρος, ὅτι μεγάλως μεγιστᾶνες ἐταλαιπώρησαν· ὀλολύξατε δρύες τῆς Βασανίτιδος, ὅτι κατεσπάσθη ὁ δρυμὸς ὁ σύμφυτος.

3 Φωνὴ θρηνύντων ποιμένων, ὅτι τεταλαιπώρηκεν ἡ μεγαλωσύνη αὐτῶν· φωνὴ ὠρυομένων λεόντων, ὅτι τεταλαιπώρηκε τὸ φρύαγμα τῦ Ἰορδάνυ.

4 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ποιμαίνετε τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς,

5 Ἃ οἱ κτησάμενοι κατέσφαζον, καὶ οὐ μετεμέλοντο, κ̀ οἱ πωλῦντες αὐτὰ ἔλεγον, Εὐλογητὸς Κύριος, κ̀ πεπλετήκαμεν· κ̀ οἱ ποιμένες αὐτῶν ἐκ ἔπασχον ἐδὲν ἐπ᾽ αὐτοῖς.

6 Διατῦτο οὐ φείσομαι ἐκέτι ἐπὶ τὲς κατοικῦντας τ̃ γῆν, λέγει Κύριος· κ̀ ἰδὲ ἐγὼ παραδίδωμι τὲς ἀνθρώπες, ἕκαςον εἰς χεῖρα τ̃ πλησίον αὐτῦ, κ̀ εἰς χεῖρα βασιλέως αὐτῦ, κ̀ κατακόψεσι τ̃ γῆν, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωμαι ἐκ χειρὸς αὐτῶν·

7 Καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα τ̃ σφαγῆς εἰς τ̃ Χανααν͂ίτιν· κ̀ λήψομαι ἐμαυτῷ δύο ῥάβδες, τ̃ μὲν μίαν ἐκάλεσα Κάλλος, κ̀ τὴν ἑτέραν ἐκάλεσα Σχοίνισμα, καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα.

8 Καὶ ἐξαρῶ τὲς τρεῖς ποιμένας ἐν μηνὶ ἑνὶ, κ̀ βαρυνθήσεται ἡ ψυχή μυ ἐπ᾽ αὐτὲς, κ̀ γὰρ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπωρύοντο ἐπ᾽ ἐμέ.

9 Καὶ εἶπα, Οὐ ποιμανῶ ὑμᾶς· τὸ ἀποθνῆσκον ἀποθνησκέτω, κ̀ τὸ ἐκλεῖπον ἐκλιπέτω κ̀ τὰ καπάλοιπα κατεσθιέτωσαν ἕκαςος τὰς σάρκας τ̃ πλησίον αὐτῦ.

10 Καὶ λήψομαι τ̃ ῥάβδον μυ τ̃ καλὴν, κ̀ ἀποῤῥίψω αὐτὴν, τ̃ διασκεδάσαι τ̃ διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τὲς λαὲς,

11 Καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, κ̀ γνώσονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι, διότι λόγος Κυρίε ἐςί.

12 Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτὲς, Εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐςι, δότε τ̃ μισθόν μυ, ἢ ἀπείπασθε· κ̀ ἔςησαν τ̃ μισθόν μυ τριάκοντα ἀργυρῦς.

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Κάθες αὐτὲς εἰς τὸ χωνευτήριον, κ̀ σκέψομαι εἰ δόκιμόν ἐςιν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν κ̀ ἔλαβον τὲς τριάκοντα ἀργυρῦς, κ̀ ἐνέβαλον αὐτὲς εἰς τ̃ οἶκον Κυρίε εἰς τὸ χωνευτήριον.

14 Καὶ ἀπέῤῥιψα τ̃ ῥάβδον τ̃ δευτέραν τὸ Σχοίνισμα, τῦ διασκεδάσαι τὴν κατάσχεσιν ἀναμέσον Ἰέδα, κ̀ ἀναμέσον Ἰσραήλ.

15 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἔτι λάβε σεαυτῷ σκεύη ποιμενικὰ ποιμένος ἀπείρε·

16 Διότι ἰδὲ ἐγὼ ἐξεγείρω ποιμένα ἐπὶ τ̃ γῆν, τὸ ἐκλιμπάνον οὐ μὴ ἐπισκέψηται, κ̀ τὸ ἐσκορπισμένον οὐ μὴ ζητήσῃ, κ̀ τὸ συντετριμμένον οὐ μὴ ἰάσηται, κ̀ τὸ ὁλόκληρον οὐ μὴ κατευθύνῃ, κ̀ τὰ κρέα

τῶν ἐκλεκτῶν καταφάγεται, καὶ
τοὺς ἀςραγάλους αὐτῶν ἐκςρέ-
ψει.
17 Ὦ οἱ ποιμαίνοντες τὰ
μάταια, καταλελοιπότες τὰ
πρόβατα, μάχαιρα ἐπὶ τοὺς
βραχίονας αὐτοῦ, ϗ ἐπὶ τὸν
ὀφθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ, ὁ
βραχίων αὐτοῦ ξηραινόμενος
ξηρανθήσεται, ϗ ὁ ὀφθαλμὸς
ὁ δεξιὸς αὐτοῦ ἐκτυφλούμενος ἐκ-
τυφλωθήσεται.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίου ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ· λέγει Κύριος,
ἐκτείνων οὐρανὸν, ϗ θεμελιῶν
γῆν, ϗ πλάσσων πνεῦμα ἀν-
θρώπου ἐν αὐτῷ.
2 Ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὴν Ἱερου-
σαλὴμ ὡς πρόθυρα σαλευό-
μενα πᾶσι τοῖς λαοῖς κύκλῳ,
ϗ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἔςαι περιοχὴ
ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.
3 Καὶ ἔςαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ θήσομαι τὴν Ἱερουσαλὴμ
λίθον καταπατούμενον πᾶσι
τοῖς ἔθνεσι· πᾶς ὁ καταπα-
τῶν αὐτὴν ἐμπαίζων ἐμπαίξε-
ται, ϗ ἐπισυναχθήσονται ἐπ᾽
αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.
4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, πατάξω
πάντα ἵππον ἐν ἐκςάσει, ϗ τὸν
ἀναβάτην αὐτοῦ ἐν παραφρο-
νήσει, ἐπὶ δὲ τὸν οἶκον Ἰούδα
διανοίξω τοὺς ὀφθαλμούς μου, ϗ
πάντας τοὺς ἵππους τῶν λαῶν πα-
τάξω ἐν ἀποτυφλώσει.
5 Καὶ ἐροῦσιν οἱ χιλίαρχοι
Ἰούδα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,
Εὑρήσομεν ἑαυτοῖς τοὺς κατοι-
κοῦντας Ἱερουσαλὴμ ἐν Κυρίῳ
παντοκράτορι Θεῷ αὐτῶν.
6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θή-
σομαι τοὺς χιλιάρχους Ἰούδα ὡς
δαλὸν πυρὸς ἐν ξύλοις, καὶ ὡς
λαμπάδα πυρὸς ἐν καλάμῃ, ϗ
καταφάγονται ἐκ δεξιῶν, καὶ
ἐξ εὐωνύμων πάντας τοὺς λαοὺς
κυκλόθεν, ϗ κατοικήσει Ἱε-
ρουσαλὴμ ἔτι καθ᾽ ἑαυτὴν ἐν
Ἱερουσαλήμ.
7 Καὶ σώσει Κύριος τὰ σκη-
νώματα Ἰούδα, καθὼς ἀπ᾽ ἀρ-
χῆς, ὅπως μὴ μεγαλύνηται
καύχημα οἴκου Δαυὶδ, ϗ ἔπ-
αρσις τῶν κατοικούντων Ἱερουσα-
λὴμ ἐπὶ τὸν Ἰούδα.
8 Καὶ ἔςαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ὑπερασπιεῖ Κύριος ὑπὲρ
τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλὴμ, ϗ
ἔςαι ὁ ἀσθενῶν ἐν αὐτοῖς ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς Δαυὶδ, ὁ
δὲ οἶκος Δαυὶδ ὡς οἶκος Θεοῦ,
ὡς ἄγγελος Κυρίου ἐνώπιον αὐ-
τῶν.
9 Καὶ ἔςαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ, ζητήσω ἐξᾶραι πάντα τὰ
ἔθνη τὰ ἐρχόμενα ἐπὶ Ἱερου-
σαλήμ.
10 Καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ τὸν οἶκον
Δαυὶδ, ϗ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας

Ἱερουσαλὴμ πνεῦμα χάριτος ϗ οἰκτιρμοῦ· ϗ ἐπιβλέψονται πρός με, ἀνθ᾽ ὧν κατωρχήσαντο· ϗ κόψονται ἐπ᾽ αὐτὸν κοπετὸν, ὡς ἐπ᾽ ἀγαπητῷ, καὶ ὀδυνηθήσονται ὀδύνην, ὡς ἐπὶ τῷ πρωτοτόκῳ.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μεγαλυνθήσεται ὁ κοπετὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὡς κοπετὸς ῥοῶνος ἐν πεδίῳ ἐκκοπτομένου.

12 Καὶ κόψεται ἡ γῆ κατὰ φυλὰς φυλάς· φυλὴ οἴκου Δαυὶδ καθ᾽ ἑαυτὴν, ϗ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ᾽ ἑαυτάς· φυλὴ οἴκου Νάθαν καθ᾽ ἑαυτὴν, ϗ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ᾽ ἑαυτάς·

13 Φυλὴ οἴκου Λευὶ καθ᾽ ἑαυτὴν, ϗ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ᾽ ἑαυτάς· φυλὴ τοῦ Συμεὼν καθ᾽ ἑαυτὴν, ϗ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ᾽ ἑαυτάς.

14 Πᾶσαι αἱ ὑπολελειμμέναι φυλαὶ, φυλὴ καθ᾽ ἑαυτὴν, ϗ γυναῖκες αὐτῶν καθ᾽ ἑαυτάς.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται πᾶς τόπος διανοιγόμενος τῷ οἴκῳ Δαυὶδ, ϗ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν μετακίνησιν, ϗ εἰς τὸν χωρισμόν.

2 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος σαβαὼθ, ἐξολοθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔτι αὐτῶν ἔσται μνεία· ϗ τοὺς ψευδοπροφήτας, ϗ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐξαρῶ ἀπὸ τῆς γῆς.

3 Καὶ ἔσται ἐὰν προφητεύσῃ ἄνθρωπος ἔτι, καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ϗ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐτὸν, Οὐ ζήσῃ, ὅτι ψευδῆ ἐλάλησας ἐπ᾽ ὀνόματι Κυρίου· καὶ συμποδιοῦσιν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐτὸν, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν.

4 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταισχυνθήσονται οἱ προφῆται, ἕκαστος ἐκ τῆς ὁράσεως αὐτοῦ, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτὸν, ϗ ἐνδύσονται δέῤῥιν τριχίνην, ἀνθ᾽ ὧν ἐψεύσαντο.

5 Καὶ ἐρεῖ, Οὐκ εἰμὶ προφήτης ἐγὼ, διότι ἄνθρωπος ἐργαζόμενος τὴν γῆν ἐγώ εἰμι, ὅτι ἄνθρωπος ἐγέννησέ με ἐκ νεότητός μου.

6 Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτὸν, Τί αἱ πληγαὶ αὗται ἀναμέσον τῶν χειρῶν σου; ϗ ἐρεῖ, Ἃς ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ μου.

7 Ῥομφαία ἐξεγέρθητι ἐπὶ τοὺς ποιμένας μου, ϗ ἐπὶ ἄνδρα πολίτην μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, πατάξατε τοὺς ποιμένας, ϗ ἐκσπάσατε τὰ πρόβατα· ϗ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς μικρούς.

8 Καὶ ἔςαι ἐν πάσῃ τῇ γῇ,
λέγει Κύριος, τὰ δύο μέρη αὐ-
τῆς ἐξολοθρευθήσεται, ϗ ἐκ-
λείψει, τὸ δὲ τρίτον ὑπολειφ-
θήσεται ἐν αὐτῇ.

9 Καὶ διάξω τὸ τρίτον διὰ
πυρὸς, καὶ πυρώσω αὐτὸς, ὡς
πυρᾶται τὸ ἀργύριον, ϗ δο-
κιμῶ αὐτὸς, ὡς δοκιμάζεται
τὸ χρυσίον· αὐτὸς ἐπικαλέ-
σεται τὸ ὄνομά μου, κἀγὼ
ἐπακύσομαι αὐτῷ, καὶ ἐρῶ,
Λαός μυ ἅτός ἐςι· ϗ αὐτὸς ἐ-
ρεῖ, Κύριος ὁ Θεός μυ.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΙΔΟΥ ἡμέραι ἔρχονται Κυ-
ρίυ, καὶ διαμερισθήσονται
τὰ σκῦλά συ ἐν σοί·

2 Καὶ ἐπισυνάξω πάντα τὰ
ἔθνη ἐπὶ Ἱερυσαλὴμ εἰς πόλε-
μον, ϗ ἁλώσεται ἡ πόλις, ϗ
διαρπαγήσονται αἱ οἰκίαι, ϗ
αἱ γυναῖκες μολυνθήσονται, ϗ
ἐξελεύσεται τὸ ἥμισυ τ̃ πό-
λεως ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ δὲ
κατάλοιποι τ̃ λαῦ μυ οὐ μὴ
ἐξολοθρευθῶσιν ἐκ τ̃ πόλεως.

3 Καὶ ἐξελεύσεται Κύριος, ϗ
παρατάξεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ἐκείνοις, καθὼς ἡμέρα παρα-
τάξεως αὐτῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέ-
μυ.

4 Καὶ ςήσονται οἱ πόδες αὐ-
τῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ
ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τὸ κατένaντι
Ἱερυσαλὴμ ἐξ ἀνατολῶν· καὶ
σχισθήσεται τὸ ὄρος τ̃ ἐλαιῶν,
τὸ ἥμισυ αὐτῦ πρὸς ἀνατολὰς
καὶ θάλασσαν, χάος μέγα
σφόδρα· ϗ κλινεῖ τὸ ἥμισυ τῦ
ὄρυς πρὸς τὸν Βοῤῥᾶν, καὶ τὸ
ἥμισυ αὐτῦ πρὸς Νότον.

5 Καὶ φραχθήσεται ἡ φά-
ραγξ τ̃ ὀρέων μυ, καὶ ἐγκολ-
ληθήσεται φάραγξ ὀρέων ἕως
Ἰασὸδ, καὶ ἐμφραχθήσεται
καθὼς ἐνεφράγη ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις τ̃ συσσεισμῦ, ἐν ἡμέραις
Ὀζίυ βασιλέως Ἰύδα· ϗ ἥξει
Κύριος ὁ Θεός μυ, καὶ πάντες
οἱ ἅγιοι μετ' αὐτῦ.

6 Καὶ ἔςαι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ ὐκ ἔςαι φῶς, ϗ ψύχη ϗ
πάγος.

7 Ἔςαι μίαν ἡμέραν, ϗ ἡ
ἡμέρα ἐκείνη γνωςὴ τῷ Κυρίῳ,
ϗ ὐχ ἡμέρα, ϗ οὐ νὺξ, ϗ πρὸς
ἑσπέραν ἔςαι φῶς.

8 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερυ-
σαλὴμ, τὸ ἥμισυ αὐτῦ εἰς τὴν
θάλασσαν τ̃ πρώτην, καὶ τὸ
ἥμισυ αὐτῦ εἰς τ̃ θάλασσαν
τ̃ ἐσχάτην· καὶ ἐν θέρει ϗ ἐν
ἔαρι ἔςαι ὕτως.

9 Καὶ ἔςαι Κύριος εἰς βασι-
λέα ἐπὶ πᾶσαν τ̃ γῆν· ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔςαι Κύριος εἷς,
ϗ τὸ ὄνομα αὐτῦ ἕν,

10 Κυκλῶν πᾶσαν τ̃ γῆν,
ϗ τ̃ ἔρημον ἀπὸ Γαβὲ ἕως Ῥεμ-
μὼν κατὰ Νότον Ἱερυσαλήμ.

Ῥαμὰ δὲ ἐπὶ τόπου μενεῖ· ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμὶν ἕως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώτης, ἕως τῆς πύλης τῶν γωνιῶν, καὶ ἕως τοῦ πύργου Ἀναμεὴλ, ἕως τῶν ὑποληνίων τοῦ βασιλέως.

11 Κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀνάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι, καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ πεποιθότως.

12 Καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτῶσις ἣν κόψει Κύριος πάντας τοὺς λαοὺς, ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· τακήσονται αἱ σάρκες αὐτῶν, ἑστηκότων ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ῥυήσονται ἐκ τῶν ὀπῶν αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν τακήσεται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

13 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔκστασις Κυρίου μεγάλη ἐπ' αὐτούς· καὶ ἐπιλήψονται ἕκαστος τῆς χειρὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ συμπλακήσεται ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ.

14 Καὶ Ἰούδας παρατάξεται ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ συνάξει τὴν ἰσχὺν πάντων τῶν λαῶν κυκλόθεν, χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἱματισμὸν εἰς πλῆθος σφόδρα.

15 Καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτῶσις τῶν ἵππων, καὶ τῶν ἡμιόνων, καὶ τῶν καμήλων, καὶ τῶν ὄνων, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ὄντων ἐν ταῖς παρεμβολαῖς ἐκείναις, κατὰ τὴν πτῶσιν ταύτην.

16 Καὶ ἔσται, ὅσοι ἐὰν καταλειφθῶσιν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀναβήσονται κατ' ἐνιαυτὸν, τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ Κυρίῳ παντοκράτορι, καὶ τοῦ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας.

17 Καὶ ἔσται, ὅσοι ἐὰν μὴ ἀναβῶσιν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ, τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ Κυρίῳ παντοκράτορι, καὶ οὗτοι ἐκείνοις προστεθήσονται.

18 Ἐὰν δὲ φυλὴ Αἰγύπτου μὴ ἀναβῇ, μηδὲ ἔλθῃ, καὶ ἐπὶ τούτους ἔσται ἡ πτῶσις, ἣν πατάξει Κύριος πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν μὴ ἀναβῇ, τοῦ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας.

19 Αὕτη ἔσται ἡ ἁμαρτία Αἰγύπτου, καὶ ἡ ἁμαρτία πάντων τῶν ἐθνῶν, ὃς ἂν μὴ ἀναβῇ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας.

20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου ἅγιον τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι· καὶ ἔσονται οἱ λέβητες ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου.

21 Καὶ ἔσται πᾶς λέβης ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Ἰούδᾳ

ἅγιος τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι· ϗ ἥξουσι πάντες οἱ θυσιάζοντες, ϗ λήψονται ἐξ αὐτῶν, ϗ ἑψήσουσιν ἐν αὐτοῖς· ϗ οὐκ ἔσται Χαναναῖος ἔτι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ. ΙΒʹ.

Κεφ. αʹ. 1.

ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ. Θέσθε δὴ ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν.

2 Ἠγάπησα ὑμᾶς, λέγει Κύριος· ϗ εἴπατε, Ἐν τίνι ἠγάπησας ἡμᾶς; οὐκ ἀδελφὸς ἦν Ἡσαῦ τοῦ Ἰακὼβ, λέγει Κύριος, ϗ ἠγάπησα τὸν Ἰακὼβ,

3 Τὸν δὲ Ἡσαῦ ἐμίσησα, ϗ ἔταξα τὰ ὅρια αὐτοῦ εἰς ἀφανισμὸν, ϗ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς δώματα ἐρήμου;

4 Διότι ἐρεῖ, Ἡ Ἰδουμαία κατέστραπται, ϗ ἐπιστρέψωμεν, ϗ ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ἐρήμους· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Αὐτοὶ οἰκοδομήσουσι, ϗ ἐγὼ καταστρέψω· ϗ ἐπικληθήσεται αὐτοῖς ὅρια ἀνομίας, ϗ λαὸς ἐφ' ὃν παρατέτακται Κύριος ἕως αἰῶνος.

5 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται, ϗ ὑμεῖς ἐρεῖτε, Ἐμεγαλύνθη Κύριος ὑπεράνω τῶν ὁρίων τοῦ Ἰσραήλ.

6 Υἱὸς δοξάζει πατέρα, καὶ δοῦλος τὸν κύριον ἑαυτοῦ· καὶ εἰ πατήρ εἰμι ἐγὼ, ποῦ ἐστιν ἡ δόξα μου; καὶ εἰ Κύριός εἰμι ἐγὼ, ποῦ ἐστιν ὁ φόβος μου; λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ὑμεῖς οἱ ἱερεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομά μου, ϗ εἴπατε, Ἐν τίνι ἐφαυλίσαμεν τὸ ὄνομά σου;

7 Προσάγοντες πρὸς τὸ θυσιαστήριόν μου ἄρτους ἠλισγημένους, ϗ εἴπατε, Ἐν τίνι ἠλισγήσαμεν αὐτούς; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Τράπεζα Κυρίου ἠλισγημένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδενώσατε.

8 Διότι ἐὰν προσαγάγητε τυφλὸν εἰς θυσίας, οὐ κακόν; ϗ ἐὰν προσαγάγητε χωλὸν ἢ ἄρρωστον, οὐ κακόν; προσά-

γαγε δὴ αὐτὸ τῷ ἡγεμένῳ σε, εἰ προσδέξεταί σε, εἰ λήψεται πρόσωπόν σε, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

9 Καὶ νῦν ἐξιλάσκεσθε τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ δεήθητε αὐτοῦ. Ἐν χερσὶν ὑμῶν γέγονε ταῦτα, εἰ λήψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

10 Διότι καὶ ἐν ὑμῖν συγκλεισθήσονται θύραι, καὶ οὐκ ἀνάψεται τὸ θυσιαστήριόν μου δωρεάν· οὐκ ἔστι μου θέλημα ἐν ὑμῖν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν.

11 Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου, καὶ θυσία καθαρά· διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

12 Ὑμεῖς δὲ βεβηλοῦτε αὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Τράπεζα Κυρίου ἠλισγημένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδένωται βρώματα αὐτοῦ·

13 Καὶ εἴπατε, Ταῦτα ἐκ κακοπαθείας ἐστί· καὶ ἐξεφύσησα αὐτὰ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ εἰσεφέρετε ἁρπάγματα, καὶ τὰ χωλὰ, καὶ τὰ ἐνοχλούμενα· καὶ ἐὰν φέρητε τὴν θυσίαν, εἰ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

14 Καὶ ἐπικατάρατος, ὃς ἦν δυνατὸς, καὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν, καὶ εὐχὴ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ θύει διεφθαρμένον τῷ Κυρίῳ· διότι βασιλεὺς μέγας ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ τὸ ὄνομά μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Κεφ. β΄. 2.

ΚΑΙ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς οἱ ἱερεῖς.

2 Ἐὰν μὴ ἀκούσητε, καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν, τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατάραν, καὶ ἐπικαταράσομαι τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ καταράσομαι αὐτήν· καὶ διασκεδάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν.

3 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὦμον, καὶ σκορπιῶ ἔνυστρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν, ἔνυστρον ἑορτῶν ὑμῶν, καὶ λήψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό.

4 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην, τοῦ εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τοὺς Λευίτας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

5 Ἡ διαθήκη μȣ ἦν μετ'
αὐτȣ̃ τ̃ ζωῆς ᾗ τ̃ εἰρήνης, καὶ
ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόϐῳ φοϐεῖσθαί
με, ᾗ ἀπὸ πρoσώπȣ ὀνόματός
μȣ σέλλεσθαι αὐτόν.
6 Νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ
ςόματι αὐτȣ̃, καὶ ἀδικία ȣ̓χ
εὑρέθη ἐν χείλεσιν αὐτȣ̃· ἐν εἰ-
ρήνῃ καὶ εὐθύνων ἐπορεύθη μετ'
ἐμȣ̃, ᾗ πολλȣ̀ς ἐπέςρεψεν ἀπὸ
ἀδικίας.
7 Ὅτι χείλη ἱερέως φυλάξε-
ται γνῶσιν, ᾗ νόμον ἐκζητή-
σȣσιν ἐκ ςόματος αὐτȣ̃, διότι
ἄγγελος Κυρίȣ παντοκράτορός
ἐςιν.
8 Ὑμεῖς δὲ ἐξεκλίνατε ἐκ τ̃
ὁδȣ̃, ᾗ ἠσθενήσατε πολλȣ̀ς ἐν
νόμῳ, διεφθείρατε τ̀ διαθήκην
τ̃ Λευὶ, λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ.
9 Κἀγὼ δέδωκα ὑμᾶς ἐξȣ-
δενωμένȣς ᾗ ἀπερριμμένȣς εἰς
πάντα τὰ ἔθνη, ἀνθ' ὧν ὑμεῖς
ȣ̓κ ἐφυλάξασθε τὰς ὁδȣ́ς μȣ,
ἀλλὰ ἐλαμϐάνετε πρόσωπα ἐν
νόμῳ.
10 Οὐχὶ πατὴρ εἷς πάντων
ὑμῶν; ȣ̓χὶ Θεὸς εἷς ἔκτισεν
ὑμᾶς; τί ὅτι ἐγκατελίπετε ἕ-
καςος τ̀ ἀδελφὸν αὐτȣ̃, τ̃ βε-
ϐηλῶσαι τ̀ διαθήκην τ̃ πατέ-
ρων ὑμῶν;
11 Ἐγκατελείφθη Ἰούδας,
ᾗ βδέλυγμα ἐγένετο ἐν τῷ Ἰσ-
ραὴλ ᾗ ἐν Ἱερȣσαλὴμ, διότι
ἐϐεϐήλωσεν Ἰούδας τὰ ἅγια
Κυρίȣ, ἐν οἷς ἠγάπησε, ᾗ ἐπε-
τήδευσεν εἰς Θεȣ̀ς ἀλλοτρίȣς.
12 Ἐξολοθρεύσει Κύριος τὸν
ἄνθρωπον τ̀ ποιȣ̃ντα ταῦτα,
ἕως ᾗ ταπεινωθῇ ἐκ σκηνωμά-
των Ἰακὼϐ, ᾗ ἐκ προσαγόν-
των θυσίαν τῷ Κυρίῳ παντο-
κράτορι.
13 Καὶ ταῦτα, ἃ ἐμίσȣν,
ἐποιεῖτε· ἐκαλύπτετε δάκρυσι
τὸ θυσιαςήριον Κυρίου, καὶ
κλαυθμῷ καὶ ςεναγμῷ ἐκ κό-
πων· ἔτι ἄξιον ἐπιϐλέψαι εἰς
θυσίαν, ἢ λαϐεῖν δεκτὸν ἐκ τ̃
χειρῶν ὑμῶν;
14 Καὶ εἴπατε, Ἕνεκεν τί-
νος; ὅτι Κύριος διεμαρτύρατο
ἀναμέσον σȣ̃, ᾗ ἀναμέσον γυ-
ναικὸς νεότητός σȣ, ἣν ἐγκατ-
έλιπες, ᾗ αὕτη κοινωνός σȣ, ᾗ
γυνὴ διαθήκης σȣ.
15 Καὶ οὐ καλὸν ἐποίησε;
ᾗ ὑπόλειμμα πνεύματος αὐ-
τȣ̃· καὶ εἴπατε, Τί ἄλλο ἢ
σπέρμα ζητεῖ ὁ Θεός; ᾗ φυ-
λάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑ-
μῶν, καὶ γυναῖκα νεότητός σȣ
μὴ ἐγκαταλίπῃς·
16 Ἀλλὰ ἐὰν μισήσας ἐξ-
αποςείλῃς, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
τ̃ Ἰσραὴλ, ᾗ καλύψει ἀσέϐεια
ἐπὶ τὰ ἐνθυμήματά σȣ, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ· ᾗ φυ-
λάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν,
ᾗ οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε

17 Οἱ παροξύναντες τὸν Θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν· καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι παρωξύναμεν αὐτόν; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Πᾶς ποιῶν πονηρὸν, καλὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησε, καὶ ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης;

Κεφ. γʹ. 3.

ΙΔΟΥ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου, καὶ ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, ὃν ὑμεῖς θέλετε· ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

2 Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου, καὶ ὡς ποιὰ πλυνόντων.

3 Καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον, καὶ ὡς τὸ χρυσίον, καὶ καθαριεῖ τοὺς υἱοὺς Λευὶ, καὶ χεεῖ αὐτοὺς ὥσπερ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον· καὶ ἔσονται τῷ Κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ.

4 Καὶ ἀρέσει τῷ Κυρίῳ θυσία Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἔμπροσθεν.

5 Καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει, καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμάκους, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστεροῦντας μισθὸν μισθωτοῦ, καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας χήραν, καὶ τοὺς κονδυλίζοντας ὀρφανοὺς, καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτου, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

6 Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ οὐκ ἀπέχεσθε

7 Ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, ἐξεκλίνατε νόμιμά μου, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε. Ἐπιστρέψατε πρός με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι ἐπιστρέψομεν;

8 Μήτι πτερνιεῖ ἄνθρωπος Θεόν; διότι ὑμεῖς πτερνίζετέ με· καὶ ἐρεῖτε, Ἐν τίνι ἐπτερνίσαμέν σε; ὅτι τὰ ἐπιδέκατα, καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μεθ' ὑμῶν εἰσι.

9 Καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε, καὶ ἐμὲ ὑμεῖς πτερνίζετε.

10 Τὸ ἔτος συνετελέσθη, καὶ εἰσηνέγκατε πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τοὺς θησαυροὺς, καὶ ἔσται ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· ἐπιστρέψατε δὴ ἐν τούτῳ,

λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἐὰν
μὴ ἀνοίξω ὑμῖν τοὺς καταῤ-
ῥάκτας τοῦ οὐρανοῦ, ϗ ἐκχεῶ τὴν
εὐλογίαν μου ὑμῖν, ἕως τοῦ ἱκα-
νωθῆναι.
11 Καὶ διαστελῶ ὑμῖν εἰς
βρῶσιν, καὶ οὐ μὴ διαφθείρω
ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆς γῆς, ϗ οὐ
μὴ ἀσθενήσῃ ὑμῶν ἡ ἄμπελος
ἡ ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ.
12 Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς
πάντα τὰ ἔθνη, διότι ἔσεσθε
ὑμεῖς γῆ θελητὴ, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ.
13 Ἐβαρύνατε ἐπ' ἐμὲ τοὺς
λόγους ὑμῶν, λέγει Κύριος· ϗ
εἴπατε, Ἐν τίνι κατελαλήσα-
μεν κατὰ σοῦ;
14 Εἴπατε, Μάταιος ὁ δου-
λεύων Θεῷ, ϗ τί πλέον, ὅτι
ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγματα
αὐτοῦ, καὶ διότι ἐπορεύθημεν
ἱκέται πρὸ προσώπου Κυρίου
παντοκράτορος;
15 Καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζο-
μεν ἀλλοτρίους, καὶ ἀνοικοδο-
μοῦνται πάντες ποιοῦντες ἄνο-
μα, ϗ ἀντέστησαν τῷ Θεῷ, καὶ
ἐσώθησαν.
16 Ταῦτα κατελάλησαν οἱ
φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἕκαστος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ
προσέσχε Κύριος, ϗ εἰσήκουσε,
ϗ ἔγραψε βιβλίον μνημοσύνου
ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβουμένοις
τὸν Κύριον, ϗ εὐλαβουμένοις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ.
17 Καὶ ἔσονταί μοι, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, εἰς ἡμέ-
ραν, ἣν ἐγὼ ποιῶ, εἰς περι-
ποίησιν, ϗ αἱρετιῶ αὐτοὺς, ὃν
τρόπον αἱρετίζει ἄνθρωπος τὸν
υἱὸν αὐτοῦ, τὸν δουλεύοντα αὐ-
τῷ.
18 Καὶ ἐπιστραφήσεσθε, καὶ
ὄψεσθε ἀναμέσον δικαίου, καὶ
ἀναμέσον ἀνόμου, ϗ ἀναμέσον
τοῦ δουλεύοντος Θεῷ, καὶ τοῦ μὴ
δουλεύοντος.

Κεφ. δ'. 4.

ΔΙΟΤΙ ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται
καιομένη ὡς κλίβανος καὶ
φλέξει αὐτοὺς, ϗ ἔσονται πάν-
τες οἱ ἀλλογενεῖς, ϗ πάντες οἱ
ποιοῦντες ἄνομα, καλάμη, καὶ
ἀνάψει αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχο-
μένη, λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ, ϗ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ
αὐτῶν ῥίζα οὐδὲ κλῆμα.
2 Καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς
φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος
δικαιοσύνης, ϗ ἴασις ἐν ταῖς
πτέρυξιν αὐτοῦ· καὶ ἐξελεύ-
σεσθε, ϗ σκιρτήσετε ὡς μο-
σχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνειμένα.
3 Καὶ καταπατήσετε ἀνόμους,
διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω
τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ
ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ.
5 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑ-

17 Οἱ παροξύναντες τὸν Θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν· καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι παρωξύναμεν αὐτόν; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Πᾶς ποιῶν πονηρὸν, καλὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησε, καὶ ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης;

Κεφ. γ΄. 3.

ΙΔΟΥ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου, καὶ ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, ὃν ὑμεῖς θέλετε· ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

2 Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου, καὶ ὡς ποιὰ πλυνόντων.

3 Καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον, καὶ ὡς τὸ χρυσίον, καὶ καθαριεῖ τοὺς υἱοὺς Λευὶ, καὶ χεεῖ αὐτοὺς ὥσπερ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον· καὶ ἔσονται τῷ Κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ.

4 Καὶ ἀρέσει τῷ Κυρίῳ θυσία Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἔμπροσθεν.

5 Καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει, καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμακοὺς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστεροῦντας μισθὸν μισθωτοῦ, καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας χήραν, καὶ τοὺς κονδυλίζοντας ὀρφανοὺς, καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτου, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

6 Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ οὐκ ἀπέχεσθε

7 Ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, ἐξεκλίνατε νόμιμά μου, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε. Ἐπιστρέψατε πρός με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι ἐπιστρέψομεν;

8 Μήτι πτερνιεῖ ἄνθρωπος Θεόν; διότι ὑμεῖς πτερνίζετέ με· καὶ ἐρεῖτε, Ἐν τίνι ἐπτερνίσαμέν σε; ὅτι τὰ ἐπιδέκατα, καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μεθ' ὑμῶν εἰσι.

9 Καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε, καὶ ἐμὲ ὑμεῖς πτερνίζετε.

10 Τὸ ἔτος συνετελέσθη, καὶ εἰσηνέγκατε πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τοὺς θησαυροὺς, καὶ ἔσται ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· ἐπιστρέψατε δὴ ἐν τούτῳ,

λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἐὰν μὴ ἀνοίξω ὑμῖν τὰς καταῤῥάκτας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐκχεῶ τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν, ἕως τοῦ ἱκανωθῆναι.

11 Καὶ διαστελῶ ὑμῖν εἰς βρῶσιν, καὶ οὐ μὴ διαφθείρω ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆς γῆς, καὶ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ ὑμῶν ἡ ἄμπελος ἡ ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

12 Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, διότι ἔσεσθε ὑμεῖς γῆ θελητὴ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

13 Ἐβαρύνατε ἐπ' ἐμὲ τοὺς λόγους ὑμῶν, λέγει Κύριος· καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι κατελαλήσαμεν κατὰ σοῦ;

14 Εἴπατε, Μάταιος ὁ δουλεύων Θεῷ, καὶ τί πλέον, ὅτι ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγματα αὐτοῦ, καὶ διότι ἐπορεύθημεν ἱκέται πρὸ προσώπου Κυρίου παντοκράτορος;

15 Καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεν ἀλλοτρίους, καὶ ἀνοικοδομοῦνται πάντες ποιοῦντες ἄνομα, καὶ ἀντέστησαν τῷ Θεῷ, καὶ ἐσώθησαν.

16 Ταῦτα κατελάλησαν οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ προσέσχε Κύριος, καὶ εἰσήκουσε, καὶ ἔγραψε βιβλίον μνημοσύνου ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον, καὶ εὐλαβουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

17 Καὶ ἔσονταί μοι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, εἰς ἡμέραν, ἣν ἐγὼ ποιῶ, εἰς περιποίησιν, καὶ αἱρετιῶ αὐτοὺς, ὃν τρόπον αἱρετίζει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν δουλεύοντα αὐτῷ.

18 Καὶ ἐπιστραφήσεσθε, καὶ ὄψεσθε ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, καὶ ἀναμέσον τοῦ δουλεύοντος Θεῷ, καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος.

Κεφ. δ'. 4.

ΔΙΟΤΙ ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται καιομένη ὡς κλίβανος καὶ φλέξει αὐτοὺς, καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἀλλογενεῖς, καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ἄνομα, καλάμη, καὶ ἀνάψει αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν ῥίζα οὐδὲ κλῆμα.

2 Καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ· καὶ ἐξελεύσεσθε, καὶ σκιρτήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνειμένα.

3 Καὶ καταπατήσετε ἀνόμους, διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

5 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑ-

μῖν Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν
ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν με-
γάλην καὶ ἐπιφανῆ,
6 Ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν
πατρὸς πρὸς υἱὸν, καὶ καρδίαν
ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐ-
τοῦ, μὴ ἔλθω καὶ πατάξω τὴν
γῆν ἄρδην.
4 Μνήσθητε νόμου Μωυσῆ
τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετειλά-
μην αὐτῷ ἐν Χωρὴβ πρὸς πάντα
τὸν Ἰσραὴλ, προστάγματα καὶ
δικαιώματα.

